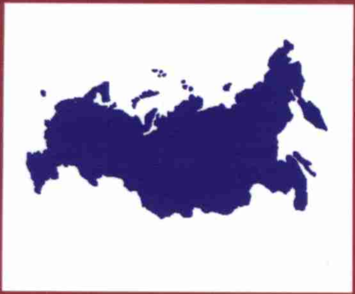
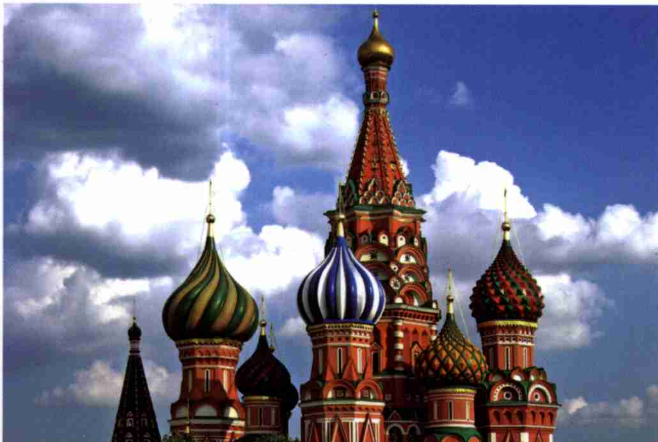
آشنایی با کشورهای جهان

روسیه

محمود رضا برازش

بسم الله الرحمن الرحیم

آشنایی با کشورهای جهان

روسیه

محمود رضا برازش

بهار ۹۱

برازش، محمود رضا ، ۱۳۴۱
روسیه/ گردآوری و تنظیم محمودرضا برازش ـ مشهد انتشارات آفتاب هشتم، ۱۳۹۱
۴۴۰ص: نقشه (رنگی)
شابک جلد شومیز: ۳-۵۱-۲۸۳۹-۹۶۴-۹۷۸ ISBN 978-964-2839-51-3
شابک جلد سخت: ۰-۵۲-۲۸۳۹-۹۶۴-۹۷۸ ISBN 978-964-2839-52-0
فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیپا (فهرست نویسی پیش از انتشار).
۱. روسیه الف. محمودرضا برازش، ۱۳۴۱. ب انتشارات آفتاب هشتم. ج. عنوان
۱۳۹۱ ۹ر۴ب/۷۶/DK۵۱۰ ۹۴۷/۰۸۶
کتابخانه ملی ایران ۲۷۱۶۳۰۲

آشنایی با کشورهای جهان

روسیه

محمودرضا برازش

بخش پژوهش و تحقیق مؤسسه فرهنگی آفتاب هشتم توس

با همکاری: مریم نمازیان- سودابه حسین زاده

صفحه آرا : حبیبه هاشم‌زاده

چاپ اول: ۱۳۹۱
۳۰۰۰نسخه رقعی
شابک جلد شومیز: ۳-۵۱-۲۸۳۹-۹۶۴-۹۷۸
شابک جلد سخت: ۰-۵۲-۲۸۳۹-۹۶۴-۹۷۸
قیمت جلد شومیز: ۱۶۵۰۰۰ ریال
قیمت جلد سخت: ۱۸۰۰۰۰ ریال

انتشارات آفتاب هشتم. مشهد- صندوق پستی ۱۸۸۶-۹۱۳۷۵
تلفن دفتر: ۸۴۳۸۱۳۲-۰۵۱۱ فروشگاه: ۷۱۲۶۰۳۹-۰۵۱۱
Website: http://Aftab8th.com
Email: Aftab8th@gmail.com

فهرست

پیشگفتار	۶
مقدمه	۷
جغرافیای طبیعی	۱۰
موقعیت جغرافیایی	۱۰
مناطق طبیعی	۱۲
آب و هوا	۱۴
کوه‌ها	۱۶
رودها، دریاچه‌ها و آبراه‌ها	۱۷
جزایر	۲۳
پوشش گیاهی	۲۶
حیوانات	۲۸
جغرافیای انسانی	۳۰
جمعیت	۳۰
تراکم جمعیت	۳۰
پرچم	۴۱
زبان و خط	۴۲
نژاد	۴۳
مهاجرت	۴۵
مذهب	۴۶
فرهنگ و آداب و رسوم	۵۰
جشن‌ها و تعطیلات	۵۲
خوراک	۵۶
پوشاک	۶۳
ادبیات	۶۷
معماری	۷۲
موسیقی	۷۴

سینما و تئاتر	۸۰
تحصیلات	۸۵
ورزش	۸۸
جغرافیای اقتصادی	۹۴
واحد پول	۹۵
تحقیقات و تولید علم	۹۶
عضویت در سازمان‌های اقتصادی	۱۰۱
واردات و صادرات	۱۰۱
معادن و منبع طبیعی	۱۰۲
انرژی	۱۰۲
صنایع	۱۰۸
حمل و نقل	۱۱۲
کشاورزی	۱۱۷
جنگل‌داری	۱۱۹
شیلات و ماهیگیری	۱۱۹
گردشگری	۱۱۹
تاریخچه	۱۲۱
تاریخ روسیه باستان	۱۲۱
سیاست و حکومت	۱۳۲
قانون اساسی و ویژگی‌های آن	۱۳۲
انتخابات ریاست جمهوری	۱۳۴
قوه مجریه	۱۳۴
قوه مقننه	۱۳۵
قوه قضائیه	۱۳۶
احزاب مهم کشور	۱۳۶

عضویت در سازمان‌های بین المللی	۱۳۹
روابط با ایران	۱۴۱
روابط دو کشور، در دوران حاکمیت کمونیست ها	۱۴۵
روابط دو کشور پس از پیروزی انقلاب اسلامی	۱۴۶
روابط اقتصادی	۱۵۰
مکان‌ها و مناطق دیدنی	۱۵۴
مسکو	۱۵۴
سن پترزبورگ	۱۹۷
نوووسیبریسک	۲۴۶
نیژنی نووگورود	۲۶۴
سامرا	۲۸۲
امسک	۲۹۳
کازان	۳۰۴
یکاترینبورگ	۳۲۶
آستاراخان	۳۴۴
ولادی وستوک	۳۵۲
ولگاگراد	۳۶۴
کالینگراد	۳۷۴
ایرکوتسک	۳۸۶
چلیابینسک	۳۹۶
موزه‌ها و کتابخانه‌ها	۴۰۴
میراث جهانی یونسکو	۴۰۶
جایزه نوبل	۴۱۷
مشاهیر	۴۱۹
کلمات متداول و جملات کاربردی	۴۳۲

بود، قدرت زیادی بدست آورد و با همکاری برخی کشورها، بلوک شرق را در مقابل بلوک غرب که نظام سرمایه‌داری داشت، به وجود آورد. رقابت این دو بلوک تا سال ۱۹۹۰ ادامه داشت. در این سال بود که نظام کمونیستی که دیگر قدرت سابق را نداشت، فرو پاشید و از فروپاشی آن، اتحاد جماهیر شوروی و ۱۳ کشور کوچک و بزرگ حاصل شد که سه کشور ترکمنستان، آذربایجان، و ارمنستان، از همسایگان شمالی ایران هستند. کشور روسیه، بزرگترین و مهم‌ترین کشور باقیمانده از این فروپاشی است و طبق توافقات، جانشین شوروی در سازمان‌های مختلف بین‌المللی از جمله سازمان ملل با حق وتو در شورای امنیت، شد. طی بیست و یکسال اخیر که روسیه جدید شکل گرفته، نظام انتخاباتی چند حزبی مشابه کشورهای غربی، در آن ایجاد شده‌است. در کشوری که در نظام کمونیستی افراد مالکیت شخصی نداشتند و همه اموال متعلق به حکومت بود، اکنون مسکو بعد از نیویورک و لندن، سومین شهر میلیاردرنشین جهان است و بسیاری از میلیاردرهای روسی افراد سرشناسی در جهان هستند.

همان طور که ذکر شد روسیه طی چند قرن اخیر از کشورهای قدرتمند و ثروتمند جهان بوده است؛ بنابراین بناهای باشکوه زیادی در آن ساخته شده‌است، همچنین آثار هنری زیادی در آن خلق و آثار بسیاری نیز از اقصی نقاط جهان به این کشور منتقل شده‌است. به‌طوری‌که موزه‌ها و گالری‌های و کتابخانه‌های روسیه از غنی‌ترین از نوع خود در جهان هستند که ازآن جمله می‌توان موزه آرمیتاژ در سن پترزبورگ را نام برد.

در این سرزمین وسیع منابع طبیعی و معادن مختلفی وجود دارد؛ به‌طوری‌که حدود یک سوم جنگل‌های جهان در روسیه قرار دارد و این کشور بزرگترین تولید کننده و صادر کننده بسیاری از اقلام و مواد مانند: گاز و نفت است.

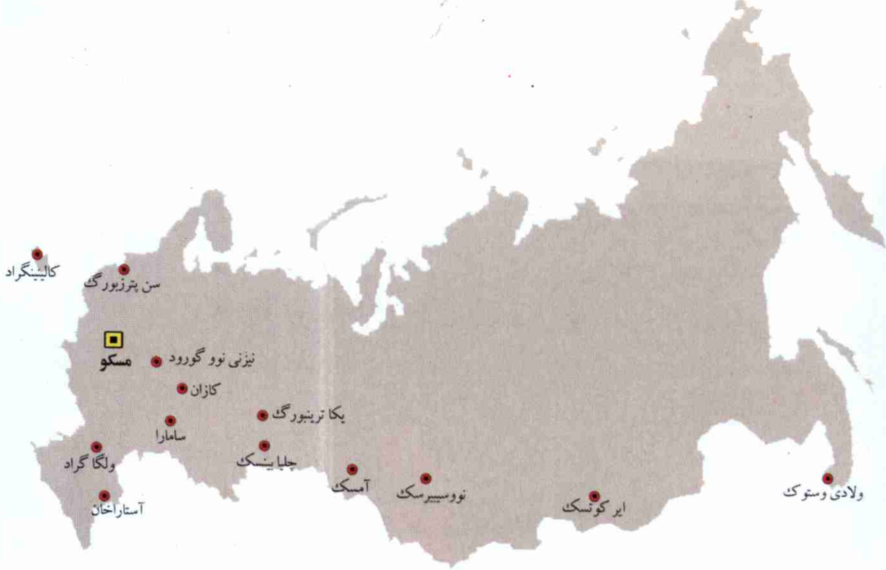
روسیه دانشمندان و هنرمندان زیادی را به جهان معرفی کرده است که ذکر همه آنها در این مقدمه میسر نیست، لیکن ذکر یک نکته ضروری است: قدرت و ثروت یک کشور ابرقدرت با تولید علم، فرهنگ و هنر، حلقه مستحکمی را ایجاد می‌کند و این حلقه سال‌ها در روسیه وجود داشته است. اکنون روسیه مرحله نوینی را در سیاست، اقتصاد طی می‌نماید و به سرعت در حال تبدیل شدن به یک کشور مدرن است.

ارتباط ایران و روسیه در طی تاریخ با فراز و نشیب‌های زیادی همراه بوده‌است و امید آن می‌رود روابط دو کشور به نحوه مطلوب تنظیم شده و ادامه یابد و مردم دو کشور از آن بهره‌مند شوند.

محمودرضا برازش

مشهد مقدس

بهار ۹۱

نام رسمی: روسیه فدرال(Russian Federation)

پایتخت: مسکو(Moscow)

نوع حکومت: جمهوری فدرال (Republic Presidential Federal)

رئیس حکومت: رئیس جمهور

رئیس دولت: نخست وزیر

زبان رسمی: روسی(Russian)

مذهب رسمی: مسیحیت ارتودوکسی (Christiany Orthodox)

نام قدیم کشور: اتحاد جماهیر شوروی(Soviet Union)،
روسیه تزاری(Tsardom of Russia)

جغرافیـــای طبیعـــی

موقعیت جغرافیایی

کشور روسیه فدرال، با وسعت ۱۷،۰۹۸،۲۴۲ کیلومترمربع، وسیع‌ترین کشور دنیا و وسعت آن بیش از ده برابر مساحت ایران(۱،۶۴۸،۱۹۵ کیلومترمربع) است. این کشور وسیع، در سرتاسر شمال قاره پهناور آسیا و قاره سرسبز اروپا گسترده شده‌است. این سرزمین از ۱۶،۳۷۷،۷۴۲ کیلومترمربع خشکی و ۷۲۰،۵۰۰ کیلومترمربع آب تشکیل شده‌است.

روسیه از لحاظ موقعیت جغرافیایی، در شمال آسیا و بین ۴۱ درجه و ۲۰ دقیقه تا ۸۲ درجه عرض شمالی و ۲۷ درجه و ۴۰ دقیقه تا ۱۹۱ درجه در سمت

شـرق قرار گرفته‌است. بدین ترتیب این کشور در دو نیمکره شرقی و غربی گسترده شده‌اسـت. در حدود ۱۴ درصد از خاک روسیه در شـمال مدار قطبی قرار دارد. در بیشـترین حالت از شـمال تا جنوب روسیه حدود ۴۰۰۰ کیلومتر اسـت که از جزایر قطب شـمال در دریای بارنت تا مرز جنوبی در کنار رشـته کوه‌های قفقاز گسـترده شده‌اسـت. بین شرقی‌ترین نقطه روسیه در سـاحل دریای بالتیک، تا غربی‌ترین نقطه آن در جزیـره بزرگ دیومِـد(Diomede Island)، بیش از ۱۰,۰۰۰ کیلومتر فاصله و ۹سـاعت اختلاف زمانی وجود دارد و به همین دلیل در این کشور ۹ بخش زمانی نیز وجود دارد. این کشـور در دو قاره اروپا و آسـیا قرار دارد که توسط رشته کوه‌های اورال(Ural Mountani) و رودخانه اورال، مرزی بین این دو قاره ایجاد شده‌است. طول مرزهای خشکی روسیه، ۲۰,۲۴۱ کیلومتر و طول مرزهای آبی این کشور، ۳۷,۶۵۳ کیلومتر می‌باشد. مرز روسیه با همسایگانش به ترتیب از این قرار است:

ردیف	نام کشور	مرز(کیلومتر)
۱	قزاقستان	۶,۸۴۶
۲	چین	۳,۶۰۵
۳	مغولستان	۳,۴۴۱
۴	اوکراین	۱,۵۷۶
۵	فنلاند	۱,۳۱۳
۶	روسیه سفید	۹۵۹
۷	گرجستان	۷۲۳
۸	لهستان(از طریق استان کالیننگراد)	۴۳۲
۹	لتونی	۲۹۲
۱۰	استونی	۲۹۰
۱۱	آذربایجان	۲۸۴
۱۲	لیتوانی از طریق استان کالیننگراد (Kaliningrad Oblast)	۲۲۷
۱۳	نروژ	۱۹۶
۱۴	کره شمالی	۱۷/۵

مرزهای آبی روسیه با اقیانوس منجمد شمالی، اقیانوس آرام و دریاچه و دریاهای متعدد در شرق، غرب و جنوب این کشور است.

روسیه با حدود ۶۰ هزار کیلومتر مرز آبی و خشکی، در جهان، مقام اول را از این حیث دارا می‌باشد.

مناطق طبیعی

روسیه را به لحاظ وضعیت زمین و پستی و بلندی، می‌توان به پنج منطقه تقسیم نمود:

منطقه اروپایی(European Plain)

غنی‌ترین بخش روسیه است و بین مرزهای غربی و کوه‌های اورال قرار دارد. این منطقه دشت بسیار پهناوری است که رودهای ولگا(Volga)، دن(Den) و دنیپر(Dnieper/Dnipro) آن را مشروب می‌سازند.

دنیپر

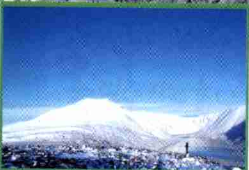
ولگا

منطقه کوهستانی اورال(Ural Mountains)

از شمال به سمت جنوب امتداد دارد و از نظر مواد معدنی و نفت، عمده‌ترین منطقه روسیه محسوب می‌شود. کوه نارودنایا(Mount Narodnaya)، بلندترین نقطه این منطقه، است که ۱,۸۹۵متر ارتفاع دارد.

منطقه کوهستانی اورال

کوه نارودنایا

منطقه سیبری(Siberia)

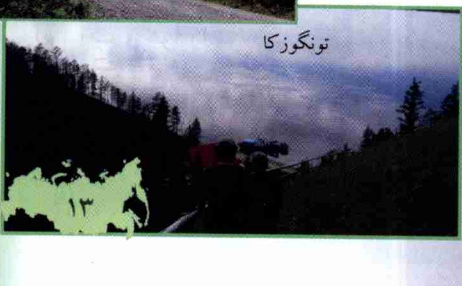
بین کوه‌های اورال و اقیانوس آرام واقع شده‌است و از نظر منابع معدنی، در سرتاسر شمال قاره آسیا، یکی از غنی‌ترین نواحی کشور است. جمعیت این منطقه به دلیل سرما و یخبندان، اندک و بسیار پراکنده است. عمده‌ترین رودهای این منطقه، رودهای ینی‌سی(Yenisey)، اوب(Ob)، ایرتیش(Irtysh)، آنکارا(Ankara)، تونگوزکا(Tunguska)، آمور(Amur)، لنا(Lena) و کوما(Kuma) می‌باشند.

منطقه قفقاز(Caucasus)

در شمال کوه‌های قفقاز و میان دریاهای سیاه و خزر واقع شده‌است و دشت‌های حاصلخیز و کوهستانی بودن آن، باعث گردیده تا اکثر مردم این منطقه به کشاورزی مشغول باشند. محصولات کشاورزی این منطقه، چای، انگور و مرکبات هستند.

امور

تونگوزکا

ینی سی

منطقه آسیای مرکزی(Central Asia)

در جنوب سیبری و از دشت‌های پهناور و استپ‌های وسیع و کوه‌های نسبتا مرتفع- از جمله سایان غربی(Western Sayan) و شرقی - (Eastern Sayan) تشکیل شده و فرآورده‌های کشاورزی آن، غلات، سیب‌زمینی، چغندر قند، پنبه و میوه است.

آب و هوا

سرزمین پهناور روسیه آب و هوای متنوعی دارد:

- مناطق مرکزی روسیه، ویژگی‌های آب و هوایی اروپای شرقی و مرکزی را دارد. اختلاف دمای تابستان و زمستان زیاد است و برف زیادی در زمستان می‌بارد. میانگین ۳۰ درجه بالای صفر تابستان گاهی به ۳۰ درجه زیر صفر در زمستان می‌رسد.

- کناره‌های دریای سیاه که بهترین و معتدل‌ترین آب و هوای روسیه، متعلق به این منطقه است و استراحتگاه رهبران شوروی سابق و روسیه کنونی در شهر سوچی(Sochi) و در ساحل این دریا قرار دارد.

- سرزمین‌های شمالی که دمای هوا از ۳۰- تا ۲۰+ متغیر است. عمده خاک روسیه در منطقه سردسیر شمالی واقع است. به همین جهت قسمت عمده‌ای از رودهای روسیه در زمستان منجمد می‌شوند و به واسطه طولانی بودن زمستان، هوای کشور در حدود ۹-۸ ماه از سال سرد است.

- در شمال شرقی(سیبری) دما در زمستان تا ۵۰ درجه زیر صفر پایین می‌رود. آب و هوای منطقه شرق، خشک آسیایی است و وجود رشته کوه‌های این منطقه، تداوم این آب و هوا را موجب می‌شود و در این مناطق میانگین زمستان و تابستان، ۱۴- تا ۲۰+ است.

اقیانوس
منجمد شمالی
اقیانوس
اطلس
ایسلند
دریای
نروژ
نروژ
سوئد
فنلاند
دریای بالتیک
دریای
بارنتس
دریای سفید
جزایر
اسوالبارد
(نروژ)
مجمع الجزایر فرانزروفزلند
دریای
کارا
جزیره کمسومولتس
جزیره اکتیر رولوشن
جزیره بلشویک
جزیره اسمیدت
جزیره پایونیر
مجمع الجزایر سیبری جدید
دریای لاپته
دریای
سیبری
دریای
سیبری شرقی
جزیره ورانگل
تنگه برینگ
خلیج انادیر
خلیج چلیخو
دریای
اختسک
کوههای ورخویانسک
رود یانا
کوههای پوتوران
شبه جزیره گیدان
رود تونگوز کا
رود اوبی
رود پیچور
رود دنی پیرو
رود کلی آزما
مسکو
دریاچه وایت
دریاچه ایلمن
کوههای اورال
جلگه ی غربی سیبری
فلات سیبری مرکزی
کوههای استانووی
جزیره ساخالین
تنگه تاتار
رود آمور
دریاچه خانکا
دریای ژاپن
چین
مغولستان
دریاچه بایکال
دریاچه چانی
قزاقستان
رود اورال
البروس
دریای
کاسپین

قله البروس

کوه‌ها و ارتفاعات

بلندترین قله کشور روسیه، قله البروس(Elbrus) با ارتفاع ۵,۶۴۲متر است که در نزدیکی مرز گرجستان و در رشته کوه‌های قفقاز واقع شده‌است و رشته کوه قفقاز، مرز طبیعی روسیه با آذربایجان و گرجستان است. رشته کوه شمالی جنوبی اورال(Ural)، همانند دیواری مرتفع قاره اروپا و آسیا را از هم جدا کرده است. حداکثر ارتفاع کوه‌های این منطقه ۱,۸۸۵متر می‌باشد. در نواحی مرزی روسیه با چین و مغولستان، رشته کوه‌های متعددی همانند: کوه‌های سایان غربی، سایان شرقی، یابلونووی(Yablonoi)، استانووی(Stanovoi Range) و شانگپای(Shangpai) قرار گرفته است.

در شرق سیبری، کوه‌های ورخویانسک(Verkhoyansk Mountains)، جوگجور (Dzhugdzhur Mountains)، سیخوت آلین (Sikhote Alin Mountains)، چرسکی (Chersky Range) و کوریاک(Koryak Mountains) واقع شده‌اند.

پست‌ترین نقطه روسیه (با ارتفاع ۲۸متر پائین‌تر از سطح دریا) در سواحل دریای خزر قرار دارد.

سیخوت آلین

کوریاک

گورا دایخ-تو

❖ **جدول کوه‌ها** ❖

ردیف	نام کوه	نام لاتین	ارتفاع(متر)
۱	البروس	Elbrus	۵,۶۴۲
۲	گورا دایخ-تو	Gora Dykhtau	۵,۲۰۴
۳	کورا خوستان-تو	Gora Koshtantau	۵,۱۵۲
۴	پیک پوشکینا	Pik Pushkina	۵,۰۳۳
۵	پیک شوتا روستاولی	Pik Shota Rustaveli	۴,۸۵۹
۶	گورا گیستولا	Gora Gistola	۴,۸۵۹
۷	گورا دژیمارا	Gora Dzhimara	۴,۷۸۰
۸	چومباگیش داوان	Chumbagish Dawan	۴,۷۷۱
۹	گورا الیپاتا	Gora Uilpata	۴,۶۴۶
۱۰	گورا ساخوخ	Gora Saukhokh	۴,۶۳۶

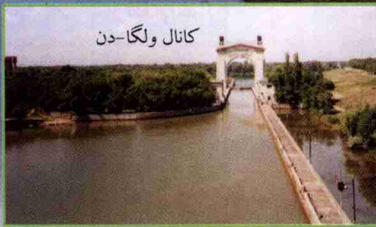
رودخانه‌ها و کانال‌های آبی

روسیه رودهای بسیاری دارد که برخی جزو رودهای طولانی دنیا هستند. علاوه بر طولانی بودن، جریان ملایم این رودها باعث می‌شود جز در زمان یخبندان، در بقیه فصول سال، برای حمل و نقل مورد بهره‌برداری قرار گیرند. در سرزمین روسیه جمعاً بیش از یک صدهزار رودخانه کوچک و بزرگ وجود دارد که حدود سه میلیون کیلومتر طول دارند.

الف. رودهای بخش اروپایی روسیه

رود ولگا(Volga) با ۳,۶۹۲ کیلومترطول، طویل‌ترین رود اروپا است که تمام مسیر خود را در خاک روسیه طی می کند و در شمال‌غربی دریای خزر در مجاورت بندر آستاراخان، به دریا می‌ریزد. این رود، پانزدهمین رود طویل در دنیا است. بیست شهر بزرگ و مهم روسیه از جمله مسکو پایتخت آن، در مجاورت این

کانال ولگا-دن

رودخانه قرار دارند و این رود یکی از سمبل‌های کشور روسیه است. دبی متوسط آن ۸,۰۶۰ مترمکعب بر ثانیه (کارون **۴۵۳**مترمکعب بر ثانیه)است. ولگا بزرگ‌ترین رودی است که به دریای خزر می‌ریزد و با این حجم آب فراوان که این رودخانه وارد دریای خزر می کند، یک چرخش و جریان آبی در خلاف گردش عقربه‌های ساعت در این دریای وسیع به وجود می آورد. کانال ولگا-دن(Volga-Don Canal) با ۱۰۱ کیلومتر مسیر آبی(که ۵۸ کیلومتر آن از رودخانه‌ها می گذرد) با متصل کردن رودهای ولگا و دن، دریای خزر را به دریای سیاه متصل ساخته است و از سال ۱۹۵۲ میلادی بهره‌برداری از آن شروع شده‌است.

رود اورال(Ural) با طول ۲,۴۲۸ کیلومتر و دبی متوسط ۴۰۰مترمکعب بر ثانیه از کوه‌های اورال روسیه سرچشمه می گیرد و در خاک قزاقستان به شمال دریای خزر می‌ریزد.

رود دنی پپر(Dnieper/Dnipro) با ۲,۲۸۵ کیلومتر طول و دبی متوسط ۱,۶۷۰مترمکعب بر ثانیه، از روسیه سرچشمه گرفته و با گذشتن از کشورهای روسیه سفید و اُکراین، به دریای سیاه می‌ریزد.

رود دن(Don) با ۱,۹۵۰کیلومتر طول و دبی متوسط ۹۵۳مترمکعب بر ثانیه در جنوب غربی روسیه به دریای آزوف(Azof) در شمال دریای سیاه می ریزد.

رود پیچور(Pechora) با ۱,۸۰۹کیلومتر طول و دبی متوسط ۴,۱۰۰مترمکعب بر ثانیه در شمال‌غربی روسیه قرار دارد و به اقیانوس منجمد شمالی می‌ریزد.

رود دنی یستر(Dniester) با ۱,۴۱۱ کیلومترطول و دبی متوسط ۳۱۰مترمکعب بر ثانیه، از کوه‌های کارپات(Carpathian Mountains) سرچشمه می گیرذ و به دریای سیاه می‌ریزد.

رود دوگووا(Daugava) با ۱,۰۲۰ کیلومتر طول و دبی متوسط ۶۷۸ مترمکعب بر ثانیه از شمال‌غربی روسیه سرچشمه می گیرد و در جمهوری لیتوانی(Litvani) به خلیج ریگا(Gulf of Riga) -که جزء دریای بالتیک(Baltic) است - می ریزد.

رود دوینای شمالی(Northern Dvina) با طول ۷۴۴کیلومتر و دبی متوسط ۳,۳۳۲مترمکعب برثانیه در شمال غربی روسیه قرار دارد و به دریای سفید (White Sea) می ریزد.

رود کلی آزما(Klyazma) با ۶۸۶ کیلومتر طول در نواحی مرکزی قسمت اروپایی روسیه جریان دارد و به رود ولگا می پیوندد.

رود نـوا(Neva) بـا ۷۴کیلومتـر طـول و دبـی متوسط ۲,۵۰۰مترمکعب بر ثانیه، در شمال‌غربی روسیه قرار دارد که از دریاچه لادوگا(Ladoga) می گذرد و در کنار سن‌پترزبورگ، به خلیج فنلاند می‌ریزد.

ب. رودهای قسمت آسیایی روسیه

رود ینی سی(Yenisey) که طولانی‌ترین رود روسیه است و از کوه‌های سایان غربی(Sayan) و شمال کشور مغولستان سرچشمه می گیرد و بعد از طی ۵,۵۳۹ کیلومتر در سیبری مرکزی، به خلیج ینی سی در دریای کارا(Kara)- که در اقیانوس منجمد شمالی قرار دارد- می‌ریزد. این رود پنجمین رود طویل دنیاست و دبی متوسط آن ۱۹,۶۰۰مترمکعب بر ثانیه است.

رود لنا(Lena) با ۴,۴۷۲کیلومتر طول و دبی متوسط ۱۷,۰۰۰مترمکعب برثانیه از کوه‌های بایکال(Baikal Mountains) در بخش سیبری روسیه سرچشمه گرفته و به دریای لاپته(Laptev Sea) در اقیانوس منجمد شمالی می‌ریزد. این رود دهمین رودخانه طویل و نهمین حوزه رودخانه‌ای بزرگ دنیا است.

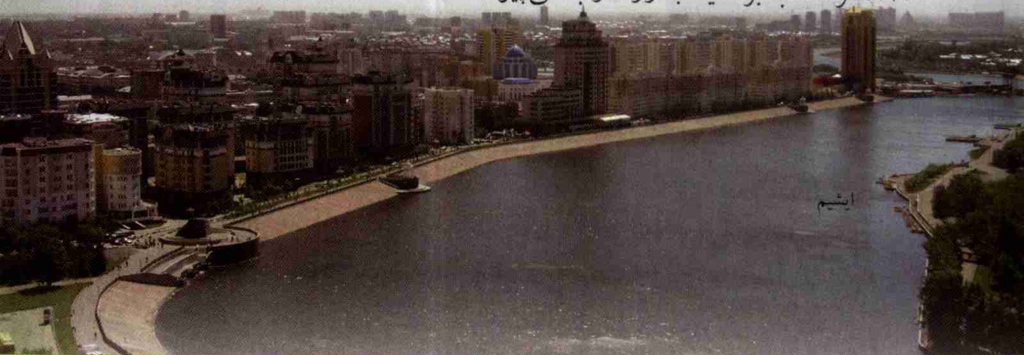

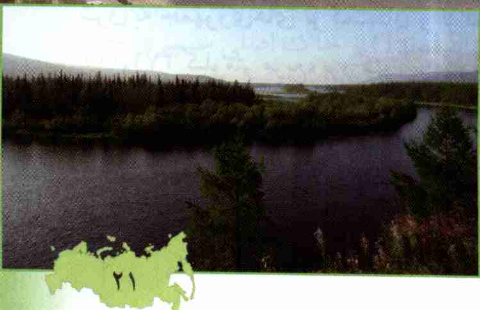
رود آمـور(Amur) بـا ۴,۴۴۴کیلومتـر طـول و دبـی متوسـط ۱۱,۴۰۰مترمکعـب بـر ثانیه، از اتصـال رودهای شـیلکا(Shilka) و آرگون(Argun)تشـکیل شده‌اسـت. این رود به سـمت جنوب‌شـرقی جاری بـوده و مرزی در حدود ۱,۶۱۰کیلومتر میان روسیه و چین ایجاد می کند. این رود نهمین رود بزرگ طویل دنیا به شمار می‌آید.

ایرتیش

رود اوب یـا اوبـی(Ob) از کوه‌هـای آلتایی سرچشـمه گرفتـه و بـا مسیر ۳,۶۸۰ کیلومتری، به اقیانـوس منجمد شـمالی می‌ریـزد. ایـن رود هفتمیـن رود طویـل در دنیا اسـت و دبی متوسـط آن ۱۲,۵۰۰مترمکعب بر ثانیه است. رودهـای ایرتیش(Irtysh) به طـول ۴,۲۴۸ کیلومتر و دبی متوسـط ۲,۱۵۰متر مکعب بر ثانیه، توبول(Tobol) به طول ۱,۵۹۱کیلومتـر و دبـی متوسـط ۸۰۵ مترمکعب بـر ثانیه و ایشیم(Ishim) به طـول ۲,۴۵۰کیلومتر و دبی متوسـط ۵۶/۳مترمکعب بر ثانیه، به رود اوب می‌پیوندد.

توبول

ایشیم

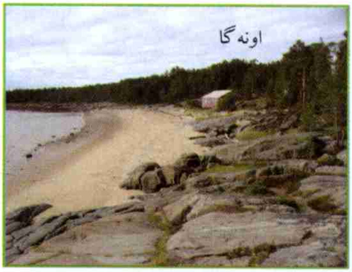
رود تونگـوزکا(Tunguska) بـا طـول ۳,۰۰۰کیلومتـر و دبـی متوسـط ۳,۶۸۰مترمکعـب بر ثانیه، به رود ینی سـی می‌ریزد.

رود آلدان(Aldan) با ۲,۲۷۳کیلومتر و دبی متوسط ۵,۰۶۰مترمکعب بر ثانیه، دومین شاخه بزرگ از رود لنا در سیبری شرقی است.

رود یانا(Yana) با طول ۸۷۲ کیلومتر و دبی متوسط ۲۵مترمکعب بر ثانیه، اوله نک(Olenek) با طول ۲,۲۹۲کیلومتر و دبی متوسط ۱,۲۱۰مترمکعب بر ثانیه و خاتانگا(Khatanga) به طول ۲۲۷کیلومتر، همگی به دریای لاپته می‌ریزند.

دریاها و دریاچه‌ها

در شمال‌غربی روسیه دو دریاچه اونه گا(Onega) و لادوگا(Ladoga) قرار دارد که روس‌ها به لادوگا، دریاچه لادوزسکویه(Ladozhskoye) می گویند. دو دریاچه دیگر ایلمن(Ilmen) و پیی‌پیوس(Peipus) نیز در این منطقه قرار دارند. در جنوب‌غربی روسیه دریاچه بایکال(Baikal) با ۳۱,۷۲۲ کیلومتر مربع وسعت قرار دارد که بزرگ‌ترین دریاچه روسیه و بزرگ‌ترین دریاچه آب شیرین جهان و ضمناً با حداکثرعمق ۱,۷۴۰متر، عمیق‌ترین دریاچه جهان است. همچنین روسیه با دریای مازندران همسایه است. دریای مازندران دریاچه‌ای است که از جنوب به ایران، از شمال به روسیه، از غرب به جمهوری آذربایجان و از شرق به جمهوری‌های ترکمنستان و قزاقستان محدود می‌شود. این دریاچه با وسعت ۳۷۱,۰۰۰ کیلومتر مربع، بزرگ‌ترین دریاچه جهان است و به همین دلیل آن را دریا نیز می‌نامند.

دریاهایی نیز در اطراف کشور پهناور روسیه، از شرق تا شمال و غرب قرار گرفته‌اند: در شرق و در حوزه اقیانوس آرام، دریای اختسک (Okhotsk)، در شمال، دریای لاپته و دریای کارا(Kara Sea) و دریای بارنتز(Barents Sea) –که

این سه در محدوده اقیانوس منجمد شمالی قرار دارند- در شمال‌غربی، دریای سفید (White Sea) و در غرب، دریای بالتیک(Baltic Sea) و دریای سیاه(Black Sea) و دریای آزوف(Sea of Azov).

دریاچه‌های روسیه

ردیف	نام	وسعت(کیلومتر مربع)
۱	بایکال(Baikal)	۳۱,۷۲۲
۲	لاگودا(Lagoda)	۱۷,۷۰۰
۳	اُنگا(Onega)	۹,۶۹۰
۴	تایمیر(Taymyr)	۴,۵۶۰
۵	خانکا(Khanka)	۴,۱۹۰
۶	چانی(Chany)	۲,۰۰۰
۷	وایت(White)	۱,۲۹۰
۸	توپوزرو(Topozero)	۹۸۶
۹	ایلمن(Ilmen)	۹۸۲
۱۰	ایماندرا(Imandra)	۸۷۶

جزایر

روسیه جزایر متعددی دارد، برخی از جزایر مهم قسمت آسیایی عبارتند از: جزیره ساخالین(Sakhalin) در شرق سیبری، شمال ژاپن و جنوب دریای اختسک قرار دارد که به وسیله تنگه تاتار(Tatar Strait) از خاک اصلی سیبری جدا شده‌است. جزیره ورانگل(Wrangel Island)، مجمع‌الجزایر سیبری جدید یا نئوسیبریان(New Siberian Islands)، و مجمع‌الجزایر سورنایا زملیا(Severnaya Zemlya) - دارای پنج جزیره اصلی به نام‌های بلشویک(Bolshevik Island)، کومسومولتس(Komsomolets)، انقلاب اکتبر(October Revolution)

پایونیر(Pioneer) و اسمیدت(Schmidt)- در شمال سیبری واقع شده‌اند. همچنین در اقیانوس منجمدشمالی و در دورترین نقطه شمال، مجمع‌الجزایر فرانزژوزف لند(Franz Josef Land) واقع شده که متشکل از یک‌صد جزیره کوچک است.

در قسمت اروپایی روسیه نیز جزایر مهم زیر وجود دارند :

جزایر وایگاش(Vaygach) و کول گویف(Kolguyev) دردریای بارتنز و جزیره سولووسکی(Solovetskiye) که در دریای‌سفید و درشمال‌غربی روسیه واقع شده‌است.

خلیج، دماغه و شبه‌جزیره‌ها

در شرق سیبری، دو خلیج شانتارسکیه(Shantarskiye Islands) (در غرب دریای اختسک) و خلیج چلیخُو(Shelikhov Gulf) (درشمال آندریا) واقع شده‌است. شبه‌جزیره کامچاتکا(Kamchatka Peninsula) در شرق این خلیج واقع است. در شمال‌شرقی سیبری، خلیج انادیر (Gulf of Anadyr) واقع است و در شمال این خلیج، شبه‌جزیره چوکوتسکی(Chukotski) واقع شده است که در انتهای این شبه‌جزیره، تنگه‌برینگ(Bering Strait) به عرض تقریبی ۸۵ کیلومترقراردارد. تنگه برینگ حد فاصل قاره آسیا و آمریکا است. در زمان یخ‌زدن آب این تنگه، امکان مسافرت زمینی از روسیه به آمریکا فراهم می‌شود. خلیج خاتانگ(Khatanga)در شمال سیبری (در دریای لاپته) واقع شده‌است. دو شبه جزیره مهم و معروف گیدانسکی(Gydansky) و یامال(Yamal) در جنوب دریای کارا(Kara) واقع شده‌اند. همچنین شبه‌جزیره کولا(Kola) یا پولوسترو کولسکی(Kolsky Poluostro) در شمال دریای‌سفید و قسمت اروپایی روسیه واقع شده‌است.

جزیره کولا

شبه‌جزیره کامچاتکا

جلگه و فلات

بیشتر قسمت آسیایی روسـیه را منطقه پهناور سیبری به خود اختصاص داده اسـت. جلگه غربی سیبری(West Siberian Palin) در شـرق کوه‌هـای اورال واقـع شده‌اسـت که از شـرق به رود ینی‌سـی، از جنوب به مرزهای قزاقسـتان و از شـمال به سـواحل روسـیه در اقیانوس منجمد شمالی محدود می‌باشد. بخش اروپایی روسـیه عمدتاً جلگـه‌ای و هموار و نقـاط مرتفع این جلگه‌هـا محدود به ارتفاعـات اورال و کوه‌های تیمان است. در شرق جلگه سیبری، فلات سـیبری مرکزی(Central Siberian Plateau) قرار دارد که از شـمال به کوه‌های پیوتـوران(Putoran Mountains) و از جنوب به سـایان شـرقی و کوه‌های بایکال(Baikal Mountanis) و از شـرق به سرزمین‌های پست یاکوت(Yakuts) محدود می‌شود.

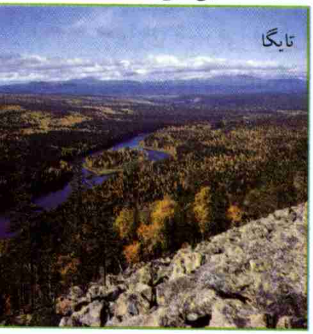
خاک

بخش زیادی از خاک روسیه در طول ۹ ماه از سال پوشیده از برف است. اما تنوع اقلیمی باعث وجود انواع متنوع خاک در این کشور شده‌است. بخش‌های شمالی روسیه خاک‌رس و حاصل‌خیزی کمی دارد که باقی‌مانده یخبندان‌های سخت اواخر دوران سوم زمین‌شناسی است. زمین این منطقه منجمد یا باتلاقی و یا پوشیده از جنگل‌های کوتاه است. در غرب روسیه، جنگل‌های وسیع کاج واقع شده‌است. در جنوب از کوه‌های اورال تا رود ولگا، دشت‌های وسیعی وجود دارد و نواحی اطراف رود ولگا، حاصلخیزترین خاک روسیه را به خود اختصاص داده است. بیشتر سرزمین روسیه، پست و بدون حفاظ طبیعی است. رشته کوه اورال قسمت اروپایی وآسیایی را مجزا کرده است و در غرب دریای خزر هم رشته کوه‌های قفقاز قرار دارد.

پوشش گیاهی

وسعت نواحی پوشیده از خاک و گیاهان طبیعی هر کشور، رابطه نزدیکی با شرایط آب و هوایی آن دارد. در شمالی‌ترین مناطق، تابستان‌ها بسیار کوتاه هستند، به‌طوری که درمناطق توندرا بجای درخت، گلسنگ و خزه و درختچه می‌روید. پوسته منجمد زمین یا لایه‌ای از خاک که دائماً یخ زده است، در سرتاسر این سرزمین‌های قطبی یافت می‌شوند. زمین تا اعماق منجمد است و حتی در تابستان نیز تنها لایه‌ای در سطح زمین گرم شده و یخ‌های آن ذوب می‌شوند. یک ناحیه بیابانی قطبی بر روی چند جزیره در قطب شمال قرار گرفته که تا نواحی توندرا امتداد یافته است. پوشش گیاهی این منطقه متشکل از تعداد محدودی خزه و گلسنگ‌های پراکنده است.

جنگل‌های روسیه، اکثراً در منطقه سیبریه واقع شده‌است که بیش از دوپنجم از این سرزمین را فرا گرفته‌اند و تقریباً یک‌چهارم از کل جنگل‌های دنیا را تشکیل می‌دهند.

تایگا

نواحی جنگلی دارای دو منطقه مجزا هستند:

۱- جنگل‌های وسیع و عمده درختان کاج که تایگا(Taiga) نامیده می‌شوند و در شمال قرار دارند؛

۲- مناطق کوچک‌تری از انواع درختان و گیاهان متفاوت که در جنوب قرار گرفته‌اند.

مناطق تایگا وسیع‌ترین جنگل‌های کاج را در بر می‌گیرند که تامین کننده حدوداً یک‌سوم از الوارهای نرم چوب در جهانند.

در دورترین نواحی شمال غربی اروپا، جنگل‌های تایگا کاملاً پوشیده از گونه‌های متنوع درختان سوزنی برگ هستند، البته تعداد قابل توجهی از درختان صنوبر، غان و سایر درختان نیز به چشم می‌خورند. از دامنه غربی کوهستان اورال به سمت شرق، درختان کاج همچنان یافت می‌شوند، اما به تدریج جای خود را به درختان صنوبر می‌دهند. در برخی مناطق بخش‌هایی هستند که منحصراً از درختان غان پوشیده شده‌اند. جنگل‌های تایگا در فلات سیبریه‌غربی(West Siberian Plain) در اصل متشکل از گونه‌های مختلف درختان کاج است اما در حواشی جنوبی این جنگل‌ها، عمدتاً درختان صنوبر غالب هستند. در اکثر نقاط فلات سیبریه مرکزی(Central Siberian Plateau) و رشته کوه‌های سیبریه غربی، زمین‌ها عمدتاً پوشیده از درختان کاج اروپایی- که برگ آنها در زمستان می‌ریزد- هستند.

سرتاسر مناطق تایگا، اغلب درختان کوچکند و فاصله میان آنها نسبتا زیاد است. نواحی وسیعی هم عاری از درخت‌اند، خصوصاً قسمت‌هایی که خاک آنها از رطوبت ناچیزی برخوردار است. این نواحی پوشیده از لجنزار، باتلاق و بوته‌های گیاهی‌اند. مناطق تایگا غالباخاکی غیرحاصلخیز و اسیدی دارد که یولتیسول(Ultisols) یا پادزول(podzols) (خاک غیر حاصلخیز) نامیده می‌شوند.

جنگل‌های مخلوط، درختان سوزنی برگ و نیز درختان پهن برگ برگ‌ریز دارند که بخش مرکزی فلات بزرگ اروپایی(Great European Plain) میان سن‌پترزبورگ و مرز اُکراین را اشغال نموده‌اند. قسمت‌های شمالی را درختان همیشه سبز کاج و قسمت‌های جنوبی را درختان پهن برگ در برگرفته‌اند. گونه‌های درختان پهن برگ عمدتاً بلوط، راش، افرا و ممرزهستند. جنگلی این چنین با گونه‌هایی تقریباً متفاوت، در امتداد دره میانی رودخانه آمور و از جنوب به موازات دره رودخانه یوسوری مستولی شده‌است. خاک این نواحی خاکستری-قهوه‌ای است. این خاک حاصلخیزتر از مناطق تایگا است، و می‌توان آنرا با روش‌های صحیح کشاورزی و کود دهی شدید، بارور و حاصلخیز نمود.

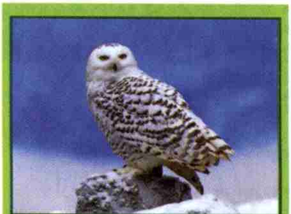
به سمت جنوب، جنگل‌های مخلوط به شکل منطقه‌ای محدود از جنگل‌های استپ تغییر کرده و کم کم مبدل به نواحی استپ واقعی می‌شوند. جنگل‌های استپ، به طور طبیعی پوشیده از چمنزارهایی با بیشه‌هایی پراکنده از درختان است. البته امروزه بخش وسیعی از این جنگل‌ها، از پوشش اولیه خود پاکسازی شده و برای کشاورزی آماده شده‌اند. عرض این نواحی به طور متوسط تقریباً ۱۵۰ کیلومتر است و از سمت شرق از میان اواسط دره ولگا(Volga) و کوهستان اورال جنوبی؛ تا بخش‌های جنوبی از فلات سیبریه غربی وسعت یافته‌اند. قسمت‌های دورافتاده از این نواحی را می‌توان در آبگیرهای جنوبی مابین کوه‌های سیبریه شرقی یافت.

پوشش گیاهی سرزمین‌های استپ واقعی، شامل مخلوطی از علفزار به همراه تعداد محدودی درختان کوتاه قد در پناه دره‌ها است. جلگه‌های استپ روسیه نیز، امروزه همانند جنگل‌های استپ، آماده کشاورزی هستند. این جلگه‌ها، نواحی شمال غربی کوه‌های بزرگ قفقاز(Greater Caucasus) و زمین‌هایی برهنه که تا دره ولگای جنوبی امتداد یافته‌اند، کوهستان اورال جنوبی و بخش‌هایی از سیبریه غربی را در بر گرفته‌اند.

جنگل‌های استپ و جلگه‌های استپ، هردو ازخاک حاصلخیزی برخوردارند و با هم زمین‌های چرنوزم(chernozem) یا منطقه سیاه خاک را تشکیل می‌دهند که منطقه مرکزی و اصلی کشاورزی در روسیه محسوب می‌شود. خاک این منطقه سرشار از هوموس(Humus)-گیاخاک- است و به میزانی متعادل مواد کانی در آن یافت می‌شود که برای اکثر محصولات مناسب است. در فصل رویش، جنگل‌های استپ نسبت به جلگه‌های استپ دارای منابع غنی‌تری از رطوبت است و در نتیجهً بهترین مناطق کشاورزی در روسیه به حساب می‌آیند. خاک‌های قهوه‌ای و بلوطی رنگ سرزمین‌های استپ جنوبی به اندازه مناطق استپ شمالی غنی از هوموس نیستند اما ذخایر مواد کانی آنها غنی تر بوده و لذا در صورت داشتن رطوبت کافی؛ می‌توانند حاصلخیز شوند.

حیوانات

حیوانات بی‌شمار و متنوعی در سراسر روسیه زندگی می‌کنند. به طور کلی در سرزمین‌های قطبی، سواحل شمالی اقیانوس آرام، جزایر قطبی و زمین‌های دور از ساحل و در مناطق مختلف روسیه حیواناتی نظیر: خرس قطبی(Polar Bear)، خوک آبی(Seal)، شیرماهی(Walruse)، روباه قطبی(Arctic Fox)، موش صحرایی قطبی(Lemming)، گوزن‌شمالی(Reindeer) و خرگوش صحرایی قطبی(Arctic Hare) زندگی می‌کنند.

جغدبرفی

کبک خاکستری

همچنین پرندگانی که در این محیط‌ها زندگی می‌کنند شامل، کبک خاکستری(Grey Partridge)، جغدبرفی(Snowy Owl)، مرغ نوروزی(Gull) و پرنده غواص(Loon) می‌باشند. در طول تابستان همزمان با حضور انبوه حشرات، انواع پرندگان از جمله غازها، قوها و اردک‌ها به این مناطق مهاجرت می‌کنند. سرزمین‌های جنگل‌های تایگا محل زندگی گوزن شمالی (Moose)، خرس قهوه‌ای، سیاه گوش (Lynx)، سمور و انواع پرندگان جنگلی از جمله جغد و بلبل می‌باشد. باتلاق‌های این منطقه پر از موش آبی کانادایی (Muskrat) می‌باشند. این موش‌های آبی و سنجاب‌ها عمده‌ترین جانورانی هستند که در دام حیوانات وحشی گرفتار می‌شوند. در جنگل‌های درختان پهن برگ فلات اروپایی و سیبریه غربی

پرنده غواص

سیاه گوش

موش خرمای کوهی

خروس سیاه

یوزپلنگ برفی

گراز (Boar)، آهو، گرگ، روباه و سمور زندگی می کنند. همچنین گونه‌های متنوعی از پرندگان، مارها، مارمولک‌ها و لاک پشت‌ها نیز وجود دارند.

جنگل‌های واقع در بخش‌های جنوبی روسیه شرقی، به خاطر داشتن ببر سیبریه(Siberian tiger) (بزرگ‌ترین گربه‌سان در دنیا)، یوزپلنگ، خرس و آهو شهرت یافته است. سرزمین‌های استپ از ابتدا دارای جوندگانی نظیر موش خرمای کوهی(Marmot) و موش بزرگ‌هامستر(Hamster) بوده‌اند. جانورانی که عمدتاً قربانی صیادها می‌شوند، موش خرمای وحشی اروپایی(Steppe Polecat) و روباه تاتاری(Tatar Fox) هستند. پرندگان شامل مرغ ماهی‌خوار آبی(Crane) و عقاب(Eagle) هستند. کوه‌های قفقاز، حیوانات وحشی مخصوصی دارد که شامل: بز کوهی، شوکا(Chamois)، آهوی قفقازی(Caucasian deer)، گراز وحشی(Wild Boar)، جوجه تیغی(Porcupine)، یوزپلنگ وحشی، کفتار، شغال، سنجاب و خرس هستند. همچنین انواع مرغ‌های شکاری(Game Fowl) مانند خروس سیاه(Black grouses)، بوقلمون و کبک نیز وجود دارند. خزندگان و دوزیستان نیز در مناطق قفقاز فراوان یافت می‌شوند.

بسیاری از گونه‌های جانوران از جمله یوزپلنگ برفی(Snow Leopard) و ببر سیبریه در معرض خطر و انقراض می‌باشند. تعدادی از پرندگان همچون حواصیل چینی(Chinese Egrets)، مرغ ماهی‌خوار تاج‌قرمز(Red-crowned Crane) و مرغ درازپای تایلندی(Nordmann's Greenshanks)، در روسیه شرقی یافت می‌شوند.

در روسیه تقریبا ۲۲۶ گونه پستاندار و ۷۸۰گونه پرنده وجود دارد. در کتاب اطلاعات سرخ روسیه فدرال(Red Data Book of the Russian Federation) از سال ۱۹۹۷ تاکنون، جمعاً ۴۱۲ گونه جانوری گنجانده شده که از این حیوانات محافظت می‌شود.

جغرافیـــای انسانی

جمعیت

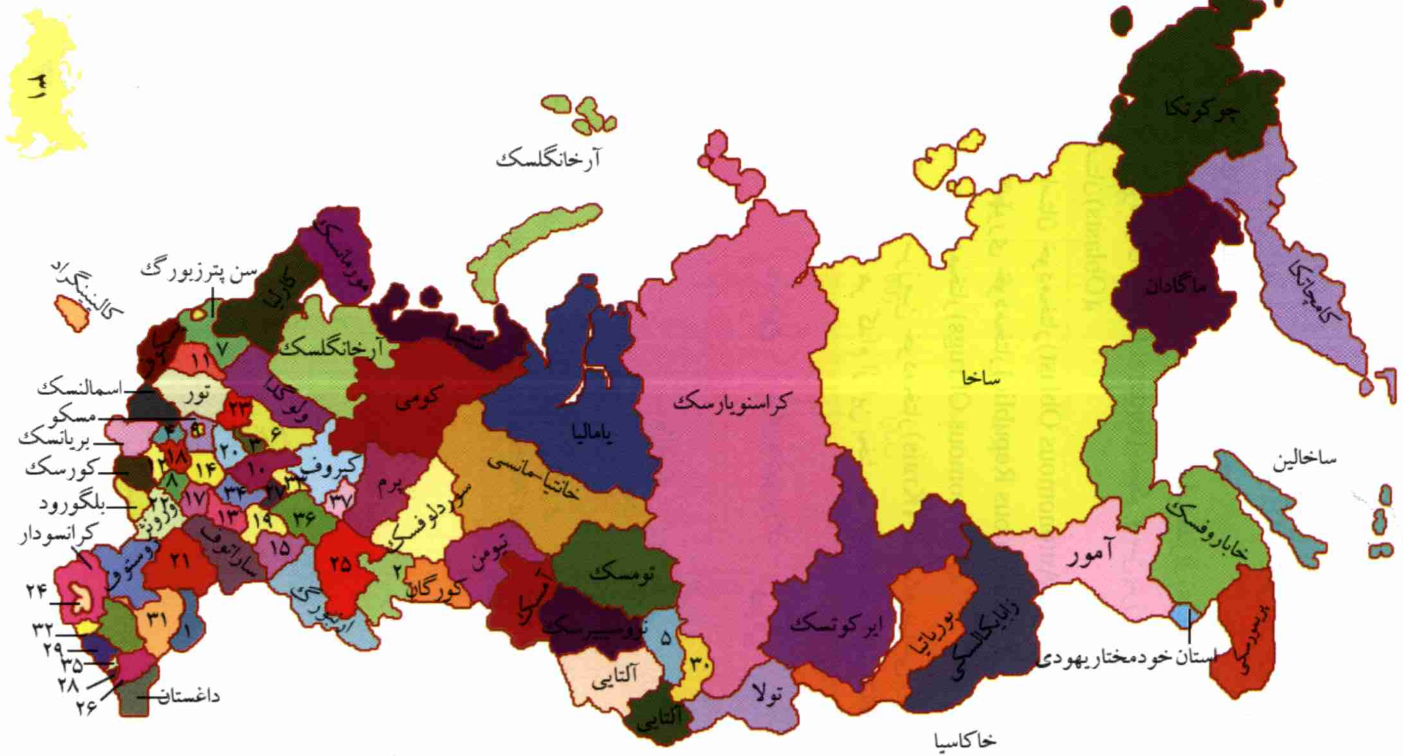
جمعیت روسیه در سال ۲۰۱۰ در حدود ۱۴۲,۹۰۵,۲۰۸ نفر بوده که در رده نهم دنیا قرار می گیرد. جمعیت روسیه دو ویژگی مهم دارد :

- اول این که رشد جمعیت روسیه منفی می‌باشد بدین معنی که در سال ۲۰۱۰، نرخ رشد جمعیت منفی ۰/۴۷درصد است که به معنی کاهش حدود ۶۵۵ هزار نفر از جمعیت این کشور در هر سال می‌باشد.

- دوم این که تعداد افراد زیر ۲۰ سال در این کشور بسیار کم می‌باشد و این نشان می‌دهد که متوسط سن مردم روسیه بالاست و یا به عبارتی جمعیت روسیه در حال پیر شدن است.

تراکم جمعیت

طبق آمار سال ۲۰۱۰، تراکم جمعیت روسیه ۸/۳ نفر در هر کیلومترمربع بوده است که از این لحاظ در رده دویست‌و هفدهم دنیا قرار می گیرد. از کل جمعیت این کشور،۹۹/۴ درصد باسوادند که از این نظر روسیه در رده ششم دنیا قرار می گیرد(۲۰۰۲).

۱ آستراخان
۲ چلیابینسک
۳ ایوانوف
۴ کالوگا
۵ کمروفو
۶ کوستروما
۷ لنینگراد
۸ لیپتسک
۹ مسکو
۱۰ نیژنی نووگورود
۱۱ نووگورود
۱۲ اریول
۱۳ پنزا
۱۴ ریازان
۱۵ سامارا
۱۶ سوردلوفسک
۱۷ تامبوف
۱۸ تولا
۱۹ اولیانوفسک
۲۰ ولادیمیر
۲۱ ولگاگراد
۲۲ ورونژ
۲۳ یاروسلاول
۲۴ جمهوری آدیغیه
۲۵ باشقیرستان
۲۶ چچن
۲۷ چواش
۲۸ اینگوشتیا
۲۹ کاباردینو-بالکاریا
۳۰
۳۱ کالمیکیا
۳۲ کاراچای-چرکسیا
۳۳ ماری ال
۳۴ موردوویا
۳۵ اوستیای شمالی-آلانیا
۳۶ تاتارستان
۳۷ ادمورتیا

تقسیمات کشوری

روسیه ۱۰۶۷ شهر اصلی دارد که ۱۱ شهر آن بیش از یک میلیون نفر جمعیت دارد و بزرگ‌ترین آنها مسکو، سن-پترزبورگ، نیژنی‌نووگورود، نووسیبریک و یکاترنیبورگ می‌باشد.

در حال حاضر روسیه فدرال دارای ۸۳ بخش فدرال(Federal Subjects) است:

- دو شهرفدرال(Federal Cities) مسکو و سن پترزبورگ،
- ۴۶ استان(Oblasts)،
- یک استان خودمختار(Autonomous Oblast)،
- ۲۱ جمهوری خودمختار(Autonomous Republic)،
- ۴ ناحیه خودمختار(Autonomous Okrugs)،
- ۹ کرای یا سرزمین خودمختار(Krais) که نقشه سیاسی این کشور را شکل داده‌اند. میزان استقلال هر کدام از این بخش‌ها با یکدیگر متفاوت است.

ردیف	نام	نوع	مرکز یا شهر بزرگ	ناحیه فدرالی	وسعت	جمعیت بخش فدرال
۱	مسکو (Moscow)	شهر فدرالی Federal Cities	مسکو (Moscow)	مرکزی	۱,۱۰۰	۱۱,۵۱۴,۳۰۰
۲	سن پترزبورگ (Saint Petersburg)	شهر فدرالی Federal Cities	سن پترزبورگ (Saint Petersburg)	شمالغربی	۱,۴۳۹	۴,۶۶۲,۵۷۴
۳	مسکو (Moscow)	استان(Oblasts)	بالاشیخا (Balashikha)	مرکزی	۴۵,۹۰۰	۶,۶۱۸,۵۳۸
۴	سوردلوفسک (Sverdlovsk)	استان(Oblasts)	یِکاترینبورگ (Yekaterinburg)	اورال	۱۹۴,۸۰۰	۴,۴۸۶,۲۱۴
۵	روستوف (Rostov)	استان(Oblasts)	روستوف	جنوبی	۱۰۰,۸۰۰	۴,۴۰۴,۰۱۳

ردیف	نام	نوع	مرکز یا شهر بزرگ	ناحیه فدرالی	وسعت	جمعیت بخش فدرال
۶	چلیابینسک (Chelyabinsk)	استان (Oblasts)	چلیابینسک	اورال	۸۷,۹۰۰	۳,۶۰۳,۳۳۹
۷	نیژنینووگورود (Nizhny Novgorod)		نیژنینووگورود	ولگا	۷۶,۹۰۰	۳,۵۲۴,۰۲۸
۸	تیومن (Tyumen)		تیومن	اورال	۱,۴۳۵,۲۰۰	۳,۲۶۴,۸۴۱
۹	سامارا (Samara)		سامارا	ولگا	۵۳,۶۰۰	۳,۲۳۹,۷۳۷
۱۰	کمروفو (Kemerovo)		کمروفو	سیبری	۹۵,۵۰۰	۲,۸۹۹,۱۴۲
۱۱	ولگاگراد (Volgograd)		ولگاگراد	جنوبی	۱۱۳,۹۰۰	۲,۶۹۹,۲۲۳
۱۲	نووسیبریسک (Novosibirsk)		نووسیبریسک	سیبری	۱۷۸,۲۰۰	۲,۶۹۲,۲۵۱
۱۳	ساراتوف (Saratov)		ساراتوف	ولگا	۱۰۰,۲۰۰	۲,۶۶۸,۳۱۰
۱۴	ایرکوتسک (Irkutsk)		ایرکوتسک	سیبری	۷۶۷,۹۰۰	۲,۵۸۱,۷۰۵
۱۵	ورونژ (Voronezh)		ورونژ	مرکزی	۵۲,۴۰۰	۲,۳۷۸,۸۰۳
۱۶	ارنبورگ (Orenburg)		ارنبورگ	ولگا	۱۲۴,۰۰۰	۲,۱۷۹,۵۵۱

ردیف	نام	نوع	مرکز یا شهر بزرگ	ناحیه فدرالی	وسعت	جمعیت بخش فدرال
۱۷	آمسک (Omsk)	استان (Oblasts)	امسک	سیبری	۱۳۹,۷۰۰	۲,۰۷۹,۲۲۰
۱۸	لنینگراد (Leningrad)		گاتچینا (Gatchina)	شمالغربی	۸۴,۵۰۰	۱,۶۶۹,۲۰۵
۱۹	تولا (Tula)		تولا	مرکزی	۲۵,۷۰۰	۱,۶۵۷,۷۵۸
۲۰	ولادیمیر (Vladimir)		ولادیمیر	مرکزی	۲۹,۰۰۰	۱,۵۲۳,۹۹۰
۲۱	بلگورود (Belgorod)		بلگورود	مرکزی	۲۷,۱۰۰	۱,۵۱۱,۶۲۰
۲۲	کیروف (Kirov)		کیروف	ولگا	۱۲۰,۸۰۰	۱,۵۰۳,۵۲۹
۲۳	پنزا (Penza)		پنزا	ولگا	۴۳,۲۰۰	۱,۴۵۲,۹۴۱
۲۴	اولیانوفسک (Ulyanovsk)		اولیانوفسک	ولگا	۳۷,۳۰۰	۱,۳۸۲,۸۱۱
۲۵	بریانسک (Bryansk)		بریانسک	مرکزی	۳۴,۹۰۰	۱,۳۷۸,۹۴۱
۲۶	یاروسلاول (Yaroslavl)		یاروسلاول	مرکزی	۳۶,۴۰۰	۱,۳۶۷,۳۹۸
۲۷	آرخانگلسک (Arkhangelsk)		آرخانگلسک	شمالغربی	۵۸۷,۴۰۰	۱,۳۳۶,۵۳۹

ردیف	نام	نوع	مرکز یا شهر بزرگ	ناحیه فدرالی	وسعت	جمعیت بخش فدرال
۲۸	ولوگدا (Vologda)	استان (Oblasts)	ولوگدا	شمالغربی	۱۴۵,۷۰۰	۱,۲۶۹,۵۶۸
۲۹	کورسک (Kursk)		کورسک	مرکزی	۲۹,۸۰۰	۱,۲۳۵,۰۹۱
۳۰	ریازان (Ryazan)		ریازان	مرکزی	۳۹,۶۰۰	۱,۲۲۷,۹۱۰
۳۱	لیپتسک (Lipetsk)		لیپتسک	مرکزی	۲۴,۱۰۰	۱,۲۱۳,۴۹۹
۳۲	تامبوف (Tambov)		تامبوف	مرکزی	۳۴,۳۰۰	۱,۱۷۸,۴۴۳
۳۳	ایوانوف (Ivanovo)		ایوانوف	مرکزی	۲۱,۸۰۰	۱,۱۴۸,۳۲۹
۳۴	تور (Tver)		تور	مرکزی	۸۴,۱۰۰	۱,۱۴۷,۴۵۹
۳۵	اسمالنسک (Smolensk)		اسمالنسک	مرکزی	۴۹,۸۰۰	۱,۰۴۹,۵۷۴
۳۶	تومسک (Tomsk)		تومسک	سیبری	۳۱۶,۹۰۰	۱,۰۴۶,۰۳۹
۳۷	کالوگا (Kaluga)		کالوگا	مرکزی	۲۹,۹۰۰	۱,۰۴۱,۶۴۱
۳۸	کورگان (Kurgan)		کورگان	اورال	۷۱,۰۰۰	۱,۰۱۹,۵۳۲

ردیف	نام	نوع	مرکز یا شهر بزرگ	ناحیه فدرالی	وسعت	جمعیت بخش فدرال
۳۹	آستاراخان (Astrakhan)	استان (Oblasts)	آستاراخان	جنوبی	۴۴,۱۰۰	۱,۰۰۵,۲۷۶
۴۰	کالینینگراد (Kaliningrad)		کالینینگراد	شمالغربی	۱۵,۱۰۰	۹۵۵,۲۸۱
۴۱	آمور (Amur)		بلاگووشچنسک (Blagoveshchensk)	خاوردور	۳۶۳,۷۰۰	۹۰۲,۸۴۴
۴۲	مورمانسک (Murmansk)		مورمانسک	شمالغربی	۱۴۴,۹۰۰	۸۹۲,۵۳۴
۴۳	اریول (Oryol)		اریول	مرکزی	۲۴,۷۰۰	۸۶۰,۲۶۲
۴۴	پسکوف (Pskov)		پسکوف	شمالغربی	۵۵,۳۰۰	۷۶۰,۸۱۰
۴۵	کوستروما (Kostroma)		کوستروما	مرکزی	۶۰,۱۰۰	۷۳۶,۶۴۱
۴۶	نووگورود (Novgorod)		ولیکینووگورود (Veliky Novgorod)	شمالغربی	۵۵,۳۰۰	۶۹۴,۳۵۵
۴۷	ساخالین (Sakhalin)		یوژنوساخالینسک (Yuzhno-Sakhalinsk)	خاور دور	۸۷,۱۰۰	۵۴۶,۶۹۵
۴۸	ماگادان (Magadan)		ماگادان	خاوردور	۴۶۱,۴۰۰	۱۸۲,۷۲۶

ردیف	نام	نوع	مرکز یا شهر بزرگ	ناحیه فدرالی	وسعت	جمعیت بخش فدرال
۴۹	استان خودمختاریهودی (Jewish Autonomous Oblast)	استان خودمختار (Autonomous Oblast)	بیروبیجان (Birobidzhan)	خاوردور	۳۶,۰۰۰	۱۹۰,۹۱۵
۵۰	باشقیرستان (Bashkortostan)	جمهوری خودمختار (Autonomous Republic)	اوفا (Ufa)	ولگا	۱۴۳,۶۰۰	۴,۱۰۴,۳۳۶
۵۱	تاتارستان (Tatarstan)		قازان (Kazan)	ولگا	۶۸,۰۰۰	۳,۷۷۹,۲۶۵
۵۲	داغستان (Dagestan)		ماخاچ کالا(مخاچ قلعه) (Makhachkala)	قفقازشمالی	۵۰,۳۰۰	۲,۵۷۶,۵۳۱
۵۳	ادمورت (Udmurt)		ایژوسک (Izhevsk)	ولگا	۴۲,۱۰۰	۱,۵۷۰,۳۱۶
۵۴	چواش (Chuvash)		چاباقسر (Cheboksary)	ولگا	۱۸,۳۰۰	۱,۳۱۳,۷۵۴
۵۵	چچن (Chechen)		گروزنی (Grozny)	قفقازشمالی	۱۵,۳۰۰	۱,۱۰۳,۶۸۶
۵۶	کومی (Komi)		سیکتیوکار (Syktyvkar)	شمالغربی	۴۱۵,۹۰۰	۱,۰۱۸,۶۷۴

ردیف	نام	نوع	مرکز یا شهر بزرگ	ناحیه فدرالی	وسعت	جمعیت بخش فدرال
۵۷	بوریاتیا (Buryat)	جمهوری خودمختار (Autonomous Republic)	اولان اوده (Ulan-Ude)	سیبری	۳۵۱,۳۰۰	۹۸۱,۲۳۸
۵۸	یاقوتستان		یاکوتسک (Yakutsk)	خاور دور	۳,۱۰۳,۲۰۰	۹۴۹,۲۸۰
۵۹	کاباردینو-بالکاریا (Kabardino-Balkar)		نعلچیک (Nalchik)	قفقازشمالی	۱۲,۵۰۰	۹۰۱,۴۹۴
۶۰	موردوویا (Mordovia)		سارانسک (Saransk)	ولگا	۲۶,۲۰۰	۸۸۸,۷۶۶
۶۱	ماری ال (Mari El)		یوشکار اولا (Yoshkar-Ola)	ولگا	۲۳,۲۰۰	۷۲۷,۹۷۹
۶۲	کارلیا (Karelia)		پتروزاودسک (Petrozavodsk)	شمالغربی	۱۷۲,۴۰۰	۷۱۶,۲۸۱
۶۳	اوستیای شمالی-آلانیا (North Ossetia-Alania)		ولادیقفقاز (Vladikavkaz)	قفقازشمالی	۸,۰۰۰	۷۱۰,۲۷۵
۶۴	خاکاسیا (Khakassia)		آباکان (Abakan)	سیبری	۶۱,۹۰۰	۵۴۶,۰۷۲
۶۵	اینگوشتیا (Ingushetia)		ماگاس (Magas)	قفقازشمالی	۴,۰۰۰	۴۶۷,۲۹۴
۶۶	جمهوری آدیغیه (Adygea)		مایکوپ (Maykop)	جنوبی	۷,۶۰۰	۴۴۷,۱۰۹
۶۷	کاراچای-چرکسیا (Karachay-Cherkess)		چرکسک (Cherkessk)	قفقازشمالی	۱۴,۱۰۰	۴۳۹,۴۷۰

ردیف	نام	نوع	مرکز یا شهر بزرگ	ناحیه فدرالی	وسعت	جمعیت بخش فدرال
۶۸	تووا (Tyva)	جمهوری خودمختار (Autonomous Republic)	کیزیل (Kyzyl)	سیبری	۱۷۰,۵۰۰	۳۰۵,۵۱۰
۶۹	کالمیکیا (Kalmykia)	جمهوری خودمختار (Autonomous Republic)	الیستا (Elista)	جنوبی	۷۶,۱۰۰	۲۹۲,۴۱۰
۷۰	آلتایی (Altai)	جمهوری خودمختار (Autonomous Republic)	گورنو-آلتاییسک (Gorno-Altaysk)	سیبری	۹۲,۶۰۰	۲۰۲,۹۴۷
۷۱	خانتیا-مانسی (Khanty-Mansi Autonomous Okrug-Yugra)	ناحیه خودمختار (Autonomous Okrugs)	خانتیا-مانسیسک (Khanty-Mansiysk)	اورال	۵۲۳,۱۰۰	۱,۴۳۲,۸۱۷
۷۲	یامالیا (Yamalo-Nenets Autonomous Okrug)	ناحیه خودمختار (Autonomous Okrugs)	سالخارد (Salekhard)	اورال	۷۵۰,۳۰۰	۵۰۷,۰۰۶
۷۳	ننتسیا (Nenets Autonomous Okrug)	ناحیه خودمختار (Autonomous Okrugs)	ناریان-مار (Naryan-Mar)	شمالغربی	۱۷۶,۷۰۰	۴۱,۵۴۶
۷۴	چوکوتکا (Chukotka Autonomous Okrug)	ناحیه خودمختار (Autonomous Okrugs)	آنادیر (Anadyr)	خاوردور	۷۳۷,۷۰۰	۵۳,۸۲۴
۷۵	کرانسودار (Krasnodar)	سرزمین خودمختار (Krais)	کرانسودار	جنوبی	۷۶,۰۰۰	۵,۱۲۵,۲۲۱
۷۶	کراسنویارسک (Krasnoyarsk)	سرزمین خودمختار (Krais)	کراسنویارسک	سیبری	۲,۳۳۹,۷۰۰	۲,۹۶۶,۰۴۲

ردیف	نام	نوع	مرکز یا شهر بزرگ	ناحیه فدرالی	وسعت	جمعیت بخش فدرال
۷۷	پرم (Perm)	سرزمین خودمختار (Krais)	پرم	ولگا	۱۶۰,۶۰۰	۲,۸۱۹,۴۲۱
۷۸	استاوروپول (Stavropol)		استاوروپول	قفقازشمالی	۶۶,۵۰۰	۲,۷۳۵,۱۳۹
۷۹	آلتایی (Altai)		بارنوئل (Barnaul)	سیبری	۱۶۹,۱۰۰	۲,۶۰۷,۴۲۶
۸۰	پریمورسکی (Primorsky)		ولادی‌وستوک (Vladivostok)	خاوردور	۱۶۵,۹۰۰	۲,۰۷۱,۲۱۰
۸۱	خاباروفسک (Khabarovsk)		خاباروفسک	خاوردور	۷۸۸,۶۰۰	۱,۴۳۶,۵۷۰
۸۲	زابایکالسکی (Zabaykalsky)		چیتا (Chita)	سیبری	۴۳۱,۵۰۰	۱,۱۵۵,۳۴۶
۸۳	کامچاتکا (Kamchatka)		پتروپاولوسک-کامچاتسکی (Petropavlovsk-Kamchatsky)	خاوردور	۴۷۲,۳۰۰	۳۵۸,۸۰۱

پرچم

پرچم روسیه یا پرچم رسمی دولت‌های فدرال روسیه یک پرچم مستطیل شکل سه رنگ با سه زمینه افقی مساوی است، سفید در بالا، آبی در وسط و قرمز در پایین. این پرچم ابتدا به عنوان نشانی برای بازرگانان و کشتی‌های جنگی به کار می‌رفت و در سال ۱۸۹۶ رسمی شد و دولت‌های موقت روسیه همچنان به استفاده از آن ادامه می‌دادند و حتی پس از واژگونی تاج و تخت تزار در جریان انقلاب فوریه تا انقلاب اکتبر، (که حکومت کمونیستی بولشویک برپا شد) باز هم این پرچم جایگزینی نیافت. از زمان بولشویک‌ها به بعد، پرچم کاملا قرمز از سنبل کمونیستی، بر آن پرچم سه رنگ ارجحیت یافت. در سال ۱۹۹۱ و پس از سقوط اتحاد جماهیرشوروی، در دولت جدید روسیه فدرال، مجدداً پرچم سه رنگ به رسمیت شناخته شد. در سال ۱۹۹۳ پرچم قدیمی دستخوش تغییراتی جزئی شد و از سال ۲۰۰۰ رسمی شده‌است.

در پرچم روسیه از سه رنگ پان-اسلاویک(Pan-Slavic) که منظور سه رنگ قرمز، سفید و آبی است، استفاده شده‌است. با وجود اینکه نظریه‌های متفاوتی در مورد ریشه و علت انتخاب رنگ‌ها وجود دارد در حال حاضر هیچکدام کاملا پذیرفته نیستند. در قوانین روسی هیچ گونه معنای رسمی برای این رنگ‌ها تعیین نشده‌است. نقل قول است که، سه رنگ این پرچم اقتباس از نشان خانوادگی قلمروی دوک‌های روسی است که مجسم کننده سنت جورج(Saint George) با زرهی سفید(نقره ای) است، در حالی که سوار بر اسبی سفید بوده، شنلی آبی بر تن دارد و سپری آبی رنگ با زمینه قرمز به دست گرفته‌است. به روایت دیگر، این سه رنگ مظهری از ردای بلند مریم مقدس- حامی روسیه- است.

با این حال تفسیری دیگر نیز بر مفهوم این رنگ‌ها وجود دارد که بر اساس آن، ترتیب قرار گرفتن رنگ‌ها نمایانگر سیستم اجتماعی روسیه در زمان تزار است: سفید نمایانگر خدا،آبی بیانگر تزار و قرمز رعیت است. تفسیر رایج دیگر در مورد رابطه رنگ‌ها با بخش‌های اصلی امپراطوری روسیه این است که : سفید نمایانگر بلاروس(Belarus)(معروف به روسیه سفید)، آبی نمایانگر اُکراین(Ukraine) یا روسیه کوچک یا مالوروژیا(Malorossia) و قرمز نمایانگر روسیه کبیر می‌باشد.

بنا به تعبیری متفاوت، سفید به معنی آینده روشن(در روسیه این رنگ به تنهایی

سنبل روشنی است)، آبی به معنی حال مبهم و قرمز به معنی گذشته‌ای خونین است.
سنبل کشور روسیه، عقاب دو سر بیزانسی است که با سنت جورج مسکو و نشان خانوادگی‌اش ترکیب شده‌است و این سنبل‌ها مربوط به دوران دوک‌نشینی شهر مسکو است. پرچم روسیه در اواخر دوره تزارهای روسیه ظهور یافت و در بسیاری از مناطق امپراطوری وسیع روسیه استفاده می‌شد.

شعار امپراطوری روسیه(خدا با ماست) و شعار شوروی سابق(مساوات طبقه کارگر در همه کشورها) اکنون با یکدیگر متفق شده‌اند و تاکنون رسماً جایگزین تازه‌ای برای آنها معرفی نشده‌است. علامت داس و چکش و نشان‌های دولتی شوروی سابق، همچنان به صورتی فراگیر در بیشتر شهرهای روسیه به عنوان بخشی از تزئینات معماری مشاهده می‌شوند. هنوز گاهی بر روی تجهیزات نظامی و یادبودهای جنگی، علامت ستارگان سرخ(Red Stars) شوروی سابق به چشم می‌خورند و نشان سرخ (Red Banner) (مخصوصاً بیرق پیروزی سال ۱۹۴۵) همچنان افتخارآفرین است. در حالی که برج‌های کاخ کرملین (Moscow Kremlin) و کلیسای سنت باسیل(Saint Basil's Cathedral) واقع در مسکو مظهر معماری روسی هستند، عروسک‌های ماتروشکا(Matryoshka) نیز سنبل روسیه می‌باشند. چبوراشکا(Cheburashka) - شخصیت کارتونی- نماد خوش یُمنی تیم‌های المپیک روسیه در المپیک تابستانی ۲۰۰۴یونان و ۲۰۰۸ چین و همچنین المپیک زمستانی ۲۰۰۶ ایتالیا و ۲۰۱۰کانادا بود. گل بابونه(Chamomile) گل ملی و درخت غان(Birch) درخت ملی روس‌ها است. خرس روسی سنبل و تجسمی ملی از روسیه است. نماد ملی روسیه، مادر روسیه است، که گاه آن را مادر وطن می‌خوانند.

زبان و خط

یگانه زبانی که رسما در امپراطوری روسیه از سال ۱۹۱۷ تاکنون بدان تکلم شده، زبان روسی است. سیاستی که در دوران شوروی سابق در قبال زبان‌های گوناگون نژادهای مختلف اتخاذ می‌شد، ثباتی نداشت. با مساعدت دولت تلاش شد تا برای زبان‌های مختلف در سرتاسر کشور -که پیش از آن فاقد قالب نوشتاری بودند- الفبا و دستور زبان تنظیم گردد. گرچه هر کدام از جماهیر اصلی زبان رسمی خود را داشتند، با این وجود به خاطر اتحاد و یکپارچه سازی روسیه، حق اولویت زبان روسی همچنان محفوظ ماند. از زمان تزارها، با وجود زندگی اقوام مختلف با فرهنگ و زبان‌های گوناگون در روسیه، سیاست روسی سازی سبب رسمی کردن

و ترویج زبان روسی و خط سیریلیک(Cyrillic) در این کشور شد.
زبان روسی، در بسیاری از جماهیر جدید که در جریان فروپاشی شوروی سابق در سال ۱۹۹۱ مستقل شدند، موقعیت خود را از دست داده. با این وجود در روسیه، زبان غالب زبان روسی می‌باشد. امروزه، ۹۷ درصد از دانش آموزان مدارس عمومی روسیه، به زبان روسی تحصیل می‌کنند، با این حال تقریبا ۸۰ درصد از این زبان مخلوطی از زبان نژادهای مختلف است.

۱۶۰ گروه نژادی در روسیه به ۱۰۰ زبان صحبت می‌کنند. طبق سرشماری سال ۲۰۰۲، ۱۴۶/۶ میلیون نفر به زبان روسی، و پس از آن ۵/۳ میلیون نفر از تاتارها و ۱/۸ میلیون نفر از جمعیت اوکراین به این زبان تکلم می‌کنند. زبان روسی تنها زبان رسمی این سرزمین است اما قانون اساسی روسیه به جمهوری‌های جداگانه این حق را داده است که به صورت نیمه‌رسمی در کنار زبان روسی، از زبان بومی خود نیز بهره‌مندباشند. زبان روسی علی‌رغم پراکندگی فراوان، در سراسر روسیه یکنواخت است. این زبان از لحاظ جغرافیایی شایع‌ترین زبان در اروپا-آسیا(Eurasia) و از سایر زبان‌های اسلاوی مرسوم‌تر است. زبان روسی متعلق به خانواده زبان‌های هندو-اروپایی(Indo-European) و یکی از بازماندگان زبان‌های اسلاوی- شرق (East Slavic) است. سایر زبان‌ها شامل: بلاروسی(Belarusian) و اوکراینی (Ukrainian) می‌باشند. از قرن دهم به بعد الگوی نوشتاری زبان اسلاوی - شرقیِ باستانی(روسی باستانی) گردآوری و تأیید شده‌است. تا کنون بالغ بر یک‌چهارم از مطبوعات و نوشته‌های علمی جهان به زبان روسی چاپ شده‌اند. همچنین جهت امور بارکدگذاری، رمزگذاری و ذخیره علوم جهانی، از زبان روسی نیز استفاده شده‌است. ۶۰ الی ۷۰ درصد از اطلاعات جهانی به زبان‌های روسی و انگلیسی منتشر شده‌اند و این زبان، یکی از ۶ زبان رسمی در سازمان ملل است.

اقوام و نژادها

روسیه از اقوام مختلفی تشکیل شده‌است که در مجموع می‌توان آنان را به سه دسته تقسیم نمود:

۱- افراد بومی ۲-افرادی که ریشه آسیایی دارند ۳- افراد با ریشه اروپایی.

دسته نخست هیچ‌گاه ارزش و اهمیت چندانی نداشته‌اند چرا که روسیه محل تلاقی دو قاره است و در درجه نخست سازندگان تاریخش اقوامی بوده‌اند که از دوسوی قاره آسیا و اروپا به پهنه بیکران آن نفوذ کرده‌اند و هر از گاهی

بر آن چیرگی یافته‌اند و یا در ترکیب قومی آن جذب شده‌اند. ملیت‌های تشکیل دهنده روسیه، هرکدام زاده یکی از این حرکت‌های متعدد تاریخی و حاصل آمیزش اقوام گوناگون بوده‌اند.

حتی افراد بومی یعنی فن آیغوری‌ها در واقع ریشه اروپایی وآسیایی دارند. فن‌ها(Finns) از غرب و آیغورها(Izhorians) از شرق و می‌توان آنها را اقوام اورآسیایی نامید. فن آیغورها علی‌رغم آمیزش با اقوام مسلط در روسیه، کماکان هویت خود را در قالب مناطق خودمختار کوچک در داخل روسیه حفظ نموده‌اند. جمهوری‌های خودگردان کومی(Komi)، ماری(Mari)، مَردُوی(Mordovia)، ادمورت(Udmurt) و خانی مانسی(Khanty-Mans) ریشه فن آویغوری دارند و اقوام چُواش(Chuvash) و باشقیرستان(Bashkortostan) از آمیزش آنها با ترک‌ها به وجود آمده‌اند.

اقوامی که ریشه آسیایی دارند و در روسیه سکنی گزیده‌اند شامل سه قوم آریایی‌ها، ترک‌ها و مغول‌ها می‌باشند. اوستیائی‌ها(Ossetia) که در داخل روسیه هستند، ریشه آریایی دارند. ترکان بیشتر در آسیای مرکزی سکنی دارند و می‌توان در داخل روسیه

اوستیائی‌ها

داغستان

تاتارستان

اوستیائی‌ها

کاراچای چرکس

بوریاتیا

فدرال، به جمهوری‌های داغستان(Dagestan) و کاراچای چرکس(Karachay-Cherkess) اشاره نمود. مغول‌ها علی‌رغم تسلطی طولانی که بر روسیه داشته‌اند، در آمیزش با اقوام دیگر روس چندان موفق نبوده‌اند. جمهوری تاتارستان(Tatarstan) در ساحل ولگا و جمهوری بوریاتیا(Buryat) ریشه مغولی دارند.

دسته‌ای که از اروپا به روسیه کوچ کردند و در بنای روسیه نقش مهمی داشتند، شامل اسلاوها(Slaves)، بالت‌ها(Balts) و وایکینگ‌ها(Vikings) هستند که از میان آنها اسلاوها قوی‌ترین و پرجمعیت‌ترین قوم هستند و روسیه به سرزمین و حامی اصلی آنها تبدیل شده‌است. از اختلاط وایکینگ‌ها (که ازشمال به روسیه کوچ کردند) و اسلاوها، قوم روس پدید آمده که در حال‌حاضر بیش از ۷۰ درصد جمعیت این کشور را تشکیل می‌دهند.

داغستان

مهاجرت

یکی از مشکلات کنونی روسیه مهاجرت اقوام مختلف بازمانده ازجمهوری‌های شوروی سابق به روسیه است. از جمله دلایل اصلی مهاجرت به روسیه، تفاوت سطح زندگی و درآمد در روسیه(مخصوصا مسکو و سن‌پترزبورگ) با سطح زندگی و

درآمد دیگر جمهوری‌های شوروی سابق می‌باشد. بعد از فروپاشی اتحاد شوروی، حدود ۲۵ میلیون نفر از اتباع روسیه که در سایر جمهوری‌های بازمانده از شوروی بودند، با شرایط سختی روبرو شدند. ظرف ۱۰ سال گذشته فقط از کشورهای ساحل دریای بالتیک بیش از ۸/۶ میلیون مهاجر به روسیه آمده‌اند.

علی‌رغم مهاجرت، رشد جمعیت در این کشور در سال ۲۰۰۹ منفی ۰/۴۷ درصد بوده و به نظر دلیل آن‌هم زاد و ولد بسیار کم اتباع روسی است. روند مهاجرت طی سال‌های گذشته، دولت روسیه را با مشکلاتِ عدیده‌ای مواجه نموده است. دولت برای برخورد قاطع با موضوع مهاجرت غیرقانونی با دو مانع مواجه است:

- اول مرزهای پهناور و بدون حفاظ این کشور با سایرکشورهای شوروی سابق که باعث می‌شود کنترل آنها تقریبا غیرممکن باشد.
- دوم پیوندهای عمیق فرهنگی، تاریخی و نژادی با مردم جمهوری‌های شوروی سابق است که به ویژه در مورد جمهوری‌های اسلاونشین نظیر اوکراین(Ukraine) و بلاروس(Belarus) بیشتر مصداق پیدا می‌کند.

دولت روسیه در سال ۲۰۰۲ قانونی تصویب کرد که براساس آن هر شهروندِ عضو جامعه کشورهای مشترک‌المنافع، در صورتی که حداقل ۵ سال در ارتش این کشور خدمت نماید، می‌تواند به تابعیت روسیه درآید. اما افزایش روزافزون مهاجرین غیرقانونی(به ویژه از برخی کشورهای آسیایی نظیر چین، هند و افغانستان) دولت را مجبور نمود که سختگیری بیشتر در قوانین را در دستور کار خود قرار دهد.

مذهب

مذهب، یکی از پایه‌های اصلی هویت جامعه روسیه در طول تاریخ بوده است. تزارها برای حفظ سرزمین پهناور روسیه به علائق و تعصبات مذهبی در بین مردم دامن می‌زدند و یکی از پایه‌های مشروعیت خود را منبعث از دین می‌دانستند. روس‌ها در قرن دهم به دین مسیحیت و فرقه ارتدوکس(Orthodox) گراییدند و این مذهب در حال‌حاضر در کشور برتری دارد و قریب به سه‌چهارم جمعیت روسیه از مذهب ارتدوکس پیروی می‌کنند.

مسلمانان دومین گروه دینی روسیه را تشکیل می‌دهند. اکثر آنها در جمهوری‌های چوواش و باشقیرستان(در بخش میانه ولگا و جمهوری‌های قفقازی روسیه یعنی چچن، اینگوش، اوستیای شمالی، کاباردینو بالکاریا و داغستان) متمرکز هستند. همچنین در روسیه جوامع نسبتاکوچک یهودی، مسیحیان پروتستان،

فرقه ارتدوکس

کاتولیک و بودایی نیز وجود دارند.

در سال ۱۹۹۷ حکومت، قانون آزادی دینی سال ۱۹۹۰ را مورد تجدید نظر قرار داد تا به این ترتیب مذاهب را به دو بخش ادیان سنتی روسیه و ادیان غریبه تقسیم کند. در این تقسیم بندی، مسیحیت، اسلام، بودایی و یهودیت به‌عنوان تنها ادیان سنتی روسیه اعلام شدند و قانون فعالیت سازمان‌هایی راکه به دیگر ادیان تعلق دارند، محدود کرد. این سازمان‌ها باید طی ۱۵ سال هر سال ثبت‌نام شوند تا این که بعداز این مدت، موقعیت بهتری کسب کنند. در طی این مدت، آنها نمی‌توانند کتب دینی خود را منتشر و توزیع کنند و یا تعلیم دهند هرچند حق شرکت در فعالیت خیرخواهانه را دارند.

اسلام

تاریخ دقیق ورود اسلام به روسیه به درستی مشخص نیست. پس از توسعه و ورود اسلام به ایران در زمان ساسانیان (که مصادف بود با قرن هفتم میلادی و مسلمان شدن ایرانیان)، به تدریج اسلام از طریق منطقه قفقاز که زیر سلطه ایران قرار داشت، وارد سرزمین فعلی روسیه گردید.

در سال ۹۲۲ اولین دولت اسلامی در منطقه بالکاریا در قفقاز تاسیس گردید. خزرها که مردمی بادیه‌نشین بودند و در دامنه کوه‌های قفقاز و سواحل دریای خزر زندگی می کردند، از دیگر اقوام مسلمان روسیه بودند که در تاریخ از آنها یاد شده‌است.

گسترش تجارت بین روسیه با ایران و ترک‌ها که عمدتاً از طریق رود ولگا و دریای خزر انجام می‌شد، به گسترش دامنه اسلام در منطقه ولگا منجر گردید. روس‌ها و مسلمانان از قرن هشتم و نهم میلادی به بعد، با همدیگر روابط پرفراز و نشیبی داشتند. برخی مواقع در جنگ و مبارزه بودند و برخی ایام نیز با برقراری آشتی، دورانی از آرامش را در کنار هم تجربه می کردند و حتی گاهی روابطشان تا حد

آمیزش قومی نزدیک می‌شد و توسعه می‌یافت و البته این اقوام قبل از پذیرش اسلام نیز با روس‌ها رابطه داشتند.

در سال ۱۴۴۵، شاهزاده قاسم(Qasim Khan) -یکی از شاهزادگان غازان- در کنار رود ولگا دولتی را تشکیل داد و سپس بسیاری از مسلمانان به این شهر رفتند و شروع به ساختن مساجد کردند و پس از این بود که مسلمانان توانستند به صورت آشکار و گسترده، مراسم مذهبی خود را اجرا کنند و برای به جا آوردن فرایض دینی خود، دچار مشکل نشوند. این مسلمانان با این که سال‌ها در محاصره غیرمسلمانان بودند، توانسته بودند دین خود را حفظ کنند.

در قرن ۱۶ حکام روسیه بسیاری از مناطق مسلمان‌نشین را تصرف کردند و این تصرف با کشتار و آواره کردن مسلمانان و خرابی مساجد همراه بود. مسلمانان نمی‌توانستند مراسم دینی خود را اجرا کنند، مساجد و مدارس دینی خراب می‌شدند، طلبه‌های دینی مورد تعقیب و کشتار قرار می گرفتند وحتی به خانواده‌هایشان هم رحم نمی‌شد و موضوع مهم دیگر، شروع تبلیغات شدید برای مسیحی کردن مسلمانان بود و حتی می کوشیدند با فراهم نمودن موقعیت‌های اقتصادی و بخشیدن زمین و نیز از راه اعمال زور، مسلمانان را از دین خود دور نمایند. تنها پس از جدایی کلیسای ارتدوکس از دولت، موقعیت مسلمانان کمی بهتر شد با این همه، تبلیغات مذهبی مسیحیان تا اوایل قرن ۲۰ ادامه داشت والبته تا اواسط قرن ۱۸، دولت اجازه ساخت مسجد در شهرها نمی‌داد.

در قرن ۱۷-۱۶ همین فشارها و نابرابری‌های مذهبی، منجر به شورش‌هایی علیه دولت مسکو شد. مسلمانان پووشره(Prokopov'ev) و سیبری در شورش پوگاچف(Pugachev) در سال های ۱۷۷۵-۱۷۷۳ نقش فعال داشتند و همین موضوع باعث شد دولت به خود آمده، بیشتر به فکر اوضاع مسلمانان باشد.

برخورد دولت با مسلمانان روسیه در زمان تزاریس کاترین دوم(که خود وی ابتدا مذهب پروتستان داشت) تاحدی بهتر شد. دین اسلام در زمان کاترین(Catherine) به عنوان یک مذهب قابل قبول شناخته شد و مسلمانان توانستند مسجد و مدرسه بسازند و با وجود انتقاداتی که به این مدارس وارد شد، باز هم به آموزش مسائل مذهبی به مسلمانان ادامه دادند. نخستین محله‌های مسلمان‌نشین در شهرهای مختلف ساخته شدند و در سال ۱۷۸۷ در سن‌پترزبورگ و غازان، چاپخانه‌های اسلامی اقدام به چاپ قرآن کردند.

پیشرفت‌های جامعه، هم‌زیستی مسلمانان و روس‌ها و نیاز به ارتباط با دیگر اقوام، منجر به پیدایش جنبش جدیدیه(Jadidism) شد. پایه این جنبش، براساس نوآوری و اصلاح‌گرایی در روند آموزش و فرهنگ اسلامی بود اما چه طرفداران جنبش جدیدیه و چه مسلمانان قدیمی، هر دو مسلمان محسوب می‌شدند و تنها تفاوت‌شان در میزان ارتباط اصول دینی با زندگی روزمره بود.

مسلمانان در دوران اتحاد جماهیر شوروی

رویدادهای سال ۱۹۱۷ تغییراتی در زندگی مردم و مسلمانان ایجاد کرد. پیروزی بلشویک‌های کمونیست وتشکیل اتحاد جماهیر شوروی، با تحولات نظامی، سیاسی و اجتماعی عمیق و گسترده‌ای همراه بود. در دهه اول این تغییرات، حکام در زندگی مذهبی مردم دخالت نمی‌کردند اما در سال ۱۹۲۷ اوضاع تغییر کرد و از این سال به بعد، دین ستیزی توسط حکومت کمونیستی شروع گردید. مدارس مذهبی تعطیل شدند و در مدارس جدید به جای آموزش‌های دینی، آموزش‌های الحادی شروع شد و مساجد را به بهانه این که«باقی مانده‌های زمان کهن» می‌باشند تخریب کردند و در نتیجه، تعداد ائمه مساجد کاهش یافت. از ۱۲ هزار مسجد، ۱۰ هزار باب، ویران شد.

در زمان جنگ جهانی دوم، دین ستیزی کمرنگ شد و پس از پایان جنگ هم همین‌طور بود، البته هنوز هم اگر کسی اعتقادات دینی خود را آشکار می‌کرد، از تحصیل و موقعیت شغلی خوب محروم می شد.

اسلام در دوره فروپاشی

از اواسط دهه ۸۰ میلادی (که برخورد حکومت با دین تغییر کرد)، اصلاحاتی که به فروپاشی نظام کمونیستی منجر شد، به افراد متدین آزادی بیشتری داد تا به امور مذهبی خود بپردازند و مسئله تعقیب و تحقیق در مورد افراد به‌خاطر اعتقادات مذهبی بسیار کمرنگ شد و مردم توانستند بدون ترس به مساجد بروند و پایبندی خود را به مذهب‌شان آشکار کنند. در حال حاضر تعداد مساجد و محل‌های اجتماعات مذهبیِ مسلمانان روسیه از شش هزار بنا تجاوز می کند.

تبلیغات دینی و مؤسسات اسلامی

طی سال‌های اخیر توجه دولت به فرائض دینی مسلمانان زیاد شده‌است. مثلاً مراسم عید فطر به صورت مستقیم از تلویزیون سراسری روسیه پخش می‌شود و به همین مناسبت رئیس جمهور روسیه پیام تبریکی برای آنها صادر می کند.

روابط بین رهبران دینی و رهبران روسیه بسیار بهبود یافته و معمولا در مراسم مهم ملی، رهبران مسلمانان نیز حضور دارند. پس از فروپاشی نظام شوروی، مبلغان اسلامی به مناطق مسلمان‌نشین اعزام شدند.

در سال ۲۰۰۳، پوتین(Putin) رئیس‌جمهور قبلی و نخست‌وزیر فعلی و مرد قدرتمند روسیه، برای جلب حمایت مسلمانان و تامین رضایت آنها تقاضای عضویت ناظر روسیه را در سازمان کنفرانس اسلامی مطرح نمود که با استقبال کشورهای اسلامی و جوامع مسلمان روسیه مواجه گردید. پوتین در نشست سران کنفرانس اسلامی که در سال ۲۰۰۳ در شهر کوالالامپور مالزی برگزار گردید نیز شرکت نمود.

در مجموع چهار اداره مهم، هماهنگی انجام فعالیت‌های دینی مسلمانان روسیه را به عهده دارند:

۱-اداره مرکزی دینی مسلمانان روسیه و کشورهای اروپایی مشترک المنافع که مرکز آن در شهر اوفا(Ufa) مرکز جمهوری باشقیرستان است.

۲- اداره دینی مسلمانان جمهوری باشقیرستان: مرکز این اداره نیز در شهر اوفاست.

۳- اداره دینی مسلمانان جمهوری تاتارستان.

۴-اداره دینی مسلمانان منطقه اروپای مرکزی و مسکو: این اداره در تاریخ ۲۳فوریه(بهمن)۱۹۹۴ در دادگستری روسیه فدرال ثبت شده‌است و شامل ۶۷ مسجد و جماعت دینی می‌باشد و به عنوان مثال از جمله کارهای این اداره، اداره دینی شهر نیژنی‌نووگراد است.

فرهنگ و آداب و رسوم

روسیه کشوری است با فرهنگ کهن و ریشه‌دار که مبانی فرهنگی آن در سراسر اروپا الهام‌بخش نژاد اسلاو می‌باشد. مردم روسیه اصولا مردمی فرهنگ‌دوست هستند و شخصیت‌های فرهنگی در جامعه روسیه، از احترام ویژه‌ای برخوردار می‌باشند.

ازدواج و خانواده

در دوره شوروی سابق، تنها مکانی که مردم می‌توانستند در آن ازدواج رسمی کنند یک کاخ عروسی غیرمذهبی بود. امروزه برخی از زوج‌ها، پس از برگذاری مراسم رسمی و حقوقی در کاخ عروسی، به کلیسا می‌روند و در آنجا نیز مراسم برگزارمی‌کنند. تهیه مسکن امری مشکل است و برخی زوج‌های جوان برای مدت کوتاهی با والدین خود زندگی می‌کنند. معمولا زن و شوهر هر دو کار

می کنند اما زنان مسئولیت خانه‌داری را نیز بر عهده دارند.

آداب اجتماعی

مردها وقتی با هم روبرو می‌شوند به گرمی با یکدیگر دست می‌دهند و زنان شهری که شاغل نیستند، کمتر راغب به دست دادن می‌باشند. دوستان و اعضای خانواده گونه‌های یکدیگر را می‌بوسند.

روس‌ها برای ورود به خانه کفش‌های خود را از پا در می‌آورند. میزبان معمولاً نوشیدنی تعارف می‌کند که رد کردن آن بی‌ادبی محسوب نمی‌شود؛ همچنین رسم است که میهمانان برای میزبان هدیه‌ای از قبیل: گل، خوردنی یا نوشیدنی ببرند.

سرگرمی

بعضی از ساکنان شهرها ویلایی در بیرون از شهر دارند که آخر هفته و تعطیلات خود را در آن سپری می‌کنند و معمولاً به کاشت میوه و سبزی در باغ آن مشغول می‌شوند. ورزش موردعلاقه روس‌ها فوتبال است، اما غیر از آن، سایر ورزش‌ها مخصوصاً ورزش‌های زمستانی همچون اسکیت و هاکی روی یخ و اسکی در فضای باز نیز از محبوبیت بسیاری برخوردارند. رایج‌ترین سرگرمی اوقات فراغت روس‌ها تماشای تلویزیون می‌باشد.

آداب غذا خوردن

اگر به مهمانی یک روس دعوت شده‌اید:

• سر وقت بروید، هرگز ۱۵ دقیقه بیشتر تأخیر نداشته باشید.

• کفش‌هایتان را از پا درآورید. احتمالاً میزبان روفرشی‌هایی به شما می‌دهد که به پا کنید.

• لباس‌های رسمی بپوشید. لباس‌های مناسب، نشان دهنده احترام شما نسبت میزبان می‌باشد.

شیوه نام‌گذاری

نام‌های روسی متشکلند از:

- نام کوچک، که همان نامی است که از ابتدا به شخص می‌دهند؛

- نام میانی، که یک نام پدری یا بخشی از نام کوچک پدرِ شخص به اضافه پسوند

ویچ(vich')، یا اویچ(ovich) برای مردان و اوفنا(ovna) یا آفنا(avna) برای زنان می‌باشد؛
- نام خانوادگی، که آخرین نام شخص و برای تمام اعضای خانواده یکسان می‌باشد.
در موقعیت‌های رسمی، از هر سه نام باهم استفاده می‌شود. دوستان و آشنایان نزدیک، یکدیگر را با نام کوچک و نام پدری صدا می‌زنند و دوستان صمیمی و اعضای خانواده یکدیگر را تنها با نام کوچک صدا می‌زنند.

جشن‌ها و تعطیلات

فهرست تعطیلات عمومی رسمی روسیه در ذیل آمده است. در چنین روزهایی، اداره‌های دولتی، سفارتخانه‌ها و برخی فروشگاه‌ها تعطیل‌هستند. اگر تاریخ آن روز با روزهای شنبه یا یکشنبه تداخل یابد، روز بعد یعنی دوشنبه، در عوض آن تعطیل خواهد بود.

تعطیلات رسمی

تعطیلات سال نو(New Year`s Day)

سال نو-اول ژانویه(دی) در تقویم و از لحاظ وجهه ملی مقام اول را دارد.

کریسمس(Christmas)

از سال ۱۹۹۲، کریسمس همواره در روسیه رعایت شده‌است و امروزه جشن سال نو معمولاً با جشن کریسمس ارتودوکس روسی ادغام می‌شود. کریسمس روسی دو هفته دیرتر از سایر کشورها، در ۷ ژانویه می‌باشد. این تفاوت بدین خاطر است که کلیسای ارتودکس روسی از تقویم ژولین(تقویمی که در سال میلادی زمان ژولیوس تزار در روم تنظیم شده‌است) پیروی می کند.

روز دفاع از میهن(Defender of the Fatherland Day)

روز ۲۳ فوریه(بهمن) در روسیه، روز گرامی‌داشت کسانی می‌باشد که در نیروهای ارتش مشغول خدمت هستند و یا در گذشته جان خود را در این راه از دست داده‌اند. در عهد شوروی سابق، این روز، روز ارتش سرخ نامیده می‌شد.

روز جهانی زن(International Women`s Day)

سازمان ملل هر ساله در روز ۸ مارس(اسفند)، به گرامی‌داشت زن و نقشی که در جامعه ایفا نموده است جشنی می گیرد. از گذشته تا حال، طبق سنت در این روزِ تعطیل، هدایا و گل به مادران تقدیم می‌شود تا از کار و عشق و از خودگذشتگی آنها قدردانی شود.

روز کارگر(Spring and Labour Day)

روز اول ماه می(اردیبهشت)، روز جهانی کارگر می‌باشد و بدین مناسبت در شهرهایی نظیر مسکو جشن‌های باشکوهی برگزار می‌شود. گرچه این جشن‌ها امروزه کمرنگ‌تر شده‌اند.

روز پیروزی(Victory Day)

روسیه هر ساله در روز ۹ ماه می(اردیبهشت) به مناسبت پیروزی علیه نازی‌های آلمان، به یادبود کسانی که در این راه جان خود را از دست داده‌اند جشنی برپا می کند. در تاریخ ۹ می(اردیبهشت) سال ۱۹۴۵(به وقت مسکو) ارتش آلمان در برلین، در برابر شوروی و متفقین جنگ جهانی دوم تسلیم شد. در مسکو رژه نظامی باشکوهی به گرامی‌داشت این روز برپا می‌شود. مراسمی به یادبود جان باختگان جنگ جهانی دوم، انجام و از بازماندگان و کهنه سربازان آن زمان تکریم می‌شود. بر مزار کشته‌شدگان جنگ، حلقه‌های گل نهاده و برای کهنه سربازان، میهمانی‌های ویژه و مجالس ساز و آواز برگزار می‌شوند و همچنین با آغاز شب، نمایش آتش‌بازی اجرا می‌شود. هرساله رژه باشکوهی در حضور رئیس جمهور در میدان سرخ(Red Square) مسکو برپا می‌شود و مراسم مشابهی هم در سایر شهرهای اصلی روسیه صورت می گیرد.

روز روسیه(Russia Day)

این روز تعطیل که مشابه روز استقلال است، در ۱۲ جون(خرداد) جشن گرفته می‌شود. سال ۱۹۹۰ در چنین روزی، مجلس شورای روسیه رسماً حق حاکمیت روسیه فدرال را بر شوروی سابق اعلام نمود. در سال ۱۹۹۲ این تعطیلی به طور رسمی تعیین شد. قبلاً نام آن روز پذیرفتن اعلام حق حاکمیت روسیه فدرال بود، که در تاریخ ۱ فوریه سال ۲۰۰۲، رسماً روز روسیه نامگذاری شد.(بوریس یلتسین(Boris Yeltsin) در سال ۱۹۹۸ این نام را پیشنهاد کرد)

روز وحدت(Unity Day)

این روز نخستین بار در تاریخ ۴نوامبر(آبان) سال ۲۰۰۵ با یادآوری خاطرات شورشی معروف، به رهبری کوزما مینی(Kuzma Minin) و دمیتری پوژارسکی(Dmitry Pozharsky) در دفع مهاجمان لهستانی از مسکو، در نوامبر سال ۱۶۱۲ جشن گرفته شد. این رویداد در تاریخ ۲۲اکتبر(مهر) از سال ۱۶۴۹ الی ۱۹۱۷، به واسطه یک تعطیلی عمومی در روسیه مشخص شد و نام آن، به این نکته اشاره دارد که کلیه طبقات اجتماعی روسیه با اینکه از رهبری تزار و اسقف اعظم برخوردار نبودند، با میل و رغبت با یکدیگر متحد شدند تا از استقلال ملی خود-که سقوطش حتمی به نظر می‌رسید- حمایت کنند.

تعطیلات مسلمانان

عید فطر(Eid al-Fitr) و عید قربان(Greater Eid).

جشن‌های خاص

۱. عید عشاق یا سنت ولنتاین(Holiday of lovers - St. Valentine)

۱۴ فوریه(بهمن)

در چنین روزی، ولنتاین، کشیش مسیحی به دست بت‌پرستان رومی به مجازات اعدام محکوم شد اما در آن شرایط ظالمانه نیز از فکر کردن به محبوب خود یعنی دختر زندانبان دست نکشید و پیغامی مملو از عشق و محبت به سویش فرستاد. این عید که در جوامع غربی نیز مرسوم است، امروزه در میان مردم روسیه از

محبوبیت بسیاری برخوردار است.

۲. روز پنکیک(نوعی کلوچه)(The Pancake Day)

۲۷ فوریه تا اول ماه مارس(اسفند): این روز باستانی اسلاو، برای عبادت از خدای حاصلخیزی بت‌پرستان به نام ولس(Vles) تعطیل می‌باشد. مناسبت این روز، وداع با زمستان و خوش‌آمدگویی به بهار است. از نظر کلیسای ارتودوکس، روز پنکیک همان عید مسیحیان است که اصطلاحاً هفته پنیر نام دارد. این عید پیش از آغاز روزه‌داری می‌باشد و مسیحیان ۷ هفته قبل از عید پاک را جشن می‌گیرند. در این روز، مردم شادمانند و زباله‌ها و مترسک‌های قدیمی خود را آتش می‌زنند. بیشتر مردم پوست حیوانات بر تن کرده و صورتشان را با دوده سیاه می‌کنند تا بدین‌ترتیب ارواح خبیثه را از خود دور نمایند.

روز احمق یا روز خنده (Fool Day)

اول آوریل(فروردین)است و می‌گویند اگر به هرچیز که جالب و مسخره به نظر بیاید بخندید، گناه نیست و همه تلاش می‌کنند دیگران را دست انداخته، با آنها شوخی کرده وآنها را بخندانند.

عید پاک مسیحیان ارتودوکس(Orthodox Easter)

دو هفته پس از عید پاک کاتولیک‌ها

این روز که اصلی‌ترین عید مسیحیان محسوب می‌شود به گرامی‌داشت رستاخیز حضرت مسیح پس از به صلیب کشیده شدن وی و خروج یهودیان از مصر می‌باشد. عید پاک در اولین یکشنبه پس از اعتدال بهاری همراه با جشنی بر طبق آیین و رسوم مسیحیان با شادمانی برگزار می‌شود. این روز معمولا توسط تقویم کلیسا تعیین شده و بر اساس جداول مخصوصی(اصطلاحاً پاسخالیاس(paskhalias) نام دارد) محاسبه می‌شود.

روز جهانی دفاع از کودک
(The International Day of Children Defendence)

اول جون(خرداد): روز رسمی شروع تعطیلات دانش‌آموزان است.

تثلیث(Trinity)

این روز مذهبی، در پنجاهمین روز پس از عید پاک برگزار می‌شود، ازاین‌رو نام دیگر آن پایاتیدسیاتنیتسا (Pyatidesyatnitsa) به معنای پنجاهمین روز می‌باشد. در این روز مناسک مذهبی به شیوه سنتی و محلی اجرا می‌شوند. مردم خانه‌هایشان را با شاخه‌های کوچک درخت غان می‌آرایند و یادی از درگذشتگان خود می‌کنند و هنگام غروب، به صورت گروهی می‌رقصند و آواز می‌خوانند.

روز استقلال(Independence Day) -۱۲ جون(خرداد)

جدیدترین تعطیلی در روسیه می‌باشد، یعنی روز پذیرش اعلام حق حاکمیت روسیه فدرال در سال ۱۹۹۱.

روز دانش(Day of Knowledge)

-اول سپتامبر(شهریور)-دانش‌آموزان هر ساله پس از گذراندن تعطیلات، در اول سپتامبر، مجدداً روانه کلاس‌های درس و مدرسه می‌شوند. در این روز، مدارس، دانشگاه‌ها، موسسات و سالن‌های سخنرانی گشوده می‌شود.

روز معلم(Teacher's Day)

۵ اکتبر(مهر)، در این روز خاص، توجه جهانی معطوف دستاوردها و سهم جامعه معلمین و نیز وضعیت زندگی آنان می‌شود.

روز قانون اساسی(The Constitution Day)

۱۲ دسامبر(آذر) سال ۱۹۹۳ در چنین روزی قانون اساسی جدید روسیه فدرال تصویب شد.

خوراک

خوراک‌های روسی غنی و تنوع خود را از سرزمین پهناور و چند فرهنگی روسیه گرفته‌اند. اساس آنها برگرفته از غذاهای روستایی رعیت‌های روسیه است با ترکیبی از انواع ماهی، مرغ، قارچ، میوه‌ها و عسل. غلاتی نظیر چاودار، گندم، جو و ارزن، مواد لازم جهت پخت انواع نان، پنکیک، کوآس(آبجوی کم الکل)، و تولید انواع نوشیدنی را تشکیل می‌دهند. سوپ‌ها و تاس کباب‌های خوش‌طعم روسی متکی به محصولات فصلی یا انبارکردنی، گوشت و ماهی می‌باشد. تا قرن بیستم، این خوراک‌های کاملاً محلی، برای اکثریت روس‌ها غذای اصلی محسوب می‌شد.

در طی قرون ۱۶ الی ۱۷، وسعت سرزمین‌های روسیه و تنوع ذائقه‌ها، تغذیه‌ای سالم‌تر و تکنیک‌های آشپزی نوین را به ارمغان آورد. در همین دوران بود که واردات گوشت‌ها و ماهی‌های دودی شده آغاز شد و تهیه انواع کلوچه و شیرینی، سالاد و سبزیجات، شکلات، بستنی و انواع نوشیدنی توسعه پیدا کرد. دست کم در میان طبقه اشراف و اصیل‌زادگان، موجبات تلفیق این مواد غذایی جدید با خوراک‌های سنتی روسی فراهم آورده شد و نتیجه آن نیز، ایجاد تنوع بسیار در فنون آشپزی، استفاده از ادویه‌ها و ترکیب مواد غذایی بود.

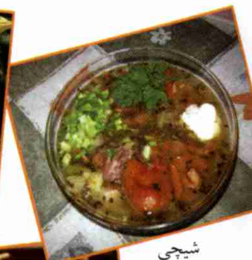
از زمان کاترین کبیر به بعد، کلیه خانواده‌های با نفوذ، برخی موادغذایی و نیروی کار جهت آشپزی را عمدتاً از فرانسه و اتریش وارد می کردند تا لذیذترین، کمیاب‌ترین و جدیدترین غذاها را بر سر میزهای خود بیاورند. بسیاری از غذاهایی که در غرب به غذای سنتی روسی شناخته شده‌اند، در واقع از قرون ۱۸ و ۱۹ سرچشمه گرفته‌اند که معروف‌ترین آنها، ویل اورلوف(Veal Orloff) - غذایی با گوشت گوساله-، بیف استراگانوف(Beef Stroganoff) -گوشت پخته با خردل- و چیکن کیف(Chicken Kiev) -سینه مرغ بدون استخوان که با کره سیر و سبزی در نان پیچیده و سرخ شده- می‌باشند.

لازم به ذکر است در روسیه برای تهیه برخی غذاها و نوشیدنی ها مواد غیرحلالی مانند گوشت خوک استفاده می شود که برای اطلاع رسانی به هموطنان مسلمان در کتاب ذکر شده و کلاً مناسب است افراد مقید احتیاط را رعایت نمایند.

ویل اورلوف

اوخا

راسولنیک

شیچی

بیف استراگانوف

چیکن کیف

تیوریا

اوکروشکا

بوتوینیا

سولیانکا

سوپ‌ها همواره نقش عمده‌ای را در وعده‌های غذایی روسی ایفا نموده‌اند. اصلی‌ترین سوپ‌ها در قدیم مثل شیچی(Shchi)، اوخا(Ukha)، راسولنیک(Rassolnik)، سولیانکا(Solyanka)، بوتوینیا(Botvinya)، اوکروشکا (Okroshka) و تیوریا(Tyurya) بوده‌اند که در قرن‌های ۱۸ الی ۲۰ توسط سوپ‌های اروپایی و آسیای مرکزی همچون سوپ‌های رقیق، سوپ‌های خالص و تاس کباب‌ها ترکیب شده و توسعه یافته‌اند. سوپ‌های روسی را می‌توان به ۷ گروه بزرگ تقسیم نمود:

- سوپ‌های سرد، که مواد اصلی تشکیل دهنده آنها آبجوی کوآس است، مثل: سوپ‌های تیوریا، اوکروشکا و بوتوینیا.
- سوپ‌های رقیق و خورش‌ها(Stews)، که مواد اصلی تشکیل دهنده آنها آب و سبزیجات می‌باشند.
- سوپ‌های رشته‌فرنگی با گوشت، قارچ و شیر.
- سوپ‌هایی که ماده اصلی تشکیل‌دهنده آنها کلم می‌باشد و معروف‌ترین آنها سوپ شیچی است.
- سوپ‌های غلیظ همچون: راسولنیک و سولیانکا که مواد اصلی تشکیل دهنده آنها آبگوشت‌های نمکین و ترش می‌باشد.
- سوپ ماهی مثل سوپ اوخا.
- سوپ‌های متشکل از غلات و سبزیجات.

اوکروشکا(Okroshka)

نوعی سوپ سرد می‌باشد که با آبجوی کوآس و یا به ندرت با شیرترش تهیه می‌شود. مواد اصلی مورد نیاز برای هر دو نوع سوپ، سبزیجات می‌باشد که می‌توان آنها را با گوشت یا ماهی آب‌پز سرد به نسبت مساوی مخلوط نمود. بدین‌ترتیب می‌توان اوکروشکا را با سبزیجات، گوشت و ماهی آماده نمود.

تیوریا(Tyurya)

این سوپ بسیار شبیه او کروشکا می‌باشد، با این تفاوت که در آن به جای سبزیجات از تکه‌های نان استفاده می‌شود. این سوپ، غذایی نسبتاً تاریخی می‌باشد، که در روزهای قحطی(جنگ‌های جهانی اول و دوم و انقلاب) روستائیان از آن استفاده می‌نمودند. همچنین به علت تهیه آسان، به عنوان وعده غذایی در روزهای روزه‌داری رایج بوده است.

بوتوینیا(Botvinya)

یکی از بارزترین نمونه‌های سوپ سرد سنتی روسی می‌باشد. نام این سوپ از واژه روسی بوتوا(botva) گرفته شده‌است که به معنای قسمت‌های برگ‌دار ریشه سبزیجات است و مواد اولیه مورد نیاز در این راستا شامل: برگ چغندر، گیاه ترشک، تره فرنگی، شوید، خیار و دو نوع آبجوی کوآس، مقداری خردل، سیر و سس ترب کوهی به عنوان چاشنی می‌باشد. سبزیجات مذکور ساییده شده، آبجوی کوآس روی آنها ریخته می‌شود.

شیچی(Shchi) یا سوپ کلم

این سوپ تا سال‌های طولانی، اولین غذای اصلی در آشپزی روسی به‌شمار می‌رفته است. انواع مغذی‌تر این سوپ‌ها متشکل از مواد اولیه متعددی می‌باشد؛ برخی از آنها عبارتند از: کلم، گوشت(به ندرت از ماهی یا قارچ نیز استفاده می‌شود)، هویج یا ریشه جعفری، گیاهان معطر(از جمله پیاز، کرفس، شوید، سیر، فلفل، برگ‌بو) و مواد ترش کننده غذا(همچون سیب، کلم‌ترشی و آب سرکه).

اوخا(Ukha)

این خوراک ماهی، گرم و آبکی می‌باشد ولی با این‌حال نام سوپ ماهی به هیچ‌وجه برای آن مناسب به نظر نمی‌آید. در مراحل آماده‌سازی این سوپ مقدار کمی سبزیجات اضافه می‌شود و در پخت سنتی، این سوپ در واقع آبگوشت ماهی به همراه حبوبات و سبزیجات می‌باشد. امروزه این خوراک غالباً به صورت سوپ ماهی است که به همراه سبزیجات و سیب‌زمینی پخته می‌شود. در قدیم از انواع گوناگون ماهی‌های آب شیرین در این سوپ استفاده می‌شده‌است.

راسولنیک(Rassolnik)

سوپ گرمی است که ماده اصلی آن خیار ترش و شور می‌باشد. این غذا مربوط به آشپزی روسی اواخر قرن ۱۹ می‌باشد. به منظور مزه‌ای بهتر، باید میان مواد ترش‌مزه و جذب کننده‌های خنثی (همچون غلات، سیب‌زمینی و ریشه گیاهان) تعادل برقرار نمود.

کالیا(Kal'ya)

غذایی بسیار متداول که اولین بار در قرون ۱۶ و ۱۷ ارائه شد. مهم‌ترین ویژگی این غذا استفاده از ماهی‌های چاق و پرچربی می‌باشد، گاه خاویار نیز در کنار ماهی اضافه می‌شود. این سوپ با اضافه نمودن مقداری چاشنی، از سوپ اوخا مزه‌دارتر و غلیظ‌تر می‌باشد.

سولیانکا(Solyanka)

در این سوپ پرمزه و غلیظ، ترکیبی از مواد اولیه سوپ شیچی (کلم و اسمتانا (smetana) (خامه ترش)) و راسولنیک (آب ترشی و خیار)، چاشنی‌هایی همچون زیتون، نوعی گیاه خاردار و معطر به نام کَبَر (caper) (راسته میخک)، گوجه‌فرنگی، لیمو، آب‌لیمو، کوآس، شوری و ترشی قارچ استفاده می‌شود و سوپی با طعم ترش و شور تهیه می‌شود.

لپشا(Lapsha) یا سوپ رشته فرنگی(Noodle soup)

این سوپ از سه ماده مختلف تهیه می‌شود: رشته، قارچ و شیر. پخت این سه ماده بسیار آسان است و رشته‌فرنگی را به این مایع در حال جوش باید اضافه نمود. آردی که در تهیه این رشته‌فرنگی استفاده می‌شود ترکیبی از گندم سیاه و گندم معمولی می‌باشد. این نوع رشته‌فرنگی، با قارچ و شیر پخته بهتر می‌شود.

بورش(Borsch)

این سوپ از آب‌گوشت، چغندر و آب‌گوجه‌فرنگی به همراه سبزیجات مختلف تهیه می‌شود. این سبزیجات شامل پیاز، کلم، گوجه‌فرنگی، هویج و کرفس می‌باشد. آب‌گوشت نیز معمولاً از گوشت گاو تهیه می‌شود به نحوی که بقیه مواد در حین پخت اضافه می‌شوند. این سوپ را می‌توان به دو صورت سرد و گرم سرو نمود. اکثراً، به همراه نان سفید و اسمتانا خورده می‌شود.

خولودیت(Kholodets) یا استودِن(Studen')

قطعـات خرد شـده از گوشـت خوک یا گوسـاله، بـا مقداری افزودنی(فلفل، جعفری، سیر، برگ بو) و کمی سبزیجات مثل هویج و پیاز. تکه‌های بزرگ گوشت را به مدت طولانی آب‌پز کرده، سپس ریزریز می‌کنند، دوباره مدت زیادی آنها را می‌جوشانند و ۳ الی ۴ ساعت می‌گذارند تا سـرد شود، آن‌گاه به صورت قطعات کوچک ژله‌ای به همراه سس ترب کوهی و خردل یا سیر با اسمتانا سرو می‌شود.

پلِمنی(Pelmeni)

غذای سنتی اروپای شرقی(عمدتاً روسیه) می‌باشد که معمولاً با گوشت چرخ‌کرده درون خمیری درست شده از آرد، تخم‌مرغ و آب، یا گاهی شیر پیچیده می‌شود. برای پُرکردن این خمیر از گوشت خوک، بره، گاو یا هر نوع گوشت دیگر می‌توان استفاده نمود، اما مخلوطی از همه گوشت‌ها از محبوبیت بیشتری برخوردار می‌باشد.

کُتلتی(Kotlety)

این غذا در اصل از گوشت خوک یا گاو(گاهی اوقات از گوشت مرغ یا ماهی) و در زمانی اندک و به آسانی پخته می‌شود. شیر، پیاز، گوشت گوساله و خوک را درون کاسه‌ای مخلوط می‌کنند تا مزه‌هایشان کاملاً به‌خورد یکدیگر برود و سپس آن را طبخ می‌کنند.

شیشلیک(Shashlyk)

به آن شش کباب نیز می‌گویند. گوشت دنده گوسفند یا گوساله است که با پیاز یکی در میان به سیخ کشیده و کباب می‌کنند.

ماهی(Fish)

پیش از تحول آشپزخانه‌های روسی، خصوصاً در روزهای روزه‌داری در مذهب ارتودوکس روسی که خوردن گوشت ممنوع بود، ماهی از اهمیت بسیاری برخوردار بود. در مذهب کاتولیک نیز در روزهای جمعه، سنت خوردن ماهی به جای گوشت، مرسوم بوده است.

شیرینی‌ها و کلوچه

پیراشکی‌ها(Pirozhki)

کماج‌های توپر کوچکی هستند که در تهیه آنها از خمیرترش استفاده می‌شود. داخل آنها را با مواد مختلفی پر کرده، درون فر پخته(شیوه سنتی اسلاوی) یا در کمی روغن سرخ می‌کنند. موادی که در قدیم از آنها برای پر کردن این پیراشکی‌ها استفاده می‌شده‌است عبارتند از:گوشت آب‌پز ریز شده و با پیاز سرخ شده، برنج و تخم‌مرغ آب‌پز با شوید، ماهی سرخ شده با پیاز و مخلوطی از تخم‌مرغ آب‌پزسفت خرد شده و برنج، پوره سیب‌زمینی و پیاز، کلم سرخ شده، قارچ سرخ شده با پیاز و گاهی هویج.

بلینی(Blini)

نوعی پنکیک نازک(بسیار شبیه به کرپ فرانسوی(crêpes)، که اغلب در مراسم مذهبی یا جشن‌ها از آن استفاده می‌شود.

سیرنیکی(Syrniki)

کلوچه‌های پنیر کوارک(Quark) سرخ شده با چاشنی خامه‌ترش، مربا، عسل یا مارمالاد سیب.

واتروشکا(Vatrushka)

نوعی کیک با خمیری حلقه شده و تی وروگ((tvorog) -نوعی پنیر دلمه شده روستایی - که در وسط آن نیز غالباً مقدار زیادی کشمش و تکه‌های میوه وجود دارد.

سبزیجات

رایج‌ترین سبزیجات مورد استفاده در آشپزخانه‌های روسیه و اروپای شرقی(خاور دور) کلم، گوجه‌فرنگی و سبزیجات سرد و مقاوم می‌باشند. ترشی و شوری سبزیجات، به منظور حفظ و استفاده آنها در زمستان می‌باشد. ترشی سیب و سایر میوه‌ها نیز از محبوبیت فراوانی برخوردار می‌باشند. در قدیم که در زمستان امکان دسترسی به میوه‌ها و سبزیجات تازه وجود نداشت، از این ترشی‌ها و شوری‌ها به عنوان منبع ویتامین استفاده می‌شد.

چـای

چای، در قرن ۱۷ از چین به روسیه معرفی شد و طی ۲۰۰ سال در سرتاسر این سرزمین رواج یافت و تقریباً محبوب ترین نوشیدنی ملی شد. چای سیاه، از انواع دیگر به مراتب محبوب تر است، اما از زمان درگیری‌های قرن ۱۹ در آسیای میانه، دانش و میل به چای سبز رفته‌رفته افزایش یافت. امروزه، روسیه یکی از بزرگ‌ترین مصرف‌کنندگان و واردکنندگان چای در دنیا به شمار می‌رود. تا دهه ۷۰ قرن بیستم، واردات چای اکثراً از چین انجام می‌گرفت اما این تجارت تقلیل یافته است و اکنون روسیه اکثراً چای خود را از هند و سریلانکا وارد می‌کند که چای دارجلینگ(Darjeeling) ممتازترین آنهاست. اخیرا با توسعه روابط با کشور چین، مجدداً علاقه به چای چینی افزایش یافته و لذا واردات آن نیز زیاد شده است. در معرفی قهوه به کشور روسیه، احتمالاً پطر کبیر نقش داشته است؛ اما قهوه با وجود جایگاه خوبی که دارد، نتوانسته است در مقام چای قرار بگیرد.

پوشاک

پوشاک سنتی روسیه به گونه‌ای طراحی شده‌اند که تأکیدی بر وقار باطنی زنان باشد. لباس‌های محلی روسی نه تنها زیبا هستند بلکه پوشیدن آنها نیز راحت و آسان می‌باشد زیرا به گونه‌ای طراحی شده‌اند که هنگام کارکردن، آزادی حرکات داشته باشند. لباس‌های جشن، لباس‌های روزمره، لباس‌های عروسی زنان و لباس‌های دختران جوان تنها در برخی جزئیات، تزئینات و طیف رنگی تفاوت دارند. تنوع رنگ در پوشاک سنتی نمایانگر عشق به زیبایی و تفاوت نژادها می‌باشد. پارچه‌های قرمز رنگ، سنبل زیبایی و پاکیزگی هستند. پوشاک سنتی روستائیان اغلب از پارچه‌های کرباس ساخت وطن و پارچه‌های پشمی می‌باشد که با قلاب‌دوزی و گل‌دوزی تزئین شده‌اند. این قلاب‌دوزی‌ها در اشکالی مختلف(لوزی، صلیبی، هلالی و الگوهایی از حیوانات و مردم) با الیافی از طیفی غنی و متنوع از رنگ‌های طبیعی همچون قرمز، آبی، سبز، سفید و زرد می‌باشند.

با وجود این که لباس‌های سنتی روسی از لحاظ جامعه و منطقه متفاوت می‌باشند اما در یک چیز مشترکند و آن چیزی شبیه یک شنل به صورت پارچه‌ای نرم و یکدست سیاه و بدون چاک است که آن را از سر می‌پوشند و نشانگر وقار و نجابت زنان روسی می‌باشد . لباس‌ها و آستین‌ها به سمت پایین گشادتر می‌شوند، بافت آنها با طرح‌های متقارن، یا با سایر بافت‌های طلایی یا نقره‌ای، خزها و

کوکوشنیک

قلابدوزی‌ها مزین شده‌اند.

کوکوشنیک(Kokoshnik) سربندهای نقش‌دار زنانه، روباشکا(Rubashka) پیراهن‌های کتان مرغوب و سارافان(Sarafan) لباس‌های زیبای زنانه با قلاب‌دوزی‌های زربفت و ابریشمین، از جمله البسه راحت و زیبایی هستند که زنان روسی سال‌ها قبل به تن می‌کردند.

سارافان(Sarafan)

یک لباس زنانه سنتی بلند و بدون آستین و ساده(مثل پیش‌بند) می‌باشد که زنان و دختران روسی به عنوان یک لباس قومی بر تن می‌کنند. لباس سنتی زنانه دیگری نیز وجود دارد که از سر می‌پوشند و همراه سارافان می‌باشد و طوری طراحی شده‌است که مطابق با رنگ و زینت‌های سارافان باشد و با روبان‌های کلفت و بلند(به صورت کمانی بزرگ) در پشت سر گره می‌خورد. گاهی اوقات رشته‌ای از مروارید را زینت پیشانی قرار می‌دهند. زنان یا دختران معمولاً موهای خود را می‌بافند که شبیه به کلاه فرانسوی است که خانواده‌های سلطنتی تئودور انگلیسی(Tudor) به سر می‌کنند.

در بخش‌های شمالی، لوازم تزئینی در تطابق با آب و هوای آن مکان‌ها پوشیده‌تر و ساده‌تر بودند. در بخش‌های جنوبی، از زیورآلاتی درخشان‌تر و رنگین‌تر استفاده می‌کردند. حتی ریزه کاری‌های لباس‌ها نیز با کل لباس هماهنگی داشت. کمربند از اجزای اجتناب‌ناپذیر آن بود. روسری‌ها دو نوع زنانه و دخترانه داشتند. روی آنها با طلا و مروارید گل‌دوزی می‌شد و از ارزش بالایی برخوردار بودند. این البسه به دو نوع لباس‌های معمولی روزمره و جامه‌های مخصوص اعیاد مذهبی تقسیم می‌شدند.

پوشاک سنتی روسی بیانگر هنر قومی و حامل روح گذشته و فرهنگ درخشان روسیه می‌باشد.

پیراهن‌های مردانه سنتی

پیراهن‌های مردانه سنتی روسی با یقه اریب معروف به کرزوورتکا(Kosovorotka) بسیار زیبا هستند. شهرت اینجامه به کاملاً راسته بودن آن، بلندی قابل توجه قد و مخصوصاً آستین‌های طویل آن می‌باشد. روی سینه، آستین‌ها و پایین این پیراهن‌ها با

روبان‌های گلدوزی شده پُر زرق و برق تزئین شده‌است. تاروپود ابریشمین به کار رفته در تزئینات، باعث درخشندگی و توازن زیبایی با رنگ زمینه لباس شده‌است. با اضافه نمودن کمربندی هماهنگ با لباس، آخرین جلوه قومی نمایانگر شده‌است. این پیراهن مردانه را می‌توان با کمربند یا بدون آن، با یقه‌ای دکمه‌دار یا بدون دکمه پوشید.

تلوگریکا(Telogreika)

نوعی اونیفورم زمستانی است که نخستین‌بار توسط ارتش سرخ در زمان جنگ بزرگ میهن‌دوستی(Patriotic War) رواج داده شد و تا اواخر سال ۱۹۶۰ همچنان مرسوم ماند. این لباس، به ویژه در نگه داشتن گرما در هنگام زمستان‌های خشک و ناملایم روسیه مؤثر بود.

اوشانکا(Ushanka)

کلاه روسی خزداری است با گوش‌هایی آویخته که می‌توان آنها را یا به بالای کلاه بست و یا زیر چانه گره زد تا از گوش‌ها، فک و زیر چانه در مقابل سرما محافظت کند. خز متراکم کلاه همچنین می‌تواند محافظی در برابر ضربه‌های احتمالی به سر باشد. کسی که این کلاه را بر سر دارد، هنگام افتادن و برخورد با یخ و توده‌های برف صدمه‌ای نمی‌بیند.

پاپاخا(Papakha)

یک کلاه مردانه پشمی است که خزهای بلندی دارد و معمولاً از پوست گوسفند تهیه می‌شود. ظاهر عمومی این کلاه استوانه‌ای است که یک طرف آن باز می‌باشد و به گونه‌ای بر سر گذاشته می‌شوند که لبه کلاه تا شقیقه‌ها می‌رسد.

بودنوفکا(Budenovka)

نوعی متمایز از کلاه است که بخشی از اونیفورم کمونیست‌های جنگ‌های داخلی روسیه و پس از آن محسوب می‌شود.

بویارهات(boyar hat)

کلاه خزداری است که در قرون ۱۵ الی ۱۷ نجیب‌زادگان روسی خصوصاً بویاره‌ها (درجه‌داران روسی)-که این کلاه نشان موقعیت اجتماعی آنها بود- به سر می کردند. هرچه کلاه بلندتر باشد، موقعیت اجتماعی نیز عالی تر است.

کافتان(kaftan)

(گرفته شده از واژه فارسی خفتان)، یک عبای نخی مردانه است که جلوی آن تا پایین دکمه دارد، آستین‌هایش کامل است و قد آن تا قوزک پا می‌رسد و با عمامه می‌پوشند.

افغانکا(Afghanka)

نام نوعی اونیفورم جنگی است که توسط ارتش شوروی(هنگام حمله شوروی به افغانستان) در اوایل سال ۱۹۸۰ طراحی شده‌است. امروزه در بسیاری از موقعیت‌های رزمی از این انیفورم استفاده می‌شود.

والنکی(Valenki)

پاپوش‌های زمستانی سنتی روسی که در اصل چکمه‌های نمدی می‌باشند. معنای تحت‌اللفظی این کلمه ساخته شده از نمد می‌باشد. والنکی از پشم نمدمالی شده ساخته می‌شود.

این پاپوش‌ها در مقابل آب مقاومتی ندارند لذا اغلب همراه با گالش(کفش های لاستیکی) پوشیده می‌شوند تا از نفوذ آب جلوگیری کرده و مانع از پارگی تخت آنها شوند. والنکی، پاپوش برگزیده بسیاری از روس‌ها بوده است اما از نیمه قرن بیستم به بعد، به علت همخوانی با پوشاک روستایی؛ در شهرهای روسیه تا حد زیادی جاذبه خود را از دست داده‌است. در حال حاضر پوشاک سنتی در روسیه در جشن‌ها و موارد خاص و روستاها بیشتر استفاده می‌شود و پوشاک غالب مردم، غربی است مانند سایر شهرهای اروپایی.

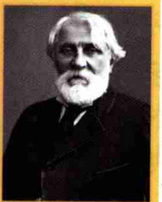
ادبیات

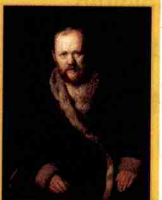
ادبیات روسیه از جمله مؤثرترین و پیشرفته‌ترین ادبیات جهانی محسوب می‌شود که بسیاری از آثار ادبی معروف دنیا را ارائه نموده است. اغلب تاریخ ادبی روسیه را از قرن دهم می‌دانند. ادبیات روسیه در قرن ۱۸ رشد و ترقی خود را مدیون آثار ارزشمند میکائیل لومونوسوف(Mikhail Lomonosov) و دنیس فونویزین(Denis Fonvizin) می‌باشد. ادبیات روسیه در قرون ۱۸ و ۱۹ بازتابی از تحولات اجتماعی - سیاسی در فضای بسته رژیم تزاری بود. ادبیات این کشور زبانی برای بیان مسائل فلسفی- سیاسی و حتی مذهبی بوده است. در دوران اتحاد شوروی تلاش می‌شد که نویسندگان روسی را به نویسندگانی صرف تبدیل نمایند و این نقش را از آنان بگیرند.

در آغـاز قرن ۱۹، ظهور یک سـنت بومی مــدرن؛ برخی از بزرگ‌ترین نویسـندگان عصر را به عرصه حضور آورد. این دوره یا عصر طلایی شـعر روســی، با خط مشـیِ الکســاندر پوشـکین(Alexander Pushkin) –که بنیانگزار ادبیات مدرنِ روســیه محسـوب می‌شــود و گاه ملقب به شکسپیر روســی (Russian Shakespeare) اســت- آغاز شد و در قرن ۱۹ با اشعار میکائـیـل لومونوسـوف (Mikhail Lomonosov) و الکســی نکراســوف (Alexey Nekrasov) و نمایشنامه های الکساندر اوستروفسکی(Aleksandr Ostrovsky) و آنتـوان چخـوف(Anton Chekhov) و نثـر نیکـولای گوگــول(Nikolai Gogol)، ایــوان تورگنیــف(Ivan Turgenev)، لئـو تولستوی(Leo Tolstoy)، فئودور داستایوفسکی(Fyodor Dostoevsky)، میکائیل سالتیکوف-شــدرین(Mikhail Saltykov-Shchedrin)، الکسی پیزمسکی(Aleksey Pisemsky)، ایوان گونچاروف(Ivan Goncharov) نیکولای لسکوف(Nikolai Leskov) ادامه یافت. تولستوی و داستایوفسکی بزرگ‌ترین شــخصیت‌های ادبی روسیه می‌باشند، تا جائی که منتقدان ادبی آنها را جزو بزرگ‌ترین رُمان نویس‌های جهان می‌دانند. رئالیســم ادبی در

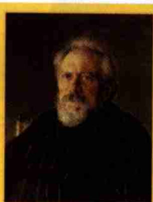

میکائیل لومونوسوف

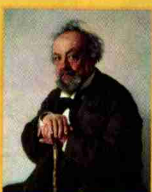

دنیس فونویزین

ایوان تورگنیف

الکساندر پوشکین

میکائیل سالتیکوف-شدرین

نیکولای لسکوف

الکسی پیزمسکی

روسیه با داستان شنل(The Overcoat) اثر نیکلای گوگول(۱۸۵۲-۱۸۰۹) آغاز شد. وی واقعیت‌های روسیه معاصر خود را به وسیله هجو و طنز بیان می کرد. از دیگر آثار مهم وی تاراس بولبا(Taras Bul'ba) و نفوس مرده(Dead Souls) را می توان نام برد. از دیگر رمان‌های رئالیستی معروف روسیه می توان به آثار لئو تولستوی اشاره نمود: مانند: جنگ و صلح(War and Peace)، آنا کارنینا(Anna Karenina) و رستاخیز(Resurrection).

والری بریوسوف

الکساندر بلاک

در سال ۱۸۸۰، تغییراتی در عرصه ادبیات روسی رُخ داد. عمر رُمان‌نویسان بزرگ به سر آمده بود و داستان کوتاه و شعر تا چندین دهه بر ادبیات روسیه مستولی شد، چنانکه آن دوره را عصر نقره‌ای شعر روسی می‌نامند. ادبیات روسی که تا آن زمان تحت تاثیر مکتب واقع گرایی بود، عاقبت در سال‌های ۱۸۹۳ تا ۱۹۱۴ تحت تاثیر مکتبِ قدرتمند سمبولیسم(symbolism) قرار گرفت. نویسندگان برجسته این عصر عبارتند از:

نیکولای گومیلیف

دمیتری مرژکوفسکی

والری بریوسوف(Valery Bryusov)، اندرو بلی(Andrei Bely)، ویاچسلاف ایوانوف(Vyacheslav Ivanov)، الکساندر بلاک (Aleksandr Blok)، نیکولای گومیلیف(Nikolay Gumilev)، دمیتری مرژکوفسکی(Dmitry Merezhkovsky)، فئودور سولوگاب(Fyodor Sologub)، آنا آخماتوا(Anna Akhmatova)، اوسیپ مندلستم(Osip Mandelstam)، مارینا تیسوتاوا(Marina Tsvetaeva)، لئونید اندریوف (Leonid Andreyev)، ایوان بونین(Ivan Bunin) و ماکسیم گورکی(Maxim Gorky).

پس از انقلاب روسیه در سال ۱۹۱۷ و متعاقب جنگ‌های داخلی، زندگی فرهنگی روسیه دچار هرج و مرج شد. برخی از نویسندگان معروف همچون

مارینا تیسوتاوا

لئونید اندریوف

اوسیپ مندلستم

آنا آخماتوا

فئودور سولوگاب

اندرو بلی

ایلف و پتروف

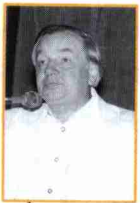

اسحاق بابل

یوجنی زامیاتین

ولادمیر مایاکوفسکی

یوری اولشا

یوجنی یوفتوشنکو

اندرو وزنسنسکی

میکائیل بولگاکوف

ایوان بونین و ولادمیر نابوکوف(Vladimir Nabokov) کشور را ترک نمودند، این در حالی بود که نسلی جدید از نویسندگان با استعداد در سازمان‌های مختلف گرد هم آمدند و با هدف ایجاد فرهنگ جدید و متمایز طبقه کارگر که متناسب با دولت جدید یعنی اتحاد جماهیر شوروی باشد؛ با یکدیگر متحد شدند. در سال ۱۹۲۰، نویسندگان از دامنه وسیع تغییرات بهره‌مند شدند. در زمان حکومت استالین، سانسور ادبی شدیدی اجرا شد. پس از مرگ استالین، سختگیری ها بر ادبیات روسیه کمتر شد و در سال‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰، نویسندگان پیوسته دستورالعمل‌های اداری را نادیده می گرفتند.برخی نویسندگان شوروی سابق عبارتند از:

یوجنی زامیاتین(Yevgeny Zamiatin)، اسحاق بابل(Isaac Babel)، ولادمیر مایاکوفسکی(Vladimir Mayakovsky)، ایلف و پتروف(Ilf and Petrov)، یوری اولشا(Yury Olesha)، میکائیل بولگاکوف(Mikhail Bulgakov)، بوریس پاسترناک(Boris Pasternak)، میکائیل شولوخوف(Mikhail Sholokhov)، الکساندر شولژنیتسین(Aleksandr Solzhenitsyn)، یوجنی یوفتوشنکو(Yevgeny Yevtushenko) و اندرو وزنسنسکی(Andrey Voznesensky).

فلسفه

برخی از نویسندگان روسی همچون تولستوی و داستایوفسکی را به عنوان فیلسوف نیز می‌شناسند، این در حالی است که برخی مؤلفان صرفا به خاطر آثار فلسفی خود معروف شده‌اند. فلسفه روسی از قرن ۱۹ شکوفا شد، وقتی که از ابتدا فلسفه با تضادهای غرب گرایان(که طرفدار پیروی روسیه از قالب‌های سیاسی و اقتصادی

نیکولای دانیلوفسکی

کنستانتین لئونتیف

ولادمیر سولوویوف

سرجی بولگاکوف

پاول فلورنسکی

ولادمیر ورنادسکی

آنها بودند)، و طرفداران فرهنگ اسلاوی(که برای پیشرفت روسیه به عنوان یک تمدن منحصر به فرد پافشاری می کردند) تعریف می شد. گروه‌های بعدی شامل نیکولای دانیلوفسکی(Nikolai Danilevsky) و کنستانتین لئونتیف(Konstantin Leontiev)، نخستین بنیانگزاران مکتب مختلط اروپا-آسیا -نوعی حرکت سیاسی که از ۱۹۲۰ شکل گرفته است- می باشند.

در پیشرفت‌های بعدی، فلسفه روسی همواره به واسطه ارتباط عمیق با ادبیات و گرایش به سوی خلاقیت، جامعه، سیاست و ملی گرایی برجسته شد. همچنین مذهب و عالم هستی نیز از دیگر موضوعات عمده فلسفه روسی می‌باشند. فیلسوفان برجسته در اواخر قرن ۱۹ و اوایل قرن ۲۰ شامل : ولادمیر سولوویوف(Vladimir So-lovyev)، سرجی بولگاکوف(Sergei Bulgakov)، پاول فلورنسکی(Pavel Florensky) و ولادمیر ورنادسکی(Vladimir Vernadsky) می‌باشند. در قرن بیستم، مکتب مارکسیسم بر فلسفه روسی مستولی شد و این استیلا تا فروپاشی امپراتوری اتحاد جماهیر شوروی ادامه داشت.

طنز

روسیه بخش عظیمی از لطافت طبع و بذله گویی خود را مدیون انعطاف‌پذیری و پرمایگی زبان روسی می‌باشد که فرصت ایراد الفاظ غیرمنتظره ولطیفی را بوجود می آورد. همچون سایر ملت‌ها، آزادی عمل در این زمینه، دامنه وسیعی(از لغت بازی‌های چرند گرفته تا طنزهای سیاسی) دارد.

لطیفه‌های روسی، محبوب ترین شکل طنز روسی هستند که از داستان‌ها یا مکالمات کوتاهی تشکیل شده‌اند که لُپ مطلب در آن ادا شده‌است. فرهنگ لطیفه‌های روسی، مجموعه مقوله‌ها و داستان‌هایی است که با وجود شخصیت‌ها و فضاهای

ثابت و آشنا و تنوع بی‌پایان، تأثیری غافلگیر کننده بر مخاطب دارد. لطیفه‌های مورد علاقه روس‌ها موضوعات سیاسی و اجتماعی دارد که در تمام دنیا یافت می‌شود.

چاستوشکا

چاستوشکا(Chastushka)، نوعی شعر کهن روسی یا نوعی تک‌رباعی در قالب چهار وزنی، مرکب از دوهجا می‌باشد. چاستوشکا معمولاً فکاهی، طنزآمیز یا کنایه‌دار است و اغلب به‌خوبی با موسیقی هماهنگ می‌شود و معمولاً با بالالایکا(balalaika) -که نوعی آلت موسیقی شبیه گیتار است- وآکاردئون همراهی می‌شود. ریشه نام چاستوشکا از واژه‌ای روسی به معنای تند صحبت کردن می‌آید.

هنر در دوره شوروی سابق

در جریان انقلاب کمونیستی، جنبشی در این جهت که همه زمینه‌های هنری را به خدمت حکومت استبدادی طبقه کارگر درآورد، آغاز شد. اسباب این جنبش درست چند روز قبل از انقلاب اکتبر فراهم شد که پرولتکالت(Proletkult) نامیده شد. این واژه مخفف عبارتی روسی به معنای فرهنگ طبقه کارگر و نهادهای روشنفکر می‌باشد. نظریه‌پرداز معروف این جنبش الکساندر بوگدانوف(Alexander Bog-danov) نام داشت. این جنبش با وجود داشتن خصوصیات مارکسیستی، مخالفت رهبران بسیاری از احزاب را برانگیخت و در سال ۱۹۲۲ به صورت قابل ملاحظه‌ای رو به انحطاط گذاشت و سرانجام در سال ۱۹۳۲ توسط استالین منحل شد.

با این حال در اواخر عهد شوروی سابق، هنرمندان بسیاری، نوآوری را با رئالیسم جامع‌گرا ترکیب نمودند. آنها تکنیک‌های متنوعی را همچون بدویت گرایی یا پریمیتیویزم(Primitivism)، فوق‌واقع گرایی یا هایپررئالیسم(Hyperrealism)، سبک تناقض‌دار یا گروتسک(Grotesque) و تجرید(Abstraction)- به‌کار گرفتند. در سال ۱۹۴۰، هنرمندان شوروی، آثاری را خلق نمودند که حکایت از حس آتشین میهن‌پرستی و ضد فاشیستی داشت. پس از جنگ جهانی دوم و پیروزی بر آلمان‌ها، مجسمه‌سازان شوروی به یاد شهدای جنگ، بناهای یادبود چندگانه‌ای را ساختند که از شکوه و وقار خاصی برخوردار بودند.

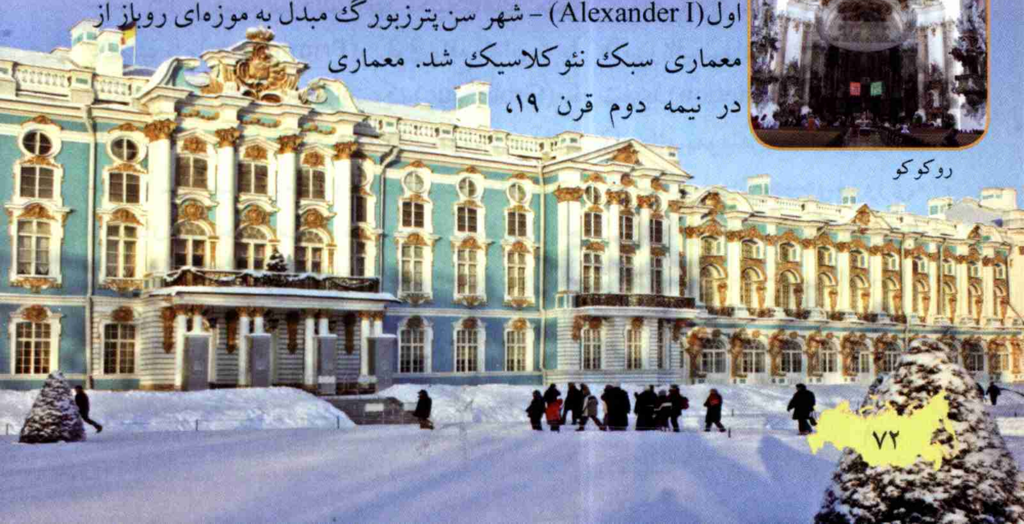

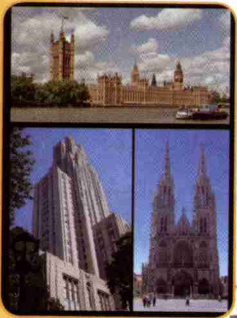
معماری

معماری روسی، با ساختمان‌های چوبی عهد اسلاو(Slavs) باستان آغاز شده‌است. سال‌های متمادی یعنی از زمان گرایش به مسیحیت تا سقوط قسطنطنیه، معماری روسی تحت تأثیر ونفوذ سبک معماری بیزانسی(Byzantine) وابسته به روم شرقی بود. صرف نظر از استحکامات و باروها مانند کاخ‌های کرملین(Kremlins) ، بناهای سنگی به‌جای مانده از روسیه باستان شامل کلیساهای ارتودوکس می‌باشند که با گنبدهای بسیار که غالباً طلاکاری یا با رنگ‌های روشن نقاشی شده‌اند. معماران ایتالیایی، گرایشات رنسانسی(Renaissance) را به روسیه آوردند. قرن شانزدهم شاهد پیدایش کلیساهای خیمه مانند منحصر به فردی بود که با کلیسای جامع سنت باسیل(Saint Basil's Cathedral) در مسکو به اوج رسید. همزمان با آن، طرح گنبد پیازی شکل نیز کامل شد. در قرن ۱۷، در شهرهای مسکو و یروسلاول(Yaroslavl) تزئینات به سبک آتشین(Fiery Style) شکل گرفت و به تدریج راه را برای ظهور معماری ناریشکین(Naryshkin) –سبک خاصی از معماری باروک- در دهه ۱۶۹۰ هموار ساخت. پس از آن که اصلاحات پطر کبیر، روسیه را بیش از پیش به فرهنگ اروپایی نزدیک نمود، تغییر سبک‌های معماری در روسیه به‌طور کلی روند پیروی از اروپای غربی را در پیش گرفت. در قرن ۱۸، تمایلاتی به سمت سبک هنری روکوکو(Rococo) شکل گرفت که منجر به خلق آثار هنری درخشان بارتولومئو راسترلی(Bartolomeo Rastrel-li) و پیروان وی شد. در زمان کاترین کبیر و نوه او- الکساندر اول(Alexander I) - شهر سن‌پترزبورگ مبدل به موزه‌ای روباز از معماری سبک نئوکلاسیک شد. معماری در نیمه دوم قرن ۱۹،

روکوکو

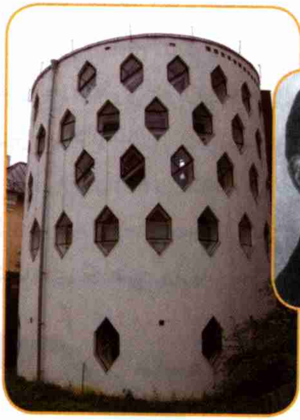
تحت‌نفوذ سبک‌های بیزانسی و احیای روسی(Russian Revival) که برابر با سبک احیای گوتیک(Gothic Revival) در اروپای غربی می‌باشد، قرار گرفت. برخی سبک‌های متداول قرن بیستم و هنرمندان مشهور آن عبارتند از:

فئودور شکتل

سبک هنر نو

کنستانتین ملنیکوف

- **سبک هنر نو(Art Nouveau)**

فئودور شکتل(Fyodor Shekhtel).

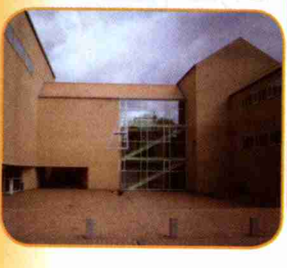
- **سبک سازندگی گرایی(Constructivism)**

الکسی چوسوف(Aleksey Shchusev) و کنستانتین ملنیکوف(Konstantin Melnikov).

- **سبک امپراطوری استالین(Stalin Empire)**

بوریس ایوفان(Boris Iofan).

- **سبک کارکردگرایی(functionalism)**

پس از مرگ استالین، نیکیتا خروشچف (Nikita Khrushchev)، زیاده‌روی در سبک‌های پیشین معماری را محکوم نمود و در اواخر دوره شوروی سابق؛ سبک ساده معماری کارکردگرایی(Functionalism) در کشور مستولی شد. این مسئله تا حدی

مشکل خانه‌سازی را حل نمود اما موجب ساخت و ساز انبوهی از ساختمان‌ها با کیفیت ناچیز معماری شد که در مقایسه با معماری درخشان گذشته، تفاوت آشکاری داشت. پس از پایان حکومت شوروی، این وضعیت بهبود یافت. بسیاری از کلیساهایی که در زمان شوروی سابق ویران شده بودند، مجدداً بازسازی شدند و این روند در راستای بازسازی بناهای تاریخی متعددی که در زمان جنگ جهانی دوم ویران شده بودند ادامه دارد.

با توجه به سبک‌های معماری اصلی، سبک رایج دیگری در روسیه وجود ندارد، مگر سبک‌های بین المللی که از نفوذ بسیاری برخوردارند.

موسیقی

روس‌ها در زمینه موسیقی محلی خود، سنت‌های خاصی دارند. نمونه‌های بارز آلات موسیقی در روسیه عبارتند از:

- **گاسلی(Gusli)**: ساز قدیمی چند زهی؛

- **بالالایکا(Balalaika)** :گونه‌ای ساز زهی مضرابی روسی با بدنه مثلثی و دارای سه رشته؛

- **بالالایکا کنتراباس(Balalaika Contrabass)** سایز بزرگ بالالایکا است؛

- **ژالیکا(Zhaleika)**: سُرنای روسی؛

- **بایان آکوردئون:(Bayan Accordion)** آکاردئون دکمه‌دار کروماتیک؛

- **جیپسی گیتار(Gypsy Guitar)**

گارموشکا(Garmoshka): ساز بادی دکمه‌دار بدون نی.

موسیقی مردمی تأثیر بسزایی بر آهنگسازان داشته است و امروزه منشأ الهام برای دسته‌های موسیقی سنتی عامه‌پسند به حساب می‌آید که معروف‌ترین آن گروه ملنیتسا(Melnitsa) -راک محلی روسی- می‌باشد. آوازهای محلی روسی، همچون آوازهای میهن‌پرستانه در دوره شوروی سابق، متشکل از مجموعه‌ای بزرگ از آهنگ‌ها و سرودهای ارتش سرخ (که دارای آوازه جهانی هستند) و سایر همنوازی‌های عامه‌پسند روسی می‌باشند.

رقص‌های محلی روسی، شامل این موارد هستند: خوروود(Khorovod)(رقص چرخش اسلاوی همراه با آواز)، بارینیا(Barynya)(موسیقی و رقص تند محلی)، کامارینسکای(Kamarinskaya)(رقص محلی سنتی)، کاساچوک(Kazachok)(رقص محلی اوکراینی) و چچوتکا(Chechotka)(نوعی رقص که در آن نوک و پاشنه پا را با کفش‌هایی از پوست درخت به سرعت بر زمین می‌کوبند).

نیکولای روبینستین

موسیقی کلاسیک

موسیقی قرن ۱۹ در روسیه، به واسطه کشمکش میان آهنگ‌سازی سنتی به نام میکائیل گلینکا(Mikhail Glinka) و هوادارانش که عناصر مذهبی و مردمی را به قطعات موسیقی‌شان افزودند و جامعه موسیقی روسی به رهبری آهنگ‌سازانی چون آنتون(Anton) و نیکولای روبینستین(Nikolay Rubinstein) که پیرو سنت‌های قدیمی روس بودند، تعریف می‌شود.

میکائیل گلینکا

موسیقی سنتی رمانتیک از زمان چایکوفسکی(Tchaikovsky)، یکی از بزرگ‌ترین آهنگسازان عصر رومانتیک -که موسیقی‌اش به خاطر ویژگی‌های متمایز روسی و نیز هارمونی باشکوه و ملودی‌های تکان‌دهنده مشهور می‌باشد- معروف و محبوب شده‌است. همچنین دمیتری شوستاکویچ(Dmitri Shostakovich) نیز یک آهنگ‌ساز روسی از عهد شوروی سابق و یکی از پرآوازه‌ترین آهنگ‌سازان قرن بیستم بود(۱۹۰۶ تا ۱۹۷۵).

دمیتری شوستاکویچ

آهنگ‌سازان معروف قرن بیستم عبارتند از: اسکریابین (Scri-abin)، استاوینسکی(Stravinsky)، راچمنینوف (Rachmaninoff)، پروکوفیوف (Prokofiev)، شوستاکویچ (Shostakovich) و اسویریدوف (Sviridov). در بخش عمده‌ای از عهد شوروی سابق،

موسیقی به شدت تحت‌صنظر بود و در چهارچوبی محافظه‌کارانه، با شیوه‌ای تأثیرپذیر و قابل انطباق با خط‌مشی رئالیسم جامعه‌گرا، عمل می‌کرد.

هنرستان هنرهای زیبای روسیه و شوروی، نوازندگان نامداری را در سطح جهانی معرفی کرده‌اند. بهترین آنان عبارتند از:

- ویلون‌نوازان

دیوید اویستراخ (David Oistrakh)
و گیدون کریمر (Gidon Kremer)؛

- نوازنده ویلون‌سل

مستیسلاو روستروپویچ (Mstislav Rostropovich)؛

- نوازندگان پیانو

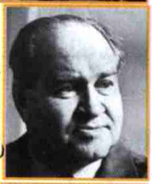
ولادمیر هارویتز (Vladimir Horowitz)، امیل گیلل (Emil Gilels) و اسویاتوسلاو ریچر (Sviatoslav Richter)؛

- خوانندگان

آنا نتربکو (Anna Netrebko)، فئودور شالیاپین (Fyodor Shalyapin)، گالینا واشنوفسکایا (Galina Vishnevskaya) و دمیتری وروستوفسکی (Dmitry Hvorostovsky).

اسکریابین

پروکوفیف

دیوید اویستراخ

گیدون کریمر

روستروپویچ

ولادمیر هارویتز

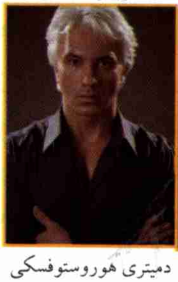

آنا نتربکو

امیل گیلل

اسویاتوسلاو ریچر

گالینا واشنوفسکایا

فئودور شالیاپین

دمیتری هوروستوفسکی

وایسوتسکی

دی‌دی‌تی

واشینا ورمینی

آکواریوم

کینو

نئوتیلوس پومپیلیوس

گراژانسکایا ابورونا

کرول آی شات

موسیقی معاصر

از اواخر دوران شوروی سابق، روسیه موج دیگری از نفوذ فرهنگ غربی را تجربه نموده است که منجر به ایجاد پدیده‌هایی در فرهنگ روسی شد که پیش از آن ناشناخته بودند. روسیه تعدادی از تکنیک‌های فرهنگی را به‌آسانی پذیرفت البته مشروط بر اینکه بومی شوند. واضح‌ترین نمونه آن شاید، موسیقی راک روسی باشد که از موسیقی راک اندرول(Rock and Roll) و هوی متال(Heavy metal) غربی سرچشمه گرفته و ریشه در سنت‌های شاعران باستانی دوره شوروی - همچون ولادمیر وایسوتسکی(Vladimir Vysotsky) و بولات اکودژاوا(Bulat Okudzhava)- دارد. موسیقی راک عمدتاً در شهرهای سن پترزبورگ، یکاترینبورگ(Yekaterinburg) و آمسک(Omsk) ترقی نمود. گروه‌های محبوب موسیقی راک عبارتند از: واشینا ورمینی(Mashina Vremeni)، اسلات(Slot)، دی‌دی‌تی(DDT)، آکواریوم(Aquarium)، آلیسا(Alisa)، کینو(Kino)، نئوتیلوس پومپیلیوس(Nautilus Pompilius)، آریا(Aria)، گراژانسکایا ابورونا(Grazhdanskaya Oborona)، اسپیلین(Splean) و کرول آی شات(Korol i Shut). همزمان با موسیقی راک، موسیقی پاپ روسی هم با نوازندگانی که شهرت جهانی کسب کردند، مثل تی.ای.تی.یو(T.A.T.U) که به قولی بانفوذترین هنرمند معاصری است که تاکنون از روسیه ظهور کرده و یا خواننده پاپ روسی به نام ویتاس(Vitas) در کشور چین رشد نمود و به شکل یک صنعت کامل درآمد. همچنین لوبه(Lubeh) یک گروه بسیار محبوب و بی‌نظیر می‌باشد که به طرزی هماهنگ و موزون اصول موسیقی راک اندرول غربی را با موسیقی محلی روسی و موسیقی باستانی نظامی آمیخته است به این صورت که گاه تعدادی از ویژگی‌ها و نمادهای راک را به نمایش می گذارد و گاه نیز صحنه‌هایی از پاپ را به اجرا در می آورد.

ویتاس

سرجی دیاگیلوف

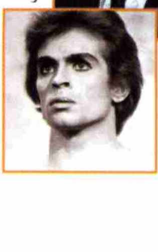

جورج بالانچینه

آنا پاولوا

واسلاو نیجینسکی

مایا پلیستسکایا

میکائیل باریشنیکوف

رودولف نوریوف

باله(Ballet)

هدف اصلی از اجرای باله در روسیه، سرگرم کردن دربار سلطنتی بوده است. مدرسه سلطنتی باله(Imperial School of Ballet) نخستین انجمن باله، در سن پترزبورگ بود که در سال ۱۷۴۰ تأسیس شد. در سال ۱۹۰۹، سرجی دیاگیلوف(Sergey Diaghilev) که شخصی مهم در عرصه باله روسی می‌باشد، انجمنی به نام باله روس(Ballet Russe) را تأسیس نمود. دیاگیلوف و اعضای انجمنش در خارج از کشور برنامه‌هایی اجرا کردند و به‌طور عمیق رقص را در سراسر دنیا تحت تأثیر قرار دادند. اکنون شعبه مرکزی انجمن باله در شهر پاریس قرار دارد. شاگرد دیاگیلوف - جورج بالانچینه(George Balanchine)-، در سال ۱۹۴۸ انجمن باله نیویورک(New York City Ballet Company) را تأسیس نمود.

در طول قرن بیستم، بسیاری از رقاصان باله روسی به شهرت رسیدند از جمله: آنا پاولوا(Anna Pavlova) و واسلاو نیجینسکی(Vaslav Nijinsky). باله شوروی، سنت‌های قرن ۱۹ را تمام و کمال حفظ نمود و مدرسه رقص اتحاد جماهیر شوروی، همچنان ستارگان بین المللی را یکی پس از دیگری، به‌عرصه ظهور درآورد که از جمله می توان مایا پلیستسکایا(Maya Plisetskaya)، رودولف نوریوف(Rudolf Nureyev) و میکائیل باریشنیکوف(Mikhail Baryshnikov) را نام برد. باله بولشوآ(Bolshoi) در مسکو و مارینسکی(Mariinsky) در سن پترزبورگ، هنوز در سراسر دنیا شهرت دارند.

اپرا

اپرا از قرن هجدهم در روسیه آغاز شد. در ابتدا اپرا به زبان ایتالیایی و توسط دسته بازیگران و نمایش‌دهندگان ایتالیایی اجرا می‌شد. بعدها، آهنگ‌سازانی که در دربار سلطنتی روسیه خدمت می کردند شروع به نوشتن اپراهایی به زبان روسی نمودند. این به تنهایی، یک اپرای ملی روسی کامل نبود بلکه تقلیدی از نمونه‌های ایتالیایی، فرانسوی یا آلمانی بود اما با این وجود، این آزمایشات مهم

بودند و راه را برای موفقیت‌های بزرگ در قرون ۱۹ و ۲۰ هموار نمودند.

قرن نوزدهم، عصر طلایی اپرای روسیه بود. در این دوره با موفقیت پروژه کلان و تدریجی ساخت اپرا آغاز شد: اپرای لستا(Lesta)، دنپروفسکایا روسالکا (dneprovskaya rusalka) نخستین بار در سن پترزبورگ اجرا شدند.

موفقیت بعدی یک اپرای میهن پرستانه به نام ایوان سوسانن(Ivan Susanin) در سال ۱۸۱۵ بود که توسط کاووس(Cavos) و براساس بخشی از حوادث تاریخی روسیه ساخته شده بود و ۴۰۰ اجرا در مسکو داشت. با این حال، مهم‌ترین رویدادها در تاریخ اپرای روسیه دو اپرای بزرگ است که در سال‌های ۱۸۰۴ تا ۱۸۵۷، توسط میکائیل گلینکا(Mikhail Glinka) اجرا شدند:

- اپرای زندگی برای تزار(A Life for the Tsar) که عنوان اصلی آن ایوان سوسانین می‌باشد و در سال ۱۸۳۶ نوشته شد.

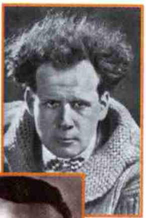
ریمسکی کورساکوف

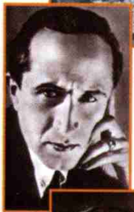
- اپرای روسلان و لودمیلا(Ruslan and Lyudmila) که در سال ۱۸۴۲ بر اساس داستانی از الکساندر پوشکین نوشته شد.

این دو اثر، عصر تازه‌ای در عرصه موسیقی و اپرای ملی روسی به راه انداختند. پس از گلینکا، آهنگ‌ساز دیگری به نام الکساندردارگومیژسکی(Alexander Dargomyzhsky) آثار خودرا(سال۱۸۵۶) به نام‌های روسالکا(Rusalka) و اپرای انقلابی میهمان سنگی(The Stone Guest) - که توسط ریمسکی کورساکوف(Rimsky-Korsakov) کامل و در سال ۱۸۷۲ اجرا شد، ارائه نمود.

برخوردهای سیاسی در قرن بیستم، آهنگ‌سازان روسی را به دو دسته تقسیم نمود، یکی آنهایی که به غرب گریختند و دیگر آنهایی که به زندگی در جَو نه چندان دوستانه شوروی ادامه دادند. با این وجود، روند ساخت اپراهای جدید نه تنها تقلیل نیافت بلکه درست برعکس، به شدت ترقی نمود. اپرای روسی در قرن ۲۱ نیز به رشد خود ادامه داده است.

سینما

سرجی ایسنتین

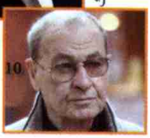

لوف کولشوف

ژیگا ورتوف

الدار ریازانوف

لئونید گیادای

سرجی بوندارچوک

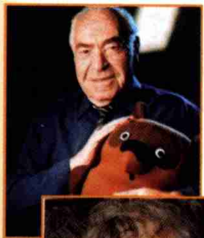

ولادمیر موتایل

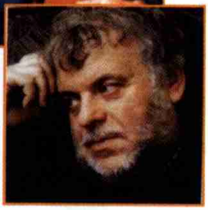
هنگامی که در کشورهای صنعتی غرب، تصاویر متحرک ابتدا به عنوان سرگرمی اوقات فراغت ارزان برای طبقه کارگر پذیرفته شده بودند، فیلمسازان روسی پس از انقلاب سال ۱۹۱۷، به شهرت رسیدند. فیلمسازان عهد شوروی سابق که از جمله برجسته‌ترین‌های آنها می‌توان سرجی ایسنتین(Sergei Eisenstein) و اندرو تارکوفسکی(Andrei Tar-kovsky) را نام برد، خلاق‌ترین و بانفوذترین کارگردانان دنیا محسوب می‌شوند. ایزنشتاین(Eisenstein) شاگردِ فیلم‌ساز و نظریه‌پرداز، لوف کولشوف(Lev Kuleshov) است که نظریه اصول مونتاژ فیلم‌ها را در زمان تدوین، در اولین مدرسه فیلم‌سازی دنیا - مؤسسه‌مشترک فیلمبرداری(All-Union Institute of Cinematography)- مطرح نمود. ژیگا ورتوف(Dziga Vertov) کسی بود که نظریه کینو-گلاز(Kino-Glaz) را مطرح نمود. نظریه کینو-گلاز بیانگر این است که دوربین، مثل چشم انسان، برای کشف دنیای واقعی، بهترین کاربرد را دارد. این نظریه تأثیر عظیمی بر رشد فیلم مستند و سینمای رئالیسم داشت. در سال ۱۹۳۲، استالین خط مشی دولتیِ رئالیسم جامعه‌گرای را بنیان گزارد که این تا حدی خلاقیت را محدود می‌نمود، با این حال، بسیاری از فیلم‌های شوروی که به این سبک ساخته شده بودند، همچون چاپاوف(Chapaev)، مرغان ماهی‌خوار به پرواز در می‌آیند(The Cranes Are Flying) و افسانه یک سرباز(Ballad of a Soldier) از فیلم‌های موفق بودند.

سال‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ شاهد تنوع وسیع‌تری از سبک‌های هنری در عرصه سینمای شوروی سابق بودند. کمدی‌های الدار ریازانوف(Eldar Ryazanov) و لئونید گیادای(Leonid Gaidai) در آن زمان از معروفیت و محبوبیت فراوانی برخوردار بودند، به گونه‌ای که امروزه هنوز از بسیاری از عبارات آن استفاده می‌شود. در سال‌های ۱۹۶۱ تا ۱۹۶۸، سرجی بوندارچوک(Sergey Bondarchuk) فیلمی را به اقتباس از رمان جنگ و صلح(War and Peace) اثر تولستوی کارگردانی نمود که پرخرج‌ترین فیلمی بود که تا آن زمان ساخته شده بود و برنده جایزه اسکار شد.

در سال ۱۹۶۹، فیلم خورشید سپید صحرا(White Sun of the Desert) اثر ولادمیر

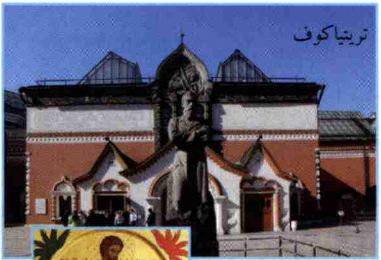
موتایل(Vladimir Motyl) ساخته شد که فیلمی معروف است ، در ژانری که به اوسترن(Osterns)(ژانر شرقی) شناخته شده‌است. چنانچه مرسوم است، هر فضانورد باید این فیلم را پیش از هرگونه سفر فضایی تماشا کند. اواخر سال‌های ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰، مصادف با دوره‌ای از بحران در عرصه سینما و انیمیشن بود. اگرچه فیلم‌سازان روسی آزاد بودند که اندیشه‌های خود را بیان کنند اما کمک‌های مالی دولت شدیداً کاهش یافته بود و فیلم‌های کمتری تولید می‌شد. در سال‌های اول قرن بیستم، تعداد بینندگان فیلم و سینما افزایش یافت و با پشتوانه رشد سریع اقتصاد؛ صنعت فیلم‌سازی نیز رونق یافت و سطح تولید از انگلیس و آلمان بالاتر رفت. سینمای روسیه همچنان در سطح بین‌المللی به رسمیت شناخته می‌شود.

آلکساندر تاتارسکی

فئودور خیتروک

انیمیشن(نقاشی‌های متحرک)

روسیه سنت غنی و دیرینه‌ای در نقاشی‌های متحرک دارد که از اواخر عهد امپراطوری روسیه آغاز شد. بیشتر کارتون‌های روسی در زمان شوروی سابق، -زمانی که استودیوی سویوزمولت‌فیلم(Soyuzmultfilm)، بزرگ‌ترین تولیدکننده انیمیشن بود- برای سینما و تلویزیون ساخته می‌شدند. تولیدکنندگان انیمیشن در زمان شوروی، با کارگردانان معروفی همچون ایوان ایوانوف-وانو(Ivan Ivanov-Vano)، فئودور خیتروک(Fyodor Khitruk) و آلکساندر تاتارسکی(Aleksandr Tatarskiy)، تنوع بی‌همتا و وسیعی از تکنیک‌های مبتکرانه و سبک‌های زیبا به وجود آوردند. کارتون‌های شوروی همچنان منبعی برای اقتباس برخی حالات و گفته‌ها می‌باشند، همین‌طور که شخصیت‌های کارتونی همچون، کوچولوی بامزه چبوراشکا(Cheburashka) و گرگ و خرگوش(Wolf and Hare) -مجموعه نو پوگودی(Nu, Pogodi)- و نسخه روسی وینی د پو(Winnie-the-Pooh)، به صورت نماد و مظهر روسیه و کشورهای مجاور آن درآمده‌اند. سنت‌ها و رسوم انیمیشن‌سازی شوروی در دهه گذشته توسط کارگردانانی چون الکساندر پتروف(Aleksandr Petrov) و استودیوهایی چون ملنیتسا(Melnitsa) ترقی نمود. پتروف با انیمیشن پیرمرد و دریا(The Old Man and the Sea) - اثر ارنست همینگوی(Ernest Miller Hemingway)- توانست جایزه اسکار بهترین فیلم کوتاه انیمیشن را در سال ۱۹۹۹ از آن خود کند.

تریتیاکوف

آندرِ روبل

دیونیزیوس

نقاشی شمایل مذهبی

در روسیه، معمولاً شمایل مذهبی را بر روی چوب نقاشی می‌کنند که اغلب در اندازه‌ای کوچک می‌باشد، مگر در کلیساها و صومعه‌ها که ممکن است به بزرگی یک لوح باشد. بسیاری از اماکن مذهبی در روسیه در قسمت کرانسی اوگول(krasny ugol) - گوشه قرمز و زیبا- دارای شمایلی آویخته بر دیوار می‌باشند. در رابطه با این شمایل‌ها تاریخچه ای غنی و معنایِ نمادینِ مذهبیِ دقیقی وجود دارد. در کلیساهای روسی، سالن کلیسا معمولاً به واسطه دیواری از شمایل مذهبی از جایگاه مقدس جدا شده‌است. جامع‌ترین مجموعه نقاشی شمایل در گالری تریتیاکوف(Tretyakov Gallery) یافت می‌شود.

کاربرد و نحوه ساخت شمایل مذهبی که به روسیه قرون وسطایی وارد شد، از تغییر دین به مسیحیت ارتودوکس (که در سال ۹۸۸ از امپراطوری روم شرقی سرچشمه گرفته بود) پیروی می‌نمود. به عنوان یک قاعده کلی، این شمایل‌ها می‌بایست دقیقاً از مدل‌ها و قواعدی متابعت می کردند که عرفاً و بر طبق رسوم، تقدیس شده باشند که برخی از آنها از قسطنطنیه سرچشمه می گرفتند. با گذشت زمان، روس‌ها –که برجسته‌ترین آنها آندرِ روبل(Andrei Rublev) و دیونیزیوس(Dionisius) نام داشتند- دامنه واژگانِ اقسام و سبک‌های شمایلی را بسیار فراتر از هرجای دیگر گسترش دادند.

نقاشی کلاسیک

در سال ۱۷۵۷،آکادمی هنرهای زیبای روسی(Russian Academy of Arts)، با این هدف که به هنرمندان روسی جایگاه و موقعیت بین‌المللی ببخشد، تأسیس شد. برجسته‌ترین تصویرگرانی که از این آکادمی فارغ‌التحصیل شدند عبارتند از:

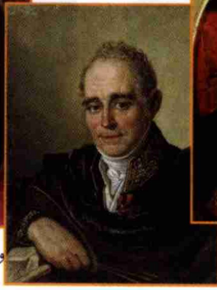
ایوان آرگونوف

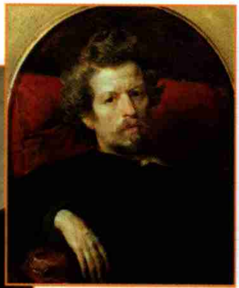
فئودور رکوتوف

ولادمیر بورویکوفسکی

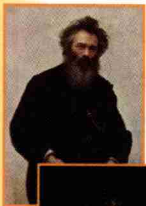
دمیتری لویتزکی

کارل بریولوف

ایوان آرگونوف(Ivan Argunov)، فئودور رکوتوف(Fyodor Rokotov)، دمیتری لویتزکی(Dmitry Levitzky) و ولادمیر بورویکوفسکی(Vladimir Borovikovsky).

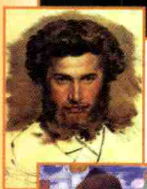
در اوایل قرن ۱۹، هنگامی که مکتب‌های هنری نئوکلاسیک و رومانتیک شکوفا شدند، هنرمندان معروف آکادمی همچون کارل بریولوف(Karl Briullov) و الکساندر ایوانوف(Alexander Ivanov) بر مضامین اسطوره‌ای و وابسته به کتاب مقدس متمرکز شدند.

ایوان شیشکین

ایلا رپین

آرخیپ کوئینژی

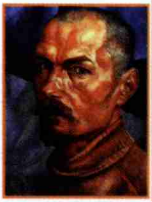

بوریس کاستودیف

نقاشی واقع‌گرایی یا رئالیسم(Realist Painting)

قرن نوزدهم تحت سلطه رئالیسم بود. هویت رئالیسم روسی گرفتار دورنمایی از رودخانه‌های پهناور، جنگل‌ها و درخت‌های روشن غان همچون منظره‌ای قوی و پیکره‌های تنومند از معاصرانشان بود. دیگر هنرمندان بر روی نقد اجتماعی و نشان دادن شرایط فقر و قدرت نمایشی تمرکز کردند. رئالیسم انتقادی در زمان سلطنت الکساندر دوم(Alexander II) و با هنرمندانی که رنج بشریت را سرلوحه کار خود قرار داده بودند شکوفا شد. برخی‌ها بر تجسم لحظات دراماتیک در تاریخ روسیه متمرکز شدند. گروه هنرمندان سرگردان(Peredvizhniki) با پیدایش فرهنگستان روسی ورشکست شد و مدرسه هنری را که رها از محدودیت‌های آکادمیک بود، پایه‌گذاری نمود. هنرمندان برجسته رئالیست عبارتند از: ایوان شیشکین(Ivan Shishkin)، آرخیپ کوئینژی(Arkhip Kuindzhi) و ایلا رپین(Ilya Repin). از قرن بیستم به بعد، بسیاری از هنرمندان روسی سبک‌های مخصوص خود را ایجاد نمودند که نه رئالیست بود و نه پیشرو و موجد. این هنرمندان شامل بوریس کاستودیف

(Boris Kustodiev)، کوزما پتروف-ودکین (Kuzma Petrov-Vodkin)، میکائیل وروبل (Mikhail Vrubel) و نیکولاس روریچ (Nicholas Ro-erich) می‌باشند.

کوزما پتروف-ود کین

میکائیل وروبل

نیکولاس روریچ

صنایع دستی

عروسک ماتریوشکا(Matryoshka) تعدادی عروسک روسی تو در تو می‌باشد. مجموعه عروسک‌های ماتریوشکا متشکل از یک آدمک چوبی است که چنانچه از نیمه آن را جدا کنید، داخلش آدمک چوبی دیگری به همان شکل می‌باشد. داخل عروسک میانی نیز آدمک کوچک‌تری به همان شکل قرار دارد و همین‌طور، چند آدمک کوچک‌تر دیگر در داخل یکدیگر قرار دارند. تعداد عروسک‌هایی که در داخل هم لانه کرده‌اند به شش یا بیشتر می‌رسد. آنها اکثراً به شکل استوانه هستند، که در قسمت سر، گرد و به سمت پایین مخروطی می‌شوند. اوج هنرمندی در شیوه نقاشی کردن بر روی هر یک از عروسک‌هاست که استادانه و با دقت و زحمت فراوان انجام می‌شود. این عروسک‌ها معمولاً به شکل دختران روستایی با لباس‌هایی محلی نقاشی می‌شوند اما می‌تواند به هر شکل دیگری نیز باشد، مثلاً به شکل شخصیت‌های افسانه‌ای یا رهبران شوروی.

برخی دیگر از صنایع دستی روسیه عبارتند از:

- **خوخلوما(khokhloma):** نقاشی روی چوب.

- **اسباب بازی دیمکوو(Dymkovo) :** سفال رنگ شده به شکل‌های آدم یا حیوان.

- **گیزل(Gzhel):** یک سبک سفال‌سازی.

- **نقاشی ژوستوو(Zhostovo painting) :** نقاشی محلی بر روی سینی‌های فلزی.

- **پیزانکا(Pisanka):** تزئینات بر روی پوست تخم‌مرغ، غاز یا اردک.

- **پالخ(palekh):** پیکرنگاری.

تحصیلات

سیستم آموزش و پرورش در روسیه عمدتاً از طریق دولت پایه‌ریزی شده و توسط وزارت آموزش و علوم فدرال اداره می‌شود. مقامات هر منطقه، هر کدام در حوزه قدرت خود قوانین آموزشی را در غالب اصول و آئین فدرال تنظیم نموده‌اند.

پیش از سال ۱۹۹۰، دوره تحصیلات مدرسه‌ای در شوروی سابق ۱۰ سال بود، اما در اواخر سال ۱۹۹۰، رسماً ۱۱ سال اعلام شد. شهریه مدارس دولتی تا سال دوم متوسطه رایگان است. سهمیه پذیرش مردان و زنان در تمام مقاطع تحصیلات به استثنای تحصیلات عالی، که ظرفیت بانوان تا ۵۷ درصد پیشی می گیرد، تقریباً مساوی است.

طبق آمار سال ۲۰۰۲، ۱۶درصد از جمعیت بالای ۱۵ سال، تا مقاطع آموزش عالی پیش رفته‌اند، ۴۷/۷ درصد دوره متوسطه را به پایان رسانیده‌اند، ۲۶/۵ درصد دوره راهنمایی را تمام کرده‌اند و ۸/۱ درصد دارای تحصیلات ابتدایی می‌باشند. بالاترین نرخ تحصیلات عالی، ۲۴/۷ درصد می‌باشد و در میان بانوانِ ۳۵ تا ۳۹سال(در مقایسه با مردان، با ۱۹/۵ درصد در همان سنین) به‌ثبت رسیده است.

طبق گزارش سازمان یونسکو(UNESCO) در سال ۲۰۰۵، بالغ بر نیمی از جمعیت بزرگسالِ روسیه به مدارک دانشگاهی دست یافته‌اند. پس از فوق‌لیسانس، دو مقطع تحصیلات عالی وجود دارد: کاندیدای علوم(kandidat nauk) و دکترای علوم(doktor nauk). در هر دو مقطع، فرد صرف‌نظر از پیشرفت تحصیلی؛ به اخذ مدرک علمی نائل آمده و باید دارای پشتوانه یک اثر بدیع و ابتکاری از خود باشد که توسط نشریات و روزنامه‌های علمی تأیید شده باشد. همچنین باید مقاله یا پایان نامه‌ای موثق را ارائه نموده و در مقابل اعضای ارشد هیئت علمی از آن دفاع نماید. این عناوین توسط کمیته ارشد تصدیق(Higher Attestation Commission) از وزارت آموزش صادر می‌شود. دوره اخذ کاندیدای علوم، از زمان پذیرش تا اخذ مدرک به طور عادی ۲ الی ۴ سال به طول می‌انجامد. پایان‌نامه باید شامل راه حلی برای یک مسئله

علمی مطرح، یا ارائه یک طرح عملی با پتانسیل اقتصادی یا نظامی مهم باشد. عنوان مدرک اخذ شده، معادل با مدرک پی.اچ.دی(Ph.D.) در جوامع غربی است.

مرحله بعدی دکترای علمی است که دال بر دستیابی به یک محصول مهم علمی می‌باشد. این عنوان اغلب معادل با عنوان آمادگی در سیستم آموزشی کشورهای آلمان و اسکاندیناوی می‌باشد. پایان‌نامه در این مقطع باید خلاصه‌ای از پژوهش‌های مؤلف در قالب بیانیه‌های نظری باشد که به عنوان اکتشافی تازه قابلیت داشته، یا راه حلی برای یک مسئله علمی مطرح، یا ارائه یک پیشنهاد عملی با پتانسیل اقتصادی یا نظامی مهم باشد. مسیری که باید از کاندیدا تا دکترا طی شود به طور عادی ۱۰ سال است که وقف فعالیت‌های تحقیقاتی می‌شود. از هر ۴ کاندیدا، یک نفر به این مرحله می‌رسد. این سیستم ایجاب می‌کند که داوطلبان تمام وقت مشغول تحقیقات و فعالیت‌های خود باشند، البته درجه‌های علوم اجتماعی، معمولاً به سیاستمدارهای فعال اعطا می‌شود.

لیست دانشگاه‌های معروف روسیه

ردیف	نام دانشگاه	شهر	رده در جهان	مورد تأئید وزارت علوم ایران	آرم
۱	دانشگاه دولتی مسکو Lomonosov Moscow) (State University	مسکو	۹۳		
۲	دانشگاه دولتی سن پترزبورگ Saint-Petersburg) (State University	سن پترزبورگ	۲۱۰		
۳	دانشگاه دولتی نووسیبریک (Novosibirsk State University)	نووسیبریک	۳۷۵		
۴	دانشگاه دولتی تومسک (Tomsk State University)	تومسک	۴۰۱-۴۵۰		
۵	State University Higher School) (of Economics) (HSE		۴۵۱-۵۰۰		
۶	دانشگاه دولتی غازان (Kazan State University)	غازان	۵۰۱-۵۵۰		
۷	موسسه بین المللی ارتباطات مسکو Moscow State Institute) of International Relations) ((MGIMO-University	مسکو	۶۰۱		

ورزش

ورزش قهرمانی در شوروی سابق اهمیت زیادی داشت به‌طوری که از آن برای مقاصد سیاسی نیز حمایت و استفاده می کردند. روس‌ها در بسیاری از زمینه‌های ورزشی موفق و پیشتازند و همواره در بازی‌های المپیک و سایر رقابت‌های جهانی، رتبه‌های برتری را کسب نموده‌اند. قهرمانان ورزشی روسی در بسیاری از رشته‌ها از جمله ژیمناستیک، دو میدانی، وزنه‌برداری، کشتی، بُکس، شمشیربازی، تیراندازی، شطرنج، اسکی، اسکیت، پاتیناژ، بسکتبال، هندبال، والیبال، شنا وهاکی روی یخ در دنیا از بهترین‌ها بوده‌اند. از زمان فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی سابق به بعد، ورزش قهرمانی در روسیه کمی افت کرده ولی قهرمانان روسی همچنان در مسابقات بین‌المللی مدال‌های بسیاری کسب کرده‌اند.

هاکی روی یخ

همچون برخی رشته‌های ورزشی، هاکی روی یخ روسیه، نیز پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی متحمل زیان شد و ۱۵ سال را بدون بردن مدال طلا گذراند. روسیه در سال‌های اخیر مجدداً به عنوان ابَرقدرتِ‌هاکی روی یخ ظهور کرده و در سال‌های ۲۰۰۸ و ۲۰۰۹ در مسابقات قهرمانی جهانی‌هاکی روی یخ مدال‌های طلا کسب نموده است و از تیم قدرتمند کانادا، که در صدر بازی‌های هاکی در دنیا بوده است، پیشی گرفته است.

لیگ قاره‌ای هاکی روی یخ(Kontinental Hockey League) در سال ۲۰۰۸ به عنوان جانشین لیگ برتر روسیه تأسیس شد. این لیگ از سال ۲۰۰۹ به بعد، به عنوان رقیب NHL(لیگ هاکی امریکا) مطرح شد و در صدر لیگ هاکی در اروپا قرار گرفت.

فوتبال: فوتبال نیز مانندهاکی و بسکتبال از جمله محبوب‌ترین ورزش‌ها در روسیه است. اتحاد جماهیر شوروی با وجود داشتن بازیکنان خوب، هرگز نتوانسته است جایگاه مناسبی در فوتبال بین‌المللی کسب کند هرچند مسابقات قهرمانی مختلفی(از جمله جام اروپای سال ۱۹۶۰) را برده است و بارها به مرحله نهایی مسابقات رسیده است(از جمله جام اروپا سال ۱۹۸۸). در سال‌های اخیر، فوتبال روسیه، که در دهه ۹۰ ارزش چندانی نداشته است، مجدداً احیاء شده‌است. باشگاه‌های روسیه همچون زسکامسکو(CSKA)، زنیت سن پترزبورگ(Zenit)، لوکوموتیو

زنیت

لوکوموتیو

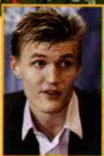
اسپارتاک

مسکو(Lokomotiv) و اسپارتاک مسکو(Spartak)، به صورت فزاینده‌ای در بازی‌های اروپایی رو به موفقیت می‌باشند.(تیم‌های زسکاو زنیت، به ترتیب، جام یوفا را در سال‌های ۲۰۰۵ و ۲۰۰۸ از آن خود کردند). تیم ملی فوتبال روسیه(Russian national football team)، در جام اروپا سال ۲۰۰۸ به مرحله نیمه نهایی رسید و تنها به قهرمان مسابقات، اسپانیا باخت. روسیه در سال ۲۰۱۸ میزبان جام جهانی فوتبال خواهد بود.

بسکتبال: روسیه نیز همچون شوروی سابق از قدیم، تیم بسکتبال قدرتمندی داشته است و برنده چندین مسابقه قهرمانی المپیک، مسابقات قهرمانی جهانی و مسابقات بسکتبال جام اروپا(Eurobasket) (یورو بسکت) بوده است. یکی از بازیکنان مهم در این رشته، اندره کیریلنکو(Andrei Kirilenko)، فوروارد تیم یوتا جاز(Utah Jazz) (تیم حرفه‌ای بسکتبال امریکا) که در سطح جهانی مطرح است. روسیه در مسابقات بسکتبال جام اروپا سال ۲۰۰۷، اسپانیا را شکست داد. باشگاه‌های بسکتبال روسی همچون زسکا مسکو(PBC CSKA Moscow) (قهرمانان لیگ اروپایی ۲۰۰۶ و ۲۰۰۸) در رقابت‌های اروپایی - از جمله لیگ اروپا و جام یو.ال.ای.بی.(ULEB Cup)- نیز موفقیت‌های بزرگی را به دست آورده‌اند.

اندره کیریلنکو

یوتا جاز

لاریسا لاتینینا

ژیمناستیک: شوروی سال‌های بسیاری، با داشتن قهرمانانی چون خانم لاریسا لاتینینا(Larisa Latynina)- که اخیراً در زمینه کسب مدال طلا در بازی‌های المپیک رکورد شکسته است- در رشته ژیمناستیک پیروز بوده است.

اولگا کوربوت(Olga Valentinovna Korbut) در دو المپیک ۱۹۷۲ مونیخ و ۱۹۷۶ مونترال ۴ مدال طلا و ۲ مدال نقره برای اتحاد جماهیر شوروی کسب کرد او در المپیک ۱۹۷۶ مونترال یکی از رقبای نادیا کومانچی (Nadia Comăneci) -ژیمناست اسطوره‌ای رومانیائی- برای کسب عنوان قهرمان قهرمانان بود.

نلی کیم(Nellie Kim) برنده سه مدال طلا و نقره.در المپیک تابستانی ۱۹۷۶ مونترال کانادا و اولین زن در تاریخ المپیک است که در قسمت خرک و حرکات زمینی در مقابل حریفانی چون نادیا کومانچی و لودمیلا توریشوا(Ludmilla Tourischeva) موفق به کسب امتیاز ده، شده‌است.

نیکولای آندریانف(Nikolai Andrianov) وی موفق ترین ورزشکار در المپیک تابستانی ۱۹۷۶ بود. آندریانف رکورددار بیشترین مدال (۱۵مدال) بود، تا زمانی مایکل فلپس(Michael Phelps) -شناگر آمریکایی- در المپیک ۲۰۰۸ پکن، با ۱۸ مدال رکورد وی را شکست.

امروزه روسیه با داشتن ستارگانی چون آلینا کابایوا(Alina Kabayeva)، ایرینا چاسچینا(Irina Tschaschina) و یوجنیا کانایوا(Yevgeniya Kanayeva)، در رشته ژیمناستیک موزون پیشتاز است.

یوجنیا کانایوا

آلینا کابایوا

میخائیل بوتوینیک

شطرنج، یک سرگرمی دوست داشتنی است که روس‌ها در دوران جنگ و پس از آن، قهرمان مسابقات آن بوده‌اند. برنده مسابقات جهانی شطرنج سال ۱۹۴۸، میخائیل بوتوینیک روسی(Mikhail Botvinnik) بوده که در دوران شوروی سابق موجب برتری کشورش در زمینه شطرنج در سطح جهانی شد. تا زمان فروپاشی شوروی سابق، تنها یک مسابقه شطرنج بدون قهرمانی روسیه، برگزار شد.

گری کیمویچ کاسپارف(Garry Kimovich Kasparov) قهرمان شطرنج جهان (۲۰۰۰ - ۱۹۸۵) در ۱۹۸۰ به عنوان استاد بزرگی دست یافت، ۵ سال بعد با غلبه بر آناتولی کارپف قهرمان شطرنج جهان شد و تا سال ۱۹۹۳ هنگامی که به دلیل اختلاف با فدراسیون جهانی شطرنج،فیده(FIDE)، مسابقه فینال قهرمانی جهان را با نایجل شورت(Nigel David Short) استاد بزرگ انگلیسی خارج از حمایت فیده برگزار کرد، این عنوان را در اختیار داشت. پس از آن نیز تا هنگام شکست از ولادیمیر کرامنیک(Vladimir Kramnik) در سال ۲۰۰۰، دنیای شطرنج او را قهرمان واقعی این ورزش می‌شناخت. کاسپارف روز ۱۰ مارس(اسفند) ۲۰۰۵ کناره‌گیری خود را از شطرنج حرفه‌ای اعلام کرد و وارد فعالیت‌های سیاسی شد.

آناتولی کارپف(Anatoly Karpov) قهرمان سابق شطرنج جهان که در بازی پوزیسیونی، بزرگ‌ترین شطرنج باز تاریخ شمرده می‌شود تا آنجا که به

او لقب مار بوآ داده‌اند.

ویکتور کورچنوی(Viktor Lvovich Korchnoi) معروف به مرد همیشه نایب قهرمان. او در سال ۱۹۷۸ و ۱۹۸۲ بر سر مقام قهرمانی شطرنج با آناتولی کارپف مسابقه داد که در هر دو شکست خورد. او در سال ۱۹۷۴هم در مسابقه با کارپف بر سر تعیین حریف فیشر-قهرمان آن زمان شطرنج جهان- باز هم شکست خورد. کورچنوی از دهه ۵۰ تا سال ۱۹۷۵برای تیم شطرنج شوروی بازی می کرد و سپس به سوئیس پناهنده شد. او هنوز هم فعال است و پس از گذشت نیم قرن، از شطرنج بازان توانا شمرده می‌شود.

راگبی(Rugby union)

این ورزش در روسیه در حال توسعه می‌باشد. روسیه با داشتن اتحادیه بین‌المللی راگبی(IRB)، با بیش از ۱۰۰ باشگاه و تقریباً ۲۰,۰۰۰ بازیکن ملی، در رتبه هفدهم جهانی قرار دارد. رقابت‌های حرفه‌ای داخلی در روسیه انجام می گیرند، لیگ حرفه‌ای راگبی شامل تیم‌هایی از شهر مسکو(دو باشگاه)، کراسنویارسک(Krasnoyarsk)(دو باشگاه)، چیتا(Chita)، کراسنودار(Krasnodar)، نووکوزنتسک(Novokuznetsk) و پنزا(Penza) می‌باشد. شهر کراسنویارسک از قدیم پایگاه قدرتمند بازی‌های راگبی روسی بوده است. روسیه در مسابقات لیگ جام جهانی ۲۰۰۰ به رقابت پرداخت و در مرحله گروه بندی از دور مسابقات خارج شد.

پنزا — چیتا — کراسنودار — نوو کوزنتسک

تنیس: این ورزش از زمان پایان دوران شوروی سابق، دارای معروفیت و محبوبیت فراوانی شده و روسیه تنیس‌بازان معروفی را به دنیا معرفی کرده است. در سال‌های اخیر، تعداد زنان تنیس‌باز برجسته قابل ملاحظه بوده است که از جمله می توان ماریا شاراپوا(Maria Sharapova) و دینارا سافینا(Dinara Safina) را نام برد که در رده‌بندی اتحادیه تنیس بانوان(WTA) نمره اول را کسب نموده‌اند. روسیه فدرال در سال‌های ۲۰۰۴، ۲۰۰۵، ۲۰۰۷ و ۲۰۰۸ تا کنون، ۴ مرتبه برنده جام فد(Fed Cup) (نخستین رقابت‌های تنیس بانوان) بوده است. در مسابقات المپیک سال ۲۰۰۸ که در پکن برگزار شد، روسیه توانست در رشته تنیس زنان، مدال طلا را توسط النا

دینارا سافینا

دمنتیوا(Elena Dementieva)، مدال‌های نقره و برنز را به ترتیب توسط دینارا سافینا(Dinara Safina) و ورا زیوونارووا(Vera Zvonareva) از آن خود کند. تنیس بازان مرد نیز در سال‌های ۲۰۰۲ و ۲۰۰۶ موفق به دریافت جام داویس(Davis Cup) (نخستین و برترین رویداد بین‌المللی در رشته تنیس مردان که توسط فدراسیون بین‌المللی تنیس اداره شد) شدند.

بندی(Bandy)

این ورزش در روسیه به نام‌هاکی با توپ شناخته می‌شود و یکی از ورزش‌های سنتی و محبوب یخی است . تیم بندی شوروی سابق در تمام مسابقات قهرمانی جهان از سال ۱۹۵۷ تا ۱۹۷۹ پیروز میدان بوده است.

رقص در آب(synchronized swimming)

روسیه در رشته رقص در آب، در دنیا بهترین است و بیش از یک دهه است که تقریباً تمام مدال‌های طلا را در بازی‌های المپیک و مسابقات قهرمانی جهان از آن خود نموده است.

پاتیناژ(Figure skating)

- اصطلاحی فرانسوی برای این ورزش است و یکی دیگر از ورزش‌های معروف در روسیه است. اتحاد جماهیر شوروی از دهه ۱۹۶۰ تاکنون در این ورزش تبدیل به یکی از قدرتمندترین‌ها شده‌است. تیم‌های شوروی سابق و روسیه از سال ۱۹۶۴ تا به امروز، در المپیک‌های زمستانی برنده مدال طلا بوده‌اند و در تاریخچه این ورزش، جزء تیم‌هایی بوده‌اند که بیشترین بُرد را داشته‌اند.

از دیگر ورزش‌های زمستانی که شوروی و روسیه در آنها صاحب مقام هستند، می‌توان این موارد را نام برد:

- اسکیت سرعت، اسکلتون(Skeleton) نوعی سورتمه سواری یک نفره است.
- باب اسلیج(bobsleigh) سورتمه سواری با تیم‌های دو یا چهار نفره است.
- بایاتلون(biathlon) ترکیبی از اسکی صحرانوردی و تیراندازی است.

روسیه و المپیک

روسیه برای اولین بار در سال ۱۹۰۰ در بازی‌های المپیک شرکت کرد. اتحاد

جماهیر شوروی چندین دوره رتبهٔ اول المپک را کسب کرد. در سال ۱۹۹۱ کمیته المپیک روسیه تشکیل و در سال ۱۹۹۳به رسمیت شناخته شد. از سال ۱۹۹۴ ورزشکاران روسی موفق به کسب ۳۱۶ مدال در بازی‌های المپیک تابستانی و ۷۶ مدال در بازی‌های المپیک زمستانی شده‌اند. بازی‌های المپیک تابستانی سال ۱۹۸۰ در مسکو برگزار شد و این در حالی است که شهرسوچی(Sochi)، میزبان المپیک زمستانی سال ۲۰۱۴ خواهد بود.

این کشور در المپیک تابستانی آتلانتا آمریکا ۱۹۹۶ و سیدنی استرالیا۲۰۰۰ به مقام دوم و در المپیک تابستانی آتن یونان ۲۰۰۴ به مقام سوم دست یافته است. روسیه در المپیک تابستانی پکن چین ۲۰۰۸، با کسب ۷۲ مدال(۲۳ طلا،۲۱ نقره و ۲۸ برنز) در رده سوم دنیا بعد از چین و آمریکا قرار گرفت.

در المپیک زمستانی امریکا(۲۰۰۲) مقام پنجم و تورین - ایتالیا(۲۰۰۶) مقام چهارم و در ونکوور کانادا ۲۰۱۰، با مجموع ۱۵ مدال (۳ طلا، ۵ نقره و ۷ برنز)، در رده یازدهم دنیا قرار گرفت. این کشور در مجموع بازی‌های المپیک تابستانی(از سال ۱۹۰۴) و زمستانی (از سال ۱۹۹۴)، در رده سیزدهم دنیا قرار دارد.

اوضاع اقتصادی

ساختار و وضعیت فعلی اقتصاد روسیه، تا حد زیادی متأثر از بنیان‌ها و برنامه‌هایی است که در زمان حاکمیت کمونیست‌ها در عرصه اقتصادی اجرا گردیده است؛ که مبانی آن بر لغو مالکیت خصوصی، اشتراکی بودن آن و تمرکز قدرت در دست دولت استوار بود. رهایی از این وضعیت، مستلزم پرداخت هزینه‌ای گزاف و صرف وقتی طولانی بود که از سال ۱۹۹۰، بوریس یلتسین(Boris Yeltsin) رئیس جمهور روسیه، آن را آغاز نمود. اگرچه قبل از او میخائیل گورباچف(Mikhail Gor-bachev) آخرین رئیس جمهور اتحاد جماهیرشوروی سابق تلاش کرد تا از طریق تغییر در اصول کمونیسم و ارائه ایده آزادسازی اقتصادی، راه نجاتی برای اقتصاد ویران اتحاد جماهیر شوروی بیابد، اما مطالبات انباشته شده سیاسی، اقتصادی و قومی عرصه را بر وی چنان تنگ نمود که در دسامبر(آذر) ۱۹۹۱ از قدرت کناره گرفت و راه را برای فروپاشی نظام کمونیستی هموار نمود.

کشور پهناور روسیه یکی از غنی‌ترین کشورهای جهان است و معادن و ذخایر بسیاری در آن وجود دارد. به‌طوری‌که در بسیاری از مواد معدنی روسیه رتبه‌های بالایی از نظر ذخیره و استخراج دارد. این امر باعث شده درآمد بسیاری نصیب این کشور شود و به مرور درآمد سرانه مردم افزایش یابد. همانطور که در جدول نمایان است بعد از فروپاشی رژیم کمونیستی شوروی وایجاد کشورهای بزرگ و کوچک مختلف و استقلال کشور روسیه، درآمد سرانه شهروندان روسی طی ۲۰ سال حدود دو برابرشده که نشان از رشد مناسب و موفقیت نسبی نظام حکومتی جدید است. در طی این چند سال شرکت‌های بزرگ و کوچک خصوصی فراوانی در روسیه تاسیس شدند و کمپانی‌های بزرگ بین المللی وچند ملیتی متعددی در روسیه شعبه ایجاد کردند. درکشوری که در زمان حکومت کمونیستی کسی مالک چیزی نبود میلیاردرهای متعددی بوجود آمدند که برخی از آنها از شهرت جهانی برخوردارند، مثل ابراموویچ، مالک میلیاردر باشگاه فوتبال چلسی انگلستان.

به گزارش بانک جهانی در سال ۲۰۰۹ روسیه با تولید ناخالص داخلی ۲,۶۸۹,۸۴۶ میلیارد دلار در رده ششم دنیا و ایران با ۸۴۳,۸۶۰ میلیارد دلار در رده هفدهم قرار گرفتند.

واحد پول

واحد اولیه ارز در روسیه روبل(ruble) می‌باشد که از ۱۰۰ کوپک(kopeks) تشکیل شده‌است. پس از فروپاشی اتحاد جماهیر سوسیالیست شوروی(USSR)، نقش ارز در اقتصاد روسیه به مراتب از ارزش بیشتری برخوردار شده‌است. در یک نظام بازار آزاد، بانک‌ها و سرمایه گزاران انگیزه دارند که پول خود را در راه‌هایی که بیشترین بهره‌وری را داشته باشد وام دهند یا سرمایه گذاری نمایند؛ همچنین، تجارتخانه‌ها و کارخانجات انگیزه دارند که پول خود را به تولید مردم پسندترین کالاها و خدمات تخصیص دهند و در این راه کارآمدترین ابزار تولید را به کار گیرند. در کشورهایی که دارای بازار آزاد هستند، دولت اقتصاد خود را عمدتا از طریق تصمیم گیری درباره میزان مخارج دولت و مقدار تامین بودجه تحت نفوذ خود قرار می‌دهد.

در نظام شوروی سابق، در بازارهای اقتصادی پول نفوذ زیادی نداشت. دولت شوروی نظارت بر تولید و توزیع کالا و خدمات را از طریق برنامه‌های اجرایی بر عهده گرفت و اهداف مفصلی را که تا حد زیادی بر حسب واحدهای فیزیکی محصولات تعریف شده بودند، وضع نمود. موفقیت بنگاه‌های اقتصادی بر انجام آن برنامه‌های اجرایی متکی بود نه کسب منفعت در بازارهای رقابتی. در شوروی سابق، پول اساسا به جای آنکه شاخص ارزش بازار باشد، یک واسطه حسابداری محسوب می‌شد و تاثیر بسیار اندکی بر نحوه عملکرد اقتصادی داشت. در دی ماه ۹۰، هر روبل، معادل ۳۵۶ ریال و ۰,۰۳ دلار آمریکا بوده‌است.

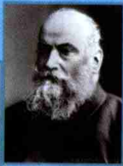

گیلفند

کولموگروف

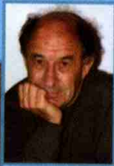

ژاکوفیسکی

آندره مارکوف

آرونولد

آندرونوف

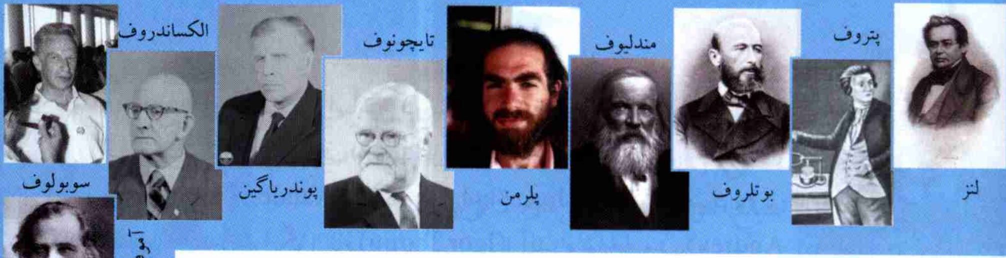

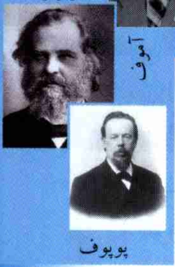
چبایشوف

تحقیقات و تولیدعلم

در آغاز قرن ۱۸، اصلاحات پطر کبیر روسیه(موسس فرهنگستان علمی روسیه و دانشگاه دولتی سن پترزبورگ) و اقدامات اشخاص برجسته‌ای چون دانشمند بزرگ میخائیل لومونوسوف(Mikhail Lomonosov)(مؤسس دانشگاه دولتی مسکو)، موجب ترقی و رشد علمی و نوآوری‌ها در روسیه شد. در قرون ۱۸ و ۱۹، این کشور دانشمندان و مخترعین متعددی را به دنیا معرفی کرد.

نیکولای لوباچوفسکی(Nikolai Lobachevsky) - معروف به کوپرنیک هندسه- بنیان گذار هندسه اقلیدسی می‌باشد. پس از ظهور دانشمندان برجسته‌ای چون چبایشوف(Chebyshev)، مدرسه ریاضی روسیه یکی از بانفوذترین‌ها در دنیا شد و به سبب همکاری گسترده اشخاص بسیاری در زمینه ریاضیات، فیزیک و علوم رایانه‌ای‌مورد توجه قرار گرفت. دانشجویان چبایشوف، از جمله الکساندرلیاپونوف(Aleksandr Lyapunov) -که نظریه استقرار مدرن(Modern stability theory) را مطرح نمود و بعدها این نظریه توسط دانشمندانی چون الکساندر آندرونوف(Aleksandr Andronov) و ولادمیر آرونولد(Vladimir Arnold) کاملا بسط داده شد- و آندره مارکوف(Andrey Markov) -که نظریه زنجیره مارکوف(Markov chains) را مطرح نمود- می‌باشند، که نقش بسزایی در زمینه علوم اطلاعاتی و ریاضیات کاربردی مدرن ایفا نمودند. نیکولای ژاکوفیسکی(Nikolai Zhukovsky) بنیانگزار علوم هوایی و هیدرودینامیک می‌باشد. آندره کولموگروف(Andrey Kolmogorov)، ریاضیدان برجسته قرن بیستم، نظریه جدید احتمالات را مطرح نمود و در بیشتر عرصه‌های ریاضیات از جمله اغتشاش یا پراکندگی(turbulence)، توپولوژی (مکان شناسی) و نظریه اطلاعات سهم عمده‌ای را ایفا نمود. اسرائیل گیلفند(Israel Gelfand) اکتشافات ارزشمند بسیاری را در فیزیک ریاضی و علوم کاربردی ارائه داد. سرجی سوبولوف(Sergei Sobolev) نظریه فضای سوبولوف(Sobolev space) را مطرح نمود که نقش بسیار مهمی در شکل گیری دیدگاه‌های مدرن ریاضیات ایفا نموده وهمچنین اندیشه توزیع را که تعمیم نظریه‌های نیوتون(Newton) و لیبنیز (Leibniz) بود ارائه

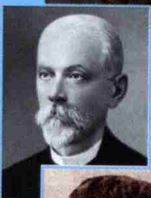
نمـود. ریاضی دانانی همچون پـاول الکسـاندروف(Pavel Alexandrov)، لـوف پوندریاگیـن(Lev Pontryagin)، اندرو تایچونـوف(-Andrey Ty chonoff) و بسـیاری دیگر سهمی اساسی در زمینه‌های مختلف ریاضیات ادا کردند. ۹ نفر از ریاضیدانان روسیه/شوروی موفق به دریافت مدال اکتشافات برجسته(Fields Medal) شـدند که معتبرترین جایزه در ریاضیات می‌باشد. اخیرا به خاطر اثبات نهایی فرضیه پوینکر(Poincaré)- از مسـائل ریاضیات- جایـزه ۱میلیـون دلاری(ClayMillennium Prize Problems)- برای حل یکی از ۷ مسئله حل نشده ریاضیات- به گریگوری پلرمن(Grigori Perelman) اعطا شد.

در شیمی، دمیتری مندلیوف(Dmitry Mendeleev) کسی بود که جدول تناوبی را اختراع نمود که چهارچوب اصلی شیمی مدرن محسوب می گردد، این درحالی ست که الکساندر بوتلروف(Aleksandr Butlerov) یکی از مبتکران نظریه ساختارهای شیمیایی بودکه نقش عمده‌ای‌در زمینه شیمی آلی ایفا نمود. نیکولای سمیونوف(Nikolay Semyonov) سهم عمده‌ای‌در توضیح مکانیسم تحولات شیمیایی ادا نمود (در سال ۱۹۵۶ جایزه نوبل شیمی را دریافت نمود).

پس از لومونوسـوف(Lomonosov دانشـمند و نویسنده روسـی) مدرسه فیزیک پیشـرفت فراوانی نمود. در عصری که سـر آغاز کشف الکترو دینامیک بود، واسیلی پتـروف(Vasily Petrov) در سـال ۱۸۰۲ قوس الکتریکی را کشـف نمود و هینرچ لنز(Heinrich Lenz) افتخار کشـف یک قانون مهم فیزیک را از آن خود سـاخت. نیکـولای آمـوف(Nikolay Umov) مفهـوم بنیـادی جریان الکتریکـی در میدان الکترومغناطیسی را کشف نمود و در سال ۱۸۷۳ اولین دانشمندی بود که رابطه متقابل جرم و انرژی در طرح فرمول E=Kmc2 را نشـان داد. الکساندر پوپوف (-Alexan der Popov) از جمله مخترعین رادیو به شـمار می‌رود. فیزیک قرن بیسـتم شوروی یا روسـیه در دنیا از جمله برجسته‌ترین‌هاست. نیکولای بوگولیابوف(-Nikolay Bo golyubov) یک مدل سـه گانه کوارک (quark model) را پیشـنهاد نمود و برای کوارک‌ها یک درجه آزادی کوآنتوم جدید را ارائه نمود و یک نظریه میکروسکوپی ابرهادی(Superconductivity) را فرمول بندی نمود. لوف لندوف (Lev

آرتسیموویچ

زاوویسکی

ایوانوفسکی

ناردوس

اسلاویانوف

خرنوف

کوتلنیکوف

Landau) نیز سهمی اساسی در بسیاری از زمینه‌های فیزیک نظری داشت. نیکولای باسوف(Nikolai Basov) و الکساندر پروخوروف (Alexander Prokhorov) در اختراع اشعه لیزر و امواج میکروویو نقشی داشته اند. ایگور تام(Igor Tamm)، آندره شاخاروف(Andrey Sakharov) و لوف آرتسیمویچ(Lev Artsimovich) نظریه توکاماک(tokamak) را برای کنترل همجوشی هسته‌ای مطرح نموده و نخستین نمونه آزمایشی آن را ساختند که سرانجام منجر به پروژه رآکتور آزمایشی گرمای هسته‌ای در سطح بین المللی شد. یوگنی زاوویسکی(Yevgeny Zavoisky) رزونانس پارامغناطیسی الکترون را کشف کرد که نقش مهمی در مطالعه گونه‌های شیمیایی ایفا نمود.

در زیست شناسی، دمیتری ایوانوفسکی(Dmitry Ivanovsky) اولین دانشمندی بود که در سال ۱۸۹۲ ویروس را کشف کرد. ایوان پائولوف(Ivan Pavlov) اولین کسی بود که پدیده شرطی سازی کلاسیک(classical conditioning) را توصیف نمود. ایلیا مچنیخوف (Ilya Mechnikov) نیز که در سال ۱۹۰۸ جایزه نوبل پزشکی را دریافت نمود، در زمینه تحقیق و بررسی سیستم تلقیح واکسن پیشگام بود .

در سال ۱۹۵۸ در علوم رایانه، نیکولای بروزنتسوف(Nikolay Brusentsov) به همراه سرجی سوبولوف(Sergei Sobolev) اولین رایانه ستون Setun (رایانه متوازن) بر مبنای سه را ساختند وهمچنین در سال ۱۹۵۰ سرجی سوبولوف یکی از نخستین رایانه‌ها در قاره اروپا (با قابلیت برنامه ریزی عمومی با نام(MESM) را ساخت.

نیکولای بناردوس(Nikolay Benardos) نظریه جوش قوسی را مطرح نمود که بعدها توسط نیکولای اسلاویانوف(Nikolay Slavyanov)، کنستانتین خرنوف (Konstantin Khrenov) و سایر مهندسان روسی گسترش یافت. گلب کوتلنیکوف (Gleb Kotel-nikov) کوله پشتی مخصوص چتر نجات را اختراع نمود و اوجنیتی چرتوفسکی(Evgeniy Chertovsky) نظریه توالی فشار(pressure suit) را مطرح نمود. پاول یابلوچکوف(Pavel Yablochkov) و الکساندر لودیجین(Alexander Lodygin) در زمینه

ساخت ستون‌های چراغ برق در خیابان پیشتاز بودند و میکائیل دولیوو-دوبرولسکی(Mikhail Dolivo-Dobrovolsky) سیستم برق سه فاز را اختراع نمود که امروزه کاربرد فراوانی دارد.

اکثر دانشمندان و مخترعین معروف روسی همچون:

- ایگور سیکورسکی(Igor Sikorsky) که نخستین هلیکوپترها را اختراع نمود.

-ولادمیر زیوریکین(Vladimir Zworykin) که گاه او را پدر تلویزیون می‌نامند.

- ایلیا پریگوجین(Ilya Prigogine) شیمیدان که تحقیقاتش بر روی ساختارهای پراکنده و سیستم‌های پیچیده قابل ملاحظه است ودر سال ۱۹۷۷ جایزه نوبل شیمی را به دست آورد.

- سیمون کوزنتس(Simon Kuznets) اقتصاددانی که در سال ۱۹۷۱ برنده جایزه نوبل شد.

واسیلی لئونتیف(Wassily Leontief) که در سال ۱۹۷۳ برنده جایزه نوبل شد.

- گورجی گاموف(Georgiy Gamov) فیزیکدان ومولف نظریه دب اکبر.

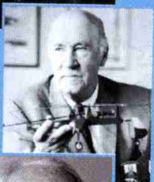
-ودانشمند وجامعه شناس پیتیریم سوروکین(Pitirim Sorokin) که نقش بسزایی در توسعه علوم جامعه شناسی در آمریکا ایفا نمود، از روسیه مهاجرت کردند و در عوض مدتهای طولانی خارجیان بسیاری مثل: لئونارد یولر(Leonard Euler) و آلفرد نوبل(Alfred Nobel) در روسیه فعالیت داشتند.

روسیه در زمینه فن آوری و اکتشافات فضایی موفقیت‌های بیشماری به دست آورده است. مثلا کنستانتین تسیولکوفسکی(Konstantin

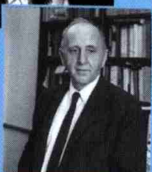

یابلوچکوف

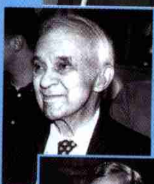

لودیجین

دوبرولسکی

سیکورسکی

زیوریکین

کوزنتس

لئونتیف

گاموف

پیتیریم سوروکین

لئونارد یولر

آلفرد نوبل

تسیولکوفسکی

کرولیوف

گلوشکو

Tsiolkovsky) پدر مبحث کیهان نوردی می‌باشد که تحقیقات و عملکرد وی، الهام بخش مهندسان برجسته موشک سازی در روسیه بوده است همچنین از جمله می توان سرجی کرولیوف (-Sergey Ko rolyov)، ولنتین گلوشکو (Valentin Glushko) و بسیاری دیگر را نام برد.

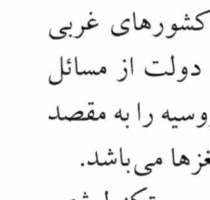
سایر فن آوری‌هایی که روسیه از قدیم همچنان در آن پیشتاز بوده است شامل فن آوری هسته ای، ساخت هواپیما و صنایع نظامی می‌باشد.

همچنین ایجاد نخستین نیروگاه و رآکتور هسته‌ای برای زیردریایی‌ها و کشتی‌ها با نظارت ایگور کوچاتوف (Igor Kurchatov) راه اندازی شد.

اولین کشتی با سوخت هسته‌ای که ان.اس لنین(NS Lenin) نام داشت و اولین کشتی غیر نظامی با سوخت هسته‌ای و نیز کشتی ان.اس آرکتیکا(NS Arktika)؛ نخستین کشتی‌هایی بودند که به قطب شمال رسیدند.

روسیه از زمان لئونید برژنف(Brezhnev) با وجود داشتن چنین دستاوردهای علمی و تخصصی، به طرز قابل ملاحظه‌ای در بسیاری از فن آوری‌ها، خصوصا آنها که مربوط به بقای انرژی و تولید کالاهای مصرفی می‌باشند، از کشورهای غربی عقب ماند. بحران سال ۱۹۹۰، منجر به کاهش شدید حمایت مالی دولت از مسائل علمی شد. بسیاری از دانشمندان روسی وفارغ التحصیلان دانشگاه، روسیه را به مقصد اروپا و آمریکا ترک نمودند که این نوع مهاجرت معروف به فرار مغزها می‌باشد.

در سال ۲۰۰۰، روسیه با موج جدیدی از رونق اقتصادی، موقعیت علمی و تکنولوژی، ترقی نمود و دولت با هدف مدرن سازی و نوآوری، دست به یک سری عملیات زد. دمیتری مدودف (Dmitry Medvedev) رئیس جمهور روسیه در زمینه توسعه تکنولوژی، ۵ اولویت برتر را تنظیم نمود که شامل: ۱- بازدهی انرژی، ۲- فن آوری اطلاعات (شامل هم محصولات رایج و هم محصولات مرکب با تکنولوژی فضا)، ۳- انرژی هسته‌ای و ۴- صنایع داروسازی، می‌باشد. تاکنون با اتمام تقریبی ساخت سیستم ماهواره‌ای هدایتِ ناوگان‌های دریایی به نام گلوناس (GLONASS)- که چیزی جدا از سیستم موقعیت یاب جی.پی.اس (GPS) ساخت آمریکا می‌باشد- پیشرفت‌های چشمگیری صورت گرفته است. در ضمن روسیه تنها کشوری است که ایستگاه هسته‌ای متحرک ساخته است.

گلوناس

عضویت در سازمان‌های اقتصادی

امروزه روسیه غول اقتصادی خارج از سازمان تجارت جهانی (WTO) می‌باشد که پس از اتمام الحاق روسیه به این سازمان، ایران بزرگ‌ترین اقتصاد خارج از این سازمان خواهد بود. روسیه عضو کشورهای مستقل مشترک المنافع (CIS)، گروه G8 (کشورهای بزرگ اقتصادی و صنعتی)، گروه G۲۰، مجمع اقتصادی اوراسیا (EURASEC)، تعاون اقتصادی کشورهای اقیانوس آرام و آسیا (APEC)، آژانس بین المللی انرژی اتمی (IAEA)، بانک بین المللی توسعه و نوسازی (IBRD)، اتاق بازرگانی بین المللی (ICC)، اتحادیه بین المللی توسعه (IDA)، شرکت مالی بین المللی (IFC)، معاهده بین المللی اتحادیه اصناف (ITUC) و فدراسیون جهانی اتحادیه اصناف (WFTU) است.

صادرات و واردات

در سال ۲۰۱۰، صادرات این کشور ۳۷۶/۷ میلیارد دلار بوده که از این لحاظ در رده دوازدهم دنیا قرار دارد. ایران در همین سال با ۷۸/۶۹ میلیارد دلار در رده سی و ششم قرار دارد. روسیه در سال ۲۰۱۰ با ۲۳۷/۳ میلیارد دلار واردات در رده هجدهم دنیا و ایران با ۵۸/۹۷ میلیارد دلار در رده چهل و دوم قرار دارد.

- صادرات مهم روسیه عبارتند از: نفت و فرآورده‌های نفتی، گاز، چوب و محصولات آن، فلزات، مواد شیمیایی و طیف گسترده ای از تولیدات نظامی و غیر نظامی.

- واردات عمده روسیه عبارتند از: وسایل نقلیه، ماشین آلات و تجهیزات، پلاستیک، دارو، آهن و فولاد، کالاهای مصرفی، گوشت، میوه جات و آجیل و محصولات فلزی نیمه تمام.

مهم‌ترین شرکای تجاری روسیه در سال ۲۰۰۹

صادرات	هلند ۱۰/۶۲	ایتالیا ۶/۴۶	آلمان ۶/۲۴	چین ۵/۶۹	ترکیه ۴/۳	اکراین ۴/۰۱
واردات	آلمان ۱۴/۳۹	چین ۱۳/۹۸	اکراین ۵/۴۸	ایتالیا ۴/۸۴	آمریکا ۴/۴۶	

معادن و منابع طبیعی

روسیه در زمینه مواد معدنی، طلا و کلیه سوخت‌های اصلی، تولید کننده و صادر کننده برجسته‌ای می‌باشد. منابع عظیم انرژی نفت و گاز و انواع منابع معدنی (که بعضاً کمیاب هستند)، برای روسیه ثروت قابل توجهی به بار آورده‌اند. از دیگر منابع معدنی روسیه، ذغال سنگ، گوگرد، سنگ آهن، طلا، مس، نیکل، آلومینیوم، قلع، میکا، کرومیت و تیتانیوم است. نیکل عمدتاً در سیبریه شرقی یافت می‌شود، البته معادنی نیز در جزیره کولا(Kola) در نزدیکی مرمانسک(Murmansk) وجود دارند. معادن بوکسیت آلومینیوم بیشتر در نواحی رشته کوه‌های اورال و در شمال غربی بخش اروپایی روسیه- در نزدیکی سن‌پترزبورگ- و بقیه در غرب و شرق سیبریه قرار دارد. روسیه از لحاظ تولید طلا، نقره و الماس در رده پنجم دنیا قرار دارد. ذخایر طلا عمدتاً در نواحی اورال، سیبریه غربی و دره رود لنا(Lena) -در شرق سیبریه- قرار داردو ذخایر الماس بیشتر در سیبریه شمال شرقی قرار دارد که تقریباً تمام آن صادر می‌شود و معادن نقره بیشتر در نواحی شرق دور و همچنین معادن طلا در اورال و سیبریه غربی وجود دارند.

روسیه همچنین در تولید سرب، مس و سنگ معدن اورانیونم در رده پنجم دنیا قرار دارد. معادن سرب در روسیه اروپائی و سیبریه غربی، مس در اورال جنوبی و اورانیوم در سیبریه شرقی قرار دارد. روسیه همچنین تولید کننده مهمی در زمینه سنگ آهن و روی است. اکثر معادن سنگ آهن در نواحی کرسک-(Kursk)در روسیه غربی- و روی در سیبریه قرار دارند. روسیه ۱۷ درصد ذخایرسنگ آهن جهان را دارد. منابع طبیعی مخصوصاً انرژی، صادرات روسیه را تحت الشعاع خود قرار داده است.

انرژی

روسیه سومین مصرف کننده انرژی در دنیا است. این کشور یک چهارم ذخایر گاز جهان را دارد، همچنین هشتمین ذخایر غنی نفت و دومین ذخایر ذغال سنگ دنیارا دارا است. روسیه بزرگ‌ترین صادرکننده گاز طبیعی و تولیدکننده‌ای برجسته و پیشتاز می‌باشد. در مورد نفت نیز روسیه بزرگ‌ترین تولید کننده دنیاست، ولی در صادرات نفت عربستان سعودی رتبه اول را دارد.

روسیه چهارمین تولید کننده برق و پنجمین تولید کننده انرژی مبدل است که

دومی به سبب پیشرفت وسیع در زمینه تولید نیروی برق از آب یا بخار، به دست آمده است . در کنار رودخانه بزرگی چون ولگا در روسیه اروپایی، آبشارهای وسیع- به عنوان نیروی محرک- و ایستگاه‌های مولد برق ساخته شده‌اند. بخش آسیایی روسیه نیز دارای تعداد زیادی ایستگاه‌های عمده مولد برق است؛ البته در روسیه سیبریه‌ای و روسیه خاور دور، پتانسیل عظیمی در جهت تولید نیروی برق از آب، بدون بهره برداری مانده‌اند.

جدول مقایسه تولید و مصرف برق(میلیارد کیلووات)

عنوان	تولید	رتبه	مصرف	رتبه
روسیه(۲۰۰۹)	۹۲۵/۹	۴	۸۵۷/۶	۴
ایران(۲۰۰۷)	۲۱۲/۸	۱۸	۲۰۶/۷	۱۷

جدول مقایسه واردات و صادرات برق(میلیارد کیلووات)

عنوان	صادرات	رتبه	واردات	رتبه
روسیه(۲۰۰۹)	۱۷/۷	۸	۳/۰۶۶	۴۰
ایران(۲۰۰۷)	۶/۱۵	۲۵	۲/۰۶	۴۹

روسیه نخستین کشـور سازنده رآکتور هسته‌ای غیر نظامی است و اولین تأسیسات انرژی هسـته‌ای را در دنیا ارائه نموده‌اسـت. در حال حاضر روسـیه چهارمین تولید کننده بزرگ انرژی هسـته‌ای در دنیا است وشـرکت دولتی انرژی هسته‌ای روزاتوم (Rosatom) مسئولیت اداره کلیه ایستگاه‌های هسته‌ای را بر عهده دارد. نیروگاه‌های هسـته‌ای در روسـیه با هدف افزایش سـهم کلی انرژی هسـته‌ای(از ۱۶/۹ درصد به ۲۳ درصد تا سـال ۲۰۲۰) ؛ به سـرعت در حال پیشـرفت اسـت. روسـیه در زمینه فناوری هسته‌ای از کشـورهای پیشتاز است و عضو پروژه بین‌المللی رآکتور جوش

هسته‌ای (ITER) (راکتور آزمایشی گرمای هسته‌ای) در دنیا است.

در روسیه، ۷۴,۲۸۵ کیلومتر خط لوله نفت، ۱۳,۶۵۸ کیلومتر خط لوله محصولات پالایش شده و ۱۵۸۷۶۷ کیلومتر خط لوله گاز طبیعی وجود دارد که روی هم‌رفته در دنیا (پس از آمریکا) مقام دوم را دارد. در حال حاضر، پروژه احداث خط لوله‌های جدید بسیاری در حال تحقق است، از جمله : خط لوله گاز طبیعی رودخانه شمالی و جنوبی به اروپا و خط لوله نفت اسپو (ESPO) (خط لوله نفت از اقیانوس آرام تا سیبری غربی) به روسیه، خاوردور و چین.

نفت

بزرگ‌ترین منابع نفت و گاز روسیه در غرب و شرق سیبری و جزیره ساخالین کشف شده‌است. منابع طبیعی روسیه به واسطه وفور معادن موجود در کوهستان اورال و ذخایر گسترده نفت، گاز، زغال سنگ و چوب در مناطق سیبریه و روسیه خاور دور؛ بسیار غنی می‌باشد. گرچه بیشتر این منابع در مکان‌هایی دور افتاده و در مناطقی با آب و هوای نامطلوب واقع شده‌اند و همین موضوع توسعه و حمل ونقل آنها را به بنادر مشکل می‌سازد. صادرات نفت و گاز همچنان منبع اصلی درآمد ارزی در این مملکت می‌باشد و با تغییرات اقلیمی که موجب ذوب شدن یخ‌های قطب شمال شده‌است، انتظار می‌رود که دستیابی به منابع این مناطق آسانتر شود و این باور وجود دارد که این مناطق دارای ذخایر عظیم و دست نخورده نفت و گاز طبیعی می‌باشند. اکتشاف کنندگان روسی در تاریخ ۲ آگوست (مرداد) سال ۲۰۰۷، با زیردریائی‌های خود موفق شدند پرچم روسیه را بر بستر اقیانوس منجمد شمالی نصب کنند و مدعی شوند که منابع انرژی کشورشان تا قطب شمال امتداد دارد.

تخمین ذخایر به ثبت رسیده نفت روسیه به سرعت در حال تغییر است. بیشتر این برآوردها منحصراً ذخایر سیبریه غربی را در بر می‌گیرند که استخراج آن از سال ۱۹۷۰ آغاز شده و دوسوم نفت روسیه را تأمین می‌کند و در هیچ جای دیگر نمی توان چنین ذخایر پنهانی بزرگی را یافت. در سال ۲۰۰۵، وزارت منابع طبیعی روسیه تخمین زد که ۴/۷ میلیارد بشکه نفت دیگر در سیبریه شرقی موجود می‌باشند. میزان ذخایر اثبات شده نفت روسیه بیش از ۷۰ میلیارد بشکه برآورد شده که باتوجه به مطالعات اکتشافاتی که در سیبری در حال انجام است، پیش بینی می‌شود که تا سال ۲۰۲۵ این ذخایر به ۱۱۰ میلیارد بشکه خواهد رسید چرا که هنوز در دوسوم منطقه سیبری که دارای بزرگ‌ترین ذخایر انرژی روسیه می‌باشد، عملیات

اکتشاف نفت صورت نگرفته است.

در سال ۱۹۸۸، روسیه به حداکثر تولید روزانه یعنی ۱۲/۵ میلیون بشکه در مجموع محصولات مایع رسید و تا اواسط سال ۱۹۹۰ به ۶ میلیون بشکه کاهش یافت. یک بهبود چشمگیر در تولیدات نفت روسیه از سال ۱۹۹۹آغاز شد که تحلیلگران آن را مدیون خصوصی سازی این صنعت می‌دانند. بالغ بر ۷۰ درصد از محصولات نفتی روسیه به خارج صادر شده‌است، درحالی که ۳۰ درصد باقیمانده در داخل پالایش می‌شود.

روسیه بزرگ‌ترین تولید کننده نفت در دنیاست، این کشور ۱۲ درصد از نفت دنیا را تولید نموده و در صادرات جهانی نفت، سهمی در همین حد دارد. صنعت نفت روسیه نیازمند یک سرمایه گذاری کلان است. رشد نیرومند اقتصاد روسیه بدین معناست که تقاضای داخلی انواع انرژی (گاز، نفت، هسته ای، زغال‌سنگ، آب، برق) همچنان در حال افزایش است.

روسیه برای این که بتواند به روند رو به رشد تولیدات انرژی خود به ویژه نفت ادامه دهد، می‌بایستی سالانه حدود ۹ میلیارد دلار در این بخش سرمایه گذاری نماید. براساس گزارش گروه آلفا (Alfa Group) که یک گروه اقتصادی و مالی بزرگ در روسیه می‌باشد، کاهش یک دلار قیمت نفت در یک بشکه، به منزله کاهش یک میلیارد دلار از درآمد بودجه‌ای و ۲ میلیارد دلار از درآمدهای صادراتی روسیه است.

باوجود این که بخش زیادی از صنعت نفت روسیه خصوصی شده اما دولت انتقال و صادرات نفت را در انحصار خود دارد و شرکت ترانس نفت(Transneft) که اختصاصاً به این مسئله می‌پردازد را تأسیس نماید. شرکت دولتی ترانس نفت، که در سال ۱۹۹۳ تأسیس شده‌است، بزرگ‌ترین شرکت روسی در زمینه صادرات نفت است. این شرکت امور مربوط به خطوط لوله خود را در سه گروه بزرگ شامل خطوط داخلی، بین المللی و صادراتی سازماندهی نموده است و ۹۳ درصد از نفت تولید شده در روسیه را جا به جا می کند.

یکی دیگر از کمپانی‌های معروف در زمینه تولید نفت در روسیه، کمپانی لاک اویل(Lukoil) است که بزرگ‌ترین کمپانی نفتی روسیه و بزرگ‌ترین تولید کننده نفت در روسیه می‌باشد. این کمپانی در سال ۱۹۹۱ تأسیس شده و در سال ۲۰۰۹ با ۱۵۰۰ کارمند، درآمدی برابر با ۸۱/۱ میلیارد دلار داشته است.

جدول مقایسه تولید و مصرف نفت(میلیون بشکه)

عنوان	تولید	رتبه	مصرف	رتبه
روسیه(۲۰۱۰)	۱۰,۱۲۰,۰۰۰	۱	۲,۷۴۰,۰۰۰	۵
ایران(۲۰۰۹)	۴,۱۷۲,۰۰۰	۴	۱,۷۰۰,۰۰۰	۱۳

جدول مقایسه صادرات و واردات نفت(میلیون بشکه)(۲۰۰۹)

عنوان	صادرات	رتبه	واردات	رتبه
روسیه	۵,۴۳۰,۰۰۰	۲	۴۲,۰۰۰	۹۲
ایران	۲,۲۱۰,۰۰۰	۶	۱۶۲,۵۰۰	۵۱

پالایشگاه‌ها

روسیه ۴۲ پالایشگاه با ظرفیت ۵/۴ میلیون بشکه تولید نفت روزانه دارد که بیشتر آنها به نوسازی احتیاج دارند. روسیه در پی آن است که از ظرفیت کامل پالایشگاه‌های خوداستفاده نماید اما این کار مستلزم این است که کیفیت محصولات خودرا برای عرضه به بازارهای خارجی، به استانداردهای اروپایی ارتقاء دهد.

از پالایشگاه‌های مهم روسیه می توان این موارد را نام برد:

پالایشگاه پتروشیمی آنگارسک(Angarsk Petrochemical Refinery) ،پالایشگاه گاز پروم امسک، پالایشگاه باشنفت(Bashneft) در یوفا(Ufa) و پالایشگاه کریشی(Kirishi Refinery) در کریشی. قیمت نفت روسیه براساس سبد نفتی اورال محاسبه می‌شود. نرخ تعرفه‌های صادراتی نفت روسیه در یک کمیته دولتی براساس قیمت نفت در بازارهای جهانی تعیین می‌شود.

روسیه در زمینه بهره برداری از خطوط لوله، کشتی‌های نفت کش و راه آهن برای ترانزیت نفت و گاز خود به چهار گوشه جهان از امکانات بسیار گسترده‌ای برخوردار است. این امتیاز مرهون گستردگی جغرافیایی و همسایگی و ارتباط سرزمینی روسیه با کشورهای اروپایی، آسیایی و امریکا می‌باشد. طولانی‌ترین خطوط لوله نفت و گاز جهان در کنار طولانی‌ترین خطوط مواصلاتی ریلی، جاده‌ای و دریایی موجب شده که روسیه قوی‌ترین و مهم‌ترین کشور در زمینه شبکه‌های ترانزیت انرژی محسوب گردد.

گاز

از نظر منابع گاز، روسیه مقام اول جهان را دارا بوده و تأمین کننده اصلی گاز مصرفی اروپا است. در زمینه گاز، حدود ۸۰ درصد ذخایر گاز روسیه در سیبری غربی قرار دارد. شرکت گازپروم(Gazprom) که در سال ۱۹۸۹ تأسیس شد، بزرگ‌ترین شرکت فعال در زمینه گاز روسیه است که در عین حال بزرگ‌ترین شرکت استخراج کننده گاز طبیعی جهان نیز هست. این شرکت ۸۸ درصد گاز روسیه را تولید می‌نماید. شرکت گاز پروم در سال ۲۰۰۸ حدود هفده درصد از گاز دنیا را تولید کرده است. از لحاظ مصرف کنندگان اصلی گاز روسیه، کشور آلمان با مصرف سالانه حدود ۳۰ میلیارد متر مکعب در صدر قرار دارد و کشورهای اکراین، ایتالیا، فرانسه، ترکیه و بلاروس در رتبه‌های بعدی قرار دارند. اختلاف برسر قیمت گاز و مسائل مربوط به آن بخصوص با کشور اکراین مسائل و بحران‌هایی را در چند سال اخیر ایجاد کرده است.

کمپانی نوواتک(Novatek) یکی از بزرگ‌ترین کمپانی‌های مستقل تولید گاز طبیعی و دومین کمپانی بزرگ گازی بعد از گاز پروم است. در این زمینه علاوه بر این دو کمپانی، نزدیک به یازده کمپانی دیگر در روسیه مشغول به فعالیت هستند.

جدول مقایسه تولید و مصرف گاز(میلیارد مترمکعب)

عنوان	تولید	رتبه	مصرف	رتبه
روسیه(۲۰۰۹)	۵۸۳/۶	۲	۴۳۹/۶	۲
ایران(۲۰۰۸)	۲۰۰	۳	۱۴۰	۳

جدول مقایسه صادرات و واردات گاز(میلیارد مترمکعب)

عنوان	صادرات	رتبه	واردات	رتبه
روسیه(۲۰۰۹)	۱۷۹/۱	۱	۳۵/۱	۸
ایران(۲۰۰۸)	۴/۲۴۶	۲۷	۵/۲	۳۱

صنایع

در کل روسیه از اتحاد جماهیر شوروی سابق، صنعتی‌تر می‌باشد، چراکه چند کشور آسیای مرکزی استقلال یافته جزو جمهوری‌های ضعیف شوروی بودند؛ مهم‌ترین آنها صنایع متکی بر منابع طبیعی و تولید ماشین آلات است.

در سال ۲۰۱۰روسیه با تولید ۶۷ میلیون تن فولاد رتبه چهارم جهانی و ایران با ۱۲ میلیون تن در رتبه ۱۷ قرار گرفتند.

در همان سال روسیه با ۴۹ میلیون تن تولید سیمان در رتبه دهم و ایران با ۵۵ میلیون تن در رتبه هفتم قرار گرفتند.

لیست کمپانی‌های معروف روسیه در میان ۵۰۰ کمپانی برتر دنیا(۲۰۱۰)

ردیف	نام کمپانی	رده	درآمد (میلیون دلار)	شهر
۱	گازپروم(Gazprom)	۵۰	۹۴,۴۷۲	مسکو
۲	لاک اویل(Lukoil)	۹۳	۶۸,۰۲۵	مسکو
۳	رُز نفت(Rosneft Oil)	۲۱۱	۳۴,۶۹۵	مسکو
۴	اسبر بانک(Sberbank)	۲۵۶	۳۰,۳۹۴	مسکو
۵	تی.ان.کی.بی.پی هولدینگ (TNK-BP Holding)	۳۱۸	۲۵,۶۹۶	مسکو
۶	سیستما(Sistema)	۴۶۰	۱۸,۷۵۰	مسکو

صنایع ارتباطی

صنایع ارتباطی روسیه، پیشرفت چشمگیری داشته است. در سال ۲۰۰۶، بیش از ۳۰۰ شبکه کاربری دسترسی به بیسیم پهن باند(BWA) به وجود آمده‌اند، که ۵ درصد آنها سهمیه بازار است و ۳۰ درصد آن به صورت دایل آپ (dial-up) و ۶۵ درصد الباقی برای دستیابی ثابت پهن باند (Broadband Fixed Access) می‌باشد.

صنایع نظامی

روسیه بخش وسیعی از صنایع دفاعی خود را از شوروی سابق به میراث گرفته است، لذا اسلحه وجنگ افزارها از کالاهای صادراتی مهم روسیه هستند که کارخانجات آن توسعه یافته‌اند. در چند سال اخیر تلاش بسیاری صورت گرفته است که صنایع دفاعی را به استفاده غیر نظامی مبدل کنند و نتیجه موفقیت آمیز نیز بوده است.

روسیه تزاری، اتحاد جماهیر شوروی و جمهوری روسیه فعلی در چند قرن گذشته از قدرت‌های برتر نظامی جهان بوده‌اند؛ از اینرو در صنایع نظامی نیز جزو کشورهای سر آمد است. سلاح‌های مختلف تولیدی این کشور از اسلحه‌های انفرادی کلاشینکف گرفته تا هواپیماهای مافوق صوت میگ و سوخو، هواپیماهای غول پیکر آنتونف، انواع کشتی‌های جنگی و ناوهای مختلف، زیردریایی‌های کوچک تا زیردریایی‌های هسته‌ای و موشک‌های قاره پیما از شهرت جهانی برخوردارند. برخی از تولیدات نظامی روسیه عبارتند از:

- هواپیمای جنگی سـری میگ (MIG) که توسط آرتیم میکویان(Artem Mikoy-an)و میکائیل گورویچ (Mikhail Gurevich)سـاخته شده‌اسـت.

- هواپیمای جنگی سری اس.یو. (Su series) که توسط پاول سوخوی(Pavel Suk-hoi) و همکارانش ساخته شده‌است.

مدل میگ-۱۵ (MiG-15) بیشترین سابقه تولید جهانی را داشته است و مدل میگ-۲۱ (MiG-21) دارای بیشترین تولید هواپیمای مافوق صوت می‌باشد. در زمان جنگ جهانی دوم، هواپیمای برزنیاک-ایسایوف بی.آی.۱ (Bereznyak-Isayev BI-1) به عنوان نخستین هواپیمای جنگی با قدرت موشکی بوده و بمب افکن ایلیوشین ای.ال-۲ (Ilyushin Il-2) دارای بیشترین تولید در تاریخ هواپیماهای جنگی می‌باشد و ازمدل هلیکوپتر میل می-۸ (Mil Mi-8) تاکنون بیشترین تولید شده‌است.

معروف ترین تانک‌های جنگی روسیه عبارتند از:

تانک‌های سری T روسیه که از جنگ جهانی دوم در خدمت ارتش این کشور است معروفیت زیادی دارد و تعداد زیادی از آن در مدل‌های مختلف با تغییرات و اصلاحات مداوم ساخته شده و به کشورهای دیگر نیز صادر شده‌است. مانند اولین تانک تمام توربین گازی مدل تی-۸۰ (T-80) و پیشرفته‌ترین تانک روسی مدل تی-۹۰ (T-۹۰) . روسیه در ساخت اسلحه‌های انفرادی نیز از کشورهای برتر است مدل‌های ای.کی-۴۷ (AK-47) و ای.کی ۷۴ (AK-74) که توسط میکائیل

آرتیم میکویان

میکائیل گورویچ

کلاشینکوف(Mikhail Kalashnikov) ساخته شده‌اند؛ پرمصرف‌ترین نوع سلاح جنگی دنیا می‌باشند، چنان که تاکنون ساخت سلاح‌های نوع ای.کیَ. (AK) بیش از هر سلاح جنگی دیگری بوده است. روسیه با داشتن این سلاح‌ها و سایر جنگ افزارها، سالیان سال در میان برترین تامین کنندگان سلاح‌های نظامی جهان بوده است ، بدین نحو که تقریبا ۳۰ درصد از فروش جهانی سلاح‌های جنگی مربوط به روسیه می‌باشد و حدوداً به ۸۰ کشور از جمله ایران سلاح صادر می‌کند.

صنایع هوا و فضا

روسیه یکی از کشورهای پیشگام و سرشناس در حوزه هوا و فضا در ابعاد نظامی، علمی، تحقیقاتی و تجاری است؛

در سال ۱۹۵۷، نخستین قمر مصنوعی در مدار زمین به نام اسپوتنیک(Sputnik 1) ساخته شد و در فضا قرار گرفت، در تاریخ ۱۲ آوریل(فروردین)۱۹۶۱، نخستین انسان به نام یوری گاگارین (Yury Gagarin) سفر خود را به فضا با موفقیت به انجام رساند و متعاقبا اکتشافات فضایی فراوانی در زمان شوروی و روسیه به ثبت رسید، از جمله:

- اولین قدم زدن در فضا توسط الکسی لئونوف(Alexey Leonov)
- نخستین کاوش گر فضا به نام لونوخود۱ (Lunokhod-1)
- و اولین ایستگاه فضایی به نام سالیوت۱ (Salyut 1) را می‌توان نام برد.

امروزه روسیه بزرگ‌ترین سازنده ماهواره در دنیا و به همراه امریکا تنها مهیاکننده سفرهای فضایی می‌باشند. به‌طوری که اولین فضا نورد ایرانی(خانم انوشه انصاری) با موشک روسی به فضا رفت.

سابقه مهندسی هواپیمای روسی از زمان الکساندر موژایسکی (Alexander Mozhaysky)، پیشگام علوم هوافضا که در سال ۱۸۸۱ برای نخستین بار با هواپیمای یکَ باله ساخت خود پرواز نمود،

میگ-۱۵

میل می-۸

ایلیوشین ای.ال-۲

بی.آی.۱

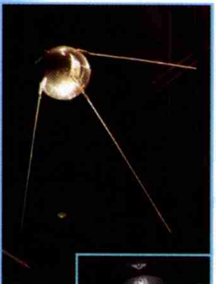

تانک‌های سری T

میکائیل کلاشنیکوف

ای.کی-۴۷

سرچشمه گرفته است. در قرن ۲۰، تعدادی از مهندسان برجسته هوافضای شوروی، تحت تاثیر نظریه‌های نیکولای ژوکوفسکی(Nikolai Zhukovsky)، نظارت بر تولید تعداد زیادی از مدل‌های هواپیمای نظامی و غیر نظامی را برعهده گرفتند و شرکت‌های ساخت و ساز کی.بی. (KBs)را (که اکنون اکثر شرکت‌های زنجیره‌ای هواپیماسازی روسیه را تشکیل می دهند) تاسیس نمودند.

اسپوتنیک

گاگارین

هواپیماهای معروف روسی شامل:

- نخستین جت مسافربری مافوق سرعتِ صوتِ مدل توپولوف تی.یو-۱۴۴ (Tupolev Tu-144) می‌باشد که توسط الکسی توپولوف ساخته شده‌است.

این نوع هواپیمای توپولف مشابه و رقیب هواپیماهای معروف کنکورد ساخت فرانسه وانگلستان بود.

لونوخود۱

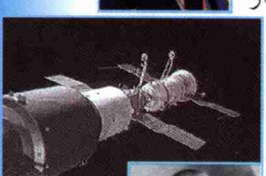

لئونوف

تاکنون از هواپیماهای توپولف بیشتر از هر هواپیمای مسافربری دیگری ساخته شده‌است. البته در ایران به دلایل مختلف از نام این هواپیما مردم خاطرات خوشی ندارند. شاید استفاده از مدل‌های ساده نسبتا فرسوده با کمترین نوسازی و امکانات رفاهی و حوادث نسبتا زیاد از دلایل عمده باشد.

برخی از انواع هواپیماهای آنتونوف(Antonov) علاوه بر مصارف مسافربری از بزرگ‌ترین هواپیماهای باری جهان هستند.

آنتونوف یک شرکت هواپیماسازی اوکراینی است که در سال ۱۹۴۶ توسط آلگ آنتونوف در جمهوری اوکراین که بخشی از اتحاد شوروی بود بنیان گذاشته شد، و دارای تجربه طولانی در ساخت هواپیماهای بسیار بزرگ است. از انواع آن می توان به آنتونوف۷۴- آنتونوف۱۴۰- آنتونوف۱۲۴- آنتونوف۱۴۸ وآنتونوف۲۲۵، که بزرگ‌ترین هواپیمای ترابری جهان است، اشاره کرد.

سالیوت۱

موژایسکی

روسیه در تولید انواع هلیکوپتر یا چرخبال نیز فعال است که از انواع آن عبارتند از:

هلیکوپترهای نظامی (Attack helicopters)، هلیکوپترهای حمل ونقل (-Trans port helicopters)، هلیکوپترهای رصد (Observation helicopters)، هلیکوپترهای دریایی (Maritime helicopters)، هلیکوپترهای امداد و نجات (Multimission and Rescue helicopters) و هلیکوپترهای آموزشی (Training helicopters).

توپولوف تی.یو-۱۴۴

خدمات

سهم بخش خدمات از تولید ناخالص ملی در سال ۲۰۰۹ معادل ۶۲ درصد بوده‌است.

حمل و نقل

کشور روسیه از امکانات حمل ونقل پیشرفته و متنوعی برخوردار است. از انواع خودرو تا موشک‌های فضا پیما که اولین فضانوردان را حمل کردند.

طبق معمول، تمام شـــهرهای اصلی روســـیه دارای سیستم‌های حمل و نقل عمومی پیشـــرفته و متنوعی می‌باشـــند، که از جمله می توان مدل‌های مختلف اتوبوس، واگن برقی و تراموا را نام برد. ۷ شـــهر روسیه مثل مسکو، سن پترزبورگ، نیژنی نوو گورود، نووسیبریســـک، ســـامارا ، یکاترینبـــورگ، و کازان سیســـتم زیرزمینی متـــرو دارند. ولگاگـــراد نیـــز دارای یـــک سیســـتم متروتراموا (metrotram) می‌باشـــد. مســـکو و ســـن پترزبورگ دارای قدیمی ترین متروها می‌باشند که به ترتیب در سال‌های ۱۹۳۵ و ۱۹۵۵ راه اندازی شده‌اند. این دوشهر شلوغ ترین و پرسرعت ترین سیستم‌های مترو در دنیا هستند و به خاطر داشتن دکوراسیونی غنی و طراحی بی نظیر ایستگاه‌هایشان- که در مورد متروها و راه آهن‌های روسیه متداول است- شهرت دارند.

جاده‌ها و بزرگراه‌ها

در سال ۲۰۰۹ در روسیه، حدود ۹۸۲,۰۰۰ کیلومتر راه وجود داشته است که این کشور را در رتبه هشتم جهان قرار می دهد. برخی از اینجاده‌ها، سیستم شاهراه‌های روسیه فدرال را تشکیل می‌دهند. امینت جاده‌های روسیه نسبتاً ضعیف است و تصادفات زیادی در این راه‌ها اتفاق افتاده که این آمار از همه کشورهای گروه جی- هشت (G8) (گردهمآیی هشت کشور فرانسه،آلمان، ایتالیا، ژاپن، انگلستان، آمریکا و کانادا) و بریک(BRIC) (کشورهای چهارگانه هند، چین، روسیه و برزیل) بیشتر می‌باشد. البته آمار دقیق تر آن از کشورهای چین، هند و آمریکا کمتر

متروترامو

است. تراکم جاده‌های این سرزمینِ وسیع نسبت به کشورهای گروه جی هشت و بریک، کمتر می‌باشد.

راه آهن

راه آهن روسیه به طور انحصاری تحت امتیاز و نظارت دولت است . این شرکت یکی از بزرگ‌ترین شرکت‌های راه آهن دنیا محسوب می‌شود. طول ریل‌های این این کشور، طبق آمار سال ۲۰۰۶ حدود ۸۷,۱۵۷کیلومتر است که گسترده‌ترین خطوط ریل در دنیا بعد از آمریکا به شمار می‌رود. بیش از ۴۴,۰۰۰ کیلومتر این ریل‌ها الکتریکی هستند. در روسیه بر خلاف اکثر کشورهای دنیا ، به استثنای ۹۵۷ کیلومتر در جزیره ساخالین (Sakhalin) که از ریل معمول و باریک با فاصله ۱۰۶۷ میلیمتر از یکدیگر استفاده شده‌است، از ریل‌های پهن ۱۵۲۰ میلیمتری استفاده می‌شود. بدین ترتیب قطارهای سایر کشورها در خطوط آهن روسیه قادر به تردد نیستند. معروف‌ترین راه آهن در روسیه، خطوط آهن ترنس–سیبریه‌ای یا ترنسیب (Transsib) است که طویل‌ترین ریل به هم پیوسته دنیا محسوب می‌شود، بدین ترتیب که از مسکو تا ولادیوستوک (Vladivostok)- ۹۲۵۹ کیلومتر_ این راه آهن در کل مسیر خود از هفت منطقه زمانی مختلف عبور می کند.

در سال‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰، خطوط راه آهن شوروی (راه آهن شوروی در گذشته) بیشترین جابجایی بار را در دنیا انجام می داده‌اند و این کار در یک سیستم ریلی انجام می گرفته است که تنها ۱۰ درصد از طول ریل‌های دنیا را شامل می شده‌است.

خطوط راه آهن روسیه در سرتاسر کشور، اکثراً با استفاده از قطارهای برقی -که در روسیه به نام الکتریکا(elektrichka) شناخته می‌شوند- و همچنین قطارهای دیزلی-که بر روی ریل‌های غیر الکتریکی حرکت می کنند- خدمات ریلی منطقه‌ای و دوطرفه را انجام می‌دهند. از سال ۲۰۰۷، روزانه ۴۰۸۵ قطار رفت و برگشتی (از حومه و بالعکس) در شبکه راه آهن روسیه حرکت می کنند، که ۱۰۶۹ قطار در محدوده شهر مسکو می‌باشند.

راه‌های آبی

گرچه روسیه مجاور دو اقیانوس منجمد شمالی و آرام است و با دریاهای متعددی همسایه است و سواحل زیادی دارد، اما قسمت عمده این سواحل مخصوصاً در سیبری و شمال روسیه به دلیل برف و یخِ زیاد، در اغلب ماه‌های سال

قابل استفاده نیستند. ۱۰۲۰۰۰کیلومتر از راه‌های آبیِ داخلی روسیه را رودخانه‌های طبیعی و دریاچه‌ها تشکیل می‌دهند. در بخش اروپایی روسیه، حوزه رودخانه‌های اصلی توسط شبکه‌ای از کانال‌ها به یکدیگر متصل شده‌اند. مسکو، پایتخت روسیه، به علت راه‌های آبی متصل به دریاهای بالتیک، سفید، خزر، آزوف و سیاه، اغلب بندر پنج دریا نامیده می‌شود. بندر سن‌پترزبورگ مهمترین بندر روسیه است که مرکز صنایع و کشتی‌سازی است و در ساحل خلیج فنلاند واقع شده‌است. در سال ۲۰۰۸،روسیه دارای ۱,۴۴۸ کشتی بازرگانی بوده است. روسیه تنها کشوری است که دارای ناوگان یخ‌شکن‌های هسته‌ای است که باعث رشد تجاری-دریایی روسیه میان شرق آسیا و اروپا می‌شود. بندر آستاراخان در شمال دریای خزر، با بنادر ایران مانند بندر انزلی در جنوب این دریا ارتباط دریایی دارد.

فهرست بنادر مهم روسیه

دریای سیاه	نوروسیسک (Novorossiysk)-سوچی(Sochi)
دریای آزوف	روستوف-اون -دان(Rostov-on-Don)-توپس(Tuapse)
دریای بالتیک	بالتیسک(Baltiysk) - کالنینگراد (Kaliningrad)- سنپترزبورگ(St. Petersburg)-ویبورگ(Vyborg)- ویسوتسک(Vysotsk)
دریای بارنتس	مرمانسک(Murmansk)
دریای سفید	آرخانگلسک (Arkhangelsk)-ویتینو(Vitino)
اقیانوس آرام	خولمسک(Kholmsk)-ناخودکا(Nakhodka)-نِولسک(Nevelsk)- پترو پاولوسک- کامچاتسکی (Petropavlovsk-Kamchatsky)- وانینو(Vanino)-ولادی وستک (Vladivostok)- ووستوچنی(Vostochny)
دریای خزر	آستاراخان(Astrakhan)-ماخاچکالا(Makhachkala)
دریاهای دیگر در اقیانوس منجمد شمالی	دودینکا(Dudinka)-ایگارکا(Igarka)-تیکسی(Tiksi)

حمل و نقل هوایی

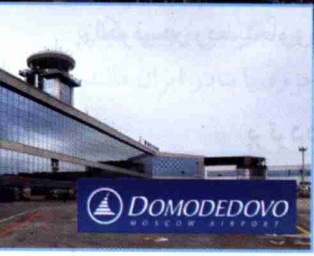
روسیه دارای ۱۲۱۶ فرودگاه می‌باشد، که شلوغ ترین آنها عبارتند از شری متیو (Sheremetyevo)، دومودیدوف (Domodedovo)، و ونکوفو (Vnukovo) در مسکو و پولکوفو (Pulkovo) در سن پترزبورگ. ترتیب رده بندی این چهار فرودگاه بین‌المللی در میان صد فرودگاه بزرگ اروپاعبارت است از : فرودگاه بین‌المللی دومودیدوف در رده هجدهم، فرودگاه بین‌المللی شری متیو در رده بیست و هفتم، فرودگاه بین‌المللی ونکوفو در رده چهل و ششم و فرودگاه بین‌المللی پولکوفو در رده پنجاه و سوم.

پرترددترین فرودگاه‌های روسیه در سال(۲۰۱۰)

ردیف	نام فرودگاه	مکان	تعداد مسافر	رده در بین فرودگاه‌های اروپا
۱	دومودیدوف (Domodedovo)	مسکو	۲۲,۲۵۴,۵۲۹	۱۸
۲	شری متیو (Sheremetyevo)	مسکو	۱۹,۳۲۹,۰۰۰	۲۷
۳	ونکوفو (Vnukovo)	مسکو	۹,۴۶۰,۰۰۰	۴۶
۴	پولکوفو (Pulkovo)	سن پترزبورگ	۸,۵۰۰,۰۰۰	۵۳

خطوط هوایی ایروفلاتِ(Aeroflot) روسیه، از بزرگ‌ترین و قدیمی‌ترین خطوط هوایی دنیا است که در سال ۱۹۲۳، تأسیس شده‌است. ایروفلات در سال ۱۹۵۶ اولین خطوط هوایی بود که توانست خدمات هوایی منظمی را انجام دهد. این خط هوایی در طول برقراری اتحاد جماهیر شوروی، بزرگ‌ترین خط هوایی در دنیا بوده است. این خطوط در سال ۲۰۰۶ در حدود ۷,۲۹۰,۰۰۰ مسافر و ۱۴۵,۳۰۰ تُن بار را به ۸۹ مقصد در ۴۷ کشور جابه‌جا کرده است.

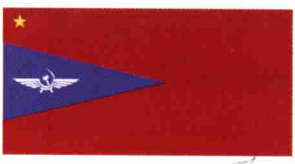

خطوط هوایی اس. سِون(S7) یا سیبریا(Siberia)که از سال ۱۹۹۲ شروع به کار نموده‌است، یکی دیگر از خطوط هوایی روسیه است که هم اکنون دارای سریع ترین رشد است و اخیراً بزرگ‌ترین خطوط هوایی داخلی شده که از ایروفلات نیز پیشی گرفته است. این خطوط هوایی پروازهای داخلی و بین‌المللی را نیز انجام می‌دهد.

ازدیگر خطوط هوایی بزرگ در روسیه که از سال ۱۹۹۰ شروع به کار نموده‌است ،خطوط هوایی ترانسارو(Transaero) است که ۹۹ پرواز داخلی و بین‌المللی انجام می‌دهد. این خطوط در میان تمام خطوط هوایی روسیه، امن‌ترین خطوط شناخته‌شده‌است: تا اکتبر(مهر) سال ۲۰۱۰ حادثه‌ای‌در این خطوط هوایی رُخ نداده‌است.

خطوط هوایی رُزیا(Rossiya)، دومین خطوط ملی در کشور است که دفتر اصلی آن در سن پترزبورگ قرار دارد. این خطوط هوایی در سال ۲۰۰۶ شکل گرفته است.

در سال ۲۰۱۰، دولت روسیه اعلام کرد که تمام خطوط منطقه‌ای و دولتی، باید در زیر مجموعه خطوط هوایی ایروفلات قرار گیرند تا گردش مالی این خطوط هوایی افزایش یابد.

AEROFLOT
Russian Airlines

ТРАНСАЭРО
АВИАКОМПАНИЯ

ROSSIYA
RUSSIAN AIRLINES

کشاورزی

در اوایل سال ۱۹۹۰ که روسیه در کشاکش تغییر اقتصاد کمونیستی به سیستم بازارمداری بود، کشاورزی در این کشور متحمل رکود و تحولی جدی شد. پس از فروپاشی شوروی سابق در سال ۱۹۹۱، مزارع وسیع تعاونی و دولتی-که پشتوانه کشاورزی شوروی بودند- می‌بایست با کاهش ناگهانی مجراهای تضمین شده خرید و فروش و عرضه محصولات و تغییرات وضعیت حقوقیشان(که آنان را جهت بازسازی و سازماندهی مجدد تحت فشار قرار می‌داد)؛ دست و پنجه نرم می کردند. در کمتر از پنج سال، تعداد احشام به نصف رسید و تقاضا برای علوفه آنان نیز کاهش یافت و مزارع کشت غلات تا ۲۵ درصد اُفت کرد. استفاده از کود و خرید منابع دیگر تنزل یافت و در نتیجه تولید محصولات نیز کمتر شد و بیشتر مزارع، دیگر توانایی خرید ماشین آلات جدید و سرمایه گذاری را نداشتند. پس از گذشت یک دهه رکود، نشانه‌های پیشرفت نسبی در صنعت کشاورزی روسیه ظاهر شد. با تغییر یافتن به شکل یک سیستم بازارمداری، عامل اصلی تعهد مالیاتی مطرح شد و نتیجه آن شد که بازدهی بیشتر شد، زیرا مادامی که کشاورزان ناچار باشند خود را با تأمین مالی سازگار کنند، تلاش می کنند تا بهره وری را برقرار نگه دارند. ساختارهای کشاورزی تغییر یافتند و مزارع کوچک خانوادگی که در محیط تجاری جدید ترقی کرده بودند، اکنون با تولید انبوه محصولات خوداز ارزش فراوانی برخوردار شدند. روسیه در تولید بسیاری از محصولات کشاورزی رتبه‌های بالایی در جهان دارد، به‌طور مثال آفتابگردان رتبه اول، چغندرقند رتبه دوم، گندم، سیب زمینی، چاودار و یولاف رتبه سوم

سهم کشاورزی در صادرات و واردات در دهه‌های اخیر

سال / عنوان	۲۰۰۷	۲۰۰۶	۲۰۰۵	۱۹۹۹-۲۰۰۱	۱۹۹۴-۱۹۹۶
صادرات	۲/۲	۱/۴	۱/۴	۱	۲
واردات	۱۱	۱۱/۷	۱۲/۳	۲۱/۱	۲۶/۳

مهم‌ترین محصولات تجاری کشاورزی و صنایع غذایی (FAO -۲۰۰۸)

واردات	**محصولات**	شکر خام	گوشت مرغ	سیب
	میزان(تُن)	۲,۴۱۷,۶۰۰	۱,۱۳۹,۱۰۰	۱,۰۶۲,۹۰۰
صادرات	**محصولات**	گندم	جو	آفتاب گردان
	میزان(تُن)	۱۱,۷۲۰,۲۰۰	۱,۴۹۶,۱۰۰	۶۰۸,۰۳۹

مهم‌ترین محصولات کشاورزی روسیه۲۰۰۸ فائو (تن)

نام محصول	میزان تولید
گندم	۶۳,۷۶۵,۱۰۰
شیر گاو	۳۲,۰۹۹,۷۰۰
چغندر قند	۲۸,۹۹۵,۳۰۰
سیب زمینی	۲۸,۸۷۴,۲۰۰
جو	۲۳,۱۴۸,۵۰۰
آفتاب گردان	۷,۳۵۰,۲۴۰
ذرت	۶,۶۸۲,۳۰۰
یولاف یا جو دو سر	۵,۸۳۴,۹۱۰
چاودار	۴,۵۰۵,۰۶۰

جنگل‌داری

صنایع چوب و الوار با تقریبا ۲۰ میلیارد دلاردرآمد سالانه، سهم بسزایی در اقتصاد روسیه دارد. از فروش الوار، سود قابل ملاحظه‌ای‌عائد روسیه می‌شود که اتهام قطع غیرقانونی درختان نیز بر آن وارد آمده است. طبق آمار سالیانه، نرخ سود دهی ۵۰ شرکت صنعتی جنگل‌های روسیه در سال ۲۰۰۸ به شدت کاهش یافته است. در سال ۲۰۰۷ روسیه ۷,۵۵۹ میلیون تن کاغذ و خمیر کاغذ(پالپ) تولید کرده است.

شیلات و ماهیگیری

وسعت سواحل موجود در روسیه فدرال پس از سواحل کانادا، گرینلند و اندونزی، در دنیا در مقام چهارم قرار گرفته‌است. صنعت ماهیگیریِ روسیه دارای منطقه اقتصادیِ انحصاری (EEZ) با مساحت ۷/۶میلیون کیلومتر مربع می‌باشد که دسترسی به ۱۲ دریا در ۳ اقیانوس، به علاوه مناطق محصور در خشکیِ دریای خزر و بیش از دو میلیون رودخانه را شامل می‌شود.

بر اساس سازمان غذا و کشاورزی(فائو)در سال۲۰۰۵، صنعت ماهیگیری روسیه، از مراکز آبزی‌پروری ۳,۱۹۰,۹۴۶، تنُ ماهی شیلات طبیعی و ۱۱۴,۷۵۲ تُن ماهی برداشت کرده است. روسیه به عنوان نهمین تولید کننده ماهیِ دنیا شناخته‌شده‌است.

سهم کشاورزی، شیلات و جنگل‌داری در تولید ناخالص داخلی در دهه‌های اخیر

سال / عنوان	۲۰۰۷	۲۰۰۶	۲۰۰۵	۱۹۹۹-۲۰۰۱	۱۹۹۴-۱۹۹۶
صادرات	۱/۷	۱/۵	۱/۷	۲/۴	۱/۶
واردات	۲/۳	۲/۳	۲/۵	۴	۳/۴

گردشگری

این صنعت، ابتدا فقط به صورت گردشگری در داخل کشور و سپس از اواخر دوره شوروی به بعد، به صورت گردشگری بین المللی به سرعت ترقی کرده است. میراث فرهنگی غنی و تنوع وسیع مناظر طبیعی، روسیه را در میان محبوب‌ترین

مقاصد گردشگری در دنیا قرار داده است. ۲۳ مکان در این کشور، در فهرست میراث فرهنگی یونسکو قرار دارند. بسیاری دیگر نیز در فهرست موقت این سازمان هستند. مسیرهای اصلی گردشگری در روسیه شامل سفر به دور کمربند طلایی (Golden Ring) و گذر از شهرهای باستانی، گشتی در رودخانه‌های بزرگ همچون رود ولگا و سفرهایی طولانی‌تر از طریق راه‌آهن معروف ترنس سیبریه می‌باشد. در روسیه مناطق گوناگون و فرهنگ‌ها و نژادهای مختلف، دارای غذاها و سوغاتی‌های متنوعی هستند و سنت‌های متنوعی را به نمایش می‌گذارند، از جمله مراسم روسیه: بانیا روسی (Russian banya) (استحمام در سونا)، سابانتوی تاتاری (Tatar Sabantuy) (جشن کشاورزان) یا تشریفات مذهبی سیبریه‌ای (Siberian shamanist rituals) است.

شهرهای مسکو و سن پترزبورگ، از شهرهای دیدنی جهانند و سالانه گردشگران بسیاری از سراسر جهان از جمله ایران، از آنها دیدن می‌کنند. با توجه به کاهش دما و کم شدن طول روز فصل مناسب برای سفر به روسیه تابستان است. در بخشی از تابستان در شمال روسیه خورشید به‌طور کامل غروب نمی‌کند که به شب‌های سفید معروف است. در این ایام جشن‌ها و برنامه‌های زیادی در شهرهای مختلف برگزار می‌شود و گردشگران زیادی را جلب می‌کند.

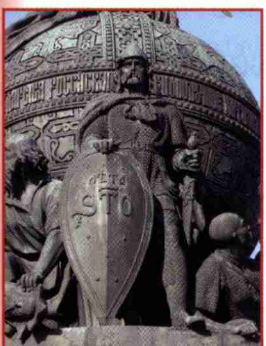
تاریخچه

گوت‌ها

هون‌های

روریک

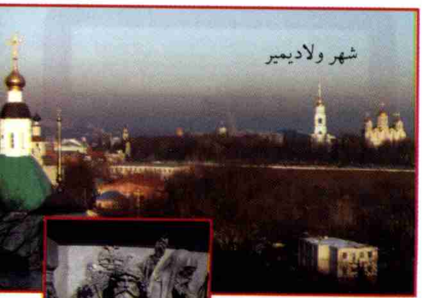

اولگ

تاریخ روسیه باستان (دولت کیف)

آثار به دست آمده و تحقیقات باستان شناسی، شاهد زیستن مردمانی از عصر حجر در سرزمین امروزین روسیه است. یونانیان در قرن هفتم قبل از میلاد این سرزمین را می‌شناختند و در سواحل دریای سیاه مستعمراتی ایجاد نموده بودند که قبایل سیشیی(Scythians) در آن سکونت داشتند. در قرن سوم قبل از میلاد قبایل سرماتی(Sarmatians) در برخی نقاط روسیه ساکن شدند. سپس در قرن سوم میلادی گوت‌ها(Goths) از آلمان، در قرن چهارم هون‌های(Huns) آسیایی، در قرن ششم عده‌ای از ترکان و در قرن هفتم خزرها(Khazars) در جنوب روسیه، دولتی مقتدر برپا کردند.

در سال ۸۶۲ میلادی روریک(Riurik) شهر نووگورود را تصرف کرد و به نووگورود بزرگِ شاهزاده نشین مبدل نمود که در شمال شرق مسکوی امروزی واقع است. سپس با اسلاوهای شرقی متحد شد و در سال ۸۸۲ بر کیف(kyiv)- پایتخت کنونی اوکراین- دست یافت و اولین حکومت سراسری را در روسیه به ثبت رساند. اولگ(Oleg) جانشین روریک، پایتخت خود را از نووگورود به کیف (که تا ۱۲۳۶ پایتخت روسیه باقی ماند) منتقل نمود. این دوران در تاریخ روسیه به دوران کیف مشهور است. دولت روسی کیف مرزهای خود را از سواحل بالتیک تا دریای سیاه گسترانید و در زمان حاکمیت یاروسلاو(Yaroslav) به شکوفایی اقتصادی و

شهر ولادیمیر

ایوان سوم

فرهنگی رسید که نسبت به دیگر سرزمین‌های مجاور برتری داشت. همزمان با چندپاره شدن دولت روسی کیف، ترک‌ها که از اواخر قرن ۱۱در همسایگی روسیه در نواحی استپ جنوبی مستقر شده بودند، به قلمرو روسی کیف حمله نمودند. در سال ۱۲۳۷ قوم مغول ابتدا شهر ولادیمیر(Vladimir) را غارت کردند و در نهایت در قرن سیزدهم دولت روسی کیف به دست مغول‌ها ویران و منقرض گردید.

از نیمه قرن چهاردهم، به تدریج تلاش‌هایی از سوی شاهزادگان روسی برای استقلال از یوغ مغول‌ها آغاز شده بود و سرانجام در سال ۱۴۸۰ م. ایوان سوم (ایوان بزرگ)(Ivan III Vasilyevich) از پذیرش حاکمیت مغول‌ها سرباز زد و توانست بخش وسیعی از روسیه را از سلطه آنان خارج نماید.

میخائیل رومانوف

دوران حاکمیت خاندان رومانوف (Romanov)(۱۹۱۷ -۱۶۱۲)

اقتدار و شهرت روسیه جدید همزمان با شروع سلطنت میخائیل رومانوف(Michael Romanov) در مسکو آغاز شد. میخائیل رومانوف (۱۵۹۶- ۱۶۴۵) سرسلسله خاندان رومانوف از سال ۱۶۱۷ برای عقب نشینی نیروهای نظامی سوئد که در هنگام هرج و مرج در روسیه و فقدان حاکمیت مقتدر، توانسته بودند بخش زیادی از خاک این کشور را اشغال نمایند، باآنها به توافق‌هایی دست یافت ولی درگیری میان روس‌ها وسوئدی‌ها پایان نیافت و در سال ۱۶۳۴ طی پیمانی، روسیه ناچار شد بخشی از سرزمین‌های غربی خود را به سوئد واگذار نماید.

پطر کبیر(Peter the Great)(۱۷۲۵-۱۶۷۲)

پطر اول(Peter I) که بعدها به پطر کبیر مشهور شد، چهارمین تزار رومانوف‌ها محسوب می‌شود. وی با فتوحات مختلف مرزهای روسیه را تا دریای بالتیک گسترش داد و با تأسیس شهر جدیدی به نام سن‌پترزبورگ در کنار دریای بالتیک و ساحل رود نوا، پایتخت را از مسکو به این شهر منتقل نمود.

کاترین کبیر (Catherine the Great)(۱۷۹۶-۱۷۲۹)

کاترین تلاش‌های پطر را برای توسعه طلبی روسیه و تسخیر سرزمین‌های دیگر دنبال کرد. او شاهزاده خانمی بود از دربار یکی از شاهزاده نشین‌های کوچک آلمان که بر حسب توصیه فردریک (Fredericke) پادشاه پروس (Prussia)، با پطر سوم (Peter III) شاهزاده روسی ازدواج نمود و از این طریق به دربار روسیه راه یافت و در سال ۱۷۶۲ به حکومت رسید. کاترین در عرصه سیاست خارجی روسیه توسعه ارضی را دنبال می کرد. وی با ایجاد ارتشی مجهز و آماده، عثمانی ها را شکست داد و بندر آزوف را در ساحل دریای سیاه به تصرف خود درآورد. کاترین همچنین با شکست دادن لهستان، توانست بخشی از این کشور را که شامل روسیه سفید کنونی نیز می‌شود متصرف شود. وی برای سروسامان دادن به امور مالی، برای اولین بار در سال ۱۷۶۸ به جای سکه، اسکناس را در روسیه رایج کرد. شهرهای یکاترینبورگ و یکاترنسلاو (Yekaterinoslav) –به معنی عظمت کاترین- توسط وی بنا گردید.

پطر سوم

تزار نیکلای اول (Nicholas I) (۱۸۵۵-۱۷۹۶)

در دوران حکومت نیکلای اول (۱۸۵۵-۱۸۲۵)، علوم فنی نظیر ریاضی، شیمی، الکترونیک و ستاره‌شناسی نیز گسترش چشمگیری یافت و دریانوردان روسی توانستند اقیانوس آرام و منجمد شمالی را طی کنند و در سال ۱۸۱۹ به قطب جنوب برسند. جنگ ایران و روس که به عهدنامه ترکمنچای انجامید و روسیه بخش‌هایی از شمال غربی ایران را متصرف شد نیز در زمان این تزار صورت گرفت. در سال ۱۸۳۲ پاول شیلینگ (Pavel Schilling) تلگراف الکترومغناطیسی را کشف کرد. نخستین کشتی بخار، در سال ۱۸۳۹ به رودخانه نوا افتاد و در سال ۱۸۳۴ خط راه آهن، سن‌پترزبورگ را به شهر پوشکین (در ۳۵ کیلومتری) متصل نمود.

الکساندر یکم تزار روسیه، در دومین سال سلطنت خود به فکر جهانگشایی در جنوب و شرق آن کشور افتاد و در جلسه ۱۸ سپتامبر (۲۷شهریور) سال ۱۸۰۲ موضوع را با ژنرال‌های خود مطرح ساخت.

در اجرای این تصمیم تزار، ژنرال «سی‌سیانوف» شهر تفلیس را که

در قلمرو ایران بود تصرف کرد و چندی بعد پیشروی خود را به سوی جنوب دنبال کرد که منجر به آغاز جنگ اول ایران و روسیه در سال بعد شد. سی‌سیانوف ، با طرح نقشه‌ای‌از سوی ایران کشته شد که ژنرال‌های بعدی موفق شدند هدف‌های تزار را تامین کنند و سرانجام در سال۱۸۲۸ رود ارس مرز جنوبی امپراتوری روسیه در غرب دریای مازندران، تعیین شد.

دو جنگ معروف وتلخ روسیه با ایران در زمان پادشاهی فتحعلیشاه قاجار روی داد.

الکساندر دوم

از نیمه دوم قرن نوزدهم، به تدریج دامنه افکار انقلابی در روسیه توسعه یافت. هرچند الکساندر دوم(Alexander II) توانست با اصلاحات خود تاحدی رضایت توده‌های مردم را به دست آورد ولی گروه‌های انقلابی، نابودی رژیم تزاری را مورد توجه قرار دادند. در حدود نیمه قرن نوزدهم، دو جریان اصلی در روسیه ظاهر گردید. غرب گرایان و اسلاو گرایان. غرب گرایان تحت تأثیر اندیشه‌ها و اقدامات پطر کبیر، راه پیشرفت روسیه را در غربی شدن آن می‌یافتند. درحالی که اسلاوگرایان به فرهنگ و تمدن روسی نظرداشتند.

نیکلای دوم

آخرین تزار روسیه نیکلای دوم(Nicholas II) بود که در سال ۱۸۹۵ به قدرت رسید. همزمان با آغاز سلطنت او، محافل کارگری سن‌پترزبورگ با هم متحد شده و اتحاد برای آزادی طبقه کارگر را تشکیل دادند و دامنه اعتصابات کارگری به شهرهای دیگر رسید.

در ۱۹۰۵، روسیه از ژاپن شکست خورد و کارگرانی که در اثر فشار سنگین اقتصادی جنگ با ژاپن خسته شده بودند، در یکشنبه ۹ ژانویه(۱۹دی) ۱۹۰۵ دست به اعتصاب زده و به سوی کاخ تزار حرکت کردند که در اثر گلوله باران آنها، هزاران نفر کشته شدند و یکشنبه خونین(Bloody Sunday) در تاریخ روسیه رقم خورد.

لنین

نتیجه این درگیری‌ها، شکاف عمیق مردم و تزار و فراهم شدن زمینه برای بهره برداری انقلابیون بود. فشار مخالفین دولت و تضعیف روز به روز تزار باعث گردید تا تزار نیکلای دوم در نهایت با صدور فرمانی اجازه تأسیس مجلس مشورتی دوما (Duma) را صادر نماید.

دوران کمونیسم(Communism)(۱۹۹۱-۱۹۱۷)

تروتسکی

انقلابیون کمونیستی به رهبری لنین(Lenin)، پس از بدست گرفتن قدرت و برکناری دولت(۱۹۱۷)، بلافاصله دولت را منحل و بجای آن شورایی تحت عنوان کمیسرهای خلق تشکیل دادند و اداره کشور را در دست گرفتند. در این شورا رهبران انقلابی نظیر تروتسکی(Trotsky) و استالین به ترتیب به عنوان کمیسر خلق در امورخارجی و کمیسر خلق در امور ملی، منصوب گردیدند.

در بُعد اقتصادی، روسیه پس از انقلاب با مشکلات عدیده‌ای روبرو بود. ادامه جنگ در اروپا دادوستد را مختل نموده بود. سرمایه داران و صاحبان کارخانه‌ها نیز مشمول تسویه حساب‌های پلیس مخفی بلشویک شده بودند و کشورهای انگلیس و امریکا نیز به دلیل اینکه بلشویک‌ها با آلمان معاهده دوستی امضاء نموده بودند، این کشور را محاصر اقتصادی کرده بودند و مهم تر از همه تئوری‌های اقتصادی مارکسیستی(Marxism) در مرحله اجرا، تناقضات و مشکلات زیادی را برای مردم ایجادنموده بود.

لنین در ژانویه ۱۹۲۴ درگذشت و بعد از وی استالین به عنوان رهبر شوروی از سوی کمیته اجرایی انتخاب گردید. استالین در ۳ آوریل(۱۴فروردین) ۱۹۲۲ ابتدا از مقام کمیسر امور ملل به عنوان دبیرکلی کمیته مرکزی حزب کمونیست شوروی انتخاب شده بود. وی با استفاده از این موقعیت توانسته بود همفکران نزدیک خود را در مسئولیت‌های رده بالای حزب، داخل نماید.

در جنگ جهانی دوم ابتدا آلمان با روسیه پیمان دوستی داشت ولی در تاریخ ۲۲ جولای(۱تیر) ۱۹۴۱ به آن حمله کرد به این امید که در مدت کوتاهی روسیه و پایتخت آن مسکو را فتح کند؛ ولی با مقاومت سخت ارتش و مردم روسیه و سرمای شدید این کشور روبرو شد. میلیون‌ها روسی در جنگ با آلمان کشته شدند ولی در نهایت شوروی پیروز شد و حکومت خود را گسترش داد و استالین یکی از فاتحان اصلی جنگ، قدرت بسیاری پیدا کرد. با پایان جنگ جهانی دوم، شوروی علی رغم تحمل خسارات و ویرانی‌های فراوان توانست با پیروزی بر آلمان نازی و گسترش حوزه نفوذ خود بر سراسر اروپای شرقی و الحاق جمهوری‌های سه گانه بالتیک به سرزمین خود و نیز اشغال جزایر کوریل که به ژاپن تعلق داشت، به عنوان یک ابرقدرت جدید ظهور نماید. شوروی همچنین در صدد تسلط بر

نیکیتا خروشچف

تنگه‌های بسفر و داردانل و نیز تجزیه ایران بود که مقاومت داخلی این کشورها و حمایت جامعه جهانی در مقابل توسعه طلبی‌های شوروی باعث گردید از اهداف خود در ایران و ترکیه چشم پوشی نماید.

استالین در ۵ مارس(۱۵اسفند) ۱۹۵۳ پس از سه دهه و اندی رهبری شوروی، در گذشت. بعد از مرگ استالین، رقابت پنهانی شدیدی برای جانشینی وی در بین اعضای کادر رهبری حزب کمونیست شوروی در جریان بود که در نهایت نیکیتا خروشچف(Nikita Khrushchev) به رهبری شوروی رسید. او در سال ۱۹۵۵ در پاسخ به اقدام کشورهای غربی در تأسیس سازمان نظامی ناتو، دستور تشکیل پیمان ورشو با حضور شوروی و کشورهای اروپای شرقی را صادر نمود.

پیشرفت‌های موشکی و نظامی شوروی در زمان خروشچف در ۲۱ آوریل(۱فروردین) ۱۹۶۱، با سفر موفقیت آمیز یوری گاگارین به فضا به عنوان اولین فضانورد جهان، به اوج خود رسید و باعث گسترش ترس و وحشت در غرب و آغاز دوران جدیدی از مسابقه تسلیحاتی گردید که به آن دوران جنگ سرد نیز می گویند و تا زمان فروپاشی شوروی ادامه یافت. در این دوران همچنین چین و شوروی بر سر مسائل ایدئولوژیکی اختلاف پیدا نمودند.

لئونید برژنف

نیکلای پادگورنی

یوری آندوروپوف

کنستانتین چرننکو

در اکتبر(مهر) ۱۹۶۴ لئونید برژنف(Leonid Brezhnev) با همکاری نیکلای پادگورنی(Nikolai Podgorny)، الکساند شِلپین(Aleksandr Shel-epin) و الکسی کاسیگین(Alexei Kosygin) که از اعضای اصلی کمیته مرکزی حزب کمونیست بودند، با استفاده از غیبت خروشچف، وی را به دلیل عملکرد بد سیاسی و اقتصادی از رهبری شوروی بر کنار نمودند. برژنف تا سال ۱۹۸۲ حکومت شوروی را در دست داشت.

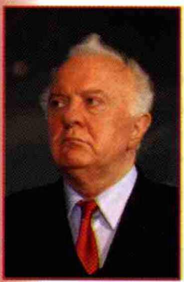

بعد از برژنف، یوری آندوروپوف(Yuri Andropov) برای دو سال رهبر شوروی بود و پس از آندروپوف، یکی دیگر از رهبران قدیمی و مسن حزب به نام کنستانتین چرننکو(Konstantin Chernenko) که وی نیز سابقه

امنیتی داشت وسال‌ها رئیس کا.گ.ب(K.G.B) بود، به عنوان دبیرکل جدید حزب کمونیست و رهبر این کشور انتخاب گردید. مرگ چرننکو در مارس(اسفند) ۱۹۸۵ و کوتاه بودن زمان رهبری وی، اعضای کمیته مرکزی حزب کمونیست شوروی را به این اندیشه واداشت تا از انتخاب رهبری سالخورده برای حزب کمونیست، خودداری نمایند. از این رو میخائیل گورباچف(Mikhail Gorbachev) که نسبت به سایر اعضای هیئت رئیسه حزب کمونیست جوان‌تر بود، به عنوان دبیرکل حزب انتخاب گردید. شوروی هزینه‌های بسیار زیاد جنگ سرد و مسابقات تسلیحاتی را متحمل شده بود و عدم بهره وری در اقتصاد و نظام مدیریتی به دلیل سیستم کمونیستی ضعف درونی شدیدی را به مرور آشکار می‌کرد.

آندره گرومیکو

ادوارد شواردنادزه

مبارزه با فساد و رونق اقتصادی، اهداف اصلیِ گورباچف از طرح اطلاحات در شوروی بود. بهبود وضع اقتصادی در گرو توسعه روابط بازرگانی خارجی و بهبود روابط با کشورهای غربی بود. گورباچف امیدوار بود که از طریق تنش زدائی، فرصت‌های اقتصادی جدیدی برای شوروی خلق نماید. به همین منظور با کنار گذاشتن آندره گرومیکو(Andrey Gromyko) -که نزدیک به سه دهه وزیر خارجه شوروی بود- ادوارد شواردنادزه(Eduard Shevardnadze) را به جای وی منصوب نمود.

دو گروه در داخل شوروی با اصلاحات و اقدامات گورباچف مخالف بودند که در نهایت، کارشکنی و مخالفت آنها، زمینه‌های بالقوه فروپاشی شوروی را به فعلیت رساند. گروه اول کمونیست‌های تندرو بودند که هر نوع تغییر را به معنی بازگشت از مرام کمونیستی فرض می‌کردند و به شدت با اصلاحات گورباچف مخالف بودند. گروه دوم کسانی بودند که سرعت اصلاحات را کند می‌دیدند و خواهان تغییرات گسترده تر بودند و گورباچف را مانع انجام اصلاحات عمیق تر می‌دانستند.

اصلاحات گورباچف اگر چه به رشد دموکراسی وآزادی بیان در اتحاد شوروی کمک نمود اما سیاست‌های اقتصادی وی، این کشور را با مشکلات وسیع اقتصادی مواجه نمود. در اواخر دهه ۱۹۸۰ کمبود شدید منابع اولیه غذایی مانند گوشت و شکر، دولت را ناگزیر نمود که مانند دوران جنگ جهانی سیستم جیره بندی را برقرار نماید. به تدریج مشکلات اقتصادی، رشد احساسات ملی گرایانه جمهوری‌های زیر پوشش و دامن زدن به برخی مطالبات از سوی رهبران محلی و نیز بروز شکاف در

کادر حزب کمونیست، اوضاع را از کنترل گورباچف خارج نمود. سرعت تحولات به قدری زیاد بود که عملاً کرملین(Kremlin) کنترلی بر آن نداشت. گورباچف از ارتش خواست که با تمایلات استقلال طلبانه جمهوری‌های بالتیک مقابله نماید و همین امر در غرب سروصدای زیادی برانگیخت. از طرف دیگر تظاهرات مردم باکو با مداخله ارتش به خشونت گرائید. همزمان با این تحولات رهبران جمهوری‌های عضو اتحاد شوروی با استفاده از ضعف کرملین، به تدریج بر دامنه قدرت و نفوذ خود افزودند و عملاً از کنترل دولت مرکزی خارج شدند.

بوریس یلتسین

در جون ۱۹۹۰ اعلامیه استقلال روسیه فدرال با رأی قاطع اعضای کنگره شورای عالی روسیه به تصویب رسید (۹۰۷ رأی موافق در مقابل ۱۳ رأی مخالف). پس از اعلام استقلال روسیه، سایر جمهوری‌های ۱۵ گانه اتحاد شوروی نیز به پیروی از مسکو تلاش‌های خود را برای اعلام استقلال تشدید نمودند و کشورهای مستقلِ ناشی از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، اعلام موجودیت نمودند.

استونی

لتونی

لیتوانی

بوریس یلتسین(Boris Yeltsin) در سال ۱۹۹۱ با کسب ۵۹ درصد رأی مردم به عنوان رئیس جمهور روسیه انتخاب گردید.

در ۶ سپتامبر(شهریور) ۱۹۹۱ دولت شوروی استقلال سه جمهوری استونی(Estonia)، لتونی(Latvia) و لیتوانی(Lithuania) را(که بعد از جنگ جهانی دوم به شوروی منضم گردیده بودند) به رسمیت شناخت.

حمایت بیش از ۹۰ درصد از مردم اوکراین از رفراندوم اول سپتامبر(شهریور) ۱۹۹۱ برای اعلام استقلال،آخرین ضربه‌ای‌بود که برای فروپاشی به اتحاد شوروی وارد شد. در ۱۲ دسامبر رهبران سه جمهوری‌های اسلاو عضو شوروی یعنی روسیه، اکراین و بلاروس در اقامتگاهی در بلاوژسکایا(Belovezhskaya)،(حد فاصل مرز بلاروس با لهستان) گرد هم آمدند و قرارداد فروپاشی شوروی و تشکیل

جامعه کشورهای مستقل مشترک المنافع را(که ۹ جمهوری دیگر عضو شوروی، بعداً به این قرارداد ملحق گردیدند) امضاء نمودند . در ۲۴ دسامبر ۱۹۹۱، دولت روسیه با ارسال یادداشت رسمی به عنوان دبیرکل سازمان ملل متحد در شورای امنیت و با اشاره به فروپاشی اتحاد جماهیرشوروی، جایگزینی روسیه به جای آن کشور را اعلام نمود.

از این کشورهای جدید، سه کشور آذربایجان، ارمنستان و ترکمنستان همسایه‌های شمالی ایران هستند. کشور استقلال یافته تاجیکستان در شمال شرق ایران نیز زبان فارسی را به عنوان زبان ملی انتخاب نمود.

دوران ولادیمیر پوتین(Vladimir Putin)

پوتین پیش از انتصاب به عنوان نخست وزیر، از سوی یلتسین، در انظار عمومی چهره‌ای ناشناس بود. از این رو تا زمان انتصاب وی به عنوان کفیل ریاست جمهوری، افکار و ایده‌هایش برای اکثر مردم روسیه ناشناخته باقی مانده بود. اما ولادیمیر پوتین خیلی سریع توانست لیاقت و کاردانی خود را به اطرافیانش -از جمله بوریس یلتسین، رئیس جمهور روسیه- نشان دهد.

پوتین در شرایط بسیار سختی به نخست وزیری روسیه منصوب گردید. وی برای تسلط بر اوضاع، از نقاط ضعیف و در عین حال اولویت دار شروع نمود. وی بحران چچن را که تهدیدی برای کرملین محسوب می‌شد به یک فرصت برای معرفی خود به عنوان رهبری توانا و قابل اتکا برای مردم تحقیر شده روسیه تبدیل نمود. در انتخابات ریاست جمهوری روسیه که در اواخر مارس(اسفند) ۲۰۰۰ برگزار شد، پوتین توانست بیش از نیمی از آراء را به دست آورد. پوتین در اولین سال روی کارآمدن خود دو اقدام مهم انجام داد که برای تثبیت موقعیتش به عنوان حاکم روسیه بسیار مؤثر بود. وی ابتدا لایحه‌ای‌به دوما ارائه نمود که براساس آن عضویت رؤسای قوه مجریه و مقننه مناطق ۸۹ گانه روسیه را در شورای فدراسیون (که یک نهاد بسیار قدرتمند است و می‌تواند حتی رئیس جمهور را نیز برکنار نماید) ممنوع نمود و به جای آن نمایندگان آنها در شورای فدراسیون عضو خواهند بود. دلیل کرملین برای این لایحه هم منطقی بود. موافقین این لایحه معتقد بودند که حضور رؤسای مناطق در شورای فدراسیون ضمن اینکه مانع از ایفای مسئولیت مهم اداره منطقه می‌شود، سبب می‌شود که نتوانند به صورت حرفه‌ای‌به وظایف خود در شورای فدراسیون رسیدگی نمایند. همچنین وی در این لایحه برای انتخاب رؤسای مناطق،

محدودیت زمانی حداکثر دو دوره ۴ ساله را تعیین نمود.

پوتین علاوه بر سامان دادن امور سیاست داخلی، از سیاست خارجی نیز غافل نبود. او توانست در این دوره تعامل سازنده‌ای را با اتحادیه اروپا و ناتو(NATO) شروع نماید.

همچنین در عرصه اقتصادی، دستاوردهای شایانی داشت(که در بخش اقتصاد ذکر شد) و توانست با اتکا به رشد قیمت نفت، ضمن افزایش ذخایر ارزی این کشور، در حدود بیش از دویست میلیارددلار، اصلاحات اساسی را در ساختار اقتصادی و نظام تصمیم گیری مالی و پولی کشور ایجاد نماید.

موفقیت پوتین در عرصه داخلی با انتخاب مجدد وی به عنوان رئیس جمهور روسیه در انتخابات ۱۴ ماه مارس(اسفند) ۲۰۰۴ ادامه یافت. با وجود موفقیت‌هایی که پوتین در این سال‌ها برای کنترل احزاب و مهار رؤسای مناطق این کشور داشت، اما در روند حل بحران چچن با مشکلات عدیده‌ای مواجه گردید و برخلاف پیش بینی‌ها، حل سریع بحران چچن با مشکل مواجه گردید تا آن که عاقبت در مارس(اسفند) ۲۰۰۵ ارتش روسیه توانست اسلان مسخدوف(Aslan Maskhadov) رئیس جمهور چچن را در روستایی در شمال چچن محاصره و به قتل برساند. دوره دوم ریاست جمهوری پوتین با تشدید اختلافات روسیه با غرب همراه بود.

تشدید انتقادهای انگلیس نسبت به روسیه باعث گردید تا مسکو نیز در ۱۰ دسامبر ۲۰۰۷ در اقدامی تلافی جویانه دستور دهد دفاتر شورای بریتانیا در سراسر روسیه به جز مسکو تعطیل گردد. تصمیم امریکا برای استقرار سپر دفاع موشکی در اروپای شرقی با انتقاد و اعتراض شدید روسیه روبرو شد.

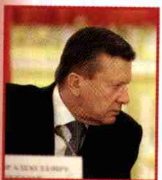
در سال ۲۰۰۷ کنفرانس سالانه امنیتی مونیخ که با حضور پوتین برگزار شد، به صحنه انتقاد شدید روسیه از سیاست‌های امریکا و متقابلاً تهدید امریکا نسبت به امکانِ آغاز دوره جدیدی از جنگ سرد بین دو کشور تبدیل شد.

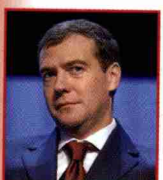
اقدام رهبران کوزوو(Kosovo) برای اعلام استقلال این منطقه در اولین نشست پارلمان در سال ۲۰۰۸ و به رسمیت شناخته شدن این اعلام از سوی کشورهای غربی، با واکنش انتقادی و شدید روسیه و صربستان همراه گردید. پوتین در شرایطی دوره دوم ریاست جمهوری خود را به پایان رساند که آثار آغاز دوره جدیدی از جنگ سرد بین روسیه و غرب در حال نمایان شدن بود. ارتباط روسیه با ابر

میخائیل فرادکوف

قدرت نوظهور جهان یعنی چین در دوران جدید، به مراتب بهتر از گذشته است و این دو کشور ارتباطات گسترده‌ای دارند و قراردادهای مختلفی از جمله پیمان دفاعی شانگهای را منعقد کرده‌اند.

پوتین در ۱۲سپتامبر(شهریور) ۲۰۰۷ در شرایطی که کمتر از سه ماه به زمان برگذاری انتخابات دوما مانده بود، به دلیل افت کارآمدی دولت، میخائیل فرادکوف(Mikhail Fradkov) را از نخست وزیری عزل و ویکتور زوبکوف(Viktor Zubkov) را به جای وی منصوب نمود. پوتین در انتخابات دومای دور پنجم که در دسامبر ۲۰۰۷ برگزار شد، ضمن اعلام حمایت رسمی و علنی از حزب روسیه واحد، به این حزب اجازه داد اسم وی رابه عنوان سرلیست خود به مردم معرفی نماید. پشتیبانی پوتین از حزب روسیه واحد، باعث گردید تا این حزب ۶۴ درصدآراء را به دست آورد و از این طریق کنترل کامل خود را بر دوما حفظ نماید. پوتین بعداز اطمینان نسبت به کنترل دوما، حمایت خود را از دیمتیری مدودف(Dmitry Medvedev) معاون اول نخست وزیر به عنوان جانشین ریاست جمهوری بعد از خودش اعلام نمود؛ چرا که (مانند ایران) طبق قانون اساسی روسیه، رئیس جمهور بیش از دو دوره پی درپی نمی‌تواند برسرکار باشد.

ویکتور زوبکوف

دیمتیری مدودف

دوران مدودف

حمایت پوتین از مدودف باعث گردید تا حزب روسیه واحد نیز، وی را به عنوان کاندید رسمی خود برای انتخابات ریاست جمهوری (که در ۲ مارس(اسفند) ۲۰۰۸ برگزارمی شد)، اعلام نماید. مدودف نیز متقابلاً اعلام کرد درصورت کسب پیروزی و انتخاب به عنوان رئیس جمهور، ولادیمیر پوتین را به عنوان نخست وزیر به دوما معرفی می‌نماید. مدودف توانست در سایه حمایت پوتین، ۷۰ درصد آراء را به خود اختصاص دهد و به عنوان جانشین پوتین انتخاب گردد. پوتین پس از انتخاب به عنوان نخست وزیر، ساختار دولت را تغییر داد. براساس تغییرات اعمال شده در ساختار دولت، وزارت انرژی وصنایع به دو وزارت خانه مستقل تبدیل گردید و وزارت جوانان، ورزش و گردشگری نیز به عنوان یک وزارتخانه جدید اضافه شد. در دوران مدودوف روسیه به توسعه اقتصادی، اجتماعی و علمی دست یافت ودر دوران رکود اقتصادی که به کشورهای غربی به ویژه امریکا صدمه زیادی وارد شد، روسیه کمتر تحت تاثیر قرار گرفت. در این دوران، روسیه با اغلب کشورها و غرب، همکاری مسالمت آمیزی داشت.

سیاست و حکومت

قانون اساسی و ویژگی‌های آن

در سیر تاریخی تکوین سیاست و حکومت روسیه، چهار عامل نقش تعیین کننده‌ای ایفا کرده‌اند که عبارتند از: ۱- نژاد اسلاو ۲- مذهب ارتدوکس ۳- زبان روسی ۴- موقعیت جغرافیایی. میان این عناصر در بسیاری مواقع هماهنگی وجود داشته اما گاه نیز به تعارضاتی اساسی رسیده‌اند. احساس هویت ملی، براساس قوم روس و در درون قوم اسلاو شرقی شکل گرفت اما با هجوم مغولان، احساس مشترک روس‌ها متوجه کلیسای ارتدوکس گردید وسپس با ورود افکار جدید از غرب، به تدریج مذهب در مقابل قومیت اسلاو سست شد.

در طول تاریخ، آنچه روسیه نامیده می‌شود محل گذر اقوام و قبایل گوناگونی بوده که هریک برای مدتی بر آن حکمرانی کرده‌اند. ضرورتِ وحدت در مقابله با اقوام مهاجم خارجی، به تدریج در میان حکومت‌های محلی، نوعی همبستگی ایجاد نمود که از اولین گرایشات به سمت تشکیل یک واحدِ سیاسی محسوب می‌شود.

تا پیش از فروپاشی شوروی و تشکیل روسیه فدرال، چهار قانون اساسی در سال‌های ۱۹۱۸، ۱۹۲۴، ۱۹۳۶، و ۱۹۷۷ در شوروی به تصویب رسید که بیشتر به بیانیه‌های ایدئولوژیک شبیه بودند تا به تعریف حقوق و تکالیف دولت و ملت. حقوق افراد وشهروندان در این متون بسیار کلی و عمومی مطرح شده بود و اساساً علایق و ملاحظات اجتماعی بر منافع فردی تقدم داشت. تا قبل از سال ۱۹۸۹، هیچ دادگاه عالی برای رسیدگی به نقض حقوق اساسی وجود نداشت. نظام تفکیک قوا در قانون اساسی کمونیستی معنا نداشت وشوراها قانون گذاری و اجراء را در همدیگر ادغام و اعمال می کردند.

نخستین قانون اساسی اتحاد شوروی، در دومین سال انقلاب بلشویکی و پیروزی حزب کمونیست به تصویب رسید. پس از تجزیه شوروی و استقلال کشور روسیه،

قانون اساسی مصوب ۱۹۹۳ (که در حال حاضر مبنای تعیین وظایف و اختیارات دولت و حقوق اساسی ملت است و مشتمل بر دو بخش، ۹ فصل و ۱۳۷ ماده می‌باشد) تدوین و مصوب شده‌است.

تفکیک قوا

کشور روسیه فدرال براساس اصول دموکراتیک و با نظام فدرالی بر پایه قانون اساسی و سیستم جمهوری اداره می‌شود. اعمال قدرت در روسیه به وسیله ریاست جمهوری، مجمع فدرال، دولت و قوه قضائیه صورت می گیرد.

یکی از اصول بنیادین قانون اساسی جدید روسیه که متفاوت از تجارب قبلی است، تأکید بر اصل تفکیک قوا می‌باشد. بر این اساس، قدرت نبایستی در دست یک شخص یا مؤسسه قرار گیرد و می‌باید بین قوای قانون گذاری، اجرائیه و قضائیه تقسیم شود. تقسیم قدرت با این مدل نیاز به شفافیت و پاسخگویی هر سه قوه دارد. در این سیستم قوای مختلف باید یکدیگر را تعدیل نمایند.رئیس جمهور در رأس این سیستم قرار داردو هر سه قوه در مورد اعمال اعضای خویش ملزم به پاسخگویی به رئیس جمهور هستند و رئیس جمهور نیز ملزم به پاسخگویی به مجلس است.

انتخابات در روسیه

تا قبل از جولای ۲۰۰۶ در روسیه دو سیستم انتخاباتی وجود داشت ۱- سیستم تناسبی؛ ۲-سیستم اکثریتی. در انتخابات پارلمانی هر دو سیستم رعایت می‌شد. یعنی نیمی از ۴۵۰ کرسی پارلمان متعلق به احزابی بود که توانسته بودند بیش از پنج درصد آراء شرکت کنندگان را کسب نمایند و بر اساس میزان آرای به دست آمده، صاحب کرسی می شدند. نصف دیگر کرسی‌های پارلمان توسط کاندیداهای منفرد (که صاحب اکثریت آراء در منطقه خود می شدند)تصاحب می گردید. انتخابات پارلمانی دوره‌های اول تا چهارم بر این اساس اجراء گردید.

انتخابات ریاست جمهوری

رئیس جمهور به مدت ۴ سال توسط مردم انتخاب می‌شود و یک نفر نمی‌تواند بیش از دو دوره متوالی رئیس جمهور باشد.

قوه مجریه

مطابق قانون اساسی (ماده ۸۰)، رئیس جمهور روسیه فدرال، رئیس دولت، ضامن قانون اساسی، حقوق و آزادی‌های شهروندان است که جهات اساسی سیاست داخلی و خارجی کشور را تعیین می‌کند و در داخل و خارج از کشور، به عنوان رهبر کشور نمایندگی کشور را برعهده دارد. دستگاه‌های مختلف ساختار قدرت روسیه هرکدام مطابق قانون وظیفه‌ای برعهده دارند و رئیس جمهور تنهاکسی است که ضامن سلامت نظام و اجرای وظایف توسط نهادهای حکومتی می‌باشد.

طبق قانون اساسی سال ۱۹۹۳، قوه مجریه متشکل از رئیس جمهور و نخست وزیر است ودر شرایطی که رئیس جمهور قادر به ادامه فعالیت خود نباشد، تا انتخابات رئیس جمهوری، نخست وزیر به جای او کارها را انجام می دهد. رئیس جمهور اگرچه به عنوان رئیس قوه مجریه مسئولیت دولت را بر عهده دارد اما در مقابل پارلمان پاسخگو نیست و این نخست وزیر است که با معرفی رئیس جمهور و توسط پارلمان منصوب می‌شود و همچنین رئیس جمهور با مشورت نخست وزیر، می‌تواند اعضای دولت را قبول و یا رد کند. کابینه(دولت)متشکل از نخست وزیر، معاون نخست وزیر، وزرای فدرال و مسئولین وزارتخانه‌ها است.تعداد وزرای کابینه(دولت)۲۴ نفر است. علاوه بر این وزرا، قوه مجریه دارای ۱۱ کمیته ایالتی و ۴۶ سازمان ایالتی است.

فهرست روسای جمهور

ردیف	نام	شروع دوره	پایان دوره	عکس
۱	بوریس یلتسین Boris Yeltsin	۱ سپتامبر ۱۹۸۰	۲۴ فوریه۱۹۸۸	
۲	ولادیمیر پوتین Vladimir Putin	۱۹۹۹	۲۰۰۸	
۳	دیمیتری مدودوف Dmitry Medvedev	۲۰۰۸		

قوه مقننه

قوه مقننه در روسیه فدرال شامل دو بخش می‌باشد:

۱- مجلس علیا به نام شورای فدراسیون با ۱۷۸عضو

۲- مجلس سفلی به نام دومای کشور با ۴۵۰ عضو

به لحاظ اختیارات، شورای فدراسیون از جایگاه بالاتری برخوردار است اما از جهت سیاسی، دومای کشوری که محل حضور احزاب و گروه‌های سیاسی است، خبرسازتر و در بین افکار عمومی شناخته شده تر می‌باشد. مصوبات دومای کشوری بایستی به تأیید شورای فدراسیون برسد. این مصوبات در صورتی جنبه قانونی پیدا می کند که به امضاء و تأیید رئیس جمهور برسد. اگر رئیس جمهور به هر دلیلی از امضای یک مصوبه خودداری نماید، در صورت تأیید دوسوم اعضای دومای کشور و شورای فدراسیون، مصوبه فوق نیازی به امضای رئیس جمهور ندارد و جنبه قانونی و رسمی پیدا می کند.

الف) شورای فدراسیون(Federation Council)

نمایند گانی هر بخش، منطقه، جمهوری، ایالت و... عضو فدراسیون کشور روسیه، وارد شورای فدراسیون می‌شوند. در شورای فدراسیون ۱۷۸ نفر عضویت دارند.

ب) دومای کشوری

دوما(Duma) از ریشه لغوی فعل روسی دومات(Думы) به معنی فکر کردن استخراج شده‌است. در روسیه برخلاف سنت پارلمانی کشورهای اروپائی که طی قرون متمادی تکامل یافته، اولین نهاد پارلمانی در سال ۱۹۰۶ و در زمان نیکلای دوم، (تزار وقت روسیه) بر اثر فشار جناح‌های لیبرال دولت تأسیس گردید و تا انقلاب بلشویکی(در سال ۱۹۱۷) مجموعاً چهار دوره تشکیل گردید. مهم‌ترین وظیفه دومای کشوری در کنار شورای فدراسیون، به عنوان نهاد قانون گذاری فدراسیون روسیه، بررسی و تصویب لوایح و طرح‌هایی است که به آ نها ارائه می‌شود.

قوه قضائیه

قوه قضائیه مطابق قانون اساسی، نهادی مستقل در کنار قوای مجریه و مقننه است. سیستم قضائی روسیه فدرال توسط قانون اساسی و قانون فدرالِ مبتنی بر قانون اساسی مصوب مورخ ۳۱ دسامبر ۱۹۹۶ تحت عنوان «درباره سیستم قضائی روسیه فدرال» برگزار می‌شود. در روسیه دو سطح قضائی وجود دارد : ۱- سطح فدرال شامل دادگاه‌های عالی فدرال، دادگاه قانون اساسی و دادگاه عالی داوری ؛ ۲- سطح مناطق شامل قضات دادگاه‌های منطقه‌ای و دادگاه قانون اساسی منطقه.

احزاب در روسیه فدرال

قانون اساسی جدید فدراسیون روسیه (قانون اساسی که در سال ۱۹۹۳ به تصویب رسید)، راه را برای فعالیت احزاب سیاسی و در اختیار گرفتن قدرت از طریق شرکت در انتخابات فراهم نموده است. در این قانون، نیمی از نمایندگان دومای کشوری از طریق احزاب انتخاب می شوند، بنابراین ادامه فعالیت احزاب و شیوه کسب قدرت به خوبی روشن است.

۱- حزب روسیه واحد(United Russia)

حزب روسیه واحد از ترکیب دو حزب وحدت(Unity Party) و وطن- سراسر روسیه(Fatherland – All Russia) به وجود آمد. حزب وحدت که در سال ۱۹۹۹ و با حمایت پوتین و توسط سرگئی شویگو(Sergey Shoigu)

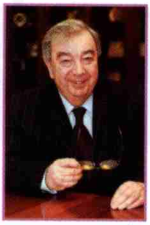

شایمیف

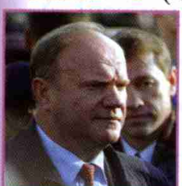
سرگئی شویگو

تشکیل شد، توانست پس از کمونیست‌ها، در انتخابات دومای دور سوم، به عنوان حزب دوم وارد دوما شود. حزب میهن - سراسر روسیه نیز در سال ۱۹۹۸، توسط لوژکوف(Yuri Luzhkov) شهردار مسکو، شایمیف(Mintimer Shaymiev) رئیس جمهور تاتارستان و یاکفلوف(Vladimir Yakovlev) استاندار سن پترزبورگ، برای مقابله با یلتسین تأسیس شد و رهبر معنوی آن یوگنی پریماکوف(Yevgeny Primakov) بود. این حزب نیز در سال ۱۹۹۹، به عنوان حزب سوم در انتخابات دومای دور سوم وارد دوما شد. حزب روسیه واحد در انتخابات پارلمانی دور پنجم که در ۲ دسامبر ۲۰۰۷ برگزار شد، توانست با کسب بیش از ۶۴٪ آراء، صاحب ۳۱۵ کرسی شود. همچنین در انتخابات ریاست جمهوری، با نامزد کردن دیمیتری مدودف، توانست با کسب ۷۰٪ آراء به پیروزی برسد.

یوگنی پریماکوف

۲- حزب کمونیست روسیه فدرال
(Communist Party of the Russian Federation)

گنادی زوگانوف

این حزب بازمانده حزب کمونیست روسیه در دوران شوروی می‌باشد. حزب کمونیست در سال‌های اولیه فروپاشی، مخصوصاً در زمانی که دولت در عرصه اصلاحات سیاسی و اقتصادی ناکام مانده بود، از محبوبیت زیادی برخوردار شد. حزب کمونیست در انتخابات پارلمانی سال ۲۰۰۷ با کسب حدود ۱۲ درصد آراء صاحب ۵۷ کرسی گردید. گنادی زوگانوف(Gennady Zyuganov) رهبر این حزب در انتخابات ریاست جمهوری حدود ۱۸ درصد رای به دست آورد و بعد از مدودف در مکان دوم قرار گرفت.

ولادیمیر ژیرینفسکی

۳- حزب لیبرال دموکرات روسیه
(Liberal Democratic Party of Russia)

این حزب در سال ۱۹۸۹ تأسیس گردید و رهبری آن با ولادیمیر ژیرینفسکی(Vladimir Zhirinovsky) است. از خصوصیات این حزب، مرکز گرایی و کشش به سمت اصلاحات دموکراتیک است. در جریان انتخابات پارلمانی ۲۰۰۷، حزب

لیبرال دموکرات، مقام سوم خود را در میان احزاب روسیه حفظ نمود و توانست با کسب حدود ۸ درصد آراء، ضمن ورود به پارلمان، صاحب ۴۰ کرسی پارلمانی شود.

رودینا

حزب مردم

زندگی

۴- حزب روسیه عادل(A Just Russia)

روسیه عادل در ۲۸ اکتبر(مهر) ۲۰۰۶ و از ترکیب احزاب رودینا(Rodina)، زندگی(Russian Party of Life) و بازنشستگان (Russian Pensioners' Party) ایجادگردیده که در ۱۴ آوریل ۲۰۰۷ حزب مردم(People's Party) نیز به این ائتلاف پیوست. این حزب در ظاهر خود را مخالف حزب روسیه واحد، (که کنترل پارلمان را در اختیار دارد)معرفی نموده اما همانند آن حزب، متکی به حمایت دولت می‌باشد و در مقاطع حساس در کنار حزب روسیه واحد، از لوایح و پیشنهادات دولت حمایت می کند. این حزب در انتخابات پارلمانی ۲۰۰۷ با کسب بیش از ۵ میلیون رای توانست ۳۸ کرسی را در دوما کسب نماید.

۵- اتحادیه نیروهای راستگرا(Union of Right Forces)

این حزب طرفدار روسیه دموکراتیک(بر پایه اصلاحات به سبک بازار آزاد، خصوصی سازی و اصلاحات نوپای دهه ۱۹۹۰) است. در واقع این حزب توسط سرمایه داران غربی حمایت مالی می‌شود. این حزب ابتدا در سال ۱۹۹۹ از به هم پیوستن چند حزب لیبرال کوچک‌تر به وجود آمد. در انتخابات پارلمانی سال ۲۰۰۷ این حزب حتی نتوانست یک درصد آرای شرکت کنندگان انتخابات را کسب نماید.

۶- حزب یابلوکو(The Russian United Democratic Party Yabloko)

یابلوکو در زبان روسی به معنی سیب است. این حزب در سال ۱۹۹۰ تأسیس شد . رهبری این حزب با گریگوی یاولینسکی(Grigory Yavlinsky) یهودی می‌باشد و دارای دیدگاه‌های لیبرالی و غرب گرایانه است. وی از تعمیق اصلاحات و دموکراسی در روسیه حمایت می‌نماید. این حزب در انتخابات سراسری پارلمانی ۲۰۰۷ تنها ۱/۶ درصد آراء را کسب نمود و نتوانست کرسی را به دست آورد.

۷- حزب کشاورزان روسیه(The Agrarian Party of Russia)

این حزب در سال۱۹۹۳ تأسیس شد و متعلق به جناح چپ(left-wing) روسیه است و در انتخابات دسامبر ۱۹۹۳ توانست ۳۷ صندلی در دوما کسب کند.

عضویت در سازمان‌های بین‌المللی

پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی در سال ۱۹۹۱ ، روسیه جایگاه اتحاد جماهیر شوروی سابق در سازمان ملل متحد و دیگر سازمانهای آن را به عهده گرفت. در نتیجه، روسیه نیز در شورای امنیت سازمان ملل، موقعیت دائمی و صاحب حق وتو به دست آورد.

همچنین در سال ۱۹۹۱، روسیه به یکی از اعضای مؤسس کشورهای مستقل مشترک المنافع (CIS)تبدیل شد، که شامل بسیاری از جمهوری‌های سابق اتحاد جماهیر شوروی بود. روس‌ها ابتدا امیدوار بودند که کشورهای مستقل مشترک المنافع، در زمینه‌های نظامی، سیاست خارجی و اهداف اقتصادی(از کشورهای عضو) همکاری لازمه را انجام دهند اما در اواسط دهه ۱۹۹۰ این جمهوری‌ها پول و فرماندهی نظامی مشترکِ خود را لغو کردند.

روسیه همچنین در اجلاس گروه چهار خاورمیانه(Quartet on the Middle East)- گروهی متشکل از چهار دولت و سازمان بین‌المللی است که به منظور میانجی گری در روند صلح در درگیری‌های میان اسرائیل و فلسطین تشکیل شده‌است- و اجلاس شش کره شمالی(Six-party talks)-اجلاسی که با حضور کره شمالی، کره‌-ی جنوبی، چین، آمریکا، روسیه و ژاپن برای حل مشکل سلاح‌های هسته ای کره شمالی بر پا می‌شود- شرکت می کند.

Asia-Pacific
Economic Cooperation

علاوه بر این‌ها، روسیه عضو گروه هشت(G8)کشورهای پیشرفته، اَپِک(APEC)، سازمان امنیت و همکاری در اروپا(OSCE) و عضو سازمان مشارکت صلح(Partnership for Peace) نیز هست. (برنامه‌ای برای تقویت روابط بین کشورهای عضو سازمان پیمان آتلانتیک شمالی -ناتو-(NATO) و کشورهای شرق اروپا و مرکزی و شورای اروپا(CE) است. روسیه در می ۲۰۰۲، با محدودیت‌هایی شریک ناتو شد.

روسیه معمولاً نقش مهمی در سازمان‌های منطقه ای دارد از جمله: مجمع اقتصادی اوراسیا، سازمان پیمان امنیت جمعی(CSTO) و سازمان همکاری شانگهای (SCO).

رویکردهای سیاست خارجی روسیه

ویژگی‌های خاص جغرافیائی، دینی و نژادی روسیه باعث شده تا در ادوار مختلف در خصوص سیاست خارجی، اندیشه‌ها و رویکردهای متفاوتی در این کشور تعقیب گردد. در یک قالب کلی می توان رویکردهای سیاست خارجی روسیه را به سه دسته و گرایش کاملاً جدا از هم تقسیم نمود. اولین رویکرد، یورو آتلانتیکی(Euro-Atlanticism) و دومین رویکرد، یوروآسیایی(Eurasianism) و سومین رویکرد، مرکز گرایی می‌باشد. در قالب رویکرد یوروآسیایی، سه زیر شاخه یا شاخه‌های فرعی وجود دارد، شامل: ۱-رویکرد واقع گرایان، ۲-رویکرد ملی گرایان افراطی ۳- رویکرد مونروئیستی.

۱. رویکرد یورو آتلانتیکی(Euro-Atlanticism)

گرایش به اروپا در روسیه سابقه ای بس طولانی دارد. پطر کبیر به عنوان پدر روسیه جدید، معتقد بود تنها راه رهایی روسیه از عقب ماندگی، ادغام فرهنگی-سیاسی این کشور در اروپا است. این گرایش در دوران اتحاد شوروی به شدت سرکوب شد ولی در اواخر این دوران، به تدریج اصلاح سیاست خارجی و تنش زدایی با اروپا به عنوان یک ضرورت برای پیشبرد سیاست نوسازی اقتصادی مورد توجه قرار گرفت.

۲. رویکرد یوروآسیایی(Eurasianism)

طرفداران این گروه معتقدند که روسیه یک کشور آسیایی- اروپایی است و رویکرد یک جانبه به سمت اروپا موجب می‌شود بخشی از منافع روسیه که در آسیا قرار دارد، نادیده گرفته شود. طرفداران این گروه معتقدند که روسیه بایستی در جهت گیری آسیایی و اروپایی خود تعادل ایجاد نماید و در کنار توسعه مناسبات باکشورهای اروپایی به کشورهای آسیایی نیز توجه داشته باشد.

۳. مرکز گرایی

شکل تکامل یافته ملی گرایی است که در سال‌های اخیر و با قدرت رسیدن ولادیمیر پوتین، قوت گرفته است. در این اندیشه، تأمین منافع ملی روسیه در اولویت است و معتقد است از هر راهی که امکان پذیر باشد، بایستی برای دفاع ملی و امنیت ملی روسیه تلاش نمود.

سند تدبیر سیاست خارجی روسیه

روسیه به عنوان قدرت بزرگی که از یک طرف از طریق تنگه برینگ(Bering Strait) از امریکا جدا می‌شود و از طرف دیگر در سواحل بالتیک گسترش یافته و با کشور لهستان همسایه است، از این رو طبیعی است با چالش‌ها، تهدیدات و فرصت‌های متعددی روبرو است که بدون داشتن سندی بنیادین که بتواند سیاست خارجی این کشور را نظام مند نماید، نمی‌تواند منافع ملی خود را به درستی تشخیص دهد و پیگیری نماید.

سیاست خارجی موفق روسیه فدرال باید بر رعایت تعادل خردمندانه میان اهداف و امکانات و برای دسترسی به آن اهداف مبتنی باشد. تمرکز ابزار سیاسی، دیپلماتیک، نظامی، اقتصادی، مالی و غیره به منظور حل مسائل سیاست خارجی باید هماهنگ با اهمیت واقعی آنان با منافع ملی روسیه باشد و نیز ابعاد مشارکت در امور بین المللی باید متناسب با جایگاه کشور در تحکیم مواضع روسیه باشد.

سیاست خارجی روسیه پس از استقلال این کشور، همواره دو چراغ راهنما داشته است. خارج نزدیک(Near Abroad) و خارج دور(Far Abroad). پس از فروپاشی شوروی، سیاست‌های منطقه‌ای مهمترین عامل راهبرد سیاست خارجی روسیه بوده است. حوزه خارج نزدیک در واقع حیات خلوت روسیه است. این مفهوم از سال ۱۹۹۲ برای توصیف پانزده جمهوری به جا مانده از شوروی به کار گرفته شده‌است. خارج دور، حوزه وسیعی را در بر می‌گیرد که شامل همسایگان آسیایی و اروپایی، خاورمیانه و اسرائیل، غرب و ایالات متحده امریکا است. مسکو در دوران جدید بر خلاف حکومت شوروی، به جای دشمنی با امریکا راه تعامل و در عین حال رقابت با واشنگتن را در پیش گرفته است.

فئودور اول

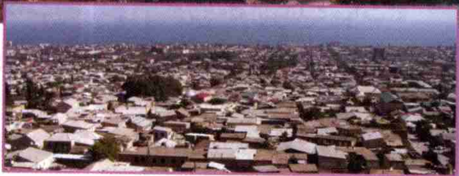

روابط با ایران

با تقویت قدرت مرکزی در روسیه و به ویژه بعد از اصلاحات پطر کبیر، به تدریج سیاست‌های روسیه در خارج از مرزهای این کشور جنبه توسعه طلبانه و استعماری پیدا کرد که اوج این سیاست در خصوص ایران وقوع جنگ‌های معروف ایران و روسیه است که منجر به تحمیل دو معاهده گلستان و ترکمن چای و الحاق بخشی از سرزمین ایران به روسیه بود. اولین تماس رسمی دو کشور به زمان صفویه و سلطنت شاه محمد خدابنده در سال ۱۵۸۶ بر می‌گردد که شاه محمد برای مقابله با حملات

شیروان

دربند

امپراطوری عثمانی، سفیری به نام‌هادی بیگ را به دربار تزار فئودور اول(Feodor I) فرستاد تا از امپراطور روسیه برای بیرون راندن قشون عثمانی در قفقاز کمک بگیرد که سفیر ایران دچار راهزنان شد و زمانی به دربار روسیه رسید که دیر شده بود و شاه عباس به جای شاه محمد بر تخت سلطنت جلوس نموده بود.

در زمان فتحعلی شاه قاجار تلاش‌های عباس میرزا، ولیعهد ایران برای مقاومت در مقابل تهاجم روس‌ها کارساز واقع نشد وبه دلیل برتری لجستیکی و تسلیحاتی، روس‌ها توانستند بخش‌های زیادی از قفقاز از جمله ایروان را به تصرف در آورند. تلاش‌های فتحعلی شاه برای استمداد از فرانسه و انگلستان نیز نتیجه‌ای دربر نداشت. در اکتبر(مهر) ۱۸۱۲، قوای روسیه حملات شدیدی به مواضع ارتش ایران (در اصلاندوز) انجام دادند و ضمن تصرف منطقه لنکران، تمام سواحل غربی خزر را نیز در اختیار گرفتند. فشار انگلیسی‌ها به دربار ایران در نهایت باعث شد تا مذاکرات صلح بین دو کشور آغاز شود که پس از گفتگوهای طولانی، در نهایت معاهده گلستان بین دو کشور امضاء شد که به موجب آن شهرهای دربند(Derbend)، باکو(Baku)، شیروان(Shirvan)، قره باغ(Karabagh) و قسمتی از طالش(Talysh) از خاک ایران جدا و به سرزمین‌های پهناور روسیه اضافه گردید.

جنگ‌های معروف ایران و روسیه در زمان الکساندر اول(Alexander I) آغاز شد. در زمان نیکلای اول این جنگ‌ها ادامه یافت که با شکست مجدد ایران، عهدنامه ترکمانچای بین روسیه و ایران امضا شد. علاوه بر مناطق قبلی ایالات ایروان(Erivan)، نخجوان(Nakhchivan) و طالش به روسیه واگذار شد و ایران حق کشتی‌رانی در دریای مازندران را از دست داد و ملزم به پرداخت ۱۰ کرور طلا به روسیه شد. بر طبق

این قرارداد، روسیه قول داد از پادشاهی ولیعهد وقت عباس‌میرزا حمایت کند و بدین ترتیب روسیه تسلط خود را بر کل قفقاز تکمیل نمود و رود ارس، مرز آبی ایران و روسیه اعلام شد.یکی دیگر از قرار دادهای میان این دو کشور، پیمان آخال(Akhal) یا پیمان آخال-تکه، معاهده‌ای میان امپراتوری روسیه و حکومت قاجار است که در(۲۱ سپتامبر(شهریور) ۱۸۸۱ (برای تعیین مرزهای دو کشور در مناطق ترکمن نشین شرق دریای خزر بسته شد. با این پیمان ناصرالدین شاه حکومت روسیه را بر این مناطق به رسمیت شناخت و ایران و روسیه برای اولین بار در ناحیه شرق دریای خزر با یکدیگر همسایه شدند. بر اساس این پیمان سرزمین‌های زیادی در شمال و شمال شرقی ایران به روسیه واگذار شد و همچنین خط مرزی کاملاً به‌نفع روس‌ها طراحی شد.

به علت این که در عهد نامه گلستان نقاط جدید مرزی دو کشور تعیین نشده بود، در نتیجه فرماندهان روسی به طور مرتب به مناطق اطراف دست اندازی می کردند و حتی برخی مناطق کوچک را نیز به تصرف درآوردند که تذکرات و تلاش‌های دیپلماتیک ایران برای حل و فصل آن فایده نداشت. در نتیجه عباس میرزا در ۲۵ جون ۱۸۲۶ بدون اعلان قبلی به سپاهیان روسی حمله کرد و توانست با کمک مردم محلی که از زور سربازان روسی به تنگ آمده بودند به سرعت، بسیاری از شهرها و مناطق اشغالی را باز پس بگیرد. اما بروز اختلاف بین پادشاه و عباس میرزا ولیعهد و قطع کمک به جبهه‌های جنگ توسط فتحعلی شاه، باعث شد تا سپاه ایران دچار ضعف شود و نیروهای ایران در مقابل تهاجم ارتش روسیه عقب رانده شوند به نحوی که تبریز نیز در ۲۴ اکتبر(مهر) ۱۸۲۷ به تصرف نیروهای روسی در آمد و یک بار دیگر استقلال و تمامیت ارضی ایران به خطر افتد.

شکست ایران در جنگ با روس‌ها و تحمیل دو معاهده ننگین تأثیرات زیادی به لحاظ سیاسی و حقوقی بر جای گذاشت. نمایندگان دیپلماتیک روسیه بعد از این پیروزی‌ها در امور داخلی ایران دخالت‌های ناروائی داشتند و حتی در عزل و نصب‌ها نیز دخالت می کردند و قراردادهای اقتصادی متعددی را بر کشورمان تحمیل کردند و به دلیل این که بر اساس معاهده ترکمن چای ایران از داشتن نیروی دریائی در خزر محروم شده بود، کشتی‌های جنگی و صیادی روسیه در سواحل و بنادر ایران تردد داشتند و ...

روابط دو کشور در دوران حاکمیت کمونیست‌ها

با اعلام خبر وقوع انقلاب در مسکو و قتل نیکلای دوم تزار روسیه و برقراری صلح با آلمان، در ایران موجی از امید به رهائی از دست روس‌های زورگو در بین مردم ایجاد شد. قطع ارتباط بین فرماندهی کل ارتش روسیه با نیروهای مستقر در ایران و نرسیدن آذوقه و کمک باعث شد تا سپاه روسی مستقر در ایران در پائیز ۱۹۱۷ شروع به تخلیه ایران نماید وتا مارس(اسفند) ۱۹۱۸ قسمت عمده آنها از ایران خارج شدند.

با خلع سلسله قاجار در ۹ آبان ۱۳۰۴ و روی کار آمدن رضاشاه، دولت شوروی ابتدا محتاطانه و سپس آشکارا از رضاشاه حمایت نمود و روابط ایران و شوروی به ویژه به دلیل امضاء معاهده ۱۹۲۱ در این دوران کوتاه، بسیار حسنه بود در نتیجه اقدام دولت ایران برای لغو امتیاز صید ماهی خزر که در دوران تزاری به یکی از اتباع روسیه واگذار شده بود با مخالفت و اعتراض شدید دولت شوروی مواجه شد و دولت شوروی سرحدات خود را به روی ایران بست. در اثر تلاش مجدد مشاورالممالک انصاری و ترس شوروی از بهره برداری‌های احتمالی انگلیس از اختلاف دو کشور، مذاکره برای حل و فصل اختلافات در مسکو آغاز و در نهایت به عقد قراردادی در اکتبر(مهر) ۱۹۲۷ منجر شد که براساس آن طرفین شرکت مشترکی برای بهره برداری از شیلات خزر ایجاد نمودند.

در سال‌های مانده به جنگ جهانی دوم، روابط ایران و شوروی در وضعیت بی اعتمادی به همدیگر قرار داشت. اما دولت مرکزی، کنترل نسبی خود را بر اوضاع داخلی و نیز فعالیت شبکه‌های کمونیستی حفظ نموده بود. تلاش‌های دولت رضاشاه برای تقویت مناسبات با دولت آلمان، حساسیت و بدبینی دولت انگلیس و شوروی را نسبت به اهداف پنهانی رضاشاه تشدید نمود.

در نهایت در سال ۱۳۱۹ مذاکرات ایران و شورروی، منجر به عقد معاهده ای شد که جامع ترین سندی بود که تا آن زمان بین دو کشور در خصوص مبادلات تجاری و بازرگانی امضاء شده بود.

در جنگ جهانی دوم که در سپتامبر(شهریور) ۱۹۳۹ با حمله آلمان به لهستان شروع شده بود و به سرعت به سراسر اروپا کشیده شده بود، پس از حمله آلمان به خاک شوروی، ابعاد بسیار گسترده تری پیدا کرد. پیشروی‌های سریع آلمان در خاک شوروی، همه دنیا را متحیر و متفقین را به شدت از آینده جنگ نگران کرده بود. از این رو یاری رساندن به شوروی، در صدر برنامه‌های کشورهای متفق قرار گرفت وموقعیت جغرافیایی ایران به نحوی بود که مهم ترین مسیر برای

انتقال نیرو و مهمات به خاک شوروی محسوب می شد. از این رو به دنبال اشغال ایران بودند تا کنترل کشور را برای تأمین مسیر انتقال کمک‌های خود به شوروی در اختیار بگیرند. ابتدا دول شوروی و انگلیس به ایران فشار وارد کردند تا کلیه اتباع آلمانی موجود در کشور را اخراج نماید.

تلاش رضا شاه با محدود کردن فعالیت اتباع آلمانی نتوانست رضایت متفقین را جلب نماید. در نتیجه پس از صدور چندین اولتیماتوم در شهریور ۱۳۲۰، بی طرفی ایران از شمال و جنوب توسط ارتش شوروی و انگلیس نقض گردید و کشور به اشغال متفقین در آمد.

با پایان جنگ جهانی دوم و شکست آلمان، موضوع خروج نیروهای دول متفقین از ایران به مهم ترین موضوع سیاست خارجی تبدیل شد. آمریکا که نسبت به اهداف دراز مدت شوروی در ایران بدبین بود، انگلستان پس از مدت کوتاهی نیروهای خود را از خاک ایران خارج کرد ولی شوروی نه تنها نیروهای خود را از خاک ایران خارج نکرد، بلکه ارتش سُرخ شوروی با حمایت و تحریک فرقه دموکرات آذربایجان، ادارات دولتی را در آذربایجان اشغال نمودند و از انتقال نیروهای نظامی دولت مرکزی به آذربایجان جلوگیری نمودند. دولت ایران در این مورد تلاش‌های زیادی نمود و در نهایت قوام السلطنه که در این ایام نخست وزیر ایران بود، درخواست سفر به مسکو را نمود که مورد پذیرش قرار گرفت. این مذاکرات در ابتدا به دلیل درخواست‌های بی حد و حصر شوروی با بن بست مواجه شد اما در پی پیام تهدید آمیز ترومن رئیس جمهور آمریکا به استالین (که در آن زمان تنها کشور دارای سلاح اتمی بود)، مقامات شوروی انعطاف نشان دادند. در نتیجه دولت شوروی ظرف ۴۵ روز خروج نیروهای خود را از ایران آغاز می کرد و متقابلاً دولت ایران نیز به شرط تائید مجلس با تأسیس شرکت مختلط برای بهره برداری از نفت شمال اقدام می نمود. ولی با مهارت کم نظیر قوام، مجلس شورای ملی این طرح را رد نمود و باعث خشم دولت شوروی شد و روابط دو کشور به تیرگی کامل رسید. تنش بین دوکشور تا زمان نخست وزیری رزم آرا در سال ۱۳۲۹ ادامه داشت. در بهمن سال ۱۳۳۱ دولت مصدق در راستای ملی کردن دارایی‌های کشور به دولت روسیه اطلاع داد که از تمدید قرار داد واگذاری شیلات به شوروی معذور است. با پایان کار تعیین نقاط مرزی، راه برای توسعه مناسبات دو کشور فراهم شد. در سفرهای شاه به مسکو قرار دادی ۱۵ ساله در زمینه همکاری بازرگانی و فنی، بین دو کشور موافقت نامه ای ۲۰ ساله درباره ارسال گاز طبیعی ایران به آلمان و فرانسه از مسیر شوروی، انجام شد.

روابط دو کشور بعد از پیروزی جمهوری اسلامی

پس از وقوع انقلاب اسلامی و استقرار نظام جمهوری اسلامی، امام خمینی با تکرار شعار نه شرقی و نه غربی تصریح کرد شوروی نیز مثل امریکا از این پس نباید ایران را صحنه رویارویی سیاسی بین دو ابرقدرت بداند و ایران اسلامی مایل است از همه قدرت‌های خارجی فاصله بگیرد. خروج ایران از پیمان سنتو، برچیده شدن دو مرکز مراقبت نظامی امریکا در بندر ترکمن و کبکان وپایان حضور نظامی امریکا، تغییرات مهمی بود که رضایت مسکو رافراهم می کرد. از این رو رهبران شوروی به مناسبت‌های مختلف پیام‌های تبریکی رابه عنوان رهبران ایران و از جمله حضرت امام (ره) ارسال می کردند که واکنش مقامات ایران معمولاً سرد بود. خوش بینی و امیدواری دولت شوروی به برقراری مناسبات دوستانه با نظام جدید حاکم بر ایران با حمله شوروی به افغانستان تقریباً ذایل گردید.

مسکو در نخستین سال‌های پس از انقلاب اسلامی برای بهره گیری از تنش‌های قومی تلاش زیادی نکرد، ولی با نگرانی روابط ایران و امریکا را تعقیب می‌نمود. بحران گروگان گیری سبب تشدید مواضع ضد امریکایی در ایران و رفع نگرانی‌های مسکو گردید. رهبران اتحاد شوروی سیاست صبر و انتظار را پیشه کرده بودند. با شروع جنگ عراق علیه ایران، مسکو در ابتدا کوشید عراق را به خروج از خاک ایران ترغیب نماید . جنگ ایران و عراق بهانه‌ای را در اختیار امریکا قرار داده بود تا نفوذ منطقه‌ای خود را گسترش دهد و دولت مردان شوروی از این بابت از ادامه جنگ ناخرسند بودند و از ادامه حضور امریکا در منطقه به بهانه تهدید انقلاب ایران سخت نگران بودند.

گرفتار شدن شوروی در منجلاب اشغال افغانستان باعث شد تا به تدریج مسکو برای استفاده از نفوذ و حضور ایران در افغانستان و کمک برای خروج از این کشور، سیاست خود را تعدیل نماید.

ملاقات ادوارد شواد نادزه، وزیر امور خارجه شوروی، در فوریه ۱۹۸۹ با امام خمینی و ارائه پیام گورباچف و قبل از آن ارسال پیام امام به گورباچف، نقطه عطفی در ایجاد شالوده مشارکتی نزدیک‌تر و با ثبات‌تر بود. به دنبال آن در جون ۱۹۸۹هاشمی رفسنجانی رئیس وقت مجلس ایران از مسکو دیدار کرد و نخستین گام عمده در برقراری مناسبات دو جانبه بر مبنایی محکم برداشته شد. در این دیدار، یک موافقت‌نامه مقدماتی تسلیحاتی میان طرفین به امضاء رسید و مسکو موافقت خود را به منظور تقویت ظرفیت دفاعی ایران اعلام کرد.

اوج گیری کشمکش بین گورباچف و یلتسین در داخل شوروی در اواسط سال ۱۹۹۰ ، بر روابط ایران و شوروی تأثیری سوء گذاشت. عناصر هوادار یلتسین با سیاست پیشین شوروی مبنی بر توسعه روابط دوستانه با ایران موافق نبودند، چراکه در مبارزه خود با گورباچف خواهان کسب حمایت غرب بودند و غرب نیز با ایران دشمنی داشت. گذشته از این ، اسلام را به عنوان مهم ترین خطر بالقوه ای که امنیت و منافع روسیه را تهدید می کرد، تلقی می کردند و از آنجایی که از نظر آنها ایران حامی اصلی دعوت اسلامی به شمار می رفت، آن را بیشتر به دیده تهدیدی بر منافع روسیه می نگریستند.

این تفکر در دو سال نخست پس از فروپاشی شوروی، (زمانی که هواداران نزدیکی با غرب، بر سر قدرت بودند) حاکمیت داشت اما با روی کار آمدن پوتین این روند رو به تغییر نهاد. به خصوص اینکه وی با اتخاذ تدابیری برنامه دموکراسی هدایت شده را پیش برد و تا حدود زیادی باعث بهبود وضعیت اقتصادی روسیه شد. در سال ۱۳۷۱ با فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، ایده تشکیل تأسیس سازمانی برای همکاری و هماهنگی بین کشورهای ساحلی دریای خزر با افزایش این کشورها از ۲ به ۵ کشور حاشیه دریا توسط هاشمی رفسنجانی، رئیس جمهور وقت ایران مطرح شد که مورد پذیرش کشورهای دیگر قرار گرفت اما از آنجایی که هر یک از کشورها خواهان بهره گیری بیشر از دریای خزر بودند، سیاست واگرایانه‌ای را در پیش گرفتند.

جنگ داخلی تاجیکستان و نگرانی مسکو از گسترش این نا آرامی به سراسر آسیای مرکزی، موضوعی است که در سال‌های بین ۱۳۷۱ تا ۱۳۷۶ به یکی از موضوعات رایزنی بین مقامات ایران و روسیه تبدیل شد.مجموعاً نه دور مذاکره برای حل جنگ داخلی در تاجیکستان برگزار شد. نقش مثبتی که جمهوری اسلامی ایران در حل جنگ داخلی تاجیکستان ایفاء نمود،در طول سال‌های گذشته همواره به عنوان نمونه ای از همکاری مثبت منطقه ای بین ایران و روسیه مطرح بوده و بدون تردید اگر جمهوری اسلامی ایران همکاری نمی کرد، این جنگ داخلی می‌توانست همانند بحران افغانستان کل منطقه آسیای مرکزی را درگیر نماید.

نگرانی مشترک ایران و روسیه از به قدرت رسیدن طالبان در افغانستان، نکته مشترکی بود که بعد از بحران جنگ داخلی تاجیکستان، دو کشور در مورد کنترل آن اتفاق نظر داشتند. مجموع همکاری موفقیت آمیز ایران در افغانستان و تاجیکستان، باعث شد تا جایگاه ایران در سیاست خارجی روسیه ارتقاء شایانی پیدا نماید.

سفر ناطق نوری،رئیس مجلس شورای اسلامی در سال ۱۳۷۶ به مسکو و امضاء چندید سند در خصوص خرید هواپیماهای مسافربری توپولوف، ساخت ماهواره و همکاری بازرگانی، تحول دیگری در روابط دو کشور بود که بیش از پیش به نزدیکی مواضع در خصوص مسایل منطقه ای و جهانی کمک نمود. در سال ۱۳۷۸(۱۹۹۹) همکاری‌های علمی و آموزشی دو کشور با دیدار مصطفی معین(وزیر آموزش عالی وقت) به مسکو، فضای جدیدی پیدا نمود.

مجموعه تحولاتی که بین سال‌های ۱۹۹۵ تا ۱۹۹۹ در مناسبات ایران و روسیه از یک طرف و روابط روسیه با آمریکا از طرف دیگر به وقوع پیوسته بود، در نهایت باعث شد که دولت روسیه در آستانه انتخابات سال ۲۰۰۰ آمریکا به واشنگتن اعلام نماید که روسیه از اول دسامبر ۲۰۰۰ به بعد، از اجرای موافقت نامه سری گور- چرنومردین در مورد عدم صادرات تسلیحات متعارف به ایران خارج خواهد شد.در مقابل دولت آمریکا قول داده بود در مورد پروژه‌های جاری روسیه و ایران سر و صدا نکند و مسئله مجازات روسیه مطابق قانون ۱۹۹۲ کنگره را اعمال ننماید.

بدون شک یکی از تحولات مهم در روابط ایران و روسیه، دیدار آقای محمد خاتمی رئیس جمهور ایران از روسیه در سال ۱۳۷۹ است. این سفر اولین دیدار رسمی دولت جمهوری اسلامی از مسکو محسوب می‌شود. در این دیدار اسناد متعددی در خصوص همکاری‌های سیاسی، اقتصادی و فنی به امضاء رؤسای جمهور دو کشور رسید. معاهده اساس روابط متقابل و اصول همکاری بین جمهوری اسلامی ایران و روسیه فدرال که در این سفر امضاء شد،یکی از اسناد مهم ناظر بر روابط دو کشور محسوب می‌شود. شاید مهم ترین نکته این معاهده مربوط به ماده ۱۲ آن باشد که مربوط به دریای خزر است و در آن آمده است که طرفین معاهده ۱۹۲۱ و ۱۹۴۰ و نامه‌های ضمیمه آنها را مبنای حقوقی ناظر بر فعالیت در دریای خزر می دانند و رژیم حقوقی دریای خزر بایستی بر اساس اتفاق آراء پنج کشور ساحلی تکمیل شود و طرفین تا تکمیل رژیم حقوقی دریای خزر، هیچ گونه مرزی را در این دریا به رسمیت نمی شناسند. این سند در فروردین ۱۳۸۱ پس از تصویب در مجلس شورای اسلامی ایران و دومای کشور روسیه در جریان سفروزیر خارجه ایران(سید کمال خرازی)، به مسکو بین دو کشور مبادله شد. دانشگاه بزرگ مسکو و دانشگاه روابط بین الملل مسکو، دو دکترای افتخاری و پروفسوری دائمی به رئیس جمهور ایران اعطاء نمودند. وزرای خارجه ایران و روسیه در چارچوب یک توافق دو جانبه، از کشورهای همدیگر، دیدارهای دوره ای منظم سالانه به عمل می آورند.

همکاری‌های دفاعی ایران و روسیه از جمله حساس ترین موضوعات همکاری دو کشور است که معمولاً از سوی کشورهای غربی به ویژه آمریکا و اسرائیل به صورت مبالغه آمیزی تبلیغ می‌شود. مهم ترین پروژه دفاعی که در سال ۲۰۰۵ به امضای دو کشور رسید،پروژه خرید سامانه دفاعی موشکی است.

در شرایطی که دو کشور در خصوص بیشتر مسائل منطقه ای و جهانی اشتراک نظر دارند و رایزنی‌های منظمی در سطوح مختلف انجام می دهند، همکاری‌های اقتصادی دو کشور همپای همکاری‌های سیاسی گسترش نیافته است و روند مبادلات بازرگانی و تجاری دو کشور تقریباً در سطح نازلی باقی مانده و تراز تجاری نیز به شکل غیر متعارفی به نفع روسیه است. تا کنون پنج بار کمیسیون مشترک اقتصادی دو کشور برگزار گردیده که آخرین مورد آن در دیماه ۱۳۸۳ در مسکو برگزار شده‌است.

در حال حاضر، مسائل مهمی در روابط ایران و روسیه از یکسو و ایران با چهار کشور حاشیه‌ای دریای خزر از سوی دیگر وجود داد که مهم‌ترین آن تعیین رژیم حقوقی خزر است. مضاف بر اینکه جلوگیری از حضور نظامی سایر کشورها (غیر از کشورهای حاشیه‌ای خزر) تا حدود زیادی می‌تواند به ایجاد امنیت و صلحی پایدار در منطقه کمک کند.

با رأی مثبت روسیه به قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل علیه ایران و همچنین اظهارات گلایه‌آمیز و بعضاً تند رهبران ایران و روسیه نسبت به یکدیگر و نهایتاً اعلام امتناع روسیه از تحویل سامانه دفاعی اس-۳۰۰ به ایران، به نظر می‌رسد که روابط دو کشور ایران و روسیه در سال به پائین‌ترین سطح خود (پس از دوره فروپاشی شوروی) تنزل یافته باشد.

تقریباً از سال ۲۰۱۰ نشانه‌های سردی در روابط ایران و روسیه مشاهده شد. مجموعه‌ای از رفتارها و تعاملات دوجانبه، نشان دهنده این است که نگرش جدیدی در سیاست خارجی روسیه در حال شکل گیری است.

ارزیابی مسائل اقتصادی روسیه موید آن است که روسیه به تدریج از یک قدرت صنعتی به کشوری تبدیل شده‌است که نزدیک به ۸۰ درصد از صادرات آن مواد خام است. در میان محافل سیاسی، اقتصادی و اجتماعی در روسیه و نیز در مطبوعات و نشریات علمی از این وضعیت با عنوان جهان سومی شدن روسیه یاد شده‌است. تحلیل گران، این مسئله را نتیجه سیاست‌های یلتسین و پوتین می‌دانند و معتقدند روسیه که در دوره شوروی در اقتصاد جهانی به عنوان یک محور کلی

مطرح بود، اینک به کشوری انرژی محور تبدیل شده‌است؛ یعنی ابرقدرتی که در بین کشورهای صادرکننده مواد خام، نقش اول را پیدا کرده است. این موضوع در روسیه مسئله خوشایندی تلقی نمی‌شود. علاوه بر این، به لحاظ اقتصادی در چند سال اخیر، به‌رغم کمک درآمدهای نفتی به افزایش درآمدهای دولت، تغییر چشمگیری در زیرساخت‌ها و تولیدات اقتصادی و صنعتی روسیه مشاهده نمی‌شود.

روس‌ها به تدریج، به ویژه طی دو سال گذشته، نگاهی رقابت‌آمیز به مسائل بین‌المللی پیدا کرده‌اند و این عقیده را که مسائل بین‌المللی از طریق نظامی قابل حل و فصل است، کنار گذاشته‌اند. به‌عنوان نمونه، رابطه نزدیک روسیه با کشوری مانند ترکیه که از اعضای ناتو است، به این تغییر دیدگاه کمک کرده است؛ چرا که روسیه به راحتی با ترکیه به همکاری اقتصادی می‌پردازد، در حالیکه رقابت میان روسیه و ناتو بسیار جدی است. مجموعه این عوامل، این نگاه را در روسیه ایجاد کرده است که در مسائل بین‌المللی تا حدی باید نگاه رقابت‌آمیز و خصمانه پوتین به غرب را تعدیل کرد. این مسئله در مجموعه‌ای از سخنرانی‌های مدودف قابل پیگیری است. وی تأکید دارد که:« ما به تکنولوژی نیاز داریم، ما باید درهای کشور را به روی ایده‌ها و تکنیک‌های جدید باز کنیم، روسیه را نمی‌توان صرفاً با ابزارهای نظامی اداره کرد».

روابط اقتصادی

در روسیه این احساس شکل گرفته است که ایران به دنبال رابطه‌ای نیست که به سود روسیه باشد. از نظر روس‌ها، روابط تجاری روسیه با ترکیه بدون اینکه برای این کشور هزینه بین‌المللی در بر داشته باشد، به بیش از ۳۰ میلیارد دلار بالغ می‌شود، در حالی که روابط تجاری روسیه با ایران در حد ۳ تا ۴ میلیارد دلار متوقف شده‌است.

-**روس‌ها** معتقدند مقامات ایرانی با بهره‌گیری از ارتباط با روسیه اهداف سیاسی خاص خود را دنبال می کنند.

-**مطرح شدن بحث غرامت‌های جنگ جهانی:** طی کنفرانسی که چندی پیش در مؤسسه شرق‌شناسی روسیه در زمینه ایران، شوروی و جنگ دوم جهانی برگزار شد، بسیاری از کارشناسان روس با تأکید بر استنادات حقوقی، طرح موضوع غرامت از سوی ایران را بی‌معنی دانسته و حتی آن را نشانه خصومت با روسیه تلقی کردند.

-**رفتار ایران در قبال اوپک گازی**: از زمان مطرح شدن اوپک گازی تا مرحله کنونی، رفتار ایران در این باره برای روس‌ها قابل درک نبوده است. پس از آنکه روس‌ها در سال ۲۰۰۲ طرح تشکیل اوپک گازی را مطرح کردند، این طرح از سوی مقامات ایرانی جدی گرفته شد. با این حال، هنگامی که در مورد رئیس اوپک گازی و دبیرخانه بحث شد، موضع ایران عبارت از این بود که استقرار دبیرخانه در مسکو و همزمان ریاست روسیه بر اوپک گازی قابل قبول نیست. از سوی دیگر، تاکید ایران بر نقش پررنگ کشورهای مسلمان برای روس‌ها نیز قابل قبول نبود و آنها معتقد بودند ایران، قطر را به روسیه ترجیح داده است.

مجموعه عوامل مذکور و همچنین برخی حوادث کوچکتر مانند تأخیر ایران در صدور اجازه پرواز برای هواپیمای جنگی روسیه برای مشارکت در نمایشگاه نظامی بحرین، باعث شده‌است که درک متفاوتی از رفتارهای ایران در روسیه ایجاد شود.

رویدادهای اخیر نشان دادکه روابط ایران و روسیه آن‌گونه که تصور می‌شد از استحکام کافی برخوردار نیست و در شرایط شکننده‌ای قرار دارد.

در بحث آسیب‌شناسی روابط ایران با روسیه چند نکته قابل ذکر است:

روابط ایران با روسیه در دوره جدید از آغاز متأثر از شرایط خاص ایران در سطح بین‌المللی بوده و به همین دلیل در گسترش و تداوم آن الزاماً روندی منطقی طی نشده‌است. حداقل می‌توان گفت که شکل موجود رابطه ایران و روسیه بر مبنای انتخاب استراتژیک ایران نبوده است. روابط جدید ایران و روسیه در شرایطی شکل گرفت که جمهوری اسلامی ایران به دلیل دشمنی‌های ایالات متحده با فشارهای متعددی مواجه بود و همکاری با کشورهایی مانند روسیه برای ایران می‌توانست از اهمیت زیادی برخوردار باشد. در شرایط موجود اغلب فراموش می‌شود که رابطه ایران با روسیه در چنین وضعیتی شکل گرفت. بدیهی است که روابط شکل‌یافته در شرایط خاص از ویژگی‌ها و الزامات خود برخوردار است و باید بر مبنای منطق خاص خود مورد توجه و تحلیل قرار گیرد.

مشکل دیگر در رویکرد ایران نسبت به روسیه، برابر قرار دادن این کشور با شوروی است. در روسیه علی‌رغم اینکه نمادهای شوروی هنوز اهمیت زیادی دارند و روس‌ها به دنبال ایجاد یک روسیه قدرتمند هستند، اما بحث بازگشت به شوروی کاملاً منتفی است، زیرا نه قانون اساسی، نه ساختارهای موجود و نه ترسیم چشم‌انداز آینده، هیچ‌کدام اجازه بازگشت به گذشته را نمی‌دهد. با این حال، در ایران هنوز خیلی‌ها از روسیه تصور شوروی را در ذهن دارند و انتظار دارند روسیه در نظام

بین‌الملل مانند دوران شوروی عمل کند.

مشکل بعدی توهم ایجاد یک جبهه بین‌المللی است. مقامات روس بارها اظهار داشته‌اند که ما متحد استراتژیک نداریم، اما این موضوع در ایران چندان جدی گرفته نشده‌است. بحث اتحادناپذیری در اکثر اسناد امنیت ملی، اظهارات و رفتارهای روسیه کاملاً قابل درک است. در واقع وقتی روسیه حاضر نیست با بلاروس وارد اتحاد استراتژیک شود، ایران جای خود را دارد. نتیجه این درک غلط از سیاست خارجی روسیه آن بوده است که به انتظارات غیر واقعی اتحاد استراتژیک با این کشور دامن زده شود. غلبه نگاه امنیتی بر کلیت روابط ایران با قدرت‌های بزرگ، مشکل دیگر در روابط ایران و روسیه تلقی می‌شود. نگاه امنیتی به مسائل تاکنون موجب کم توجهی به مسائل اقتصادی در روابط دو کشور شده‌است. نباید فراموش کرد که صنایع بزرگی در ایران در چند سال آخر عمر حکومت پهلوی، روسی بودند. این موضوع نشان می‌دهد که ظرفیت‌های روابط اقتصادی با روسیه کاملاً مناسب است. اما به دلیل اینکه به همه چیز از دیدگاه امنیتی نگریسته می‌شود، روابط اقتصادی مورد کم توجهی قرار گرفته است.

اکنون آنچه مهم است این که روسیه یک قدرت بزرگ جهانی است و نسبت به این مسئله احساس مسئولیت می‌کند. مسئولیت بین‌المللی قدرت‌های بزرگ در حال حاضر عبارت از این است که گردش اقتصادی جهانی را حفظ کنندو به‌ویژه بعد از بحران اقتصادی جهانی، بین قدرت‌ها همکاری در این خصوص بسیار چشم‌گیرتر شده‌است. در خصوص امنیت جهانی نیز روس‌ها به عنوان یکی از پنج عضو دائم شورای امنیت مسئولیت‌هایی برای خود قائل هستند. روس‌ها می‌دانند که اگر بخواهند به‌عنوان یک قدرت بزرگ باقی بمانند باید به این دو مورد توجه خاصی داشته باشند.

آدرس سفارت

نام سفارت	مکان	آدرس	تلفن	فکس
سفارت روسیه در ایران (Embassy of Russia)	تهران	خیابان نوفل لو شاتو خیابان ۳۹	۰۰۹۸ ۲۱ ۶۶۷۰-۱۱۶۱ ۶۶۷۰-۱۱۷۳	۰۰۹۸ ۲۱ ۶۶۷۰-۱۶۵۲ ۰
سفارت ایران در روسیه	مسکو	POKROVSKY BOULEVARD NO.7	کد:۰۰۷۰۹۵ ۹۱۷۷۲۸۲-۹۱۷۸۴۴۰ ۹۱۷۰۰۳۹-۹۱۷۹۲۰۴	۲۳۰۲۸۹۷
سرکنسولگری روسیه در اصفهان Consulate General of) (Russia in Isfahan	اصفهان	خیابان چهار باغ پائین،مسجد سفره چی خیابان۱۱ Chahar Bagh) Payin street, Masjed-e-Sofret- (,chi, 11	۰۰۹۸۳۱۱۲۲۲۰۶۰	۰۰۹۸۳۱۱۲۲۲۸۰۴

مناطق دیدنی

روسیه وسیع ترین کشور جهان با تنوع اکولوژیکی فراوان است و اقوام و گروه‌های مختلفی در آن زندگی می کنند. روسیه طی چند قرن اخیر، از کشورهای قدرتمند و ثروتمند جهان بوده است. بنابراین قصرها، ساختمان‌ها، بناها و موزهای زیادی دارد. این کشور بزرگان علمی، فرهنگی و هنری زیادی را به جهان معرفی کرده است. روسیه دیدنی‌های تاریخی، طبیعی، هنری و فرهنگی زیادی دارد که از زوایای مختلف می‌تواند مورد توجه قرار گیرد.

مسکو (Moscow)

جغرافیای طبیعی

مسکو، پایتخت و پرجمعیت‌ترین شهر روسیه می‌باشد. این شهر همچنین به‌عنوان بزرگ‌ترین کلان شهر در اروپا محسوب می گردد و در رده‌بندی، جزو بزرگ‌ترین مناطق شهرنشین دنیا قرار دارد. مسکو در غرب روسیه و برروی محل اتصال سه فلات زمین‌شناسی و در حاشیه رودخانه موسکوا(Moskva)- که با طول بیش از ۵۰۰ کیلومتر از میان جلگه اروپای شرقی در روسیه مرکزی عبور می کند- واقع شده‌است.

۴۹ پل بر روی این رود و شعبات فرعی آن در محدوده شهر قرار دارد. ارتفاع مسکو در مرکز نمایشگاه‌های کل روسیه(VVC)، جایی که ایستگاه هواشناسی در آن

رودخانه موسکوا

واقع شده، ۱۵۶متر از سطح دریای آزاد می‌باشد. مرتفع ترین نقطه شهر در کوهستان تپلوستاسکایا(Teplostanskaya) با ارتفاع ۲۵۵متر می‌باشد. عرض مسکو از غرب به شرق حدود ۴۰کیلومتر و طول آن از شمال به جنوب حدود ۵۲کیلومتر است.

آب و هوا

مسکو دارای آب و هوای مرطوب قاره‌ای، همراه با تابستان‌هایی معتدل و تا قسمتی شرجی و زمستان‌های سرد و طولانی می‌باشد. بیشترین دمای هوای ثبت‌شده تاکنون ۳۶٫۸ درجه سانتی گراد در ماه اگوست(مرداد) سال ۱۹۲۰ و پایین‌ترین دما، منفی ۴۲ درجه سانتی گراد در ماه ژانویه(دی) سال ۱۹۴۰ بوده‌است. پوشش برف همیشه(به مدت ۳ تا ۵ ماه در سال) از اواخر نوامبر(آذر) آغاز شده تا اواسط مارس(اسفند) ادامه دارد.

مسکو به علت تغییرات شدید آب و هوایی میان ماه‌های زمستان و تابستان و نیز نوسانات سطح بارندگی در تابستان، ناحیه‌ای با اقلیم قاره‌ای شناخته شده‌است.

هوای مسکو و اطراف آن، در تابستان سال ۲۰۱۰ به طور بی سابقه‌ای گرم و خشک شد. در نتیجه آتش سوزی وسیعی در جنگل‌های اطراف شهر رخ داد که شهر را نیز تحت تاثیر قرار داد.

جدول آب و هوای مسکو — **بارش**(میلی‌متر) **دمای روزانه** (سانتی گراد)

ماه		ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال
میانگین دمای روزانه	بیشترین	-۵	-۴	۲	۱۱	۱۸	۲۲	۲۴	۲۲	۱۵	۸	۰	-۴	۹
	کمترین	-۸	-۹	-۵	۲	۸	۱۲	۱۴	۱۲	۸	۳	-۳	-۸	۲
میانگین کل بارش		۴۰	۳۳	۲۷	۲۴	۳۹	۵۹	۵۶	۵۶	۴۶	۵۰	۳۸	۳۶	۵۰۴

جغرافیای انسانی

جمعیت مسکو در سال ۲۰۱۰، ۱۱,۵۱۴,۳۰۰ نفر بود. مسکو قرن‌ها بزرگ‌ترین شهر روسیه و یا جماهیر شوروی است و اگر چه فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی منجر به کاهش جمعیت در مناطق سیبری و برخی شهرهای روسیه شد اما رشد و برتری مسکو بر سن پترزبورگ و الباقی مناطق این کشور بیشتر مسلم شد. مسکو از لحاظ نژادی شهری بسیار یکدست است و طبق سرشماری سال ۲۰۰۲ تاکنون حدود ۸۷ درصد جمعیت آن از نژاد روس می‌باشند.

تعداد قابل توجه مهاجران داخلی حاکی از آن است که جمعیت مسکو هنوز رو به افزایش می‌باشد، در حالی‌که از جمعیت سایر شهرهای روسیه کاسته می‌شود. مهاجران جذب شرایط اقتصادی مناسب مسکو می‌شوند که تفاوت چشمگیری با وضعیت اقتصادی در سایر شهرهای روسیه دارد. جهت قانونمندکردن رشد جمعیت در مسکو، سیستم گذرنامه داخلی ایجاد شده‌است که افراد غیر مقیم نمی‌توانند بدون داشتن آن، بیش از ۹۰ روز در پایتخت بمانند.

تاریخچه

نام شهر مسکو از رودخانه آن گرفته شده‌است. ریشه این لغت معلوم نیست، البته نظریه‌های مختلفی وجود دارد. براساس یکی از نظریه‌ها، مأخذ این اسم از زبان قدیمی فنلاندی است که معنای آن تیره و کدر می‌باشد. اولین مرجع روسی این نام به سال ۱۱۴۷ بازمی‌گردد؛ یعنی زمانی که یوری دالگروکی(Yuri Dolgoruki) خطاب به شاهزاده نووگورود سورسکی(Novgorod-Severski) گفت:"بیا اینجا برادر، به مسکو". نُه سال بعد، شاهزاده دالگروکی از رستُو(Rostov)، دستور ساخت یک دیوار چوبی را داد که باید تعداد زیادی شبیه به آن را می‌ساختند تا آن شهر نوظهور را کاملاً احاطه کند. پس از یورش مغول‌ها در سال‌های ۱۲۳۷-۱۲۳۸ و سوزاندن شهر و کشتار ساکنین آن، مسکو دوباره بازسازی شد و در سال ۱۳۲۷ پایتخت قلمروِ خودمختارِ شاهزاده ولادمیر سوزدال(Veladimir Suzdal) شد. موقعیت مساعد مسکو در بالادست رودخانه ولگا، موجب توسعه و ثبات آن شد و تبدیل به قلمرویی پابرجا و پر رونق شد و شهرِ دوک نشین(Grand duchy of Moscow) لقب گرفت و سالیان متمادی، تعداد فراوانی از مهاجران را از سراسر روسیه به خود جذب کرد. در بین سال‌های ۱۶۵۴-۱۶۵۶ نیمی از مردم روسیه به علت طاعون از بین رفتند. طی تهاجمات فرانسه به روسیه در سال ۱۸۱۲، اهالی مسکو به‌خاطر نزدیک

شدن نیروهای ناپلئون در ۱۴ سپتامبر (۲۳شهریور)، شهر را سوزانده و آن را ترک کردند. در ژانویه(دی) سال ۱۹۰۵ ، الکساندر آدریانوف(Alexander Adrianov) رسماً به عنوان شهردار مسکو معرفی گردید. پس از انقلاب کمونیستی روسیه در سال ۱۹۱۷، در ۱۲ مارس (۲۲اسفند) ۱۹۱۸، مسکو پایتخت اتحاد جماهیر سوسیالیست روسیه شد و کمتر از ۵ سال بعد، پایتخت اتحاد جماهیر شوروی گردید. در جریان جنگ جهانی دوم(که در روسیه به جنگ بزرگ میهن دوستی معروف است)، پس از حمله آلمان به شوروی، کمیته دفاع از کشور و ستاد فرماندهی ارتش سرخ در مسکو مستقر گردید. در سال ۱۹۴۱، شانزده رده از سربازان ملی داوطلب(بیش از ۱۶۰,۰۰۰ نفر)، بیست و پنج گروه نظامی(۱۸,۵۰۰ نفر) و چهار گردان مهندسی از میان اهالی مسکو، تشکیل شد. نیروهای نظامی آلمان نازی تا نزدیکی مسکو پیشروی کردند و با دفاع مردم و ارتش روسیه در جبهه‌های مختلف و سرمای شدید، موفق به ورود به شهر نشدند. با سازمان دهی ارتش سرخ شوروی، حمله به ارتش آلمان نازی آغاز شد و در نهایت با ورود ارتش سرخ به برلین، پایتخت آلمان و مرگ هیتلر، جنگ جهانی خاتمه یافت که یکی از فاتحان اصلی جنگ، شوروی بود. در اول مه(۱۱اردیبهشت) ۱۹۴۴، نشانی برای دفاع از مسکو و در سال ۱۹۴۷ نشانی دیگر با عنوان یادبود ۸۰ سالگی مسکو به این شهر اعطا گردید. در ۸ مه(۱۸اردیبهشت) سال ۱۹۶۵؛ در جشن یادبود بیستمین سال پیروزی علیه نازی‌های آلمان، مسکو یکی از ۱۲ شهر شوروی بود که لقب شهر قهرمان به آن اعطا گردید. در سال ۱۹۸۰، اتحاد جماهیر شوروی میزبان بازی‌های المپیک تابستانی بود که در اواخر سال ۱۹۷۹، توسط ایالات متحده و چندین کشور غربی، به علت حضور نظامی در افغانستان، تحریم شد. در سال ۱۹۹۱، مسکو محل وقوع کودتای ناموفق اعضای افراطی کمونیست دولت (در مخالفت با اصلاحات میخائیل گورباچف) بود و عاقبت با از هم پاشیدن اتحاد جماهیر سوسیالیست شوروی در همان سال، مسکو بار دیگر پایتخت روسیه شد.

تحصیلات

۲۲۲ مؤسسه آموزش عالی از جمله ۶۰ دانشگاه دولتی در مسکو فعالیت می کنند. برخی دانشگاه‌های قدیمی و مهم مسکو عبارتند از:

دانشگاه ایالتی لومونسوف

(Lomonosov Moscow State University)

در سال ۱۷۵۵ تأسیس شده وحدود ۴۷ هزار دانشجو دارد.

ساختمان اصلی این دانشگاه، در وروبایوی گوری(Vorobyovy Gory) _به معنی تپهٔ گنجشکان_ واقع شده و ۲۴۰متر ارتفاع دارد و هنگامی که ساخته شد، بلندترین ساختمان اروپا به شمار می رفت. این دانشگاه در جهان حدوداً در رتبه هفتادم قرار دارد. کتابخانه لومونسوف، بیش از نه میلیون کتاب دارد و یکی از بزرگ ترین کتابخانه ها در سراسر روسیه محسوب می شود. در این دانشگاه بیش از یازده هزار دانشجوی غیرروسی از سراسر جهان تحصیل می کنند.

دانشگاه فنی دولتی بومن(Bauman)

مسکو، در سال ۱۸۳۰ تأسیس شده است. این دانشگاه در مرکز مسکو واقع شده و دارای هجده هزار دانشجوی لیسانس و هزار دانشجوی دکترا در رشته های علمی، مهندسی با گرایش های متنوع فنی می باشد.

دانشکده هنرهای زیبای مسکو(Moscow Conservatory)

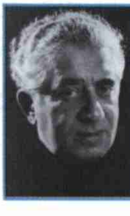
در سال ۱۸۶۶ تأسیس شده که از برجسته ترین مدرسه های موسیقی در روسیه می باشد و اشخاصی چون سرجی راچمنینوف(Sergey Rach-maninoff)، الکساندر اسکریابین(Alexander Scriabin)، آرام خاچاتوریان(Aram Khachaturian)، مستیسلاو روستروپویچ(Mstislav Rostropovich) و آلفرد شنیتکی(Alfred Schnittke) از آن فارغ التحصیل شده اند.

سرجی راچمینوف

آلفرد اشنیتکی

آرام خاچاتوریان

الکساندر اسکریابین

روستروپویچ

ولادمیر گاردین

مؤسسه دولتی فیلم‌سازی جراسیموف
(Gerasimov Cinematography)

با علامت اختصاری (VGIK)، قدیمی ترین مؤسسه آموزش فیلم‌سازی در دنیاست که در سال ۱۹۱۹ توسط ولادمیر گاردین (Veladimir Gardin) تأسیس شده‌است.

مؤسسه دولتی روابط بین‌الملل مسکو
(Moscow State Institute of International Relations)

در سال ۱۹۴۴ تأسیس شده‌است. این مؤسسه با داشتن شش آموزشکده مختلف، به‌عنوان بهترین مدرسه آموزش سیاسی و روابط بین‌الملل در روسیه شناخته شده‌است. تقریباً ۴,۵۰۰ دانشجو در این دانشکده مشغول به تحصیل هستند و بیش از هفتصد هزار جلد کتاب به زبان‌های مختلف در کتابخانه آن موجود است که ۲۰,۰۰۰ جلد آن کمیاب هستند.

ورزش

مسکو امکانات وسیعی از تسهیلات ورزشی دارد و بیش از ۵۰۰ قهرمان رده اول المپیک در این شهر ساکنند. ۶۳ ورزشگاه و مجموعه ورزشی، ۸ مدرسه فوتبال و ۱۱ زمین آموزش اسب‌سواری در این شهر موجود می‌باشد که از میان آنها استادیوم لازینکی (Luzhniki) با ظرفیت ۸۹,۳۱۸ نفر وسیع ترین و چهارمین ورزشگاه بزرگ در اروپاست. این استادیوم میزبان المپیک تابستانی سال ۱۹۸۰، اولین مسابقات جهانی جوانان (World Youth Games) ۱۹۹۸، فینال جام یوفا (UEFA) سال‌های ۱۹۹۹ و ۲۰۰۸ بوده‌است. این ورزشگاه در سال ۲۰۱۳ میزبان بازی‌های راگبی هفت نفره جهان (Rugby World Cup Sevens) و مسابقات جهانی قهرمانی دو و میدانی (World Championships in Athletics) و همچنین در ۲۰۱۸ میزبان جام

لازینکی

شهر تالین

میدان اسب دوانی مرکزی مسکو

جهانی فوتبال (FIFA World Cup) خواهد بود.

استادیوم المپیک اولین میدان مسابقات داخلی برای بازی‌هاکی روی یخ و سه بار میزبان مسابقات جهانی قهرمانی این رشته بوده‌است که بار آخر آن در سال ۲۰۱۰ بود.

همچنین هفت میدان مسابقات اسب‌دوانی در مسکو وجود دارد که بزرگ‌ترین آنها میدان اسب‌دوانی مرکزی مسکو (Central Moscow Hippodrome) می‌باشد که در سال ۱۸۳۴ تأسیس شده‌است.

شهر مسکو میزبان المپیک تابستانی سال ۱۹۸۰ بود، البته مسابقات قایق‌رانی در شهر تالین (Tallinn)، پایتخت امروزی کشور جدید استونی (Estonia) برگزار شد. جهت آماده‌سازی مقدمات المپیک تابستانی سال ۱۹۸۰، تسهیلات وسیع ورزشی فراهم آمد و ترمینال شماره ۲، فرودگاه بین‌المللی شری متیو (Sherymetyevo)، ساخته شد. مسکو برای المپیک ۲۰۱۲ نیز داوطلب شد ولی سرانجام، اجرای بازی‌ها به لندن واگذار شد.

زسکا مسکو

معروف‌ترین تیم ورزشی روسیه، زسکا مسکو (HC CSKA MOSCOW) است. دومین تیم صاحب نام در روسیه، اچ سی اسپارتکِ (HC Spartak) مسکو می‌باشد.

اچ سی اسپارتکِ

مشــهورترین تیم بسکتبال روسیه نیز تیم زسکا مسکو (PBC CSKA Moscow) اســت. از دیگــر کلوپ‌های پر قدرت بســکتبال مســکو، می توان ام.بی.ســی دینامو (MBC Dynamo Moscow) را نام برد.

بیشترین برندگان مسابقات شطرنج جهان از روسیه و اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی (USSR) و از شهر مسکو می‌باشند که برخی از آنها در جهان، بهترین هستند. از معروف‌ترین تیم‌های والیبال در روسیه و در اروپا، تیم زسکا مسکو (VC CSKA) است.

ام.بی.سی داینامو

داینامو مسکو

زسکا مسکو

لوکوموتیو

جام کرملین

زسکا مسکو

اف سی اسپارتک

در فوتبال، تیم اف سی اسپارتک مسکو (FC Spartak)، برنده بهترین عناوین مسابقات لیگ برتر روسیه نسبت به سایر تیم‌ها بوده‌است. تیم زسکا مسکو(PFC CSKA Moscow) اولین تیم روسی بود که در جام یوفا(UFEA) سال ۲۰۰۵ قهرمان شد. تیم‌های لوکوموتیو (FC Locomotive Moscow) و داینامو مسکو(FC Dynamo Moscow) از دیگر تیم‌های حرفه‌ای فوتبال مستقر در مسکو می‌باشند.

به علت آب و هوای سردِ مسکو، ورزش‌های زمستانی علاقمندان بسیاری دارد. در بیشتر پارک‌های بزرگ مسکو مسیرهایی وجود دارد که برای اسکی بازان علامت گذاری شده‌است و دارای دریاچه‌های یخ‌زده برای اسکیت‌بازان در زمستان می‌باشند.

مسکو هر ساله میزبان مسابقات تنیس جام کرملین(Kremlin Cup) است.

اسلاوا مسکو(Slava Moscow)، یک باشگاه حرفه‌ای بازی‌های راگبی است که در آن مسابقات ملی لیگ راگبی حرفه‌ای برگزار می گردد. اخیراً مسکو پایگاه دفاتر اتحادیه راگبی روسیه شده‌است در حالی که پیش از آن در کراسنویارسک(Krasnoyarsk)، سیبری قرار داشت.

اقتصاد

مسکو، شهری با اعتبار جهانی، مرکز عمده سیاسی، اقتصادی، مذهبی، فرهنگی، مالی، آموزشی و حمل و نقل در روسیه و دنیا و همچنین هفتمین کلان شهر جهان است. مسکو مرکز عمده اقتصادی و محلی برای سکونت تعدادی از

میلیاردرهای سراسر دنیا نیز می‌باشد. طبق اغلب گزارشات، مسکو پس از نیویورک و لندن، سومین شهر میلیاردرنشین دنیا است و این در حالی است که تا زمان حکومت شوروی کسی مالک چیزی نبود و همه اموال به دولت تعلق داشت. در سال ۲۰۰۶، شرکت مشاور مالی و منابع انسانی مرسر (Mercer) مسکو را گران‌ترین شهر دنیا (از توکیو پیشی گرفته است) برای کارگران مهاجر نامید و این به علت ثبات روبل روسی و نیز افزایش هزینه مسکن‌سازی درون شهری می‌باشد. در سال ۲۰۰۸ مسکو برای سومین بار، عنوان گران‌ترین شهر جهان را برای کارگران خارجی، از آن خود کرد. گرچه در سال ۲۰۰۹ در رتبه سوم پس از توکیو (ژاپن) و اساکا (Osaka) (ژاپن) - که به ترتیب اول و دوم شدند - قرار گرفت.

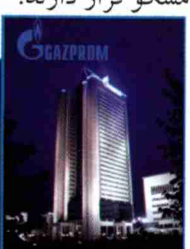
مسکو یکی از بزرگ‌ترین شهرهای اقتصادی در اروپاست که تقریباً ۲۰درصد تولید ناخالص داخلی (GDP) روسیه را دربرمی گیرد.

صنایع عمده در مسکو شامل پتروشیمی، استخراج و ذوب فلزات، صنایع غذایی، نساجی، لوازم خانگی، تولید برق، تولید نرم افزار و ماشین آلات می‌باشد.

کارخانه ساخت هلیکوپتر نظامی مسکو، یکی از برجسته‌ترین تولیدکنندگان هلیکوپترهای نظامی و غیرنظامی در دنیاست. دفتر طراحی هواپیماهای سوخوی (Sukhoi)، میکویان (Mikoyan)، توپولف (Tupolev) و یاکولف (Yakovlev) نیز در مسکو واقع شده‌است. کارخانجات اتومبیل‌سازی زیل (Zil)، ای.زی.ال.کی (AZLK) و نیز کارخانه لوکوموتیو سازی ویتوویچ (Voitovich) در مسکو قرار دارند.

ای.زی.ال.کی

متروواگن مش

همچنین کارخانه ساخت واگن مترو به‌نام متروواگن مش (Metrovagonmash) در حوالی همین شهر واقع شده‌است. کارخانه ساعت‌سازی پولژوت (Poljot) در مسکو، تولیدکننده ساعت‌های نظامی، حرفه‌ای و ورزشی می‌باشد که در روسیه و خارج بسیار شناخته شده‌است. کارخانه الکتروزاوود (Electrozavod)، اولین کارخانه سازنده ترانسفورماتور در روسیه می‌باشد. کارخانه جواهرسازی و دانشکده جواهرسازی مهم‌ترین سازندگان جواهر

در روسیه به‌شمار می‌روند. بزرگ‌ترین استخراج کننده گاز طبیعی در روسیه و جهان، شرکت گازپروم(Gazprom) می‌باشد که اداره مرکزی آن در مسکو قرار گرفته‌است. علاوه بر آن تعداد زیادی شرکت برق، گاز و نفت در این شهر وجود دارد. مسکو همچنین میزبان ادارات مرکزی بسیاری از شرکت‌های تولید کننده نرم‌افزار می‌باشد.

در نتیجه وضعیت اقتصادی کنونی در مسکو، قیمت مسکن رو به افزایش است. امروزه هزینه یک مترمربع مسکن در حاشیه شهر به‌طور متوسط، ۴,۰۰۰ دلار و در مناطق مرکزی و اعیانی‌نشین بین ۶,۵۰۰ تا ۸,۰۰۰ دلار می‌باشد.

حمل و نقل

هوایی

در مسکو پنج فرودگاه اصلی تجاری وجود دارد:

فرودگاه بین‌المللی دُمُددوف(Domodedovo)

این فرودگاه در ۴۲ کیلومتری جنوب شرقی از مرکز مسکو قرار دارد و بزرگ‌ترین فرودگاه روسیه از لحاظ تعداد مسافر و ترافیک باری است.

در سال ۲۰۱۰، در حدود ۲۲,۲۵۴,۵۲۹ نفر از این فرودگاه برای مسافرت استفاده نمودند. فرودگاه بین‌المللی دُمُددوف، مسافربری بسیار برجسته بوده، و دارای انواع پروازهای داخلی و همچنین پروازهایی به مقصد کشورهای مشترک‌المنافع می‌باشد. این فرودگاه از لحاظ تراکم عبور و مرور قابل رقابت با فرودگاه شری متیوو می‌باشد؛

فرودگاه بین‌المللی شری متیوو(Sheremetyevo)

در ۲۹ کیلومتری شمال غربی مرکز شهر قرار دارد،

این فرودگاه در سال ۲۰۱۰، در حدود ۱۹,۳۲۹,۰۰۰ نفر مسافر را جابجا کرده است. فرودگاه بین‌المللی شری متیوو، با ارائه ۶۰ درصد از کل پروازهای بین‌المللی، برای استفاده مسافران خارجی بوده و دومین فرودگاه بزرگ روسیه بعد از دُمُددوف است.

فرودگاه بین‌المللی ونوکوف(Vnukovo)

این فرودگاه بین المللی در ۲۸ کیلومتری جنوب غربی از مرکز شهر مسکو قرار دارد. این فرودگاه که قدیمی‌ترین فرودگاه مسکو است، در سال ۲۰۱۰، تقریباً نه و نیم میلیون مسافر را جابه جا نموده‌است.

فرودگاه بابیکوو (Bykovo Airport)

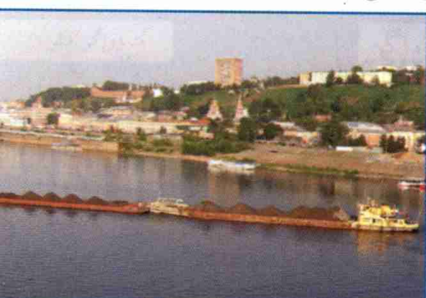
این فرودگاه در ۳۵ کیلومتری جنوب شرقی مسکو و در امتداد بزرگراه و راه آهن ریازان(Ryazan) در نزدیکی شهر زوکوفسکی(Zhukovsky) قرار دارد.

فرودگاه بین‌المللی اوستاویو(Ostafyevo)

این فرودگاه در سال ۲۰۰۰ به دلیل موارد نظامی تأسیس شد.

در سه فرودگاه آخری، عمدتاً پرواز های داخلی روسیه و رفت و برگشت به ایالات شوروی سابق انجام می پذیرد. فرودگاه‌های مسکو در فواصل مختلفی از مرکز شهر و در کمربندیِ حمل و نقل شهر مسکو به نام مکاد(MKAD) قرار گرفته‌اند: دورترین آنها بیکوو در ۳۵ کیلومتری، دُمُددوف در ۴۲ کیلومتری، ونوکوف در ۱۱ کیلومتری، شری متیوو در ۱۰ کیلومتری و نزدیک‌ترین آن اوستاویو در ۸ کیلومتری از کمربندیِ مکاد واقع شده‌است.

چندین فرودگاه کوچک دیگر نیز در نزدیکی مسکو قرار دارد، همچون: میاچکوو(Myachkovo) که مخصوص هواپیماها و هلیکوپترهای خصوصی و دربست است.

رچنوی وکزال

حمل و نقل آبی

مسکو دارای دو ترمینال مسافربری-پایانه رودخانه جنوبی و پایانه رودخانه شمالی یا رچنوی وکزال(Rechnoy Vokzal)- و نیز مسیرهای منظم کشتیرانی و قایق‌های کروز، بر روی رودخانه‌های

پاولتسکی

بلوروسکی

کازانسکی

کیوسکی

کرسکی

ریژوسکی

موسکاوا(Moskava) و اُکا(Oka) است که بیشتر به منظور تفریح و گردش استفاده می‌شوند. پایانه رودخانه شمالی که در سال ۱۹۳۷ تأسیس شد، قطب اصلی مسیرهای طولانی به‌شمار می‌رود. سه بندر دیگر نیز برای امور باربری در مسکو وجود دارند.

راه‌آهن

در مسکو چندین ایستگاه قطار مشغول فعالیت می‌باشند. نُه پایانه خط آهن مسکو عبارتند از:

۱- بلوروسکی(Belorussky)

۲- کازانسکی(Kazansky)

۳- کیوسکی(Kkiyevsky)

۴- کرسکی(Kursky)

۵- لنینگرادسکی(Leningradsky)

۶- پاولتسکی(Paveletsky)

۷- ریژوسکی(Rizhosky)

۸- ساویولوفسکی(Savyolovsky)

۹- یاروسلافسکی(Yaroslavsky)

ریژوسکی

ساویولوفسکی

یاروسلافسکی

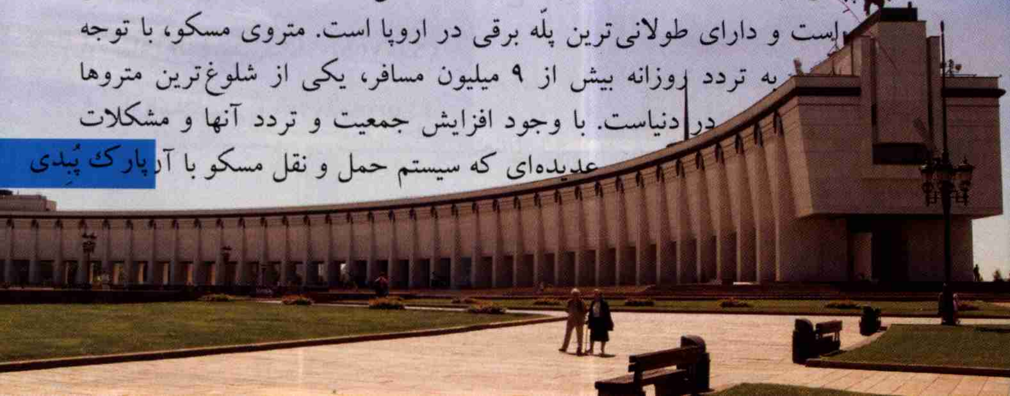

راه‌آهن غرب

همه این پایانه‌ها نزدیک مرکز شهر می‌باشند، اما هر کدام مسیرهایی را از بخش‌های مختلف اروپا و آسیا پشتیبانی می کنند. ایستگاه‌های راه‌آهن کوچک‌تری نیز در مسکو وجود دارند که بلیط‌های آنها نیز به نسبت ارزان‌تر است و روس‌ها آنها را برای مسافرت‌های خود، خصوصاً به سن پترزبورگ ترجیح می‌دهند. مسکو همچنین ایستگاه نهایی راه‌آهن غرب(Trans-Siberian) است که حدوداً ۹۳۰۰ کیلومتر تا شهر ولادیوستوک(Veladivostok) در شرق روسیه و ساحل اقیانوس آرام امتداد دارد. برای سفر از حومه به شهر و بالعکس، شبکه‌ای از قطارهای برقی وجود دارد. این ریل‌های برقی از هر یک از پایانه‌ها تا نزدیکی ایستگاه راه‌آهن و تا شعاع ۱۴۰ کیلومتری شهر امتداد دارند.

مترو

حمل و نقل درون شهری شامل مترو مسکو می‌شود، سیستمی که به علت ساخت هنرمندانه نمای دیوارها، کفپوش‌های موزاییکی و چهل چراغ‌های زیبا شهرت دارد. این مترو اولین بار که در سال ۱۹۳۵ افتتاح شد، تنها یک خط آهن داشت و امروزه شامل ۱۲ خط است که بیشتر آنها زیرزمینی است و حدود ۱۸۰ ایستگاه دارد. این مترو، یکی از عمیق‌ترین راه‌های زیرزمینی در دنیاست؛ برای نمونه، ایستگاه پارک پُبدی(Park Pobedy) که در سال ۲۰۰۳ کامل شد، در ۸۴ متری زیر زمین است و دارای طولانی‌ترین پلّه برقی در اروپا است. متروی مسکو، با توجه به تردد روزانه بیش از ۹ میلیون مسافر، یکی از شلوغ‌ترین متروها در دنیاست. با وجود افزایش جمعیت و تردد آنها و مشکلات عدیده‌ای که سیستم حمل و نقل مسکو با آ

پارک پُبدی

تیمیریازفسکایا

سرجیا ایسنستینا

است، برنامه‌های بسیاری برای توسعه این قطار درون شهری در نظر است.

مونوریل

شرکت مترو مسکو، یک خط کوتاه به طول ۴/۷ کیلومتر با شش ایستگاه مونوریل نیز ساخته‌است، که در سال ۲۰۰۴ افتتاح شد و بیشترین سرعت آن ۶۰ کیلومتر در ساعت است. این خط، ایستگاه مترو تیمیریازفسکایا(Timiryazevskaya) و خیابان سرجیا ایسنستینا(Sergeya Eisensteina) را به یکدیگر مرتبط ساخته و تا نزدیک مرکز نمایشگاهی کل روسیه(VVTs) امتداد دارد.

اتوبوس و اتوبوس برقی

به علت فاصله نسبتا زیاد ایستگاه‌های متروی مسکو از مرکز شهر، یک شبکه وسیع اتوبوسرانی، شهر را پوشش می‌دهد. در مسکو همچنین، پایانه اتوبوسرانی برای مسیرهای طولانی و بین شهری نیز وجود دارد (پایانه اتوبوسرانی مرکزی (Central Bus Terminal)، که روزانه تقریباً ۲۵ هزار مسافر را با ارائه ۴۰درصد از مسیرهای طولانی اتوبوسی جابه‌جا می‌کند. در هر کدام از خیابان‌های وسیع مسکو، حداقل یک مسیر اتوبوس وجود دارد. در بسیاری از این مسیرها، اتوبوس‌های برقی (Trol-leybus) نیز وجود دارد.

تراموا

مسکو دارای سیستم وسیع تراموا(واگن برقی) می‌باشد که نخستین بار در سال ۱۸۹۹ افتتاح شد. روس‌ها روزانه کمتراز آن استفاده می کنند، گرچه، هنوز در برخی نواحی؛ برای آنها که می‌خواهند به ایستگاه مترو برسند، ارزشمند است.

جاده‌ها

در مسکو و اطراف آن شبکه وسیعی از انواع جاده‌ها وجود دارد. چندین اتوبان به‌صورت دایره متحدالمرکز در اطراف شهر مسکو وجود دارد وکمربندیِ مکاد و در امتداد آن کمربندیِ سوم و چهارم(که در آینده ساخته خواهد شد)، از بزرگراه‌های محدوده شهر مسکو می‌باشند.

مراکز خرید

خرید سوغات و یادگاری در مرکز شهر مسکو از کارهای عادی و روزمره مسافران است. اجناس ارزان تر را می توانید در بازار ایزمایلوفسکی(Izmaylovsky) در پارک ایزمالیلوو(Izmalylovo) بیابید که البته اجرای حرکات نمایشی توسط خرس‌های دست آموز در ورودی بازار، روش خوبی برای جذب گردشگران به نظر می آید.

مرکز خرید اوروپتسکی(Evropeiskiy)

مرکز خرید جدیدی ست که در سال ۲۰۰۶، در حوالی ایستگاه کیفسکی(Kievsky) نزدیک مترو افتتاح شده‌است و در مغازه‌های آن بسیاری از مارک‌های بین‌المللی نظیر کالوین کلین(Calvin Klein)، سوآچ(Swatch)، مارکس و اسپنسر(Marks and Spencer)، لویس(Levi`s) و نکست(Next) یافت می‌شوند. این بازار همچنین دارای سینمای چند سالنی، فروشگاه مواد غذایی، سوپر مارکت و تعداد زیادی انواع فروشگاه مختلف می‌باشد.

مراکز خرید ایکا(IKEA)

سه فروشگاه از مجموعه فروشگاه‌های بین المللی ایکا در مسکو وجود دارد که همگی در خارج از جاده کمربندی و در مراکز خرید بزرگی چون مگا(Mega) (که توسط ایکا اداره می گردد) قرار گرفته‌اند. این مرکز خرید اتوبوس هایی به رنگ زرد روشن را به‌صورت رایگان در اختیار قرار می‌دهد که از نزدیک‌ترین ایستگاه مترو حرکت می کنند. متروی رچنوی وکزال(Rechnoi Vokzal) از شمال، لیوبلینو یا کوزمینکی(Lyublino or Kuzminki) از جنوب شرقی و تیوپلی استن(Tyopliy Stan) از جنوب به این مجتمع متصل هستند.

مجتمع تجاری گوم(Gum)

این مجتمع با معماری قابل توجه، مجاور میدان سرخ(Red Square) و در مرکز شهر مسکو قرار دارد که بزرگ‌ترین مرکز تجاری روسیه و یکی از بزرگ‌ترین مراکز تجاری دنیا است و در سال ۱۸۹۳ افتتاح شده‌است. در زمان افتتاح، ۲۰۰

فروشگاه در آن وجود داشت. ساختمان سه طبقه آن سابقاً پر از اجناس روسی با کیفیت متوسط بود و اکنون تبدیل به مرکز خرید بزرگی با مارک‌های بین‌المللی و بوتیک‌های بسیار گران‌قیمت شده‌است.

مرکز خرید دتسکای میر(Detskiy Mir)

به معنای دنیای کودکان است و انواع اسباب‌بازی‌ها را می‌توان در آن یافت اما در بعضی از مغازه‌های این مرکز، کتاب و دی وی دی و انواع سوغات سایر کشورها هم فروخته می‌شود. بازار دتسکای میر، شعبات خود را در سراسر روسیه گسترانده است و امروزه فروشگاه‌های آن در اندازه‌های مختلف(اما با اجناس کودکانه متنوع) در مراکز خرید مسکو و سایر شهرهای اصلی روسیه، یافت می‌شود.

هایپر مارکت اوچان

مرکز خرید گورود(GOROD)

به معنای شهر، مرکز خرید بسیار بزرگی ست که در اواخر سال ۲۰۰۶ و در ابتدای خیابان ریازان(Ryazan)، ساخته شده‌است. این مرکز در محدوده سابق کارخانه کاراچاروفسکی(Karacharovsky) واقع شده و محدوده متعارفی از "آنچه مشتری نیاز دارد" را دارا می‌باشد و شامل هایپرمارکت اوچان(Auchan)، انواع فست فود، بوتیک، فروشگاه، سینما، زمین اسکیت روی یخ و غیره است که همگی توسط گروه اوچان اداره می‌گردند.

یولیتسا پتروفکا

مرکز خرید تی.اس.یو.ام(TSUM)

این مرکز، یکی از مشـهورترین فروشـگاه‌های مسکو است که در یک ساختمان تاریخی شش طبقه در خیابان پتروفکا واقع اسـت و به صورت فروشگاهی با اجنـاس گران قیمت، با مجموعـه ای از تقریباً تمام طراحان درجه یک اروپایی، توسـعه یافته اسـت و می توان بـا دو دقیقه پیـاده روی از پاساژ پتروفسکی به سمت یولیتسـا پتروفـکا (Ulitsa Petrovka)، به آنجا رسید.

فورمول کینو

مرکز خرید آتریوم(Atrium)

یوری لوژکوف

مرکـز خریـد بسیار بزرگـی روبروی ایستگاه کرسک(Kursk) و نمـاد فرمانداری یوری لوژکوف (Yuri Luzhkov) مسکو می‌باشد. این بازار همه چیز را یک جا دارد- لباس فروشی‌های متعدد، عطر فروشی، سوپرمارکت، محل بازی و تئاتر فورمول کینو (Formula Kino)- و بهتریـن مکان برای خرید به شـمار می رود. یک کافی‌شـاپ بزرگ نیز در سـالن هسـت که هر شب کنسرت زنده موسیقی سـنتی و پاپ در آن اجرا می‌شود.

مرکز خرید مانژ(Manezh)

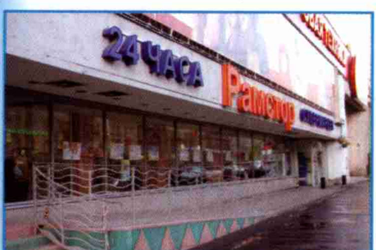
گرچـه اسـم اصلی ایـن مرکز خریـد اُخوتنی ریـاد(Okhotny Ryad) اسـت اما مـردم به‌خاطر میدانـی که در آن قرار گرفتـه آن را مانژ می‌نامند. اجناسـی با برندهایی همچون بنتـون(Benetton)، تامی هلفیگر(Tommy Hilfiger)، موتیفی(Motivi) و ام.ای.ایکس.ایکس(MEXX) و در کنار آنها اجناس کادویی، نقطه قوت این مرکز می‌باشد. این بازار، با قرار گرفتن در زیر میدان نزدیک به کرملین(Kremlin)، جمعیت بسیاری از روس های شهرستانی را که در آنجا گردش می کنند و از ویترین گنبدی شـکل و پیچیده فروشگاه عکس می گیرند، به خود جذب می کند.

فروشگاه کالینکا استاکمن(Kalinka-Stockmann)

فروشگاه زنجیره‌ای آن متشکل از چندین فروشگاه در پاساژ اسمولنسکی(Smolensky) و در کمربندی گاردن(Garden) می‌باشد. در طبقه منفی یک این فروشگاه موادغذایی، مجموعه گسترده‌ای از انواع میوه‌های تازه، سبزیجات و ماهی یافت می‌شود. مغازه‌های لباس مردانه و زنانه در طبقه اول و مغازه‌های لوازم خانگی، پارچه‌های کتان، لوازم الکتریکی، کفش و لباس بچه‌گانه در طبقه دوم وجوددارند. فروشگاهی جداگانه در خیابان لنینسکی(Leninsky)، انواع لباس مردانه و زنانه و کفش فصل گذشته یا کلکسیونی از تمام سال را می‌فروشند و دو فروشگاه جدید استاکمان(Stockmann) با دو شعبه یک و دو و مراکز خرید مگا(MEGA) در جاده کمربندی، اخیراً به این خانواده بزرگ پیوسته‌اند.

فروشگاه سانرایز پرو(Sunrise Pro)

هایپر مارکت کامپیوتر و لوازم فنی و الکترونیکی است و در شمال مرکز شهر قرار دارد و خرید کردن در آن به شیوه بسیار پیشرفته و کاملاً مکانیزه است مخصوصا برای مشتریانی که می‌دانند چه می‌خواهند، زیرا تقریباً تا قبل از پرداخت، فرصت دیدن کالا را ندارند. همچنین شرایط بازگرداندن و ضمانت کالا در این فروشگاه بسیار پیچیده است. اینجا از لحاظ قیمت بهترین محل برای خرید لوازم الکتریکی می‌باشد.

فروشگاه رام استور(Ramstore)

فروشگاه‌های زنجیره‌ای عرضه کالا است و اجناس در آن جا زیر قیمت معمول مسکو عرضه می‌شوند. به طور کلی ۲۲ فروشگاه رام استور در اندازه‌های متفاوت در مسکو وجوددارد.

پاساژ پتروسکی(Petrovsky Passazh)

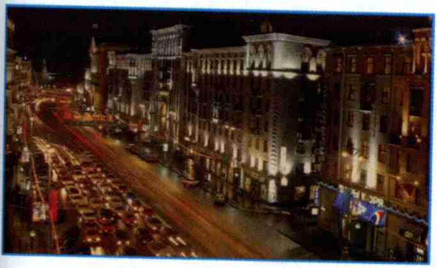
پتروسکی لوکس‌ترین پاساژ شهر است و بوتیک‌های نیناریچی(Nina Ricci)، گیونچی(Givenchy)، مکس مارا(MaxMara)، کنزو(Kenzo) و بالی(Bally) و یک فروشگاه عتیقه‌فروشی، این فضای شیک با سقف شیشه‌ای را زیباتر ساخته‌اند.

گالری آکتیور(Gallery Aktyor)

جنب فروشگاه پیشرفته یلیسیوسکی (Yeliseyevsky)- با فضایی کوچک تر و زیباتر، و گاه خلوت تر از گوم یا مانژ قرار دارد. در آنجا برندهای معروفی چون نف نف(Naf Naf)، لِویس(Levi's)، چویگنون(Chvignon) و لاکوست(Lacoste) به فروش می رسند. در طبقه اول، فروشگاه‌های سوآچ(Swatch) و مغازه لوازم آرایشی کلینیک(Clinique) به چشم می خورند.

خیابان قدیمی آربات(Arbat)

سرتاسر این خیابان پر از دست‌فروشی‌هایی با اجناس ارزان، سوغات، کافه، رستوران‌های سطح پایین و غیره می‌باشد. قیمت‌ها از معقولانه به فریبنده و به نوعی کلاهبرداری، تغییر می کنند. بسیاری از فروشنده‌ها اول قیمت را خیلی بالا می گویند و اگر با آنها روسی صحبت کنید کم می کنند. فروشگاه‌های دیگر نیز تقریبا همان کالا را می‌فروشند اما با قیمتی بالاتر و مقطوع.

خیابان تیورسکایا(Tverskaya)

این خیابان از کاخ کرملین آغاز شده و از شمال شرق به سمت تیور(Tver) و سن پترزبورگ امتداد دارد. به همین علت، شاهراه بسیار مهمی در روسیه به‌شمار می‌رود. امروزه با داشتن بوتیک‌های معتبر، شیک‌ترین و مد روزترین خیابان مسکو می‌باشد.

دیدنی‌ها

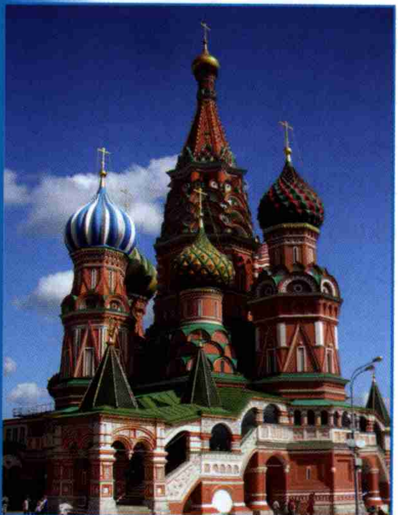
اماکن مذهبی

مساجد

مسجد جامع مسکو (Moscow Congregational Mosque)

از لحاظ اجتماعی غالباً به‌عنوان مسجد مرکزی روسیه به حساب می آید. مسجد در سال ۱۹۰۴ طبق نقشه معماری نیکولای ژوکوف(Nikolay Zhokov) به سبک بیزانسی ساخته‌شده و از آن زمان

تاکنون چندین بار مرمت شده‌است. در تعطیلات مذهبی، حدود پنجاه هزار مسلمان متشکل از نمایندگان مسلمانان روسیه، ساکنان، دانش آموزان و بازدیدکنندگانی از کشورهای مسلمان خارجی، در حیاط این مسجد گرد هم می آیند.

کلیساها

کلیسای جامع سن باسیل
(Saint Basil's Cathedral)

این کلیسای ارتودوکسی که در میدان سرخ واقع شده و در بسیاری از تصاویر، سمبل مسکو است، در سال ۶۱-۱۵۵۵ به سفارش ایوان چهارم به مناسبت گرامی‌داشت روز تسخیر کازان و آستاراخان ساخته شده‌است. سن باسیل نقطه مرکزی مسکو و قطب رشد آن از قرن چهاردهم به بعد است. این کلیسا تا اتمام برج ناقوس ایوان کبیر در سال ۱۶۰۰، بلندترین ساختمان در مسکو بود. در این بنای زیبا موزه‌ای نیز وجود دارد.

کلیسای مسیح ناجی بولوانی(Church of the Savior on Bolvany)

کلیسای ارتودکسی در ناحیه زموسکورچی (Zamoskvorechye) مسکو است و ساخت آن در سال ۱۷۵۵، به سبک معماری قرن هجدهم به اتمام رسید.

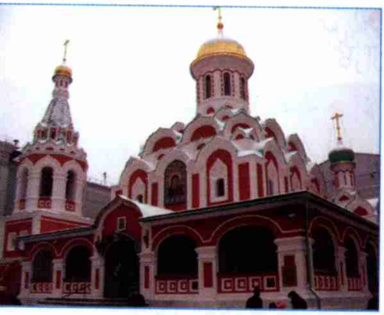
کلیسای جامع مسیح ناجی
(Cathedral of Christ the Saviour)

با گنبدی طلایی در کناره رودخانه موسکوا، در سمت غربی کاخ کرملین و بلندترین کلیسای ارتودکس شرقی است. ساخت این کلیسا سال‌های زیادی به‌طول انجامید و نمای بیرونی آن، در سال ۱۸۶۰ به اتمام رسید. برخی از بهترین نقاشان روسی تا بیست سال بعد، به زیباسازی نمای داخلی آن ادامه دادند. کلیسای جامع در ۲۶ می سال ۱۸۸۳، در روز تاج گذاری الکساندر سوم(Alexander III)، تقدیس شد.

کلیسای جامع یلوخوف(Yelokhovo)

این کلیسا مخصوص بزرگان مسکو بوده‌است. ساختار کنونی آن توسط آرشیتکت روسی، یوفگرف تیورین(Yevgraph Tyurin) به سبک نئوکلاسیک، در سال‌های ۱۸۴۵-۱۸۳۷ طراحی و مرمت گردید. ساختمان اصلی آن، در سال ۳۱-۱۷۲۲ در روستای یلوخوف(Yelokhovo)، برای شاهزاده پرسکویا ایوانوفنا(Tsaritsa Praskovya Ivanovna) ساخته‌شد. در آنجا بود که الکساندر پوشکین(Alexander Pushkin) در سال ۱۷۹۹ غسل تعمید داده‌شد.

کلیسای جامع کازان(Kazan Cathedral)

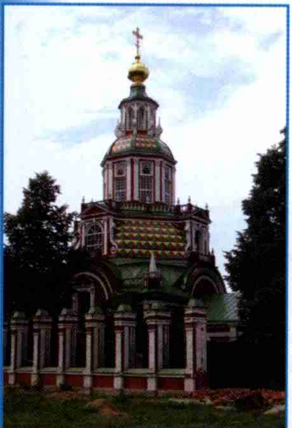
در سمت شمال‌شرقی میدان سرخ واقع شده‌است. بنای اولیه این کلیسای ارتودکسی در دهه ۱۶۳۰به عنوان نماد آزاد سازی شهر در برابر متجاوزان لهستانی ساخته شده‌است. این کلیسا در سال ۱۹۳۶ به دستور جوزف استالین تخریب شد. ولی بعد از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی دوباره بازسازی شد و کلیسای کنونی حاصل این تجدید بنا است.

کلیسای ولادت مسیح در پوتینکی (Nativity Church in Putinki)

یکی از زیباترین و خوش‌منظره‌ترین کلیساهای مسکو و آخرین کلیسا با سقفی به سبک معماری قرن شانزدهم و هفدهم-سقفی به شکل چادر- در تاریخ معماری روسیه می‌باشد. معمار فرانسوی اِن اوژن ویولت لو دوک(Eugène Viollet-le-Duc)، چنان تحت تأثیر طراحی آن قرار گرفت، که آن‌را سبک معماری گوتیک روسی نامید. کلیسای ولادت مسیح در پوتینکی، دارای شش طاق خیمه مانند زیبا می‌باشد که با ترکیب بسیار عجیبی کنار هم قرار گرفته‌اند.

کلیسای شفاعت فیلی
(Church of the Intercession at Fili)

کلیسایی‌ست که به سبک قرن هجدهم و به دستور بویارلوف ناریشکین(Boyar Lev Naryshkin) در ملکی خارج از شهر مسکو به نام فیلی ساخته‌شد که این املاک از سال ۱۹۳۵ متعلق به شهر مسکو گردید. این کلیسا، جایگزین کلیسایی چوبی شد که توسط میخائیل رومانوف(Mikhail Romanov) بنا شده‌بود.

کلیسای شوالیه سن جان
(Church of St. John the Warrior)

یک کلیسای ارتودکس روسی است که در سال‌های ۱۷۱۷-۱۷۰۴ در منطقه یاکیمانکا(Yakimanka) مسکو و در دوره سلطنت پطر کبیر ساخته‌شد.

کلیسای سن نیکولای در خامونیکی
(Church of St. Nicholas in Khamovniki)

یک کلیسای چوبی محلی است که در قرن هفده(۱۶۲۵) توسط سن نیکولای نساج در محله خامونیکی بنا شد. این کلیسا بین سال‌های ۱۶۷۹ تا ۱۶۸۲ دوباره تعمیر شد و به یک کلیسای پنج گنبده با یک ناقوس تبدیل شد. این کلیسا در فهرست ائتلاف ساختمان‌های یادبود بوده و نمایانگر گوشه‌ای از چشم‌انداز امروزی کومسومولسکی(Komsomolsky) و خیابان لئو تولستوی(Leo Tolstoy)- دو منطقه‌ای که در آن سوی کمربندی گاردن قرار گرفته‌اند- می‌باشد. صحن کلیسا قطعه کاملی را در میان خیابان‌های لئوتولستوی و تیمور فرونز(Timur Frunze) در بر گرفته و شامل یک ردیف خانه‌های قدیمی کوچک می‌باشد.

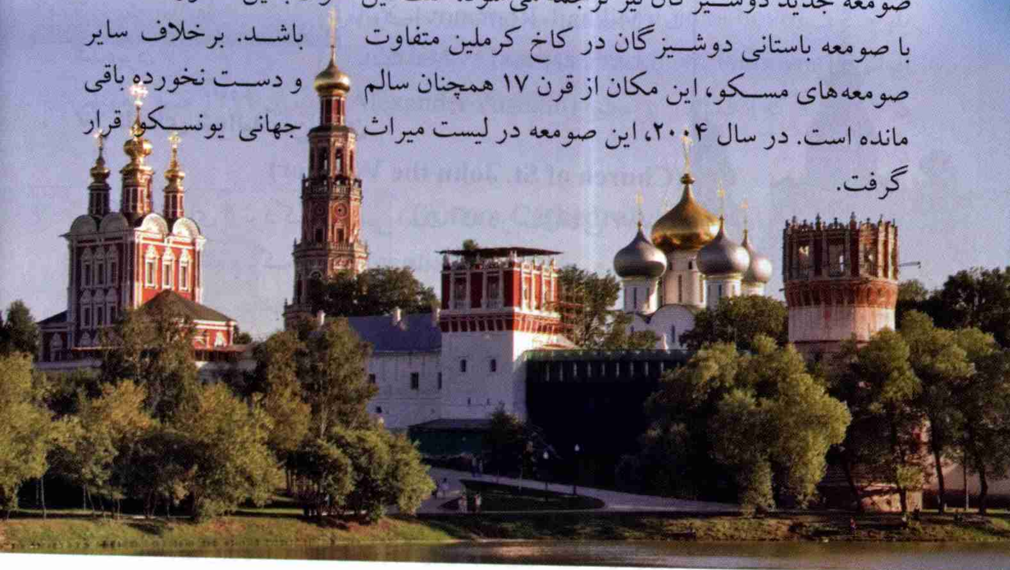
کلیسای تمام قدیسین (All Saints)

یکی از قدیمی‌ترین کلیساها در مسکوست که در میدان اسلاویانسکایا(Slavyanskaya Square) قرار دارد. این

کلیسای چوبی در سال ۱۳۸۰ پس از جنگ کولیکف(Kulikovo)، توسط دمیتری دونسکوی(Dmitry Donskoy) ساخته شد.

صومعه نوودچی(Novodevichy)

که به صومعه بوگورودیتسه- اسمولنسکی(Bogoroditse-Smolensky) نیز معروف می‌باشد، از بهترین صومعه‌ها در مسکو است. این نام گاهی به صورت صومعه جدید دوشیزگان نیز ترجمه می‌شود، علت این عنوان بدین منظور است که با صومعه باستانی دوشیزگان در کاخ کرملین متفاوت باشد. برخلاف سایر صومعه‌های مسکو، این مکان از قرن ۱۷ همچنان سالم و دست نخورده باقی مانده است. در سال ۲۰۰۴، این صومعه در لیست میراث جهانی یونسکو قرار گرفت.

تثلیث لاورا سن سرگیو(The Trinity Lavra of St. Sergius)

از مهم‌ترین صومعه های روسی و قطب روحانی کلیسای ارتودکس روس می‌باشد. این صومعه در شهر سرگیو پوساد(Sergiyev Posad)- حدوداً ۷۰ کیلومتر به سمت شمال شرقِ مسکو و از راه خیابانی که به یاروسلاف ۱(Yaroslavl) منتهی می‌شود - واقع شده‌است و امروزه بیش از ۳۰۰ راهبه در آن ساکنند.

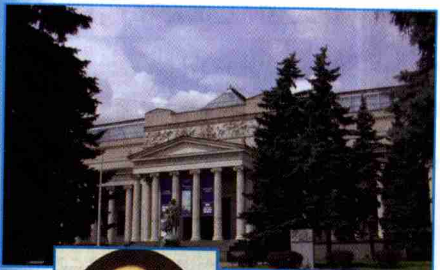

کنیسه گروه سرود خوانی مسکو(Moscow Choral Synagogue)

پرستش گاه اصلی یهودیان، در روسیه و شوروی سابق می‌باشد. این پرستش گاه در منطقه باسمانیِ مرکزی(Basmanny)، نزدیک ایستگاه مترو واقع شده‌است

موزه‌ها

موزه هنرهای زیبای پوشکین(Pushkin Museum of Fine Arts)

یوری نوچف مالتسف

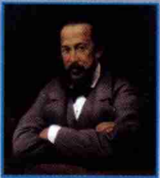
این موزه، بزرگ‌ترین موزه هنر اروپایی در مسکو است که در خیابان ولخونکا(Volkhonka)، درست مقابل کلیسای جامع مسیح ناجی قرار گرفته است. از آنجایی که در این موزه اثری از اشعار معروف روسی یافت نمی‌شود، نام آن کمی گمراه کننده به‌نظر می‌رسد. این موزه توسط ایوان تسوتایو(Ivan Tsvetaev) (پدر شاعر مارینا تسوتایوا) تأسیس شده‌است. کار ساخت این موزه از سال ۱۸۹۸شروع و تا سال ۱۹۱۲ ادامه داشت. تیسوتوف، فردی ثروتمند و خَیر به نام یوری نوچف مالتسف(Yuriy Nechaev-Maltsov) و یک معمار امروزی به نام رومن کلین (Roman Klein) را متقاعد ساخت که مسکو نیاز مبرمی به یک موزه هنرهای زیبا دارد و در نتیجه آن را راه اندازی کردند.

موزه تاریخ‌شناسی دولتی

(State Historical Museum)

موزه تاریخ روسیه می‌باشد که در حد فاصل میدان سرخ و میدان مانژ واقع شده‌است. در این موزه، طیف گسترده‌ای از آثار باستانیِ به‌جای مانده از قبایل بدوی ما قبل تاریخ که در روسیه کنونی می‌زیسته‌اند، وجود دارد. همچنین در این موزه آثار قیمتی و گرانبهایی که توسط اعضای خاندان رومانوف(Romanov dynasty) به دست آمده، نیز وجود دارد.

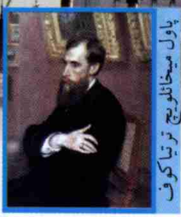
الکسی یواروف

شمار کل اشیاء موجود در این موزه به بیش از یک میلیون می‌رسد. این موزه در سال ۱۸۷۲ توسط ایوان زابلین (Ivan Zabelin) الکسی یواروف(Aleksey Uvarov) و سایر علاقه‌مندانِ به فرهنگ اسلاوی(Slavophiles) نژادیِ اروپای مرکزی و شرقی وعلاقمندان به ترویج تاریخ روسی و خود آگاهی ملی تأسیس شد.

موزه بزرگ جنگ میهن پرستانه (Great Patriotic War)

در پوکلونایا گورا(Poklonnaya Gora) که در استعاره، تپه اطاعت و پرستش نام دارد، قرار گرفته. نمایشگاهی از وسایل نقلیه نظامی، هواپیما، توپ و غیره که در جنگ جهانی دوم استفاده شده‌اند، در ساختمان مرکزی این موزه و در فضای باز در معرض دید عموم قرار گرفته‌است.

پاول میخائلویچ ترتیاکوف

گالری ترتیاکوف(Tretyakov)

یک گالری هنرهای زیبا در مسکو می‌باشد که کلکسیونی درجه یک از هنرهای زیبای روسی را دارد. پیشینه این گالری به سال ۱۸۵۶ بازمی گردد، زمانی که بازرگانی از مسکو به نام پاول میخائلویچ ترتیاکوف(Pavel Mikhailovich) آثار هنرمندان روسی عصر خود را با هدف تشکیل کلکسیون خریداری کرد؛ که بعدها به صورت موزه هنرهای ملی ارتقاء یافت.

موزه علوم فنی(Polytechnical Museum)

موزه علوم مسکو است که تأکید بر پیشرفت علم و تکنولوژی و همچنین اختراعات مدرن و پیشرفته شوروی دارد و در سال۱۸۷۲، پس از اولین نمایشگاه علوم فنی روسیه، در روز دویستمین سالگرد تولد پطر کبیر تأسیس شد.

موزه معدن‌شناسی فرسمن (Fersman Mineralogical Museum)

یکی از بزرگ‌ترین موزه‌های مواد کانی در دنیاست و بیش از ۱۳۵۰۰۰ نمونه، همچون انواع کریستال، سنگ، خاک، بلور و سایر مواد معدنی در آن یافت می‌شود. نام این موزه از الکساندر فرسمن(Alexander Fersman) –معدن شناس- گرفته شده‌است.

موزه هنرهای مدرن مسکو (Moscow Museum of Modern Art)

موزه‌ای از هنرهای مدرن و معاصر که در سال ۱۹۹۹ افتتاح شده. پروژه ساخت آن توسط زوراب تیسرتلی (Zurab Tsereteli)، رئیس دانشکده هنر روس راه‌اندازی و اجرا گردید.

اسلحه‌خانه کاخ کرملین(Kremlin Armoury)

یکی از قدیمی‌ترین موزه‌های مسکو است که در سال ۱۸۰۸ تأسیس شد و در کاخ کرملین مسکو قرار گرفت. این اسلحه‌خانه در سال ۱۵۰۸ برای مهمات جنگی سلطنتی ایجاد شد. پیش از منتقل شدن دربار سلطنتی به سن پترزبورگ، این مکان مسئولیت ارائه، خرید و انبار کردن اسلحه، جواهرات و لوازم‌خانگی امپراطور را بر عهده داشت.

خزانه الماس کاخ کرملین(Kremlin Diamond Fund)

کلکسیون بی‌نظیری از طلا و جواهرات است که در کاخ کرملین نگهداری و به معرض نمایش گذارده می‌شود. تاریخچه این گنجینه باز می‌گردد به خزانه پادشاهی روس که در سال ۱۷۱۹ توسط پطر اول روسیه تأسیس گردید.

خانه عکاسی مسکو(Moscow House of Photography)

کلکسیون بزرگی از شاهکارهای عکاسی قدیمی و معاصر روسی می‌باشد و همچنین پروژه‌ها و جشن‌های بزرگ را برنامه‌ریزی و سازماندهی می‌کند. این موزه، مجموعه‌ای از شاهکارهای هنر عکاسی روسی را گردآوری کرده‌است که شامل

آثار الکساندر گرینبرگ(Alexander Grinberg)، مکس پنسون(Max Penson)، الکساندر روجنکو(Alexander Rodchenko) و دمیتری بالترمنتس(-Dmitri Bal termants)می باشد.

موزه تانک کوبینکا(Kubinka)

موزه بزرگی از وسایل نقلیه مسلح و جنگی می‌باشد که در خارج از شهر مسکو واقع شده‌است و تعداد بسیاری از تانک‌های معروف جنگ‌های جهانی اول و دوم و دوران جنگ سرد در آن قرار دارند.

موزه مرکزی نیروی هوایی مونینو (Central Air Force Museum in Monino)

این موزه در فرودگاه مونینو ودر ۴۰ کیلومتری شرق مسکو قرار گرفته‌است و یکی از بزرگ‌ترین موزه‌های نیروی هوایی در دنیا و بزرگ‌ترین موزه هواپیمایی روسی می‌باشد. ۱۷۳ هواپیما و ۱۲۷ موتور هواپیما و همچنین مجموعه‌ای از اسلحه‌ها و ادوات جنگی، یونیفورم‌ها، آثار هنری و سایر اشیاء مرتبط با هوانوردی، به معرض نمایش گذارده شده‌اند. یک کتابخانه، شامل کتاب، فیلم و عکس نیز در دسترس بازدیدکنندگان قرار گرفته‌است. گشت‌هایی نیز توسط خلبانان با سابقه ترتیب داده شده‌است. این موزه در سال ۱۹۵۸ افتتاح شده و پیش از آن، تا سال ۲۰۰۱، به‌خاطر نمایش نمونه‌های اولیه طبقه‌بندی شده از دوره اتحاد جماهیر شوروی سابق، بسته بود. این گونه نمایش‌ها، موجب شده‌اند که امروزه، این موزه بسیار خاص باشد. این موزه ، نزدیک دانشکده نظامی واقع‌شده که نام خود را از یوری گاگارین(Yu. A. Gagarin) نخستین فضانورد دنیا گرفته است.

بناها و مکان‌های دیدنی

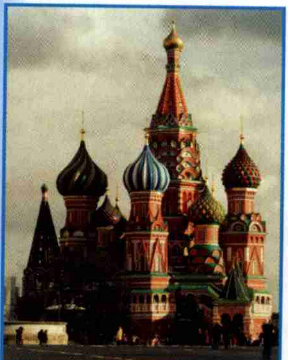
میدان سرخ(Red Square)

میدانی در مرکز شهر مسکو است که کاخ کرملین، کاخ سلطنتی سابق و اقامتگاه کنونی

رئیس جمهور روسیه را از محله تاریخی بازرگانی جدا ساخته‌است. از آن جا که خیابان‌ها و بزرگراه‌های اصلی از این میدان، به تمام جهات منشعب می‌شوند، اغلب به‌عنوان میدان مرکزی مسکو و کل روسیه محسوب می‌شود. در سال ۱۹۹۰ ، میدان سرخ و کرملین با همدیگر جزء فهرست میراث فرهنگی در آمدند. در این میدان و اطراف آن جاهای دیدنی زیادی وجود دارد که در زیر به آنها می پردازیم:

• **آرامگاه بزرگ لنین(Lenin's Mausoleum)**، آرامگاه ولادمیر لنین رهبر انقلاب کمونیستی شوروی می‌باشد. بدن مومیایی شده او اندکی پس از مرگش در سال ۱۹۲۴(حتی در زمان جنگ) به معرض نمایش عموم گذاشته شده. نمای گرانیتی کوچک اما تاریخی آن؛ با عناصری از آرامگاه‌های باستانی همچون اهرام ثلاثه مصر یا مقبره کوروش کبیر، آمیخته است.

• **لوبنوی مستو(Lobnoye Mesto)**، معروف به مکان جمجمه‌ها، سکوی بلند سنگی با ارتفاع ۱۳ متر واقع در میدان سرخ، روبروی کلیسای جامع سن باسیل می‌باشد. این نام از واژه روسی لاب(lob) به معنای پیشانی و مستو(mesto) به معنای مکان مشتق شده‌است. به نظر می‌رسد این سکو که در سال ۱۵۳۰ از آجر ساخته شده و اولین بار در سال ۱۵۴۷ از آن یاد شده، روزگاری ایوان چهارم واسیلیویچ(Ivan IV Vasilyevich) از آنجا برای اهالی مسکو سخنرانی می کرده است.

• **کیلومتر صفر(Kilometre Zero)**، در بسیاری از کشورها، این نقطه ، یا مشابه آن در زبان‌های دیگر، مکان بخصوصی است؛ که در زمان‌های قدیم واحد مسافت از آنجا(اغلب پایتخت کشورها) محاسبه می‌شده است. این نظریه همچنین برای جاده‌ها و خیابان‌ها و نیز شهرهای جداگانه وجود دارد (معمولاً از اداره پست مرکزی آن شهر بدین منظور استفاده می گردد). معروف‌ترین این گونه نشانه گذاری‌ها، که تمام بخش‌های آن از زمان‌های قدیم سالم مانده‌است، میلی آریوم آرئوم(Milliarium Aureum) به معنای فرسخ شمار طلایی(Golden

Milestone) در امپراطوری رم است. کیلومتر صفرِ مسکو در قسمت شمال میدان سرخ و محل اتصال آن با میدان مَنِگ(Manege Square) قرار دارد.

کاخ سلطنتی کرملین(Moscow Kremlin)

کاخ کرملین مسکو یک قلعه تاریخی است که بصورت مجتمعی تاریخی از برج و بارو در قلب شهر مسکو، مشرف به رودخانه موسکوا(در سمت جنوب) کلیسای جامع سن باسیل(Saint Basil)، میدان سرخ(در سمت شرق) و باغ الکساندر(در سمت غرب) ساخته شد. بنای این کاخ در سال ۱۴۸۷ به پایان رسید. این بنا در میان دژهای نظامی جهان بهترین است و شامل چهار قصر، چهار کلیسای جامع و دیواری در اطراف آن با برج‌های دیده‌بانی می‌باشد. از این مجتمع، به‌عنوان محل اقامت رسمی رئیس جمهور روسیه استفاده می گردد. نام کرملین، در صورت مجازی اغلب به معنای دولت اتحاد جماهیر شوروی سابق و یا روسیه فعلی و اعضای عالی‌رتبه آن(مانند: نخست‌وزیر، رئیس جمهور، نمایندگان و کمیسرها) به کار می‌رود.

ساختمان‌ها

دیوارهای کرملین و برج‌ها در طی سال‌های ۱۴۸۵ تا ۱۴۹۵ توسط استادان ایتالیائی ساخته شدند. زوایای ناهماهنگ مثلثی شکل دیوار کرملین، محوطه‌ای به مساحت ۲۷۵,۰۰۰ مترمربع را در بر می‌گیرد. طول کلی این دیوار ۲,۲۳۵ متر است ولی ارتفاع آن در جاهای مختلف و بسته به نوع زمین آن، از ۵ تا ۱۹ متر در نوسان است. ضخامت دیوار نیز بین ۳/۵ تا ۶/۵ متر است.

از ابتدا هجده برج در کرملین ساخته شده بودند ولیکن تعداد برج‌ها در قرن هفدهم به بیست عدد افزایش یافت. طرح تمام برج‌ها به جز سه عدد آنها که گرد هستند، به صورت چهار گوش می‌باشند. نام بلندترین برج، اسپاسکایا (Spasskaya) است که در سال ۱۶۲۵ و با ارتفاع ۷۱ متر ساخته شد. تاج اکثر برج‌ها از خیمه‌های چوبی ساخته شده‌است. البته بقایای تاج‌های خیمه‌ای آجری که با نوار سفال رنگی ساخته شده و به دهه ۱۶۸۰ برمی گردند نیز دیده می‌شوند.

میدان کلیسای اعظم، قلب کرملین به حساب می آید. این میدان توسط شش ساختمان شامل سه کلیسای اعظم احاطه شده‌است. کلیسای اعظم دورمیشن(Cathedral of the Dormition) که در سال ۱۴۷۹ ساخته شد، اصلی‌ترین کلیسای مسکو بوده و مراسم تاجگذاری تزارها در آن انجام می‌شده‌است.

کلیسای اعظم بشارت(Cathedral of the Annunciation) با سه گنبد درخشان، دیگر اثر تاریخی است که در سال ۱۴۸۹ تکمیل گردید. در بخش جنوب شرق میدان، کلیسای اعظم آرچانگل میخائیل(Cathedral of the Archangel Michael) وجود دارد که در سال ۱۵۰۸بنا شده و بسیار بزرگتر از سایرین است و در داخل آن حاکمان مسکو از ایوان کالیتا تا ایوان پنجم مدفون گردیده‌اند.

دیگر ساختار شاخص، برج زنگ ایوان کبیر(Ivan the Great Bell Tower) در ضلع شمال شرق میدان است که گفته می‌شود نشان مرکز دقیق مسکو بوده و شباهت به یک شمع در حال سوختن دارد. این بنا که در سال ۱۶۰۰ ساخته شده، ۸۱ متر ارتفاع دارد. تا زمان انقلاب روسیه، این ساختمان مرتفع‌ترین ساختار شهر محسوب می‌گردید. زیرا ساخت ساختمان‌های بلندتر از آن ممنوع بود. ۲۱ زنگ این برج در زمان حمله دشمنان به صدا در می‌آمده‌است.

قدیمی‌ترین ساختار غیر مذهبی باقی مانده، قصر مرصع(Palace of Facets)، در سال ۱۴۹۱ مربوط به ایوان سوم است که تخت‌های شاهنشاهی در آن قرار دارند. بعد از این بنا، قدیمی‌ترین ساختار، مربوط به اولین منزل خاندان سلطنتی یعنی قصر تِرِم(Terem Palace) است. قصر ترم اصلی نیز به فرمان ایوان سوم ساخته شد ولی زمان ساخت اکثر قصرهای موجود، به قرن هفدهم برمی گردد. قصر ترم و قصر مرصع توسط قصر کرملین کبیر به هم متصل شده‌اند که فرمان ساخت آن را نیکلاس اول در سال ۱۸۳۸ صادر نمود.

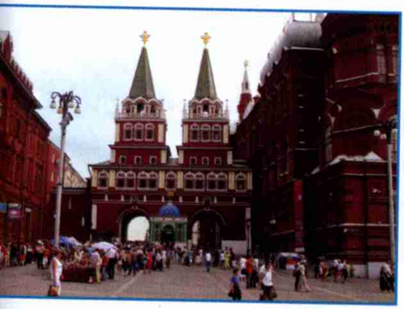
این عمارات شامل بخش های زیر است: تالارهای خیره کننده، یک راه پله قرمز مخصوص مراسم، آپارتمان‌های خصوصی تزارها و طبقه زیر زمین کلیسای رستاخیز لازاروس ۱۳۹۳، که به عنوان قدیمی‌ترین بنای کرملین و کل مسکو محسوب می گردد.

زرادخانه در ضلع شمال شرق کرملین واقع شده‌است که اصلیت آن به سال ۱۷۰۱ بازگشته و برای استفاده پطر کبیر ساخته شده بود. در بخش شمال غرب کرملین نیز زره پوش واقع شده‌است. این بنا که در سال ۱۸۵۱ و با طرح احیای رنسانس ساخته شد، امروزه به عنوان موزه نشان‌های دولتی روسیه و گنج الماس مورد استفاده قرار می گیرد.

کولومنسکوی(Kolomenskoye)

ملکی سلطنتی است که در نه کیلومتری جنوب‌شرقی مرکز شهر در جاده‌ای قدیمی که به شهرستان کولومنا(Kolomna) منتهی می گردد و نام خود را از آن گرفته‌است، قرار دارد. در سال ۱۹۶۰ این منطقه خوش‌منظره، که مشرف به سواحل شیب‌دار رودخانه موسکوا می‌باشد، بخشی از مسکو شد. کلیسایی با ستون‌های سفید رنگ در آن قرار دارد که در سال ۱۹۹۴ به لیست میراث فرهنگی دنیا افزوده شد. این مکان مجموعه‌ای از ساختمان‌های قرون ۱۶ و ۱۷ می‌باشد و شامل ساختمان‌هایی چوبی است که توسط دولت شوروی از منطقه کارلیا(Karelia) در شمال غربی روسیه به این نقطه منتقل شد. اکنون به محلی محبوب برای آخر هفته‌های اهالی مسکو تبدیل شده‌است.

دروازه معاد(Resurrection Gate) یا ایبری (Iberian Gate) و کلیسا (Chapel)

تنها دروازه باقیمانده از کیتای-گورود(Kitai-gorod)-ناحیه ای در مسکو که نام دیگر آن محله چینی هاست- می‌باشد که انتهای شمال‌غربی میدان سرخ را به میدان مانژ متصل می کند ودیوارهایش آجری ست. این دروازه، ساختمان زیبای شهرداری را به شرق و موزه تاریخی دولتی را به غرب مسکو پیوند می‌دهد. کلیسای چوبی در محله کیتای-گورود قرار دارد و در سال ۱۶۶۹ ساخته شده‌است. این کلیسا به همراه دروازه اش در سال ۱۹۳۱ خراب شدند ولی بین سال‌های ۱۹۹۴ تا ۱۹۹۶دوباره ساخته و احیا شدند.

کاخ سفید(White House)

معروف به کاخ سفید روسی، یک ساختمان دولتی در مسکو است که توسط دمیتری چچولین(Dmitry Chechulin) و پی شتلر(P. Shteller) طراحی شده‌است. ساخت این بنا در سال ۱۹۶۵

آغازشده و در سال ۱۹۸۱ به پایان رسیده است. نقشه کلی آن طبق طرح اولیه ساختمان آئرو فلوت(Aeroflot)، توسط چچولین در سال ۱۹۳۴ می‌باشد. تصویر این کاخ بر روی سکه‌های ۵۰ کوپکی(kopeck) ، در سال ۱۹۹۱ نقش بست، تا نشان افتخار برای مقاومت در برابر شکست کودتای ۱۹۹۱ باشد.

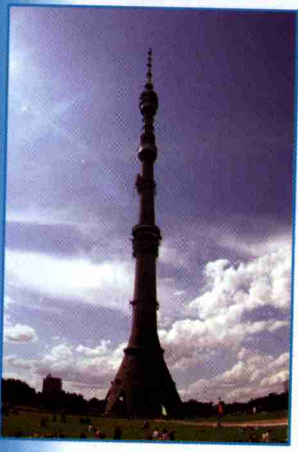
خیابان آربات جدید(New Arbat Street)

در نزدیکی خیابان آربات قدیم قرارگرفته ومحلی برای پیاده‌روی و گردش می‌باشد. از آنجا که اشراف مسکو بیشتر در این منطقه رویت می‌شوند، گران‌قیمت‌ترین رستوران‌ها و کلوپ‌ها درآنجا واقع شده‌اند. البته کافه‌هایی با قیمت‌های مناسب‌تر نیز یافت می‌شوند.

کتابخانه دولتی روسیه(Russian State Library)

یکی از بزرگ‌ترین کتابخانه‌های دنیاست و تمام افراد بالای ۱۸ سال(روس یا خارجی) می‌توانند به‌صورت رایگان از رسانه‌های الکترونیکی آن استفاده نمایند و دسترسی به سایر موارد، با تهیه کارت عضویت مقدور می‌باشد. سابقاً، یک نسخه از هر کتاب، قطعه موسیقی و نقشه ای که در اتحاد جماهیر شوروی(USSR) منتشر می‌شد، خریداری می گردید ولی در حال حاضرتنها یک نسخه از هر کتاب روسی تهیه می‌شود.

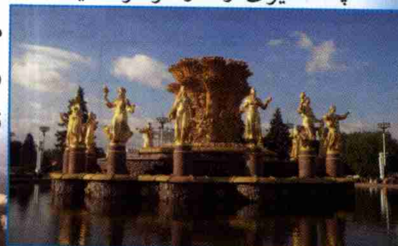

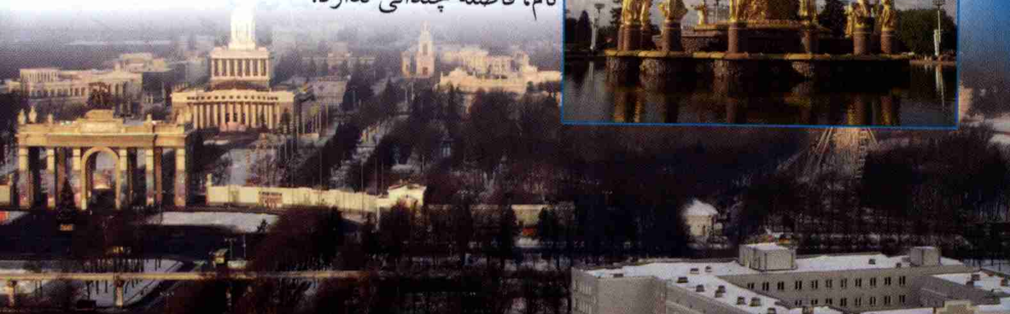
برج استانکینو(Ostankino Tower)

برج رادیو و تلویزیون با ارتفاع ۵۴۰ متر در مسکو می‌باشد و توسط نیکولای نیکیتین(Nikolai Nikitin) طراحی شده‌است. این برج از بلندترین برج‌های دنیا می‌باشد، در حال حاضر نیز بلندترین برج اروپا و چهارمین برج بلندِ جهان است(برج میلاد تهران با ۴۳۵ مترارتفاع، ششمین برج بلند دنیا است). همچنین اولین برج با ساختار آزاد است که ارتفاع آن از ۵۰۰ متر تجاوز می نماید. این برج به نشانه پنجاهمین سالگرد انقلاب اکتبر ساخته شده‌است و ساخت آن از سال ۱۹۶۳ آغاز شده و در سال ۱۹۶۷ به اتمام رسیده است.

مرکز نمایشگاه یا وی.وی.سی(All-Russia Exhibition Centre or VVC)

این مرکز در سال ۱۹۳۷ تأسیس شد و دارای بیش از ۸۰ غرفه است که هر کدام از این غرفه‌ها نمایانگر یکی از جنبه‌های اقتصادی، صنعتی و فنی روسیه است. وسعت کل آن ۲,۳۷۵,۰۰۰ متر مربع است که از ۲۶۶,۰۰۰ متر مربع آن برای نمایشگاه‌های سرپوشیده استفاده می‌شود. اخیراً نمایشگاه‌های بین المللی بزرگی در این مکان برگزار می‌شود. وجود بناهای تاریخی و فواره‌ها، آن جا را به مکانی برای گردش تبدیل ساخته‌است. فواره طلایی(The golden spike fountain) شامل ۱۵ مجسمه زیبا است که هر کدام نشانه یکی از جمهوری‌های شوروی سابق است، جذابیت چشمگیری را در مرکز نمایشگاه(Exhibition Centre) ایجاد کرده‌است. همچنین می‌توان از باغ گیاهان دارویی آن نیز دیدن کرد. ورودی‌های این مکان تا ایستگاه مترو به همان نام، فاصله چندانی ندارد.

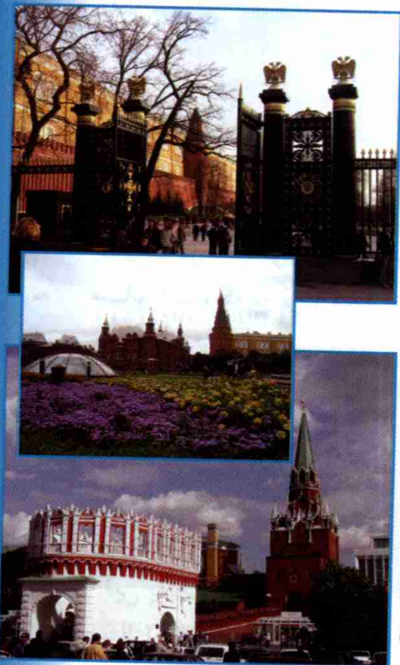

تئاتر بولشوی(Bolshoi)

تئاتر تاریخی که توسط معمار جوزف باو (Joseph Bové) طراحی شده وتئاتر، باله و اپرا در آن اجرا می‌شود. بنا یکی از قدیمی‌ترین و بزرگ‌ترین ساختمان های باله و اپراهای جهان است. این مجموعه در سال ۱۷۷۶ توسط شاهزاده پیتر اُروسوف(Peter Urusov) و مایکل مدوکس(Michael Maddox) تاسیس شد.

پـارک‌ها

۹۶ پارک و ۱۸ باغ در مسکو موجود می‌باشد که ۴ تا از آنها باغ گیاهان دارویی می‌باشد. همچنین در مسکو ۴۵۰ کیلومترمربع فضای سبز و ۱۰۰ کیلومترمربع جنگل نیز موجود می‌باشد. مسکو در مقایسه با سایر شهرهای همتراز خود در اروپای غربی و آمریکا سرسبزتر می‌باشد. در مسکو۲۷ ، پاریس۶ و لندن۷/۵ و نیویورک ۸/۶ مترمربع به ازاء هر نفر به‌طور متوسط، پارک و فضای سبز وجود دارد.

باغ الکساندر(Alexander Garden)

یکـی از اولیـن پارک‌هـای موجـود در مسـکو می‌باشـد. این باغ، سرتاسـر ضلع غربی حصار کاخ کرملین، روبـروی میدان مانژ را در بر گرفته‌اسـت. ایـن پـارک در سـال‌های ۱۸۲۳-۱۸۱۹ بر اسـاس طرحی از جوزف باو(Joseph Bove) ساخته‌شـده و به افتخار امپراطور دوره خود نام گذاری شده‌اسـت. این پارک سـه باغ مجزا به طول ۸۶۵ متر دارد که در امتداد ضلع غربی حصار کاخ کرملین واقع شـده‌اند. برجسته‌ترین ویژگی این پارک، چشم‌اندازی از برج کوتافیا(Kutafya Tower) مقابل کاخ کرملین است. در سـال ۱۸۴۱ طبق طرح بـاو، در زیر برج مهمات میانی، یک غار مصنوعی ساخته شد. در و پنجره‌های مشـبک آن یـادآور پیروزی روسـیه علیـه ناپلئون می‌باشـد. در سـال ۱۹۱۴ و یک سـال پس از جشن سـیصدمین سـالگرد سلسـله رومانوف، در باغ بالا(Upper Garden) ستونی هرمی شـکل برافراشتند که چهار سال بعد، به عنوان بنای یادبود اندیشمندان سوسیالیست و کومونیست؛ توسط بولشویک‌ها(Bolsheviks) مجدداً بازسازی شد. در سال ۱۹۶۷، آرامگاه سرباز گمنام را با مشعلی دائمی -که آن را از سن پترزبورگ آورده بودند- در این پارک ساخته‌اند.

پارک تفریحی و فرهنگ گورکی
(Gorky Central Park of Culture and Leisure)

این پـارک راکه بـه افتخـار ماکسـیم گورکـی(Maxim Gorky)

نویسنده معروف، پارک گورکی نام نهاده‌اند، در سال ۱۹۲۸ تأسیس شده است. قسمت اصلی این پارک(با مساحت حدود ۶۹ هکتار) که در امتداد رودخانه موسکوا قرار دارد شامل سکوها، سرگرمی‌هایی برای کودکان(شامل حوضچه‌های آب با قایق و دوچرخه‌های آبی)، زمین‌های نرمش و تنیس، و سایر تسهیلات ورزشی می‌باشد. پارک گورکی، مورد علاقه عموم مردم مسکو از تمام سنین است و زمستان‌ها، مکان مناسبی برای اسکیت روی یخ و نیز میزبان رقابت‌های مجسمه یخی می‌باشد.

باغ نسکوچنی(Neskuchny)

با مساحت ۴۰۸,۰۰۰ مترمربع، قدیمی‌ترین پارک در مسکو و محل اقامت امپراطوران سابق است که در قرن هجدهم در نتیجه تلفیق سه ملک پدید آمده‌است. این باغ، محل اجرای نمایش تئاتر سبز(Green Theatre) می‌باشد و یکی از بزرگ‌ترین آمفی تئاترهای روباز اروپاست که ۱۵۰۰۰ نفر ظرفیت دارد.

پارک ایزمایلوفسکی(Izmaylovsky)

این پارک در سال ۱۹۳۰ در شرق شهر به وجودآمده و با ۳۳۲ هکتار مساحت، یکی از بزرگ‌ترین و قدیمی‌ترین پارک‌های روسیه است. در این پارک یک فروشگاه به همین نام - که انواع سوغاتی در آن به چشم می خورد- و یک برکه نیز وجود دارد. بر روی این برکه قایق‌هایی برای کرایه وجود دارد. در برخی از تعطیلات آخر هفته، توسط سیرک دولتی مسکو(Moscow State Circus) اجراهایی در این مکان برپا می‌شود که ورودی آن رایگان است.

پارک سوکولنیکی(Sokolniki)

نام خود را از شکار شاهین که در گذشته در این منطقه انجام می‌شده، گرفته‌است. سوکولنیکی یکی

از قدیمی‌ترین پارک‌ها در شمال شرقی مسکواست و مساحت آن ۶ کیلومترمربع می‌باشد. معابری با درختان غان، بلوط و افرا درآن دیده می‌شود که از حلقه‌ای مرکزی منشعب می‌شوند و در آن سوی پارک، در کنار برکه گوزن‌ها، منطقه ای پر پیچ و خم متشکل از مسیرهای سبز دیده می‌شود.

پارک ملی لوزینی استرو(Losiny Ostrov)

اولین پارک ملی در منطقه مسکواست که مساحتی بالغ بر ۱۲۶ کیلومترمربع دارد و در شمالِ پارک سوکولنیکی واقع شده‌است. این پارک، شهر جنگل‌های همیشه سبز نیز نام دارد و درآن گوزن شمالی یافت می‌شود. این پارک به سه منطقه تقسیم می‌شود: منطقه حفاظت شده، منطقه تفریحی و منطقه گشت و آموزش.

باغ گیاهان دارویی تی سیتسین
(Tsytsin Main Botanical Garden of Academy of Sciences)

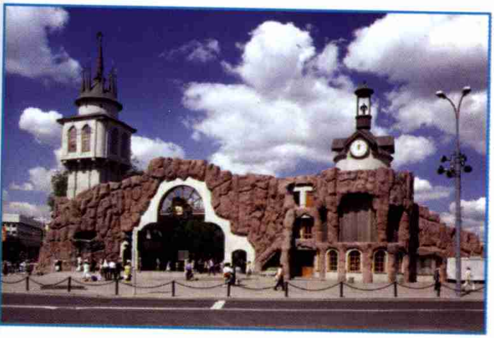

مربوط به دانشکده علوم است که در سال ۱۹۴۵ در شمال مسکو بنا شده‌است ودر نوع خود بزرگ‌ترین پارکِ اروپاست. این باغ، ۳۶۱ هکتار مساحت دارد و در مجاورت مرکز نمایشگاه‌های روسیه واقع شده‌است و شامل مکان‌های زیر است:

- نمایشگاهی با بیش از ۲۰ هزار گونه مختلف گیاهی از نقاط مختلف دنیا، آزمایشگاه تحقیقات، گلستانی متشکل از ۲۰ هزار بوته گل سرخ، یک دندراریوم(dendrarium) (بزرگ‌ترین پارک نیمه استوایی گیاه‌شناسی در روسیه)، یک بیشه از درختان بلوط (که عمر درختانش بالغ بر ۱۰۰ سال است) و گلخانه‌ای با مساحت بیش از ۵۰۰۰ مترمربع،

پارک لیلاک(Lilac)

در سال ۱۹۵۸ تأسیس شد و معروفیت آن به‌خاطر نمایشگاهی دائمی از مجسمه‌ها و سنگ‌ها و باغ گل سرخ است.

باغ وحش مسکو (Moscow Zoo)

از دیگر مکان‌های مورد علاقه مردم می‌باشد که مکانی برای تقریباً هزار گونه و نمونه مختلف با بیش از ۸۲۷۰ حیوان است. وسعت این باغ وحش در حدود ۲۱,۵ هکتار است و هر ساله، بیش از ۱/۲ میلیون بازدیدکننده دارد. این باغ وحش در سال ۱۸۶۴، توسط گروهی از دانشمندان زیست‌شناسی دانشگاه دولتی مسکو، تأسیس شده‌است. در سال ۱۹۱۹، این باغ وحش ملی شد و در سال ۱۹۲۲، مالکیت آن به شهر مسکو واگذار شد.

پارک پیروزی(Victory Park)

روی تپه پوکلونایا گورا(Poklonnaya Gora) قرار دارد. این پارک در اواسط دهه نود کامل شد و آخرین بازمانده از هنر و آیین سنتی شوروی است. پارک در اطراف تپه پوکلونایا- تپه‌ای که در آن ناپلئون، هنگامی که مسکو توسط سپاهیانش در سال ۱۸۱۲ محاصره شد و بیهوده در انتظار ورود به شهر بود- واقع شده‌است. این پارک، سرگذشتی گره خورده باتاریخ جنگ‌های روسیه دارد. ابتدا در سال ۱۹۶۱ پارک پیروزی، بر روی زمینی با مساحتی بیش از ۹۸ هکتار قرار داشت. از دهه ۱۹۸۰، در این پارک موزه ای برای گرامیداشت پیروزی شوروی در جبهه شرقی جنگ جهانی دوم(Great Patriotic War) ساخته شده‌است و ساختمان اصلی موزه بین سال‌های ۱۹۸۳ تا ۱۹۹۵ تاسیس گردیده است. در تالار افتخارات(Hall of Glory) این موزه، نقش‌های برجسته ای از ۱۲ شهر که در طول جنگ اتحاد جماهیر شوروی با آلمان(جنگ جهانی دوم)شرکت داشتند و نیز اسامی چندین هزار قهرمان دیگر بر روی دیوارهایی از جنس سنگ مرمر وجود دارد. در طبقه پائین، تالاری به نام تالار یادآوری(Hall of Remembrance) وجود دارد که شامل بخشی به نام کتاب‌های یادآوری ست که نام بیش از ۲۶ میلیون نفر از مردم اتحاد جماهیر شوروی که در جنگ کشته شدند،گردآوری شده‌است. پارک پیروزی و میدان فاتحان، از بخش‌های مهم موزه در فضای باز هستند. در دهه ۱۹۹۰، یک ستون

سنگی با نوک هرمی با مجسمه‌ای از نیک (Nike)-الهه پیروزی در یونان باستان - و سنت جرج و اژدهایش(St George)، به این پارک افزوده شد که طراح هر دوی آنها زوراب تسرتلی(Zurab Tsereteli) بود. ارتفاع آن ستون سنگی نوک هرمی دقیقاً ۱۴۱٫۸ متر است که هر ده سانتی متر آن بیانگر یک روز از جنگ است. در بین سال‌های ۱۹۹۳ تا ۱۹۹۵یک کلیسای طلایی گنبدی شکل ارتودوکسی در بالای این تپه ساخته شد که در کنار آن مسجد یادواره(Moscow Memorial Mosque) - به یاد عده‌ای از مسلمانان روسیه که در جنگ جهانی دوم شرکت جسته و در راه دفاع از وطن خویش کشته شده بودند- و یک کنیسه یادبود هولاکو(Holocaust Memo-rial Synagogue) نیز افزوده شد.

نمای ظاهری مسجد که طراح آن «الیاس تاجیوف»، یکی از معماران مشهور مسکو است، بیان‌کننده سبک معماری مدارس مسلمانان شرق از جمله تاتاری، ازبکی و قفقازی است.

در حال حاضر در کنار مسجد یادواره که زیبائی خاصی را به چهره شهر مسکو بخشیده است، مدرسه علمیه و انجمنی دایر است.

باغ یادبود (Fallen Monument Park)

این پارک که به پارک مجسمه نیز معروف است، در سال ۱۹۹۲ در شهر مسکو راه اندازی شد. در این پارک مجسمه‌هایی از افرادی که در طول جنگ و پس از آن جان خود را از دست داده‌اند، وجود دارد. امروزه در این پارک بیش از ۷۰۰ مجسمه همچون : ژرزینسکی(Dzherzinsky)، استالین، برژنف و سایرین وجود دارد. این باغ در نزدیکی موزه ترتیاکوف(Tretyakov) واقع شده‌است.

جشنواره‌ها

کریسمس ارتودکس روسی(Russian Orthodox Christmas)

این جشن دو هفته بعد از سایر کشورها، در هفتم ژانویه(دی) برگزار می‌شود. اختلاف زمانی به این دلیل است که روس‌های ارتودوکس از تقویم سزار(Julian calendar) استفاده می کنند.

اسویتکی(Svyatki)

جشن ایام کریسمس روسی از ۷ ژانویه الی ۱۹ ژانویه (دی) این ماه است، که بین کریسمس ارتودوکسی و اپیفنی(۱۹ژانویه(دی))برگزار می‌شود و رابطه نزدیکی با طالع‌بینی، سرودخوانی و سایر سنت‌های عید میلاد مسیح دارد. در روز تجلی عیسی مسیح، در نوزدهم ژانویه، شنا کردن در آب یخ بسته رودخانه برای برخی مسیحیان یکی از سنت‌ها می‌باشد.

روز اپیفنی(Epiphany)

روز جشن کریسمس در ۱۹ ژانویه(دی)است که پدیدار شدن خدا به شکل انسانی یعنی به شکل عیسی مسیح را جشن می گیرند.

جشن مذهبی ماسلنیتسا(Maslenitsa)

در آخر فوریه(اسفند) به مدت یک هفته تمام برگزار می‌شود و کارناوال‌های سنتی بسیاری برای سرگرمی تمامی سنین بر پا می گردد که شامل موسیقی زنده، رقص، غذاهای دلچسب روسی و نمایشی از آتش‌بازی‌های شبانه است.

روز جهانی زن(International Women's Day)

اول مارس(اسفند) می‌باشد، اولین بار در سال ۱۹۶۰ برگزار گردید و از آن پس تبدیل به رویدادی مهم در سطح بین‌المللی شد. این روز، فرصتی برای تقویت مجدد فعالیت‌های مربوط به برابری زنان با مردان در سطوح مختلف می‌باشد.

نمایش با شکوه سن پاتریک(St. Patrick's Parade)

۱۷مارس(۲۷اسفند) جشن‌هایی با ریشه ایرلندی که بیشتر نقاط مسکو را در بر می گیرد و برجسته‌ترین رویداد در این روز، سرکشیدن پیمانه‌های لبریز از جینس(Guinness) (نوعی آبجوی بسیار قوی ایرلندی) می‌باشد.

جشنواره تئاتر نقاب طلایی(Golden Mask Theatre Festival)

در آخر مارس و اول آوریل(فروردین)، با اجرای یک سری از نمایش‌های متنوع از اپرا تا باله برگزار می گردد.

یک‌شنبه عید پاک(Easter Sunday)

از ۲۳ آوریـل تـا ۹ می(اردیبهشـت)، روزی مذهبـی برای مسـیحیان اسـت، در عید پاک مراسـم بسـیاری در کلیساهای مختلف از جمله کلیسـای زیبای عروج عیسی مسیح(Ascension) برگزار می گردد.

تعطیلات تپه سرخ(Red Hill Holiday)

اولین یکشنبه پس از عید پاک، زمانی است برای جشن گرفتن به خاطر فرا رسیدن بهار و گرم شدن هوا. ازدواج در این روز برای مردم مسکو یکی از سنت‌هاست.

روز پیروزی (Victory Day)

اول می(اردیبهشـت)، یادآور برخی از پیروزی‌های مهم روسـیه می‌باشـد، نظیـر پیروزی‌هایـی کـه در شـهر اسـتالینگراد(Stalingrad) در اطـراف پـارک پبـودی(Park Pobedy) -که امـروزه معـروف بـه پـارک پیروزی می‌باشد- رخ داد. آتش‌بازی‌های شبانه این جشن بسیار تماشایی می‌باشد.

روز کارگر(May Day)

در اول می(۱۱ اردیبهشت) است که به‌عنوان روز جهانی همبستگی کارگران شناخته شده و این روز در مسکو تعطیل عمومی می‌باشد.

ستارگان مسکو (Moscow Stars)

جشنواره‌ای رسمی، شامل انواع موسیقی زنده، رقص و اجرای تحسین‌برانگیز از گروه باله بولشوآ(Bolshoi Ballet) که سراسر ماه می(اردیبهشت-خرداد)، برگزار می‌شود.

ترویستا(Troitsa)

سراسر ماه می(اردیبهشت-خرداد)، جشن فرا رسیدن بهاراست، هنگامی که بیشتر مردم شهر مسکو؛ خانه‌های خود را با انواع گیاهان و گل‌های تازه می آرایند.

روز استقلال(Independence Day)

۱۲ می(اردیبهشت)، معروف به روز خودگردانی('Day of Sovereignty) تجلیل از روزی که روسیه استقلال خود را در سال ۱۹۹۰ پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی اعلام کرد. این روز تعطیل عمومی می‌باشد.

جشنواره بین‌المللی فیلم مسکو(International Moscow Film Festival)

در ماه‌های جون (خرداد) و جولای(تیر) برگزار می‌گردد که امروزه یکی از برجسته‌ترین رویدادهای کشور است و سابقه‌ای ۳۰ ساله دارد و همواره جمعیتی هزاران نفری از آن استقبال می‌کنند. در این جشنواره، همه نوع فیلم کوتاه، بلند خارجی و مستندهای روسی به معرض نمایش گذاشته می‌شود. تنی چند از هنرمندان معروف و کارگردانان برجسته در این جشنواره حضور می‌یابند.

روز ایوان کوپالو(Ivan Kupalo)سنت جان یا یوحنا(St. John)

۶ جولای(تیر)روزی تعطیل که همه در اطراف شهر آتش روشن می‌کنند و زوج‌های جوان به نشانه عشق و تعهدی که نسبت به یکدیگر دارند، از روی آتش می‌پرند.

جشنواره آداب و رسوم اجدادی(International Folklore Festival)

از اواخر آگوست(شهریور) تا اواسط دسامبر(آذر)، به مدت چهار ماه درون باغ هرمیتاژ(Hermitage Gardens) برگزار می‌گردد. در این جشنواره، می‌توان از موسیقی اصیل وسنتی بسیاری از گروه‌های اروپایی استفاده کرد.

وداع با تابستان(Farewell to the Summer)

آخر ماه اگوست، یک جشن کاملاً خانوادگی است که در آن کودکان از تمام سنین به‌سوی برج تلوِیزیون اُستانکینو(Ostankino) می‌روند تا از تجمع سرگرمی‌ها و نمایش‌های شاد و پرهیجان لذت ببرند.

کوییروس(Equiros)

در روزهای آخر ماه آگوست(شهریور)، دوست‌داران اسب و سوارکاری برای بازدید نمایشگاه، به مسکو می‌آیند. اکوییروس، یک نمایشگاه تجاری برجسته مربوط به اسب و سوارکاری می‌باشد که در آن کلیه لوازم مربوطه به فروش می‌رسند.

نمایشگاه بین‌المللی کتاب مسکو
(Moscow International Book Fair)

نمایشگاه اصلی کتاب در روسیه است که همه ساله در ماه سپتامبر(شهریور) برگزار می شود که ۵ روز به طول می‌انجامد و در آن، مجموعه‌ای از بهترین ناشران بین‌المللی آثار خود را به معرض نمایش می گذارند.

روز شهر(City Day) به روسی(Den' Goroda)

در اوایل سپتامبر(شهریور)، جشنی در مورد پیدایش تاریخی شهر مسکواست که شامل جشن و سرور و بزم‌های متنوع خیابانی و در کنار آن اجرای کنسرتی رایگان در خیابان تورسکایا یولیتسا(Tverskaia Ulitsa) می‌باشد.

جشنواره بین‌المللی تبلیغات در مسکو
(Moscow International Advertising Festival)

در اواسط سپتامبر(شهریور) برگزار می‌شود، نمایشی است از صنعت رو به رشد تبلیغاتی که در حال حاضر در روسیه فعالیت دارند.

جام کرملین(Kremlin Cup)

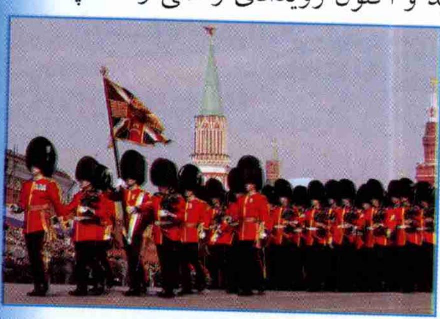
در اوایل اکتبر(مهر)، به مدت ۸ روز در استادیوم ورزشی المپیک برگزار می گردد. این مسابقات برترین رویداد در بازی‌های تنیس روسیه به شمار می‌رود و همواره جمعیت زیادی را سرگرم می کند.

جشنواره پاییزی مسکو(Moscow Autumn Festival)

در اواسط اکتبر(مهر)، که در آن موسیقی معاصر پاپ توسط هنرمندان هنرستان موسیقی برگزار می گردد و کنسرت‌های متنوعی به معرض نمایش گذاشته می‌شود.

جشنواره بین‌المللی شعر (International Festival of Poets)

در اواسط اکتبر(مهر)، در مرکز ویسولود میرهولد(Vsevolod Meyerhold) برگزار می‌گردد. نخستین بار در سال ۲۰۰۰ اجرا گردید و اکنون رویدادی رسمی و عامه‌پسند شده‌است.

روز سازش و مصالحه
(Day of Accord and Reconciliation)

در اوایل نوآمبر(آبان)، روز یادآوری انقلاب تاریخی کمونیستی در اوایل قرن بیستم می‌باشد.

جشنی پرشور و باشکوه در اطراف میدان سرخ و نزدیکی کاخ کرملین برپا می گردد.

کریسمس در کاخ کرملین(Christmas at the Kremlin)

از دسامبر(آذر) تا فوریه(بهمن)، کنسرت‌های ایام کریسمس با مضامین ارتودکسی، در کرملین اجرا می گردند.

اسکیت روی یخ در پارک گورکی(Ice Skating at Gorky Park)

از دسامبر(آذر)تا فوریه(بهمن)، مردم برای سرسره بازی به سوی میادینِ پارک گورکی می‌روند که صدای بلند موسیقی فضای شاد و مفرحی را درآنجا به وجود می‌آورد.

جشنواره زمستانی روسیه(Russian Winter Festival)

این جشنواره همزمان با سایر جشنواره‌های زمستانی در سرتاسر روسیه می‌باشد. اما آنچه از اواسط دسامبر(آذر) تا اواسط فوریه(بهمن) در مسکو برگزار می‌شود، به علت امکانات بیشتر و شهرت مسکو، رویداد بزرگ‌تری قلمداد می گردد. این جشنواره، از جشن‌ها و سنت‌های مرسومی همچون کریسمس روسی، سال نوی روسی و اسویاتکی(Svyatki) یا مراسم ایام کریسمس که رسماً در طی تعطیلات زمستانی اجرا می گردند، سود می‌برد. چنانچه در این روزها به مسکو سفر کنید؛ بهره بردن از این جشنواره که به نوعی تجلیل از فرهنگ روسی محسوب می گردد، بهترین راه برای لذت بردن از این شهر به شمار می‌رود.

آوای جاز(Jazz Voices)

در اواسط دسامبر(آذر)، جشنواره بین‌المللی موسیقی جاز که نخستین بار در اواسط دهه ۱۹۹۰ برگزار شد و نوازندگان بسیاری را از سراسر دنیا به خود جذب نمود. این جشنواره فرصتی برای شنیدن نوای ساز نوازندگان برجسته بین‌المللی و روسیِ موسیقیِ جاز، با اجراهای بسیاری که درکانون هنری موسیقی جاز(Jazz Art Club) متمرکز شده‌اند، می‌باشد.

جشنواره بین‌المللی فیلم کودکان
(International Film Festival for Children)

آخر دسامبر، همراه با نمایش فیلم هایی است برای کودکان و خانواده‌ها در سینماهای در مسکو.

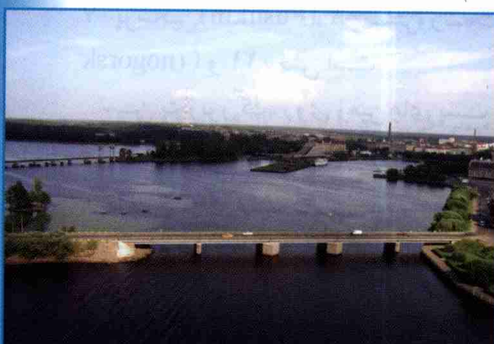

سن پترزبورگ Saint Petersburg

جغرافیای طبیعی

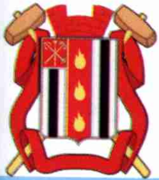
سن پترزبورگ، یکی از مهم‌ترین شهرهای روسیه فدرال می‌باشد که در مجاورت رود نوا و انتهای خلیج فنلاند (Gulf of Finland) در دریای بالتیک و ۶۳۳ کیلومتری شمال غربی مسکو واقع شده‌است. اسامی دیگر این شهر، پتروگراد (Petrograd) و لنینگراد (Leningrad) است. اغلب فقط با نام پترزبورگ شناخته می‌شود و در زبان عامیانه، معروف به پیتر (Piter) است.

خلیج فنلاند

مساحت این شهروحومه آن حدود ۶۰۵ کیلومتر مربع است. مساحت بخش فدرال شهر ۱۴۳۹ کیلومتر مربع است که کل شهر سن پترزبورگ را در بردارد (شامل ۸۱ منطقه)، و نیز دارای ۹ شهرستان ۱- (کولپینو(Kolpino)،

کولپینو

کراسنوی سلو

لومونوسف

پاولوفسک

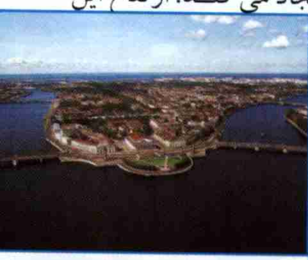

پوشکین

زلنوگورسک

رودخانه نوا

۲- کراسنوی سلو(Krasnoye Selo)، ۳- کرونستاد(Kronstadt)، ۴- لومونوسف(Lomonosov)، ۵- پاولوفسک (Pavlovsk)، ۶- پترگوف(Petergof)، ۷- پوشکین(Pushkin)، ۸- سسترورتسک(Sestroretsk)، ۹-زلنوگورسک (Zele-nogorsk)) و ۲۱ بخش است.

سن پترزبورگ، روی زمین‌های پست سرد نیمه قطبی، در امتداد دهانه رودخانه نوا (Neva Bay) که به خلیج فنلاند می‌ریزد، واقع شده‌است و دارای جزایری بر روی دلتای رودخانه است. بزرگ‌ترین آنها عبارتند از جزیره واسیلی وسکی(Vasilyevsky)، پتروگرادسکی(Petrogradsky)، دکابریستوف (Deka-bristov) و کرستوفسکی(Krestovsky). آخری، به اضافه جزایر یلاجین (Yelagin) و کامنی(Kamenny) عمدتاً با پارک پوشیده شده‌اند. گردنه کارلین(Karelian Isthmus) ، در شمال شهر، استراحتگاه معروفی است. سن پترزبورگ، از سمت جنوب، از صخره‌ها و پرتگاه‌های بالتیک- لدوگا کلینت (Baltic-Ladoga Klint) گذشته، و تقاطعی با جلگه ایژورا (Izhora Plateau) ایجاد می کند. ارتفاع این شهر از سطح دریا، در بالاترین نقطه به ارتفاع ۱۷۶ متر در تپه اورخووایا(Orekhovaya) از ارتفاعات دودرهاف(Duderhof) می‌رسد. در قسمتی از محدوده شهر، در غرب خیابان لیتنی(Liteyny)،

واسیلی وسکی

کامنی

گردنه کارلین

لیتی پروسپکت

ارتفاع از سطح دریا از ۴ متر تجاوز نمی کند و این بخش تاکنون در اثر سیل و امواج صدمه‌های زیادی دیده است. سیل‌ها در سن پترزبورگ ناشی از امواج بلند دریای بالتیک، که به علت شرایط آب و هوایی، بادها و کم عمقی خلیج نوا ایجاد می گردند، می‌باشند. چهار تا از مصیبت بارترین سیل‌ها و بالا آمدن سطح آب در سال‌های ۱۸۲۴ (به ارتفاع ۴۲۱ سانتیمتر از سطح دریا که در جریان آن، بیش از ۳۰۰ ساختمان خراب شدند)، ۱۹۲۴ (۳۸۰ سانتیمتر)، ۱۹۵۵ (۲۹۳سانتیمتر) و ۱۹۷۵ (۲۸۱ سانتیمتر)مربوط به این شهر بوده است. از سال ۱۹۷۹ سد سن پترزبورگ(Saint Petersburg Dam) به طول ۲۵کیلومتر، برای کنترل سیل و امواج در حال ساخت است.

آب و هوا

سن پترزبورگ، آب و هوایی قاره‌ای شرجی دارد با تابستان‌هایی که به علت تأثیرات ناشی از بادهای موسمی دریای بالتیک کمی خنک است. به طور کلی منطقه تابستان‌هایی کوتاه، گرم و شرجی و زمستان‌هایی سرد و طولانی دارد.

پایین ترین دما، منفی۳۶ در سال ۱۸۸۳ و حداکثر۳۷ درجه سانتی گراد در تابستان ۲۰۱۰ به ثبت رسیده است. سطح رودخانه نوا درون محدوده شهر معمولاً در ماه‌های نوآمبر(آبان) و دسامبر(آذر) یخ می‌زند و تا ماه آوریل(فروردین) یخ باقی می‌ماند. از دسامبر(آذر) تا مارس(اسفند) ، به مدت چهار ماه زمین پوشیده از برف است که میانگین ارتفاع آن در ماه فوریه(بهمن) به ۲۴ سانتیمتر می‌رسد. روزهای معتدل این شهر به طور متوسط ۱۳۵ روز است. شرایط جوی در سرتاسر سال کاملاً متغیر می‌باشد.

متوسط بارندگی سالیانه، در طی سال نوسان می کند و در تابستان به حداکثر

جدول آب و هوای سنت پترزبورگ — **بارش**(میلی‌متر) **دمای روزانه** (سانتی گراد)

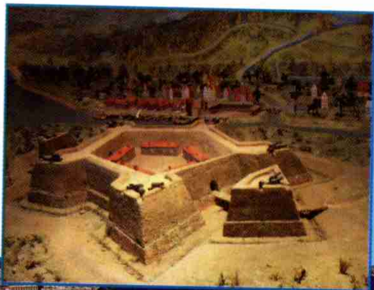
ماه		ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال
میانگین دمای روزانه	بیشترین	۴-	۴-	۲	۹	۱۵	۲۰	۲۲	۲۰	۱۵	۸	۱	۲-	۹
	کمترین	۸-	۸-	۴-	۱	۷	۱۲	۱۵	۱۳	۸	۴	۲-	۶-	۳
میانگین کل بارش		۳۲	۲۵	۲۵	۲۳	۳۶	۵۱	۶۱	۵۹	۴۲	۴۴	۳۸	۳۱	۴۶۶

می‌رسد. به علت اقلیم سرد و تبخیر بسیار کم، رطوبت خاک همیشه تقریبا بالاست. میانگین رطوبت هوا در طی سال ۷۸ درصد می‌باشد، حال آنکه به طور متوسط ۱۶۵ روز در سال آسمان ابری است.

جغرافیای انسانی

جمعیت این شهر(در سال ۲۰۱۰) حدود ۴,۸۷۹,۵۶۶ گزارش شده‌است. سن پترزبورگ دومین کلان شهر روسیه پس از مسکو می‌باشد. میزان زاد و ولد به طور قابل ملاحظه‌ای کمتر از میزان مرگ و میر است. لذا سن متوسط جمعیت این شهر به مرور افزایش می یابد، ۲۰ درصد از جمعیت را افرادی با سنین ۶۵ سال و مسن تر در بر گرفته‌اند و متوسط سن حدودا ۴۰ سال است. حدود ۸۵ درصد مردم در سن پترزبورگ، روس هستند، گر چه در این میان اقلیت‌های نژادی نظیر اوکراینی‌ها، بلاروس‌ها و مردم اروپای شرقی به تعداد قابل ملاحظه‌ای نیز وجود دارند. در سال ۲۰۰۱ ، حدود ۴۰درصد از مردم سن پترزبورگ مسیحی ارتودکس روسی، و ۲۱ درصد، خود را به طور کلی مسیحی خواندند. تقریبا نیمی از ساکنین خود را بی دین معرفی کرده‌اند.

تاریخچه

نینسکانس

دژ پیتر و پل

در تاریخ ۱ می(۱۱ اردیبهشت) سال ۱۷۰۳، پطر کبیر در جریان جنگ شمال، دژ سوئدی نینسکانس(Nyenskans) واقع در رود نوا در اینگریا(Ingria) را تسخیر نمود. چند هفته بعد، در تاریخ ۲۷ می۱۷۰۳، در پایین دست رودخانه، در جزیره زایاچی(Zayachy) به معنای خرگوش در سه کیلومتری خلیج، دژ پیتر و پل(Peter and Paul) را بنا نمود، که اولین بنای سنگی و آجری در شهر جدید شد و به افتخار رهبر مقدس خود، نام آنجا را سن

الکساندر منشیکوف

پیتر (Saint Peter) به معنای «فرستاده» نامید. به خاطر ارزشی که پطر برای فرهنگ هلند قائل بود، ریشه این نام به نظر هلندی می آید.

این شهر توسط کارگرانی از سراسر روسیه و نیز اسرای جنگی سوئدی، تحت نظارت الکساندر منشیکوف (Alexander Menshi-kov) ساخته شد و بعدها به مرکز حکمرانی سن پترزبورگ تبدیل شد. در سال ۱۷۱۲، پس از عقد عهدنامه نیستاد (Treaty of Nystad) در خصوص پایان دادن به جنگ با سوئد، پطر کبیر تزار روسیه پایتخت را از مسکو به سن پترزبورگ منتقل کرد.

ولادمیر لنین

انقلاب روسیه سال ۱۹۰۵ در سن پترزبورگ آغاز شد و به سرعت تمام ایالات روسیه را فرا گرفت. با شروع جنگ جهانی اول، نام سن پترزبورگ به نظر آلمانی آمد، لذا در سال ۱۹۱۴ آن را پتروگراد نامیدند. در سال ۱۹۱۷، انقلاب فوریه شکل گرفت که مُهر پایان بر رژیم سلطنتی زد و سرانجام با انقلاب اکتبر، ولادمیر لنین (Vladimir Lenin) محاصره شهر پتروگراد را شکست و در آنجا به قدرت رسید. به علت قرار گرفتن این شهر در مجاورت مرز و وجود نیروهای ضدکمونیستی، بولشویک‌ها (Bolsheviks) به دستور لنین در تاریخ ۱۲ مارس (۲۲ اسفند) ۱۹۱۸ مسکو را به عنوان پایتخت روسیه برگزیدند.

کشور استونی (Estonia) سعی کرد شهر را از چنگ بولشویک‌ها در آورد، اما در نهایت شخصی به نام لئون تروتسکی (Leon Trotsky) ارتشی از میان مردم تشکیل داد و آنها را به عقب نشاند. طی سال‌های ۱۹۱۷ تا ۱۹۲۰ در شهر جنگ‌های داخلی برقرار بود و لذا به طرز چشمگیری از جمعیت کاسته می‌شد. در ۲۶ ژانویه (۶ بهمن) سال ۱۹۲۴، سه روز پس از مرگ لنین، پتروگراد به لنینگراد تغییر نام یافت. در سال ۱۹۳۵، نقشه‌ای عمومی طرح ریزی شد که به موجب آن، شهر باید از سمت جنوب وسعت می‌یافت و مرکز شهر می‌بایست در آنجا قرار می‌گرفت. استالین دستورداد در شهرجدید عمارتی برای ادارات دولتی با چشم‌اندازی بر خیابان موسکوفسکی (Moskovsky) بسازند و بدین ترتیب در زمان سلطنت شوروی، آن را مبدل به خیابان اصلی لنینگراد، نمود.

لئون تروتسکی

هنگام جنگ جهانی دوم، لنینگراد توسط نازی‌های آلمان و شورشیان فنلاندی محاصره شد. این محاصره ۸۷۲ روزه- از سپتامبر (شهریور) ۱۹۴۱ تا

ژانویه ۱۹۴۴- به طول انجامید. محاصره لنینگراد یکی از طولانی ترین، مخرب ترین و کشنده ترین محاصره‌ها در تاریخ معاصر شهرهای بزرگ می‌باشد. طی این محاصره به استثنای آذوقه‌هایی که از طریق جاده زندگی(Road of Life) که از روی دریاچه لدوگا(Lake Ladoga) عبور می کرد، تامین می‌شد، شهر از هر گونه پشتیبانی محروم بود. بدین ترتیب، بیش از یک میلیون نفر از مردم شهر به علت گرسنگی جان خود را از دست دادند و بسیاری دیگر شهر را ترک کرده و یا فرار کردند و شهر تا حد زیادی خالی از سکنه شد، ولی تسلیم نشد. طی این مدت شهر بارها بمباران شد و بسیاری از قسمت‌های آن تخریب شد. بعد از آن شهر بازسازی و نوسازی شد. به‌طوری که مجدداً به یکی از شهرهای زیبای اروپا تبدیل شد.

در ۱۲ جون(۲۲ خرداد) سال ۱۹۹۱، پس از فروپاشی شوروی و احیای مجدد روسیه در یک همه پرسی که همزمان با اولین انتخابات ریاست جمهوری برگزار شد، ۵۴ درصد از رای دهندگان خواستار بازگرداندن نام سن پترزبورگ بودند که این تغییر در تاریخ ۶ سپتامبر(۱۵شهریور) ۱۹۹۱ رسماً و قانوناً انجام پذیرفت. هنوز در سن پترزبورگ در حدود ۸۰۰۰ بنای یادبود و آثار معماری وجود دارند اما از تعداد بسیاری از ساختمان‌های قدیمی و مرکز تاریخی شهر به درستی نگهداری نمی‌شود. پروژه تعداد زیادی از ساختمان‌های جدید و مدرن از جمله آسمان خراش شرکت گازپروم(Gazprom) در مرکز تجاری اُختا(Okhta)، در حال ساخت می‌باشد.

تحصیلات

سن پترزبورگ همواره در زمینه علوم و تعلیم و تربیت در روسیه پیشرو بوده است. بزرگ‌ترین موسسات آموزش عالی در سن پترزبورگ شامل: دانشگاه دولتی سن پترزبورگ(Saint Petersburg State University)، دانشگاه پلی تکنیک سن پترزبورگ (Saint Petersburg Polytechnical University) و دانشگاه هرزن (Herzen University) می‌باشد. همچنین شعبه مرکزی دانشکده علوم روسیه به نام کانست کامرا(Russian Academy of Sciences - the Kunstkamera) در

دانشگاه دولتی سن پترزبورگ

دانشگاه پلی تکنیک سن پترزبو

دانشگاه هرزن

کانست کامرا

سن پترزبورگ است.

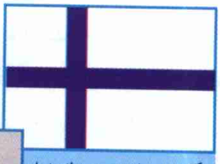
ورزش

سن پترزبورگ در جریان المپیک تابستانی سال ۱۹۸۰ میزبان بخشی از مسابقات قهرمانی فوتبال بوده است. سال ۱۹۹۴ نیز بازی‌های گودویل (Goodwill Games)- مسابقاتی بین المللی که در دهه ۱۹۸۰، در واکنش به مشکلات سیاسی پیرامون بازی‌های المپیک انجام شد- در این شهر برگزار گردید.

در سال ۱۷۰۳ پس از پیروزی علیه ناوگان سوئدی، مسابقات قایقرانی از جمله رقابت‌هایی بود که توسط پطر کبیر پایه‌گذاری شد. این مسابقات با حمایت نیروی دریایی روسیه برگزار می‌گردید. باشگاه‌های قایقرانی شامل باشگاه قایقرانی رودخانه سن پترزبورگ (St. Petersburg River Yacht Club) و باشگاه کرجی رانی رودخانه نوا (Neva Yacht Club) می‌باشد که دومی از قدیمی‌ترین باشگاه‌های قایقرانی دنیاست. زمستان‌ها زمانی که سطح رودخانه و دریا یخ می‌بندد، قایق‌ها قابل استفاده نیستند و برخی از قایق‌های مخصوص روی یخ (Ice boat) استفاده می‌کنند. هنر سوارکاری، سنتی دیرینه بوده و همچون بخشی از آموزش‌های نظامی در نزد تزار و طبقه اشراف، محبوبیت بسیاری داشته است. از قرن ۱۸ تاکنون چندین میدان باستانی همچون استادیوم زیمنی (Zimny Stadion) و مانژ کنوگواردیسکی (Konnogvardeisky Manezh)- که در طول سال آموزش سوارکاری دارند- برای اسب سواری ساخته شده‌اند.

گودویل

کرجی رانی رودخانه نوا

قایقرانی رودخانه سن پترزبورگ

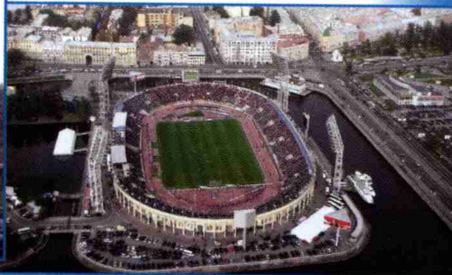
بازی‌های سنتی شطرنج نیز از زمان مسابقات بین المللی سال ۱۹۱۴ برجسته شد که در آن عنوان استاد بزرگ شطرنج (Grandmaster) از سوی تزار نیکولاس دوم (Tsar Nicholas II) رسما به ۵ تن از بازیکنان به نامهای لاسکر (Lasker)، کاپابلانکا (Capablanca)، آلخین (Alekhine)، تاراش (Tarrasch) و مارشال (Marshall) اعطا گردید و تزار شخصا بخشی از هزینه‌ها را نیز پرداخت نمود.

ورزشگاه کیروف (Kirov Stadium) که اکنون تخریب شده، یکی از

فوتبال زنیت

کیروف

پتروفسکی

بزرگ‌ترین استادیوم‌ها در دنیا و مکانی برای کلوپ فوتبال زینت سن پترزبورگ(FC Zenit St. Petersburg) بوده است. در سال ۱۹۵۱حضور ۱۱۱,۰۰۰ نفری تماشاچیان، رکوردی برای فوتبال شوروی محسوب شد. امروزه این باشگاه بازی‌های خود را در ورزشگاه پتروفسکی(Petrovsky) برگزار می‌نماید.

اقتصاد

سن پترزبورگ، یک گذرگاه اصلی تجاری، مرکز مالی، صنعتی و تجارت تخصصی نفت و گاز در روسیه است. کشتی سازی، برق و الکترونیک، کامپیوتر و نرم افزار، ماشین سازی، تولید ماشین آلات سنگین و وسائل حمل و نقل شامل تانک و تجهیزات نظامی، ساخت ابزار آلات، استخراج و ذوب انواع فلزات، صنایع و لوازم داروسازی و مواد شیمیایی، چاپ و نشر، صنایع غذایی، صنایع پوشاک و نساجی از صنایع مهم شهر می‌باشند. این شهر در صنعت خودروسازی روسیه مطرح و پیشگام بوده و دو کارخانه لِسنر(Lessner) و روسو-بالتیک(Russo-Baltic) در اوایل قرن بیستم در این شهر فعالیت داشته‌اند.

ساخت تجهیزات تولید برق از صنایع این شهر است. به‌طوری که طبق برخی گزارشات، ده درصد از توربین‌های تولید برقِ جهان در مجتمع ال.ام. زد(LMZ) ساخته می‌شوند.

ال.ام. زد

اصلی‌ترین کارخانجات محلی عبارتند از:

کشتی سازی نیروی دریایی

- **کشتی سازی نیروی دریایی (Admiralty Shipyard)**؛
- **کشتی سازی دریای بالتیک(Baltic Shipyard)**؛
- **لومو (LOMO)** (سازنده لوازم چشم پزشکی)؛

ЛОМО

لومو

کارخانه کیروف

- **کارخانه کیروف(Kirov Plant)**- کارخانه خودروسازی که از دهه ۱۸۰۰ کار خود را با تولید و ساخت گلوله شروع نموده است؛

-کارخانه ساخت لوازم الکتریکی الکتروسیلا (Elektrosila)؛

صنعت ماشین سازی ایژورسکی زاوود

- **صنعت ماشین سازی ایژورسکی زاوود (Izhorsky Zavod).**

و نیز از میان سایر شرکتهای بین المللی و روسی، این سه شرکت ذیل در سن پترزبورگ به ثبت رسیده است:

۱- شرکت حمل و نقل دریایی سوفکومفلات (Sovkomflot) که از سال ۱۹۹۵ شروع به کار کرده است.

۲- شرکت سوخت پترزبورگ (Petersburg Fuel Company).

۳- شرکت پتروشیمی سیبور(SIBUR).

وُکزال مورسکوی

سن پترزبورگ سه بندر باری بزرگ دارد: بندر بولشوآ (Bolshoi Port)، بندر کرونستاد (Kronstadt) و بندر لومونوسوف (Lomonosov). کشتی‌های تفریحی و بین المللی کروز(Cruise liners)، در بندر مسافری وُکزال مورسکوی (Morskoy Vokzal) در جنوب غربی جزیره وُکزال مورسکوی(Vasilevsky) فعالیت می کنند.

در سال ۲۰۰۸ ، دو تا از نخستین لنگرگاه‌ها در بندر مسافری جدید در غرب جزیره ساخته شدند. این بندر جدید، مرکز دریایی شهر محسوب می‌شود و پروژه رو به پیشرفتی است که تا سال ۲۰۱۰ ، هفت لنگرگاه در دست ساخت داشت.

وُکزال مورسکوی

در دو سوی رودخانه نوا، سیستم بندرهای رودخانه‌ای، به شبکه بندرهای دریایی متصل شده‌است. این به هم پیوستگی موجب شده تا سن پترزبورگ رابط عمده میان دریای بالتیک و الباقی روسیه از طریق مسیر آبی ولگا- بالتیک باشد.

در سال ۱۷۲۴ ضرابخانه سن پترزبورگ به نام

مونتنی دیور

مونتنی دیور (Monetny Dvor)، تاسیس شد که از بزرگ‌ترین ضرابخانه های دنیاست ودر آن سکه‌ها، مدال‌ها و نشان‌های روسی ضرب می‌شوند. یک کارخانه بزرگ قالب سازی به نام مانیومنت اسکالپچرا (Monument skulp-tura) نیز در این شهر وجود دارد که سازنده بناها و تندیس‌های یادبود می‌باشد. در این کارخانه مجسمه و نمادهایی ساخته می‌شوند که امروزه زینت بخش پارک‌ها و بسیاری دیگر از مکان‌های سن پترزبورگ است.

در سال ۲۰۰۷ ، شرکت خودرو سازی تویوتا(Toyota) با پنج میلیارد دلار سرمایه، در منطقه شوشاری(Shushary)، در حومه شهر سن پترزبورگ، کارخانه‌ای احداث نمود. شرکت‌های بزرگ جنرال موتور(General Motors)، هیوندا(Hyundai) و نیسان(Nissan) نیز به منظور احداث کارخانه اتوموبیل سازی در سن پترزبورگ، قرار دادهایی با دولت روسیه امضا کرده‌اند. در طی دهه اخیر، صنایع خودرو سازی و ساخت لوازم خودرو، پیشرفت شایانی در این شهر کرده است.

عمران و شهرسازی دومین صنعت بزرگ روسیه می‌باشد که در سن پترزبورگ نیز فعال است و شامل جاده سازی، ساخت مسکن و مراکز تجاری می‌باشد.

در سال ۲۰۰۵ ، تولید ناخالص منطقه‌ای(GRP) شهر فدرالی سن پترزبورگ، در حدود ۶۶۸میلیون روبل روسیه بوده است که در روسیه بعد از مسکو و استان تیومن(Tyumen) و استان مسکو(Moscow Oblast) در رده چهارم قرار می گیرد و سرانه هر فرد ۱۴۵,۵۰۳روبل است که در میان شهرهای فدرال در رده دوازدهم قرار دارد که بیشتر توسط تجارت عمده فروشی و خرده فروشی، خدمات(۲۴,۷٪)، صنایع(۲۰,۹٪)و حمل و نقل و ارتباطات(۱۵,۱٪)به دست می آید.

حمل و نقل

سن پترزبورگ قطب اصلی حمل و نقل نیز می‌باشد. اولین خط آهن روسیه در سال ۱۸۳۷ در این شهر احداث گردید، از آن زمان به بعد، سازمان حمل و نقل همگام با توسعه شهری پیشرفت نمود. سن پترزبورگ، دارای سیستم وسیع راه و ترابری و مسیرها و خطوط آهن درون شهری می‌باشد و سیستم حمل ونقل عمومی کاملی شامل اتوبوس، تراموا و مترو در آن فعالیت می کنند. در این شهر برای انتقال مسافران، خدمات داخل رودخانه‌ای نیز با عملکردی موثر و نسبتا راحت،

موجود می‌باشد.

این شـهر به واسطه تعداد بسیاری بزرگراه فدرال، مسیرها و راه آهن‌های ملی و بین المللی به سایر نقاط روسیه و کشورهای دیگر متصل شده‌است. فرودگاه بیـن المللـی پولکـوف(Pulkovo International Airport)، مسئولیت خدمت رسانی بـه اکثریت پروازهای ورودی و خروجی شـهر را بر عهده دارد و در سـال ۲۰۰۸ بیش از هفت میلیون مسافر از این فرودگاه تردد کرده‌اند.

راه آهن: امروزه این شهر، مقصد نهایی شبکه خط آهن درون شهری و برون شهری آن منطقه است و در آن، برای رفت و آمد میان بخش‌های فدرال، پنج پایانه راه آهن مختلف و تعداد زیادی ایستگاه راه آهن درون شهری وجود دارد. همچنین از سن پترزبورگ قطارهایی به شهرهای هلسینکی(Helsinki)- پایتخت فنلاند- و برلین (Berlin)- پایتخت آلمان -و جمهوری‌های سابق اتحاد جماهیر شوروی تردد دارد. راه آهن هلسینکی در سال ۱۸۷۰ به طول ۴۴۳ کیلومتر احداث شد و قطار آن روزی چند مرتبه در رفت و آمد است که هر بار حدود۵ ساعت و نیم به طول می‌انجامد.

ساپسان

در سال ۱۸۵۱ خط آهن مسکو _سن پترزبورگ، بـه طول ۶۵۱ کیلومتر افتتاح شـد و امروزه سـفر تا مسکو با آن حدودا ۴ ساعت و نیم زمان می‌برد.

در سـال ۲۰۰۹ ، راه آهن روسـیه قطاری سـریع السیر را در مسیر مسکو _ سن پترزبورگ راه اندازی نمـود. این قطـار جدید که ساپسـان (Sapsan) نام دارد، مشـابه قطار معروف زیمنس ولارو(Siemens Velaro) (که مدل‌های متنوع آن در بسـیاری از کشورهای اروپایی فعالیت کرده‌اند) می‌باشـد. این قطار در تاریخ ۲ می(۱۲اردیبهشـت) ۲۰۰۹ با سرعت ۲۸۱ کیلومتر در سـاعت، رکورد سریع‌ترین قطار روسیه را به دسـت آورد و در تاریخ ۷ می(۱۷ اردیبهشت) ۲۰۰۹ همین مسیر را با سرعت متوسط ۲۹۰ کیلومتر در ساعت پیمود.

امکانات هوایی: سـن پترزبـورگ دارای فرودگاه بین المللی پولکوف، و نیز سـه فرودگاه کوچکتر باری و بازرگانی در حومه شـهر می‌باشد. در سال ۱۹۳۱ فرودگاه کوچک پولکوف در جنوب شـهر، شروع به فعالیت نمود. با توسعه این

فرودگاه طی سال‌های مختلف و از سال ۲۰۰۷ به بعد، چهارمین فرودگاه پرتردد پس از فرودگاه‌های دومودوف(Domodedovo)، شری متیوو(Sheremetyevo) و وینوکوف(Vnukovo) در مسکو شد. این فرودگاه با داشتن دو پایانه اصلی (یک پایانه داخلی و یک پایانه بین المللی)، یکی از بزرگ‌ترین و مدرن‌ترین فرودگاه‌های روسیه محسوب می‌شود و در آن به طور منظم اتوبوس و مینی بوس‌های مختلف برای انتقال مسافران از فرودگاه به مرکز شهر فعالیت می‌کنند.

امکانات دریایی و رودخانه‌ای: این شهر دارای بنادر مسافربری و باری در دهانه رودخانه نوا در خلیج فنلاند و دریای بالتیک است و نیز بندرگاهی با امکانات بیشتر از نوا و ده‌ها ایستگاه مسافربری کوچکتر در دو سمت سواحل رودخانه نوا دارد. همچنین این شهر مقصد نهایی مسیرهای آبی ولگا - بالتیک(Volga-Baltic) و دریای سفید- بالتیک (White Sea-Baltic) می‌باشد. در سال ۲۰۰۴ پلی طویل به طول ۲۸۳۴ متر به نام پل ابوخوفسکی (Obukhovsky Bridge) در این شهر افتتاح شد. از ماه می الی اکتبر(اردیبهشت تا مهر)، قایق‌های موتوری مختلفی از جمله قایق‌های پرسرعتِ هیدروفویلد (hydrofoils)، کار جابجایی مردم از مرکز شهر را به شهرهای ساحلی چون کرونشتاد(Kronstadt)، لومونوسف(Lomonosov)، پیترگوف(Petergof)، سسترورسک(Sestroretsk) و زلنوگروسک (Zelenogorsk) انجام می‌دهند.

هیدروفویلد

مارشاتکاس

حمل و نقل زمینی شهری و بین شهری: سن پترزبورگ دارای شبکه وسیع حمل و نقل عمومی (اتوبوس، تراموا و واگن برقی) و شبکه تاکسی‌رانی مارشاتکاس(Marshrutkas) است که در چند صد مسیر خدمت می‌کنند. تراموا همواره اصلی‌ترین وسیله حمل ونقل عمومی سن پترزبورگ بوده است. در سال ۱۹۸۰، لنینگراد بزرگ‌ترین شبکه تراموا در دنیا را داشت اما بسیاری از این خطوط تا سال ۲۰۰۰ از رده خارج شدند. اتوبوس‌ها، روزانه بیش از ۳ میلیون مسافر را در بسیاری از مسیرهای شهری و برون شهری جابجا می‌کنند. در سال ۱۹۵۵ شبکه متروی زیر زمینی سن پترزبورگ، افتتاح شد و امروزه ۵ خط و ۶۴ ایستگاه دارد که هر ۵ پایانه نیز با یکدیگر مرتبطند.

به علت حجم سنگین خودرو در مسیرهای اداری و مرکز شهر و در هنگام برف شدید در زمستان، ترافیک در شهر امری عادی است. بین سال‌های ۲۰۰۲ تا ۲۰۱۰، در سن پترزبورگ ۶حلقه راه کمربندی بهره برداری شد.

شهر سن پترزبورگ در مسیری که کشورهای اسکاندیناوی(Scandinavia) شامل کشورهای نروژ، سوئد، دانمارک، فنلاند، جزایر ایسلند(Iceland) و فارو(Faroe Islands)- را به روسیه و اروپای شمالی متصل می‌سازد قرار گرفته است. این شهر، تقاطعی در مسیر جاده‌های بین المللی اروپا می‌باشد. این مسیرها عبارتنداز:E18 به سمت هلسینکی،E20 به سمت تالین، E95 به سمت پیسکوف(Pskov)، کیف(Kiev) و اودسا(Odessa) وبه سمت پتروزاودسک(Petrozavodsk)، مورمانسک(Murmansk) و کرکنز(Kirkenes) در شمال و به سمت مسکو و خارکیف(Kharkiv) در جنوب.

مراکز خرید

بولشویی گوستینی دوُر(Bolshoi Gostiny Dvor)

نه تنها قدیمی‌ترین و بزرگ‌ترین مرکز خرید شهر، بلکه یکی از اولین بازارهای سرپوشیده به سبک طاق نما در جهان است. قدمت آن به نیمه قرن ۱۸ می‌رسد و ساخت آن بیست و هشت سال طول کشیده است. مجموعه‌ای با بیش از ۱۰۰ فروشگاه در خیابانی بطول حدود یک کیلومتر و مساحت ۵۳هزار مترمربع قرار دارد. در این مرکز اجناس به صورت خرده فروشی، از لوازم خانگی گرفته تا پوشاک، کالاهای ورزشی، اسباب بازی، جواهرات، سوغات و تفریح گاه کودکان وجود دارد. قیمت اجناس در اینجا نسبت به سایر مراکز در سن‌پترزبورگ گران تر است.

پاساژ تجاری(Passage Trading House)

مرکز خریدی کوچک اما بسیار زیباست که عرضه کننده اجناس با کیفیت و مد روز برای کودکان، زنان و مردان، لوازم خانگی، عتیقه جات، جواهرات و کادویی می‌باشد. معروف به هارودز(Harrods) سن پترزبورگ، و روبروی مرکز خرید گوستینی دور واقع شده‌است.

خانه داد و ستد لنینگراد((Leningrad House of Trade(DLT))

این فروشگاه مجموعه‌ای از لوازم خانگی، پوشاک، جواهرات و عطر را به صورت عمده فروشی و خرده فروشی عرضه می کند.

فروشگاه بزرگ موسکوفسکی(Moskovsky)

این فروشگاه مجموعه‌ای از انواع پوشاک، لوازم خانگی، کالاهای ورزشی، سوغات و اشیاء هنری را به عرضه نمایش می گذارد.

فروشگاه ناروسکی(Narvsky)

این فروشگاه مجموعه‌ای از پوشاک، اسباب بازی، لوازم خانگی، لوازم برقی و کالاهای ورزشی را ارائه می دهد.

فروشگاه بزرگ اسوِتلنوفسکی(Svetlanovsky)

این فروشگاه مجموعه‌ای از سالن‌های عرضه پوشاک، لوازم خانگی، جواهرات، سوغات و بخشی برای بازی کودکان دارد.

مرکز خرید اپراکسین (Apraksin Dvor)

در این بازار تنوع زیادی از انواع محصولات یافت می‌شود.

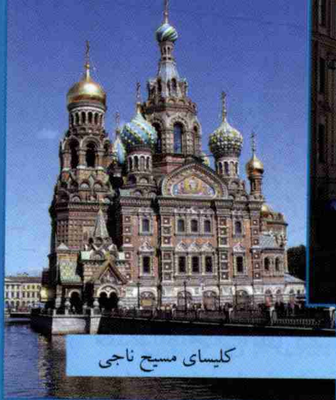
خیابان نوسکی (Nevsky Prospekt)

در این خیابان که به شانزلیزه(Champs-Élysées) سن پترزبورگ معروف می‌باشد، یک ردیف فروشگاه و مغازه های لوکس قرار گرفته است.

بازار سوغات (Souvenirs Market)

انواع سوغات ارزان قیمت از عروسک‌های ماتروشکا (Matroyshka) تا سوغات و یادگاری‌های روسی در اینجا به فروش می‌رسند. این بازار پشت کلیسای مسیح ناجی(Church of the Saviour)، نزدیک به کانال گریبودوودا (Griboedova) واقع شده‌است.

کلیسای مسیح ناجی

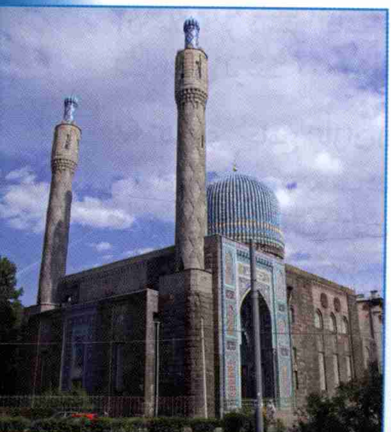

کانال گریبودوودا

گالری پریالکا(Pryalka)

به معنای چرخ نخریسی، این گالری یک اندرونی گرم و منحصر به فرد به سبک کلبه روستایی روسی دارد. در آنجا می‌توانید انواع لباس و جوراب و شال گردن‌های ابریشمین شیک و گرم، بلوزهای زیبا و بسیاری چیزهای دیگر را بیابید. سایر ملزومات از جمله کیف پول، دستکش، کلاه و جوراب‌های ساق بلند نیز در آن یافت می‌شوند.

مناطــق دیدنــی

اماکــن مذهبــی

مسجد سن پترزبورگ (Saint Petersburg Mosque)

هنگامــی که در ســال ۱۹۱۳ افتتاح شــد؛ بزرگ‌ترین مســجد در اروپا محسوب می‌شد، با مناره‌هایی به ارتفاع ۹۴ متــر و گنبــدی جذاب که ۳۹ متر ارتفــاع دارد. این مســجد در مرکز شهر ودر ســاحل رودخانه واقع شده، گنبد لاجــوردی رنگ آن از روی پــل تثلیث(Trinity Bridge) بر روی رودخانه نوا قابل رویت می‌باشــد. این مسجد بزرگ، می‌تواند پذیرای پنج هزار نمازگزار باشد.

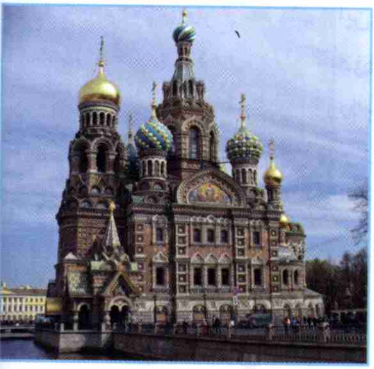

کلیسای جامع سن اسحاق (Saint Isaac's Cathedral)

در نزدیکی اداره نیروی دریایی قرار گرفته‌اســت. این کلیســا در ســال ۱۸۱۸ ساخته شده‌اســت و بزرگ‌ترین کلیســای ارتودوکــس روســی و بلندتریــن کلیســای ارتودوکس شــرقی در زمــان تکمیل و یکی از جاذبه‌های اصلی شــهر

است. گنبد این کلیسا با ۱۰۱/۵ متر ارتفاع، سومین گنبد بلند در دنیا است. مردم برای دیدن چشم‌اندازی زیبا از شهر به بالای این کلیسا می‌روند، از روی گنبد آن می‌توانید منظره بسیار زیبایی از شهر را پیش چشم داشته باشید، البته برای کسانی که مایلند از ۳۰۰ پله بالا بروند.

این کلیسا به سنت اسحاق از دالماتیا(Dalmatia) اختصاص داده شده که شخصی مقدس و حامی پطر کبیر بوده که در روز جشن به دنیا آمده است.

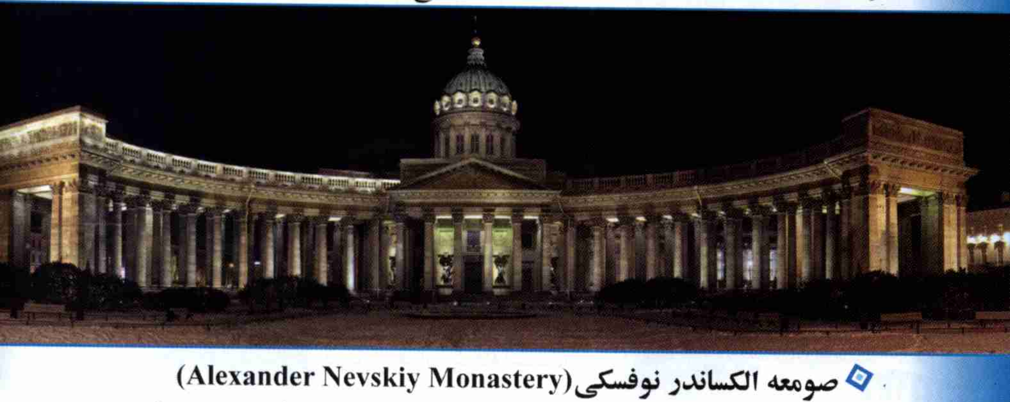

کلیسای مسیح خونین (Church of the Saviour on Spilled Blood)

این کلیسای زیبای روسی که با چندین مناره و گنبد کوچک به سبک سنتی ساخته شده، در نقطه‌ای قرار دارد که سزار الکساندر دوم (Tsar Alexander II) در سال ۱۸۸۱ در آن خودکشی کرد. داخل آن علاوه بر داشتن نقاشی‌های متعدد، به طرز بسیار استادانه‌ای توسط ۶۰۰۰ کاشی، تزئین شده‌است.

کلیسای جامع کازان(Our-Lady-of-Kazan Cathedral)

نمای بیرونی آن به سبک نئوکلاسیک و بسیار زیبا می‌باشد و نمای داخل نیز به طرز جالبی آراسته شده‌است. مقبره ژنرال میخائیل کوتوزوف(Mikhail Kutuzov)، قهرمان جنگ سال ۱۸۱۲ با ناپلئون، در آنجا واقع شده‌است.

صومعه الکساندر نوفسکی(Alexander Nevskiy Monastery)

در انتهای شرقی خیابان نوفسکی نزدیک رودخانه نوا قرار گرفته است. گورستان تیخوین(Tikhvin Cemetery) نیز در این مکان واقع شده که

آرامگاه‌های آهنگسازان مشهور جهان همچون چایکوفسکی(Tschaikovsky)، ریمسکی -کورساکوف(Rimsky-Korsakov)، موزرگسکی(Mussorgsky) و بورودین(Borodin) و نیز نویسندگانی چون فئودُر داستایوفسکی(Fyodor Dostoevsky) و سایر اشخاص معروف روسی را در خود جای داده است.

موزه‌ها

بسیاری سن پترزبورگ را شهر موزه‌ها می‌نامند. پطر کبیر موزه کانست کامرا را بعنوانِ اولین موزه تاسیس کرد و شهر اکنون به داشتن بیش از دویست موزه از موزه هرمیتاژ-یکی از مشهورترین موزه‌های جهان- تا موزه‌هایی کوچک به خود می‌بالد. بعضی از مهمترین موزه‌های شهر عبارتند از:

موزه آرمیتاژ (Hermitage Museum)

موزه آرمیتاژ واقع در سن پترزبورگ روسیه، با ۳ میلیون اثر هنری یکی از بزرگ‌ترین موزه‌های جهان و از قدیمی‌ترین گالری‌های هنری و موزه‌های تاریخ و فرهنگ بشری در جهان است.

در سال ۱۷۶۴، کاترین کبیر با خرید بیش از دویست نقاشی در اروپا، جمع آوری این مجموعه مشهور را آغاز کرد. سفرای روس در کشورهای مختلف مامور یافتن بهترین مجموعه‌های هنری ارائه شده برای فروش - مانند مجموعه‌های برول (Brühl) سیاستمدار ایالت زاکسن آلمان، کروزا(Crozat)، کلکسیونر فرانسوی و نگارخانه والپول (Walpole) در انگلستان- بودند.

کاترین کبیر، نگارخانه خود را(my hermitage) گوشه عزلت یا خلوتگاه خود می‌نامید زیرا تنها افرادی انگشت شمار اجازه ورود و تماشای آثار موجود در آن را به دست می‌آوردند. این مجموعه کاخی عظیم است که شامل موزه‌ای از جالب‌ترین مجموعه‌های تاریخی با بیش از سه میلیون شی از سراسر دنیا می‌باشد و برجسته‌ترین جاذبه گردشگری در سن پترزبورگ محسوب می‌شود. این موزه مجموعه آثار متعددی دارد که از جمله آنها می‌توان به نشان‌ها، البسه و جواهرات سلطنتی، مجموعه متنوعی از جواهرات ساخته فابرژه (Fabergé) و بزرگ‌ترین کلکسیون موجود در جهان از طلای باستانی متعلق به اروپای شرقی و آسیای غربی اشاره کرد. در این موزه آثار ارزشمندی از رامبراند (بزرگ‌ترین مجموعه آثار رامبراند در جهان نیز متعلق به موزه آرمیتاژ است.)، داوینچی، میکل آنژ، روبن و سایر نقاشان دوره‌رنسانس وجود دارد. مجموعه عظیم آرمیتاژ در شش بنا به نمایش گذاشته شده‌است. بنای اصلی قصر زمستانی نام دارد و در گذشته محل سکونت رسمی تزارهای روسیه بوده‌است. موزه آرمیتاژ شعبه‌هایی بین‌المللی در لاس وگاس، آمستردام و لندن نیز دارد.

کانست کامرا (The Kunstkamera)

این مجموعه با گردآوری حدود دو میلیون نمونه از سراسر دنیا، در سال ۱۷۱۴ توسط پطر کبیر شروع به فعالیت نمود و در سال ۱۷۲۷ بنای آن تکمیل شد. این موزه به عنوان اولین موزه در روسیه محسوب می‌شود که امروزه به شکل موزه بزرگ انسان شناسی و نژاد شناسی پطر کبیر تکامل یافته است. این موزه مقابل کاخ زمستانی موزه هرمیتاژ قرار دارد.

موزه روسیه

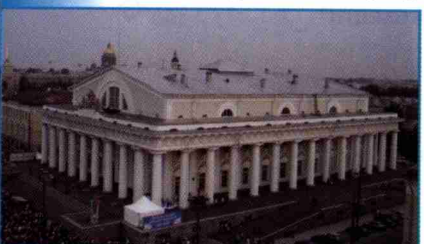
کاخ های استروگانوف

قلعه میخائیلوفسکی

موزه روسیه(The Russian Museum)

موزه بسیار بزرگی از هنرهای زیبای روسی است. این موزه در تاریخ ۱۳ آوریل(۲۴فروردین) سال ۱۸۹۵ همزمان با تاجگذاری نیکولای دوم(Nicholas II) و در جشن یادبود پدرش، الکساندر سوم(Alexander III) احداث شد. ساختمان اصلی، یعنی کاخ میخائیلوفسکی(Mikhailovskiy Palace)، مکانی برای نمایشگاه‌های اصلی است و موزه روس نیز بر نمایشگاه‌های موقت و دائمی که در کاخ‌های استروگانوف(Stroganov Palace) و ماربل(Marble Palace) و قلعه میخائیلوفسکی(Mikhailovskiy Castle) برپا می گردد، نظارت می کند.

موزه مرکزی نیروی دریایی (Central Naval Museum)

این موزه در بخش شرقی جزیره واسیلیوفسکی (Vasilyevsky Island) قرار دارد-در ساختمان سابق بورس اوراق بهادار- یکی از قدیمی ترین موزه‌های روسی و یکی از بزرگ‌ترین موزه‌های نیروی دریایی دنیا است. این موزه رسماً در سال ۱۷۰۹ شروع به فعالیت نمود و روایت‌های جالبی از رشد و توسعه و موفقیت‌های نیروی دریایی روسیه را نقل می کند. با بیش از ۸۰۰ هزار شیئ و برخی از خاطرات جالب پرسنل نیروی دریایی، تسلیحات، تجهیزات دریایی و نقاشی‌های تاریخی و قابل توجه هنرمندان به چشم می خورد. وجود قایق پطر کبیر که به پدربزرگ نیروی دریایی معروف است، از افتخارات آن است. در همین قایق بوده که پطر کبیر قایقرانی و ساخت قایق را فرا گرفته است و نهایتاً منجر به تأسیس نیروی دریایی روسیه شده‌است. بنای این موزه بیانگر معماری قدیمی یونان است که بین سال‌های ۱۸۰۵ تا ۱۸۱۰ توسط توماس دوتومون(Thomas de Tomon) طراحی شده‌است.

موزه حیات وحش
(The Zoological Museum)

دانشکده علوم جانور شناسی روسیه، مسئول موزه حیات وحش است. این موزه در سد یونیورسیتتکایا اِمبنک منت(Universitetskaya Embankment) واقع شده‌است و یکی از ۱۰ موزه بزرگ تاریخ طبیعیِ دنیا است. در این موزه بیش از ۱۷ میلیون قطعه وجود دارد ولی تنها ۵۰۰ هزار قطَعه در ساختمان متعلق به قرن نوزدهم آن، قابل نمایش است. در این نمایشگاه، تنوعی از دایناسورهای عظیم، اسکلت‌های نهنگ و همچنین مجموعه‌ای منحصر به فرد از پروانه‌ها وجود دارد. این موزه از مجموعه اصلی جانور شناسی کانست کامر(Kunstkammer) شکل گرفته که در سال ۱۸۳۲تأسیس شده بود و در سال ۱۸۳۸ به روی عموم باز شد. این موزه از سال ۱۸۹۸ در مکان امروزی خود قرار دارد.

موزه راه آهن (Railway Museum)

بدون شک بهترین موزه راه آهن در روسیه است. از زمانی که اولین لوکوموتیو بخار روسی توسط خانواده چرپانوف(Cherepanov) ساخته شد تا زمانی که راه آهن‌های جدید و موتورهای مدرن به بازار آمدند. نقشه و تصاویر خطوطِ راه آهن و توسعه آن در روسیه (اتحاد جماهیر شوروی) در آن موجود است. یکی از مهم ترین مدل‌های موجود در این موزه، یکی از ایستگاه‌های باربری با واگن‌های آن است.

موزه حصار لنینگراد(Museum of the Siege of Leningrad)

این موزه کوچک ولی بی‌نهایت تأثرآور، یادآور دلخراش‌ترین دورانِ تاریخ این شهر یعنی محاصره ۹۰۰ روزه لنینگراد در جنگ جهانی دوم توسط آلمانِ نازی است. در طول این دو سال و نیم محاصره، مردم شهر لنینگراد محرومیت‌های شدید و بمباران‌های زیادی را تحمل کردند. در طول این محاصره، چند صد هزار نفرجان خود را از دست دادند و فداکاری و استقامت فوق العاده بازماندگان، باعث غرور و همچنین اندوه عظیمی شده‌است. این موزه یادآور خاطرات این دوران است.

موزه تاریخ سن پترزبورگ(St. Petersburg Museum of History)

ابتدا نام آن موزه تاریخ لنینگراد بود. در سال ۱۹۳۸ موزه تاریخ و تمدن لنینگراد (Museum of History and Development of Leningrad) نام گرفت. این موزه، جایگزین موزه شهر(City Museum) و موزه قدیمی سن پترزبورگ (Old St. Petersburg Museum) است. این موزه بیش از یک میلیون شیء از جمله مجموعه‌ای از اسناد معماری، عکس و نقشه از شهر سن پترزبورگ در قرون ۱۸ تا ۲۰ دارد.

موزه ادوات، طرح‌ها و علائم نظامی

(The Military Historical Museum of Artillery, Engineers and Signal)

این موزه متعلق به ارتش و به موزه توپخانه(Artillery Museum) معروف است. متعلق به ارتش است. در سال ۱۸۶۹ توسط پطر اول، کلکسیونی از تجهیزات نظامی روسی و خارجی، یونیفرم‌ها و مدال‌ها، در قلعه پیتر و پل واقع در حاشیه سمت راست رودخانه نوا نزدیک به پارک الکساندر(Alexander Park) گردآوری شد و در سال ۱۷۰۳ موزه تأسیس شد.

موزه مردم شناسی(Ethnographic Museum)

مجاور موزه روسی در کاخ میخائیلوفسکی (Mikhailovskiy) است. این موزه با نمایشی جالب و آموزنده از سنن و البسه گروه‌های نژادی مختلف، در سرزمین‌های امپراطوری سابق روسیه تاسیس شد. همان طور که امپراطوری بریتانیا، نژادهای مختلفی را از سراسر دنیا نزد هم گرد آورد، امپراطوری روسیه نیز در قرن ۱۸ و ۲۰، مردمی را متحد ساخت که در محدوده بین دریای

بالتیک در غرب تا اقیانوس آرام در شرق زندگی می کردند. روش زندگی این مردم در کارهای هنری آنها مؤثر بود که در این موزه نشان داده شده‌است. در این موزه مجموعه‌های جالبی در مورد فرهنگ و تاریخچه روسیه، اکراین، بلاروس، قبایل قفقاز، آسیای مرکزی و سیبری وجود دارد.

آکادمی موزه هنرهای زیبا(Academy of Fine Arts Museum)

در محل اولین دانشکده هنرهای زیبا واقع شده‌است. این موزه کارهای هنری بسیاری از هنرمندان بزرگ مرتبط با این موسسه دارد. آثار هنری معاصر از هنرمندان روسی و خارجی نیز در این موزه به نمایش گذاشته شده‌است.

موزه هنرهای کاربردی (Museum of Applied Art)

این موزه در سال ۱۸۷۸ به عنوان بخشی از مدرسه طراحی تکنولوژی بارون شوتیگلیتز(Baron Schtieglitz School of Technical Drawing) تأسیس و در قرن بیستم به آکادمی هنرهای صنعتی(Artistic Industrial Academy) تبدیل شد. این موزه در نزدیکی قلعه کیخائیلووسکی قرار دارد و برای تشویق جوانان هنرمند و طراحان روسی و آموزش آنها راه اندازی شده‌است و برای هر فردی که به هنر و آثار قدیمی علاقمند باشد، مکان بسیار مناسبی است. در این موزه از ۳۰ هزار مجموعه مختلف از جمله هنرهای تزئینی و صنایع دستی، فلزکاری و کنده کاری اشیائی وجود دارد.

موزه عروسک(St. Petersburg Museum of Dolls)

دراین موزه انواع عروسک‌های قدیمی و سنتی از اقوام و ملیت‌های گوناگون و عروسک‌هایی که به دست طراحان امروزی ساخته شده‌اند و همچنین مجموعه‌ای از سربازان دوره‌های مختلف وجود دارد که با دیدن این عروسک‌ها، مطالب زیادی در مورد سنت‌ها و جشن‌های قدیمی یاد می گیریم. همچنین عروسک‌هایی از شخصیت‌های داستانی و هنرپیشه‌ها نیز وجود دارد. علاوه بر نمایشگاه دائمی، نمایشگاه‌های موقتی در مورد طراحان مهم عروسک سن پترزبورگ در این موزه برپا می‌شود. همچنین برای بازدید کنندگانی که تمایل به یادگیری دارند، کلاس‌های فشرده آموزش ساخت عروسک، وجود دارد.

موزه نژاد شناسی روسیه (The Russian Ethnography Museum)

این موزه جدا از موزه روس می باشد و وقف فرهنگ و امپراطوری روسیه(شوروی سابق) شده‌است.

آپارتمان‌های برخی از شخصیت‌های معروف پترزبورگی از جمله، الکساندر پوشکین، داستایوفسکی، نیکولای ریمسکی - کرساکوف(Nikolai Rimsky-Korsakov)، فئودور چالیاپین(Feodor Chaliapin)، الکساندر بلاک(Alexander Blok)، ولادمیر نابوکوف(Vladimir Nabokov)، آنا آکماتوف(Anna Akhmatova)، میخائیل زوشچنکو(Mikhail Zoshchenko)، ژوسف برودسکی(Joseph Brodsky) و نیز برخی از پارک‌ها و کاخ‌های شهری به موزه تبدیل شده‌اند. لازم به ذکر است که در روسیه، آثار تاریخی دارای معماری برجسته همچون کلیسای جامع سن اسحاق، به تدریج مبدل به موزه‌های عمومی شده‌اند.

سالن‌های نمایش، تئاتر و اپرا

تئاتر مارینسکی (Mariinsky Theater)

یک سالن تئاتر تاریخی اُپرا و باله است که در سال ۱۸۶۰ راه‌اندازی شد و در قرن نوزدهم به یکی از سالن‌های برجسته تئاتر روسی تبدیل شد که شاهکارهایی از چایکوفسکی، موسورگسکی(Mussorgsky) و ریمسکی کورساکُف(Rimsky-Korsakov) در آن به اجرا در آمده‌اند. تئاتر به افتخار ملکه ماریا الکساندرونا(Maria Alexandrovna)، همسر تزار الکساندر دوم، مارینسکی نامیده شد. مجسمه نیم تنه ملکه در سالن ورودی اصلی قرار دارد. نام این تئاتر در طول تاریخ تغییراتی کرده است که منعکس کننده فضای سیاسی آن زمان است.

تئاتر میخائیلوفسکی
(Mikhailovsky Theater)

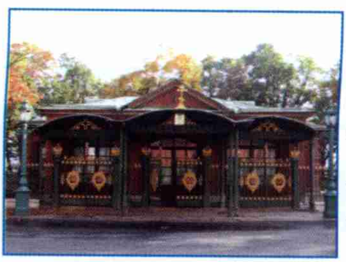
در سال ۱۸۳۳پایه‌گذاری شده و یکی از قدیمی‌ترین تئاترهای روسیه است. این تئاتر توسط معماری به نام بریولوف(Briullov) ساخته شده و سومین سالن تئاتر در شهر است.در طی تاریخ، هنرمندان زیادی از اقصی نقاط دنیا برای اجرای برنامه‌های خود به این سالن آمده‌اند.

اُپرای سن پترزبورگ(St. Petersburg Opera)

سالن تئاتری خصوصی با سکویی کوچک و ظرفیت پذیرش تنها ۱۵۰ الی ۲۰۰ تماشاگر است که مجری نمایش هایی آماده با بهایی ارزان‌تر از سالن‌های اصلی است.

کنسرواتور سن پترزبورگ (Saint Petersburg Conservatory)

مدرسه موسیقی که در سال ۱۸۶۲ توسط آنتون روبنشتاین(Anton Rubinstein)، پیانیست و آهنگساز روسی تأسیس شد. ساختمان کنونی آن در دهه ۱۸۹۰ در جای قبلی تئاتر بولشوی(Bolshoi Theatre of Saint Petersburg) ساخته شد. در سال ۲۰۰۴ این مدرسه ۱۴۰۰ دانشجو داشت. آهنگ سازان معروفی از این مدرسه فارغ التحصیل شده‌اند. جوان‌ترین نوازنده که تاکنون کنسرواتوار پذیرفته ویولونیست پنج ساله کلارا راکمور(Clara Rockmore)(۱۹۹۸-۱۹۱۱)بود که بعدها تبدیل به یکی از نوازندگان طراز اول جهان در نواختن ترمین(Theremin) -نوعی ساز منحصربفرد روسی که بدون لمس شدن نواخته می‌شود.- شد.

ساختمان‌های تاریخی

کلبه پطر کبیر (Peter the Great's Cabin)

در سال ۱۷۰۳ سربازان پطر کبیر طی سه روز- در روزهایی که پطر نقشه شهر را طراحی می کرد- کلبه چوبی کوچکی ساختند و این کلبه بعدها در ساختمان آجری کوچکی در منطقه پروسکایا(Petrovskaia) نگهداری شد. اکنون این بنا مجاور رودخانه و در نزدیکی رزمناو آرونا(Aurora)_ الهه سپیده دم _ در پتروفسکایا نابرژنایا (Petrovskaia Naberezhnaia) واقع شده‌است.

کاخ تورایدِ (Tauride Palace)

یکی از بزرگ ترین و تاریخی ترین مکان‌های سن پترزبورگ می‌باشد. این کاخ بنای یادبودی از معماری دوره نئوکلاسیک است که در سال ۱۷۸۳-۱۷۸۹ برای شاهزاده جی.ای پوتمکین-تاواریشکی(G.A. Potemkin-Tavrichesky) شاهزاده تورایدِ ساخته شد (از اینرو بدین اسم خوانده شد). ساختمان دو طبقه مرکزی، دارای گنبدی کوتاه و پایه گنبد کوتاه، مزین به ۶ ستون به سبک یونان باستان و سنگفرش‌های سه گوش است. قسمت گالری، با انشعابی از طبقه دوم به ساختمان اصلی مرتبط شده‌است که با چهار ستون یونانی آراسته شده‌است.

کاخ پولوسک(Pavlovsk Palace)

پاول اول(Paul I) این اقامتگاه مجلل را در قرن هجدهم در نزدیک شهر سن پترزبورگ ساخت. پس از مرگ وی، این کاخ محل اقامت بیوه‌اش ماریا فیدورونا(Maria Feodorovna) شد. این کاخ و باغ انگلیسی اطراف آن اکنون تبدیل به موزه دولتی و پارک عمومی شده‌است. در سال ۱۷۷۷ ملکه کاترین دوم به مناسبت به دنیا آمدن نوه‌اش الکساندر اول، هزار هکتار جنگل در امتداد رودخانه ویندینگ سالیونکا(Winding Slavyanka River) و چهار کیلومتر از محل اقامتش در تسارسکویی سیلو (Tsarskoye Selo) را به پسرش پاول اول و عروسش ماریا فیدورونا اهدا کرد. این کاخ در این زمین اهدایی قرار دارد.

کاخ زمستانی(Winter Palace)

این کاخ زیبا بین سال‌های ۱۷۵۴و۱۷۶۲ در کنار رودخانه ناوا ساخته شده‌است. نمای آن ترکیبی از رنگ‌های سفید و سبز است که زیبایی خاصی به آن داده است. امروزه این کاخ بزرگ در قلمرو موزه هرمیتاژ قرار دارد و مجموعه‌ای استثنایی از نقاشی با بیش از ۳۰۰ پرتره از رهبران روسیه را دارا می‌باشد.

کاخ الکساندر (Alexander Palace)

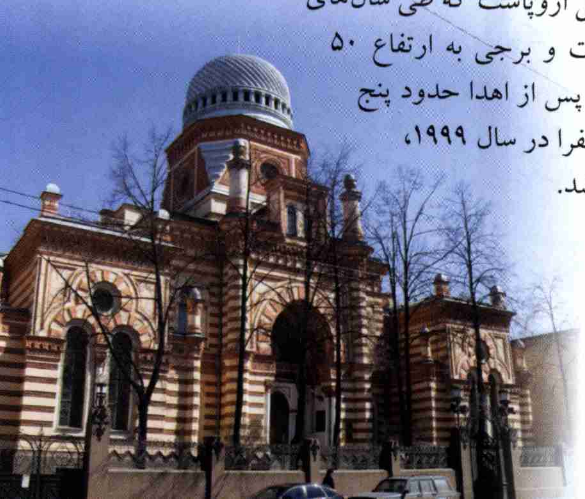
این کاخ در پارک الکساندر قرار دارد و به سفارش کاترین کبیر برای هدیه ازدواج نوه موردعلاقه‌اش و امپراتور آینده روسیه پرنس الکساندر اول ساخته و در سال ۱۷۹۶ تکمیل شده‌است. امروزه این کاخ برای نمایش سال‌های آخر روسیه تزاری اختصاص داده شده‌است. به همین منظور قسمت‌هایی از اتاق پذیرایی و مطالعه نیکلای دوم و اتاق نقاشی الکساندر اول بازسازی شده‌اند.

کاخ آنیچکوف (Anichkov Palace)

قدمت این کاخ به اواسط قرن هجدهم بر می گردد و نام خود را از پلی به همین نام که در نزدیکی آن قرار دارد، گرفته است. پس از انقلاب اکتبر، کاخ تبدیل به موزه شهر شد.

کنیسه بزرگ ادموند جی سفرا
(Edmond J Safra Grand Choral Synagogue)

دومین کنیسه بزرگ در کل اروپاست که طی سال‌های ۱۸۸۸ -۱۸۸۰ساخته شده‌است و برجی به ارتفاع ۵۰ متر و ظرفیت ۱۰۰۰نفر دارد. پس از اهدا حدود پنج میلیون دلار توسط خانواده سفرا در سال ۱۹۹۹، نام این خانواده به آن اضافه شد.

کاخ منشیکوف
(Menshikov Palace)

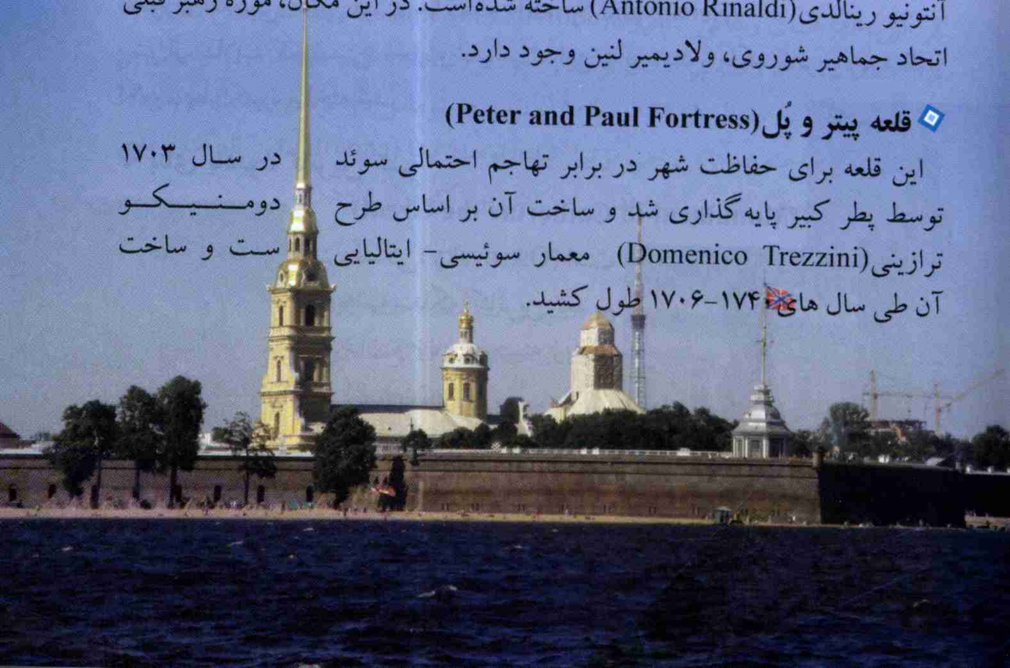
این کاخ در اوایل دهه ۱۷۰۰ ساخته شده و بخش مهمی از تاریخچه شهر را در بردارد و اولین ساختمان سنگی شهر است که از سال ۱۹۸۱ بعنوان موزه عمومی- شعبه موزه هرمیتاژ- در شهر خدمت می کند. این کاخ دارای نمای زرد و سفید و سالن رقصی در داخل است. الکساندر منشیکوف (۱۶۷۳-۱۷۲۹) یکی از دوستان صمیمی پطر کبیر بود که از جانب وی در سال ۱۷۰۷ عنوان دوک به او اعطا گردید و همچنین استاندار سن پترزبورگ شد.

کاخ مرمر (Marble Palace)

این کاخ یکی از اولین کاخ‌های ساخته شده به سبک نئوکلاسیک در شهر است. در ساخت آن بیش از سی نوع سنگ مرمر مختلف استفاده شده، اسم کاخ مرمر به همین دلیل به آن داده شده‌است. این کاخ به دستور کُنت گریگوری اُرلُف (Count Grigory Orlov) در سال ۱۷۶۸ توسط آنتونیو رینالدی (Antonio Rinaldi) ساخته شده‌است. در این مکان، موزه رهبر قبلی اتحاد جماهیر شوروی، ولادیمیر لنین وجود دارد.

قلعه پیتر و پُل (Peter and Paul Fortress)

این قلعه برای حفاظت شهر در برابر تهاجم احتمالی سوئد در سال ۱۷۰۳ توسط پطر کبیر پایه گذاری شد و ساخت آن بر اساس طرح دومنیکو ترازینی (Domenico Trezzini) معمار سوئیسی- ایتالیایی است و ساخت آن طی سال های ۱۷۰۶-۱۷۴۰ طول کشید.

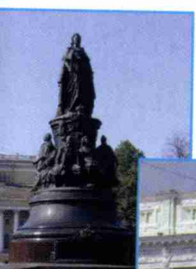
ستون الکساندر (Alexander Column)

در خارج از کاخ زمستانی قرار دارد. این برج گرانیتی دارای ۴۷متر ارتفاع بوده و بیانگر پیروزی روسیه در برابر ناپلئون می‌باشد. ستون الکساندر در تابستان ۱۸۳۴ پرده برداری شد.

سوارکاری از جنس برنز (The Bronze Horseman)

بنای یادبودی از بنیان گذار شهر سن پترزبورگ؛ پطر کبیر، که در میدان سناتسکایا پلوشاد(Senatskaia Ploschad)، روبروی رودخانه نوا واقع شده و توسط اداره نیروی دریایی، کلیسای جامع سن اسحاق و ساختمان مجلس سنای سابق و شورای مذهبی-مدنی هیئت حاکمه (Senate and Synod) پیش از انقلاب کمونیستی، احاطه شده‌است. این بنا به دستور ملکه کاترین، به منظور تکریم پطر کبیر، ساخته شد.

بنای یادبود کاترین کبیر (Monument to Catherine the Great)

واقع در میدان اوستروفسکی(Ostrovsky) است و به شکوه و جلال روسیه، ملکه کاترین تقدیم شده‌است که توسط مردان و زنان برجسته زیادی از دربار سلطنتی احاطه شده‌است.

پارک‌ها

سن پترزبورگ سرسبزترین شهر روسیه است. بیش از ۲۰۰ پارک، حدود هزار بلوار وخیابان درخت کاری شده، هفتصد میدان مشجر و تعداد زیادی گلخانه و در مجموع حدود ۲۵ هزار هکتار فضای سبز دارد؛ یعنی به ازای هر نفر از چهار و نیم میلیون شهروند، ۵۶ متر مربع فضای سبز وجود دارد. مهمترین پارک‌ها و فضاهای سبز شهرعبارتند از:

پارک پاولوسک(Pavlovsk Park)

این پارک نمونه خوبی از طراحی باغ‌های اروپایی در قرون ۱۸ و ۱۹ است که بوسیله چارلز کامرون(Charles Cameron) و وینچنزو برنا(Vincenzo Brenna) طراحی شده‌است. سبک اروپایی در ناحیه قصر، سبک ایتالیایی در تپه گریت سیرکل(Great Circles)، سبک هلندی در باغ خصوصی(Private Garden) و سبک انگلیسی در روستای سیویانکا (Siavianka valley) قابل مشاهده است. این پارک با وسعت ۶۰۰ هکتار درحومه جنوب شهر(۳۰کیلومتری سن پترزبورگ) قرار دارد و یکی از بزرگ‌ترین باغ‌های تزئینی دنیاست. در این باغ بخش‌های مختلفی وجود دارد از جمله: عمارت کلاه فرنگی، الهه‌های زیبایی کامرون(Cameron's Pavilion)، معبد دوستی(Temple to Friendship)، لانه پرندگان و تالار آپولو(Apollo Colonnade). آرامگاه پل اول(Paul I) (در سال ۱۸۰۸ الی ۱۸۰۹، توسط توماس دو تومون (Thomas de Thomon) ساخته شد.) و برجی تزئین شده(توسط برنا (Brenna). این پارک و قصر داخل آن در مجموعه میراث جهانی سن پترزبورگ قرار دارد.

سوس نوفکا (Sosnovka)

بزرگ‌ترین پارک محدوده شهری با مساحت ۳۰۳ هکتار است. این پارک بین خیابان‌های سِوتلانوسکی (Svetlanovsky)، تورزا(Toreza)، سِورنی(Severny) و تیخورتسک(Tikhoretsky) قرار دارد. سوس نوفکا بقایای جنگل بزرگ کاجی است که در بخش شمالی شهر قرار داشت. در سال ۱۹۲۳، این جنگل به عنوان بخشی از آکادمی مهندسی

جنگل (Forestry Engineering Academy) درآمد. پارکی جنگلی به همین نام در دهه ۱۹۷۰ در منطقه ایجاد شد. یک فرودگاه نظامی در سال ۱۹۴۱ در محدوده این پارک راه اندازی شد. بنایی تاریخی و یک گورستان نیز در آن وجود دارد که مربوط به خلبان‌هایی است که جان خود را در حین دفاع از شهر از دست دادند. بعضی از درختان این پارک بیش از ۲۰۰ سال عمر دارند. از امکانات این پارک می‌توان به زمین ورزشی و تنیس، شش استخر شنا و ... اشاره کرد.

پارک پیروزی ناوگان دریایی (Maritime Victory Park)

در جزیره کرستوفسکی (Krestovsky) واقع شده‌است و یک پارک وابسته به شهرداریِ سن پترزبورگ می‌باشد. این پارک در سال ۱۹۴۵ به منظور یادبود اتحاد برای پیروزی علیه نازی‌های آلمان طی جنگ جهانی دوم افتتاح شد. این پارک با مساحتی بالغ بر ۲۴۳ هکتار، دارای زمین‌های تفریحی، فضای سبز و مناظر بسیار زیبا می‌باشد و در سال ۲۰۱۰ یک استادیوم فوتبال نیز در غرب جزیره ساخته شد. زمین‌های گلکاری شده و چشم‌اندازهای زیبا، مجسمه برنزی ماهیگیر دریای سیاه و دختری چشم انتظار فاتحان جنگ (The Black Sea Fisherman and The Girl Greeting the Victors)، خیابان دوستی شهرها (The Avenue of Friendship of Cities)، - جایی که از سال ۱۹۶۶، به نمایندگی از کشورهای مختلفی از سراسر دنیا در آن گل و درخت کاشته شده‌است- در این پارک قرار دارند.

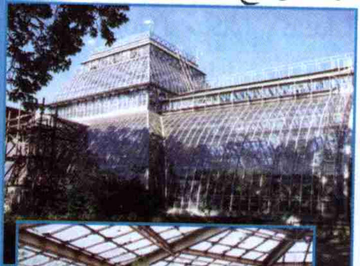
باغ و قصر توراید (Tauride Garden)

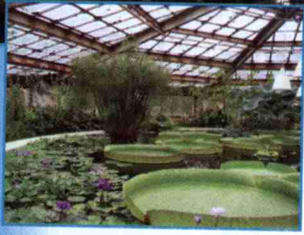
در اطراف کاخ توراید واقع شده‌است. بیشترین درختانی که در آنجا کاشته شده بلوط، افرا، زبان گنجشک، غان نقره‌ای، کاج سیبریه‌ای، صنوبر آبی، بید و سپیدار می‌باشند. این باغ در سال‌های ۱۷۸۹-۱۷۸۳ پایه‌گذاری شد و طراحی آن با ساخت آبراهه‌ها و برکه‌ها و زمین‌های گلکاری شده بدیع و زیبا، بسیار جالب است.

پارک دانشکده جنگلداری
(Park of the Forestry Academy)

این پارک ۶۵ هکتاری در سال ۱۸۲۷ پایه ریزی شده و یکی از مناظر دیدنی سن پترزبورگ و از قدیمی‌ترین باغ‌های گیاه شناسی روسیه است که بنای‌های یادبود و طراحی به سبک قرن ۱۹ و زمین‌های تفریحی و بازی برای شهروندان دارد. پارک به عنوان واحد فرهنگی، آموزشی و تحقیقاتی دانشکده گیاه‌شناسی می‌باشد و بخشی از مجموعه باغ‌های گیاه شناسی در روسیه محسوب می شود. این باغ‌ها، مجموعه‌ای غنی از درختان، بوته‌ها و سایر گونه‌های رستنی دارند.

باغ گیاه شناسی سن پترزبورگ
(The Saint Petersburg Botanical Garden)

قدیمی‌ترین باغ گیاه شناسی روسیه و معروف به باغ گیاه شناسی کومارف(Komarov) می‌باشد. این باغ مجموعه‌ای از گیاهان خانگی و صحرایی دارد‌که در شمال شرقی جزیره آپتکارسکی(Aptekarsky) در سن پترزبورگ واقع شده.و متعلق به موسسه گیاه شناسی دانشکده علوم روسیه است. مساحت این باغ ۱۸/۹ هکتار است که توسط پطر اول در سال ۱۷۱۴ به عنوان باغ سبزیجات برای کشت گیاهان دارویی تاسیس شد. در سال ۱۸۲۳ به عنوان باغ گیاه شناسی سلطنتی شروع به کار کرد و در سال ۱۹۳۰ زیر نظر دانشکده علوم جماهیر شوروی قرار گرفت. در سال ۱۹۳۱ با موزه گیاه شناسی ادغام شد و به صورت موسسه گیاه شناسی به فعالیت پرداخت.

باغ الکساندر (Alexander Garden)

این باغ با وسعت ۲۰۰ هکتار، در مرکز شهر سن پترزبورگ، نزدیک میدان کاخ و پشت اداره نیروی دریایی واقع شده‌است. در آغاز قرن ۱۹، خیابانی به موازات

اداره نیروی دریایی اصلی ساخته شد و به سرعت تبدیل به مکانی امروزی برای طبقه اشرافِ سن پترزبورگ شد که محلی برای تفرج و رد و بدل کردن آخرین اخبار در میان طبقات اجتماعی سطح بالا باشد. در سال ۱۸۸۰، به دستور الکساندر گشواند(Alexander Geschwend) فواره‌ای در میان باغ ساخته شد. معروف است که این فواره موزیکال و رقصان می‌باشد و این به خاطر عکس العملی است که نسبت به هر نوع موسیقی در باغ نشان می‌دهد. در اواخر قرن ۱۹، مجسمه شخصیت‌های فرهنگی چون: واسیلی ژوکوفسکی(Vasily Zhukovsky) و میکائیل لرمونتوفِ شاعر(Mikhail Lermontov) و نیکولای گوگولِ نویسنده(Nikolai Gogol)، میکائیل گلیندا آهنگساز (Mikhail Glinka) و نیکولای پرژووالسکیِ جهانگرد(Nikolai Przhevalsky) در میان باغ نصب گردید.

باغ کاترین(The Catherine Garden)

باغی عمومی مقابل تئاتر الکساندرینسکی و خیابان نوسکی می‌باشد که در سال ۱۸۲۰ با طراحی کارلو روسی(Carlo Rossi) ساخته شد، در سال ۱۸۷۳ مجسمه کاترین کبیر(Catherine the Great) در باغ نصب شد و باغ نام خود را از او گرفت.

باغ وحش لنینگراد(Leningrad Zoo)

این باغ وحش در پارک الکساندر قرار دارد و در سال ۱۸۶۵ توسط سوفیا و جولیس گرهارت(Sofia and Julius Gerhardt) تأسیس شده‌است. در این باغ وحش، ۲۰۰۰ حیوان از ۴۱۰ گونه از جمله فیل هندی، زرافه، انواعی از کرگدن و خرس‌های قطبی وجود دارد. باغ وحش سن پترزبورگ از نام‌های دیگر آن است.

باغ تابستانی(Summer Garden)

قدیمی‌ترین پارک در سن پترزبورگ است که در سال ۱۷۰۴ به دستور پطر کبیر در حوالی اولین اقامتگاه تابستانی او بنا شد. پطر کبیر همچنین بر اساس قوانین هندسی نقشه اصلی باغ را که جایگاهی برای مجموعه‌ای قدیمی از مجسمه‌های سنگی درون پارک‌ها می‌باشد، تنظیم نمود.

باغ مایکل (Michael Garden)

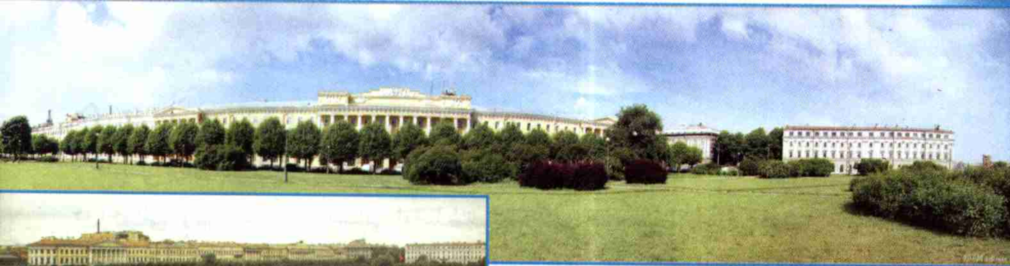
نام این باغ از قصر و دژ مایکل گرفته شده‌است که بین سال‌های ۱۸۱۹ تا ۱۸۲۵ ساخته شده‌است. در طول تاریخ طولانی و متنوعش، باغی به سبک فرانسوی، منطقه شکار، گلخانه و در دوران سلطنت الیزابت، محل مارپیچ‌ها و چشمه‌ها بوده است. این باغ ترکیبی منحصر به فرد از دو سبک باغبانی و گلکاری فرانسوی در کناره‌ها و انگلیسی در مرکز است. در شمال شرقی باغ، یک عمارت کلاه فرنگی و یک نماد آزادی در کنار آن، قرار دارد. معمولاً در بهار و تابستان کنسرت‌های موسیقی کلاسیکی در این باغ برگزار می‌شود.

پارک مرکزی فرهنگ و اوقات فراغت کیروف
(Kirov Central Culture and Leisure Park)

در سال ۱۹۳۱ کارهایی برای تبدیل این منطقه به پارک شروع شد. این پارک در قصر یلاگین(Yelagin) قرار دارد. در سال ۱۹۳۲ بخشی از این پارک برای عموم باز و در آن پارک بچه‌ها و خانه قایقی شکلی نیز درست شد. بعد از افتتاح پارک، کارهای زیادی برای توسعه آن انجام شد. خیابان اصلی آن گسترش یافت و فضاهای سبز، مجسمه و گلدان‌های تزئینی زیبائی در آن گنجانده شد. همچنین یک سالن تئاتر در فضای باز در آن ساخته شد که کنسرت‌های موسیقی و دیگر برنامه‌های سرگرمی در آن برگزار می‌شود. ولی در طول جنگ جهانی دوم، درگسترش پارک وقفه ایجاد شد و در آن تجهیزات نظامی و دفاعی قرار دادند. این پارک مکانی مطلوب جهت گذراندن اوقات فراقت، خصوصاً در تابستان است و زمستان‌ها پیست یخی با اسکی‌های اجاره ای و تابستان‌ها زمین‌های تنیس و قایقرانی برای تفریح مردم دارد.

سرزمین خدای جنگ (Field of Mars)

محوطه‌ای سرسبز و وسیع مجاور باغ تابستانی که این نام را از خدای

جنگ (در اسطوره‌های رومی) گرفته است و مدت‌ها به عنوان مکانی برای مارش و تعلیمات نظامی جهت رژه گارد سلطنتی محسوب می‌شد. طرح اولیه آن تغییری نکرده است اما امروزه جایگاهی برای مشعل دائمی(Eternal Flame) سن پترزبورگ می‌باشد.

پل‌ها

در محدوده شهرحدود ۳۴۰ پل وجود دارد که۲۲ عدد آن متحرک است. طول تمام پل‌ها روی هم رفته تقریباً ۱۶ کیلومتر است. هشتصد پُل کوچک نیز در اطراف دریاچه‌ها، برکه‌ها، باغ‌ها و پارک‌های عمومی شهر وجود دارد. پطرکبیر، شهر سن پترزبورگ را همانند ونیز(Venice) و آمستردام(Amsterdam)، با کانال‌هایی در عرض خیابان طراحی کرده است. در ابتدا فقط ده پل در سراسر شهر وجود داشت که عمدتا بر روی نهرها و خندق‌های کوچک بودند. با طرح پطر، مردم در تابستان با قایق در طول شهر حرکت می کردند و در زمستان بر روی آب یخ زده با سورتمه. بعد از مرگ پطر، پل‌های جدیدی در شهر ساخته شد که راهی ساده برای حمل و نقل به شمار می‌آمد. در طول تابستان از پل‌های موقت نیز استفاده می شد. در زیر به بعضی از مهمترین آنها اشاره می‌شود.

پل بزرگ ابوکوفسکی(Big Obukhovsky)

طویل ترین پل شهر و پلی معلق است بر روی رودخانه نوا که توسط طناب‌هایی از جنس استیل نگه داشته شده. طول کامل پل ۲,۸۲۴ متر است (۳۸۲ متر طول دهانه اصلی آن است). ارتفاع طاق اصلی آن از سطح آب ۳۰ متر، و عرض آن ۲۵ متر می‌باشد. اولین قسمت پل در تاریخ ۱۵ سپتامبر(۲۴شهریور) سال ۲۰۰۴ افتتاح شد. این پل بخش مهمی از کمربندی سن پترزبورگ می‌باشد.

پل آبی(Blue Bridge)

این پل با عرض ۹۷/۵ و طول ۴۱ متر از روی رودخانه مویکا(Moika) در سن پترزبورگ می گذرد و عریض ترین پلِ سن پترزبورگ و حتی شاید عریض ترین پل دنیا باشد. این پل اولین پل فولادیِ شهر می‌باشد که در سال ۱۸۰۵ توسط معماری به نام ویلیام هست (William Heste) طراحی و در سال ۱۸۱۸ ساخته شد.

پل پالاس(The Palace Bridge)

میدان پالاس را به ستریلکا(Strelka) در جزیره واسیلوفسکی(Vasilievsky Island) متصل می کند. این پل دهانه مرکز تاریخی سن پترزبورگ است. در شب، این پل یکی از زیباترین مناظر شهر است.

پل اینچکو(Ainchkov Bridge)

یکی از مشهورترین مناظر خیابان نوسکی(Nevsky) است؛ این پل در قرن نوزدهم بر روی رود فانتانکا(Fontanka) ساخته شد. شهرت این پل به خاطر چهار مجسمه اسبی است که در چهار گوشه آن قرار دارد .

پل لومونوسوف(Lomonosov Bridge)

با فاصله کوتاه از خیابان نوسکی این پل سنگی زیبا بر روی رودخانه فانتانکا قرار گرفته‌است. ساخت این پل به سال ۱۷۸۰ برمی گردد و یکی از معدود پل‌های آن زمان است که بدون تغییر باقی مانده‌است. این پل تقارن و زیبایی منحصر به فردی دارد.

پل بنک(Bank Bridge)

این پل زیباترین پل عابر پیاده در شهر سن پترزبورگ است و روی کانال گریبودو(Griboedov) و چند متر پایین تر از کلیسای جامع کازان قرار گرفته‌است. شهرت این پل به خاطر چهار شیردال(griffon) با بال‌هایی طلایی است.

پل تثلیث(Trinity Bridge)

پل وسیع تثلیث یکی از ساختارهای هنری باشکوه نووا(Nouveau) و دهانه رودخانه نوا(Neva) بین مرکز شهر سن پترزبورگ و سمت پتروگراد(Petrograd) است. منظره زیبا از مرکز پل بسیار مهیج است.

جزایر

موقعیت بحث برانگیز شهر سن پترزبورگ به عنوان ونیز شمال، با این حقیقت که سراسر این شهر مانند همتای ایتالیایی خود، تقریبا روی یک سری جزایری، بر روی دلتای رودخانه نوا واقع شده‌است؛ تقویت می‌شود. تعداد این جزایر ۴۲ عدد(۱۹۷۵) می‌باشد، اگر چه در اواخر قرن ۱۹ شمار آنها به ۱۰۱ می‌رسید. البته بسیاری ازجزایر کوچکتر فقط توسط کانالی باریک یا رودی از هم جدا شده‌اند و به واسطه ۳۴۲ پل شهری به یکدیگر متصل شده‌اند، تا در ظاهر دو قطعه زمین به هم پیوسته را به موازات رود نوا تشکیل دهند. برخی دیگر، کاملا از شهر سن پترزبورگ جدا و مستقل‌اند ، با ویژگی‌هایی متمایز و عملکرد تاریخی منحصر به فرد، که آنها را تبدیل به مکانی خاص و مورد توجه گردشگران کرده است.

کامنی استروف (Kamenny Ostrov)

این جزیره زیبا، که عمری طولانی دارد، در شمال پتروگراد واقع شده‌است و سال‌ها محلی جذاب برای مردم شهر، از جمله درباریان، نجبا و عالی رتبگان بوده است. مکانی فوق العاده برای گردش با عمارت‌های زیبا به سبک‌های گوناگون.

اپتکارسکی استروف (Aptekarsky Ostrov)

مکانی برای باغ‌های گیاه شناسی سن پترزبورگ که توسط پطر کبیر، به منظور تامین گیاهان دارویی برای مردم شهر، ایجاد شد. در این جزیره از معماری هنر جدید(Art Nouveau) که سبک بسیار جذابی است، استفاده شده.

جزیره یلاجین (Yelagin Island)

جزیره‌ای در شمال رودخانه نوا و محل کاخ یلاجین(Yelagin Palace) است. ساختمان‌های بسیار کمی در این جزیره قرار دارند و خلوت گاه طبقه حاکم بوده. نام اصلی آن، جزیره ملگونف(Melgunov) است توسط اتحاد جماهیر شوروی به روی مردم گشوده شد. در این جزیره دریاچه‌ای وجود دارد که قایق‌های کانو(Canoe) (نوعی قایق باریک بدون بادبان) در آن کرایه داده می‌شوند. کاخ

یلاجین، در سال ۱۸۲۲ به منظور استراحتگاه تابستانی سلطنتی در دوره سلطنت تزار الکساندر اول، در کنار عمارتی که پیش از آن در دوره حکومت پطر کبیر ساخته شده بود، بنا شد. این ویلا برای مادر الکساندر، ماریا فیودروفنا (Maria Fyodorovna) توسط معمار کارلو روسی(Carlo Rossi) طراحی شد. این کاخ در جریان جنگ جهانی دوم ویران شد و اخیرا به عنوان یک موزه بازسازی شده‌است.

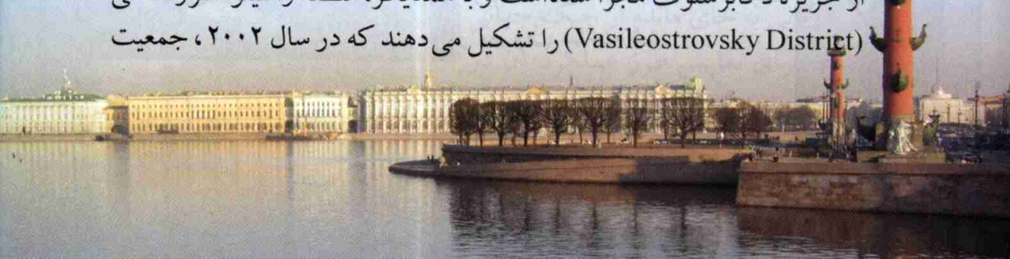
جزیره کرستوفسکی (Krestovsky)

جزیره‌ای با مساحت ۳/۴ کیلومتر مربع، که در میان چندین انشعاب از رودخانه نوا قرار گرفته است: از جمله سردنایا نوکا (Srednyaya Nevka)، مالایا نوکا (Malaya Nevka) و کرستوفسکا(Krestovka). متروی سن پترزبورگ نیز در این جزیره ایستگاه دارد، ایستگاه کریستوفسکی استروف(Krestovsky Ostrov). در قسمت غربی جزیره پارک پیروزی ناوگان دریایی(Maritime Victory Park) قرار گرفته است. اخیرا استادیوم ورزشی جدیدی در غرب جزیره، جایی که قبلا ورزشگاه کیروف(Kirov Stadium) قرار داشت (و اکنون نیز محل بازی‌های بین المللی گودویل(Goodwill Games) می‌باشد که در سال ۱۹۹۰ اجرا شد) در دست احداث است.

جزیره واسیلوفسکی(Vasilievsky Island)

جزیره‌ای که از سمت جنوب و شمال شرقی توسط رودهای بولشایا نوا(Bolshaya Neva) و مالایا نوا(Malaya Neva) (بر روی دلتای رود نوا) و از سمت غرب با خلیج فنلاند احاطه شده‌است. این جزیره از طریق رود اسمولنکا(Smolenka) از جزیره دکابرستوف مجزا شده‌است و با همدیگر، منطقه واسیلواستروفسکی (Vasileostrovsky District) را تشکیل می دهند که در سال ۲۰۰۲، جمعیت

آن حدود ۲۰۲,۶۵۰ نفر بوده است. این جزیره جاذبه‌های گردشگری فراوانی دارد که عبارتند از:

کلیسای جامع اندرویوفسکی(Andreyevsky) یا(Saint Andrew's Cathedral)

شاید زیباترین بنای مذهبی در این جزیره باشد که در سال ۱۷۸۰ تاسیس شده‌است. گنبد اصلی آن، بر روی سه برج باریک بنا شده‌است که در راس هر کدام دو ناقوس قرار گرفته است. تندیس پر ابهت حضرت مسیح با سه لایه آب طلاکاری و ۱۷ متر ارتفاع درون این کلیسا جای گرفته است.

کلیسای صعود مریم مقدس(Assumption of Mary)

این کلیسای پنج گنبدی، در سال ۱۸۹۷ بنا شد. در زمان حکومت کمونیست‌ها در سال ۱۹۳۵ همانند اغلب کلیساها و اماکن مذهبی، این کلیسا نیز توسط اتحاد جماهیر شوروی مبدل به انبار کالا شد؛ اما در سال ۱۹۹۳ مجددا به خدمت مراسم مذهبی درآمد و از سال ۱۹۹۶ برای بازسازی و نوسازی آن نیز اقدام شده‌است.

صراف خانه(Exchange Building) یا موزه نیروی دریایی(Naval Museum)

این مکان در سال ۱۸۱۶ به سبک نئوکلاسیک ساخته شد. این موزه که یکی از بزرگ‌ترین موزه‌های دنیاست، نمایشگاهی از کشتی‌های نیروی دریایی روسی، از زمان تاسیس تا زمان حاضر می‌باشد و شامل انواع سلاح‌های جنگی، کشتی‌هایی با مدل‌های مختلف می‌باشد به طوری که حتی برخی از سرِ دکل‌های کشتی‌ها، اصلی می‌باشد و در واقع نمایشی‌ست بزرگ از تاریخ دریانوردی و کشتیرانی روسیه از جمله جنگ جهانی دوم و نیز نمایشی در مورد شبیخونی که به کاخ زمستانی (Win-ter Palace) وارد شد.

مجسمه ایوان کروزشترن(Ivan Kruzenshtern Statue)

تندیسی از دریاسالار ایوان کروزشترن، که در سال ۱۸۷۰ به مناسبت صدمین سالگرد مرگ این دریاسالار معروف ساخته شد.

کاخ منشیکوف (Menshikov Palace)

در کاخ منشیکوف موزه‌ای وجود دارد، که در آن آثار هنری و جلوه‌ای از زندگی مردم قرن هجدهم در معرض نمایش گذاشته شده‌است. این کاخ در سال ۱۷۲۱ برای اولین حکمران سن پترزبورگ و پیش از آن، برای پطر کبیر، به سبک معماری قرن هجده ساخته شده و اولین بنا در این شهر است که با سنگ‌های گران‌قیمت ساخته شده‌است. در این کاخ راه پله‌هایی از سنگ‌های بزرگ و قیمتی، اتاق‌هایی به سبک چینی و به شکل کشتی، از جنس چوب گردو به چشم می‌خورند.

مجسمه میخائیل لومونوسوف (Mikhail Lomonosov Statue)

این مجسمه که در خیابان مندلیفسکایا(Mendeleevskaya) واقع شده‌است، تندیس شخصیتی معروف، از دوره رنسانس روسی قرن هجدهم می‌باشد، شهرت او به دلیل تبحر در علوم مختلف از جمله ریاضیات، ادبیات، نقاشی، علوم طبیعی، شیمی، فیزیک، معدن شناسی، تاریخ، روانشناسی و هنر است.

موزه معدن کاری (Mining Institute Museum)

یکی از بزرگ‌ترین و قدیمی‌ترین موزه‌های زمین شناسی در جهان و بالغ بر ۲۰ هزار نمونه در آن موجود می‌باشد که از بیش از ۸۰ کشور جمع آوری شده‌است. سر درب باابهت و تحسین برانگیز موزه، که به سبک سلطنتی سال ۱۸۱۱ ساخته شده‌است نیز جالب و دیدنی است.

نارودوولتس(Narodovolets) (به معنای اراده مردمی)

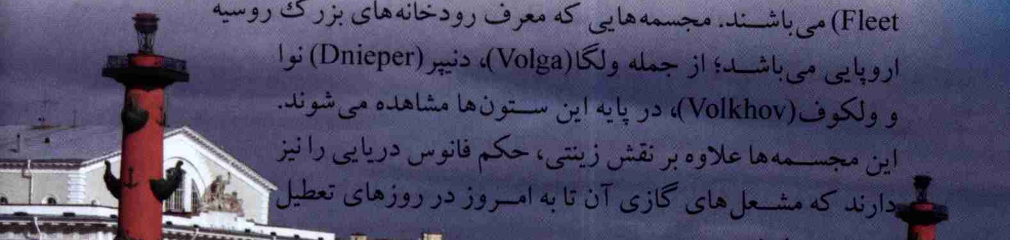
یک زیر دریایی به جای مانده از جنگ جهانی دوم است، که برای نمایش طرز عملکرد آن در زمان جنگ بازسازی و آماده شده و توسط موزه نیروی دریایی اداره می‌گردد.

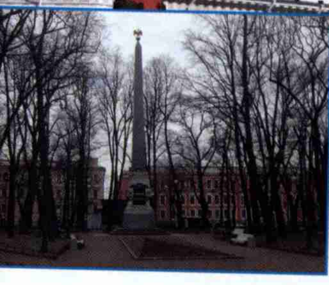
دانشکده نیروی دریایی(Naval Institute)

قدیمی‌ترین آکادمی نیروی دریایی روسیه می‌باشد که توسط پطر کبیر در سال ۱۷۰۱ بنا شده‌است. از نام آورترین فارغ التحصیلان این دانشکده، ایوان کروزنشترن (Ivan Kruzenshtern) و ریمسکی کورساکوف(Rimsky-Korsakov) را می‌توان نام برد. این ساختمان در سال ۱۷۹۸ مجددا بازسازی شد.

ستون‌های شاخکدار (Rostral Columns)

اولین بنای تاریخی که به محض ورود به استرالکا(Strelka) محل تلاقی دوانشعاب رودخانــه) جلب توجه می کند، این ســتون‌ها می‌باشــند که در ســال ۱۸۱۰ ســاخته شده‌اند و هنوز نماد این شهر محسوب می گردند. این ستون‌ها مزین به شش شاخک جانبــی هســتند (و یا به قولی، دماغه کشــتی‌های تصرف شــده)، که نمادی از قدرت کشــتی‌های جنگی بالتیک روســی(Russian Baltic Fleet) می‌باشــند. مجسمه‌هایی که معرف رودخانه‌های بزرگ روسیه اروپایی می‌باشــد؛ از جمله ولگا(Volga)، دنیپر(Dnieper) نوا و ولکوف(Volkhov)، در پایه این ســتون‌ها مشاهده می‌شوند. این مجســمه‌ها علاوه بر نقش زینتی، حکم فانوس دریایی را نیز دارند که مشــعل‌های گازی آن تا به امــروز در روزهای تعطیل روشن می‌شوند.

پارک و ستون هرمی سنگی رومیانتسوسکی (Rumyantsevsky Park and Obelisk)

این ستون در سال ۱۷۹۱ از پارک سرزمین خدای جنگ(Mars Field in honor)، به افتخار پیروزی کنت پیتر رومیانتسوف(Count Peter Rumyantsev) در جنگ روس و ترکیه، بدین جا نقل مکان کرده و در میان پارک قرار گرفته است. در انتهای غربی این پارک مجسمه دو نقاش معروف روسی رپین (Repin) و سوریکف(Surikov) مشاهده می‌شوند.

دانشکده هنرهای روسی (Russian Academy of the Arts)

مرکز بزرگی در روسیه جهت تحصیلات عالی در زمینه هنر که توسط لومونوسف و شوالوف (Shuvalov) تاسیس شده‌است و تا قرن بیستم تنها مدرسه هنر در نوع خود بوده است. ساختمان باشکوه آن در سال ۱۷۸۸ به سبک نئوکلاسیک ساخته شد.

موزه تحقیقات دانشکده هنرهای روسیه (Research Museum of the Academy of the Arts)

مجموعه بزرگی از طرح‌ها، عکس‌های چاپی و نقاشی‌های هنرمندان روسی و غربی و نیز انواع تندیس‌ها و مجسمه‌ها می‌باشد که همگی در سه طبقه این دانشکده به معرض نمایش گذاشته شده‌اند. ماکت‌هایی از مهمترین هنرهای معماری سن پترزبورگ همچون صومعه سمولنی(Smolny)، کلیسای جامع سن اسحاق(St Isaac's Cathedral)، قصر میخائیلوفسکی(Mikhailovsky) جالب و دیدنی‌اند.

مجسمه ابوالهول از تبان (Theban Sphinxes)

یکی از شگفت انگیزترین چیزهایی که در این جزیره به چشم می‌خورند دو مجسمه گرانیتی ابوالهول هستند که سه هزار سال عمر دارند؛ یعنی قدیمی تر از خود شهر. این عجایب، در سال ۱۸۲۰ در حفاری‌های مقبره آمن هوتب سوم(Amenhotep III) در نزدیکی شهر تبس مصر یافت شده‌است. کاتبان و رجل سیاسی موراویوف(Muravyev) با مشاهده آنها نامه‌ای به تزار روسیه نوشتند و در آن خواستار خرید این دو مجسمه برای نمایش در شهر پترزبورگ شدند. عجیب آنکه، این دو مجسمه در شهر بسیار محبوب واقع شدند، تا آنجا که مجسمه سازان روسی را بر آن داشت که شش نمونه دیگر به همان شکل بسازند.

دوازده کالج (The Twelve Colleges)

این بنا یکی از ساختمان‌های نئوکلاسیک با طراحی معمار ایتالیایی دومنیکو ترزینی(Domeniko Trezini) در سن پترزبورگ می‌باشد که در سال ۱۷۴۲ ساخته شده‌است. این اثر، مجموعه دوازده ساختمان سه طبقه یک شکل و متصل با نمایی قرمز

و سفید را شامل می‌شود. سر درِ اصلی به جای آنکه رو به رودخانه نوا باشد، رو به خیابان مندلیفسکایا (Mendeleevskaya St) باز می‌شود، زیرا در زمان ساخت به جای خیابان کانالی بود که آن سوی آن، بازار اصلی جزیره قرار داشت.

موزه حیات وحش(Zoological Museum)

نمایشگاهی از حیوانات وحشی به صورت تاکسیدرمی(taxidermy) شده(پر کردن پوست حیوانات با کاه و غیره). در این موزه بیش از ۱۷ میلیون گونه جانوری به صورت خشک شده و فسیل یافت می‌شوند (البته به علت محدودیت جا، تنها ۵۰۰ هزار عدد در معرض نمایش قرار دارند). گردآوری این مجموعه از موزه کانست کامر(Kunstkammer) آغاز شد و در دوره اخیر به تدریج گسترش یافت. نمونه‌های جالب و بی نظیری مانند اسکلت کامل نهنگ آبی و نیز تنها ماموت خشک شده در دنیا نیز در این موزه وجود دارند.

اطراف شهر

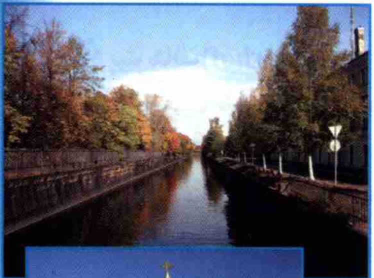
در حالی که سن پترزبورگ جاذبه‌های متعددی دارد، اطراف شهر نیز از مکان‌های جالب غنی است، مثل قصرهای سلطنتی که علاقه وافر تزارها را به شمال روسیه نشان می دهد و مجموعه جالبی را با گنجینه‌های پرزرق و برق‌تر سن پترزبورگ بوجود می‌آورد. در زیر به چند مورد از آنها اشاره می‌شود.

گاچینا(Gatchina)

شهرکی در ۴۵ کیلومتری جنوب مرکزشهر است. در این شهرک چند مکان دیدنی از جمله قصر گاچینا وجوددارد که این کاخ عظیم و زیبا طی سال‌های ۱۷۶۶-۱۷۸۱ توسط آنتونیو رینالدی ساخته شده و یکی از محل‌های سکونت خاندان سلطنتی بوده است. این کاخ در تپه‌ای مشرف به دریاچه سربریانو(Lake Serebryannoe) قرار دارد. این کاخ ترکیبی از دژهای قرون وسطی و قصری مسکونی است. در داخل کاخ از سبکِ کلاسیکِ قرون ۱۸ و ۱۹ استفاده شده‌است.

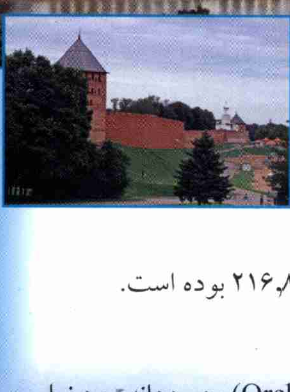

کرونشدات(Kronshtadt)

بندری قدیمی در جزیره کوتلین(Kotlin) در ۳۰ کیلومتری غرب شهر در نزدیکی خلیج فنلاند است و اصلی ترین بندرمنطقه به حساب می آید. در سال ۱۹۲۱ در این مکان شورش کرونشدات برپا شد. از قدیم، مرکز نیروی دریایی روسیه و پایگاه ناوگان دریایی بالتیک در این مکان مستقر بودند. مرکز تاریخی این منطقه و اطراف آن، بخشی از آثار میراث فرهنگی سن پترزبورگ هستند.

لومونوسوف(Lomonosov)

شهرکی در ۴۰ کیلومتری سن پترزبورگ و در ساحل جنوبی خلیج فنلاند است و در گذشته(قبل از ۱۹۴۸) معروف به اورانینبام(Oranienbaum) بوده است. در سال ۲۰۰۲ جمعیت آن ۳۷,۷۷۶ نفر بوده. در این شهرک، پارک و مجموعه قصری به سبک قرن هجدهم قرار دارد. این قصر یکی از قصرهای معروف در مجاورت سن پترزبورگ است که در جنگ جهانی دوم به تصرف آلمان‌ها در نیامد.

نوگرود (Novgorod)

معنی آن شهر جدید بزرگ و یکی از شهرهای تاریخی روسیه و مرکز اداری استان نووگرود در حدود ۱۶۰کیلومتری جنوب شرقی سن پترزبورگ در امتداد رودخانه ولخوف(Volkhov) و دریاچه ایلمن(Ilmen) است و در بزرگراه فدرالی ام.۱۰(M10 federal highway)(محل اتصال مسکو به سن پترزبورگ) واقع شده‌است. چند موزه و کلیسا در آن وجود دارد. در سال ۲۰۰۲ جمعیت شهر ۲۱۶,۸۵۶ بوده است.

اورشک (Oreshek)

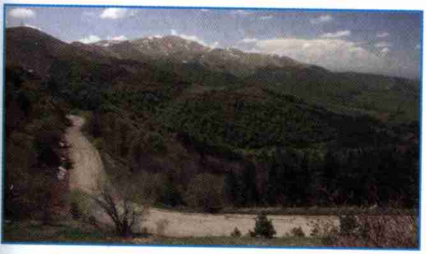
دژی قرون وسطایی ست که در جزیره اورخوفی(Orekhovy) ودر دهانه رود نوا واقع شده‌است. این دژ به سبک معماری قرون وسطی است.

پیترهاف(Peterhof)

شهری ست در کنار خلیج فنلاند وغرب سن پترزبورگ. مجموعه‌ای از کاخ‌ها و باغ‌های به سبک روسی که توسط پطرکبیر برای اقامت تابستانی طراحی و ساخته شده‌است در آن قرار دارد. جمعیت شهرحدود ۸۲,۰۰۰ نفر است. این شهر در طول جنگ جهانی دوم توسط نازی‌ها اشغال و به شدت ویران شد. تعمیرات شهر بعد از جنگ شروع شد و تا به امروز نیز ادامه دارد.

پوشکین(Pushkin)

شهرکی در ۲۵ کیلومتری جنوب سن پترزبورگ است با حدود هشتاد هزار نفر جمعیت، که پارک‌ها و کاخ‌های زیبایی دارد. مهم‌ترین آن، کاخ کاترین (Catherine Palace) است که برای ملکه کاترین اول بنا شده‌است. کلیسای سوفیا(Sophia Cathedral)یکی دیگر از بناهای دیدنی این شهرک است.

رپینو(Repino)

شهرکی در ناحیه کورورتنی (Kurortny District) در ۳۰ کیلومتری شمال غربی شهر، در ساحل خلیج فنلاند است که در ایستگاه راه آهن سن پترزبورگ-ویبورگ(Saint Petersburg-Vyborg) قرار دارد. اسم فنلاندی آن کوکالا(Kuokkala) است که تا سال ۱۹۴۸ از آن نام استفاده می شد.در سال ۲۰۰۲ جمعیت آن ۲۰۱۱ نفر است. موزه خانگی هنرمند مشهور، ایلیا رپین (Ilya Repin) نیز در این شهرک قرار دارد.

ایوانگرود(Ivangorod)

شهری است در ۱۶۰ کیلومتری غرب سن

پترزبورگ، در سمت راست رودخانه نارو‌ا(Narva) ،در مرز روسیه و استونی. در سال ۲۰۰۳جمعیت آن حدود ۱۲ هزار نفر بوده است. قلعه ای به همین نام در این شهرک وجود دارد که از جاهای دیدنی آن است. قصرهای دوقلو (Twin castles) نیز در آنجا واقع شده‌اند.

ویبورگ (Vyborg)

شهرستانی واقع در تنگه کارلین(Karelian Isthmus) نزدیک به دهانه خلیج ویبورگ، در ۱۳۰ کیلومتری از شمال غربی سن پترزبورگ و ۳۸ کیلومتری جنوب مرز فنلاند، در منطقه‌ای که مسیر آبی سایما (Saimaa Canal) به خلیج فنلاند می‌ریزد. در سال ۲۰۰۲ جمعیت آن ۷۹,۲۲۴ نفر بوده است. در قرن ۱۳ توسط سوئدی‌ها قصری در آن ساخته شد که توسط روس‌ها کاملا بازسازی شده‌است. پارک مون رپوس(Mon Repos) یکی از وسیع‌ترین پارک‌های سبک انگلیسی در اروپای شرقی می‌باشد که در قرن ۱۹ در این منطقه تاسیس شده واستحکامات و حصار دفاعی منرهیم(Mannerheim Line) که کشور فنلاند در مقابل شوروی ساخته نیز در این حوالی می‌باشد.

جشنواره‌ها

جشنواره بین المللی فیلم کریسمس

(International Christmas Film Festival)

این جشنواره در اوایل ژانویه(دی)، برگزار می‌شود و میزبان فیلم‌های خانوادگی روسی است که طی مراسم کریسمس ارتودکسی، بر روی پرده سینما رودینا (Rodi-na) واقع درخیابان کراوانایا یولیتسا(Karavannaya Ulitsa) به نمایش گذاشته می‌شوند.

جشنواره باله مارینسکی(Ballet Festival Mariinsky)

گروه‌های هنری برجسته باله، در اواسط ماه فوریه(بهمن)، به مدت یک هفته در سالن‌های تئاتر اطراف تئاترالنایا پلوشاد (Teatral'naya Ploshad) اجرا دارند.

جشن‌های عید پاک (Easter Celebrations (Paskha))

در اواخر ماه مارس (فروردین) و اوایل ماه آوریل (فروردین)، از مهم‌ترین جشنواره‌های مذهبی در روسیه است و کاملاً به سبک ارتودکس در کلیسای جامع کازان برگزار می‌گردد.

جشنواره بین المللی سرجی کوریاخین

(Sergei Kuryokhin International Festival (SKIF))

در اواسط ماه آوریل(فروردین)، رویداد هنری که طی سه روز همراه با هنرمندانی از دنیای موسیقی مدرن برگزار می‌شود.

باله روسی در فصل تابستان (Russian Ballet Summer Season)

از اواخر آوریل(اردیبهشت) تا اواخر سپتامبر(اکتبر)، نمایش‌های گوناگونی در اماکنی چون سالن تئاتر الکساندرینسکی(Alexandrinsky)، سالن نمایش باله (Ballet Theatre)، و خانه اُپرای موزورگسکی (Musorgsky Opera House) برگزار می‌شود.

جشنواره شب‌های سپید (شب زنده داری) (White Nights Festival)

جشنواره هنری بین المللی که هر ساله در نیمه شب تابستان که خورشید بالای افق قرار می‌گیرد (این شرایط، خاص مناطق قطبی است) برگزار می‌شود. این جشن‌ها دربرگیرنده یک دوره مسابقات باله کلاسیک، رویدادهای اپرا و موسیقی همراه با اجرای شاهکارهای رقاصان، خوانندگان، آهنگسازان و هنرپیشگان روسی و نیز ستارگان بین المللی معروف سینما است. این جشنواره که توسط شهرداری سن پترزبورگ سازماندهی می‌شود، در ماه می(اردیبهشت) با برنامه ستارگان شب زنده دار (Stars of the White Nights) در سالن نمایش مارینسکی آغاز و در ماه جولای(تیر) پایان می‌پذیرد. با این وجود، برخی از برنامه‌های مرتبط با این جشنواره چند روز قبل یا بعد از موعد رسمی این جشنواره نیز برگزار می‌شود.

جشنواره بین المللی موزیکال المپیوس

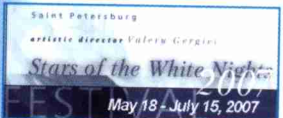
(Musical Olympus International Festival)

در ماه‌های مه(اردیبهشت) و جون (خرداد)، جوان‌ترین و مستعدترین

آهنگسازان و رهبران ارکستر از سراسر دنیا به سن پترزبورگ می‌آیند تا هنر و تبحر خود را در موسیقی، در قالب اجرای ارکستر، در مکان‌هایی چون آکادمی فیل‌هارمونیک و موزه هرمیتاژنشان داده و همگان از آن لذت ببرند.

جشنواره ستارگان شب زنده دار(The Stars of White Nights Festival)

این جشنواره از مهم‌ترین رویدادهایی است که در سالن تئاتر مارینسکی(Mariinsky) ، از مه(اردیبشهت) تا جون(خرداد)، همراه با کنسرت‌های موسیقی کلاسیک، باله و اپرا برگزار می‌شود.

رقابت گروه‌های موسیقی (Battle of the Bands)

هر ساله در ماه مه(اردیبهشت)، جشن‌های پرهیاهوی موسیقی راک برای تمام سنین برگزار می‌شود.

روز شهر (City Day)

سالروز رسمی پایه‌گذاری شهر سن پترزبورگ که در تاریخ بیست و هفت مه(۶خرداد) به سبک و شیوه‌ای خاص برگزار می‌شود. این مراسم همراه با جشن‌هایی در اطراف میدان کاخ وآتشبازی‌های شبانه و نیز چندین رویداد دیگر در اماکنی چون دژ پیتر و پل و سالن گراند فیل‌هارمونیک (Grand Philharmonic Hall) برپا می‌شود.

جشنواره بین المللی بهار موسیقی در سن پترزبورگ
(International Festival 'Musical Spring)

موسیقی معاصرقرن بیستم، در سرتاسر ماه مه(اردیبهشت)در اماکنی چون سالن فیلارمونیک شهر و سالن کنسرت کاپلا(Capella Concert Hall) اجرا می‌شود.

جشنواره موسیقی راک،پنجره‌ها را بگشایید
(Open the Windows Rock Festival)

این رویداد مهم موسیقی راک که تنها به مدت یک روز برگزار می‌شود، نتیجه رویداد رقابت گروه‌های موسیقی(Battle of the Bands) در ماه مه(اردیبهشت) مشخص می‌شود.

جشنواره بین المللی فیلم پیامی برای بشر
('International Film Festival 'Message to Man)

در سراسر ماه جون (خرداد)، فرصتی برای تماشای مجموعه‌ای از فیلم‌های کوتاه، اعم از کارتون یا فیلم‌های مستند فراهم می‌آید.

جشنواره فیلم برتر (Festival of Festivals Film Festival)

در اوایل ماه جولای (تیر)، رویدادی که همواره با استقبال فوق العاده‌ای روبرو بوده است. این جشنواره، پیشرفت چشمگیری داشته و مبدل به بزرگ‌ترین جشنواره فیلم در سراسر روسیه شده‌است، تا آنجا که میزبان مشاهیر، کارگردانان و تولید کنندگان فیلم‌های برتر بوده و مورد تحسین بسیاری می‌باشد. این جشنواره در سینماهایی چون باریکادا (Barrikada) و لنینگراد (Leningrad) برگزار می‌شود. فیلم ایرانی جدایی نادر از سیمین در سال ۲۰۱۲ بعنوان فیلم برتر بخش مسابقه در این جشنواره انتخاب و جوایز ویژه را کسب نمود.

هفته قایقرانی (Sailing Week)

از سری مسابقات (regatta)، که در اواخر ماه آگوست(مرداد)صدها گروه در رشته قایقرانی تقریباً ۱۵۰ کیلومتر را از شهرستان ویبورگ (شهری کوچک در منطقه لنینگراد در کنار خلیج ویبورگ) تا سن پترزبورگ پارو می‌زنند.

نمایشگاه کشاورزان روسیه (Russian Farmer's Fair)

از اواخر ماه آگوست(شهریور) تا اوایل سپتامبر(شهریور). این نمایشگاه در رابطه با رویدادهای کشاورزی و دامداری عمده اروپای شرقی است که نخستین بار درسال ۱۹۹۲ در شهر سن پترزبورگ برگزار شد و محل برگذاری آن در داخل مجتمع لنکسپو(Lenexpo complex) در جزیره واسیلوفسکی است.

جشنواره موسیقی‌های اولیه(Early Music Festival)

از اواخر سپتامبر(مهر)تا اوایل اکتبر(مهر)، موسیقی به سبک‌های کاملاً سنتی از سراسر روسیه و اروپای غربی در این جشنواره به اجرا در می‌آید که شامل سازهای تاریخی و مضامینی از گذشته‌ها است.

بازی‌های تنیس آزاد سن پترزبورگ (St. Petersburg Open Tennis)

یک رویداد ورزشی معتبر که در ماه اکتبر(مهر) برگزار می‌شود و بهترین تنیس بازان مرد را از سراسر دنیا به مبارزه می‌طلبد؛ که نه تنها برای عنوان، بلکه به خاطر جایزه نقدی بزرگ رقابت می‌کنند.

جشنواره‌آزاد فیلم دانشجویی سن پترزبورگ

(Open St. Petersburg Student Film Festival)

در این جشنواره، دانشجویانی از مدارس فیلم سازی دنیا برای آشنایی

با هنر فیلم سازی و بررسی آثار مختلف، در کنار رودخانه نوا گردهم جمع می شوند. نهمین دوره آن در سال ۲۰۱۰ برگزار شد.

جشنواره بین المللی فیلم موزیکال کینودنس در سن پترزبورگ ('International Dance Film Festival 'Kinodance)

در اواسط ماه نوامبر(آبان)، برگزار شده و علاقمندان بسیاری را از تمام نقاط اروپای شرقی به سوی خود جذب می کند. این جشنواره جمعیت زیادی را به خود جلب می‌نماید ومجری هنر رقص در تئاتر و سینما، در انواع و اشکال مختلف است.

جام روسیه/ آی.اس.یو جام گرند پریکس در روسیه (Cup of Russia / ISU Grand Prix Cup of Russia)

اواسط دسامبر(آذر)، نوازندگان موسیقی(DJs) از سراسر روسیه دسته به سالن بزرگ ورزشی لوبیلنی(Iubileinyi) واقع در خیابان دوبرولیوبوا (Dobroliubova) گرد هم می آیند ، تا برنامه های خود را برای جمعیت عظیم حاضر در سالن اجرا نمایند.

نمایش دی.جی (DJ Parade)

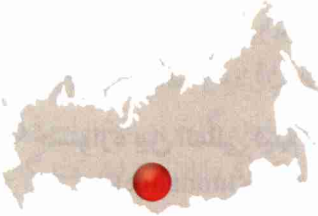
اواسط دسامبر(آذر)، نوازندگان موسیقی(DJs) از سراسر روسیه دسته به سالن بزرگ ورزشی لوبیلنی(Iubileinyi) واقع در خیابان دوبرولیوبوا پروسپکتا(Dobroliubova Prospekta) گرد هم می آیند ، تا برنامه‌های خود را برای جمعیت عظیم حاضر در سالن اجرا نمایند.

جشنواره زمستانی روسیه(Russian Winter Festival)

از اواخر ماه دسامبر(دی) تا اوایل ژانویه(دی)، گردشگران می‌توانند از سورتمه سواری، نمایش‌های عامه پسند روسی و بسیاری سرگرمی‌های دیگر بهره مند شوند.

جشنواره زمستانی میدان هنر در سن پترزبورگ (Arts Square Winter Festival in St. Petersburg)

در این جشنواره، از اواخر دسامبر(دی) تا اوایل ژانویه(دی)، برنامه‌ها متنوعی در سالن تئاتر شستوکویچ (Shostokovich) و سایر مکان‌های مشابه آن در سراسرمیدان هنر- که در حال نوسازی می‌باشد- برگزار می‌شود. این جشنواره توسط ارکستر فیلارمونیک شهر اداره می‌شود.

نووو سیبریسک(Novosibirsk)

جغرافیای طبیعی

نووسیبریسک سومین شهر بزرگ در روسیه پس از مسکو و سن پترزبورگ و وسیع‌ترین شهر در منطقه سیبری می‌باشد. این شهر مرکز اداری استان نووسیبریسک (Novosibirsk Oblast) و نیز منطقه فدرال سیبریه‌ای می‌باشد که با مساحت ۴۷۷/۲ کیلومتر مربع در قسمت جنوب غربی این منطقه واقع شده‌است. این شهردر سواحل رودخانه اوب (Ob River)، در مرکز روسیه در جنوب شرقیِ دشت‌های سیبری غربی قرار گرفته است. از سمت جنوب در امتداد فلات اُکوکَ (Ukok Plateau) که بخشی از کوهستان طلایی آلتای (Golden Mountains of Altai) را تشکیل می‌دهد واقع شده‌است. این منطقه از غرب با منطقه اُمسک (Omsk Region)، از شمال هم مرز با منطقه تامسک (Tomsk Region)، از شرق با منطقه کمروف (Kemerovo Region)، از جنوب با مرز آلتای و از جنوب غربی با قزاقستان هم مرز می‌باشد.

رودخانه اوب

آب و هوا

این شــهر آب و هوای قاره‌ای شرجی، تابســتان‌های گرم و زمستان‌های بسیار سرد دارد. تقریبا نیمی از زمستان با بارش مکرر برف همراه با بارش‌های پراکنده و معمولا سبک می‌باشند. اکثر روزها هوا آفتابی است و میانگین ۲۸۸۰ ساعت تابش آفتاب در ســال را دارد، احتمال بارش ســنگین باران نیز در تابستان وجود دارد. مسافرانی که از کشورهای با آب و هوای معتدله می‌آیند، زمستان‌های نووسیبریسک را بسیار سخت و سرد می‌یابند، اما برای آنهایی که از کشورهای شمالی می‌آیند، آنچنـان فوق العاده و عجیب نیســت. گاهی امکان دارد تا چند روز سرما استخوان سوز و غیر قابل تحمل باشــد، اما همه ســاله درجه هوای ۴۰ درجه زیــر صفر و حتی پایین‌تــر از آن، اتفاق نمی‌افتد. هنگام بهار، ذوب شدن برف‌ها که چند ماه سطح شهر را می‌پوشانده، شروع می‌شوند، در حالیکه هوا هنوز بسیار سرد است.

جدول آب و هوای نووسیبریسک **بارش** (میلی‌متر) **دمای روزانه** (سانتی گراد)

ماه		ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال
میانگین دمای روزانه	بیشترین	-۱۳	-۱۰	-۲	۶	۱۷	۲۲	۲۴	۲۲	۱۴	۶	-۶	-۱۱	۶
	کمترین	-۱۸	-۱۶	-۱۱	-۲	۶	۱۱	۱۴	۱۲	۶	۰	-۱۰	-۱۵	-۲
میانگین کل بارش		۱۷	۱۲	۹	۱۷	۲۱	۴۲	۴۶	۳۷	۳۲	۳۳	۱۹	۲۳	۳۰۹

جغرافیای انسانی

جمعیت این شهر ۱.۴۷۳.۷۰۰ (۲۰۱۰) است که سومین شهر پرجمعیت روسیه به شمار می‌آید و به طور متوسط در هر کیلومتر مربع آن ۲۸۳۳ نفر زندگی می‌کنند.

تاریخچه

شــهر نووسیبریســک در ســال ۱۸۹۳ در محلی که پــل راه آهن ســیبریه(Trans-Siberian Railway) از رودخانــه بزرگ اوب عبور می‌کند، ایجاد شــد و به افتخار ســن نیکــولاس(Saint Nicholas) و تزار نیکولاس دوم، نوونیکولایوفســک (No-vonikolayevsk) نام گرفت. ســاخت این پل در بهار ســال ۱۸۹۷ به اتمام رســید، و ایــن مکان تبدیــل به قطب حمل و نقــل منطقه‌ای گردید. همراه بــا تکمیل راه آهن ترکستان-سیبریه (Turkestan-Siberia Railway) در اوایل قرن بیستم،

بر اهمیت آینده این شهر افزوده شد. راه آهن جدید، نووسیبریسک را به آسیای میانه و دریای خزر مرتبط ساخت.

در جریان صنعتی سازی استالین، شهر نووسیبریسک جایگاه خود را به عنوان مرکز صنعتی سیبریه محکم نمود. رشد سریع شهر محرکی برای ساخت ایستگاه تولید نیروی هیدروالکتریک(برق آبی) با ظرفیت تولید ۴۰۰مگاوات گردید. در تاریخ ۲ سپتامبر(۱۱شهریور) سال ۱۹۶۲، جمعیت نووسیبریسک به یک میلیون نفر رسید و جوان‌ترین شهر در جهان با داشتن بیش از یک میلیون جمعیت لقب گرفت. در سال ۱۹۷۹، کار ساخت سیستم حمل و نقل متروی نووسیبریسک آغاز شد و اولین خط آن در سال ۱۹۸۵ افتتاح شد.

تحصیلات

در نووسیبریسک مؤسسات آموزشی مختلفی وجود دارند، از جمله:

دانشگاه دولتی نووسیبریسک (Novosibirsk State University)

این دانشگاه در ماه می(اردیبهشت) سال ۱۹۵۹ توسط چند تن از اعضاء انجمن دانش شوروی به نام‌های میکائیل الکسیویچ لاورنتوف (Mikhail Alekseev-ich Lavrentiev)، سرگی الوویچ سوبولوف (Sergei Lvovich Sobolev) و سرگی الکسیوویچ کریستیانوویچ(Sergey Alekseyev-ich Khristianovich) همگام با پروژه تاسیس شعبه سیبریه‌ای دانشگاه علوم روسیه(USSR Academy of Sciences) دایر شد و با وجود اینکه دانشگاهی نوین و جدیدالتاسیس می‌باشد؛ اما از معروف‌ترین دانشگاه‌های روسیه محسوب می گردد. این دانشگاه در ۲۰ کیلومتری جنوب شهر نووسیبریسک واقع شده و مرکز فرهنگی و صنعتی سیبریه می‌باشد؛ تعداد دانشجویان این دانشگاه حدود پنج هزار نفر است.

دانشکده فنی دولتی نووسیبریسک (Novosibirsk State Technical University)

یکی از مراکز تحقیقی و آموزشی روسیه و نیز یکی از دانشگاه‌های فنی عالی (تاپ تکنیک) واقع در نووسیبریسک می‌باشد. کادر تدریس آن دارای ۹۶۸ استاد به صورت تمام وقت و پاره وقت است که شامل ۱۸۴ پرفسور و دکترای

علوم، ۷۶۲ اســتادیار و داوطلب پرفســورای علوم می‌باشــد. در سال ۲۰۰۹، NSTU (دانشــگاه فنی دولتی نووسیبریســک)به عنوان عضوی از دانشــگاه ســازمان تعاون شانگهای (سازمان امنیت دوجانبه بین حکومتی میان کشورهای روسیه ، تاجیکستان، ارمنستان، ازبکستان، قرقیزستان، قزاقستان و چین) برگزیده شد.

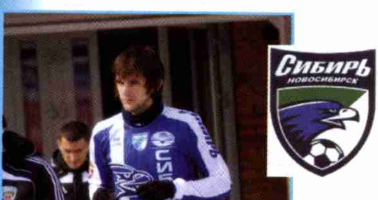
دانشگاه دولتی علوم اطلاعات و ارتباطات سیبریه‌ای

(Siberian State University of Telecommunications and Information Sciences)

این دانشــگاه در سال ۱۹۵۳ تاسیــس شد و از ســال ۲۰۰۵، نمایشگاه تحصیــلی (Education Fair) در این شهر بر پا می‌شــود که بیش از ۱۵۰ مؤسســه آموزشی از روسیه و دیگر کشورهای دنیا در آن شرکت می کنند. هدف از برپایی این نمایشگاه، ارتباط طولانی مدت میان مراکز دانشجویی، دانشگاه‌ها، کالج‌ها و مدارس زبان روسی و خارجی است.

دانشگاه کشاورزی دولتی نووسیبریسک

(Novosibirsk State Agricultural University)

ورزش

مجموعــه ورزشــی اســپارتاک(Spartak)، اســتادیومی چند منظوره در شــهر نووسیبریســک است. گنجایش آن ۱۲,۵۰۰ نفر است و در سال‌های اخیر عمدتاً برای مسابقات فوتبال مورد استفاده قرار گرفته و زمین بازی اصلی تیم اف.ســی ســیبر(FC Sibir) است. در این شهر چندین باشگاه ورزشی حرفه‌ای مشغول فعالیت‌اند:

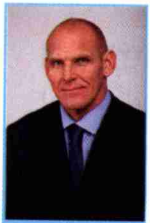
باشگاه‌هاکی روی یخ، اچ سی سیبر (HC Sibir).

باشگاه فوتبال، اف سی سیبر (FC Sibir).

تیم بسکتبال آقایان، سیبیرتلکام لوکوموتیو (Sibirtelecom Lokomotiv).

باشگاه بسکتبال بانوان،دینامو انرژیا (Dynamo-Energiya).

باشگاه چوگان،اچ سی سیبسلمش(HC Sibselmash).

الکساندر کارلین

نوووسیبریسک زادگاه بسیاری از شرکت کنندگانِ مسابقات المپیک بوده همچون؛ الکساندر کارلین(Alexander Karelin) قهرمان کشتی فرنگی جهان برای دوازده بار، که عنوان بزرگ‌ترین قهرمان کشتی فرنگی قرن بیستم را از فیلا (FILA(فدراسیون بین المللی کشتی) از آن خود کرده است.

اقتصاد

نووسیبریسک قطب صنعتی وسیعی است که بیش از دویست کارخانه و تاسیسات صنعتی دارد و تولیدات آنها تقریبا دو سوم از محصولات منطقه نووسیبریسک را در بر می گیرد. از جمله برجسته‌ترین آنها عبارتند از : تولید برق، صنایع گاز، استخراج و ذوب فلزات، فلزکاری، مهندسی مکانیک؛ که روی هم رفته ۹۴ درصد از نیازِ محصولات صنعتی شهررا تامین می کند.

طبق گزارش آر.بی.سی (RBC اداره دارایی روسیه) در سال ۲۰۰۸ نووسیبریسک در فهرست پرجاذبه‌ترین شهرهای روسیه برای تجارت، مقام سوم را به دست آورد (در سال ۲۰۰۷ مقام سیزدهم را داشت) .

اداره مرکزی برخی از شرکت‌ها و موسسات بزرگ روسی در این شهر واقع شده‌است . از جمله:

بنگاه آر.ای.تی.ام RATM این شرکت در سال ۱۹۹۲ در زمینه رشته مهندسی، ابزار فیبر نوری و صنعت سیمان راه اندازی شد، بانک بلون(Belon)، شرکت مواد غذایی ساحل سیبریه‌ای(The Siberian coast)، شرکت فن آوری اطلاعات ان.ای.تی.ای. (NETA) (خورده فروشی، ادغام گر سیستم، فروش نرم افزار)، شرکت مواد غذایی اینمارکو (Inmarko).

مجموعه‌ای از مجتمع‌های تجاری مدرن که در نووسیبریسک قرار دارند عبارتند از:

- گرینویچ (Grinvich)، بازار روس اروپا(RusEuroPlaza)، کرونوس (Kronos) ، بازار طلایی(Golden Plaza)، کبری(Cobra)، نووگراد (Novograd)، تکنوکام (Technocom).

نوووسیبیرسک سورنی

حمل ونقل

خدمات هوایی در این شهر توسط فرودگاه تولاچوف(Airport Tolmachevo) واقع در شهرستان اوب(Ob)، و در ۱۶ کیلومتری از مرکز نوووسیبیرسک ارائه می‌شود که پروازهای منظمی به اروپا، آسیا و نیز سایر شهرهای روسیه دارد. این فرودگاه مرکز فعالیت خطوط پرواز اس۷ (S7) می‌باشد. یک فرودگاه اضطراری به نام نووسیبریسک الیتسوفکا(Yeltsovka Airport) و باندی کوچکتر برای نیرو هوایی در فرودگاه نوووسیبیرسک سورنی(Severny Airport) نیز وجود دارد.

فرودگاه بین المللی تولماچوف در تاریخ ۱۲ جولای(تیر) سال ۱۹۵۷ با اولین پرواز مسافربری از شرکت توپولوف(Tupolev) از نووسیبریسک به مقصد مسکو، آغاز به فعالیت نمود. در سال ۲۰۰۸ بیش از ۲,۱میلیون نفر از این فرودگاه استفاده نمودند که در سال ۲۰۰۹ با ۱۴ درصد کاهش به ۱,۸۰۴,۲۹۷ نفر رسید.

فرودگاه یلتسوفکا (Yeltsovka Airport)(ICAO: UNNE)

فرودگاهی واقع در ۸ کیلومتری از شمال نووسیبریسک است. دارای کارخانه طراحی و ساخت هواپیماهای چند منظوره و چهار موتوره ایلوشین(Ilyushin Il-76 traffic) است و کارخانه ساخت و تعمیر هواپیماهای بسیار بزرگ آنتونوف(Antonov) و تسهیلات آزمایشگاهی دولتی می‌باشد.

فرودگاه سورنی(Severny Airport)

فرودگاهی برای پروازهای عمومی، که در منطقه نووسیبریسک در ۸ کیلومتری از شمال نووسیبریسک واقع شده‌است. در این فرودگاه عمدتا هواپیماهای -An-2، An 24 ، **An-26**، **An-30** و Let-410 فعالیت می کنند. یک تعمیرگاه بسیار بزرگ نیز در این فرودگاه قرار گرفته است.

مترو نوووسیبیرسک در سال ۱۹۸۶ آغاز به فعالیت نمود و اولین شهرسیبریه می‌باشد که در آن سیستم مترو تاسیس شده‌است ، که دو خط قرمز وسبز، ۱۱ ایستگاه و یک پل اختصاصی برای عبور مترو از روی رودخانه اوب، به طول ۲,۱۴۵ متر دارد. سیستم مترو نووسیبریسک، سومین سیستم مترو در روسیه است و قابلیت انتقال ۲۵۰ هزار مسافر را در روز دارد.

می توان گفت، که متروی نووسیبریسک ارزان ترین و آسان ترین راه عبور و مرور درون شهری می باشد.

مراکز خرید

در مرکز شهر نووسیبریسک چندین بازار وجود دارد. در این بازارها هدایایی زیبا مثل عروسک و مجسمه‌های چوبی و تصاویرکنده شده برروی پوست درخت غان پیدا می‌شود. از سوی دیگر، در طول وکزال نایا مجیسترال (Vokzalnaya Magis-tral) از سمت ایستگاه راه آهن، خیابان کِرَسنی (Krasny) و پلوشچاد لنینا (Plosh-chad Lenina) نیز محل مناسبی برای خرید است. سوپر مارکت شبانه روزی بسیار مدرنی نیز در وکزال نایا مجیسترال وجود دارد.

فروشگاه‌های زنجیره ای ایکآ مگا (MegaMall IKEA, MEGA)

این فروشگاه‌های زنجیره ای در تعدادی از شهرهای روسیه شعباتی دارند که توسط گروه بین المللی ایکآ حمایت می شوند. در این فروشگاه‌ها، مراکز تفریحی و رستوران نیز وجود دارند.

مرکز خرید پارک سلطنتی (Shopping Mall Royal Park)

این مرکز خرید چهار طبقه در خیابان کراسنی (Krasny Avenue) قرار دارد. در این مرکز خرید، انواع فروشگاه، سینما، کافه و رستوران نیز وجود دارد.

مرکز خرید بازار سیبریه‌ای (Shopping Mall Siberian Mall)

مرکز خرید و سرگرمی در سه طبقه در خیابان فرونز ۲۳۸ (Frunze238) است. علاوه براین، یک سوپرمارکت و یک سینما نیز در آن وجود دارد.

مرکز خرید فارائون (Shopping Mall Pharaon)

Moscow Shopping Mall

Megas Shopping Mall

دیدنی‌ها

کلیساها

کلیسای جامع الکساندر نوسکی

(Alexander Nevsky Cathedral)

یکی از متمایزترین بناهای موجود در نووسیبریسک است که به افتخار ولیعهد الکساندر نوفسکی نامگذاری شده‌است. وجه تمایز این کلیسای ارتودکس، نمای سنگی آن با آجرهای قرمز رنگ به سبک نئوبیزانتی(Byzantine) است که بین سال‌های ۱۸۹۶ تا ۱۸۹۹ ساخته شده و در سیبریه مرسوم نیست. گنبد آن آب طلاکاری شده‌است. این کلیسا در سال ۱۸۹۹ افتتاح و در سال ۱۹۱۵ به کلیسای جامع تبدیل شد.

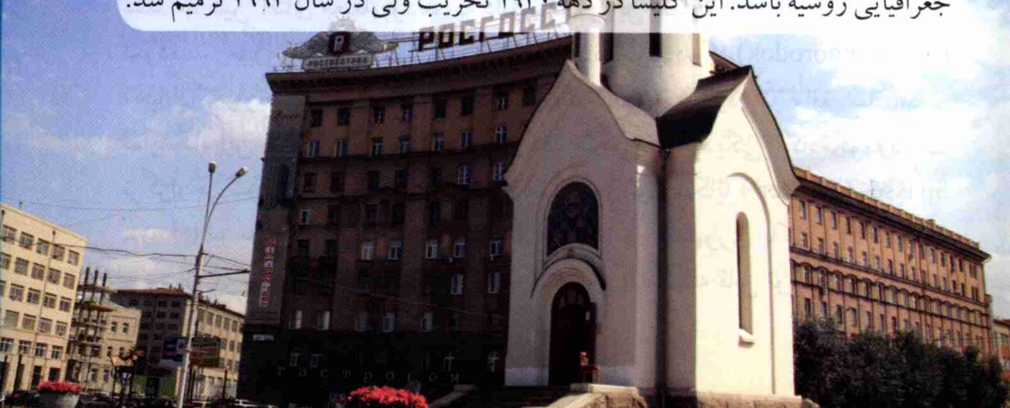
کلیسای جامع عروج عیسی مسیح

(Cathedral of the Ascension)

یکی دیگر از کلیساهای آب طلا کاری شده در روسیه است. این کلیسا در سال ۱۹۱۴ ساخته شده‌است و نمای خارجی آن نسبت به سایر کلیساهای موجود در روسیه، معمولی تر است، اما داخل آن جالب و قابل توجه است. نمای خارجی آن ترکیبی از رنگ‌های طلایی، سبز و سفید است.

کلیسای سن نیکولاس(Chapel of St Nicholas)

این کلیسای کوچک با گنبد طلایی که در مرکز شهر قرار دارد در سال ۱۹۱۵به یادبود ۳۰۰ سال حکومت خاندان رومانوف(Romanov) ساخته شد تا نمایانگر مرکز جغرافیایی روسیه باشد. این کلیسا در دهه ۱۹۳۰ تخریب ولی در سال ۱۹۹۳ ترمیم شد.

موزه‌ها

موزه هنر (Museum of Art)

این موزه در سال ۱۹۵۸ افتتاح شده‌است. تا سال ۱۹۹۴ نام آن گالری عکس‌های منطقه ای نوُوسیبریسک(Novosibrisk Regional Picture Gallery) بود. در این موزه بیش از هزار اثر در زمینه‌های مختلف مانند: هنرهای نقاشی و گرافیکی تزئینی و مجسمه سازی و هنرمعاصروجود دارد. موزه هنر جدا از نمایشگاه‌های عمومی منظم، نمایشی از هنر معاصر نیز برگزار می‌نماید. این موزه در خیابان کرنسی(Krasny Prospect)، شماره ۵ واقع شده‌است.

موزه محلی تاریخ و فرهنگ
(Regional Museum of Local Culture and History)

این موزه که در سـال ۱۹۲۰ راه اندازی شـد، در میدان لنیـن(Lenin's Square) در مرکز شـهر (خیابان کرنسـی ۲۳) واقع اسـت. و یکی از موزه‌های مهم در زمینه اطلاعات مربوط به سـیبریه اسـت. امروزه بیش از ۱۷۰,۰۰۰ اثر هنری در آن وجود دارد که بیانگر تاریخچه ۱۵۰ هزارسـاله فرهنگ و مردم سیبریه است. ساختمان موزه در سال ۱۹۱۱ ساخته شده‌است.

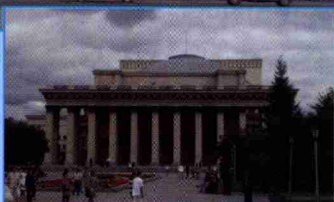
موزه باستان شناسی و نژاد شناسی مربوط به شعبه سیبریه‌ای از فرهنگستان علوم روسیه
(Museum of Archeology and Ethnography of the Siberian Branch of the Russian Academy of Sciences)

این موزه به خاطر نمایش شاهزادگان آلتای(Princess of Altai)، (جسد مومیایی شده‌ای که توسط باستان شناسان در آلتای کشف گردید) معروف شده‌است. تا پیش از این حفاری‌ها، درگیری میان باستان شناسان و مردم محلی هرگز متوقف نشد. ساکنین آلتای معتقد بودند که دانشمندان با این حفاری‌ها روح کوه‌ها را بیدار نموده‌اند. موزه باستان شناسی در منطقه آکادمگورودوک(Akademgorodok) (خیابان زولوتودولینسکایا(Zolotodolinskaya str.) شماره ۴) واقع شده‌است. نمایشگاه این موزه نیز در فضای باز پارک جنگلی در نزدیکی آکادمگورودوک برگزار می‌شود. در آنجا کلیسای چوبی اسپاسو-زاشیورسکایا (Spasso-Zashiver-skaya) نیز به چشم می‌خورد که در سال ۱۹۶۹ در جمهوری یاکوتیا (Yakutia) ساخته و سپس به نووسیبریسک منتقل شد. نکته قابل توجه درباره کلیسا

این است که در ساخت آن از هیچ میخی استفاده نشده‌است.

موزه راه آهن: در جنوب شهر نیز، تقریبا در دو کیلومتری از شمال آکادمگرودوک، موزه راه آهن روباز سیبریه غربی قرار گرفته است که حدودا ۹۰ قطار تاریخی و لوکوموتیو دارد.

خانه باله و اپرا

مکان‌ها

میدان لنین(Lenin Square) (در مرکز شهر)

بنای یادبود خاکستری رنگی از لنین در این میدان، درست روبروی خانه باله و اپرا(Opera and Ballet House) (که بزرگ‌ترین خانه اپرای روسیه محسوب می‌شود) مشاهده می‌شود که از حکومت شوروی به جای مانده است و در شب، نمای بسیار زیبایی دارد. همچنین مرکز دقیق جغرافیایی(مرکز هندسی یک منطقه نسبت به سطح زمین) شوروی سابق، درست در جنوب این بنا قرار دارد. اهالی این منطقه در زمستان، بر روی رودخانه اوب شهرک یخی می‌سازند و در تابستان به ساحل می‌روند. در نزدیکی مرکز شهر در خیابان کرنسینیز می توانید آثار فوق العاده‌ای را در موزه نووسیبریسک و موزه پژوهش‌های محلی مشاهده نمایید. سالن نمایش خیمه شب بازی محلی(Regional Puppet Theater) (با قدمت بیش از ۷۰ سال، دارای ساختمان تاریخی جالب توجه) سیرک نووسیببیرسک و چندین سالن تئاتر دیگر در اطراف این میدان قرار دارند. همچنین تندیس مشعل ابدی(Eternal -Flame) مربوط به قهرمانان جنگ‌های وطن پرستانه (جنگ جهانی دوم) در این میدان وجود دارد.

ایستگاهی در مسیر راه آهن سیبریه
(Another Spot on Trans Siberian Railway)

بزرگ‌ترین ایستگاه قطار در روسیه می‌باشد، که سالنی وسیع با دکوراسیونی زیبا دارد. از آنجا که شهر نووسیبریسک مرکز جغرافیایی روسیه می‌باشد، لذا این ایستگاه از اهمیت بسیاری برخوردار است. سقف بلند، چلچراغ‌های بزرگ و معماری آن بی‌نظیر می‌باشد.

بنای یادبود لنین(Lenin monument)

مجسمه‌ای با ابهت که در میدان مقابل سالن اپرا و باله قرار گرفته است. میدان پلوشاد لنینا(Ploshad Lenina)، نه تنها مجسمه لنین را به نمایش گذاشته است، بلکه دارای چندین مجسمه دیگر از شوروی سابق است.

تندیس اندرو دمیترویچ کریاچکوف (Andrei Dmitrievich Kryachkov Statue)

پروفسور کریاچکوف یکی از بزرگ‌ترین معماران زمان خود بود. او با خلق آثار گرانبهایش همچون خانه لنین، قصر، گالری عکس و بسیاری دیگر، نقش بسزایی در شهرت نووسیبریسک ایفا کرده است. این تندیس به یادبود او ساخته شد. پارک کوچکی نیز در آنجا وجود دارد.

پل تاریخی(Bridge Monument)

پل راه‌آهن از قدیمی‌ترین بناهای موجود در شهر نووسیبریسک می‌باشد. کل شهر پس از ساخت این پل، که بخشی از راه آهن سیبریه در قرن ۱۹بوده است، توسعه یافت. هنگام بازسازی پل در قرن بیستم، یکی از طاق‌های آن را برداشتند و بر روی اسکله جاسازی کردند.

بنای تاریخی چراغ راهنمایی(Traffic Lights Monument)

این اثر در زمان نصب، نخستین چراغ راهنمایی شهر بود و در تقاطع خیابان سربرنیکوفسکایا (Serebrennikovskaya) و خیابان سیبروفکوما (Sibrevkoma) واقع است.

آکادمگرودوک(Akademgorodok)

به معنای شهر علمی، در سال ۱۹۵۰ طی جنگ سرد در ۳۰ کیلومتری جنوب شهر، به عنوان بزرگترین مرکز علمی روسیه ساخته شد. در آن زمان دولت روسیه تلاش کرد موقعیتی ایده آل برای کار و زندگی برای دانشمندان بسازد. این مرکز

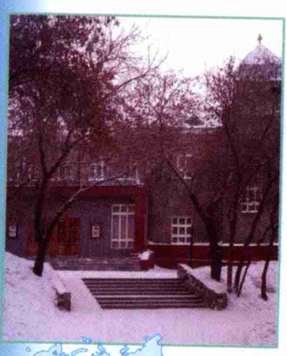
در جنگلی بین باغ گیاه شناسی و منبع ذخیره آب دریای اُب واقع است و دارای چندین موزه و خیابان‌های درخت کاری شده می‌باشد.

مراکزهنری

تئاتر در عرف و سنن مردم نووسیبریسک بسیار حائز اهمیت است. بدون شک آکادمی نمایش‌های باله و اپرا، مهمترین سالن تئاتر نووسیبریسک و کل سیبری، می‌باشد که در نوع خود بزرگ‌ترین ساختمانِ روسیه است و به همین جهت ملقب به کلیزیوم سیبری می‌باشد. البته اکثریت سالن‌های تئاتر در فصل تابستان تعطیل هستند و با رسیدن پاییز مجددا فعالیت خود را آغاز می کنند. با این وجود، نمایش‌های مرکز تفریحی کارگران راه آهن (Recreation Centre for Railroad Workers) در سراسر تابستان، برگزار کننده عمده تئاترهای سیاحتی روسی می‌باشد.

سالن نمایش باله و اپرا(Novosibirsk Opera and Ballet Theatre)

برترین سالن تئاتر نه تنها در نووسیبریسک، بلکه در تمام سیبریه است که در سال ۱۹۴۴- درست در اوج جنگ جهانی دوم- ساخت آن به اتمام رسید و در سال ۱۹۴۵ اولین برنامه در آن به اجرا در آمد. این سالن در میدان لنین قرار دارد و نمادی از شهر به شمار می آید. همچنین بزرگ‌ترین تئاتر در سراسر اتحادیه روسیه است- حتیٰ از تئاتر بولشویی(Bolshoi) مسکو نیز بزرگ‌تر است- که آن را جاذبه‌ای بسیار مهم و برجسته ساخته است. این سالن، دارای گنبدی متکی به ستون‌هاست، با عرضی معادل ۶۰ متر و ارتفاع ۳۵ متر و با گنجایش ۲۰۰۰ نفر. چندین مجسمه جالب که از آثار یونانی شبیه سازی شده‌است در داخل سالن به معرض نمایش گذارده شده و راهروهای فوقانی را مزین کرده‌اند. این تئاتر به خاطر سطوح شیبدار و پلکانی، ملقب به کلیزیوم سیبری(the Siberian Coliseum) شده‌است.

تماشاخانه درام دولتی نووسیبریسک
(Novosibirsk State Drama Theatre)

تئاتر بزرگ دیگری است که از هنرکده تئاتر جوانان مبدل به یکی از جوان‌ترین تئاترهای شهر شده‌است. شهرت آن به سبب اجرای نمایش‌های علمی و تجربی می‌باشد.

آکادمی تئاتر جوانان نووسیبریسک
(Novosibirsk Academic Youth Theatre)

به نام گلوباس(Globus)، در خیابان کامنسکایا (Kamenskaya) واقع است، کارنامه نمایش آن بسیارمتنوع است، از اجراهای معاصر پیشرو یا آوانگارد(avant-garde) تا نمایش‌های کلاسیک کودکان محله.

سالن نمایش خیمه شب بازی محلی در نووسیبریسک
(Novosibirsk Regional Puppet Theatre)

مکانی خانوادگی که در آن انواع عروسک‌های دست ساز زیبا و عروسک‌های خیمه شب بازی بسیار قدیمی یافت می‌شود. قدمت این سالن تئاترکه در ساختمانی بسیار زیبا واقع شده، به اواخر سال ۱۹۳۰ برمی گردد و نمایش‌هایی برای تمام سطوح سنی در آن اجرا می گردد.

ودیم رپین

ماکسیم ونگروف

گالری چرنوف (Chernoff)

این گالری اکثرا مبادرت به نمایش آثار نقاشان سیبریه‌ای نموده است، گرچه هر از گاهی نیز عکس‌هایی بر روی دیوارهای آن نیز به چشم می‌خورند. این گالری در طبقه زیرین یک ساختمان قدیمی در خیابان گورکی(Gorky)، واقع شده‌است.

نووسیبریسک همواره معروف و مفتخر به داشتن سنت نوازندگی سازهای زهی بوده است. در میان استعدادها و نوابغ فراوانی که از این شهر ظهور کرده‌اند می‌توان ماکسیم ونگروف(Maxim Vengerov) و ودیم رپین(Vadim Repin) را نام برد که شهرتی در سطح بین المللی کسب نموده‌اند. کانون طرفداران موسیقی گروهی و ارکستر مجلسی نووسیبریسک(Novosibirsk Philharmonic Chamber Orchestra) ، ادامه دهنده و تحقق بخش این سنت دیرینه می‌باشد که متشکل از اکثر موسیقیدانان جوان و مستعد این شهر می‌باشد. این کانون در سال ۱۹۹۰ برپا و به سرعت مبدل به مرکزی محبوب و معتبر در سراسر روسیه شد.

پارک‌ها و مناطق طبیعی

باغ گیاه شناسی سیبریه مرکزی (The Central Siberian Botanic Garden)

این پارک در سال ۱۹۴۶ افتتاح شده و از آکادمگرودوک تا شهرستان بردسک (Berdsk) وسعت یافته است. ساده‌ترین راه رسیدن به آنجا، عبور از خیابان زولوتولینسکایا(Zolotodolinskaya) تا انتها می‌باشد. این پارک به خاطر داشتن درخت‌ها، بوته‌ها و گل‌هایی که در دو سوی مسیرهای آن روییده‌اند قابل مقایسه با پارک‌های سیاحتی-اکتشافی آفریقا می‌باشند. طبیعت زیبای این پارک بدون در نظر گرفتن پلاک‌هایی که شناسنامه گیاهان بر روی آنها حک شده‌است، بسیار بکر و دست نخورده به نظر می‌رسد. رودخانه و دریاچه کوچکی که در داخل این محدوده واقع شده‌است برای مردمی که علاقمند به گردش هستند، جلب توجه می کند. باغ گل‌های بسیار زیبا و فوق العاده ای، که اغلب محل گذر زوج‌های جوان است، مقابل ساختمان اداری این باغ خودنمایی می کند. در سمت چپ این ساختمان، باغ‌هایی که به شیوه‌های مختلف طراحی شده‌اند نیز به چشم می‌خورند.

پارک پروماِیسکی(Pervomaisky Park)

پارکی بسیار دنج و دلپذیر درست در مرکز شهراست که در میان زوج‌های جوان محبوبیت بسیار دارد. چندین مجسمه سنگی در این پارک قرار گرفته که هر کس بخواهد می‌تواند بر روی آنها یادگاری بنویسد.

باغ وحش نووسیبیرسک (The Novosibirsk Zoo)

فضایی علمی و معروف در سطح جهانی و نیز محبوب برای توریست‌ها می‌باشد. در این باغ وحش بیش از چهار هزار گونه جانور از جمله سی و دو گونه از جانورانی که نسل آن‌ها در خطر انقراض قرار دارد، یافت می‌شود. میانگین سالانه بازدید کنندگان این باغ وحش در حدود ۷۰۰ هزار نفر است. از سال ۲۰۰۰ نوعی شیر دورگه کمیاب آفریقایی با خانواده‌اش در محوطه وسیع طبیعی در فضای باز

نگهداری می‌شوند. تمام طول سال، دمای آنجا مطابق شرایط آب و هوایی غرب سیبری یعنی منفی ۴۹ درجه سانتی گراد الی ۳۶ درجه سانتی گراد بالای صفر حفظ است. در عرض ۴۰ سال به تعداد ۶۰ توله تولید مثل کرده‌اند.

دریاچه اوب(Ob Sea)

این دریاچه مصنوعی، حدوداً پیاده از آگادمگرودوک ۱۰ دقیقه فاصله دارد و مکانی مناسب برای لذت بردن از آفتاب دلپذیر تابستان می‌باشد. ایستگاه قطار آبسکومور(Obskoe More)(ایستگاه دریاچه اوب) درست در مقابل دریا قرار گرفته است و تقریبا ۴۵ دقیقه از ایستگاه اصلی در مرکز شهر فاصله دارد.

اماکن دیدنی در حوالی نووسیبریسک

تومسک(Tomsk)

شهر تومسک از اماکن برجسته و خاطره انگیز در این قسمت از سیبریه است که حدوداً در ۲۶۰ کیلومتری شمال شرقی نووسیبریسک واقع شده؛ با تاریخچه‌ای غنی و مناظری دیدنی که ساعاتی خوش را برای بازدیدکنندگان آن به ارمغان می‌آورد. از جاذبه‌های اصلی این شهر، معماری با چوب است که در ساختمان‌های آن قابل مشاهده است. از دیگر نقاط دیدنی می‌توان این موارد را نام برد: تپه‌رستاخیز (Res-urrection Hill) و مجسمه لنین در میدان پلوشاد لنینا(Ploshchad Lenina)؛ جایی که کلیسای جامع تجلی عیسی مسیح (Epiphany Cathedral) نیز از سال ۱۷۸۴ در آنجا واقع شده‌است.

بارنائول (Barnaul)

شهری بزرگ با ۶۵۰ هزار سکنه درحدود ۲۰۰ کیلومتری جنوب نووسیبریسک که بسیار حائز اهمیت است. شهری زیبا با جاذبه‌های فراوان و بسیار نزدیک به دامنه‌های جنوبی کوهستان آلتای که در امتداد مرز روسیه با چین، قزاقستان و حتی مغولستان قرار گرفته است. در گذشته،

به خاطر صنعت ذوب نقره شهرت داشت و امروزه معروفیت آن ناشی از جاذبه‌های فرهنگی از جمله موزه هنرهای زیبای آلتای(Altai Fine Art Museum) واقع در خیابان لنینا است، که در نوع خود بهترین است.

بردسک(Berdsk)

شهرستانی بزرگ با جمعیتی بالغ بر ۹۰ هزارنفر که اماکن دیدنی آن نزدیک به نووسیبریسک، سمت جنوب و مجاور دریاچه است. این شهرستان عملاً در ناحیه‌ای که امروزه نووسیبریسک ابلست نام دارد واقع شده و نخستین بار حدوداً ۳۰۰ سال پیش به عنوان قلعه‌ای مهم، تأسیس شد. کلیسای باشکوه عید تجلی(Transfiguration Cathedral) تنها یکی از ساختمان‌های ارزشمند و قابل توجه در بردسک است که در قسمت فوقانی آن گنبد پیازی شکلی قرار دارد و اگرچه که نسبتاً تازه تأسیس (در سال ۲۰۰۴) است اما قدیمی تر به نظر می‌رسد و نمایانگر ویژگی‌های یک کلیسای روسی باستانی است.

کلیسای عید تجلی

دانشگاه دولتی کمروف

مرکز گیاهان دریایی

کمروف(Kemerovo)

شهری کاملاً صنعتی در شرق نووسیبریسک است که در اطراف رود تام(Tom River) واقع شده‌است؛ اما چند مکان جالب توجه جهت گردشگری از جمله: مرکز نسبتاً جدید آبزیان و گیاهان دریایی(Aquatic Centre)، مرکز خریدی نسبتاً پر زرق و برق، دانشگاه دولتی کمروف(Kemerovo State University) و میدان تئاتر(Theatre Square) وجود دارد.

جشنواره‌ها

مرکز تجارت جهانی شهر در طول سال، میزبان نمایشگاه‌های متعددی مانند: گل و گیاه، اتوموبیل، باغداری، هتلداری، غذا، معماری و املاک و مستغلات است. تعدادی از رویدادهای مهم به میزبانی تالار ارکستر فیل‌هارمونیا (Philharmonia) در خیابان یولیتسا اسپارتاکا (Ulitsa Spartaka) و شهر راک (Rock City) یا سالن تحسین برانگیز تئاتر باله و اپرا برگزار می‌شوند که هر دوی آنها در خیابان کرانسی واقع شده‌اند.

بیشتر جشنواره‌ها در مرکز تجارت جهانی نووسیبریسک برگزار می‌شود و در کنار آنها می‌توانید از فعالیت‌های لذت بخش دیگری نیز برخوردار شوید.

هفته مد بهاره(Spring Fashion Week)

در اواخر فوریه(بهمن)در مرکز تجارت جهانی برگزار می شود.

جشنواره سیبجوری (Sibjewery)

در اوایل مارس(اسفند)- نمایشگاه بین المللی جواهرات و سنگ‌های قیمتی و در مرکز تجارت جهانی برگزار می‌شود.

نمایشگاه سیبریه‌ای(Siberian Fair)

نمایشگاهی است که در اواخر آوریل(فروردین) برگزار می‌شود و متشکل از چندین رویداد از جمله: نمایشگاه بین المللی مواد غذایی(سیب فوداکسپو(Sibfoodexpo) و نمایشگاه بین المللی فروش و ملزومات تجاری سیب شوکیس(Sibshowcase) است.

جشنواره چیواجا وودا (The Festival Chivaja Woda in Novosibirsk)

سراسر تابستان کوتاه سیبری، سرگرمی‌های شبانه از جمله موسیقی در فضای باز، مسابقات گوکارت(Go Cart Racing)-نوعی مسابقه موتورسواری است- ، سرگرمی‌هایی برای کودکان و جایگاه تیراندازی با هفت تیرهای لیزری در ساحل رودخانه اوب بر پا می‌شود.

جشنواره بین المللی فیلم مستند
(International Documentary Film Festival)

که در نوع خود بزرگ‌ترین جشنواره در روسیه می‌باشد و همه ساله در ماه سپتامبر(شهریور) در بسیاری از سینماهای عمده نووسیبریسک برگزار می‌شود و از محبوبیت فراوانی برخوردار است.

جشنواره اپوس ۲۰(Festival Opus 20)

۱تا ۶ اکتبر(مهر)(اپوس به معنای اثر موزیکال می‌باشدکه معمولا با شماره‌ای همراه است که ردیف آن اثر را در مجموعه کارهای آهنگساز مشخص می‌کند). کانون فیل‌هارمورنی نووسیبریسک(Novosibirsk philharmonic society) این رویداد را به واسطه جشنواره‌ای به اطلاع عموم می‌رساند.

جشنواره موسیقی روسی پاییز پکروف(Festival Pocrov Autumn)

۱۳ تا۱۸ اکتبر(مهر) این فستیوال پائیزی موسیقی در تالار ارکستر فیل‌هارمونیا(Philharmonia) به یادبود سیصدمین سالگرد پیروزی روسیه در جنگ پولتاوا(Poltava) برگزار می‌شود. هدف اصلی از این جشنواره، ترقی دستاوردهای هنر موسیقی می‌باشد. شمار شرکت کنندگان آن دائما در حال افزایش

می‌باشـــد. این جشنواره در ســال‌های گذشـــته رویدادی مطلوب و امیدوار کننده در زمینه فعالیت‌های هنری شهر نووسیبریسک بوده است.

جشنواره بین المللی جاز در جین

(International jazz festival Jazz in Jeans)

۲۲ تا ۲۴ اکتبر(مهر)در این روزها شاهد قوی‌ترین موسیقی جازی خواهید بودکه به نوبت، خانه فرهنگ استرویتل (Stroitel) و باشگاه ایزوم (Izum) را به لرزه در می‌آورد، ترکیبی باور نکردنی از سبک‌ها، شیوه اجرا، کشورها، تک نوازان و گروه نوازان.

جشنواره وقتی قرار نیست بری مدرسه

(Festival When you haven't to go to School)

۱تا ۸ نوامبر(آبان)در روزهای تعطیلات پاییزی مدرسه‌ها، کودکان و جوانان علاقمند به موسیقی، برگزارکننده جشنواره سنتی سالیانه‌ای می‌باشند که در آن گروه‌های خلاق کودکان شرکت دارند. تلفیقی از انواع مختلف موسیقی تحت نظارت این جشنواره اجرا می گردد: از اجرای کنسرت گرفته تا نمایش. کنسرت سنتی کودکان وحیوانات در قالب جشنواره اجرا می گردد و تمام آن تحت حمایت مالی باغ وحش نووسیبریسک انجام می‌پذیرد.

جشنواره سال‌هایدن(Year of Haydn)

۱۱ دســامبر (آذر)تا ۱۴ مــارس (اســفند)_فرانتس ژوزف‌هایــدن(Franz Joseph Haydn)، آهنگســازی اتریشــی که تاثیر فراوانی در پیشرفت سنفونی‌هارمونی داشته اســت. انجمن فیل‌هارمونیک نووسیبریسک تمام طول سال را در حال و هوای‌هایدن به ســر می‌برد. این آهنگساز، بنیانگذار دو نوع موسیقی(سنفونی و کوارتت) می‌باشد که تاثیر بســزایی در رشــد موســیقی آکادمیک در قرون اخیر داشــته است. افتتاحیه ایــن جشــنواره مفتخر به اجرای قطعه‌ای موســیقی بــا آواز و گفتار به نــام آفرینش جهان(Creation of the World) می‌باشــد.

نیژنی نووگورود (Nizhny Novgorod)

جغرافیای طبیعی

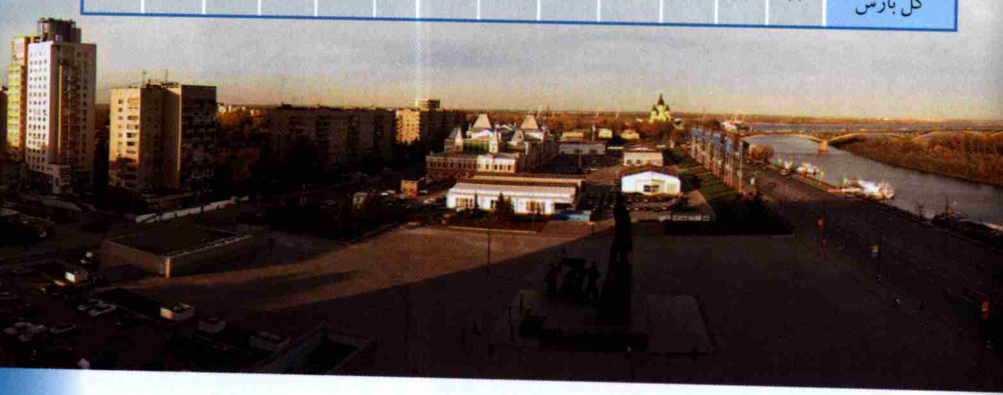
شهرزیبای نیژنی نووگورود، در غرب روسیه، حدود چهارصد کیلومتری شرقی مسکو محلی که دو رود ولگا و اُکا(Oka) تلاقی می کنند. وسعت شهر ۴۶۰ کیلومتر مربع است. این شهر مرکز فرهنگی و اقتصادی منطقه وسیع تجاری ولگا-ویاتکا(Volga-Vyatka) و نیز مرکز اداری استان نیژنی نووگورود(Nizhny Novgorod Oblast) و بخش فدرال ولگا(Volga Federal District) است.

آب و هوا

این منطقه دارای آب و هوای قاره‌ای و مشابه شرایط آب و هوایی شهر مسکو است، گرچه زمستان‌های سردتری دارد که از اواخر نوامبر(آبان)تا آخر مارس(اسفند) ادامه دارد و با پوشش دائمی برف همراه است.

جدول آب و هوای نیزنی نووگرود — **بارش**(میلی‌متر) **دمای روزانه** (سانتی گراد)

ماه		ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال
میانگین دمای روزانه	بیشترین	-۶	-۶	۱	۱۰	۱۷	۲۲	۲۵	۲۱	۱۶	۸	-۱	-۷	۸
	کمترین	-۱۰	-۱۱	-۵	۲	۸	۱۳	۱۶	۱۲	۸	۳	-۴	-۱۰	۲
میانگین کل بارش		۴۳	۴۴	۳۹	۳۸	۴۰	۸۲	۶۶	۷۹	۴۷	۵۹	۵۲	۴۹	۶۴۰

جغرافیای انسانی

جمعیت این شهر ۱,۲۵۰,۶۰۰ نفر(۲۰۱۰) و در هر کیلومتر مربع ۳.۰۴۵ نفر (۲۰۱۰) زندگی می کنند. نام قبلی شهر، گورکی(Gorky) بوده است. شهر نیژنی نووگورود پنجمین شهر بزرگ در روسیه است.

واسیلی چهارم

تاریخچه

پس از الحاق این شهر به منطقه دوک نشین موسکوی(Muscovy) در سال ۱۳۹۲، شاهزادگان محلی، نام شویسکی(Shuisky) را برگزیدند و درآن ساکن شدند. آنها در دربار آنجا سرشناس شده و شخصی به نام واسیلی چهارم(Vasili IV) را بر تخت پادشاهی نشاندند. سال‌های بسیاری در دوره شوروی سابق، جهت حفظ امنیت و حفاظت از تحقیقات و تولیدات نظامی، دروازه این شهر به روی بیگانگان بسته بود؛ گر چه این سال‌ها برابر بود با توقف ورود و گشت و گزار گردشگران به شهر و لذت بردن از قایق‌های تفریحی در رودخانه ولگا. پایان ممنوعیت این شهر همراه بود با انتصاب مجدد نام آن از گورکی به نیژنی نووگورود.

تحصیلات

نیژنی نووگورود یکی از شهرهای مهم تحقیقاتی اتحاد جماهیر شوروی و یکی از مراکز علمی و صنعتی روسیه است. از اینرو مراکزدانشگاهی، تحقیقاتی و پژوهشی متعددی دارد. مهم‌ترین دانشگاه‌ها ی آن عبارتند از:

- **دانشگاه دولتی ان.آی.لوباچوفسکی**

(N. I. Lobachevsky State University of Nizhny Novgorod)

دانشگاه دولتی فنی آر. وای.الکسیف

(R.Y. Alekseev Nizhny Novgorod State Technical University)

دانشگاه معماری و مهندسی عمران

(Novgorod State University of Architecture and Civil Engineering Nizhny)

دانشگاه دولتی زبان‌شناسی

(Nizhny Novgorod State University of Linguistics)

آموزشگاه بازرگانی

(Nizhny Novgorod Commercial Institute)

دانشگاه علوم آموزشی

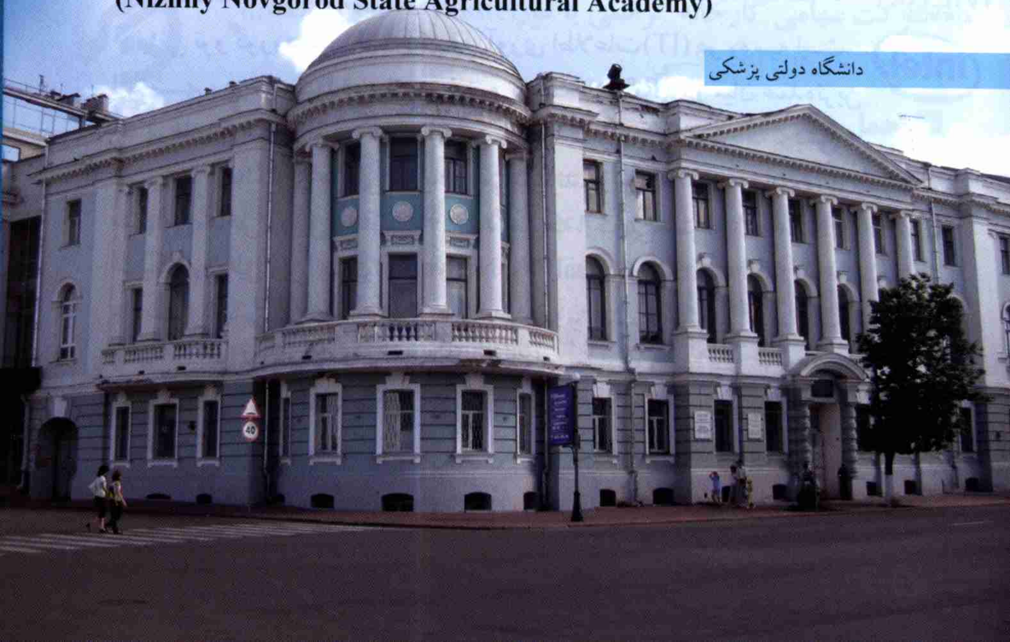
(Nizhny Novgorod State Pedagogical University)

دانشگاه دولتی پزشکی

(Nizhny Novgorod State Medical Academy)

دانشگاه دولتی کشاورزی

(Nizhny Novgorod State Agricultural Academy)

دانشگاه دولتی پزشکی

تورپدو نیژنی

ورزش

ورزش در ایـن شـهر طرفـداران زیـادی دارد. این شـهر در رشـته فوتبال بـا تیم اف. سـی ولگا نیژنـی نوو گـرود(FC Volga) شـناخته شده‌اسـت کـه در لیـگ باشـگاه‌های حرفـه‌ای روسـیه بـازی می کنـد. از دیگـر تیم‌هـای فوتبـال نیژنـی نوو گـورود، اف. سـی لوکوموتیـو نیژنی نوو گـورود(FC Lokomotiv) اسـت که در لیـگ برتـر روسـیه(Russian Premier League) و جام اینترتوتو(Intertoto Cup) بازی کرده ولی در سـال ۲۰۰۶ از رده تیم‌های مطرح خارج شد. تیم‌ها کی روی یخ تورپدو نیژنی نوو گورود(Torpedo) در لیگ بین المللی‌ها کی اروپا-آسـیا(KHL) بازی می کند. تیم کریکت این شهر، اچ. سی استارت(HC Start) است. تیم بندی(نوعی‌ها کی روی یخ روسی) نیژنی نوو گورود در بالاترین رده بندی از لیگ چوگان روسیه قرار گرفته است که در سال ۲۰۰۲ در مقابل تیم ودنیک(Vodnik) به فینال مسابقات دست یافت. هر دو مسابقه به علت هوای گرم، در شهر آرکانجلسک(Arkhangelsk) -شهری در شمال شرقی روسـیه است- برگزار شد. پس از آن یک زمین با یخ مصنوعی درشهر ساخته شد تا در تمام ایام امکان ورزش‌های روی یخ فراهم باشد.

اف. سی ولگا نیژنی نوو گرود

اف. سی لوکوموتیو نیژنی نوو گورود

اقتصاد

نیژنی نوو گورود یکی از مراکز فن آوری اطلاعات(IT) در روسیه است. این شـهر، در رده بنـدی برای تحقیق و توسـعه(R&D)، در میان عمده‌ترین شـهرهای روسیه قرار می گیرد. در این شـهر چندین شرکت برنامه نویسی به صـورت پیمانکاری داخلی نیز یافت می‌شـوند، از جمله: تیکام(Tecom)، شـرکت سـهامی خاص دویتل(Devetel Ltd.)، شـبکه ارتباطی مـرا(MERA Networks)، شـبکه ارتباطی ریل ایست(RealEast Networks)، و تلکا(Teleca) که تخصصشان خدمت رسـانی به متصدیـان ارتباط از راه دور اسـت. همچنین شـرکت امریکایی اینتـل(Intel)، یک مرکز نرم افزاری تحقیق و توسـعه را بـا بیش از ۵۰۰ مهندس در شهر تأسیس کرده است. ۲۵ پایگاه علمی تحقیق و توسعه نیز وجود دارند که بر علوم ارتباطات از راه دور، فن آوری رادیویی، فیزیک نظری و کاربردی متمرکز شده‌اند. همچنین ۳۳ مؤسسـه آموزش عالی در این شـهر وجـود دارند که به فن

آوری اطلاعات، ساخت نرم افزار، سیستم اجرایی، ارتباطات، شبکه‌های تلفن همراه، فن آوری اینترنت و مدیریت فن آوری اطلاعات پرداخته‌اند. نیژنی نووگورود یکی از چهار شهری است که در آن پارکی اختصاصی جهت فن آوری اطلاعات(IT-oriented technology park) ساخته شده‌است. مهندسی صنایع، برجسته‌ترین صنعت در اقتصاد نیژنی نووگورود است که عمدتاً در سیستم حمل ونقل به کار می‌رود از جمله: صنعت خودروسازی، کشتی سازی، موتورهای دیزلی، ساخت هواپیما و ابزار آلات که در این میان صنعت خودروسازی از اهمیت بیشتری برخوردار است (۵۰ % از کل صنایع را در بر می‌گیرد). از جمله بزرگ‌ترین کارخانه‌ها عبارتند از:

-شرکت سهامی کارخانه اتوموبیل سازی گورکی(JSC Gorky Automobile Plant)، سازنده خودرو شخصی، کامیون، نفربرهای مسلح و سایر خودروهای سواری.

-شرکت سهامی کارخانه کراسنوی سرموف(JSC Krasnoye Sormovo) سازنده کشتی‌های دریایی و رودخانه‌ای و انواع زیردریایی.

-شرکت سهامی کارخانه سوکول(JSC Sokol): سازنده هواپیما و جت.

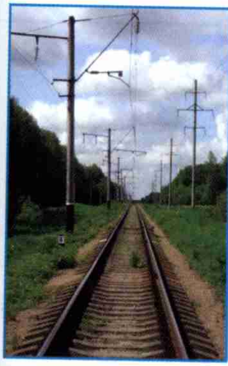
-شرکت سهامی کارخانه نیتل (JSC Nitel): سازنده تلویزیون.

-شرکت سهامی کارخانه رومو (JSC RUMO): سازنده ژنراتورهای دیزلی.

-شرکت سهامی کارخانه کرانسی یاکور(JSC Krasnyy yakor)، سازنده زنجیرهای لنگر کشتی.

حمل و نقل

حمل‌ونقل عمومی در شهر توسط مترو، ترامو‌ا، تاکسیرانی مارشراتکاس (Marshrutkas) یا مینی بوس و اتوبوس‌های برقی انجام می‌شود. قطارهای برقی یا دیزلی برای رفت و برگشت در چندین+ مسیر حومه شهر مناسب‌اند. اتوبوس‌هایی به صورت رایگان از نقاط مختلف شهر تا مراکز خرید مگا(MEGA) نیز وجود دارند. این اتوبوس‌های رفت و برگشتی، شاتل(Shuttle) نام دارند؛ که در اکتبر(مهر) سال ۲۰۰۶ در شهر فدیاکوو (Fedyakovo) در چند کیلومتری شرق شهر راه اندازی شدند.

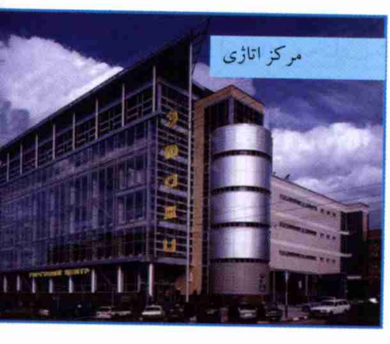

راه آهن گرکووسکایا

راه آهن گرکووسکایا (Gorkovskaya Railroad) حدود ۵۷۰۰ کیلومتر از خط آهن منطقه ولگای میانی (Middle Volga) را در بر می گیرد که ۱۲۰۰ کیلومتر در استان نیژنی نووگورود قرار دارد و ایستگاه مرکزی آن در نیژنی نووگورود واقع شده‌است. قطارهای متعدد، میان نیژنی نووگورود و سایر شهرهای روسیه از جمله مسکو تردد می کنند. از دسامبر سال ۲۰۰۲، قطارهای سریع السیر- در کمتر از ۵ ساعت- برای جابجایی مسافران میان مسکو و نیژنی نووگورود راه اندازی شد. می توان از طریق خط آهن ترنس_سیبریه (Trans-Siberian Railway) با قطارهایی که مستقیماً به شهرهایی در کوهستان اورال (Urals) و منطقه سیبری و نیز به شهر پکن (پایتخت چین) می‌رسند، از نیژنی نووگورود به سمت شرق رفت.

فرودگاه نیژنی نووگورود استریجینو (Strigino) دارای پروازهای مستقیم به شهرهای اصلی روسیه و نیز فرانکفورت در آلمان و ایروان در ارمنستان است. پایگاه هوایی سورموو (Sormovo) تشکیلات هوایی مهم برای هواپیماهای نظامی است و پایگاه هوایی پراودینسک (Pravdinsk) مخصوص هواپیماهای ردیاب (Interceptor Aircraft) در جریان جنگ سرد بوده است. نیژنی نووگورود، مرکز اصلی حمل و نقل باری و مسافری با کشتی است. قایق‌های تفریحی در طول تابستان در مسیر میان نیژنی نووگورود، مسکو، سن پترزبورگ و آستاراخان (Astrakhan) در رفت و آمدند. در سال ۲۰۰۶، تعداد محدودی از قایق‌های موتوری بسیار پرسرعت، در مسیر رودخانه ولگا آغاز به فعالیت نمودند. این شهر، مجاور بزرگراه روسی ام. ۷ (Russian highway M-7)، قطب اصلی شبکه بزرگراه‌های منطقه‌ای است.

خرید

مراکز خرید

مرکز اتاژی

مرکز شکلات (Shokolad)،

واقع در خیابان بلینسکی (Belinsky)، شماره ۱۲۴.

مرکز اتاژی (Etazhi)،

واقع در خیابان بلینسکی، شماره ۶۳.

مرکز رسپابلیکا(Respublika)،

فروشگاه بسیار بزرگی درست مقابل ایستگاه موسکوفسکی(Moskovsky).

مجموعه مگا(MEGA)،

مرکز خریدی در فدیکوو(Fedyakovo) (شهری در حومه جنوبی نیژنی نووگورود، در جاده‌ای که به کازان منتهی می گردد)، فروشگاه‌های بزرگ و معروفی مانندگروه بین المللی خرده فروشی آچان(Auchan)، ایکآ(IKEA) خرده فروشی لوازم خانگی)، فروشگاه‌های زنجیره‌ای اوبی(OBI) در آن قرار دارند.

مرکز فانتزی(Fantasy)،

واقع در خیابان رودیونوف(Rodionov)، شماره ۱۷۸.

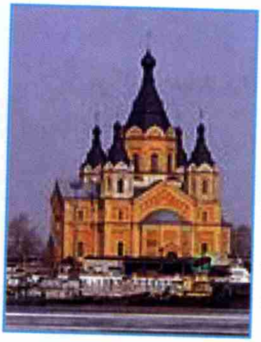
دیدنی‌ها

قسمت وسیعی از مرکز شهر به سبک معماری قرن ۱۹ (احیای روسی (Russian Revival style)) و امپراطوری استالین (Stalin Empire style) ساخته شده‌است. بیش از ششصد بنای تاریخی، معماری و آثار باستانی و فرهنگی منحصر به فرد در این شهر وجود دارد که در اختیار سازمان جهانی یونسکو قرار گرفته است تا نام نیژنی نووگورود را در فهرست ۱۰۰شهری که بزرگ‌ترین ارزش‌های فرهنگی و تاریخی را داراست، قرار دهد. چیزی در حدود دویست مؤسسه‌هنری و فرهنگی شهری و منطقه‌ای در این شهر وجود دارد که می توان این موارد را نام برد: هشت سالن تئاتر، پنج سالن کنسرت، نود و هفت کتابخانه (با احتساب شعبه‌ها)، هفده استودیو و مجموعه تلویزیونی (شامل پنج سالن تلویزیونی کودکان)، بیست و پنج مرکز آموزش آزاد کودکان، هشت موزه (به علاوه شعبه‌ها، شانزده موزه) و هفت پارک.

اماکن مذهبی

مساجد

مسجد شهر (Nizhny Novgorod city mosque) در میدان سینیا (Sennaya) قرار دارد و جمعیت مسلمانان شهر برای ادای نماز جمعه و دیگر فعالیت‌های مذهبی به آنجا می‌روند. این مسجد در اوایل دهه ۱۹۹۰ ساخته شده‌است. فروشگاه کوچکی نیز وجود دارد که گوشت حلال می‌فروشد. اکثر مسلمانان این شهر ازنژاد تاتار(Tatars) هستند.

کلیسا و صومعه

کلیسای جامع الکساندر نوسکی (Alexander Nevsky Cathedral)

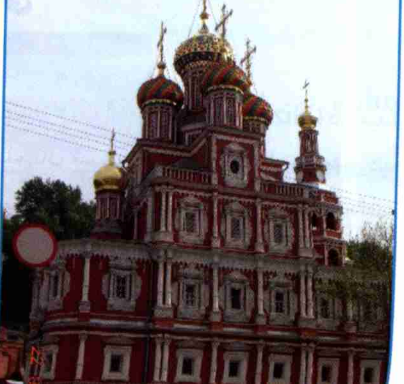
که به نام کلیسای بازار جدید(New Fair) هم مشهور است. این کلیسا به سبک معماری قرن ۱۹ (Revival style)؛ مجموعه‌ای از جنبش‌های مختلف در زمینه معماری روسی که شیوه اصلاح شده معماری بیزانسی است. و در سال‌های ۱۸۵۶ تا ۱۸۸۰ در محل تلاقی رودخانه‌های اکا (Oka) و ولگا احداث شده‌است.. این کلیسا بعد از کلیسای جامع مسیح ناجی(Christ the Saviour) در مسکو و کلیسای جامع سنت اسحاق(.St Isaac's Cathedral) در سن پترزبورگ، سومین کلیسای جامع بزرگ روسیه است.

کلیسای جامع فرشته میکائیل(Archangel Michael Cathedral)

قدیمی ترین کلیسای شهر است که در سال ۱۶۳۱ به افتخار افرادی ساخته شده که در برابر مهاجمان لهستانی از شهر دفاع کرده بودند. تنها عمارتی که پس از انقراض بولشویک ها در میان دیوارهای کاخ کرملین این شهر به جای مانده است؛ بنای سنگی خیمه مانند این کلیسا است که ابتدا در قرن ۱۳ ساخته شده‌است.

کلیسای ولادت ویرجین(The Virgin's Nativity Church)

این کلیسا در سال ۱۷۱۹ به سبک باروک ساخته شده‌است. در این کلیسا مجموعه‌ای فوق العاده از نقاشی با آبرنگ بر روی گچ و همچنین نقوشی از متون کتاب مقدس وجود دارد. الکساندر پوشکین(Aleksandr Pushkin) در سال‌های ۱۸۳۳ تا ۱۸۳۴ در این کلیسا اقامت داشته و چندین اثر خود را در اینجا نوشته است.

کلیسای بانوی اسمولنسک
(Church of Our Lady of Smolensk)

این کلیسا بین سال‌های ۱۶۹۴ تا ۱۶۹۷ به سبک باروک ساخته شده و دارای چندین گنبد است و در حومه گوردیفکا (Gordeevka) (که امروزه بخشی از ناحیه کاناوینسکی (Kanavinsky) از شهر نیژنی نووگورود است) قرار دارد، که زمانی جایگاه کاخ استروگانوف (Stroganov) بود.

کلیسای جامع مسیح ناجی (Saviour Cathedral)

نام دیگر آن کلیسای بازار قدیمی (Old Fair) است، عمارتی با گنبد بسیار بزرگ که در محل بازار بزرگ شهر ساخته شده‌است. این کلیسا در سال ۱۸۲۲ توسط آگوستین دو بتانکورت (Agustín de Betancourt) و آگوست دو مونتفراند (Auguste de Montferrand) به سبک سلطنتی طراحی و ساخته شده‌است.

کلیسای ولادت یحیی منادی
(Church of the Nativity of John the Precursor)

این کلیسا با گنبدهای طلایی‌اش بین سال‌های ۱۶۷۶ تا ۱۶۸۳ ساخته شده و در پایین دیوارهای کاخ کرملین واقع شده‌است. در دوره شوروی سابق به عنوان آپارتمان از آن استفاده می‌شد.

کلیسای صعود مریم مقدس (The Assumption Church)

روی تپه سنت الیاس (St Elijah's Hill) واقع است و در سال ۱۶۷۲ ساخته شده‌است. این کلیسای سنگی، دارای پنج گنبد آراسته به کاشی‌های سبز رنگ است که بر روی بام بلند و صلیبی شکل آن قرار گرفته‌اند.

کلیسای رژنستیونسکایا (Rozhdestvenskaya Church)

یکی از زیباترین کلیساهای قرن هجدهم که در خیابانی به همین نام قرار دارد. نکته جالب توجه، شکوه و زرق و برق کنده کاری‌های سفید آن است.

کلیسای کوچک چوبی شفاعت (The wooden chapel of the Intercession)

این کلیسا در سال ۱۶۶۰ ساخته شده که از مناطق روستایی و رعیت نشین به نیژنی نووگورود منتقل شده‌است.

کلیسای محلی همسران مقدس (The Parish churches of the Holy Wives)

این کلیسا در سال ۱۶۴۹ ساخته شده‌است.

کلیسای الیاس مقدس(Saint Elijah)

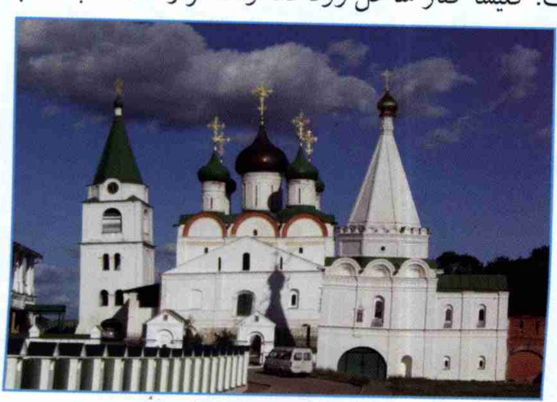
این کلیسا در سال ۱۶۵۶ ساخته شده‌است.

کلیسای جامع وُزنسنسکی(Voznesensky Cathedral)

این کلیسا در سال ۱۶۳۲ ساخته شده و دارای پنج گنبد و یک برج ساعت است.

صومعه معراج پیچرسکی(The Pechersky Ascension Monastery)

این صومعه بین سال‌های ۱۳۲۸ تا ۱۳۳۰ توسط سیاتیتل دیونیزی(Svyatitel Di-onisy) ساخته شده‌است و متشکل است از کلیسایی با ۵ گنبد تیره رنگ(که بین سال‌های ۱۶۳۰ تا ۱۶۳۲ ساخته شده‌است) و دو کلیسای بسیار قدیمی با سقف‌های خیمه‌ای شکل که در سال ۱۶۴۰ ساخته شده‌است. دیواره اطراف این صومعه از آجر قرمز رنگ است. کلیسا کنار ساحل رودخانه ولگا قرار داشت، بعدها به نزدیکی شهر

منتقل شد و امروزه یکی از بزرگ‌ترین صومعه‌های شهر محسوب می‌شود.

صومعه عید بشارت
(Annunciation Monastery)

این صومعه توسط دیوارهای مستحکمی احاطه شده و دارای یک کلیسای پنج گنبدی (که در سال ۱۶۴۹ ساخته شد) و کلیسای صعود مریم مقدس (Assumption Church) (تأسیس در سال ۱۶۷۸) است. این صومعه، تنها ملک خصوصی است که از آن عصر به جای مانده و سابقاً متعلق به تاجری به نام پوشینکوف (Pushnikov) بوده است.

صومعه ماکاروو (Makarevo Monastery)

این صومعه در سال ۱۴۵۰ ساخته شده اما ساختمان آن پس از آنکه توسط تاتارها در آتش سوخت، در سال ۱۶۰۰ مجدداً بازسازی شد.

زیارتگاه مومنان قدیمی (The shrine of the Old Believers)

این زیارتگاه در گورستان بوگروفسکوف (Bugrovskoe) قرار دارد که در دهه ۱۹۱۰ طبق طراحی تحسین برانگیز ولادمیر پوکروفسکی (Vladimir Pokrovsky) ساخته شد.

موزه‌ها و اماکن فرهنگی

موزه هنر نیژنی نووگورود (Nizhny Novgorod Art Museum)

یکی از قدیمی‌ترین موزه‌های هنر در روسیه و بزرگ‌ترین و مهم‌ترین گالری هنر و موزه تاریخ و فرهنگ مردمی شهر است. و نخستین بار در سال ۱۸۹۶ برای بازدید عموم گشوده شد. نقاشی‌های اولیه این موزه، توسط گروهی از آماتورهای محلی به این موزه اهدا شده‌اند. ماکسیم گورکی نقش مهمی در جهت گردآوری این مجموعه ایفا نمود. بعد از انقلاب سال ۱۹۱۷، به یکی از بهترین موزه‌ها در روسیه تبدیل شد. این موزه هنری فوق العاده با بیش از ۱۲۰۰۰ اثر نمایشی، مجموعه‌ای عظیم و شگفت انگیز از آثار روسی است که البته مجموعه‌هایی نیز از کارهای بوریس کاستودیوف (Boris Kustodiev) و نیکولاس روریچ (Nicholas Roerich) نیز در آن وجود دارد. در این موزه، نه تنها آثار هنری روسیه بلکه طیف

وسیعی از شاهکارهای اروپای غربی نیز به معرض نمایش گذاشته شده‌است. آنچه که موجب شده تا این گالری از اهمیت ویژه‌ای برخوردار باشد، مجموعه جالبی از سبک هنری پیشرو روسی(Russian avant-garde) به واسطه آثاری از کازمیر مالویچ(Kazimir Malevich)، واسیلی کاندینسکی(Wassily Kandinsky)، ناتالیا گونچاروا(Natalia Goncharova)، میخائیل لاریونوف (Mikhail Larionov) و غیره است. کلکسیونی از آثار هنری آسیای شرقی نیز به چشم می‌خورد. محل این موزه در کرملین نیژنی نووگورود است.

موزه عکاسی روسیه(Russian Museum of Photography)

در سال ۱۹۲۲ تأسیس شد. این موزه در ساختمانی که در قرن ۱۹ ساخته شده، قرار گرفته است و امروز به عنوان بنایی باستانی و شاهکار معماری روسیه، حفاظت می‌شود. این موزه متعلق به آثار دو عکاس بسیار قدیمی در روسیه، به نام‌های اندرو اسیپویچ کارلین(Andrey Osipovich Karelin) (۱۸۳۷-۱۹۰۶)، بنیانگذار عکاسی هنری و ماکسیم پترویچ دمیتریوف(Maxim Petrovich Dmitriev)، بنیانگذار عکاسی مطبوعاتی و نیز دوربین‌ها و جعبه‌های عکاسی قرن ۱۹ و ۲۰ است. نمایشگاه‌های مدرن نیز در این مکان برپا می شود.

موزه ادبی (Literary Museum)

این مکان به ماکسیم گورکی اختصاص دارد. در این موزه نمایشگاه‌هایی از سوابق طبقه روشنفکر و گاهی موسیقی زنده و شب شعر برگزار می‌شود.

موزه ای.ام گورکی(A.M.Gorky Museum)

این موزه آپارتمانی است که گورکی با خانواده اش از سال ۱۹۰۲ تا ۱۹۰۴ در آن زندگی کرده است. نمایشگاهی کوچک از آثار ادبی نیز در آن یافت می‌شود.

موزه ادبی به یادبود ان.ای.دوبرولیوبو (N.A.Dobrolyubov Literary Memorial Museum)

این موزه در مورد زندگی ان.ای.دوبرولیوبو، سیاستمدار، مقاله نویس، فیلسوف و شاعر قرن نوزدهم است که در سال ۱۹۷۱ تأسیس شده‌است. دو قرن پیش، این کشیش یکی از مهم‌ترین منتقدان ادبی روسیه به شمار می‌رفت. این موزه نمایشگر جلوه‌ای است از زندگی این کشیش و عصر طلایی ادبیات روسیه که وی در آن

فعالیت می‌نمود. این موزه به موزه ماکسیم گورکی وابسته است و شامل دو بخش است: خانه وی و بخش ادبی..

موزه تاریخچه گاز (Museum of the History of GAZ)

در این موزه محصولات و مراحل کاری پالایشگاه گاز نووگرود(N. Novgorod's gas refinery) به نمایش گذاشته شده‌است. این موزه و نمایشگاه اکنون یکی از بهترین موزه‌های صنعتی در میان بسیاری از موزه‌های فنی در سراسر روسیه است و سالانه پذیرای ۱۱۰۰۰ بازدیدکننده است.

موزه یادبود وی.پی.چیکالوا

(The Memorial Museum of V.P. Chkalova)

این موزه که از زمان شوروی، وقف خلبانان قهرمان شده‌است، مجموعه جالبی از تاریخچه هوایی روسیه است ودرآن، چند هواپیمای روسی به معرض نمایش گذاشته شده‌است.

موزه تاریخچه هنر مردمی(The Museum of History of Art-Crafts)

هر آنچه که مربوط به زندگی مردم است، در این موزه به نمایش گذاشته شده‌است، خصوصاً چیزهایی که توسط اقلیت‌ها تولید شده‌اند، از جمله البسه، مبلمان، کارهای فلزی، صنایع هنری و تزئینی و غیره.

موزه یادبود آندری ساخاروف

(Andrey Sakharov Memorial Museum)

ساخاروف یکی از موفق‌ترین معترضان سیاسی بود که در راستای دفاع از حقوق بشر و منع تولید انرژی اتمی در شوروی سابق فعالیت می‌نمود. او به مدت شش ماه در نیژنی نووگورود در تبعید به سر برد. آپارتمانی که وی در آن می‌زیست، امروزه مبدل به موزه‌ای شده که در راستای اهداف بشر دوستانه و بهبود وضعیت جهان می‌کوشد.

گالری یارکوا(The Yurkova Gallery)

این گالری توسط فردی به همین نام تأسیس شده‌است. در این موزه، آثار هنری نامتعارفی همچون نقاشی بر روی برگ خشک، بر روی موزائیک و یا هر گونه نقاشی عجیب و غیرمعمول به معرض نمایش گذاشته شده‌است.

گالری یملینا (The Yemelina Gallery)

در این گالری، شیوه زندگی سنتی روسیه در معرض نمایش قرار دارد. نمایشی دائمی از مجموعه نقاشی‌های سه بعدی آی .یملینا در این گالری بر پاست.

ساختمان‌ها

کاخ کرملین نیژنی نووگورود(The Nizhny Novgorod Kremlin)

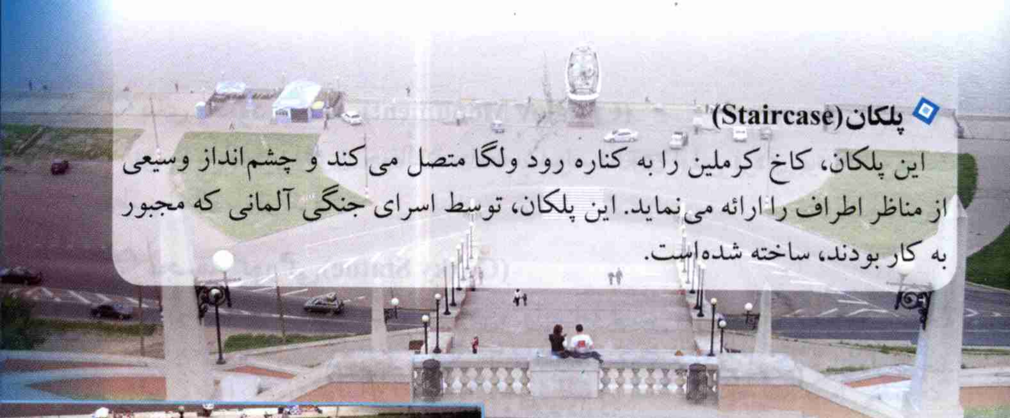

آنچه که بیش از همه در دورنمای شهر به چشم می‌خورد، کاخ بزرگ کرملین با برج‌هایی از آجر قرمز رنگ است. این کاخ در مرکز شهر به عنوان مرکزی تاریخی قرار دارد و مکانی که تاریخ نیژنی نووگورود از آنجا سرچشمه گرفته است. این کاخ، باشکوه‌ترین و با عظمت‌ترین دژ قرون وسطایی به جای مانده از روسیه مرکزی است. دژ چوبی آن در سال ۱۲۲۱ ساخته شده‌است. ساخت این قلعه به شکل کنونی آن در سال ۱۵۰۰ آغاز شد و ۱۵ سال به طول انجامید. در آن زمان حدوداً ۲ کیلومتر از دیواره دژ به ارتفاع ۲۲ متر و نیز ۱۳ برج به بلندای ۳۰ متر شدند. قلعه در طول تاریخ بارها ترمیم و بازسازی شده‌است.

نیژگورودسکایا یارمارکا (Nizhegorodskaya Yarmarka)

به معنای نمایشگاه نیژنی نووگورود و یکی از جالب‌ترین اماکن دیدنی این شهر و یکی از بزرگ‌ترین مجتمع‌های نمایشگاهی روسیه است. این مجموعه در کنار رود قرار گرفته و سالیانه بیش از شصت نمایشگاه مختلف در آن برگزار می‌شود. این نمایشگاه سابقه طولانی دارد وسالیان پیش تأسیس شده و برخی قسمت‌های آن از محل‌های تاریخی‌اند و معماری آن جاذبه گردشگری بسیاری دارد. البته سالن‌ها و امکانات جدید نیز دارد.

پلکان (Staircase)

این پلکان، کاخ کرملین را به کناره رود ولگا متصل می کند و چشم‌انداز وسیعی از مناظر اطراف را ارائه می‌نماید. این پلکان، توسط اسرای جنگی آلمانی که مجبور به کار بودند، ساخته شده‌است.

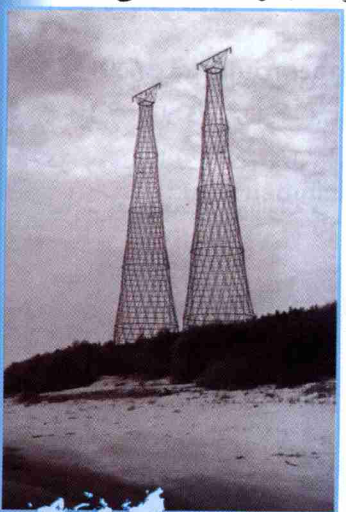
پلکان چیکالوفسکایا

(Chkalovskaya Staircase)

بنایی با معماری بسیار زیبا که هم شهر را آراسته و هم ساحل نیژن_ولژسکایا (Nizhne-Volzhskaya) را به مرکز شهر متصل ساخته است.

مجسمه مینین و پوژارسکی (Monument to Minin and Pozharsky)

نمونه اصلی این دو مجسمه در شهر مسکو قرار دارد که کُپی آن در سال ۲۰۰۵ توسط زوراب تسِرتلی (Zurab Tsereteli) در نیژنی نووو گورد ساخته شد که پنج سانتی متر از نمونه اصلی خود در مسکو کوتاه تر است. لازم به توضیح است که شاهزاده پوژارسکی و مینین ارتش داوطلبی را آماده کردند و توانستند لهستانی‌ها را در سال ۱۶۱۲ از مسکو بیرون کنند.

برج‌های شوکوف (Shukhov Towers)

این برج‌ها در سال‌های ۱۹۲۷ تا ۱۹۲۹ در حومه غربی نیژنی نووگورود در نزدیکی شهر دیژرزینسک (Dzerzhinsk) شهری در کناره رود اکا ساخته شدند. این دو برج تنها دکل‌های برق هُذلولی شکلِ فعال جهان می‌باشند (hyperboloid electricity pylon) کَه در ساحل سمت چپ رودخانه اکا قرار گرفته‌اند.

بنای یادبود چخالُف(Chkalov Monument)

این بنا به افتخار والری چخالُف ساخته شده‌است. وی اولین فردی بود که به سمت قطب شمال پرواز کرد.

مجسمه گورگی(Gorky Statue)

این مجسمه به افتخار ماکسیم گورکی، نمایشنامه نویس و رمان نویس معروف ساخته شده و در میدانی به همین نام، که یکی از میدان‌های مرکزی شهر است، قرار دارد. چند یادبود دیگر نیز از این نویسنده، در شهر وجود دارد.

دیوار خاکی ورکن _ولژسکایا(Verkhne-Volzhskaya Embankment)

یکی از زیباترین اماکن شـهر که دارای چشـم‌اندازی فوق العاده بـر مناظر رودخانه ولگا است.

پوکروفکا(Pokrovka)

خیابانی اصلی واقع در مرکز شهر، مناسب برای پیاده روی که امروزه مکانی محبوب نزد اهالی شهر و گردشگران است.

میدان پوژارسکی(Pozharsky Square)

یکی از میادین معروف شهر که وقایع و مراسم مهم و بعضی از فستیوال‌های شهر در اینجا بر پا می‌شود.

افلاک نما(Planetarium)

اولین افلاک نمای دیجیتالی در روسیه است که به‌طور مرتب نمایش‌های فضایی را ارائه می دهد.

سیرک(Circus)

یکی از قدیمی ترین سیرک‌ها در روسیه است که در سال ۱۸۸۳ شروع به کار کرده است.

جشنواره‌ها

در حال حاضر، نمایشگاه نیژنی نووگورود مجتمع نمایشگاهی پیشرفته‌ای است که تمامی امکانات جهت برگذاری همایش‌ها، کنگره‌ها و نمایشگاه‌ها را دارد. یک اداره کمرگ در محدوده این مجتمع مشغول فعالیت است. این مجتمع متشکل از شش سالن نمایشگاه، پنج تالار کنفرانس و یک سالن پذیرایی از مقامات عالی رتبه است. در طول سال جشنواره‌های جالب و برنامه‌های مختلفی در این شهر رخ می دهد که از بین آنها می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- **جشن سال نو و کریسمس The New Year day and Christmas** ژانویه(دی)
- **سه روز قبل از چهارشنبه توبه Great Maslenitsa** مارس(اسفند)
- **عید پاک Easter** آوریل(فروردین)
- **بازار رودخانه‌های بزرگ (Great Rivers)**

  انجمن بین‌المللی علم و صنعت. می(اردیبهشت)
- **جشنواره بین المللی هنر آندری ساخاروف**

  A. Sakharov International Art Festival آخر جون(تیر)، اوایل جولای
- **بازار بین المللی صنعتی اقتصادی روسیه متحد**

  ("International Industrial Ecnomic Forum "United Russia)

  سپتامبر(شهریور)
- **روز وحدت مردم (Day of People's Unity)** چهارم نوامبر(۱۲آبان)
- **جشنواره شعر آزاد (Free Verse Poetry Festival)**

  سی ام آوریل تا اول مه(۱۰-۱۱ اردیبهشت)

سامرا(Samara)

جغرافیای طبیعی

این شهر در جنوب شرقی بخش اروپایی روسیه، در منطقه فدرال ولگا، در محل تلاقی دو رودخانه سامارا(Samara) و ولگا واقع شده‌است. این شهر در ۸۷۰ کیلو متری جنوب شرقی مسکو قرار گرفته است. سامارا مرکز اجرایی استان سامارا نیز می‌باشد. این شهر در ساحل شرقی رودخانه ولگا قرار گرفته است و رودخانه نقش مرز غربی این شهر را ایفا می کند. سواحل رودخانه‌ای در این شهر، از جمله تفرجگاه‌های مورد علاقه بومیان و گردشگران است. مرز شمالی آن را تپه‌های سوکولی(Sokolyi) تشکیل می‌دهند و از سمت غرب و جنوب به مناطق و دشت‌های استپ منتهی می‌شود. مساحت این شهر حدود ۴۶۶ کیلومتر مربع است.

آب و هوا

آب و هوای این شهر، مرطوب قاره ای است که تابستان‌هایی گرم و زمستان‌هایی سرد را موجب می‌شود.

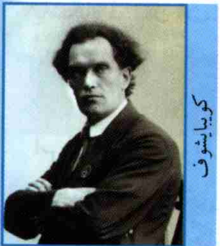
جدول آب و هوای سامرا — **بارش(میلی‌متر) دمای روزانه (سانتی گراد)**

ماه		ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال
میانگین دمای روزانه	بیشترین	-۵	-۵	۱	۱۳	۲۰	۲۴	۲۸	۲۶	۲۰	۱۰	۲	-۵	۱۱
	کمترین	-۱۱	-۱۳	-۷	۱	۷	۱۱	۱۵	۱۲	۶	۲	-۳	-۱۱	۱
میانگین کل بارش		۴۰	۲۸	۳۱	۲۲	۲۷	۵۷	۴۴	۳۴	۳۳	۵۳	۳۰	۴۹	۴۴۸

جغرافیای انسانی

جمعیت این شهر ۱,۱۶۴,۸۹۶ نفر طبق سرشماری سال ۲۰۱۰ بوده است. در هر کیلومتر مربع از این شهر، ۲,۵۰۰ نفر زندگی می کنند.

کویبایشوف

تاریخچه

شهر سامارا ابتدا در سال ۱۵۸۶ به عنوان یک پایگاه نظامی دفاعی ایجاد شد و سپس مبدل به مرکز تجارت گندم در منطقه رودخانه ولگا گردید. رشد صنعتی آن عمدتاً از قرن بیستم آغاز شد. به افتخاریکی از رهبران شوروی، کویبایشوف(Kuybyshev) از سال ۱۹۳۵ تا ۱۹۹۱ این شهر، کویبایشوف نام گرفت. وقتی مسکو از سوی آلمان‌ها در زمان جنگ جهانی دوم مورد تهدید قرار گرفت، این شهر به عنوان مرکز اجرایی اتحاد جماهیر سوسیالیست شوروی(USSR) در سال‌های ۱۹۴۱ الی ۱۹۴۳ خدمت نمود.

دانشگاه نایانوا

تحصیلات

سامارا مدارس آموزش و دبیرستان‌های متعددی دارد. دانشگاه اصلی شهر برای ادامه تحصیل دانشگاه نایانوا(Nayanova) است که تحت حمایت مالی پارلمان امنیت بین المللی(International Parliament for Security) مرتبط به سازمان ملل متحد(UN) فعالیت می‌نماید. سامارا مرکز اصلی علمی_آموزشی در منطقه ولگا است. ۱۲ سازمان عمومی و ۱۳ مؤسسه تجاری آموزش عالی در کنار ۲۶ دانشکده دیگردر این شهر موجود است. همچنین دانشگاه دولتی هوا فضا(SSAU) روسیه در سامارا است. هیئت علمی و فارغ التحصیلان این دانشگاه نقش بسزایی در توسعه برنامه فضایی روسیه ایفا نموده‌اند . دانشگاه دولتی سامارا نیز در رشته‌های حقوق، جامعه شناسی و زبان انگلیسی، یکی از مؤسسات آموزش عالی صاحب نام روسیه است. مرکز تحقیقات آکادمی علوم روسیه(Russian Academy of Sciences) در این شهر شعباتی از مؤسسه علوم طبیعی(Physical Institute)، مؤسسه مهندسی نظری (Theoretical Engineering Institute)، و مؤسسه تصویر سازی(Image Processing Systems Institute) دارد.

سیمون وارلاموف

آناستازیا پائولیوچنکوا

ورزش

این شـــهر امکانات ورزشی و باشگاه‌های متعددی دارد. باشگاه فوتبال اف.سی کرایلیا سووتف سامارا(FC Krylia Sovetov) که در لیگ برتر روســیه بازی می کند، در این شهر مستقر است. باشگاه بســکتبال بانوان وی.بی.ام-اس.جی.ای.یـو(VBM-SGAU) در این شــهر بود. پیش از آغاز بازی‌های ســال ۲۰۰۷، این تیم به ســی.اس.کی.ای(CSKA باشگاه ورزشــی مرکزی ارتش) فروخته شد و به مســکو نقل مکان کرد و در آنجا سی.اس.کی.ای نام گرفت. باشــگاه بســکتبال آقایان به نام بی.ســی. کراسنی کرایلایـا ســامارا(BC Krasnye Krylya) در لیگ برتر بسکتبال روسیه بازی داشته است. سامارا همچنین زادگاه سیمون وارلاموف(Semyon Varlamov) از بازیکنان درجه یک لیگ مســابقات هاکی و نیز تنیس‌باز سرشناس به نام آناستازیا پائولیوچنکوا(Anastasiya Pavlyuchenkova) است.

اقتصاد

در گذشته سامارا، یک شهر محدود به شمار می‌رفت و اکنون به عنوان مرکز بزرگ اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، صنعتی و فرهنگی در بخش اروپایی روسیه، از اهمیت بسیاری برخوردار است که در ماه می(اردیبهشت) سال ۲۰۰۷ نیز، میزبان اجلاس سران اتحادیه اروپا و روسیه شد. سامارا، قطب صنعتی برجسته‌ای در منطقه ولگاست و از نظر درآمد ملی و صنایع، در میان ده شهر برتر روسیه قرار گرفته است. این شهر در زمینه ساخت موشک و فضاپیما، ماهواره و انواع خدمات هوا فضا، انواع کابل و موتور، هواپیما و ذوب آلومینیوم، تاسیسات برق، تصفیه و پالایش، تولید محصولات شیمیایی و سرما زا، واحدهای پمپ گاز، تولیدیاتاقان در اندازه‌های مختلف، مته‌های حفاری، تجهیزات برقی خودکار، تشکیلات فرودگاه‌های نظامی، مصالح ساختمانی، تولید شکلات، انواع نوشابه و مواد غذایی و سایر صنایع سبک، شهرت بسزایی دارد.

حمل و نقل

سامارا از قطب‌های عمده حمل ونقل روسیه است. فرودگاه بین المللی کروموچ (Kurumoch) سامارا، مرکز پروازهای منطقه است و پروازهایی به ساسر روسیه و سایر کشورها را بر عهده دارد. خط آهن‌هایی نیز این شهر را به مسکو و سایر شهرهای اصلی روسیه مرتبط ساخته است. ساختمان جدید و مجهز ایستگاه راه آهن در سال ۲۰۰۸ کامل شد.

سامارا، یک بندراصلی رودخانه‌ای می‌باشد. و درمسیر بزرگراه ام۵ (M5 High-way) جاده اصلی میان مسکو و منطقه اورال (Ural) واقع شده‌است. سامرا سیستم حمل ونقل درون شهری متنوعی دارد که عبارت است از: مترو، تراموا، خطوط اتوبوس‌های شهری و اختصاصی، و اتوبوس برقی. قطارهای محلی، برای رفتن به حومه شهر مناسب می‌باشند.

مراکز خرید

اصلی ترین نواحی خرید شهر، بازار خیابان لنینگرادسکایا یولیتسا(Leningradskaya Ulitsa) و خیابان اصلی کوییبایشوا یولیتسا(Kuibysheva Ulitsa) است. در آنجا می‌توانید انواع فروشگاه‌های لباس، جواهرات، کافه و رستوران را در کنار نمایندگی‌های فروش اشیائی چون تلفن همراه و سیم کارت بیابید. همچنین دستفروش‌هایی در راسته خیابان لنینگرادسکایا یولیتسا وجود دارند که انواع لباس، سی دی، دی.وی.دی و کالاهای دیگر را می‌فروشند.

ناحیه تی.اس.یو.ام (TsUM)

کمی دورتر از منطقه اصلی گردشگری شهر و نزدیک به ایستگاه قطار واقع شده‌است. این مکان شامل مجموعه‌ای از مغازه‌های عادی است که در آنها انواع کالاها به فروش می‌رسند. می‌توانید هر آنچه را که نیاز دارید از آنجا تهیه نمایید.

مرکز تجاری تریومف (Triumf Trade Center)

درست در کنار تی.اس.یو.ام قرار گرفته است و مغازه‌های آن، برندهای معروفی دارند. نمایندگی فروش لوازم الکترونیکی الدورادو(El Dorado) و

همچنین فروشگاه بزرگ دتسکی میر (Detsky Mir) نیز در آنجا واقع شده‌اند. سوپرمارکتی نیز در طبقه اول وجود دارد.

سامبوک (Sambuk)

یکی از مناسب‌ترین مکان‌ها جهت خرید سوغاتی است که البته تنوع زیادی ندارد.

دیدنی‌ها

امکن مذهبی

مساجد

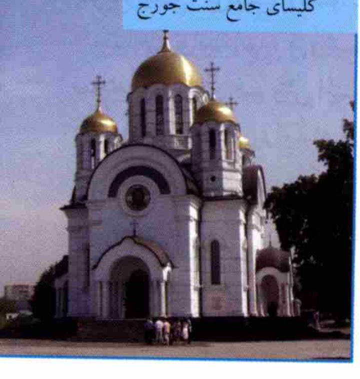
تاتارهای مسلمان در پایان قرن شانزدهم در سامارا مستقر شدند. اولین مسجد در سال ۱۸۵۶ ساخته‌شد. در سامارا دو مسجد وجود دارد.

مسجد مسلمانان سامارا(Muslim Mosque)

از ۱۹۹۹ یکی از بزرگترین مساجد اروپاست.

کلیساها

کلیساهای ارتودوکس در تمام سطح شهر سامارا پراکنده‌اند و بعد از فروپاشی نظام کمونیستی همچنان کلیساهای جدیدی در حال اضافه شدن هستند.

کلیسای جامع سنت جورج

کلیسای جامع سنت جورج

(St George Cathedral)

این کلیسای کوچک اما جذاب، نبش شمال شرقی میدان پلوشاد اسلاوی(Ploshchad Slavy) واقع شده‌است. این کلیسا در سال ۲۰۰۱ با مشاوره معمار روسی یوری خاریتینوف(Yury Kharitinov) و به یادبود نمونه‌ای که در دوره کمونیست‌ها ویران شده بود، مجددا ساخته شد. این کلیسا نمونه کوچک‌تری از کلیسای جامع مسیح ناجی مسکو است.

صومعه بانوان ایورسکی(Iversky Women's Monastery)

این صومعه یا دیر که در سال ۱۸۵۰ تأسیس شده، زمانی ۵۰۰ راهبه را

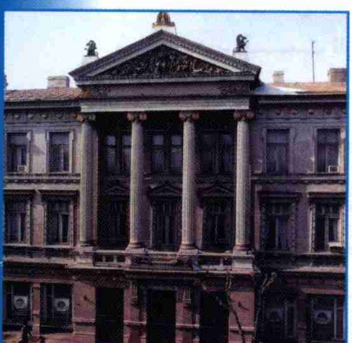
در خود جای می‌داده است. مناظر کلی این صومعه که مشرف به رود ولگا است، اعم از کلیساها و برج ناقوس ۷۰ متری و نیز محل سکونت خواهران روحانی، عمدتاً از آثار اواخر قرن ۱۹ و اوایل قرن بیستم است. این صومعه در سال ۱۹۲۵ بسته شد.

کلیسای جامع پُکروفسکی (Pokrovsky Cathedral)

این کلیسای زیبا در سال ۱۸۶۱ تأسیس شده و در رده قدیمی‌ترین کلیساهای پابرجا در سامارا قرار دارد. درآغاز قرن بیستم، به نظر می‌رسید که زیاده از حد به تزئینات آن پرداختند اما در دهه ۱۹۲۰ بخش بزرگی از ثروت آن به منظور تهیه مواد غذایی برای شهروندان محلی فروخته شد. زمین‌های اطراف این کلیسا وسعت چندانی ندارند، اما فضای کلی و دروازه ورودی بسیار زیبای این مکان، تصویری خوشایند را از نمای سرتاسری آن به ذهن بیننده القاء می کند.

کلیسای ارتودوکس (ORTHODOX CHURCH)

این کلیسا در مجاورت کاخ سفید (اقامتگاه ریاست جمهوری) واقع شده‌است. این کلیسا، مقابل بنای یادبود جنگ که هنوز نمایانگر شعارها و تصاویری جالب از شوروی سابق می‌باشد، قرار گرفته است.

موزه‌ها و اماکن فرهنگی

موزه هنر سامارا(Samara Art Museum)

یکی از بهترین و بزرگ‌ترین موزه‌ها در کشور که در سال ۱۸۹۷ تأسیس شده‌است. این موزه در مرکز شهر سامارا قرار گرفته و آثار هنری فراوانی را در معرض دید علاقمندان به هنر قرار می‌دهد. بخشی از مجموعه دائمی آن متعلق به آثار هنرمندان محلی و بخش وسیع‌تری نیز متشکل از آثار هنری روسی از قرون ۱۶ تا ۲۰ است. در این موزه بیش از ۱۵هزار نقاشی، مجسمه و دیگر آثار هنری جمع آوری شده‌است.

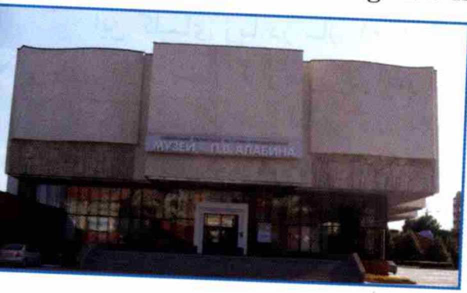

موزه هوا و فضا(Space Museum)

صنعت هوا و فضا در سامارا اهمیت ویژه‌ای دارد و دانشگاهی نیز در این زمینه در شهر دایر است. یکی از سالن‌های این دانشگاه مخصوص این موزه است که ماکت‌هایی از موشک‌های وستوک(Wostok)، سجوس (Sojus) و سایر راکت‌ها، ایستگاه‌های

فضایی بوران(Buran)، میر(Mir)، غذاهای مخصوص فضانوردی و غیره را به معرض نمایش گذاشته است.

موزه تاریخ منطقه‌ای آلابین سامارا (The Alabin Samara Regional History Museum)

وسیع‌ترین و جامع‌ترین موزه موجود در سامارا که همه چیز را در رابطه با این شهر و نواحی اطراف آن به نمایش گذاشته است. طرح ساخت این موزه در سال ۱۸۸۶ توسط شهردار شهر، پیتر وی آلابین(Peter V.Alabin) داده شد. بخش‌هایی در خصوص باستان شناسی و زیست‌شناسی عهد قدیم، از جمله استخوان‌های دایناسورها _که توسط افراد محلی جمع آوری شده‌اند_ در معرض دید عموم قرار دارد. در قسمت مردم شناسی، نمایشی از مردمی را که سال‌ها پیش از به وجود آمدن سامارا در حوالی رودخانه ولگا می‌زیسته‌اند، می‌توان دید. قسمت تاریخ معاصر، بیشتر متمرکز بر حوادث دوران جنگ جهانی دوم است و مجموعه‌هایی از سَنبُل های مذهبی، هنری و طبیعی نیز در میان سایر اشیاء موجود در این بخش، به چشم می‌خورند.

موزه تاریخچه جنگ (The War History Museum)

این موزه منحصراً به جنگ جهانی دوم اختصاص دارد که سامارا جایگزین پایتخت روسیه بود و در جریان جنگ روسیه، به واسطه صنعت هوانوردی، مقاومت شدیدی از خود نشان داد. تسلیحات جنگی و سایر جنگ افزارها به تعداد قابل ملاحظه‌ای در این موزه به معرض نمایش گذاشته شده‌اند.

موزه تولستوی(Alexey Tolstoy Museum)

این موزه در جشن صدمین سال تولد تولستوی افتتاح شد. در این موزه می‌توانید کتاب‌های موردعلاقه، نقاشی‌ها، یادداشت‌ها و عکس پدر و مادر تولستوی را ببینید. خانم لیماروا (M. P. Limarova)بخاطر علاقه زیادی که به تولستوی و آثارش داشت این موزه را با شور و شوق فراوان ایجاد کرد.

میادین و ساختمان‌ها

میدان پلوشاد اسلاوی و مجسمه سرافرازی
(Ploshchad Slavy and the Monument of Glory)

این میدان یادگار جنگ و مکانی است که زیباترین چشم‌انداز را از رودخانه ولگا ارائه می‌دهد. تندیسی به ارتفاع ۵۳ متر به افتخار کارگران نیروی هوایی سامارا در جریان جنگ جهانی دوم در این میدان بنا شده‌است، که مظهر سامارا محسوب می‌شود. در نزدیکی آن، یادواره جنگ قرار دارد که مجهز به مشعل دائمی(Eternal Flame) است. این میدان در واقع به میدان سامارسکایا پلوشاد (Samarskaya Ploshchad) ملحق شده و فضای بسیار وسیعی را به وجود آورده است. این مکان همچنین بخش اصلی اداری شهر است.

میدان پلوشاد رولوتسی(Ploshchad Revolutsii)

این میدان کوچک در مرکز شهر و در وسط تقاطع دو خیابان پرتردد واقع شده‌است. در وسط این میدان، مجسمه لنین به چشم می‌خورد. این مجسمه توسط متوی مانیزر(Matvei Manizer) ساخته شده‌است.

میدان پلوشاد چاپاوف (Ploshchad Chapaeva)

در میان این میدان کوچک، تندیس چاپاوف قرار گرفته است که توسط ماتوی مانیزر(Matvei Manizer) در سال ۱۹۳۲ طراحی شده‌است. چاپاوف یک فرمانده برجسته‌نظامی بود که در سال ۱۹۱۷ به کمونیست‌ها ملحق شد و پس از آن علیه ارتش سفید در جریان جنگ‌های داخلی مبارزه نمود. در طی یک نبرد در سال ۱۹۱۹، در رودخانه ناپدید شد.

میدان کوبایشوف (Kubychev Square)

این میدان یک میدان عمومی با مساحت ۱۷۴ هزارمتر مربع است که در مرکز شهر قرار گرفته و هر یکشنبه در آن رژه نظامی برپا می‌شود.

پناهگاه زیرزمینی استالین(Stalin's Bunker)

در سال ۱۹۴۱ زمانی که ارتش آلمان تقریباً به مسکو نزدیک شده بود، شهر سامارا، عمدتاً به خاطر منابع و موقعیت جغرافیایی

آن، بـه عنوان جایگزین پایتخت انتخاب شـد. در حالی که عالـی رتبگان و صاحب منصبـان کاخ کرملین به این شـهر نقل مکان می کردند؛ نوبت جابجایی اسـتالین نیز فرا رسـیده بود. گروهی متشـکل از ۵۰۰ متخصص و کارگرحفاری مترو که سوگند رازداری یاد کرده بودند؛ از مسـکو به سـامارا آورده شـدند تا پناهگاه زیرزمینی را بسازند. دالانی عمودی به قطر ۸ متر در عمق ۳۷ متری از سطح زمین با دست حفاری شـد. این پروژه به طور کاملاً محرمانه و سـری به اتمام رسـید، به گونه‌ای که حتی همسایگان نیز از روند سـاخت آن مطلع نشدند. امروزه از این پناهگاه به عنوان موزه استفاده می‌شود.

مجسمه اسب سوار واسیلی چاپائوف(Equestrian of Vasily Chapayev)

این مجسمه توسط ماتوی مانیزر در سال ۱۹۳۲ ساخته شد. چاپائوف، سرباز صاحب نام روسی و فرمانده ارتش سرخ در جریان جنگ‌های داخلی روسیه بود.

مجسمه آزادی (Freedom Statue)

این مجسمه، بر روی تپه‌ای در نزدیکی کاخ سفید و ساختمان-شهرداری(City Hall) قرار گرفته است. این مکان چشم‌انداز فوق العاده‌ای به رودخانه ولگا و کوهستان ژیگولی(Zhiguly) دارد.

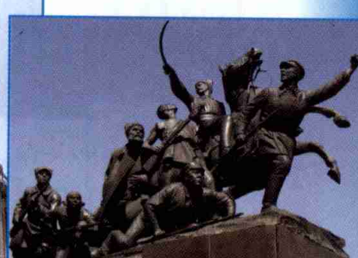
بنای یادبود سربازان (The monument to the soldiers)

این بنا مربوط به سربازان زمان شوروی سابق است که طی جنگ‌های محلی بر سر مرزهای جمهوری سوسیالیست سابق شوروی، جان خود را از دست داده‌اند.

سامارا چهار سالن نمایش هم داردعبارتند از:

سالن موسیقی فیل‌هارمونیک سامارا

۱- سالن تئاتر دراما (Drama Theatre)، ۲- خانه باله و اپرا(Opera and Ballet House)، ۳- سالن تئاتر جوانان (Young Spectators)، ۴- سالن موسیقی فیل‌هارمونیک سامارا(Samara Philharmonic Hall)- در این سالن موسیقی سنفونی اجرا می‌شود- و سالن نمایش خیمه شب بازی(Puppet Theatre).

تئاتر درامای سامارا(Samara Drama Theatre)

در میدان چاپایوف(Chapayev) قرار دارد. سفارش ساخت این تئاتر در سال ۱۸۸۶ داده شد. ویژگی‌های این سالن متعلق به دو سبک مختلف است. نقشه و نمای ساختمان متقارن و نشانه‌گر سبک کلاسیک است. به عبارت دیگر، جزئیات این ساختمان بر اساس سبک معماری قرون وسطایی روسیه است. بازسازی این سالن در سال ۱۹۶۵ به اتمام رسید. داخل آن به صورت دو طبقه چوبی، با دو برج کوچکِ مشرف بر فضای تئاترگونه این سالن است و توسط اشنربایچوف(Shcherbychev) ساخته شده‌است. این سالن به علت نمایش‌های کلاسیکی که در فهرست نمایش‌های خود دارد، مشهور شده‌است.

پارک‌ها

سامارا شهر بسیار سرسبزی در کناره رودخانه بزرگ ولگا است. پارک‌های فراوان و فضاهای سبزوسیع با درختان و گل و گیاه متنوع در این شهر وجود دارند.

سواحل

این بخش از رودخانه ولگا که سامارا در آن واقع شده، معروف به داشتن سواحل بسیاری است. برخی از این سواحل را توسعه داده‌اند و به آنها رسیدگی شده‌است و برخی دیگر نه. در قسمت غربی از نوشابه سازی ژیگولی، فضایی وسیع و مسطح و حفاظت شده در کنار ساحل قرار گرفته که جاذبه بسیاری در روزهای گرم تابستان دارد. اندکی بالاتر از ساحل، تفرجگاهی که با کف چوبی قرار گرفته که در آن ردیفی از چادرها را می‌توان یافت.

جشنواره‌ها

جشنواره آهنگ گراشین(Grushin Song Festival)

این جشنواره از سال ۱۹۶۸ هر ساله در فضای باز در نزدیکی این شهر برگزار می‌شود. در گذشته محل برگذاری این جشنواره در کنار دریاچه ماستریوکوسکی (Mastryukovskiye) بود و اکنون در چمنزارهای ماستریوکوسکی است. این جشنواره در اولین یکشنبه جولای(تیر) و به مدت دو روز برگزار می شود. اکثر علاقمندان به موسیقی از حدود ۲۰۰ شهر روسیه و کشورهای همسایه در این فستیوال شرکت می کنند.

فست ۴۰۴ (404fest)

طراحان وب و برنامه‌نویسان هر ساله این فستیوال را در اوایل اکتبر (مهر) برگزار می کنند.

اُمسک(Omsk)

جغرافیای طبیعی

شهر اُمسک در منطقه سیبریه جنوب غربی و مرکز اجرایی استان اُمسک و در فاصله ۲,۲۳۵ کیلومتری جنوب شرقی مسکوقرار گرفته است. این شهر پس از نوسیبرسک، دومین شهر بزرگ در شرق کوهستان اورال در روسیه به شمار می رود. اُمسک بر روی سواحل رودخانه ایرتیش(Irtysh) -که از سمت شمال جریان دارد- و محل تلاقی آن با رود کوچک تری به نام اوم (Om) واقع شده است. ارتفاع متوسط شهر اُمسک، از سطح دریا ۸۷ متر است. مساحت این شهرحدود ۵۷۳ کیلومترمربع می باشد.

آب و هوا

آمسک دارای اقلیم خشک و قاره‌ای، همراه با نوسانات شدید آب و هوایی است. میانگین دمای هوای روزانه، طی سه دهه اخیرحداکثر ۲۰ درجه سانتی گراد در ماه جولای (تیر) و حداقل منفی ۱۹ درجه سانتی گراد در ماه ژانویه(دی) بوده است، اگرچه امکان دارد در تابستان تا ۴۵ درجه سانتی گراد افزایش داشته و در زمستان تا منفی ۴۵ درجه سانتی گراد اُفت کند

جدول آب و هوای اُمسک — **بارش**(میلی‌متر) **دمای روزانه** (سانتی گراد)

ماه		ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال
میانگین دمای روزانه	بیشترین	-۱۳	-۱۱	-۳	۸	۱۹	۲۴	۲۵	۲۳	۱۶	۸	-۵	-۱۱	۷
	کمترین	-۱۹	-۱۸	-۱۲	-۱	۶	۱۲	۱۴	۱۲	۶	۰	-۱۰	-۱۷	-۲
میانگین کل بارش		۱۷	۱۳	۱۲	۱۴	۱۹	۳۱	۴۲	۳۸	۲۲	۲۱	۲۲	۲۳	۲۷۱

جغرافیای انسانی

طبق سرشماری سال ۲۰۱۰، جمعیت ساکن در این شهر ۱,۱۵۴,۰۰۰ نفر و تراکم جمعیت برابر با ۲,۰۱۴ نفر در هر کیلومترمربع بوده است.

تاریخچه

دژ آمسک در سال ۱۷۱۶، به منظور حفاظت از لشگر روس در امتداد رودخانه ایشیم (Ishim) و ایریش، درمقابل عشایر قرقیز(Kyrgyz) از سرزمین‌های استپ بنا شده‌است. در قرن ۱۹ و اوایل قرن ۲۰، این شـهر با ساخت چند کلیسا و اسقف نشین، چند مسجد، یک کنیسه برای یهودیان، عمارت فرمانداری و یک آکادمی آموزش نظامی، به عنوان مرکز اجرایی سیبریه غربی و سرزمین‌های استپ (قزاقستان) انتخاب شد.

تحصیلات

در آمسک ، مؤسسات آموزش عالی و دانشگاه‌های بسیاری وجود دارد، از جمله:

-**دانشگاه دولتی آمسک (Omsk State University)**،تاسیس در سال ۱۹۷۴؛

-**دانشگاه دولتی فن آوری آمسک**
(State Technical University)،
تاسیس در سال ۱۹۴۲؛

-**ای.ان.او (ANO)** آموزشگاه علوم اقتصاد و مکانیک (گرایش نیرو و تحولات آن)؛

-**ای.کی.اس.آی (AKSI)** مؤسسه حقوق و اقتصاد آکسنوف (Aksenov) واقع در ساختمان سیبریه غربی؛

-**آموزشگاه حقوق و اقتصاد(Law and Economics Institute)**؛

-**آکادمی حقوق آمسک(Omsk Academy of law)**؛

-**آکادمی امور بین الملل(Academy of MVD Rossija)**؛

-**مدرسه فن آوری هوانوردی(Aviation Technical School)**؛

-**مؤسسه زبان‌های خارجی(Foreign Language Institute)**؛

-**دانشکده داروسازی (Medical Academy)**؛

-**دانشگاه دولتی حمل و نقل(State Transport University)**
تاسیس در سال ۱۹۶۱؛

-**دانشگاه دولتی کشاورزی(State Agrarian University)**، تاسیس در سال ۱۹۱۸. این دانشگاه با آموزشگاه دولتی علوم دامپزشکی و آموزشگاه دولتی تجارت محصولات کشاورزی و تحصیلات تکمیلی مربوط می‌باشد؛

-**دانشکده علوم آموزشی و تربیتی آمسک(State Pedagogical University)**؛

-**مؤسسه آموزش خدمات تکنولوژی**
(Institute of Consumer Service Technology)؛

-**سیب ای.دی.آی(SibADI)**،
آکادمی دولتی علوم خودروسازی و ساخت بزرگراه سیبریه‌ای؛

-**سیب جی.یو.اف.کی(SibGUFK)**، آکادمی علوم فیزیوتراپی سیبریه‌ای؛

-**آموزشگاه تجارت و فن آوری اطلاعات سیبریه‌ای**
(Siberian Institute of Business and Information Technology)؛

-**دانشگاه سوورمنی گمونیتارنیا**
(Sovremennyi Gomunitarnyi University)؛

-**سیب ان.اف.او.آر (SIBNFOR)** مؤسسه سهام و ارز سیبریه.

ورزش

آونگارد آمسک

جارومیر جاگار

ورزش در شوروی سابق و روسیه کنونی اهمیت زیادی داشته و دارد و امکانات فراوانی در کشور و شهر اُمسک برای ورزش و ورزشکاران فراهم شده‌است. تیم‌هاکی روی یخ آونگارد آمسک(Avangard Omsk) در سال ۲۰۰۴ قهرمان ملی شد و در لیگ قاره‌ای مسابقات هاکی(Kontinental Hockey League) بازی نمود. این تیم دوبار برنده جام استنلی(Stanley cup) شده و اخیراً جوایز مهاجمان نیویورک(New York Rangers) و پنگوئن‌های پترزبورگ(Pittsburgh Penguins) را توسط جارومیر جاگار(Jaromir Jagr) از آن خود کرده است.

اقتصاد

این شهراز نظر صنعتی و اقتصادی تولیدات عمده آن شامل موارد زیر هستند: پالایشگاه، چوب ومحصولات جنگلی، تولید ماشین آلات کشاورزی و نساجی. شهر آمسک، اخیراً اقدام به برنامه ریزی صنعتی نموده است تا مرکز اقتصادی منطقه گردد.

حمل و نقل

هر دو انشعاب راه آهن ترنس - سیبریه (Trans-Siberian railway)، از میان شهر اُمسک می گذرند که نقش اصلی ارتباطات را در شبکه راه‌های منطقه‌ای ایفا می‌نمایند. تسهیلات موجود در بندرهای دو رودخانه اوب و ایرتیش، هم برای مسافربری و هم برای باربری مناسب می‌باشند. این مسیرهای آبی، آمسک را به شهرهای دارای معادن مواد کانی و ذغال سنگ در قزاقستان و نیز با منابع

نفت و گاز طبیعی و جنگلها و منابع چوبی شمال سیبریه متصل می‌سازند. فرودگاه تیسنترالنی(Tsentralny Airport) دسترسی به مقاصد داخلی و بین المللی را میسر می‌سازد و موجب می‌شود که این شهر قطب مهم هوایی در منطقه سیبریه و روسیه خاور دور محسوب شود.

پروژه احداث یک مسیر زیرزمینی مترو در اواخر دهه ۱۹۸۰ طرح ریزی شد اما به دلیل کمبود بودجه به تعویق افتاد که اکنون به همراه پل مترو بر روی رودخانه‌ایرتیش در دست ساخت می‌باشد. این پل در حال حاضر صرفاً برای عبور مرور ماشین‌ها قابل استفاده می‌باشد (بخش بالای پل)، اما مسیر عبور و مرور مترو (بخش پایین پل) هنوز در دست احداث است. در مرحله اول، یک خط کوتاه، بخش‌های شمال غربی را به مرکز شهر متصل می‌نماید که اولین بخش آن در سال ۲۰۱۶ افتتاح خواهد شد که دومین شبکه راه آهن زیرزمینی شهری پس از متروی نووسیبریسک در منطقه سیبریه محسوب شود.

مراکز خرید

دست کم دو مرکز خرید عمده در آمسک وجود دارند. در این مراکز، انواع کالا با مارک‌ها و کیفیت‌های بین المللی یافت می‌شوند. کمبود هیچ کالایی احساس نمی‌شود، و مواد غذایی بسیار تازه و فراوان‌اند.

اگر به خیابان مقابل ایستگاه قطار بروید، در سمت چپ خود بازار بزرگی را مشاهده می‌نمایید که همه چیز در آن یافت می‌شود. قیمت‌ها اغلب مناسب‌اند اما اندکی چانه زدن با فروشنده هم بی نتیجه نخواهد بود. این مکان بهترین جا برای خرید در زمستان است.

مرکز خرید آرنا(Arena Mall)

این مرکز خرید سه طبقه در خیابان لوکاشویچا(Lukashevicha Street) قرار دارد و دارای انواع کالاهای خرید است.

مرکز خرید گروه مگا(MEGA The Family Shopping Centre)

یکی دیگر از شعبه‌های گروه مگا که در بلوار شماره ۳۵ آرخیتکتوروف(Arkhitektorov Boulevard 35) قرار دارد. وسعت آن ۱۳۰,۰۰ متر مربع و در دو طبقه است و انواع کالاها در آن به فروش می‌رسد.

دیدنی‌ها

اماکن مذهبی (مساجد و کلیساها)

کلیسای جامع دورمیشن(Dormition Cathedral)

بزرگ‌ترین و مجلل‌ترین کلیسا در شهر که به سبک روسی با پنج گنبد در سال ۱۸۹۶ ساخته شده‌است. این کلیسا در دوران اتحاد جماهیر شوروی تخریب ولی در اوایل دهه اول قرن بیست و یکم ترمیم شد.

کلیسای جامع سنت نیکولاس(St Nicholas)

یکی از کلیساهای زیبای شهر که در سال ۱۸۴۰ به سبک نئوکلاسیک بنا شد. این کلیسا در مرکز آثار تاریخی، خیابان یول لنینا ۲۷(ul Lenina) قرار دارد.

کلیسای جامع نیکولسکی(Nikolsky Cathedral)

این کلیسا ۱۳۰ سال است که در خیابان تارسکایا (Tarskaya) قرار دارد. این کلیسا همچنان ظاهر اصلی خود حفظ نموده است. عمارت این کلیسا دلالت بر علاقه وافر معمار آن به سبک‌های باستانی نیمه دوم قرن نوزدهم دارد. نمای گنبدها و مناره این کلیسا از نیم رخ، یادآور سبک معماری باروک (معماری قرن ۱۸) است. اخیراً بخش‌هایی از کلیسا را با آب طلا مرمت کرده‌اند.

کلیسای سرجی رادونسکی(Sergiy Radonejskiy)

این کلیسای کوچک چوبی اولین پرستشگاه در اُمسک است که در اولین دژ اُمسک قرار گرفته است. همزمان به عنوان اولین عمارت ساخته شده در دژ نیز محسوب می‌شود. در سال ۱۷۱۸، خاندان تیومن (Tyumen) ناقوس‌هایی را به آن آویختند و در سال ۱۷۵۵ اطراف آن با حصارهای چوبی احاطه و برج ناقوسی هشت ضلعی در یک گوشه آن بنا شد.

کلیسای ایلینسکایا (Ilinskaya)

در اواسط قرن ۱۸، در منطقه مسکونی شهر ساخته شد. در سال ۱۷۵۹، به سمت چپ ساحل تغییر مکان داد و در میان دیوارهای دژ قدیمی بر روی یک برآمدگی در اطراف دروازه‌های اسپاسکی(Spasskie) یا میدان لنین قرار گرفت.

موزه‌ها و اماکن فرهنگی

آمسک دارای موزه‌های بزرگ و کوچک بسیاری است، از جمله:

موزه هنر (Art Museum)

ساختمان آن که در سال ۱۸۶۲ بنا شده‌است، خود به تنهایی یک اثر تاریخی است. این ساختمان به عنوان عمارت حکمران سیبریه ساخته شد و محل اقامت تزارها نیز بوده. تخت پادشاهی جمهوری کالمیکیان(Kalmykian) با دسته‌هایی به شکل فیل از چوب آبنوس که هفت کیلوگرم نقره در تزئین آن بکار رفته است، یکی از آثار هنری این موزه است.

موزه ادبیات داستایوفسکی(The Dostoyevsky Museum of Literature)

این موزه برای گرامیداشت نویسنده مشهور روسی فئودور داستایوفسکی در خیابانی به نام همین نام بر پا شده‌است. این نویسنده در سال‌های ۱۸۴۹ تا ۱۸۵۳ در اُمسک در تبعید به سر برد، تجربه‌ای که در کتابش از آن به نام زنده به گور شدن در سیبریه (Buried Alive in Siberia) توصیف کرده است. این موزه قبلاً بخشی از موزه مردم شناسی، تاریخ و اقتصاد محلی بود اما امروزه به صورت یک مرکز علمی-ادبی مستقل فعالیت می کند. در این موزه مجموعه‌ای از آثار داستایوفسکی، پی. دراورت(P.Dravert)، آنتون سوروکین(Anton Sorokin)، ویسولد ایوانوف (Vsevolod Ivanov)، لئونید مارتینوف(Leonid Martynov) و تیموفی بلوزروف (Timofey Belozerov) وجود دارد.

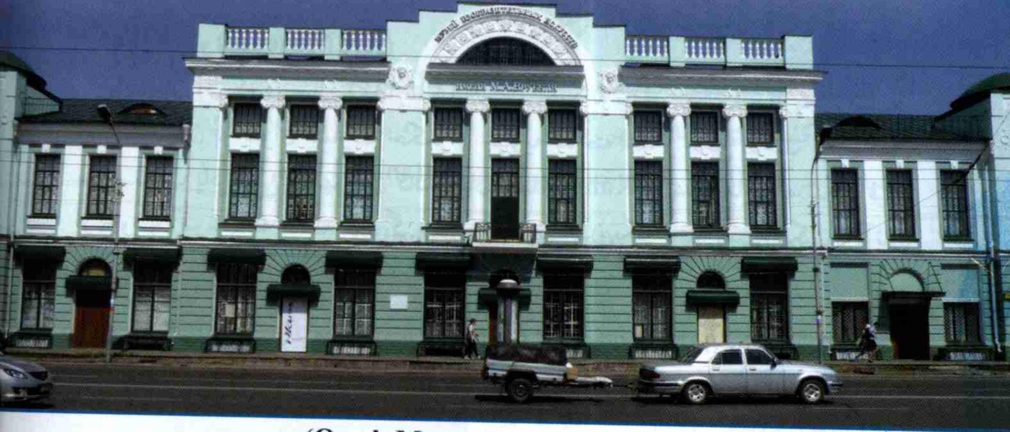
موزه دولتی تاریخ و مطالعات منطقه‌ای آمسک (Omsk State Museum of History and Regional Studies)

این موزه که در سال ۱۸۷۸ تأسیس شده، کلکسیون گران‌بهای خود را در جریان جنگ جهانی دوم و پس از جنگ حفظ کرده است و موجودی خود را با این هدف که رشد سریع اجتماعی، دستاوردهای اقتصادی، کشاورزی، صنعتی و هنری منطقه‌ای را انعکاس دهد، همچنان توسعه دهد. در این موزه بیش از ۱۸۷,۰۱۸

اثر هنری گردآوری شده‌است. این موزه چندین بخش دارد که شامل بخش‌های: تاریخی، باستان شناسی، گیاهی، هواشناسی، جنگل داری و .... است.

موزه هنرهای زیبای وروبل (Vrubel Museum of Fine Art)

این موزه در سال ۱۹۲۴ به عنوان بخشی از موزه مردم شناسی، تاریخ و اقتصاد محلی تأسیس شد. در این موزه کلکسیونی از انواع نقاشی، طرح و تندیس و آثار هنری و صنعتی دیگر به عرضه نمایش گذاشته شده‌است.

موزه هنرهای زیبا(Omsk Museum of Fine Arts)

یکی از بزرگ‌ترین موزه‌ها در سیبری که در سال ۱۹۲۴ تأسیس شده‌است. امروزه دارای مجموعه‌ای بیش از ۱۵ هزار کار هنری از نقاشان روسی و غیر روسی، مجسمه و حکاکی است. شروع جمع آوری این مجموعه از دهه ۱۹۲۰ بوده است.

اُمسک چندین موزه متنوع دیگر دارد از جمله:

- **موزه کونتراتی بلوف (Kondratii Belov Museum)**
- **موزه هنر لیبروف (Liberov Museum of Art)**
- **موزه آموزش و پرورش (Museum of Education)**
- **موزه هنرهای نمایشی (Museum of the Dramatic Arts)**
- **موزه هوا فضا (Airtrafic Museum)**

موزه تاریخ طبیعی دوم پریرودی
(Dom Prirody Museum of Natural History)

موزه کلیسای دورمیشن (Museum of the Dormition Cathedral)

موزه خیمه شب بازی (Museum of Puppetry)

موزه نظامی و مجتمع یادواره
(Military Museum and Memorial Complex)

ساختمان ها

فضای معماری در شهر اُمسک بسیار جالب توجه است. در قسمت قدیمی شهر، ساختمان‌هایی وجود دارد که مربوط به قرون مختلف است. جذابیت خاصی در مورد عمارت‌های قدیمی آمسک با آجرهای قرمز رنگ آن وجود دارد، با سازه‌های مشبک تزئینی از دروازه‌ها، حصارها و تیرآهن‌هایی که بر سر درِ ورودی این خانه‌ها به چشم می‌خورند.

مجسمه لنین (Lenin statue)

داخل باغ‌های پشت موزه هنر، بنای یادبودی از جنگ و مجسمه لنین به چشم می‌خورد. لنین در این تندیس ظاهراً در حال تماشای خود درون آینه‌ای غیر قابل رویت است.

برج دیدبانی پوژارنایا کالانچا

(Pozharnaya Kalancha)

نزدیک میدان دیزرژینسکوگو(pl Dzerzhinsk-ogo)، آنسوی دروازه‌های توبولسک (Tobolsk) و تارسکایا(Tarskaya)، برج دیدبانی هفت طبقه آتش نشانی وجود دارد. ساخت این برج، با دیوارهای آجری و سر ستون‌های آهکی که نماد شهر است، در سال ۱۹۱۶ به پایان رسید.

خانه آرشیتکت‌ها (Architecture House)

نمای بیرونی این ساختمان بسیار عجیب به نظر می‌رسد. یک کافه در داخل و یک مجسمه جلوی این ساختمان قرار گرفته است. این ساختمان در خیابانی فرعی از خیابان یولیتسالنینا (ul. Lenina) نزدیک به کلیسای جامع نیکولسکی واقع است و همانند بقیه بناهای شهر از آجر قرمز ساخته شده‌است.

بنای یادبود جنگ(War Memorial)

این یادواره عظیم جنگ که به سبک شوروی سابق ساخته شده‌است، بر روی میدان پلوشاد دیزرژینسکوگو در نزدیکی برج آتش نشانی قرار گرفته است.

بازداشتگاه(The Guardhouse)

تاریخ ساخت آن به سال ۱۸۱۷ بر می گردد و تنها ساختمان در آمسک است که تزئینات آن به سبک باروک است.

تالار موسیقی آمسک (Omsk Music Theatre)

در سال ۱۹۸۰ ساخته شد.

سالن تئاتر باله و اپرا (Opera and Ballet theatre)

این سالن نمونه‌ای از معماری اتحاد جماهیر شوروی است.

گالری کیوادرات (Kvadrat Gallery)

خیابان کی.مارکس (K.Marx Prospect)

این خیابان اصلی و پر رفت و آمد در اوایل سال ۱۹۵۰ ساخته شد. همزمان با آن، پروژه احداث شهرک کارکنان صنعت نفت نیز آغاز و سپس با کاشت درخت و بوته در حاشیه‌ها، مبدل به خیابانی زیبا، پیشرفته و امروزی شد.

ایستگاه رودخانه (River Station)

مهندسان شهرسازی در آمسک جدید، برآن شدند تا اغلب خیابان‌ها، میادین، پارک‌ها و باغ‌ها، رو به سوی رودخانه داشته باشند. رودخانه‌ایرتیش امروزه به عنوان محور اصلی است و شهر در اطراف آن در حال رشد وتوسعه می‌باشد. نظریه گسترش شهر در سمت چپ رودخانه‌ایرتیش در اوایل سال ۱۹۸۰ - توسط مؤسسه گیپروگورمسکو (Moscow Giprogor) مطرح شد.

پارک‌ها

در این شهر چندین پارک وجود دارد که از مهم‌ترین آنها می‌توان این موارد را نام برد: پارک جزیره سبز(Green Island) که در کنار رود ایرتیش قرار دارد، پارک مرکزی(Central Park)، پارک پیروزی(Park Victory)، پارک طبیعی پناهگاه پرندگان(Natural Park bird sanctuary) و پارک عمومی سُویِتسکی(Sovietsky) که در آن یک باغ وحش، چشمه، چندین کافه، اسباب بازی و سرگرمی برای بچه‌ها وجود دارد. در پارک سُویِتسکی، فستیوال جوانان روسیه برگزار می‌شود که رقابتی میان نیرومندترین افراد شهر و انواع مسابقات ورزشی است.

پارک فرهنگ و فراغت (Park of Culture and Rest)

این پارک چمنزارها و مجموعه‌هایی از درختان بید دارد و نیز انشعابی در فاصله نیم تا یک کیلومتری از رودخانه قدیمی ایرتیش که به چندین نهر منشعب شده‌است، از میان این پارک عبور می‌کند.

مرکز نمایشگاهی فلورا (Flora Exposition Centre)

پارک حیات وحش اُمسک (Omsk Zoological Park)

جشنواره‌ها

جشنواره‌ها و نمایشگاه‌های متعددی در طول سال در این شهر برگزار می‌شود که با جشن سال نوآغاز شده و با جشن‌هایی همچون روز شهر(City Day)، روح روسیه (Soul of Russia) و همه رنگ‌های رنگین کمان (All Colors of the Rainbow) ادامه می‌یابد.

فستیوال بین المللی ماراتن سیبریه
(Siberian International Marathon (SIM)

این فستیوال از سال ۱۹۹۰ در اولین شنبه از ماه آگوست(مرداد) در این شهر بر گزار می‌شود. مسافت این مسابقه ۱۰ کیلومتر است.

فستیوال خیمه شب بازی(Festival of puppet theatres Visiting Arlekin)

فستیوال خیمه شب بازی بین المللی که از ۱۴ تا ۲۱ سپتامبر(شهریور) در این شهر برگزار می‌شود. در این فستیوال گروه‌هایی از کشورهای مختلف از جمله روسیه، بلغارستان، بریتانیا، آلمان، ایران، چین و ... شرکت می‌کنند.

کازان(Kazan)

جغرافیای طبیعی

شهر کازان در ۷۲۲کیلومتری شرق مسکو، روسیه اروپایی مرکزی، و پایتخت جمهوری تاتارستان(Tatarstan)، و بندری با مساحت ۴۲۵ کیلومتر مربع در محل تلاقی دو رودخانه ولگا(Volga) و کازانکا(Kazanka) می‌باشد. کازان هشتمین شهر بزرگ در روسیه است. کاخ کرملین کازان(Kazan Kremlin) از مکان‌های میراث جهانی می‌باشد. در آوریل(فروردین) سال ۲۰۰۹، اداره ثبت اختراعات روسیه، حق انحصاری عنوان سومین پایتخت روسیه را به کازان اعطا نمود. این شهر در سال ۲۰۰۹ به عنوان پایتخت ورزشی روسیه برگزیده شد.

جدول آب و هوای کازان — **بارش**(میلی‌متر) **دمای روزانه** (سانتی گراد)

ماه		ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال
میانگین دمای روزانه	بیشترین	-۸	-۸	-۲	۹	۱۸	۲۲	۲۵	۲۲	۱۶	۷	-۲	-۷	۸
	کمترین	-۱۳	-۱۳	-۹	۰	۷	۱۲	۱۵	۱۲	۷	۲	-۶	-۱۱	۰
میانگین کل بارش		۲۳	۲۲	۱۸	۲۲	۲۷	۴۷	۳۹	۳۹	۳۲	۳۸	۳۰	۲۳	۳۶۰

آب و هوا
کازان دارای آب و هوای مرطوب قاره‌ای با زمستان‌های طولانی و سرد و تابستان‌های گرم و خشک و اغلب داغ می‌باشد. در طی سال، گرم‌ترین ماه جولای(تیر)، با میانگین دمای روزانه ۲۰ درجه سانتی گراد بالای صفر و سردترین ماه، ژانویه(دی) با میانگین دمای ۱۲ درجه سانتی گراد زیر صفر می‌باشد ولی دما اغلب از متوسط خیلی بالاتر و پایین تر هم می‌رود.

جغرافیای انسانی
طبق سرشماری سال ۲۰۱۰، جمعیت ساکن در این شهر ۱,۱۴۳,۶۰۰ نفر بوده است. جمعیت این شهر تقریبا ترکیبی از نژاد تاتارها (حدودا ۵۲٪) و روس‌ها(حدودا ۴۳٪) می‌باشد. الباقی شامل چاووشی‌ها(Chuvash) (ازجمهوری چاووش)، اوکراینی‌ها(Ukranians) و آذری‌ها (Azeri) می‌شوند. مذهب اکثریت مردم در شهر کازان مسلمان و ارتودکس شرقی می‌باشند. افراد فاقد دین مشخص نیز بسیارند. اقلیت‌های مذهبی شامل مذاهب کاتولیک، پروتستان، یهودیت، کریشناپرستی، و فرقه بهاییت است.

در اکثر نقاط شهر کازان مردم به زبان‌های تاتاری و روسی صحبت می کنند. زبان روسی عملا توسط کل جمعیت شهر، صرف نظر از برخی تاتارهای قدیمی‌تر، قابل درک است. زبان تاتاری به‌طور گسترده‌ای بین تاتارها رایج است.

تاریخچه
منشا نام کازان نامشخص است اما بیشتر افسانه‌ها پذیرفته‌اند که از بلغاری یا تاتاری گرفته شده و به معنای دیگ بخار یا پاتیل است.

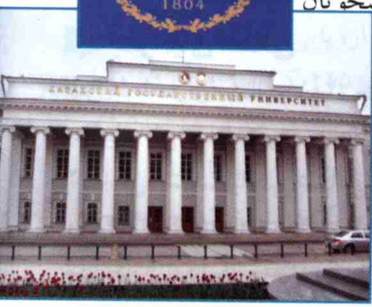
این شهر دراواخر قرن ۱۰ تاسیس و از اواخر قرن ۱۴ تا آغاز قرن ۱۵ کازان پایتخت قلمرو کازان بود. در سال ۱۴۰۸، این شهر شروع به ضرب سکه‌های خود نمود. در سال ۱۵۵۲، توسط ایوان چهارم گروزنی(Grozny) تصرف و بخشی از دولت روسیه شد. در سال ۱۵۵۶، کاخ جدید کرملین ساخته و از سال ۱۷۰۸، مرکز استان کازان روسیه شد. در سال ۱۸۰۴، دانشگاه دولتی کازان افتتاح و در سال ۱۸۹۶، راه آهن به مسکو ساخته شد.در سال ۱۸۹۹، تراموا و منابع آب شهری آغاز به کار نمودند.

در سال ۱۹۲۰، کازان پایتخت حکومت مستقل تاتار از جمهوری سوسیالیست شوروی (و سپس تاتارستان) شد.

تحصیلات

علاوه بر مدارس متداول آموزشی در مقاطع تحصیلی مختلف، ۴۹مدرسه موسیقی، ۱۰مدرسه هنرهای زیبا و ۴۳ مدرسه ورزشی در کازان وجود دارند. ۵۵ موسسه آموزش عالی نیز دارای شعباتی از دانشگاه‌های سایر شهرهای روسیه در کازان هستند.

دانشگاه دولتی کازان(Kazan State University)

در سال ۱۸۰۴ در این شهر تاسیس شد که دانشجویان برجسته‌ای همچون نیکولای ایوانویچ لاباچوفسکی (Nikolai Ivanovich Lobachevsky)-فیزیکدان و زمین شناس-، لئوتولستوی(Leo Tolstoy) و ولادمیر لنین(Vladimir Lenin) از آن فارغ التحصیل شده‌اند. این دانشگاه به خاطر داشتن اکتشافات علمی برجسته، از جمله هندسه اقلیدسی توسط لاباچوفسکی، عنصر روتنیم توسط شیمیدان کارل کلائوس(Karl Klauss)، نظریه ساختارهای شیمی توسط بوتلروف(Butlerov) و رزونانس پارامغناطیسی الکترون توسط زاوویسکی(Zavoisky) به شهرت رسیده است. دانشگاه کی.اس.یو(KSU) شامل ۱۴ دانشکده، ۴ موسسه، و دو شعبه در شهرهای نابرژین چلنی(Naberezhnie Chelny) و زلنودولسک(Zelenodolsk) می‌باشد. این دانشگاه حدود۱۶هزار دانشجو دارد.

دانشگاه فنی دولتی کازان

(Kazan State Technological University) (KCTI)

یکی از بزرگ‌ترین موسسات آموزشی در سطح روسیه می‌باشد. این مدرسه در تاریخ ۱۴ جولای(۲۳ تیر) سال ۱۸۹۰، به عنوان یک دبیرستان شیمی و تکنولوژی مشترک با دبستان فنی و حرفه‌ای در رشته‌های مکانیک، شیمی و عمران آغاز به فعالیت نمود. این دانشگاه آغازگر آموزش‌های فنی در روسیه و تاتارستان می‌باشد.

دانشگاه فنی دولتی روسیه(KAI)

(Kazan State Technical University)

در سال ۱۹۳۲ تاسیس شد. امروزه

این دانشگاه یکی از برجسته‌ترین موسسات در مهندسی هوافضا و موشک، تولیدات موتور و ابزار آلات، علوم رایانه، و مهندسی رادیو می‌باشد.

دانشگاه دولتی پزشکی کازان (Kazan State Medical University)

از برجسته‌ترین دانشگاه‌های پزشکی در روسیه می‌باشد.

موسسه دولتی اقتصادی و امور مالی
(Kazan State Finance and Economics Institute)

اقتصاددانانی را برای امور مالی و سیستم‌های اعتباری و صنعتی آموزش می‌دهد.

دانشگاه دولتی مهندسی کازان
(Kazan State Energetics Universit)

بالغ بر ۱۲,۰۰۰ دانشجو در رشته مهندسی مکانیک در این دانشگاه، مشغول به تحصیل هستند.

هنرستان دولتی موسیقی کازان (Kazan State Conservatory)

کازان یکی از بزرگ‌ترین مراکز علمی و پژوهشی در روسیه است، برخی از این مراکز عبارتند از:

مراکز علمی آکادمی علوم روسیه(Russian Academy of Sciences)

در سال ۱۹۴۵ تاسیس شده پنج موسسه آموزشی دارد.

آکادمی علوم تاتارستان(Tatarstan Academy of Sciences)(TAS)

در سال ۱۹۹۱ تاسیس شده‌است. این آکادمی هفت دانشکده محلی با سیزده آموزشگاه و نیز بیست و یک سازمان که تحت مدیریت این آکادمی می‌باشند و یک شعبه در شهر یولیانوفسک(Ulyanovsk) دارد.

ورزش

این شهر امکانات ورزشی فراوانی دارد و مسابقات مختلفی در این شهر برگزار شده و می‌شود.

برخی رویدادهای مهم:

۱. کازان از میزبانان مسابقات جام جهانی فوتبال(FIFA World Cup) سال ۲۰۱۸ خواهد بود.

۲. کازان میزبان مسابقات دانشگاهی تابستانی(Summer Universiade) سال ۲۰۱۳ خواهد بود.

۳. کازان میزبان مســابقات قهرمانی جام اروپا در رشته وزنه برداری(Weightlifting Europe Championship) در سال ۲۰۱۱ بود.

۴. مسابقات قهرمانی جهانی در رشته‌هاکی روی یخ(-Bandy World Champion ships) در سال ۲۰۱۱ برگزار شد. مسابقات قهرمانی جهانی‌هاکی روی یخ در سال ۲۰۰۵ نیز در این شهر انجام شد.

۵. مسابقات قهرمانی جهانی‌هاکی روی یخ نوجوانان(Ice Hockey Juniors World Championship) در سال ۲۰۰۸ برگزار شد.

۶. مسابقات قهرمانی جهانی بوکس دانش آموزی(Boxing Students World Championship) در سال ۲۰۰۸ برگزار شد.

۷. مسابقات قهرمانی جام اروپا در رشته کریکت(-Field Hockey Europe Cham pionship) در سال ۲۰۰۷ برگزار شد.

۱. در رشته هاکی روی یخ (KHL)-تیم ای.کی بارز کازان(Ak Bars Kazan)
این تیم در سه مسابقه قهرمانی شرکت داشته است، و برنده جام قهرمانی اروپایی آی.آی.اچ.اف (IIHF European Champions Cup) در سال ۲۰۰۷ و جام قاره‌ای آی.اچ.اف (IIHF Continental Cup) در سال ۲۰۰۸ بوده است.

۲. -تیم اف.سی رابین کازان (FC Rubin Kazan)
این تیم قهرمان سال‌های ۲۰۰۸ و ۲۰۰۹ لیگ برتر فوتبال روسیه می‌باشد.

۳. تیم بسکتبال یونیکس کازان (UNICS Kazan)
این تیم، چهار بار به عنوان دومین تیم برنده و دو بار برنده جام و برنده لیگ اروپایی فیبا (FIBA) سال ۲۰۰۴ بوده است.

۴. تیم والیبال وی.سی زنیت کازان(VC Zenit Kazan)
سه بار برنده لیگ برتر و یک بار برنده لیگ قهرمانی سی.ای.وی(-CEV Champi ons League) در سال ۲۰۰۸ بوده است.

۵. تیم واترپولو سینتز (Sintez)
قهرمان سال ۲۰۰۷، جام لن (LEN Cup) ۲۰۰۷ و برنده جام ۲۰۰۵ بود.

امکانات ورزشی

کازان بعنوان یکی از مراکز ورزشی روسیه امکانات زیادی دارد از جمله:

استادیوم مرکزی(Central Stadium)

با ظرفیت ۳۰,۱۳۳ نفراست که برای تیم اف.سی رابین استفاده می‌شود.

منطقه تاتنفت(TatNeft)

یک زمین ورزشی سرپوشیده برای‌هاکی روی یخ، با ظرفیت ۱۰,۰۰۰ نفراست که جایگاهی برای تیم اچ.اس.سی (آک بارز)«(HSC» «Aq Bars) می‌باشد.

سالن بسکتبال(Basket-Hall Arena)

سرپوشیده، که سالن بزرگ آن ۷۵۰۰ نفر و سالن کوچک آن ۱۵۰۰ نفر ظرفیت دارد، و جایگاهی برای تیم‌های یونیکس(BC UNICS) و وی.سی.زنیت (VC Zenit) می‌باشد.

استادیوم رابین(Rubin)، با ظرفیت ۱۰۰۰۰ نفر ، جایگاهی برای تیم اف.سی رابین۲ است.

مرکز بازی‌های کریکت(Field Hockey centre)، که ۲۷۰۰ نفر ظرفیت دارد.

۱. استادیوم یخ راکتا (Raketa) و ترودویه رزروی(Trudoviye Rezervi).

استادیوم یخ راکتا

اقتصاد

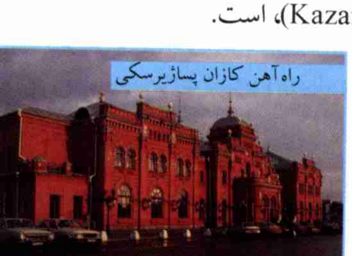
کازان یکـی از وسـیع‌ترین مراکز صنعتی و مالی در روسـیه، و نیز پیشـتاز در زمینه سـرمایه‌گزاری متراکم و ساخت و سـاز در منطقه اقتصادی ولگا و مرکزی صنعتی، تجاری و فرهنگی عمده اسـت. تولیدات صنعتی عبارتند از: ماشین آلات، پالایشگاه نفـت، مواد شـیمیایی، مصالح سـاختمانی، محصـولات غذایی، کفـش، صابون، و منسـوجات. سرمایه‌های بانکی این شـهر در روسیه، در رده سوم قرار دارد. مرکز فن آوری اطلاعات (IT-Park) روسـیه که در نوع خود وسـیع‌ترین در میان پارک‌های علمی در سـطح اروپای شـرقی می‌باشـد، ابداعاتی را در زمینه اقتصادی ارائه نموده اسـت. ترکیب منحصربه‌فرد بخش‌های باسـتانی و بخش‌های مدرن شـهر، موجب جذب گردشـگران به این شـهر شده‌اسـت. ۳۴۵,۰۰۰ گردشگر در سـال ۲۰۰۴، و ۵۵۰,۰۰۰ گردشگر در سال ۲۰۰۵ از کازان بازدید نمودند. کاخ کرملین کازان (Ka-zan Kremlin) هر ساله ۲۰۰,۰۰۰ گردشگر را به خود جلب می کند.

حمل و نقل

فرودگاه بین المللی کازان
(Kazan International Airport)

در ۲۶ کیلومتری جنوب مرکز شهر واقع شده‌است. این فرودگاه مرکز فعالیت خطوط هوایی تاتارسـتان و محل پرواز ۱۱ شرکت هواپیمایی می‌باشد. مسیر میان فرودگاه تا مرکز شهر را می‌توان با اتوبوس خط ۹۷ طی کرد. فرودگاه کوچک بوریسوگلبسکوی (Kazan Borisoglebskoye) نیز جایگاهی برای کارخانه هواپیماسـازی و شـرکت تولید هواپیما(Kazan Aircraft Production Association)، است.

راه آهـن: کازان توسـط خطوط آهن به شـهرهای مسـکو، نیژنی نووگراد، یولیانوفسک (Ulyanovsk)، یوشـکار-اولا (Yoshkar-Ola) و یکاترینبـورگ متصـل اسـت. ایسـتگاه اصلـی راه‌آهـن کازان پساژیرسـکی(Kazan passazhirsky) در مرکز شهر واقع شده و شامل ساختمان اصلی (که در سال ۱۸۹۶ بنا شد) ، پایانه قطارهای رفت و برگشت به حومه شهر، دفتر فروش بلیط و چند ساختمان فنی دیگر است.

این ایستگاه دارای ۳۶ قطار درون شهری و سالانه بیش از ۸ میلیون مسافر از آن تردد می کنند.
دومین پایانه در بخش شمالی شهر قرار دارد، و تنها یک خط درون شهری دارد.

حمل و نقل آبی

این شهر کشتی‌های درون شهری و قایق‌های رفت و برگشت به حومه شهر دارد. قایق‌های بادی هم استفاده می‌شوند. میزان رفت و برگشت مسافران روزانه به حدود شش هزار نفر می‌رسد.

اتوبوسرانی: مرکز اتوبوسرانی در خیابان دوویاتائوا(Devyataeva) قرار دارد. مسیرهای مختلف اتوبوس کازان را به تمامی نقاط تاتارستان، سامارا، یوفا(Ufa)، استرلیتامک(Sterlitamak)، تولیاتی(Tolyatti)، یولیانوفسک (Ulyanovsk)، باکی(Baki) و آکتوب(Aktobe) متصل می‌سازند.

بزرگراه‌ها: بزرگراه‌های کازان، این شهر را به سامارا، اورنبورگ(Orenburg)، یوفا، چبوکساری (Cheboksary)، نابرژنی چلنی ، آلمتیوفسک(Almetyevsk)، بوگلما (Bugulma) و چیستوپول (Chistopol) متصل می کنند.
پنج پل بر روی رودخانه کازانکا داخل شهر قرار دارند و یک پل، کازان را به ساحل آنسوی ولگا متصل می‌سازد.

حمل ونقل عمومی شهر

۱. متروی کازان با یک خط، یعنی خط مرکزی شما - جنوب شرقی، در تاریخ ۲۷ آگوست (۵ شهریور) سال ۲۰۰۵ افتتاح شد. متروی کازان دارای هفت ایستگاه است، اما قصد دارد برای گسترش خط در هر دو جهت و عبور از رودخانه کازان، ایستگاه های آویاستروتل نایا، مسکوفسکایا و دیکابریستوفرا در سال ۲۰۱۲ احداث کند.
۲. سیستم تراموای کازان در سال ۱۸۹۹ تاسیس شد. این سیستم هشت مسیر و خطوطی به طول ۱۸۷ کیلومتر و تعداد ۱۹۷ واگن دارد.
۳. سیستم اتوبوس برقی کازان در سال ۱۹۴۸ تاسیس شد. این سیستم دارای خطوطی به طول ۳۵۵ کیلومتر می‌باشد که در ۱۴ مسیر استفاده می‌شوند.
۴. سیستم اتوبوسرانی کازان به طور کلی در سال ۲۰۰۷ بازسازی شد. ۹۱ مسیر اتوبوسرانی که طول آنها روی هم رفته ۱۹۸۱ کیلومتر است.

گام

سوار پلاتزا

کورستون

کولتسو

تی اس یو ام

تاندم

مراکز خرید

مراکز تجاری در کازان عبارتند از: مگا(MEGGA)، سوار پلاتزا(Suvar Plaza)، ایکس ال(XL)، باهتل(Bahetle)، گام(GUM)، کولتسو(Koltso)، کورستون(Korston)، مگا کازان(Mega Kazan)، مونایا سمی(Modnaya semi)، موراوینیک(Muraveinik)، پارک هاوس(Park House)، سیرت سنتر(Cirt cen-tre)، تاندم (Tandem)، تی اس یو ام (TSUM)، یوژنی(Yuzhny).

مراکز تجاری مدرن همچون سوپرمارکت، هایپرمارکت، فروشگاه‌های ارزان و مراکز تجاری سطح بالا در این شهر وجود دارند. عملا کلیه برندهای جهانی از جمله پوشاک، لوازم آرایش، لوازم خانگی و کالاهای ورزشی در کازان ارائه می‌شوند. کمپانی‌های بین المللی همچون: ایکآ(IKEA)، مترو(METRO) و اوبی آی(OBI)، اسپورت مستر(Sportmaster)، آدیداس(Adidas)، سویاز(Soyuz)، ایگرومکس(Igromaks)، و فروشگاه‌های متعدد محلی در شهر فعالیت دارند. دربرخی از این مراکز کلیه شرایط لازم برای اوقات فراغت و استراحت خانواده‌ها نیز مهیاست، به طور مثال اتاق‌های بازی برای کودکان، کافه و سینما و غیره. در هر مرکز تجاری بزرگ، بخشی به فروش سوغات اختصاص داده شده‌است. سوغات بین المللی در فروشگاه‌های خاص شهر یافت می‌شوند. به‌طور کلی، امروزه کازان از لحاظ کیفیت و کمیت سرانه فضای مراکز خرید، از مسکو پیشی گرفته و در رده پایتخت‌های اروپای مرکزی قرار دارد. مهمترین و مشهورترین مراکز خرید شهر عبارتند از:

مغازه‌های کاخ کرملین (Kazan Kremlin Shops)

مغازه‌های جالبی در آنجا وجود دارند، و می‌توانید هدایای معتبر محلی

را از آنجا بخرید، از جمله : انواع روسری، خرمهره و تسبیح ، آهن رباهای تزئینی، جاکلیدی، سفال، زیر لیوانی و بسیاری اشیائ دیگر. قیمت‌ها در آنجا چندان تفاوتی با مغازه‌های خیابان بومان ندارند.

خیابان بومان(Bauman)

ایـن خیابان مرکزی شـهر، مخصوص پیاده‌ها اسـت و عبور وسـایل نقلیه در آنجـا ممنوع اسـت. می توانید قدم بزنیـد و از خرید لذت ببریـد. رسـتوران‌های محلـی، فسـت فـود، رسـتوران‌های ایتالیایی، ترکی و غیره به وفور یافت می‌شوند. این خیابان که به اربت کازان، خیابانی قدیمی و معروف در مسـکو، معروف است از کرملین شروع شده و به میدان توکای(Tukay) و هتل تاتارسـتان(Hotel Tatarstan) در مرکز شهر ختم می شود، بوتیک‌ها، مغازه‌های سـوغات، دکه‌ها ،کافه‌ها و بارها، فرصت‌های بیشـماری برای تماشـا ایجاد کرده‌اند . مجسمه سـازی در این مکان از جذابیت و محبوبیت ویژه‌ای برخوردار است.

مرکز خرید مگا (Mega Mall)

مجموعه بسیار بزرگ و جالبی است که در خیابان پوبدی ۱۴۱ (Pobedy) قرار دارد. مرکز خرید مگا در تاریخ ۱۸ نوآمبر(۲۷آبان) ۲۰۰۵ افتتاح شد. مساحت کلی این مجموعه ۱۱۵,۰۰۰ مترمربع می‌باشد. ۱۳۷ مغازه در آنجا وجود دارند. تنوع وسیع کالا نظر همه مردم را به خود جلب می کند. وجود تعداد زیادی کافه و رستوران، موجب شده‌است تا مردم بتوانند در حین خرید استراحت کنند. این مرکز خرید دارای پارکینگی به ظرفیت ۶۰۰۰ خودرو و اتاق‌های کودکان است. لوازم منزل (در مغازه‌های ایکآ و او بی آی) و نیز پوشاک، کفش، ابزارآلات و لوازم الکترونیکی، گوشی تلفن همراه، سوغات، مجله، و روزنامه با برندهای معتبر و مدل‌های انحصاری در ارزان‌ترین قیمت در آنجا پیدا می‌شود.

مرکز خرید سیتی سنتر (The City Center Mall)

فروشگاه بزرگ چند طبقه‌ای که متشکل از دو ساختمان بزرگ است و در خیابان مالوتووا51 (Mavlutova street)، در مرکز شهر قرار دارد. این فروشگاه دارای تعداد بیشماری مغازه و دکه و نیز تنوع وسیعی از رستوران‌ها و بارها، سینمایی

با فضای صوتی دالبی، سالن‌های بازی، بازی‌های الکترونیکی مخصوص کودکان و کلوپ‌های مختلف، سالن بدنسازی، مغازه خشکشویی و پارکینگ است. این مرکز هر روز هفته از ساعت ۹ صبح الی ۱۰ شب باز می‌باشد. تنها کلوپ‌ها، بارها و سینما تا نیمه شب باز هستند.

مرکز خرید جنوبی (The Southern Mall)

این مجموعه فروشگاه بزرگ چند طبقه‌ای برای خرید می‌باشد. با وجود تنوع وسیعی از مغازه‌ها، هرگز ازدحام جمعیت در آنجا نبوده است. در این ساختمان دوطبقه شصت مغازه و دکه، فروشگاه خوراکی، دو جایگاه فست فود، دو کافی شاپ، و یک رستوران ژاپنی وجود دارند. انواع غذا و آشامیدنی، و انواع کالا از گوشی‌های تلفن همراه گرفته تا سینمای خانگی چندرسانه ای، ظروف آشپزخانه، کتاب، مجله،

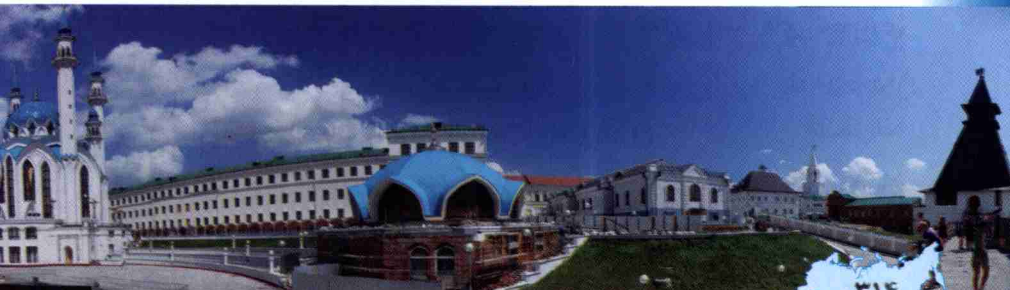
روزنامه، کارت پستال و غیره، لوازم سونا، عطر، و بسیاری کالای دیگر را می‌توان در آنجا یافت.

دیدنی‌ها

اماکن مذهبی (مساجد)

مسجد قل شریف(Qolşärif Mosque)

ساختمان اصلی این مسجد به دست ایوان مخوف (Ivan the Terrible) ویران شد، لذا اطلاعات چندانی درباره آن وجود ندارد. مسجد دو طبقه قل شریف، یک طبقه را به نیایش و یک طبقه را به موزه اسلامی خود اختصاص داده‌است. گنبد مرکزی این مسجد ۳۹ متر و ۴ مناره اصلی آن ۵۷ متر ارتفاع دارند. در ۲۱ فوریه(۲ اسفند) سال ۱۹۹۶ به درخواست مینتیمر شایمیف رئیس جمهور تاتارستان بازسازی مسجد آغاز شد

و در جولای (تیر و مرداد) سال ۲۰۰۵ در دوره جشن‌های هزاره قازان رسماً افتتاح شد. مسجد قل شریف موجب شده تا تشکیلات کاخ، امروزه سنبلی از یک توازن چند فرهنگی در میان چند نژادی تاتارستان باشد، و نیز مدعی بزرگ‌ترین مسجد در اروپای شرقی شود. ساخت این مسجد نه تنها وضعیت کرملین را در شهر، بلکه حتی تجسم هنری از کلیه مراکز تاریخی شهر را نیز تغییر داده است، و در نتیجه مبدل به نقطه تحولی آشکارا در تاریخ سرزمین تاتار شده است. مسجد قل شریف جدید تنها یک مسجد نیست، و حتی مسجد اصلی کازان و استان آن به شمار نمی‌رود ، بلکه سنبلی تازه از شهر کازان و تاتارستان است، و مرکز جلب توجه تاتارها از سراسر جهان می‌باشد. مجتمع مسجد قل شریف بیشتر یک مرکز فرهنگی، آموزشی و علمی است تا مذهبی. از سال ۲۰۰۹، این مسجد به دومین مسجد بزرگ در اروپا (به استثنای ترکیه) پس از مسجد گنبد مرکزی گروزنی(Grozny Central Dome Mosque) شهرت یافته است. ساختمان اصلی این مسجد در قرن ۱۶ در کاخ کرملین ساخته شد، و جایگاهی برای مسلمین می‌باشد.

مسجد سلطان

مسجد سلطان(Sultan Mosque)

مسجد سلطان یکی از کوچکترین مساجد در کازان می‌باشد که با هدیه تاجری ثروتمند بنا شد.

مسجد نورالله

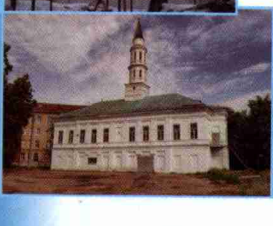
مسجد نورالله(Nurulla Mosque)

این مسجد دو طبقه در اندازه‌ای متوسط، یک مناره و نمونه‌ای از یک مسجد متوسط است. این مسجد در سال‌های ۱۸۴۵ تا ۱۸۴۹ ساخته شد.

مسجد آپانوفسایا

مسجد آپانوفسایا(Apanaevskaya)

نام‌های دیگر آن سوبورنایای دوم(Second sobornyaya) و بایسکایا(Bolshaya Kamennaya) است. این مسجد در سال‌های ۱۷۶۷ تا ۱۷۷۱ بنا شد.

مسجد ایسکه تاش

مسجد ایسکه تاش(Kazan city Iske Tash mosque)

نام‌های دیگر آن استروکامنایا(Starokamennaya) و بولشایا کامنایا(Bolshaya Kamennaya) است. این مسجد در سال‌های ۱۸۰۱ تا ۱۸۰۲ احداث شد.

به دلیل مسلمان بودن حدود نیمی از جمعیت شهر مساجد زیادی در کازان وجود دارد از جمله:

مسجد رزوایا (صورتی) (Kazan city Rozovaya (Pink) mosque)

نام‌های دیگر آن نیژنکایا(Nizenkaya) و بوهارسکایا (Buharskaya) است. این مسجد در سال ۱۸۰۸ بنا شد.

مسجد شهر کازان(Kazan city Mosque)

این مسجد در سال‌های ۱۸۰۱ الی ۱۸۰۵ ساخته شد.

مسجد گلوبایا (آبی) (Galeevskaya mosque)

نام دیگر آن سوبورنایای پنجم(Fifth Sobornyaya) است. این مسجد در سال‌های ۱۸۱۵ الی ۱۸۱۹ احداث شد.

مسجد گالیوسکایا (Galeevskaya mosque)

نام دیگر آن سوبورنایای سوم(Third Sobornyaya) است. این مسجد در سال‌های ۱۷۹۸ الی ۱۸۰۱ بنا شد.

مسجد بورنافسکایا (Burnaevskaya mosque)

نام دیگر آن سوبورنایای سوم(Third Sobornyaya) است. این مسجد در سال ۱۸۷۲ ساخته شد.

مسجد آزیموفسکایا(Azimovskaya mosque)

این مسجد در سال ۱۸۹۰ احداث شد.

مسجد زاکابانایا (Zakabannaya mosque)

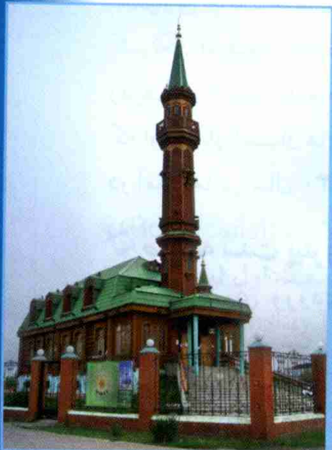
نام دیگر آن یوبیلینایا (Ubileinaya) می‌باشد. این مسجد در سال‌های ۱۹۲۱ الی ۱۹۲۶ بنا شد.

مسجد نور اسلام (Nur Islam mosque)

این مسجد در سال ۱۹۸۸ ساخته شد.

مسجد رمضان(Ramazan mosque)

این مسجد در سال ۱۹۹۴ بنا شد.

مسجد نوری کازان

مسجد اسلام (Islam mosque)

این مسجد در سال ۱۹۹۶ احداث شد.

مسجد مدینه (Medina mosque)

این مسجد در سال‌های ۱۹۹۶ الی ۱۹۹۷ بنا شد.

مسجد حوزیف ابن الیمانی
(Huzaif Ibn Al-Yamani mosque)

این مسجد در سال‌های۱۹۹۶ الی ۱۹۹۷ احداث شد.

مسجد تینیچلیک (Tinichlik mosque)

این مسجد در سال‌های ۱۹۹۸ الی ۱۹۹۹ ساخته شد.

مسجد بلغار (Bulgar mosque)

این مسجد در سال‌های ۱۹۹۱ الی ۱۹۹۳ بنا شد.

مسجد نوری کازان (Kazan Nuri mosque)

این مسجد در سال ۱۹۹۹ احداث شد.

مسجد شامیل (Shamil mosq)

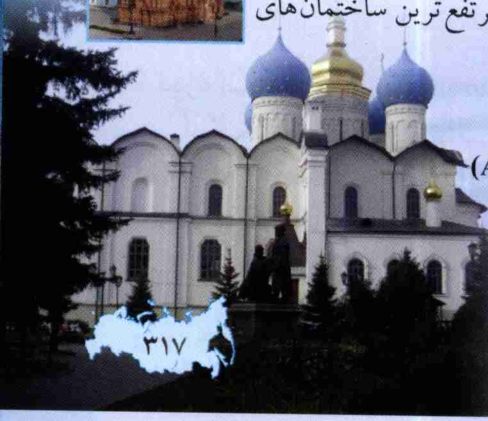
این مسجد در سال‌های ۲۰۰۰ الی ۲۰۰۱ بنا شد.

کلیسا

کلیسای جامع تجلی عیسی مسیح (Epiphany Cathedral)

این کلیسا برج ناقوسی دارد که درخیابان بومان، بسیار جلب توجه می کند. این کلیسا با ارتفاع ۷۴ متر، یکی از مرتفع‌ترین ساختمان‌های شهر به شمار می‌رود.

کلیسای جامع بشارت مسیح
(Annunciation Cathedral)

در سال‌های ۱۵۵۴ الی ۱۵۶۲ احداث شد. این کلیسا تنها کلیسای روسی قرن ۱۶، و دارای شش ستون و پنج محراب است. همچون

بسیاری از ساختمان‌های عهد خود، در ساخت آن به جای آجر از سنگ ماسه کمرنگ استفاده شده‌است. برج ناقوس این کلیسا به اصرار ایوان مخوف در شش ردیف افراشته شد و درست همانند برج ناقوس ایوان کبیر(Ivan the Great کسی که اولین بار استان‌های روسیه را تحت فرمان خود با یکدیگر متحد ساخت) از کار درآمد، اما در سال ۱۹۳۰ توسط هیئت حاکمه اتحاد جماهیر شوروی ویران شد.

صومعه سنت پیتروپل(St Peter and Paul Monastery)

درست آنسوی ورودی کاخ کرملین، روبروی برج اسپاسکایا(Spasskaya) این صومعه با گنبدی سبز رنگ به چشم می‌خورد.

موزه‌ها

موزه دولتی هرمیتاژ در کازان
(State Hermitage Museum in Kazan)

این موزه که با موزه هرمیتاژ سن پترزبورگ در ارتباط است، گاهی اوقات نمایش‌های جالب توجه و خاصی را ارائه می‌نماید.

موزه دولتی استان تاتار و جمهوری تاتارستان
(State Museum of the Tatar State and the Republic of Tatarstan)

این موزه یکی از چندین پروژه تکمیل شده برای جشن‌های ۱۰۰۰ ساله می‌باشد، که در مکان پیشین مسجد سلطان تاتار واقع شده‌است. ساختمان آن تا سال‌ها احتیاج به تعمیر داشت، شرکتی از کشور ترکیه بازسازی آن را کامل نمود و در سال ۲۰۰۵ این موزه دو طبقه افتتاح شد.

موزه اسلام (Museum of Islam)

برخی از قسمت‌ها در رابطه با وضعیت زبان تاتاری در عهد شوروی سابق است، تاریخچه ساختمان مسجد (و عکس‌هایی از مسلمانانی که در سال ۱۹۹۰ پیش از ساخت مسجد، در

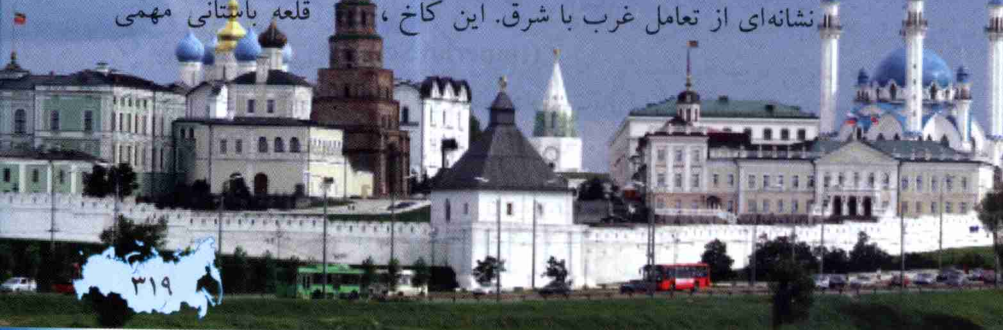
فضای باز نماز می گزاردند)، و در سطوح پایین تر، سابقه حضور اسلام در تاتارستان که در آن تلاش ملکه الیزابت برای تغییر کیش تاتارها به مسـیحیت و فرمان کاترین کبیر (Catherine the Great) مبنی بر جواز ساخت مساجد ذکر شده‌اند.

ساختمان‌ها

کازان مرکزی(Central Kazan)، بـه واسـطه کانال بـولاک (Bolaq canal) و دریاچه کوبان(Lake Qaban) به دو منطقه تقسـیم می‌شود. منطقه اول (به نام کازان بیستاس(Qazan Bistäse) یـا کازانسـکی پوسـاد (Kazanskiy Posad)، مربوط به تاریخ روسـیه می‌باشـد، که بر روی تپه‌ای قرار گرفته اسـت، و منطقه دوم (به نام ایسکه تاتار بیستاس(İske Tatar Bistäse) یا تاتارسکایا اسلوبودا(-Tatarskaya Slo boda) مربـوط به تاریخ تاتار می‌باشـد، که بین کانال بـولاک و رودخانه ولگا قرار گرفته اسـت. مساجد همچون نورالله، سـلطان، بورنای(Bornay)،آپانی(Apanay)، آسیم(Äcem)، مارکانی(Märcani)، ایسـکه تاس(İske Taş)، و زانگار(Zäñgär) در منطقـه تاتـار قرار دارنـد. کلیسـاها همچـون بلاگوفسچنسـکایا(Blagovesch enskaya)، واروارینسـکایا(Varvarinskaya)، نیکولسـکایا (Nikol'skaya)، تیخوینسکایا(Tikhvinskaya)، اکثرا در بخش روسی شهر قرار گرفته‌اند. خیابان‌های اصلی مرکز شـهر عبارتنـد از بومـان(Bauman)، کرمل(Kreml)، دیزرجینسـکی (Dzerjinski)، تـوکای(Tuqay)، پوشـکین (Puşkin)، بوتلـروف(Butlerov)، گورکی(Gorkiy)، کارل ماکس(Karl Marx) و مارکانی(Märcani). در افسانه‌ای قدیمی آمده اسـت که در سـال ۱۵۵۲، پیش از حمله روس‌ها، تاتارهای ثروتمند در دریاچه کوبان، طلا و نقره پنهان کرده‌اند.

کاخ کرملین کازان

ترکیبی شگفت انگیز از آثار باستانی مسلمانان و مسیحیان است، نشانه‌ای از تعامل غرب با شرق. این کاخ ، قلعه باستانی مهمی

در سرزمین تاتارستان به شمار می‌رود که در شهر کازان واقع شده‌است. زمانی یک دژ به دستور ایوان مخوف در ویرانه‌های به جای مانده از قلعه خانهای سابق کازان، بنا شد. در سال ۲۰۰۰ این کاخ جزو میراث جهانی اعلام شد. بسیاری از ویژگی‌های این کاخ بازتابی از نفوذ و برتری روسیه در آن عهد می‌باشد. کاخ کرملین کازان ساختمان‌های قدیمی بسیاری را نیز در بر گرفته است، که قدیمی‌ترین آن کلیسای جامع عید تبشیر (Annunciation Cathedral) می‌باشد.

بنای یادبود مولانور واخیتوف (Mullanur Vakhitov Monument)

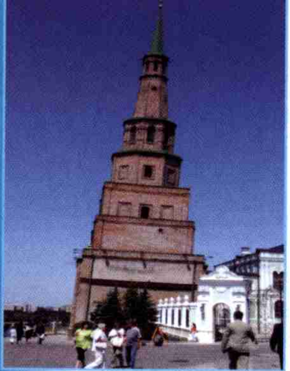
واخیتوف (۱۸۸۵ - ۱۹۱۸) یکی از شخصیت‌های برجسته تاریخ کازان است. او مسلمان بود و از حزب آزادیخواهان بولشویک (Bolsheviks) حمایت می‌کرد، و در شورش کازان نقش داشت. وی همچنین رهبر بخش عمده‌ای از نیروی دفاعی کازان علیه بشکیرها (Bashkirs) (از نژاد عثمانی‌ها و ترک‌ها) به شمار می‌رفت. پس از تصرف کازان توسط لشگر چک اسلواک (Czechoslovak) و ارتش ملی کموچ (National Army of Komuch)، واخیتوف در کازان ماند تا کارهای محرمانه در این شهر را به انجام برساند، اما به وی خیانت شد و توسط گارد سفید (White Guard) به قتل رسید.

مجسمه لنین (Lenin Monument)

همانطور که گفته شد، مجسمه لنین در همه جای روسیه به چشم می‌خورد، اما این فرد در کازان، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار می‌باشد. لنین در دانشگاه کازان تحصیل کرد و در این دوران اندیشه‌های خود را نیز تجسم بخشید. وی در این دانشگاه در رشته حقوق تحصیل نمود و علاقه خاصی به فراگیری علم و دانش داشت. او همچنین زبان‌های بسیاری را از جمله لاتین، یونانی، آلمانی، فرانسوی و انگلیسی آموخت.

مدرسه سلطنتی (Imperial School)

یکی از زیباترین معماری‌ها را در منطقه داراست، و نیز نخستین مدرسه ایست که به آموزش زبان تاتاری پرداخته است. این مدرسه امروزه بخشی از دانشگاه فنی دولتی کازان محسوب می‌شود.

برج سویمبیکا (Söyembikä Tower)

این برج که مسجد خان(Khan's Mosque) نیز نامیده می شود، احتمالا آشناترین نشان اختصاصی و سنبل معماری کازان به شمار می‌رود. زمانی بلندترین ساختمان در شهر و یکی از به اصطلاح برج‌های کج به حساب می آمد. در اوایل قرن بیستم، انحراف آن ۱۹۴ سانتیمتر تخمین زده شد. روش‌های تثبیت گوناگونی جهت راست کردن این برج در سال‌های ۱۹۳۰ و ۱۹۹۰ به کار گرفته شد. تاریخ ساخت این برج در سایه‌ای از ابهام مانده است. چندین دانشمند تاریخ ساخت آن را قرون ۱۷ و ۱۸ می‌دانند، یعنی زمانی که این گونه برج‌ها طرفداران بسیاری را در روسیه کسب نمود، اما سایرین آنرا مربوط به قرن ۱۶ می‌دانند، احتمالا پیش از سال ۱۵۵۲.

برج اسپاسکایا(Spasskaya Tower)

از دیگر معماری‌های متمایز این شـــهر، برج اسپاســـکایا یا برج ساعت ســـفید (White Clock Tower) می‌باشد، که گویـــی در انتهای جنوبـــی کرملین، لنگر انداخته اســـت و ورودی اصلی این کاخ محسوب می‌شود.

برج‌ها و دیوارهای سفید یکدست

(Snow-White Towers and Walls)

نیز بسیار مورد علاقه هستند، که در قرون ۱۶ و ۱۷ بنا شده ، اما بعدها بازسازی شدند.

خانه فرماندار (Governor's House)

این ساختمان توسط کنستانتین تان(Konstantin Thon) طراحی و در سال‌های ۱۸۴۳ الی ۱۸۵۳ساخته شد، و امروزه کاخ ریاست جمهوری تاتارستان است. گمان می‌رود که این کاخ در محل سابق کاخ خان واقع شده‌است. در بین کاخ ریاست جمهوری و برج یوییبکا، کلیسای کاخ بر روی پی ریزی مسجدی قرون وسطایی جای گرفته است.

برج اسرار (Secret Tower)

دیوار شمالی کاخ کرملین برج دروازه داری به نام برج اسرار دارد، این نام بدین خاطر گذاشته شده‌است که یک منبع آب مخفی دارد. پیاده‌ها

مجازند از این برج به کرملین دستیابی داشته باشند، اما عبور و مرور وسایل نقلیه ممنوع است.

کانال بولاک(Bolaq canal)

کانالی است که زمانی از قسمت شمالی پل کوبان تا رودخانه کازانکا جریان داشت، امروزه کانالی مجزا در مرکز شهر کازان است. طول جدید کانال بولاک ۱۵۵۰ متر و عرض آن ۲۴ متر می‌باشد.

چایخانه اسمولنتزوف و شملوف(Smolentzev and Shmelev tea house)

این چایخانه و هتلی که امروزه قصر شالیاپین(Shalyapin Palace Hotel) نام دارد، از دیگر ساختمان‌های حائز اهمیت در کازان می‌باشند. این ساختمان در نبش خیابان یونورسیتتسکایا(Universitetskaya) شماره ۷/۸۰ و خیابان بومان واقع شده‌است.

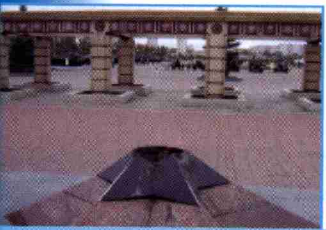
ساختمان تجاری(Commercial Architecture)

این ساختمان نشان برجسته عمده‌ای از اواخر قرن ۱۹ و اوایل قرن ۲۰ به حساب می‌آید، و از دو بخش تشکیل شده‌است. بخش اصلی، که برای تاجری به نام یوسمنوف(Usmanov) در سال ۱۸۶۰ ساخته شده بود، در سال ۱۸۹۹ به وابستگان خانواده‌های افیم اسمولنتزوف(Efim Smolentzev) و پاول(Pavel) و نیکولای شملوف(Nikolai Shmelev) فروخته شد. آنها فروشگاهی راه انداختند و در آن همه چیز از جمله چای می‌فروختند. در سال ۱۹۱۰، خانواده‌های اسمولنتزوف و شملوف بخش دیگر را توسط معمار واسیلی ریفونوف(Vasili Trifonov) ساخته و هتلی را در آنجا راه اندازی کردند. پس از انقلاب کمونیستی، ساختمان مصادره ومبدل به هتل شد، پس از سال ۲۰۰۰، به‌طور کامل بازسازی شد تا به عنوان هتل قصرشالیاپین مجددا بازگشایی شود.

پل هزار ساله (Millennium bridge)

این پل به مناسبت جشن‌های هزار ساله کازان، در سال ۲۰۰۵ بر روی رودخانه کازانکا ساخته شد.

مشعل ابدی

خانه لنین

لنین وی.آی

بناهای یادبود

تولستوی ال.ان (Tolstoy L.N)

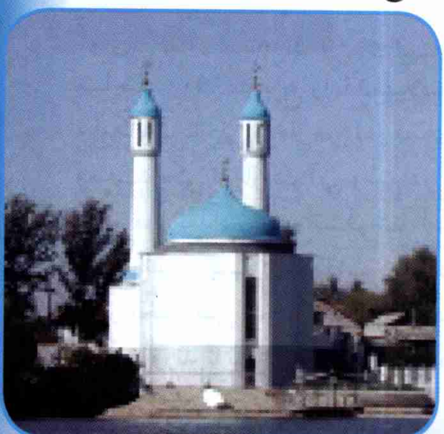
این بنا در خیابان (میدان) کارل مارکس (Karl Marx) واقع است و در سال ۱۹۴۹ افتتاح شده.

لنین وی.آی (Lenin V.I)

این بنا در میدان آزادی واقع است و در سال ۱۹۵۴ افتتاح شده.

مشعل ابدی(The Eternal Flame)

این بنا در پارک باغ گورکی است و در سال ۱۹۶۷ افتتاح شده.

پارک‌ها و مناطق طبیعی

دریاچه کابان(Lake Qaban)

از سه دریاچه دریاچه نیژنی(Nizhny)، ورخنی (Verkhny) و سردنی(Sredny)، به مساحت ۱٫۸۶کیلومترمربع تشکیل شده و بزرگترین دریاچه تاتارستان است. کابان توسط کانال بولاک(Bolaq) و قنات بولاک-کازانسو (Bolaq-Qazansu) به رودخانه کازانکا و از طریق سیستم فاضلاب شهر به رودخانه ولگا وصل می شود. دو مسجد سالگرد هزاره اسلام(The Thousandth Anniversary of Islam) و مسجد شمیل (Shamil) در کنار این دریاچه قرار دارند.

پارک پیروزی(Victory Park)

مجموعه یادبودی است که به افتخار کشته شدگان جنگ جهانی دوم ۱۹۴۱-۱۹۴۵ ساخته شد. مرکز تفریحی و سرگرمی برای مردم کازان با یک مشعل دائمی که نام دویست قهرمان اتحاد جماهیر شوروی و ۲۹ سردار افتخارآفرین بر روی آن حک شده‌است. مجموعه‌ای از ماشین‌های جنگی، تانک، مینی هواپیما و وسایل حمل و نقل جنگی در معرض نمایش قرار دارد. در این پارک پهناور امکان اسکیت، دوچرخه سواری، اسب سواری وجود دارد.

پارک آبی ریویرا (Riviera AquaPark)

مجتمعی تفریحی است که استخرهای متنوع، سرسره‌ها و فعالیت‌های دیگر آبی دارد. روی هم رفته فضایی به مساحت ۱۵۰۰ مترمربع را با تسهیلات و امکانات داخلی و خارجی (در فضای باز) پوشش داده‌است. با داشتن فضایی به این وسعت، یکی از پارک آبی وسیع در روسیه به حساب می آید. ۵۰ وسیله سواری، ۱۰ سرسره، و تعداد زیادی استخر شنا، امکانات موج سواری، قلعه کودکان، یک چشمه آب معدنی و بسیاری امکانات دیگر در آنجا وجود دارند. بالغ بر ۵۰جاذبه گوناگون بطرز مخصوصی ایجاد شده‌اند و موجبات سرگرمی و هیجان را برای بازدیدکنندگان فراهم آورند تا نیروی جادویی و شفادهنده آب را به خوبی احساس کنند.

جشنواره‌ها

از تعطیلات رسمی در کازان می‌توان روز تاسیس جمهوری تاتارستان (The Day of the Constitution of the Republic of Tatarstan) ۶نوامبر(۱۵آبان) را نام برد عید قربان (Kurban-bayram) نیز بر مبنای تقویم قمری جشن گرفته می‌شود.

جشنواره آفرینش صلح در کازان
(Creation of Peace Festival in Kazan)

جشنواره موسیقی راک است که به‌طور زنده اجرا می‌شود. در حدود ۲۰۰ آهنگساز را از تقریبا ۳۰ کشور جهان با فرهنگ، مذهب و شیوه‌های مختلف موسیقی گردهم آورده و پیام صلح و بردباری به ارمغان می‌آورد.

جشنواره بین المللی فیلم منبر طلایی
(Golden Minbar International Film Festiva)

جشنواره بین المللی سینمای مسلمانان(International Festival of Muslim Cinema) رویدادی هرساله می‌باشد که موقعیتی برای گردهمایی فیلمسازان مسلمان فراهم می‌آورد. این مسابقات، محل نمایش سینمای اسلامی و مسلمین می‌باشند. این جشنواره به ایجاد مکانی برای برگذاری همایش‌ها و تبادل تجربیات و همیاری هرچه بیشتر میان فیلمسازان روسی و کشورهای مسلمان‌نشین و سراسر جهان، پرداخته‌است. این جشنواره نه تنها اختصاص به فیلم‌های اسلامی دارد، بلکه به روی هرگونه فیلم با مضامین دینی نیز گشوده است، و اقدام به ترویج سنت‌های معنوی-اخلاقی و فرهنگی نموده است. هدف این جشنواره خلق تصاویر عینی در روسیه و بازتاب نگرش‌ها درباره اسلام و مسلمانان در سراسر جهان می‌باشد. برترین جایزه این جشنواره تندیس کوچک منبر طلایی می‌باشد، به شکل یک حلقه فیلم که انتهای آن تبدیل به امواجی شده‌است، که کشتی مانندی را به همراه یک منبر حمل می‌کند.

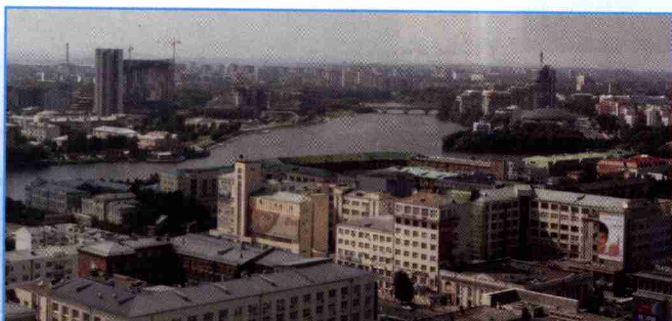

یکاترینبورگ(Yekaterinburg)

جغرافیای طبیعی

یکاترینبورگ شهری در بخش مرکزی روسیه است و مرکز اجرایی استان اسوردلوفسک(Sverdlovsk Oblast) محسوب می‌شود. این شهر در سمت شرقِ سلسله کوه‌های اورال و در کنار رودخانه ایزت(Iset) واقع شده‌است و چند دریاچه نیز در حومه شهر وجود دارد. این شهر در ۱,۶۶۷ کیلومتریِ شرق مسکو قرار دارد. این شهر با دشت‌هایی پوشیده از درختان احاطه شده که عمدتاً برایِ کشاورزی حاصلخیزند. یکاترینبورگ مرز طبیعی میان آسیا و اروپا در تقاطع دو قاره است. موقعیت خاص جغرافیایی این شهر، تعیین کننده ویژگی‌های سیاسی، اقتصادی و فرهنگی آن است.

رودخانه ایزت

آب و هــوا

فصل زمستان به مدت پنج ماه-از نوامبز تا اواسط آوریل(آبان تا فروردین)- به طول می‌انجامد و دمای هوا ممکن است تا ۴۵ درجه زیر صفر افت کند؛ اگرچه به ندرت از منفی ۲۰ درجه سانتی گراد تنزل دارد. تابستان‌ها در کوهستان اورال کوتاه بوده و به طور متوسط ۶۵ تا ۷۰ روز به طول می‌انجامد و میانگین دمای هوا ۱۸ درجه سانتی گراد است. دمای هوای این منطقه با توجه به موقعیت شهر که در پشت سلسله کوه‌ها قرار گرفته و بادخیز است، روز به روز و سال به سال بسیار تغییر می کند.

جدول آب و هوای یکاترینبورگ — **بارش**(میلی‌متر) **دمای روزانه** (سانتی گراد)

ماه		ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال
میانگین دمای روزانه	بیشترین	-۱۰	-۸	۰	۹	۱۷	۲۲	۲۴	۲۰	۱۴	۶	-۴	-۹	۷
	کمترین	-۱۶	-۱۵	-۹	-۱	۶	۱۱	۱۴	۱۱	۶	۰	-۹	-۱۴	-۱
میانگین کل بارش		۱۷	۱۱	۱۴	۱۸	۳۱	۴۸	۶۹	۵۲	۴۱	۲۹	۲۱	۱۸	۳۶۸

جغرافیای انسانی

جمعیت این شهر در طول دهه ۱۹۹۰ کاهش یافت ولی به تدریج تا سال ۲۰۱۰ افزایش یافته است. در سال ۲۰۱۰، جمعیت ساکن در این شهر ۱,۳۵۰,۱۰۰ نفر بوده است.

واسیلی تاتیسچوف

تاریخچه

این شهر توسط واسیلی تاتیسچوف(Vasily Tatischev) در سال ۱۷۲۳ پایه‌گذاری شد و به یادبود همسر تزار پطر کبیر، ملکه کاترین اول(Yekaterina)، یکاترینا نامگذاری شد. به گفته باستان شناسان، در محدوده و حومه شهر یکاترینبورگ بقایای اماکنی از عصر حجر و دوران قبل از میلاد یافت شده‌است. پیش از ورود مهاجران روسی در اوایل قرن ۱۷، قبایل چادرنشین متعددی در این منطقه سکونت داشتند که در سال ۱۵۸۲، پس از فروپاشی امپراتوری مغول و سلطه خان نشینان سیبریه‌ای توسط کوساک یرماک تیموفیویچ (Cossack Yermak Timofeyevich) متفرق شدند. تاجرانی مانند: استراگانوف(Stroganovs) و دمیدوف (Demidovs)، به ساخت و توسعه شهر کمک کردند.

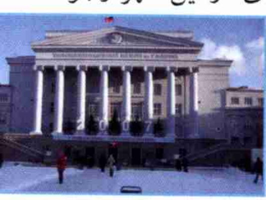
در سال ۱۹۳۰، یکاترینبورگ مبدل به یک مرکز بزرگ صنعتی در روسیه شد. در همان دوره، کارخانه اورال مش (Uralmash) نیز بنا شد و پس از چندی وسیع‌ترین کارخانه ماشین آلات سنگین در اروپا محسوب شد. از سال ۱۹۴۲ تا ۱۹۹۱ این شهر به افتخار رهبر گروه‌های کمونیست بولشویک و مقام عالی‌رتبه شوروی سابق، اسوردلوفسک (Sverdlovsk) نامیده شد. در تاریخ ۴ سپتامبر (۱۳شهریور) ۱۹۹۱، نام این شهر مجدداً به نام یکاترینبورگ بازگشت و بازسازی ساختمان‌ها و کلیساهای ویران آغاز شد. در تاریخ ۲۴ اگوست (۲شهریور) سال ۲۰۰۷، به گزارش شبکه‌های خبری، باستان شناسان روسی بقایای اجساد دو فرزند آخرین تزار روسیه را در این شهر یافتند، که در سال ۱۹۱۸ به دست کمونیست‌ها اعدام شده بودند. طبق اکتشافات سال ۲۰۰۷، تصور می‌شود که اجساد متعلق به شاهزاده الکسی (Prince Alexei) و خواهر بزرگترش ماریا (Maria) است.

شاهزاده الکسی

امروزه شهر یکاترینبورگ در منطقه فدرال اورال (Ural Federal District) تبدیل به مرکز صنعتی و فرهنگی عمده‌ای شده‌است.

تحصیلات

یکاترینبورگ با داشتن ۱۶ دانشگاه دولتی و مؤسسه آموزشی و همچنین تعداد زیادی مؤسسات خصوصی آموزش عالی به عنوان مرکز برجسته علمی-آموزشی در ناحیه اورال شناخته می‌شود. دانشکده علوم روسیه، شعبه اورال (Russian Academy of Sciences) و مؤسسات و نهادهای علمی- تحقیقاتی متعددی در این شهر وجود دارند.

دانشگاه فنی ایالتی اورال

(Ural State Technical University)

بزرگ‌ترین و بهترین دانشگاه دولتی در یکاترینبورگ و منطقه اورال است که در سال ۱۹۲۹ تأسیس شده‌است.

دانشگاه ایالتی اورال ماکسیم گورکی

(A. M. Gorky Ural State University)

این دانشگاه در سال ۱۹۲۰ تأسیس شده و دومین دانشگاه بزرگ پس از دانشگاه فنی در یکاترینبورگ

است و دارای ۱۱ ساختمان عادی به علاوه ۲ ساختمان برای دانشجویان بین‌المللی است. این دانشگاه در رده‌بندی وزارت آموزش روسیه در سال ۲۰۰۴، در رده بیست و پنجم کشور قرار گرفت.

ورزش

اف.سی اورال

باشگاه فوتبال اف.سی اورال استان اسوردلوفسک (FC Ural Sverdlovsk Oblast) در گروه اول از مسابقات روسیه بازی کرده است. این باشگاه در سال ۱۹۳۰ تأسیس شده‌است. باشگاه فوتسال ام.اف.کی ویز-سینارا یکاترینبورگ (MFK Viz-Sinara Yekaterinburg) قهرمان مسابقات کنونی روسیه و نیز قهرمان و برنده جام فوتبال یوفا در سال ۲۰۰۸ است. این باشگاه در سال ۱۹۹۲ تأسیس شده و در لیگ برتر فوتبال روسیه (Russian futsal Superliga) با سایر تیم‌ها رقابت دارد. باشگاه بسکتبال بانوان یو.ام.ام.سی یکاترینبورگ (UMMC) قهرمان مسابقات کنونی روسیه و قهرمان لیگ اروپایی بانوان در سال ۲۰۰۳ است. تیم حرفه‌ای هاکی روی یخ با عنوان آوتوموبیلیست یکاترینبورگ (Avtomobilist) در این شهر مستقر است.

ام.اف.کی

آوتوموبیلیست

اقتصاد

این شهر مرکز عمده صنعتی و فرهنگی منطقه فدرال اورال است. صنایع این شهر عمدتاً در زمینه ماشین آلات، فلزکاری، استخراج و ذوب فلزات و صنایع فلزی آهنی و غیرآهنی است. این شهر از مراکز صنعتی مهم و قطب حمل و نقل روسیه محسوب می‌شود، لذا مورد توجه قرار دارد و به سرعت در حال پیشرفت است.

حمل و نقل

یکاترینبورگ یک مرکز مهم راه آهن در خطوط آهن ترنس-سیبریه است که خطوط آن به تمام نقاط منطقه اورال و الباقی روسیه منشعب شده‌است.

همزمان با رشد اقتصادی پس از رکود سال ۱۹۹۰، چندین خط هوایی اروپایی، پرواز خود را به فرودگاه بین المللی کولتسوف (Koltsovo Interna-

کولتسوف

tional Airport) در این شهر آغاز نموده و یا مجدداً از سر گرفته‌اند. این فرودگاه در ۱۶کیلومتری جنوب شرقی شهر قرار دارد و در سال ۱۹۲۸ راه اندازی شده‌است. یکاترینبورگ فرودگاهی کوچک‌تر به نام فرودگاه آرامیل(Aramil) نیزدارد.

شبکه حمل و نقل عمومی درون شهری شامل مترو که در سال ۱۹۹۱ افتتاح شده و همچنین تراموا، اتوبوس، اتوبوس برقی و تاکسی‌های وَن مارشروتکا(Marshrutka) است.

یکاترینبورگ پایتخت صوری منطقه اورال به شمار می‌رود که مرزی طبیعی بین اروپا و آسیا، میان سیبریه و روسیه اروپایی است. پروژه ساخت یک سیستم پرسرعت حمل و نقل ریلی(مترو) در اواخر سال ۱۹۷۰ مطرح گردید و احداث آن در سال ۱۹۸۰ آغاز شد. این مترو، نمونه‌ای از طراحی به سبک شوروی سابق است که پس از تکمیل، مثلثی از سه خط متقاطع در مرکز شهر را تشکیل می‌دهد. در حال حاضر، یک خط با هفت ایستگاه به طول ۸/۶ کیلومتر وجود دارند که به دو قسمت عمیق و کم عمق منشعب می‌شوند.

مراکز خرید

خیابان واینرا یولیتسا(Vainera Ulitsa)

و منطقه اطراف آن، مرکز خرید اصلی شهربه شمار می‌رود و در مرکز شهر قرار دارد. این خیابان (که ماشین در آن تردد ندارد) گاهی به تقلید از خیابان معروف اربت(Arbat) در مسکو، یورالس اربت نامیده می‌شود. در امتداد این خیابان انواع فروشگاه‌های لباس، جواهرفروشی، کافه و رستوران وجود دارند. ابتدای این خیابان فروشگاه‌های پاساژ(Passazh) و گوم(GUM) در تقاطع با خیابان لنینا(Lenina) قرار گرفته‌اند و کمی آن‌طرف‌تر فروشگاه تی.اس.یو.ام(TSUM) به چشم می‌خورد. فروشگاه‌های فروش موبایل و سیم کارت، لوازم عکاسی و داروخانه

پروسپکت لنینا

لنسکی پرولوک

نیز در آنجا یافت می‌شـوند. این خیابان در راسـتای خیابان واینرایولیتسـا، از خیابان پروسپکت لنینا تا خیابان مالایشوا(Malysheva Ulitsa) گسترده شده‌است و تا داخل خیابان‌های فرعی بانکوفسـکی پرولوک(Bankovsky Pereulok) و تئاترالنسـکی پرولوک(Teatralny Pereulok) وسعت یافته است. مغازه‌های بسیاری نیز درحوالی خیابان مالایشوا(Malysheva) قرار دارند.

میتنی دیور(Mytny Dvor)

این مرکز خرید که درست در مرکز شهر قرار گرفته است، با وجود کوچک بودن واقعاً شیک و سطح بالا است. در آن فروشگاه‌هایی با برندهای کلوین کلین(Calvin Klein)، مکسس(MEXX) و تعدادی دیگر از برندهای معروف و نیز چند وجود دارد.

گرینویچ (Grinvich)

این مرکز خرید و تفریحی بزرگ، دارای فروشگاه‌های متنوع، یک سینما، رستوران، فست فود، بانک و یک سوپر مارکت شبانه روزی می‌باشد.

بازار چینی‌ها(Chinese Market)

این بازار شامل صدها غرفه کوچک در فضای باز است که همه چیز در آن با قیمتی مناسب به فروش می‌رسد. اما این نوع بازارها در حقیقت مکان مناسبی برای خرید اجناس با کیفیت بالا نمی باشند.

دیدنی‌ها

اماکن مذهبی

مسجد امام البحاری

(The Mosque of Imam al Buhari)

نخستین عبادتگاه مسلمین در استان اسوردلوفسک است. این مسجد در سال ۲۰۰۲ توسط متخصصان ترکی براساس قوانین شرعی اسلام بنا و به سبک امپراطوری عثمانی تزئین شد.

کلیسای آغشته به خون به افتخار تمام قدیسین

(Church on Blood in Honour of All Saints)

این کلیسا یکی از معروف‌ترین اماکن یکاترینبورگ است. این کلیسا بین سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۳ در مکانی ساخته شد که تزار روسیه نیکولای دوم و خانواده‌اش و عده‌ای دیگر در طی انقلاب کمونیستی اعدام شدند. در سال ۱۹۷۷، آن خانه به دستور بوریس یلتسین، رهبرکمونیست‌های آن زمان- که بعدها نخستین رئیس جمهور روسیه شد- ویران شد. طبقه همکف این کلیسا، که به جای سرداب استفاده می‌شد، بازگوکننده اعدام خانواده تزار است و قسمت‌های فوقانی و زیرین را به یکدیگر متصل نموده و کلیسا را تشکیل می‌دهد.

کلیسای جامع الکساندر نوفسکی ملقب به لاورا

(Alexander Nevskiy Cathedral and Lavra)

این کلیسا به افتخار امپراتور، الکساندر اول و به نام فرشته نگهبان امپراتور، سنت الکساندر نوفسکی (St. Alexander Nevskiy)، شاهزاده نووگراد، سردارکبیر قرن سیزدهم و حامی ربانی رزمجویان روسی تأسیس شد. این کلیسا در سال ۱۸۱۴ به یادبود پیروزی روسیه علیه ناپلئون در جنگ سال ۱۸۱۲ تأسیس شد و لقب لاورا (lavra)_به معنای صومعه‌ای با عالی‌ترین درجه_ به این کلیسا اعطا شد. در سال ۱۸۳۸ بازسازی و به بزرگ‌ترین کلیسای جامع در شهر تبدیل شد.

کلیسای تثلیث مقدس(Holy Trinity Church)

این کلیسا در قرن نوزدهم به عنوان بزرگ‌ترین و با شکوه‌ترین کلیسا در یکاترینبورگ به شمار می‌رفت. در دوره شوروی سابق، از ساختمان آن به عنوان سینما استفاده شد. در این کلیسا بسیاری از آثار طلا ونقره کوب شده وجود دارد.

آرامگاهی در شیروکایا رچکا(Cemetery on Shirokaya Rechka)
(قبرستان مافیا) (the Mafia Cemetery)

یکی از تأثیر برانگیزترین آرامگاه‌ها در شهر است. این آرامگاه با مساحت ۴۶ هکتار، چهارمین گورستان بزرگ در یکاترینبورگ می‌باشد. نخستین تدفین‌ها در سال ۱۹۴۰ در این مکان انجام شد. امروزه از این آرامگاه تنها جهت دفن نظامیان استفاده می‌شود. در وسط این آرامگاه، بنای یادبود و مقبره سربازان شهید جنگ جهانی دوم، کمونیست‌های معروف اورال، هنرمندان و دانشمندان به چشم می‌خورد.

صومعه گانینا یاما (Monastery Ganina Yama)

این مکان جهت تدفین محرمانه خانواده تزار به کار می‌رفت و اکنون صومعه زیبایی است که وقف کشته شدگان خانواده سلطنتی شده‌است. این صومعه در۱۵ کیلومتری شمال شهر قرار دارد. در سال ۱۹۱۸، اجساد تزار و خانواده‌اش را-که در کلیسای آغشته به خون اعدام شده بودند- به این مکان منتقل کردند.

مـــوزه‌ها و اماکن فرهنگی

بیش از ۳۰ موزه در یکاترینبورگ موجود است، از جمله: موزه معدن شناسی اورال، موزه جواهرات، گالری‌های هنر.

کلکسیون هنر قالب‌سازی کاسلی(Kasli mouldings)

که یکی از بزرگ‌ترین ها در نوع خود در دنیا است و این هنر نوعی مجسمه سازی سنتی با چدن در منطقه اورال است.

موزه شیگیرسکایا کلدوایا (Shigirskaya Kladovaya)

یا کلکسیون شیگیر، که شامل قدیمی‌ترین تندیس‌های چوبی در جهان است.

موزه بُت شیگیر

موزه بُت شیگیر(Shigir Idol)

در حوالی شهرستان نوفیانسک(Nevyansk) قرار دارد و حدوداً ۹۰۰۰ سال پیش ساخته شده‌است. این موزه دارای کلکسیون وسیعی از سنگ‌های نیمه قیمتی می‌باشد که بسیاری از آنها از کوه‌های اورال جمع آوری شده‌اند. همچنین این موزه برای خرید سوغات و یادگاری نیز مکان مناسبی است.

موزه زمین شناسی(Geological Museum)

پنج بخش دارد که در رابطه با کانی شناسی و زمین شناسی معمولی و تاریخی است. این موزه کانی ها و سنگ های متنوعی دارد.

موزه برش سنگ و هنر جواهر سازی
(Museum Of Stone-Cutting and Jewelers` Art)

این موزه مربوط به نقره، طلا و برش هایی از سنگ‌های تزئینی است.

موزه مطالعات منطقه‌ای(Regional Studies Museum)

یکی از قدیمی ترین موزه‌ها در این ناحیه است که ۱۳۰ سال پیش افتتاح شده‌است. در این موزه تنوعی از آثار باستان شناسی، هنری و فلزکاری وجود دارد.

موزه هنرهای معاصر(Fine Arts Museum)

یکی از بزرگ‌ترین موزه‌های هنر در کشور است که در سال ۱۹۳۶ تأسیس شده‌است. این موزه مجموعه‌ای از کارهای هنری قدیمی و منحصر به فرد از جنس چدن و آهن دارد.

موزه سنگ(Stone Museum)

در این موزه خصوصی، مجموعه‌ای از نمونه‌های سنگ‌های کمیاب سراسر دنیا و به ویژه اورال و روسیه وجود دارد. این موزه در خیابان کراسنوآرمیسکایا(Krasno armeyskaya) قرار دارد.

خانه باله و اُپرا
(The Opera and Ballet House)

یکی از قدیمی‌ترین خانه‌های باله و اپرا در روسیه است که در سال ۱۹۱۲ ساخته شده‌است. این سالنِ نمایش، با چند کشور از جمله ایتالیا، آلمان، آمریکا، انگلستان ارتباط فرهنگی دارد.

سالن نمایش دراما (Drama Theatre)

در این سالن جشنواره‌های بین المللی و نمایش‌های معروف و عامه پسند برگزار می‌شود. سالن نمایش دراما، در تاریخ دوم اکتبر(۱۰مهر) ۱۹۳۰ تأسیس شده‌است.

تالار فیل‌هارمونیک (Philharmonic Hall)

یکی از معروف‌ترین سالن‌های فیل‌هارمونیک در روسیه است که دارای ارکستر فیل‌هارمونیک، کُرسمفونیک، و حتی ارگ مخصوص به خود است.

ساختمان ها

خانه اشتراکی - حومه شهر چه کا
(Che-Ka Commune-Town)

با شکوه‌ترین مجتمع آپارتمانی شهر که به سبک کنستراکتیویسم(Constructivism) یا ساخت‌گرایی که نوعی جنبش هنری و معماری که از سال ۱۹۱۹ به بعد در روسیه شکل گرفته است بنا شده. این ساختمان بین سال‌های ۱۹۲۸ الی ۱۹۳۹ ساخته شد.

اثر تاریخی در منطقه مرزی میان اروپا وآسیا
(Monument on the borderline between Europe and Asia)

درچهل کیلومتری از غرب یکاترینبورگ، بنای یاد بود مرز آسیا- اروپا قرار دارد که تابلوی آسیا در یک سمت و تابلوی اروپا در سمت دیگر آن قرار گرفته است. آنجا می‌توانید در مرز میان دو قاره بایستید، با یک پا در آسیا و پای دیگر در اروپا. این ستونِ هرمی شکلِ سنگی، در سال ۱۸۳۷ ساخته شده‌است.

یادواره لاله سیاه به یادبود از سربازان شهید جنگ
(Black Tulip-Memorial to Veterans of Wars)

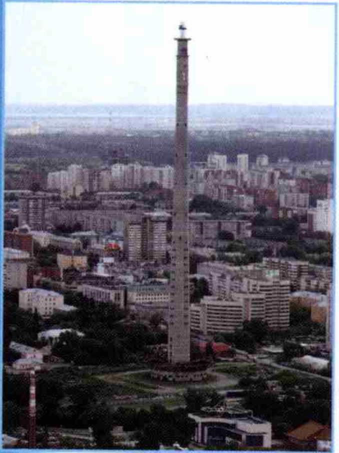

بنای یادبود سیاه رنگی به شکل یک گل لاله است که سربازی در وسط آن، یک تفنگ خودکار کلاشینکوف را در دست گرفته است. در کناره این بنا و بر روی ستون‌های اطراف این

سرباز-که گلبرگ‌های لاله‌اند- فهرستی از اسامی سربازانی که در جنگ با افغانستان، جمهوری چچن و سایر درگیری‌های جنگی در پایان قرن بیستم جان خود را از دست داده‌اند، حک شده‌است. زمین‌های اطراف این بنا مخصوص بازی‌های اسکیت برای عموم است.

سد و مرکز تاریخی (The Dam and the Historic center)

این سد در سال ۱۷۲۳ احداث و چندی بعد مجدداً بازسازی شد. در ساخت سد از درختان صنوبر استفاده شد، زیرا به مرور زمان چوب صنوبر سفت‌تر و سخت‌تر می‌شود. این بنای تاریخی، اثری با شکوه و به جای مانده از قرن هجدهم است. نخستین نشانه‌های ترقی در صنعت شهر از این مکان آغاز شده‌است.

برج تلویزیون یکاترینبورگ (Ekaterinburg TV tower)

ساختمانی بلند و نیمه‌تمام دریکاترینبورگ است. این برج، یکی از بلندترین سازه‌های مهندسی‌ساز در دنیا است. قرار بود ارتفاع آن به ۴۰۰ متر برسد. پروژه احداث این بنا از سال ۱۹۸۳ آغاز شد اما با شروع سال ۱۹۹۰، هنگامی که ارتفاع برج به ۲۲۰ متر رسیده بود، متوقف شد. تا سال ۲۰۰۰، به صورت غیرقانونی از آن برای پرش تفریحی استفاده می‌شد. با وقوع چندین حادثه مرگبار و خودکشی، این بنا پلمپ شد. این بنا به خاطر اشتباه مهندسی کج شده‌است. امروزه این برج کج، محلی ست به عنوان بنای یادبود از دوره انتقال(Tranmition Period)- اواخر سال‌های ۱۹۸۰ الی ۱۹۹۰ -که همچنان پا برجا ایستاده است.

برج آنتِیی(Antei Tower)

مرکز تجاری و تفریحی آنتیی ۲۷۳ متر ارتفاع دارد، به طوری که از روی بام آن، چشم‌انداز وسیعی از شهر دیده می‌شود. در قسمت ورودی این برج، مجسمه‌هایی از شاعر و آوازه خوان محبوب روسی به نام ولادمیر وایسوفسکی(Vladimir Vysotsky) و همسر فرانسویش مارینا ولادی(Marina Vlady) به چشم می‌خورند.

آسمان‌خراش آنتی ۳ (Antey 3)

یکی از بلندترین ساختمان‌های موجود در یکاترینبورگ به ارتفاع ۱۸۸ متر در ۴۵ طبقه که در سال ۲۰۰۸ ساخت آن تکمیل شده‌است. همچنین یکی از بلندترین آسمان‌خراش های روسیه(غیر از شهر مسکو) به شمار می‌رود.

شهر یکاترینبورگ(Yekaterinburg-City)

مرکزی تجاری واقع در مرکز شهر یکاترینبورگ که در دست احداث است. این پروژه بالغ بر ۴۰۰ هزارمتر مربع زمین را دربرمی‌گیرد که شامل فضای تجاری، اداری، هتل، مراکز تفریحی، کافه و رستوران است. نقشه آن شامل ۱۲ ساختمان، ۴ برج اداری، منطقه‌ای تجاری که مشاغل کوچک و متوسطی را در خود جای داده است و دو هتل. ساخت آن در سال ۲۰۱۴ به اتمام خواهد رسید.

کاخ خاریتونوف(Kharitonov Palace)

در سال‌های ۱۷۹۴ الی ۱۸۲۰ تاسیس شده که بزرگ‌ترین قصردر منطقه اورال است.

میدان عشاق(Square of Lovers)

این میدان کنار آب و در مجاورت تئاتر دراما قرار گرفته است. این مکان محبوبیت فراوانی در میان جوانان و اسکیت بازان دارد. فواره‌ای باشکوه در میان این میدان قرار گرفته که یک توپ سنگی بسیار بزرگ درست در وسط آن است. گرچه این میدان نام خود را از نام میدانی در ایتالیا اقتباس کرده است، اما از لحاظ فضای معطر و رمانتیک دست کمی از آن ندارد.

میدان ۱۹۰۵ (Square of 1905)

این میدان بعد از اولین انقلاب روسیه، یعنی بین سال‌های ۱۹۰۵ تا ۱۹۰۷ به این نام معروف شده‌است. قرن‌ها و سبک‌ها در این میدان به هم آمیخته‌اند . بنای یادبودی از لنین و کاخ شهرداری به سبک دوران استالین درآنجا به چشم می‌خورد. در جریان بازسازی‌های سال ۲۰۰۸ ، در زیر خشت‌های دست ساز میدان، اجساد و اشیائی یافت شدند. در اطراف این میدان، بازارهایی در فضای باز وجود دارد که در آنها انواعی از نقاشی، سنگ‌های نیمه قیمتی، جواهرات و صنایع دستی به فروش می رسند.

میدان پلوشاد پروی پیاتیلتکی(Ploshchad Pervoi Pyatiletki) به معنای میدان پنج طرح اول (The Square of the First five-year plan)

این میدان در مرکز منطقه یورالمش (Uralmash) واقع شده و یکی از قدیمی‌ترین قسمت‌های یکاترینبورگ است. این منطقه در سال ۱۹۲۰ احداث شد. در آن زمان همچون شهری، درونِ شهر دیگر بود. این میدان امروزه بسیار پرترافیک می‌باشد.

مرکز انجمن افسران ارتش (Military Officer's Community Center)

در دوره شوروی سابق این مرکز، خانه ارتش سرخ(Red Army) نامیده می‌شد و سخنرانی‌ها و همایش‌های مربوط به امور سیاسی و نظامی

در این مکان برگزار می‌شد. امروزه نیز جایگاهی برای برگذاری نمایشگاه‌ها، کنسرت‌ها و رویدادهای موسیقی محسوب می‌شود. امروزه وسایل نقلیه قدیمی نظامی در جلوی آن وجود دارد و می‌توان از موزه نظامی واقع در سمت غربی ساختمان، بازدید نمود.

استادیوم مرکزی(The Central Stadium)

این استادیوم چند منظوره در سال ۱۹۵۷ ساخته شده و ظرفیت آن، ۴۴,۱۳۰ نفر است. این استادیوم، یکی از جالب‌ترین نمونه‌های سبک معماری دهه ۱۹۵۰ است. قرار است از این استادیوم در مسابقات جام جهانی سال ۲۰۱۸ استفاده شود.

مجسمه یاکوف اسوردلوف(statue of Yakov Sverdlov)

این مجسمه در بلواری درست روبروی خانه اپرا، قرار گرفته است. او کمونیست بولشویکی مشهور، خطیبی امیدبخش و در یک کلام، یکی از جانشین فرضی لینین بود.

خانه اصناف تجاری (ملک سواستینوف)

(House of Trade Unions (Sevastyanov Estate))

یکی از بزرگ‌ترین ساختمان‌های مرکز تاریخی یکاترینبورگ می‌باشد. این ساختمان در اصل برای یک تاجر ثروتمند به نام ان.سواستینوف (N.Sevastyanov) ساخته شده بود. این تاجر به نظر چنان ثروتمند بود که به نقل از مردم، وی از تزار روسیه اجازه گرفته بود که سقف ملکش را روکش طلا بزند. این ملک بعدها توسط معمار پادوچف(Paduchev) که از سبک‌های اروپایی استفاده می‌نمود، بازسازی شد. پس از سال ۱۸۷۰، دادگاه منطقه‌ای و اتحادیه اصناف تجاری منطقه‌ای، این ملک را اشغال کردند.

◆ اداره پست مرکزی(Central Post Office)

این ساختمان نمونه‌ای بارز از سبک معماری به اصطلاح کنستراکتیویسم یا ساخت گرایی می‌باشد. این بنا که در خیابان اصلی شهر قرار دارد در سال ۱۹۳۴ توسط معماری به نام کی. سولومونوف (K. Solomonov) به شکل یک تراکتور ساخته شده.

◆ ایستگاه راه آهن(Railway Station)

این ایستگاه در سال ۱۸۷۸ ساخته شده‌است. امروزه علاوه بر اینکه بخش‌های اروپایی و آسیایی را متصل می کند، بخشی از راه آهن معروف ترانس- سیبریه نیز محسوب می گردد.

◆ اقامتگاه فرماندار (Governor's Residence)

ساختمان آن در سال‌های ۱۸۱۸ الی ۱۸۲۱ ساخته شد. این بنا متعلق به دو تاجر وصنعتگر به نام‌های زوتوف(Zotov) و تاراسوف(Tarasov) - کسانی که سهم بسزایی در ترقی و ساخت و ساز شهر یکاترینبورگ داشته‌اند - می‌باشد. امروزه از این ساختمان به عنوان محل اقامت فرماندار استفاده می‌شود.

◆ دی.آی.وی.اس یورالوچکا (DIVS Uralochka)- قصری برای بازی‌های ورزشی(Palace for sports games)

مکانی منحصر به فرد جهت تشکیلات ورزشی یکاترینبورگ می‌باشد که استانداردهای کیفی بین المللی در آن رعایت شده. میدان ورزشی جدید در سال ۲۰۰۳ افتتاح شده‌است. این مکان دارای یک سالن ورزشی با ۳۰۰۰ صندلی، سه زمین آموزشی، مراکز و باشگاه‌های بدنسازی، یک هتل به ظرفیت ۴۸ میهمان، یک کافه، یک رستوران، یک مرکز مطبوعات، و سایر تسهیلات می‌باشد. در آینده‌ای نزدیک قرار است که یک پیست اسکیت و یک دیوار کوهنوردی نیز در آنجا احداث شود.

ولادمیر مایاکوفسکی

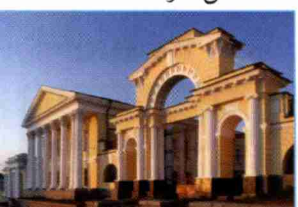
پارک‌ها و مناطق تفریحی

شهر بازی (پارک مایاکوفسکا)
(Amusement Park (Mayakovskogo Park))

این شـهر بازی که به گرامی‌داشـت شـاعر معروف شوروی سابق ولادمیـر مایاکوفسـکی(Vladimir Mayakovsky) نامگـذاری شده‌است، با وسایل مختلف خود، موجبات سرگرمی را برای کودکان و بزرگسـالان به ارمغان آورده اسـت. بخش اصلـی آن ناحیه پارک جنگلی، با چندین کافه است که در زیر سایه درختان پنهان شده‌اند.

باغ کشاورزی یکاترینبورگ(Ekaterinburg's Arboretum)

بالغ بر ۳۰۰ نوع درخت و درختچه و درکنار آنها انواع بوته‌های رنگارنگ گل رز که عواطف و احساسات لطیف انسان را مغلوب خود می‌سازند، در این باغ وجود دارند. گیاهانی از آفریقای جنوبی، آسیای جنوب شرقی، و آفریقا در گلخانه‌های این باغ یافت می‌شوند. این باغ نمایانگر دو منطقه می‌باشدکه هر دو در قسمت مرکزی شهر قرار گرفته‌اند. یکی از آنها در نزدیکی دانشگاه فنی اورال(UGTU-UPI) و دیگری در نزدیکی سیرک، آن سوی خیابان که مراکز خرید و مرکز تفریحی گرینویچ قرار گرفته‌اند واقع شده‌اند. هر دو منطقه از سال ۱۹۴۸ شکل گرفته‌اند.

پارک و ملک رتورخویوف-خارتونوف
(Rastorguyev-Kharitonov's Estate and Park)

نخستین پارک عمومی در یکاترینبورگ که دارای دریاچه مصنوعی و ساختمان مدور با سقف گنبدی است.

چادرهای سنگی (کامنیه پالاتکی) و دریاچه شارتاش
(Kamenniye Palatki (Stone Tents) and Shartash Lake)

یکی از محبوب‌ترین اماکنی که برای استراحت در طول سال مناسب است. در نگاه اول، این صخره‌های خاکستری، گویی که از قلعه‌ای قدیمی به جای مانده‌اند ، اما در حقیقت کاملاً طبیعی هستند. ارتفاع بلندترین صخره ۱۲ متر است. به عقیده باستان شناسان، قرن‌ها پیش، اینجا مقر انسان‌های اولیه بوده است. دریاچه شارتاش در میان جنگلی نه چندان دورتر از صخره‌ها واقع شده‌است. این پارک بسیار وسیع و زیبا است.

باغ وحش(Zoo)

در قسمت شلوغ مرکز شهر در مجاورت یک صومعه ارتودوکس واقع شده‌است. این باغ وحش در سال ۱۹۳۰ تأسیس شده‌است. آن زمان تنها ۶۰ حیوان داشت اما امروزه می‌توانید شاهد بالغ بر ۷۰۰ حیوان از ۲۴۰ گونه باشید. اصلی‌ترین مایه مباهات این باغ وحش، وجود اسب آبی آلماز(Almaz) و فیلی به نام داشا(Dasha) است. سرگرمی‌های بسیاری برای بچه‌ها وجود دارد، از جمله می‌توان ماشین‌های برقی، اسب سواری و چرخ وفلک را نام برد.

سیرک(Circus)

این سیرک درسال ۱۹۸۰ توسط معمار یو.شواترزبرین(Yu.Shvartsbrein) ساخته شد. ساختمان آن بسیار باشکوه و دارای گنبدی باعظمت است و تنها دو گنبد با این شکوه و عظمت در دنیا وجود دارند. یکی دیگر آن در برزیل است. نمای داخلی آن توسط سنگ مرمر بی نظیر کوه‌های اورال تزئین شده‌است. ظرفیت این سیرک ۲,۶۰۰ نفر، و دارای دو سالن است، یکی میدان سالن نمایش و دیگری سالن تمرین.

منطقه ادبی(Literary Quarter)

چند موزه در این پارک وجود دارند که وقف نویسندگان اورال شده‌اند و ارزش تاریخی و فرهنگی زیادی دارند. این مکان بسیار خودمانی و آرام است و در گوشه‌ای از یک پارک درست در مرکز شهر پنهان شده‌است.

جشنواره‌ها

شهر یخی(Ice Town)

این جشنواره هر ساله با مجسمه‌ها و فضاهای یخی در ماه دسامبر(آذر) برگزار می‌شود. هر ساله موضوع این جشن متفاوت با سال‌های قبل است. به عنوان مثال به خاطر پنجاهمین سالگرد اولین پرواز به فضا موضوع این جشنواره در سال ۲۰۱۱ کیهان بود.

آستاراخان(Astrakhan)

جغرافیای طبیعی

آستاراخان از شهرهای اصلی روسیه اروپای جنوبی و مرکز اجرایی استان آستاراخان (As-trakhan Oblast) می‌باشد. این شهردر سواحل شمالی دریای خزر و درساحل سمت شرقی رودخانه ولگا - جایی که به دریای خزر می‌ریزد - قرار گرفته است. ارتفاع متوسط شهر از سطح دریا ۲۳ متر است. این بندر حدودا در فاصله ۱۴۳۰ کیلومتری از جنوب شرقی مسکو واقع شده‌است. مساحت آن ۵۰۰ کیلومتر می‌باشد.

آب وهوا

آستاراخان آب و هوای نیمه خشک، متناسب با نواحی استپ با زمستان‌های بسیار سرد و تابستان‌های بسیار گرم دارد. بارش باران بسیار کم و در طول سال نسبتا یکنواخت است. این بارش‌های محدود و یکنواخت و دمای هوای سالیانه نسبتا پایین، موجب شده تا این شهر اقلیم نیمه خشک داشته باشد. زمستان در شهر متمایل به سرد است، البته با معیارهای روسی،

آستاراخان دارای زمستان‌های خنک می‌باشد. شهر در تابستان‌ها می‌تواند داغ با دمای هوای متجاوز از ۳۰ درجه سانتی گراد باشد.بهار و پاییز هوا نسبتا معتدل است. و تفاوت دما بین تابستان و زمستان مثل اغلب شهرهای روسیه، زیاد است.

جدول آب و هوای آستاراخان **بارش**(میلی‌متر) **دمای روزانه** (سانتی گراد)

ماه		ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال
میانگین دمای روزانه	بیشترین	۰	۱	۷	۱۷	۲۴	۲۹	۳۲	۳۰	۲۴	۱۶	۶	۱	۱۶
	کمترین	-۶	-۷	-۲	۶	۱۲	۱۷	۲۰	۱۸	۱۲	۶	۰	-۵	۶
میانگین کل بارش		۱۲	۸	۱۱	۱۶	۱۵	۲۲	۱۸	۱۸	۱۳	۱۳	۱۴	۱۱	۱۷۲

جغرافیای انسانی

آستاراخان در سال ۲۰۱۰ دارای جمعیت ۵۲۰,۷۰۰ نفر بوده است. که نسبت به سال ۲۰۰۲ با جمعیت ۵۰۴,۵۰۰ نفر در حال افزایش است.

تاریخچه

نام این شهر را در متون قدیمی فارسی به صورت هَشتَرخان، حاجی‌طرخان و حاجی‌ترخان هم نوشته‌اند. به‌نظرحاجی تَرخان متداول‌تر بوده است. نام این شهر نخستین بار توسط مسافران در اوایل قرن ۱۳ به عنوان خاسیتارخان(Xacitarxan) (شهر قرون وسطایی) ذکر شد. در سال ۱۳۹۵، به دست تیمور لنگ با خاک یکسان شد. خرابه‌های این شهر قرون وسطایی توسط باستان شناسان در ۱۲ کیلومتری از بالادست رودخانه نزدیک به شهر جدید، بازسازی شد. در سال ۱۵۵۶، این قلمرو خان نشین توسط ایوان مخوف تصرف شد. بعد از پیوست خان نشین آستاراخان به قلمرو حکومت مسکو در سال ۱۵۵۸، شهر حاجی ترخان از ساحل غربی به ساحل شرقی رودخانه ولگا نقل مکان کرد و آستاراخان نام گرفت. در سال،۱۵۶۹ قزاق‌های ارتش عثمانی آستاراخان را محاصره کردند، ناچار به عقب‌نشینی شدند. یک سال بعد، سلطان از قصدش برای تسخیر آستاراخان صرف‌نظر کرد و امکان عبور و مرور روسیه از رودخانه ولگا فراهم شد. در قرن ۱۷ این شهر تبدیل به دروازه روسیه به سوی کشورهای شرق شد. بازرگانان بسیاری از ارمنستان، ایران، هند و شهرخیوا(Khiva) (خوارزم قدیم) در این شهر مستقر شدند و شهر را مبدل به مکانی چند ملیتی و متنوع کردند. در همین قرن، آستاراخان به شهر بزرگی

تبدیل شد. پیشه مردم در این زمان، ماهیگیری، بازرگانی و تولید ابریشم و محصولات پشمی بود. در قرن ۱۸ با کمک اصلاحات پطر اول، اقتصاد و بازرگانی شهر خیلی توسعه یافت. در سال ۱۷۱۷ آستاراخان به عنوان استان مستقلی شناخته شد که شامل ۱۲ شهر بود. پطر کبیر برای حملاتش به ایران، آستارخان را تبدیل به مرکزی نظامی کرد. امروزه مرز استان آستاراخان تا ولگاگراد می‌رسد. سال‌هاست که این استان به خاطر زیبایی‌هایش محلی غیررسمی برای استراحت سران کشور است. نکته جالب توجه دیگر آستاراخان این است که در جنگ جهانی دوم به این شهر آسیبی نرسید، بنابراین بناهایی قدیمی بسیاری را می‌توان در شهر دید.

در پاییز سال ۱۹۴۲، ناحیه‌ای در غرب آستاراخان مورد هجوم نیروهای ارتش آلمان نازی قرار گرفت، حمله‌ای که منجر به جنگ استالینگراد (Battle of Stalin-grad) شد. نیروهای ارتش آلمان چند ماموریت دیده‌بانی انجام دادند و تا محدوده ۱۰۰ کیلومتری شهر رسیدند. در همان زمان، بمب افکن‌های آلمانی با چند حمله هوایی، ایستگاه نفت و تاسیسات بندری شهر را بمب باران نمودند.

تحصیلات

آستاراخان پنج موسسه آموزش عالی دارد: معروف‌ترین آنها دانشگاه فنی دولتی آستاراخان(Astrakhan State Technical University) (۱۹۳۰) و دانشگاه دولتی آستاراخان(Astrakhan State University) است که در سال ۱۹۳۲ تاسیس شد. دانشگاه پزشکی دولتی آستاراخان(Astrakhan State Medical Academy)

استادیوم مرکزی

ورزش

این شهر نیز مانند اغلب شهرهای روسیه امکانات ورزشی بالایی دارد. همچنین چندین تیم مختلف در آن فعال هستند. از استادیوم‌های

تیم فوتبال اف.سی
ولگار-گازپروم

معروف می توان به استادیوم مرکزی(Central Stadium) اشاره کرد که استادیوم چند منظوره در شهر است. این استادیوم در سال ۱۹۵۵ احداث شده‌است و اکثرا به منظور برگذاری مسابقات فوتبال استفاده می‌شود. ظرفیت آن ۱۸,۵۰۰ نفر می‌باشد.

باشگاه تیم فوتبال اف.سی ولگار-گازپروم آستاراخان (FC Volgar-Gazprom Astrakhan)، از باشگاه‌های معروف شهر است. این تیم در سال ۲۰۰۸، قهرمان دسته دوم اتحادیه باشگاه‌های روسیه(Russian Second Division) در منطقه جنوب شد و در سال ۲۰۰۹ به لیگ دسته اولین اتحادیه باشگاه‌های روسیه (Russian First Division) راه یافت.

اقتصاد

این شهر یک بندر فعال است، اگرچه که چهار ماه از سال پوشیده از یخ است. صنایع تولیدی شهر شامل کشتی سازی، پرورش ماهی، تولید کفش و کالاهای خزدار است. استخراج گاز و گوگرد از طریق تقطیر در زمین‌های استپ ، حدودا در ۶۰ کیلومتری آستاراخان انجام می‌پذیرد. این کارخانه به طور انحصاری گوگرد تولید می کند (۷۰ در صد از نیاز بازارهای روسیه) و بزرگ‌ترین صادرکننده گوگرد در بازارهای دنیاست (۱۲ درصد از بازارهای دنیا). شهرآستاراخان ۶۰ درصد از محصولات صنعتی استان آستاراخان را تولید می کند.

در زمان شوروی سابق، صنعت تجاری ماهیگیری گسترش یافت اما به علت کاهش ماهی در دریا، از رشد آن کاسته شد. در مقابل، محصول کارخانجات فرآوری میوه و سبزیجات افزایش یافت. کارخانجات صنایع غذایی بیش از ۱۳ درصد از کل محصولات را تولید می کنند. صنایع ماشین سازی انعکاس دهنده موقعیت شهر آستاراخان به عنوان یک بندر می‌باشند. کارخانه‌های کشتی سازی مختلفی در منطقه فعال هستند و این صنعت به سرعت در حال توسعه است.

حمل و نقل

شهر آستاراخان، دارای انشعابات مهم راه آهن و بنادر دریایی و رودخانه‌ای می‌باشد. فرودگاه شهر، ناریمانوف(Narimanovo) نام دارد که یک فرودگاه بین المللی است.

بندر آستاراخان از فعال‌ترین بنادر دریای خزر است. کشتی‌های

مختلف از این بندر به بنادر ایران بخصوص بندر انزلی و بنادر سایر کشورهای حاشیه این دریا مانند باکو، پایتخت آذربایجان تردد می کنند. کانال ولگا- دن این امکان را فراهم کرده است کشتی ها از طریق آن بین دریای خزر و دریای سیاه و در نتیجه کل آبهای آزاد جهان تردد کنند. لذا این امر به آستاراخان اهمیت بیشتری داده است.

خریـــد

از مراکز خرید این شهر می توان به بازار ماهی اسیلینسکی اسادی (Selenskiye Isady) و بازار تاتار (Tatar) اشاره کرد. مرکز خرید و تفریحی یارمارکا (Yarmarka) هم در پنج طبقه و با مساحت ۳۷,۵۰۰ متر مربع در این شهر قرار دارد.

دیدنی‌ها

اماکن مذهبی

کلیسای جان چری سوستون
(Church of John Chrysostom)

این کلیسا در خارج از محدوده کرملین قرار دارد که در سال ۱۷۶۵ ساخته شده‌است.

کلیسای جامع عروج عیسی مسیح در کاخ کرملین
(Ascension Cathedral in the Kremlin)

این کلیسا بین سال‌های ۱۷۰۰ تا ۱۷۱۰ به سبک معماری باروک، درکنار برج ناقوس اصلی که بر دروازه‌های کرملین سایه می گستراند، توسط معمارانی از شهر یاروسلاول بنا شده است.

کلیسای بانوی عروج کرده
(Our Lady of Assumption)

کلیسای کاتولیک رومی که در سال ۱۷۷۸ در داخل شهر بنا شده‌است.

کلیسای جامع آسپنسکی(Uspenskiy Cathedral)

در سال ۱۷۱۰ تاسیس شد.

کلیسای جامع تثلیث
(Trinity Cathedral)

بین سال‌های ۱۶۹۷ الی ۱۶۹۹ ساخته شد.

موزه‌ها

موزه تاریخ و معماری آستاراخان
(Astrakhan Historical and Architectural Museum)

در این موزه، اسلحه‌ها وجنگ افزارهایی مربوط به دوران سکایتان(Schiytan) و سارماتیان(Sarmatian) یا سرمَت‌ها و نیز اسکلت یک ماموت ۱۵۰ هزار ساله به معرض نمایش گذاشته شده‌اند.

موزه افسانه‌های محلی(Museum of Local Lore)

یکی از بهترین مکان‌ها در مورد اطلاع رسانی در مورد انسان شناسی، باستان شناسی و مردم شناسی است. در این مجموعه همچنین، سالن کنسرت، تئاتر و سالن‌های ورزشی وجود دارد.

سالن‌های تئاتر

چهار سالن تئاتر در شهر آستاراخان وجود دارد:

۱- تئاتر موسیقی ایالتی(State Music theater)،

۲- **تئاتر خیمه شب بازی ایالتی(State Puppet theater)**،

۳- **تئاتر ایالتی جوانان(State Young Spectator theater)** و

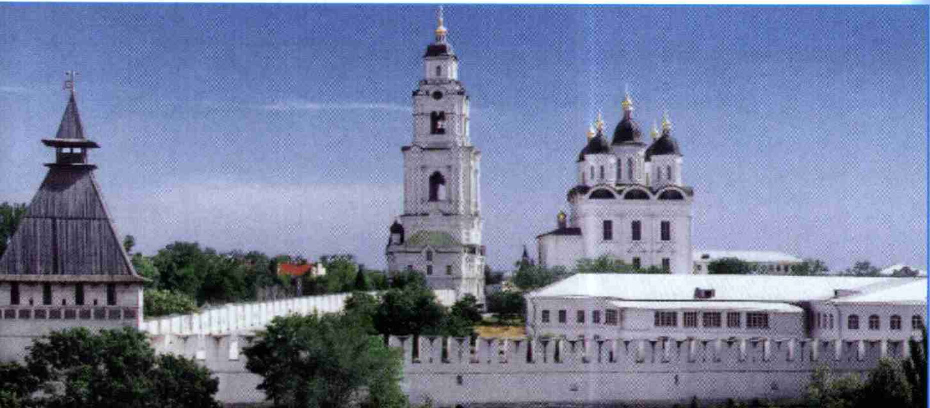
۴- **تئاتر دراما(Drama theater)**.

همچنین از سال۱۸۳۷، موزه مطالعات محلی(Museum of Local Study) و از سال ۱۹۱۸ گالری عکس در این شهر افتتاح شدند.

ساختمان ها

کاخ کرملین آستاراخان(Astrakhan keremlin)

ایـن کاخ بنای یادبودی از هنر نظامی و مهندسـی مربوط بـه نیمه دوم قرن ۱۶ و به سبک معماری کلیسای ارتودوکس قرون ۱۷و ۱۸ می‌باشد. بنای چوبی این کاخ در سال ۱۵۵۸ ساخته شده‌است. ساخت استحکامات سنگی آن در دوره حکومت ایوان مخوف آغاز شد و در دوره سلطنت تزار فدور ایوآنوویچ(Fedor Ioanovich) (پسر ایـوان مخوف) با مشـارکت بوریس گودونوف(Boris Godunov)، نائب السـلطنه روسـیه، به اتمام رسید. دیوارها و هشت برج این کاخ در سال‌های ۱۵۸۲ تا ۱۵۸۹ بنا شـدند. مساحت کل این کاخ، ۱۱ هکتار است. این عمارت در سال ۲۰۰۸ در میراث جهانی پذیرفته شد.

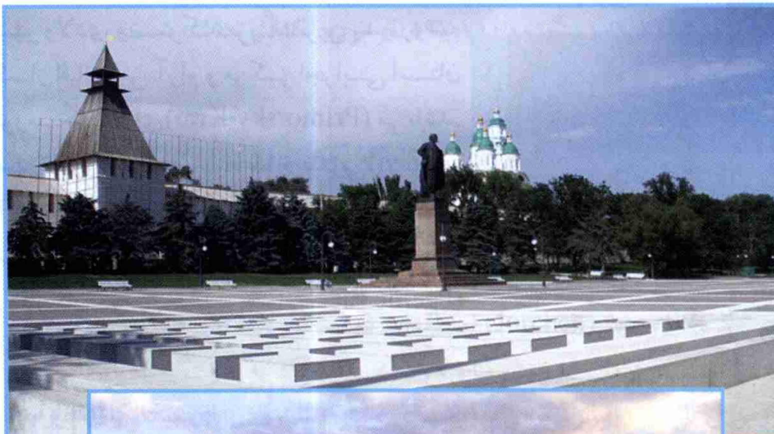

آرامگاه شاهزاده ولادمیر(Prince Vladimir)

ساخت این آرامگاه در سال ۱۸۹۵ و به سبک بیزانس شروع شده‌است و هفت سال طول کشیده است و در خارج از محدوده کرملین قرار دارد و به یادبود ولادیمیر ساخته شده‌است.

از دیگر جاهای دیدنی شـهر می‌توان این موارد را نام برد: ســاختمان پیشین بانک آزوف-دون(Azov-Don)، بنای یادبود پطر کبیر که در ســال ۲۰۰۷ ســاخته شــده. ســاختمان‌های قدیمی که خوب بازسازی شده‌اند، چشم‌اندازی از مناظر شهر، مرکز تجاری شهر، قصر ازدواج(Marriage palace)، کارخانه برق، صومعه شهر.

مسابقه بین المللی رباتیک (Eurobot) از ۲۸جون تا ۲جولای(۷تیر- ۱۱تیر) در این شهر برگزار می‌شود.

میدان لنین

بنای یادبود پطر کبیر

قصر ازدواج

ولادی وستوک(Vladivostok)

پریمورسکی کرای

جغرافیای طبیعی

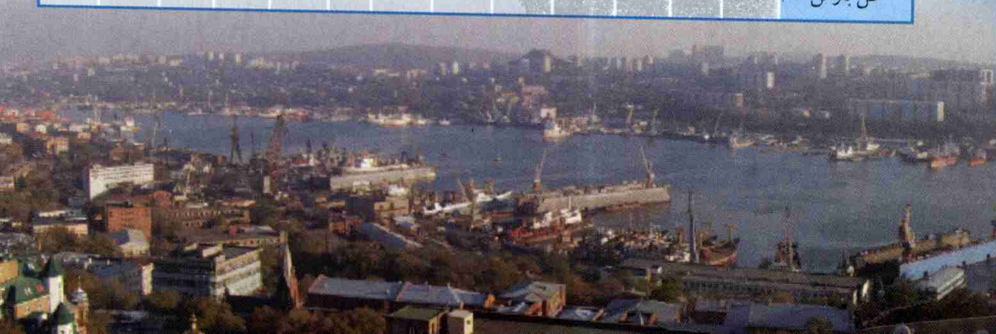
شهر ولادی وستوک، بزرگ‌ترین بندر روسیه در کنار اقیانوس آرام و مرکز اجرایی استان پریمورسکی کرای(Primorsky Krai) می‌باشد. این شهر بر روی دماغه خلیج شاخ طلایی(Golden Horn Bay) و نزدیک مرز روسیه با چین و کره شمالی واقع شده‌است. ولادی وستوک، پایگاه اصلی ناوگان روسی اقیانوس آرام(Pacific Fleet) می‌باشد.

آب و هوا

آب و هوا در ولادی وستوک ملایم‌تر از سایر شهرهای روسیه می‌باشد، زیرا این شهر جنوبی‌ترین شهر روسیه و در ساحل اقیانوس قرار گرفته است. نیمه اول فصل تابستان هوا

جدول آب و هوای ولادی وستوک — **بارش**(میلی‌متر) **دمای روزانه** (سانتی‌گراد)

ماه		ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال
میانگین دمای روزانه	بیشترین	-۹	-۵	۲	۹	۱۴	۱۷	۲۰	۲۲	۱۹	۱۲	۲	-۶	۸
	کمترین	-۱۵	-۱۱	-۴	۲	۷	۱۱	۱۶	۱۸	۱۳	۶	-۳	-۱۲	۲
میانگین کل بارش		۱۳	۷	۱۴	۲۶	۵۹	۷۵	۱۲۴	۱۱۹	۸۲	۳۸	۲۱	۱۱	۵۸۸

بارانی و مه آلود می‌باشد. نیمه دوم تابستان هوا عالی ست اما احتمال وقوع گردباد در ماه آگوست(مرداد) و سپتامبر(شهریور) نیز وجود دارد. هوای پاییز خوب و گرم است. زمستان‌ها به سردی هوای مسکو یا سیبریه نیست، اما باد شمال غربی معمولا قوی و نامساعد است.

جمعیت

جمعیت این شهربا توجه به سرشماری سال ۲۰۱۰ معادل ۵۹۲,۱۰۰ نفر می باشد، که نسبت به سال ۲۰۰۲ که در حدود ۵۹۷,۷۰۰ نفر بوده، کاهش داشته است.

تاریخچه

ولادی‌وستوک به معنی «امیر خاور» است. سرزمینی که ولادی وستوک کنونی در آن واقع شده‌است پیش از آن که روسیه سرتاسر استان‌های ساحلی(Maritime) و جزیره ساخالین(Sakhalin) را براساس معاهده آیگان(Treaty of Aigun) در سال ۱۸۵۸ به دست آورد؛ بخشی از خاک کشورهایی چون بال‌هایی(Balhae) (قلمرو پادشاهی کره)، ژورچن(Jurchen) (منطقه‌ای در منچوری)، امپراطوری مغولستان و چین بوده است. در زمان شوروی سابق، ولادی وستوک به عنوان یک پایگاه اصلی دریایی برای ناوگان اقیانوس آرام و شهری ممنوع الورود برای بیگانگان خارجی محسوب می‌شد. پس از فروپاشی شوروی اداره این شهر نیز تغییر کرد و ولادی وستوک در مسیر یک بندر توسعه یافته و فعال تجاری گام برمی دارد.

در جون(خرداد) سال ۲۰۱۰، یک قبر دسته جمعی از عصر استالین توسط کارگران جاده سازی کشف شد، که حدودا ۳/۵ تن استخوان داشت و تقریبا جای گلوله بر روی تمام جمجمه‌ها مشهود بود.

تحصیلات

ولادی وستوک جایگاه موسسات آموزشی متعددی می‌باشد، از جمله هفت دانشگاه

دانشگاه ملی خاور دور

(Far Eastern National University)

دانشگاه فنی دولتی خاور دور
(Far Eastern State Technical University)

دانشکده دولتی نیرو دریایی

(Marine State University)

دانشگاه دولتی فن آوری ماهیگیری خاور دور
(Far Eastern State Technical Fisheries University)

دانشگاه دولتی کار و اقتصاد
(Vladivostok State University
of Economics and Service)

دانشگاه دولتی داروسازی
(Vladivostok State Medical University)

دانشگاه دولتی اقتصاد اقیانوس آرام
(Pacific State University of Economics)

هیئت رئیسه بخش خاور دور دانشکده علوم روسیه
(Russian Academy of Sciences)

و همچنین چندین موسسه تحقیقاتی از جمله موسسه تحقیقاتی ماهیگیری و اقیانوس شناسی (Pacific Research Institute of Fisheries and Oceanography).

ورزش

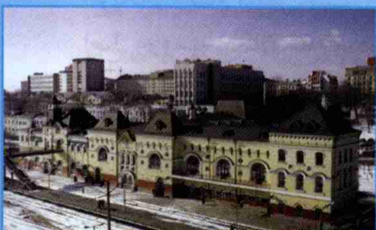
ولادی وستوک جایگاه باشگاه فوتبال اف.سی. لاچ-انرژیا ولادی وستوک(FC Luch-Energiya Vladivostok) می‌باشد که در لیگ دسته اول مسابقات روسیه بازی کرده است. باشگاه بسکتبال اسپارتاک پریمورژه(Spartak Primorje) نیز در لیگ برتر بسکتبال روسیه رقابت می کند.

بسکتبال اسپارتاک پریمورژه

فوتبال اف.سی

اقتصاد

صنایع عمده این شهر عبارتند از کشتیرانی، ماهیگیری. ماهیگیری تقریبا چهار پنجم از تولیدات تجاری و الباقی محصولات غذایی ۱۱ درصد را تشکیل می‌دهند. یکی از منابع اصلی در آمد برای ساکنان شهر، واردات ماشین‌های ژاپنی است. تقریباً یک سوم از کارگران در پریمورسکی کرای(Primorsky Krai)، با صنعت واردات خودرو در تماس هستند. در سال‌های اخیر، دولت روسیه، تلاش‌هایی برای بهبود این صنعت در شهر انجام داده است. کالاهای صادراتی عمدتاً عبارتند از ماهی، چوب و الوار، انواع فلزات و کشتی. کالاهای وارداتی عمدتا شامل دارو، لباس، کفش، خودرو، لوازم خانگی و کشتی می‌باشند.

حمل و نقل

ولادی وستوک نقطه آغاز بزرگراه یوسوری(Ussuri Highway) به شهر خاباروفسک (Khabarovsk) - یعنی شرقی‌ترین قسمت از بزرگراه ترنس سیبریه (Trans-Siberian High-way)- می‌باشد که از مسیر نووسیبریسک به مسکو و سن پترزبورگ می‌رود. بزرگراه اصلی دیگری از سمت شرق به شهر ناخودکا (Nakhodka) و از سمت جنوب به شهر خاسان (Khasan) می‌رسد که در ۱۲۹ کیلومتری غرب ولادی وستوک و مرز بین چین، کره‌شمالی و روسیه واقع است.

راه آهن ترنس سیبریه به منظور ایجاد ارتباط میان روسیه اروپایی با ولادی وستوک-که مهمترین بندر اقیانوس آرام در روسیه است- احداث شد. ساخت این خط آهن در سال ۱۹۰۵ به اتمام رسید که با عبور از چندین شهر اصلی روسیه از مسکو به ولادی وستوک می‌رسد. بخشی از این راه آهن، معروف به خط شرقی چینی(Chinese Eastern Line)، با عبور از شهر هاربین(Harbin) وارد منطقه منچوری(Manchuria) و چین می‌شود. در دوره شوروی سابق، موقعیت شهر ولادی وستوک به عنوان یک شهر

ممنـوع الـورود بدین معنا بود که گردشـگرانی که از ژاپن می آمدنـد تا با راه آهن ترنس سـیبریه عازم غرب شوند، می‌بایسـت در بندر ناخودکا(Nakhodka) سوار و پیاده شـوند. امروزه، ولادی وستوک به عنوان مبدا اصلی بخش ترنس- سیبریه‌ای از پل تنگه اروپا -آسیا(Eurasian Land Bridge) عمل می کند.

فرودگاه بین‌المللی ولادی وستوک

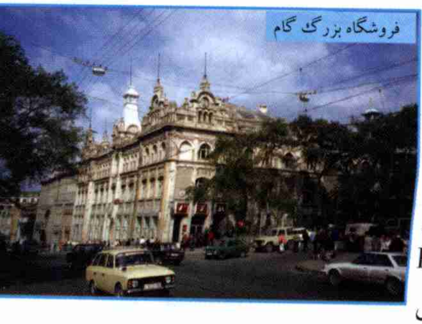
(Vladivostok International Airport)

از طریق خطوط هوایی با کشورهای ژاپن، جمهوری خلق چین، کره شمالی، کره جنوبی، امریکا و ویتنام متصل است. همچنین از چندین شهر اصلی روسیه امکان سفر هوایی به ولادی وستوک وجود دارد.

حمل و نقل درون شهری

در ۲۸ جـون(۷ تیر) ۱۹۰۸، نخسـتین خط تراموا (واگن برقی) در ولادی وستوک در راستای خیابان اسو تلانسکایا (Svetlanskaya) از ایستگاه راه آهن در خیابـان لوگوایا(Lugovaya) آغاز به کار کرد. در ۱۹ اکتبر(۱۷مهر) سـال ۱۹۱۲، نخستین خودروهای چوبی ساخت بلژیک در شهر مورد استفاده قرار گرفتند. امروزه، وسـایط نقلیه عمومی شـامل اتوبوس برقی، اتوبوس، تراموا، قطار و قایق می‌باشـند. ایسـتگاه قایق‌های سـاحلی(Coastal Ferries Station)، نیـز جهت رفتن به جزایر راسکی(Russky) و پوپوف(Popov) - بخشی از مجمع الجزایری که از جنوب شهر ولادیوستوک تا کره شمالی امتداد یافته‌اند - وجود دارند.

فروشگاه بزرگ گام

مراکز خرید

بازارهای محلی بسیاری در سطح شهر یافت می‌شوند. یک فروشگاه بزرگ گام (GUM) در خیابان اسو تلانسـکایا(Svetlanskaya)، مقابل میدان پلوشـاد بورتسوی رولوتسی(Ploschad Bortsoy Revolutsy) قـرار دارد. مغازه‌های لوازم الکترونیکی کمی آنطرف‌تر (به طرف شرق) قرار دارند.

مجتمع تجاری مرکزی (Central Shopping Complex)

این مجتمع درست در راستای خیابان اصلی یو۱ اسوتلانسکایا(Ul. Svetlanska-ya) در نزدیکی میدان مرکزی قرار گرفته است.

مرکز خرید شاخ طلایی((Golden Horn shopping center(Zolotoy Rog)

این مرکز مخصوص خرید بانوان بوده یعنی ورود آقایان ممنوع است. اما ساختمان آن جالب‌تر و دیدنی‌تر از کالاهایی است که در آنجا عرضه می‌شوند. این ساختمان در سال ۱۸۸۰ توسط یک تاجر محلی به عنوان هتلی با یک سالن کنسرت ساخته شد که در سال ۱۹۰۵ در آتش سوزی ویران شد و بعدها دوباره کاملا بازسازی شد. به این ساختمان بعدا یک سالن تئاتر جوانان، یک سالن تئاتر نمایشی اضافه شد. اغلب کالاهای آن مختص بانوان می‌باشند ازجمله: لباس (کت‌های خزدار)، کفش، جواهرات و سایر ملزومات زنانه.

مرکز خرید تنترالنی

(Tsentralny Chopping Center)

بهترین مرکز خرید با محیطی پر از نقش و نگار و تزئینات می‌باشد. نمای داخلی از سنگ مرمر است و آسانسورهای وسیع و سقف گنبدی شیشه‌ای لذت خرید را بیشتر می کنند.

فروشگاه دولتی جی.او.یو.ام، مرکز خریدی به سبک گوتیک

(State Department Store) (GOUM)

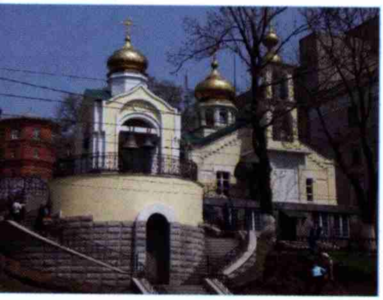
این مرکز در سال ۱۹۰۰ توسط معمار آلمانی به نام جانگلدل(Junghendel) ساخته شد و یکی از معماری های جالب به سبک گوتیک می باشد. امروز بیشتر یک موزه است تا فروشگاه و قیمت سوغات در آنجا مناسب می‌باشد، با این حال اماکن دیگری در مرکز تجاری شهر یافت می‌شوند که اجناس ارزانتری دارند.

بازار اسپورتیونایا(Sportivnaya)

بزرگ‌ترین بازار در شهر ولادی‌وستوک می‌باشد. دالان‌های پر پیچ و خم این بازار مملو از فروشندگانی می‌باشد که همه نوع جنسی را عرضه می کنند. اجناس چینی در اینجا حضور گسترده‌ای دارند و واردات کالاهای چینی فراوان است. طیف وسیع مواد غذایی که در این بازار به فروش می‌رسد شگفت‌آور و کمی غیرمعمول است.

میر پریاژی(Mir Pryazhi)

مکانی ایده‌آل برای خرید صنایع محلی از جمله جواهرات دست ساز و لباس می‌باشد. این مغازه‌ها کاموا و صنایع دستی نیز می‌فروشند.

دیدنی ها

اماکن مذهبی

کلیسای رویای بانوی ما
(Church of the Dormition of Our Lady)

این کلیسا در سال ۱۸۷۶ به عنوان یک آسایشگاه توسط کلیسای رویای اولیه، در نزدیکی آن ساخته شد. این کلیسا در جریان انقلاب سالم ماند در حالیکه کلیسای دیگر خراب شد.

موزه‌ها

موزه منطقه‌ای تاریخ آرسنوف(Arsenev Regional History Museum)

این مکان در سال ۱۹۰۶ ساخته شده و بیشتر یک موزه تاریخ طبیعی است که تعدادی از اشیاء دوره استالین را در خود حفظ نموده است. اشیائ بسیاری از بومیان اولیه، پیش از به وجود آمدن روسیه و تکنیک‌هایی که برای شکار و زنده ماندن به کار می‌بردند، به نمایش گذاشته شده‌است، این ساختمان دارای دو طبقه با اتاق‌های موضوعی است.

موزه آوازه جنگ (Museum of the Battle Fame)

این موزه در ساختمان زیبای قدیمی و پر از ستون قرار دارد. این موزه عمدتا با تاریخچه گشت مرزی (علیرغم نام جنگی آن) هماهنگ شده‌است.

موزه دژ ولادی وستوک(Museum Vladivostok Fortress)

این استحکامات نظامی مشرف به دریا، بیش از یک قرن پیش، برای دفاع در مقابل حمله ژاپن ساخته شده‌اند. امروزه، این زمین‌ها انباشته از بمب‌های خنثی شده، اسلحه‌ها و وسایل نقلیه نظامی کوچک می‌باشد. داخل این دژ، بازسازی شده است و در آن انواع اسلحه، بمب و ماکت‌هایی از دژ به چشم می‌خورند. این دژ درست در شمال آکواریوم قرار گرفته است اما بهترین مسیر برای رسیدن به آنجا، از خیابان زاپادنایا (Zapadnaya) می‌باشد.

زیردریایی C-۵۶ (C-56 Submarine)

به سمت شرق از میدان بورتسوف رولوتسی و نزدیک نمونه بازسازی شده طاق نصرت -که در اصل در سال ۱۹۰۲ برای تزار نیکولاس دوم ساخته شد- زیردریایی بزرگ سبز و خاکستری رنگ S-۵۶ به چشم می‌خورد. تجهیزات بسیاری در آنجا مشاهده می‌شوند (به علاوه عکس‌ها) اما بهترین چیز این است که درون زیردریایی بروید که ده کشتی آلمانی را در زمان جنگ جهانی دوم غرق نموده است.

موزه ارتش مرزی (Museum of Frontier Troops)

این موزه یکی از چند بنای یادبود واقع در خیابان آرام پوشینسکایا (Pushkins-kaya) است که به سبک معماری دوره شوروی در سال‌های ۱۹۳۰ و ۱۹۴۰ ساخته شده‌است.

بناها و مکان‌های دیدنی

قلعه‌های ولادی وستوک (Vladivostok Fortress)

زمانی، ولادی وستوک یکی از مستحکم‌ترین قلعه‌های ساحلی دنیا به شمار می‌رفت و از استحکامات بتنی آن به عنوان سنگر برای دفاع از شـــهر استفاده می‌شد که هنوز در پای کوه‌ها، امتداد جاده‌ها و کنار دریا قابل مشاهده است. در این شهر قلعه‌های زیادی از دوره‌های مختلف وجود دارد.

قلعه شماره هفت (Fort No 7)

شانزده دژ محافظ، اطراف شهر ولادی وستوک را احاطه نموده‌اند . بهترین و ارزشمندترین آنها قلعه شماره هفت است که بر بالای تپه‌ای در ۱۴ کیلومتری از شمال مرکز شهر قرار گرفته است. این قلعه هزار و پانصد متر تونل دارد که بسیاری از قسمت‌های آن از آخرین بار که مقر ۴۰۰ سرباز بوده؛ دست نخورده باقی مانده است.

بنای یادبود استپان اوسیپویچ ماکاروف (Stepan Osipovich Makarov Monument)

بنای یادبودی از فرمانده نیرو دریایی و اقیانوس شناس برجسته است که در توسعه کشتی سازی روسی نقش بسزایی را ایفا نمود. این بنا در میدان لوگُوایا (Lugovaya) قرار دارد.

میدان پلوشاد بوتسوف رِولوتسی(Ploschad Bortsov Revolutsy)

یا میدان مرکزی، واقع در خیابان اسوتلانسکایا، بین ناحیه آلئوتسکایا (-Aleuts kaya) و خیابان اوبورویچا(Uborevicha) می‌باشد. این میدان مکان مناسبی برای استراحت و تماشای افراد محلی در اوقات فراغت می‌باشد. یک جفت مجسمه بزرگ به عنوان یادبود از جنگندهای نیروهای شوروی در خاور دور و به بزرگداشت کسانی که این خاک دور افتاده از قلمرو روسیه را به تصرف حکومت بولشویک درآوردند، در این میدان بنا شده‌است. ساختمان بزرگ اداری منطقه نیز، از آنسوی میدان جلوه گری می کند.

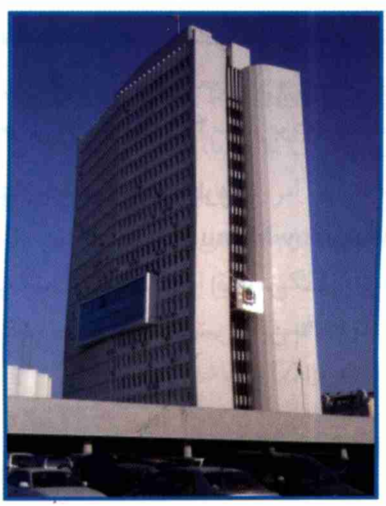

ایستگاه قطار ولادی وستوک (Vladivostok Train Station)

این ایستگاه در اصل در سال ۱۹۱۲ ساخته شد و از آن زمان با دقت چند بار نوسازی شده‌است.ساختمان ایستگاه قطار به سبکی خاص و با معماری ویژه ای ساخته شده. و بر روی دیوارهای داخلی آن نقاشی هایی وجود دارد.

کاخ سفید (White House)

ساختمان چند طبقه یکپارچه از سنگ سفید مرمر که در سمت غربی میدان بورتسوف رولوتسی(Bortsov Revolutsy) قرار گرفته و اقامتگاه فرماندار منطقه می‌باشد. این ساختمان در سال ۱۹۸۳ توسط معمار ای. رُزونوف (E.Rosanov) طراحی شده‌است.

بنای یادبود رزمندگان نیروهای شوروی در خاور دور

(Monument to the Fighters for Soviet Power in the Far East)

این بنای باشکوه در میدان بورتسوی رولوتسی قرار گرفته است. این میدان محل تجمع و گردهم آیی مردم است و جمعه بازار نیز در آن برگزار می گردد.

ساختمان شماره ۱۵ (No 15)

این ساختمان که سابقاً بسیار مجلل بوده در راستای خیابان آلتسکایا(Aleutskaya) قرار دارد. این ساختمان زرد رنگ، جنب دفتر شرکت کشتیرانی خاور دور واقع است، که زمانی منزل یول براینر، هنرپیشه معروف بود.

بانک پرموری (Bank Prymorye)

این ساختمان در زمان شوروی سابق به عنوان مرکز فرماندهی کل نیروی دریایی امپراتوری و مکانی برای دفاتر کا . گ. ب(KGB) (سازمان امنیت شوروی) احداث شد. یک گذرگاه زیرزمینی مخفی در زیر این ساختمان حفر شده بود که تا تپه امتداد داشت.

طاق نصرت (The Triumphal Arch)

زمانی که تزار دوم جهت نظارت بر آخرین مرحله ساخت راه آهن ترنس سیبریه به ولادی وستوک آمد، مردم و مقامات شهر این طاق نصرت را بنا نمودند. بعداً کمونیست‌ها که علاقه‌ای به سنبل‌های سلطنتی نداشتند، آن را منهدم

کردند. در سال ۲۰۰۰ طرح‌هایی از طاق اصلی در میان اسناد بایگانی شده در موزه آرسنیف (Arseniev) پیدا و طاق اصلی بازسازی شد.

فانوس دریایی(Lighthouse)

فانوس دریایی ایگرشل(Egershel) صدمین سالگرد ساخت خود را در سال ۲۰۱۰ جشن گرفت و با وجود اینکه فضای بزرگی ندارد و نمی توان به داخل آن رفت، اما ارزش دیدن را دارد. قدم زدن در آنجا در صورتی که هوا مساعد باشد خوب است و از فراز آن چشم‌انداز زیبایی به جزیره راسکی و دریا وجود دارد.

اداره مرکزی ناوگان کوچک سیبریه‌ای(Siberian Flotilla Headquarters)

این ساختمان توسط یک مهندس نیرو دریایی طراحی شده‌است که در جنگ‌های روس-ژاپن در سال ۱۹۰۴ و ۱۹۰۵ شرکت داشته است.

اداره پست و تلگراف(Post and Telegraph Office)

این ساختمان باشکوه، از زمان احداث در سال ۱۸۹۷ تا کنون همچنان مکان اداره پست و تلگراف است.

برج لانه عقاب(Eagle's Nest Mount)

این برج دیده بانی به ارتفاع ۱۹۹ متر، مرتفع‌ترین ساختمان در مرکز شهر است.

راه آهن قطار کابلی (Funicular Railway)

بدون شک یکی از جاذبه‌های محبوب در ولادی وستوک، عملکرد روان و ملایم این نوع قطارها در خاور دورمی‌باشد. قطار کابلی دوطرفه در هر دقیقه یک بار به طور تفریحی از تپه‌ای ۱۰۰ متری بالا می رود. در آن بالا، می‌توانید از طریق زیرگذری به پایین خیابان سوخانوا(Sukhanova) بروید و از کنار ساختمان‌های دانشگاه فنی دولتی خاور دور چشم‌انداز بی نظیری به شهر داشته باشید.

آکواریوم(Aquarium) یا اُشناریوم(Oceanarium)

در شمال بندر اسپروتیونایا(Sportivnaya) قرار دارد. این آکواریوم در سال ۱۹۹۱ در دو بخش افتتاح شد: بخش موزه و نمایش زنده. در بخش موزه آن، موجودات و حیواناتی که در سواحل و دریاهای خاور دور وجود دارند، مشاهده می‌شود. علاوه بر این نمونه‌هایی از حیواناتِ در حال انقراض و مرجان‌ها نیز در آن وجود دارند.

در بخش نمایش زنده، بیش از ۱۸۰۰ نمونه از انواع موجوداتی که در خلیج پطر کبیر و ... زندگی می کنند، گرد آوری شده‌است. یک مکان خاص نیز برای دلفین‌ها در این آکواریوم در نظر گرفته شده‌است.

از دیگر دیدنی‌های شهر می‌توان این موارد را نام برد:

یادواره رزمندگان نیروهای شوروی در خاور دور(Memorial to the Fighters for the Soviet Power in the Far East)، مجسمه لنین(Lenin Statue)، لنگرگاه اسپورتیونایا (Sportivnaya Harbor)، یادواره نیرو دریایی(Naval Memorial) و سالن تئاتر پوشینکی(Pushkinsky Theatre) است.

جشنواره‌ها

جشنواره بین المللی فیلم کشورهای آسیایی و اقیانوس آرام

(Vladivostok International Film Festival of Asian-Pacific Countries)

زمان برگزاری این جشنواره هرساله در ماه جون(خرداد) است. این جشنواره در سال ۲۰۰۳ شروع شد. در این جشنواره، میان تهیه کنندگان فیلم‌های کوتاه، انیمیشن، کمدی، خانوادگی، درام و ... رقابت است.

ولگا گراد(Volgograd)

جغرافیای طبیعی

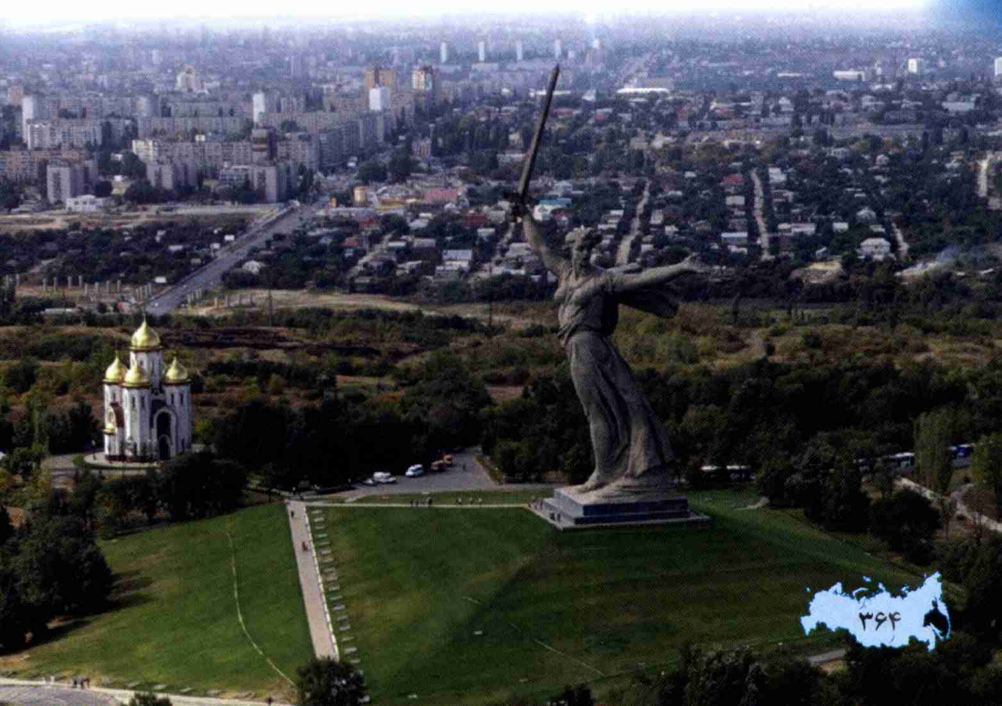
ولگاگراد، یک شهر صنعتی مهم در جنوب غربی روسیه، مرکز اجرایی استان ولگاگراد است. این شهرحدود ۹۱۴ کلیومتری جنوب مسکو و ۳۷۱ کیلومتری شمال غربی آستاراخان واقع و در سواحل غربی رودخانه ولگا قرار گرفته است. این شهر ۵۶۵ کیلومتر مربع مساحت دارد وطول آن از شمال به جنوب حدود ۸۰ کیلومتراست.

آب و هوا

ولگاگراد دارای آب و هوایی نیمه خشک و اقلیم نواحی استپی می‌باشد.

جغرافیای انسانی

جمعیت در سال ۲۰۱۰ در حدود ۱,۰۲۱,۲۴۴نفر بوده است.

جدول آب و هوای ولگا گراد — **بارش**(میلی‌متر) **دمای روزانه** (سانتی گراد)

ماه		ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال
میانگین دمای روزانه	بیشترین	-۴	-۴	۲	۱۴	۲۱	۲۶	۲۹	۲۷	۲۱	۱۲	۳	-۳	۱۲
	کمترین	-۸	-۱۰	-۴	۴	۱۰	۱۵	۱۷	۱۶	۱۰	۴	-۲	-۷	۴
میانگین کل بارش		۱۹	۱۶	۱۵	۲۱	۳۰	۳۷	۲۶	۲۱	۲۰	۲۲	۲۲	۲۶	۲۷۴

تاریخچه

نام قدیمی این شهر تساریتسین(Tsaritsyn) است. البته این نام نه به این شهر، بلکه به جزیره‌ای در ولگا اشاره داشته. ریشه این نام به کلمه ترکی " ساری-سو" (آب زرد) یا "ساری-سین"(جزیره زرد) برمی گردد. ولگاگراد، با نام قبلی استالینگراد(Stalingrad)، از فرهنگ و تاریخچه‌ای غنی برخوردار است. این شهر در قرن ۱۶ به عنوان دژی به منظور محافظت از بازرگانان در مسیر رود ولگا بنا شد. رودخانه ولگا همواره به عنوان مسیری برای تجارت داخلی و بین المللی از اهمیت بسزایی برخوردار بوده است. این شهر در دوران حکومت شوروی سابق به سرعت گسترش یافت. در خلال جنگ داخلی، کارخانجات متعددی ویران شده و بعدها مجددا بازسازی شدند و تولیدات آنها به طور قابل ملاحظه‌ای افزایش یافت. ولگاگراد تا پیش از آغاز جنگ جهانی دوم، یکی از مراکز پیشتاز صنعتی در شوروی سابق به شمار می‌رفت. این شهر زیبا بر اثر حمله آلمان نازی در طول جنگ کاملاً ویران شد. یکی از بزرگ‌ترین جنگ‌های جهانی دوم، یعنی جنگ استالینگراد (Battle of Stalingrad)، در جلگه‌های ولگا و دون(Don) به وقوع پیوست. این جنگ به مدت ۶ ماه به طول انجامید و بیش از ۲ میلیون سرباز، ۲۰۰۰ تانک، ۲۶۰۰۰ انواع اسلحه انفرادی و خمپاره‌انداز و نیز ۲۰۰۰ هواپیمای جنگی در طی آن از بین رفتند. آلمان‌ها تا آن زمان بسیاری از مرزهای شوروی را اشغال کرده بودند، لذا شهر استالینگراد در سرانجام جنگ نقشی محوری داشت. شعار اصلی این بود می‌جنگیم تا بمیریم، عقب نمی نشَینیم. امروزه ولگاگراد شهری مدرن و پیشرفته است که بناهای یادبود جنگ، نشانی از تاریخ افتخارآفرین و شکوه این شهر دارد.

تحصیلات

لیست دانشگاه‌های ولگاگراد به قرار زیر است:

دانشگاه دولتی ولگاگراد(Volgograd State University)

دانشگاه فنی دولتی ولگاگراد
(Volgograd State Technical University)

دانشگاه پزشکی دولتی ولگاگراد
(Volgograd State Medical University)

دانشگاه دولتی معماری و مهندسی عمران ولگاگراد
(Volgograd State University of Architecture and Civil Engineering)

آکادمی صنعتی ولگاگراد (Volgograd Academy of Industry)

آکادمی مدیریت بازرگانی ولگاگراد
(Volgograd Academy of Business Administration)

دانشگاه دولتی فن تعلیم ولگاگراد
(Volgograd State Pedagogical University)

اف.سی روتور ولگا گراد

اف.سی ولگا گراد

ورزش

این شهر نیز مانند اغلب شهرهای روسیه امکانات ورزشی بالایی دارد. همچنین چندین تیم مختلف در آن فعال‌اند ازجمله: باشگاه‌های اف.سی ولگا گراد(FC Volgograd) و اف.سی روتور ولگاگراد(FC Rotor Volgograd)، دو باشگاه فوتبال هستند که در لیگ روسیه بازی می کنند.

اقتصاد

شهر جدید ولگاگراد، همچنان شهر صنعتی مهمی در روسیه محسوب می گردد. صنایع موجود در این شهر شامل کشتی‌سازی، پالایش نفت، تولیدات آهن، فولاد و آلومینیوم، ساخت ماشین آلات و وسایل نقلیه و محصولات شیمیایی است. یک نیروگاه برق وسیع نیز در فاصله کمی از شمال شهر ولگاگراد قرار گرفته است.

حمل و نقل

یکی از انشعابات اصلی راه آهن پری ولگا(Pri Volga Railway) در شهر ولگاگراد قرار دارد. این ریل، شـهر ولگاگراد را به شـهرهای مسـکو، سـاراتوف(Saratov)، آسـتاراخان، منطقـه دونبـاس(Donbas) اوکراین، کوه‌های قفقاز و سـیبریه متصل می‌سـازد. این خط آهن که در انتهای شرقی کانال ولگا-دون(Volga-Don Canal) قرار گرفته اسـت، در سال ۱۹۵۲ به منظور ایجاد ارتباط میان دو رودخانه بزرگ در روسیه جنوبی افتتاح شد. جاده اروپایی ای.چهـل(European route E40)، طولانی‌ترین مسـیر اروپایی اسـت که از میان شـهر ولگاگراد گذشته و شهر کالاییس(Calais) در فرانسـه را به شـهر ریـدر(Ridder) قزاقسـتان متصل می‌سـازد. بزرگراه M6 نیز که رابط میـان مسـکو و دریـای خزر است، از این شهر می گذرد. احداث پل جدید بر روی ولگا از سال ۱۹۹۵ آغـاز و در اکتبر(مهر) سـال ۲۰۰۹ به اتمام رسید.

ایستگاه راه آهن پری ولگا

فرودگاه بین المللی ولگاگراد(Volgograd International Airport)

مترو تراموای ولگاگراد

ارتباط هوایی به شهرهای اصلی روسیه و نیز شهرهای خارجی چون آنتالیا در ترکیه (Antalya)، ایروان پایتخت ارمنستان- و آکتاو(Aktau) -بندری در قزاقستان- را میسر ساخته است.

سیستم حمل و نقل عمومی ولگاگراد شامل یک خط قطار شهری معروف به مترو تراموای ولگاگراد(Volgograd me-trotram) است که از نوع متروی سبک(Light Rail) است و یک خط به طول ۱۷/۵ کیلومتر با ۲۲ ایستگاه دارد. سایر امکانات حمل و نقل عمومی محلی نیز متشکل از اتوبوس، واگن برقی و تراموا می‌باشد.

مراکز خرید

خرید در ولگاگراد، حسی جالب را در انسان ایجاد می کند، چراکه می توان همه چیز اعم از اجناس روسی یا ترکیبی از کالاهای غربی و سایر ملل را در این مراکز یافت. گشتن در میان دنیایی از فروشگاه‌های عرضه کننده عتیقه جات، لوازم خانگی، لوازم آرایشی و نیز موزه‌ها، رستوران‌های غذای محلی، صنایع دستی و لوازم خارجی، همچون نوعی ماجراجویی است. بازارهای به سبک غربی فراوانند، اما بازارهای کوچکتر روسی برای خرید اجناسی به مراتب ارزانتر مناسبند. مراکز خرید اندکی در این شهر وجود دارند. مهم‌ترین آنها عبارتند از:

فروشگاه بزرگ ایوروپا سیتی(Evropa City Mall)

می توانید جدیدترین مدها، سرگرمی‌ها، موسیقی و فیلم را در آن بیابید.

مرکز خرید پیرامیندا (Piraminda)

هرآنچه که بخواهید را عرضه می کند و فضایی برای سرگرمی‌های شبانه نیز دارد.

بازار مرکزی(Central Market) نیز یکی دیگر از مراکز خریدی است که در مرکز شهر قرار دارد.

اماکن دیدنی

بنای یادبود مادرلند(The Motherland Calls)

این بنای ۸۵ متری، در زمان ساخت در سال ۱۹۶۷، یکی از بلندترین بناهای ایستاده در نوع خودش در دنیا بوده است. کلمه مادرلند به معنی محل تولد است. مجسمه‌این خانم۵۲ متر و شمشیر آن ۳۳ متر است. این مجسمه بر روی تپه ماماییو کورگان قرار دارد. از پائین تا ابتدای این مجسمه، دویست پله وجود داردکه نماد دویست روز نبرد استالینگراد است. در ساخت این مجسمه از ۷,۹۰۰ تُن بتون استفاده شده‌است. از طرح این مجسمه، در نقشه و نماد ملی استان ولگاگراد استفاده شده‌است.

تپه مامایو کورگان(Mamayev Kurgan)

بلندترین نقطه شهراست که بر روی گورستانی باستانی قرار گرفته و جنگ‌های شدیدی در طول نبرد استالینگراد در این منطقه روی داده است. امروزه روی این تپه یک موزه در فضای باز به همراه بنایی دایره‌ای شکل وجود دارد که نام بیش از شش هزار سرباز روسی که در جنگ جان خود را از دست داده‌اند، روی آن نوشته شده‌است.

مشعل دائمی(Eternal Flame)

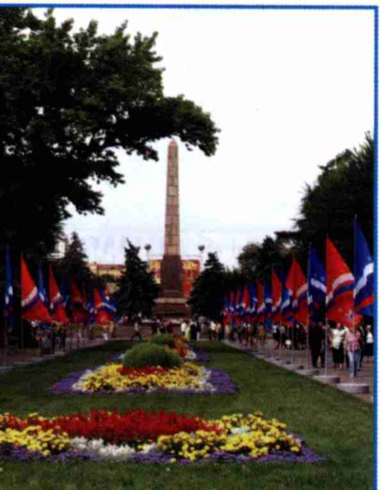
این مشعل نیز در تپه ماماییو قرار دارد که برای گرامی‌داشت یاد و خاطره کسانی که جان خود را برای این شهر زیبا از دست دادند، درست شده‌است.

موزه دولتی پانورامیک ولگاگراد
(Volgograd State Panoramic Museum)

در این موزه بیش از ۴۰۰۰ مجموعه به معرض نمایش گذارده شده‌است. از مهم‌ترین این مجموعه‌ها، نقاشی‌های پانورامیکی(وسیعی) است از جنگ ژانویه سال ۱۹۴۲ زمانی که ارتش روسیه از شهر در مقابل نیروهای آلمان دفاع نمود. در این موزه عکس، اسناد و آثار هنری نقاشان و صنعتگران محلی ارائه شده‌است. این موزه مخصوص تاریخچه جنگ است و نقاشی‌های وسیعی که بر پارچه‌های کرباس نقش بسته‌اند، وحشت حقیقی از جنگ جهانی دوم و عزم این کشور در دفاع از مرزهایش را به ثبت رسانیده‌اند.

خانه پائولوف (Pavlov's House)

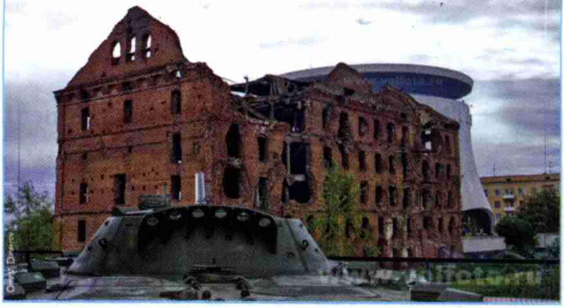
در مرکز شهر و یکی دیگر از مکان‌های تاریخی شگفت انگیز از جنگ جهانی دوم است. این خانه متعلق به فردی به نام اس.جی.تی یاکوف پائولوف(Sgt. Yakov Pavlov) است که در سال ۱۹۴۲ مورد حمله سربازان آلمانی قرار گرفت. می گویند تعداد آلمانی‌هایی که وی در دفاع از خانه اش کشت، بیشتر از کل آلمانی‌هایی است که در حمله به فرانسه در سال ۱۹۴۰ کشته شدند. اکنون این خانه بازسازی شده‌است و تندیس‌هایی در جلو و پشت آن نصب گردیده‌اند .

کوه لیسایس گورا (Lysays Gora)

این تپه ۱۴۰ متری یکی از نقاط نزدیک به تپه ماماییو است که از موقعیت استراتژیک بسیار خوبی برخوردار بوده است. این تپه هنوز مین‌ها و پوکه گلوله‌هایی را که در بمباران جنگ جهانی دوم نثار این کوه شد به یادگار حفظ نموده است. یک ستون سنگی هرمی شکلی به ارتفاع ۲۰ متر، به گرامی داشت خاطره کشته شدگان در این تپه افراشته شده‌است.

برج دیده بانی(Watchtower)

در مجموعه آتش نشانی در مرکز شهر قرار گرفته است. این برج در زمانی که نام این شهر تزاریزین(Tsarisin) بود بنا شد و امروزه سنبل مردم ولگاگراد می‌باشد. برج، با همان شکوه قبلی و به سبک معماری دوره تزار و آجرهای قرمز رنگ، بازسازی شده‌است.

خرابه‌های باستانی استیم میل(Old Steam Mill Ruins)

پس از آنکه بخش عظیمی از شهر در جنگ جهانی دوم ویران شد، یک ساختمان هنوز به حالت خرابه پابرجا مانده است تا یادگاری از جنگ باشد. این خرابه‌ها در کنار موزه پانورامیک واقع شده و یقینا ارزش بازدید را دارند.

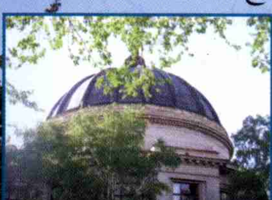

مجسمه عظیم الجثه لنین (Giant Statue of Lenin)

درمنتهی الیه جنوبی شهر- جایی که شبکه کانال‌های ولگا- دون(Volga-Don Channel System) آغاز می‌شوند. مجسمه عظیم الجثه لنین وجود دارد. با استفاده از گشت رودخانه می‌توانید تمام شکوه این مجسمه را از نزدیک ببینید.

افلاک نما ولگاگراد (Volgograd Planetarium)

این افلاک نما، هدیه کشور آلمان پس از جنگ است. از آنجا که تعداد افلاک نما در روسیه محدود است، این افلاک نما یک امتیاز محسوب می گردد. رصدخانه کوچکی با یک تلسکوپ نیز در آنجا وجود دارند. این افلاک نما در خیابان گاگارین (Gagarin) قرار دارد و در سال ۱۹۵۴ افتتاح شده‌است.

سد ولگا (The Volga Embankment)

یکی از بخش‌های زیبای شهر است. در تابستان، اجرای موسیقی زنده در فضای باز برگزار می گردد. قایق‌های تفریحی کروز(Cruise) در پشت سد لنگر انداخته‌اند و تماشای مردمی که سوار این کشتی‌ها می‌شوند و در پایان روز رضایتمندانه پیاده می‌شوند، هیجان انگیز است.

جشنواره‌ها

جشنواره‌های ولگاگراد، بینشی درباره ساختار فرهنگی ولگاگراد ارائه می‌نمایند. ولگاگراد شهرت خود را از زمانی به دست آورد که در جریان جنگ جهانی دوم مبدل به مرکز ساخت انواع اسلحه شد. البته، به خاطر برگزاری جشنواره‌های پرشور نیز محبوبیت دارد. جشنواره‌ها و رویدادها زمانی مناسب برای خرید در این شهرنیز می‌باشند. جشنواره تلویزیونی نیز مکانی فوق العاده برای خرید فیلم‌های جدید و سایر اسباب و لوازم می‌باشد. این جشنواره یک رویداد فصلی می‌باشد.

جشنواره‌های چند فرهنگی ولگاگراد-جشنواره ماسلیانیتسا
(Multicultural Volgograd Festivals—Festival of Maslyanitsa)

در آخرین هفته‌های فصل زمستان، جشن بی نظیری به نام شرووتاید(Shrovetide سه روز قبل از چهارشنبه توبه) یا هفته پنکیک در ولگاگراد برگزار می‌شود. هفته پنکیک روسی(Pancake Week) را ماسلنیتسا نیز می‌نامند. این جشنواره معمولا در ماه فوریه(بهمن) اتفاق می‌افتد. مردم در این شهر لباس‌های محلی می‌پوشند و در دسته‌های کوچک و صفوف منظم به راه می‌افتند. این جشنواره ابتدا جهت خوش آمد گویی به بهار آغاز شد اما اکنون از اهمیت فرهنگی بیشتری برخوردار شده‌است، به نحوی که مردم از هر قشر و فرقه‌ای در جشن شرکت می کنند. چند هفته پس از این جشنواره ، جشن تپه سرخ (Red Hill) در ولگاگراد برپا می‌شود. صرف نظر از جشن و سرور، این روز برای مراسم ازدواج، بسیار فرخنده و مبارک به نظر می‌رسد.

جشنواره‌های سنتی ولگاگراد-جشنواره ترویستا

(Traditional Volgograd Festivals—Festival of Troitsa)

این جشن در اصل یک عید سنتی محلی است که به اندازه جشنواره‌های ملی حائز اهمیت می‌باشد. طبق سنت‌ها، سقف خانه‌ها باید با شاخه‌های درختان غان پوشیده شود. همین‌طور، می‌بایست بین مردم حلقه‌های گل از درخت غان ردوبدل شود. این جشنواره چند هفته قبل از عید پاک-همیشه در روز یک شنبه- برگزار می گردد. این عید منسوب به عید تثلیث یا عید گلریزان(Trinity Holiday عید پنجاهه) نیز می‌باشد.

کالنینگراد(Kaliningrad)

جغرافیای طبیعی

بندر کالنینگراد، مرکز اجرایی استان کالنینگراد می‌باشد. این شهر از لحاظ جغرافیایی از بقیه کشور جدا و بین لهستان(Poland) و لیتوانی(Lithuania) در ساحل دریای بالتیک واقع شده‌است. استان کالنینگراد با وسعت ۱۵,۱۰۰ کیلومتر مربع، در غرب روسیه، بر روی دهانه رودخانه پریگولیا(Pregolya) یا پریگل(Pregel)- که قابل کشتیرانی می‌باشد و به مرداب ویستولا(Vistula) (خلیج کوچکی در دریای بالتیک) می‌ریزد- قرار گرفته است. مساحت این شهر ۲۱۶ کیلومتر مربع می‌باشد.

آب و هوا

کالنینگراد یکی از معتدل‌ترین آب وهواها را در روسیه دارد و از معدود بنادر روسیه است که در طول سال یخ نمی بندد. تابستان بهترین زمان برای گذران ایام تعطیلی در این شهر است و مردم می‌توانند از قدم زدن در ساحل ماسه‌ای لذت ببرند.

جدول آب و هوای کالینگراد **بارش**(میلی‌متر) **دمای روزانه** (سانتی گراد)

ماه		ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال
میانگین دمای روزانه	بیشترین	۰	۱	۵	۱۲	۱۸	۲۰	۲۲	۲۲	۱۷	۱۲	۵	۲	۱۱
	کمترین	-۲	-۳	-۱	۳	۸	۱۱	۱۳	۱۳	۹	۶	۱	-۲	۵
میانگین کل بارش		۴۸	۴۱	۳۹	۲۹	۳۴	۵۵	۵۳	۶۳	۵۴	۶۱	۵۳	۵۴	۵۸۳

زمستان‌های کالینگراد به مراتب قابل تحمل‌تر از زمستان‌های خشک و خشن مسکو و سن پترزبورگ می‌باشد. به‌طور متوسط هفت الی ده روز در هر ماه بارندگی دارد. در زمستان، باران تبدیل به برف می‌شود.

جغرافیای انسانی

طبق سرشماری سال ۲۰۱۰، جمعیت این شهر ۴۳۱,۵۰۰ نفر می باشد که نسبت به سال ۲۰۰۲ که جمعیت آن در حدود ۴۳۰,۰۰۰ نفر بوده، افزایش داشته است. ترکیب جمعیتی این شهر را ۷۷/۹ درصد روس، ۸ درصد بلغارستان، ۷/۳ درصد اوکراینی، ۱/۹ درصد لیتوانیایی، ۰/۶ درصد آلمانی و ۰/۵ درصد لهستانی تشکیل می دهند.

تاریخچه

این شهر توسط شوالیه‌های تئوتونیک (Teutonic Knights) به عنوان قلعه‌ای در سال ۱۲۵۵ ساخته شد و در سال ۱۳۴۰ یکی از اعضای پیمان تجاری هانستیک (Hanseatic League) گردید. از سال ۱۴۵۷ تا ۱۵۲۵ مقر رسمی رئیس بزرگ شوالیه‌های تئوتونیک بود، و از سال ۱۵۲۵ تا ۱۶۱۸ محل سکونت دوک‌های پروسی محسوب می‌شد. طی جنگ جهانی اول (بین سال‌های ۱۹۱۴ الی ۱۹۱۸)، این شهر مبدل به صحنه نبرد نیروهای آلمان و روسیه شد. پس از جنگ، این شهر پایتخت استان پروس شرقی در آلمان شد. در طول جنگ جهانی دوم، شهر به شدت ویران شد و در سال ۱۹۴۵، پس از دو ماه محاصره به تصرف ارتش شوروی درآمد. طی قراردادی میان نیروهای متفقین در کنفرانس پوتسدام (Potsdam Conference) در سال ۱۹۴۵، اتحاد جماهیر سوسیالیست شوروی (USSR) این شهر و زمین‌های اطراف آن را ضمیمه خود نمود. در سال ۱۹۴۶ به افتخار رهبر شوروی ام.آی. کالنین (M. I. Kalinin)، نام شهر از کونیگسبرگ به کالنینگراد تغییر کرد. امروزه، مجادلاتی در زمینه تعویض نام کنونی شهر به نام سابق آن یعنی کونیگسبرگ وجود دارد، درست به همان ترتیبی که چندین شهر دیگر روسیه نام خود را به نام قبلی تغییر دادند.

تحصیلات

دانشگاه دولتی کالنینگراد

در این شهر مراکز آموزشی و پژوهشی متعددی وجود دارد. از جمله آنها: دانشگاه دولتی کانت(Kant State University) در سال ۱۵۴۴ تاسیس شده‌است و از دانشگاه‌های معروف شهر است. همچنین دانشگاه دولتی فنی کالنینگراد(Kaliningrad State Technical Uni-versity) که در سال ۱۹۳۰ تاسیس شده، ۶,۷۰۰ دانشجو دارد.

ورزش

فوتبال اف.سی

باشگاه فوتبال اف.سی بالتیکا کالنینگراد(FC Baltika Kaliningrad) در این شـهر قرار دارد که در لیگ دسته یک روسیه بازی می کند و بین سـال‌های ۱۹۹۶ الی ۱۹۹۸ نیز در لیگ برتر روسیه (Russian Premier League) به رقابت پرداخته اسـت. همچنین در سـال ۲۰۱۸، کالنینگراد میزبـان برخـی بازی‌هـا در جـام جهانی خواهد بـود. به همیـن منظور استادیومی خاص برای بازی‌های سال ۲۰۱۸ ساخته خواهد شد.

اقتصاد

کالنینگراد در سال ۱۹۹۶ به عنوان منطقه ویژه تجاری برگزیده شد. تولیدکنندگان و کارخانه داران برای تولید و کالاهایی که به روسـیه می‌فرسـتند از پرداخت حقوق گمرکی معاف می‌باشـند. یکی از سـه شـبکه تلویزیونی روسـیه از این شهر پخش می‌شـود. همچنین شـعباتی از کارخانجات خودروسـازی کادیـلاک(Cadillac)، بی.ام.و (BMW) و هامر(Hummer) نیز در این شهر قرار دارند. امروزه صنایع اصلی در شـهر شـامل صنایع تولیدی، کشتی سـازی، ماهیگیری و صنایع چوب می‌باشند. مقامات مسـکو اعلام کردند کـه وجود این کارخانجات، شـهر کالنینگراد را مبدل به هنگ کنگ روسـیه نموده اسـت. این منطقه، شـاهد افزایش معاملات تجاری با کشورهای عضو اتحادیه اروپایی و نیز افزایش رشد اقتصادی و ترقی تولیدات صنعتی بوده اسـت. میانگین رشـد تولید ناخالص داخلی این منطقه طی سـه سال ۲۰۰۴ الی ۲۰۰۷ ، بیش از ده درصد در سـال بوده اسـت و بدین ترتیب از سایرشهرهای روسیه سریع تر پیشرفت نموده و حتی از همسایگان اروپایی خود نیز پیشی گرفته است.

پاساژرسکی

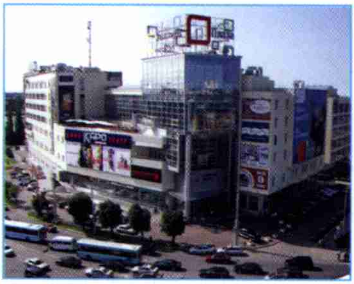
حمل ونقل

فـرودگاه کالنینگـراد بـه نـام خرابروف (Khrabrovo) در ۲۴ کیلومتـری شـمال شهر قرار گرفته اسـت. این فرودگاه عمدتا کالنینگراد را به سایر شهرهای روسیه متصل می‌نماید امـا پروازهایی هم به کشـورهای دیگـر دارد. از طریـق دریـای بالتیک می‌توان بـا قایق به مقصد سـن پترزبورگ، کپنهـاگ(Copenhagen) (پایتخت دانمارک)، رایـگا(Riga) (پایتخت جمهوری لیتوانی) و کیل(Kiel) (آلمان) سـفر کرد. ایسـتگاه بین المللی قطار شهر کالنینگراد، پاساژرسـکی(Kaliningrad Passazhirskiy) نـام دارد. قطارهـا از این ایسـتگاه به مقاصد مالبورک(Malbork) (لهسـتان)، برلین(Berlin) (آلمان)، مسـکو ، سـن پترزبورگ ، میسـنک(Minsk) (بلاروس)، خارکیـف(Kharkiv) (اوکراین)، بندر آناپا (Anapa) و شهرسـتان باگراشونوفسک (Bagrationovsk) در روسیه، حرکت می‌کنند.

قطارهای منطقه‌ای از منطقه کالنینگراد سورنی(Kaliningrad Severnyy)، در میدان ویکتوری(Victory)-مرکزشهر امروز- حرکت می‌کنند. مقصد این قطارها به شهرستان‌های زلنوگرادسک(Zelenogradsk) و سوتلوگورسک(Svetlogorsk) و نیز روزی یک بار به شهرستان سوتسک (Sovetsk) در روسیه می‌باشد. در سال ۱۸۸۱، تراموای شهر کونیگسبرگ افتتاح شد. در سال ۱۹۷۵، یک سیستم اتوبوس برقی نیز راه‌اندازی شده‌است.

مراکز خرید

خرید در این شهر، فرصتی استثنایی را در اختیار افراد مختلف قرار می‌دهد تا در میان خیابان‌های تجاری شلوغ و مراکز خرید گردش کنند. مسافران می‌توانند فروشگاه‌های متعدد و مراکز خرید بسیاری را در این شهر بیابند. یکی از مهمترین محصولات کالنینگراد جواهرات کهربایی می‌باشد و کالنینگراد در این زمینه شهرت جهانی پیدا کرده است.

مرکز خرید کالنینگراد پلاتزا (Kaliningrad Plaza shopping centre)

این مرکز خرید درست در مرکز شهر و در تقاطع سه خیابان اصلی - یعنی خیابان‌های لنینسکی(Leninsky)، مسکوفسکی(Moscovskiy) و شوچنکو(Shevchenko)- قرار گرفته است. در این مرکز خرید رستوران، مرکز تفریحی برای کودکان و سینما نیز وجود دارد.

مرکز خرید اروپا(Europa shopping mall)

با مساحت ۶۶هزارمترمربع، تعدادی بوتیک‌های سطح بالا، سینما و مغازه‌های خوراکی، کافه‌های دنج و دکه‌های خوراک ارزان‌قیمت دارد.

نمایشگاه و کارخانه کهربای کالینگراد (Amber Pavilion and the Kalingrad Amber Factory)

دو مکان برای خرید محصولات کهربا هستند.

اماکن مذهبی

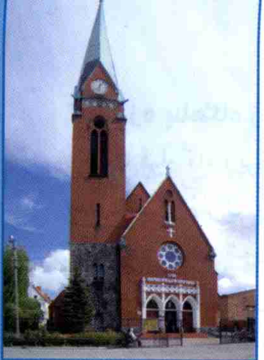
کلیساها

کلیسای جامع مسیح ناجی (Cathedral of Christ the Saviour)

بزرگ‌ترین کلیسا در استان کالنینگراد است که در نزدیکی میدان پلوشاد پوبدی(Ploshchad Pobedy)، در مرکز شهر قرار دارد. این کلیسا به سبک بیزانس روسی و به ارتفاع ۷۰ متر ساخته شده‌است. ساخت آن در سال ۲۰۰۶ به اتمام رسیده است.

کلیسای جامع (Königsberg Cathedral)

این کلیسا در سال ۱۳۳۳ با آجرهای قرمز رنگ و به سبک گوتیک در کالنینگراد در جزیره پریگل (Pregel) بنا و طی جنگ جهانی دوم تخریب شد اما از سال ۱۹۹۲ همچنان در دست مرمت و بازسازی می‌باشد. سالن اصلی این ساختمان با سقف گنبدی، یک شاهکار معماری است که از آن به عنوان سالن کنسرت هم استفاده می گردد. مدلی مشابه این کلیسای قرن ۱۶ با دقت فراوان ساخته شده‌است که دارای یک ارگ بزرگ می‌باشد و ساخت آن در سال ۲۰۱۰ کامل شد.

کلیسای خانواده مقدس(Church of the Holy Family)

این کلیسا بین سال‌های ۱۹۰۴ تا ۱۹۰۷، به سبک نئوگوتیک- سبک معماری که از دهه ۱۷۴۰ در انگلستان شکل گرفته است- در منطقه هابربرگ(Haberberg) ساخته شد. این کلیسا در طول جنگ جهانی دوم خسارت زیادی ندید.

موزه‌ها و اماکن‌های فرهنگی

موزه کهربای کالنینگراد (Kaliningrad Amber Museum)

این موزه درون برج دونا(Dohna) نزدیک به دروازه باغ رز (Rossgarten Gate) قرار گرفته و در سال ۱۹۷۹ افتتاح شده‌است. در این موزه شگفت انگیز، بیش از ۶۰۰۰ اثر هنری از صمغ کهربایی (شامل چند سنبل از شوروی سابق)، به علاوه نمونه‌های مشابه با بخش‌هایی از اتاق کهربای معروف، وجود دارد که نازی‌ها در سال ۱۹۴۱، به طور کامل از سن پترزبورگ ربودند و با خود به قلعه کونیگسبرگ بردند.

موزه اقیانوس‌های دنیا (Museum of the World's Oceans)

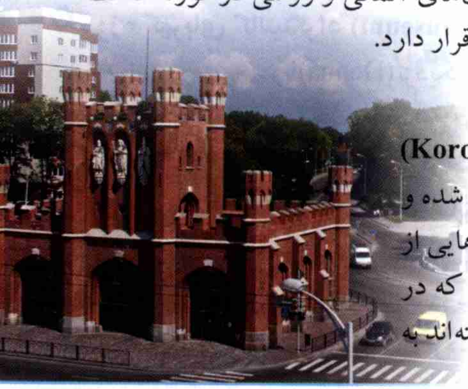
بخشی از این موزه درون کشتی تحقیقاتی قدیمی ویتیاز (-Wity az) بر روی ساحل رودخانه پیریگل واقع شده‌است. در این موزه جدیدترین فن آوری‌های پژوهشی در دریا به معرض نمایش گذاشته می‌شود. همچنین نمایشی از گوناگونی حیات جانداران و گیاهان آبزی در تمام اقیانوس‌های دنیا را مشاهده خواهید نمود. یک زیر دریایی مدل فکس ترت(Foxtrot) به نام B-۴۱۳ در نزدیکی موزه توقف کرده است. این موزه دارای دو بخش است: بخش طبیعی اقیانوس و بخش تاریخچه آن.

موزه پناهگاه زیر زمینی(Bunker Museum)

یک قرارگاه زیرزمینی آلمانی، یعنی جایی که در سال ۱۹۴۵ ژنرال اوتو لاخ (General Otto Lasch) تسلیم نیروهای شوروی شد، امروزه به موزه تبدیل شده‌است. در این موزه چند صفحه نمایش وجود دارد که ماجرای بمباران شهر را در جریان جنگ جهانی دوم به تصویر کشیده است. راهنمایان به زبان‌های آلمانی و روسی در موزه خدمت می‌کنند. این موزه مقابل دانشگاه کالنینگراد قرار دارد.

دروازه کورولوسکی وروتا (Korolevskie Vorota)

این ساختمان به طرز باشکوهی بازسازی شده و جایگاه موزه‌ای می‌باشد که درآن مدل‌هایی از شهر قدیم کونیگسبرگ و نیز اشخاصی که در شکل گیری تاریخچه این منطقه نقش داشته‌اند به معرض نمایش گذاشته شده‌است.

موزه امانوئل کانت(Immanuel Kant museum)

این موزه در جزیره نیفاف(Kneiphof) واقع شده‌است. و موضوع آن در رابطه با تاریخ و هنر می باشد. و بخش هایی از یافته های باستان شناسی محلی در آنجا قرار دارد.

موزه تاریخ و هنر(Museum of History and Arts)

این موزه هنوز بخش‌هایی از مجموعه به اصطلاح پروسیا را دارد که متشکل از اکتشافات باستان شناسی بومی بوده است.

تئاتر

شهر کالنینگراد دارای یک گالری هنر با هشت سالن نمایش نیز می‌باشد. سالن تئاتر شهر نیز هنوز در مکان سابق تئاتر کونیگسبرگ- که در سال ۱۹۱۰افتتاح شده بود- قرار دارد. ساختمان آن پس از جنگ با استفاده از طرح‌های نوین، بازسازی و به عنوان سالن تئاتر در سال ۱۹۶۰ بازگشایی شد. یک ردیف ستون مقابل ورودی سالن به تقلید از تئاتر بولشوی (Bolshoi Theatre) مسکو قرار گرفته‌اند.

سالن ارکستر سنفونی فیل‌هارمونیک (Philharmonic Orchestra)

در مکان سابق کلیسای کاتولیک خانواده مقدس(Church of the Holy Family)-که در سال ۱۹۰۷ ساخته شده بود- احداث شد. این کلیسا در جریان جنگ جهانی دوم ویران شد اما پس از آن مجددا بازسازی شد. ساختمان آن از نظر انعکاس صوتی مورد توجه قرار گرفت، لذا پس از بازگشایی در سال ۱۹۸۰ به عنوان سالن موسیقی از آن استفاده شد.

تئاتر خیمه شب بازی کالنینگراد (Puppet Theatre)

در سطح منطقه، قابل توجه می‌باشد و نیمکت‌هایی دارد که از سال ۱۹۷۵ از کلیسای یادبود ملکه لوئیس(Queen Louise Remembrance Church) به جای مانده‌اند. این کلیسا در سال ۱۹۰۱ به سبک نئورومانتیک توسط معمار فریتز هیتمن(Fritz Heitmann) بنا شده بود.

بناها و مکان‌های دیدنی

دیوار و دروازه قدیمی(Old Wall and Gates)

در روزگار قدیم، وقتی مردم می‌خواستند وارد شهر شوند، باید از میان شبکه‌ای از چندین دروازه، که شهر را احاطه کرده بود، عبور می‌کردند. این ۱۳ دروازه و دیوارها که در اصل در قرن ۱۴ ساخته شده بودند، بعدها در اواسط قرن ۱۹ مجددا با آجر قرمز بازسازی شدند. این آثار باستانی در دوران جنگ ویران شدند، اما برخی قسمت‌های آن هنوز سالم مانده است.

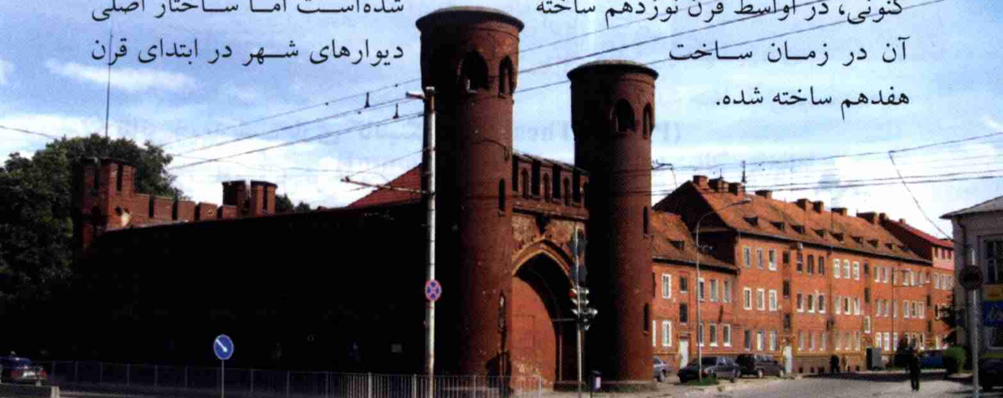

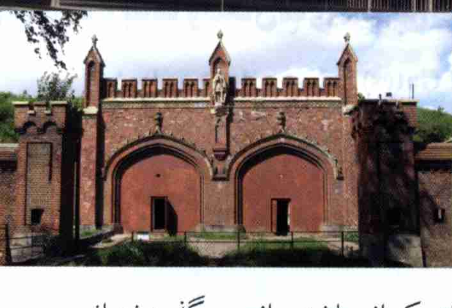
قلعه پنجم (Fifth Fort)

این قلعه، در مرزهای شمالی شهر و در امتداد خیابان سویتسکی(Sovietsky) واقع شده و یکی از ۱۵ قلعه‌ای است که در سال‌های ۱۸۷۲ الی ۱۸۹۲ به عنوان خط دوم دفاعی ساخته شد و تنها قلعه‌ای است که امکان بازدید عمومی از آن وجود دارد. خرابه‌های آن در محاصره انبوهی از درختان، موجب شده تا اکتشاف گذرگاه‌های مخفی، کاری جالب و هیجان انگیز باشد.

دروازه ساخیم (Sackheim Gate)

یکی از هفت دروازه به جا مانده در شـهر است. این دروازه با برج‌های دوقلو، در جنوب دروازه کرولوسکی وروتا(Korolevskie Vorota) قرار گرفته است. دروازه کنونی، در اواسط قرن نوزدهم ساخته شده‌اسـت امـا سـاختار اصلی آن در زمـان سـاخت دیوارهای شـهر در ابتدای قرن هفدهم ساخته شده.

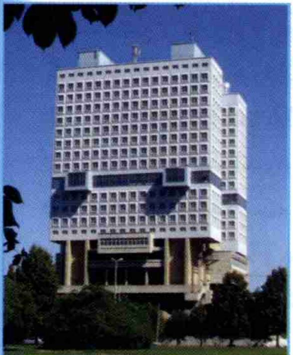
دروازه فریلند (Friedland Gate)

دروازه فریلند که به تازگی بازسازی شده‌است، یک موزه کوچک با نقشه‌ای بزرگ که موقعیت ۱۳ دروازه اصلی شهر بر روی آن مشخص شده، را در بر گرفته است. در اینجا، نمایشی جالب از جنگ افزارها را مشاهده می کنید و مسیر اصلی سنگفرش شده‌ای که از میان دروازه می گذرد نیز از داخل قابل مشاهده است.

برج دونا (Dohna Tower)

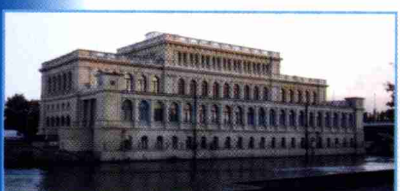
این برج به عنوان دژی برای حفاظت از دروازه رزگاردن ساخته شده‌است، و در حال حاضر محل موزه کهربا می‌باشد.

برج سویتوف(Dom Sovietov)

یا خانه هیئت حاکمه اتحاد جماهیر شوروی که در ساختمان قبلی قلعه شهر ساخته شده‌است. در شمال کلیسا میدان تنترالنایا(Tsentralnaya ploshchad) یا میدان مرکزی قرار دارد که بنایی ساده، به جای مانده از شوروی سابق بر روی آن قرار گرفته است. ساختمان عمودی اچ H مانندی به نام خانه هیئت حاکمه شوروی. زمانی، قصری باشکوه مربوط به سال ۱۲۵۵ در همین مکان وجود داشت و در جریان جنگ جهانی دوم خساراتی به آن وارد شد؛ اما در سال ۱۹۶۷ تا ۱۹۶۸ به دست مهندسین شوروی سابق، به منظور خلاصی از بقایای آلمان‌ها توسط دینامیت به کلی منهدم شد.

صرافخانه سابق (Former Stock Exchange)

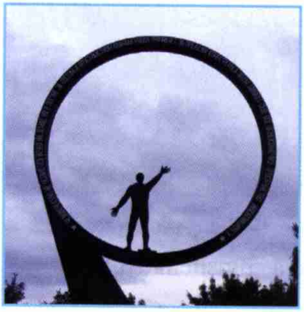
ساختمان آبی رنگ زیبایی به سبک رنسانس درست در آنسوی رودخانه به سمت جنوب کلیسای کالنینگراد قرار گرفته است و در سال ۱۸۷۰ بنا شده‌است. این ساختمان اکنون کاخ فرهنگی ملوانان(Sailors cultural palace) است.

مجسمه امانوئل کانت(Immanuel Kant)

وی از فیلسوفان معروف آلمانی است که در کالینگراد زندگی می‌کرد. این بنا در نزدیکی کلیسای جامع شهر قرار دارد و از جمله بناهای یادبود چشمگیر شهر است. این مجسمه توسط مجسمه ساز برجسته‌ای به نام کریستین دانیل راچ (Christian Daniel Rauch) ساخته شد و در سال ۱۸۶۴ از آن پرده برداری گردید و در مقابل دانشگاه دولتی کانت قرار

گرفته است. این مجسمه در سال ۱۹۴۵ خراب شد و در سال ۱۹۹۲ با ابتکار و ذوق ماریون دونهاف(Marion Dönhoff) بازسازی گردید. مقبره وی خارج از کلیسای جامع کالنینگراد می‌باشد.

بنای یادبود فضانورد(Cosmonaut monument)

شاهکاری در زمینه پیکر تراشی است که به خاطر گرامی‌داشت فضانوردان کالنینگراد، به نام‌های الکسی لئونوف(Alexei Leonov)، یوری رومننکو (Yuri Ro-manenko) و الکساندر ویکتورنکو(Alexander Vikto-renko) ساخته شده‌است.

از جمله تندیس‌ها و یادواره‌های دیگر عبارتند از: مجسمه کنت البرشت (Al-brecht)، مجسمه فردریک شیلر (Friedrich Schiller)، مجسمه تزار پطر کبیر (Tsar Peter the Great)، بنای یادبود مادر روسیه (مریم مقدس)(Mother Russia)، و بنای یادبود ۱۲۰۰ سرباز به یادآوری از جنگ کونیگسبرگ.

پارک‌ها و مکان‌های تفریحی

باغ وحش کالنینگراد(Kaliningrad Zoo)

در سال ۱۸۹۶ با نام باغ وحش کونیگسبرگ افتتاح شد. این باغ وحش یکی از قدیمی‌ترین و بزرگ‌ترین باغ‌های روسیه است. مساحت آن، ۱۶/۵ هکتار و بر

اساس آمار سال ۲۰۰۵، ۳۱۵ گونه حیوانی و در مجموع ۲,۲۶۴ حیوان دارد. در این باغ وحش یک بخش مربوط به درختان و مجسمه‌هایی از حیوانات نیز وجود دارد.

پارک مرکزی(Central Park)

نام قدیمی این پارک کالنین بوده که از سال ۱۹۹۵ به نام پارک مرکزی تغییر کرده است. مردم از هر سنی این پارک را دوست دارند. چندین چرخ و فلک و یک استخر کوچک برای کودکان در آنجا به چشم می‌خورند. این پارک یک سکوی روباز با آمفی تئاتر به عنوان زمین جشن آواز (Song Festival Ground) دارد و در سال ۲۰۰۶ ساخته شده.

دریاچه پایین (Lower Pond)

یک دریاچه مصنوعی که درست در مرکز شهر قرار گرفته است. اطراف این دریاچه را تفرجگاهی فرا گرفته و مکانی محبوب و مناسب با انواع سرگرمی‌ها را به ویژه در تابستان به وجود آورده است.

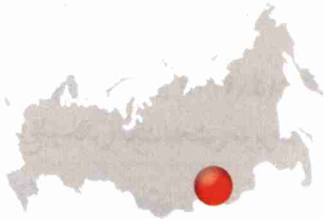
جشنواره‌ها

روز خشم در کالنینگراد(Kaliningrad's Day of Anger)

در ۲۱ آگوست(۳۰ مرداد)، حدود هزاران نفر از مردم در پارک جوانی (Youth Park) که نام قدیم آن پارک ماتروسکی(Matrossky Park) بوده، دور هم جمع می‌شوند. این روز نشان می دهد که مردم در ناامیدی چیزی که در کشور اتفاق افتاده هستند.

دون چنتو جاز(Don Chento Jazz)

یک رویداد جدید موسیقی است که از سال ۲۰۰۶ آغاز شده. این جشنواره به کلیه طرفداران موسیقی خوش آمد گویی کرده و از آنها دعوت می‌نماید تا در این جشنواره مفرح سه روزه شرکت کنند. این برنامه از ۳۱جون(تیر) تا ۲ آگوست(۱۱مرداد) ادامه دارد.

ایرکوتسک(Irkutsk)

جغرافیای طبیعی

ایرکوتسک یکی از بزرگ‌ترین شهرهای سیبری و مرکز اجرایی استان ایرکوتسک است که ۵,۱۸۵ کیلومتر با قطار از مسکو فاصله دارد. این شهر از گذشته اهمیت زیادی برای روسیه داشته است.

محدوده اصلی شهر در کنار رودخانه آنگارا (Angara)- یکی از انشعابات رود ینیسی- و ۷۲ کیلومتر بالاتر از محل ریزش آن به دریاچه بایکال (Baikal) و بر روی سواحل حومه گلاسکوفسک(Glaskovsk) و میان سد ایرکوتسک و دریاچه بایکال واقع شده‌است. رودخانه‌ایرکات(Irkut) -که نام شهر برگرفته از نام آن است- رود کوچکی ست که مستقیما از مقابل شهر به دریاچه آنگارا ملحق می‌شود. ایرکوتسک روی تپه‌های مسطح پوشیده از جنگل‌های وسیع تایگا (جنگل درختان سوزنی برگ) در جنوب سیبری قرار گرفته و نمونه بارزی از سرزمین‌های سیبریه شرقی می‌باشد.

آب و هوا

شهر ایرکوتسک همچون سایر شهرهای سیبری آب و هوای شبه قطبی با نوسانات شدید دمای هوا در فصل‌های مختلف دارد. دمای هوا در تابستان می‌تواند گرم، و در زمستان خیلی سرد باشد، اما دریاچه بایکال سبب شده که دمای هوا در ایرکوتسک مساعدتر از سایر مناطق سیبری باشد. میزان بارش در سرتاسر سال نیز بسیار متغیر است. تقریبا تمام بارش‌های زمستانی در مناطق سیبریه به صورت برف‌های نرم وپرحجم و کم رطوبت می‌باشد.

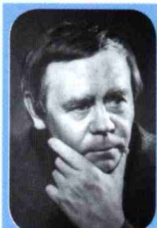

جغرافیای انسانی

طبق آمار سال ۲۰۱۰، جمعیت شهر ایرکوتسک ۵۸۷,۲۰۰ نفر بوده است. این شهر سال‌های طولانی منزلگاه نویسنده معروف روسی والنتین راسپوتین(Valentin

جدول آب و هوای ایرکوتسک — **بارش**(میلی‌متر) **دمای روزانه** (سانتی گراد)

ماه		ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال
میانگین دمای روزانه	بیشترین	-۱۴	-۹	-۲	۸	۱۷	۲۱	۲۳	۲۱	۱۴	۶	-۵	-۱۱	۶
	کمترین	-۲۴	-۲۱	-۱۵	-۵	۲	۸	۱۱	۱۰	۳	-۴	-۱۴	-۲۰	-۶
میانگین کل بارش														

والنتین راسپوتین

Rasputin) بوده است. بسیاری از رمان‌ها و داستان‌های وی در دره آنگارا اتفاق می‌افتد. مقاله‌ای درباره تاریخچه فرهنگی شهر ایرکوتسک (و مقاله‌ای دیگر درباره دریاچه بایکال) در مجموعه غیرداستانی راسپوتین به نام سیبریه، سیبریه(Siberia, Siberia) گنجانده شده‌است.

به شهر ایرکوتسک به خاطر آثار تاریخی وفرهنگی زیادی که در آن دیده می‌شود به آن لقب «پاریس سیبری» داده‌اند.

تاریخچه

شهر ایرکوتسک در سال ۱۶۵۲ توسط یاکوف پوخابف(Yakov Pokhabov) بنا شد. سی سال پس از آن این شهر تبدیل به کانون بازرگانی روسیه با چین و مغولستان شد. ایرکوتسک از قرن ۱۸ میلادی به عنوان مرکز اداری سرزمین‌های تصرف‌شده توسط روس‌ها در سیبری عمل کرده‌است. در پایان قرن ۱۹، موجی از جویندگان طلا به سوی دوردست‌های سیبری روان شدند و محل آغاز سفرهای آنها شهر ایرکوتسک بود.

تحصیلات

در این شهر مراکز آموزشی و تحقیقاتی متعددی وجود دارد از جمله:

دانشگاه زبانشناسی ایرکوتسک

- آکادمی سیبریه شرقی
(East Siberian Education Academy)، سال ۱۹۰۹

- دانشگاه دولتی ایرکوتسک(Irkutsk State University) سال ۱۹۱۸

دانشگاه دولتی اقتصاد و حقوق بایکالسکی

(Baykalsky State University of Economics and Law) - سال ۱۹۳۲

- دانشگاه زبانشناسی ایرکوتسک
(Irkutsk State Linguistic University)سال ۱۹۴۸.

نه موسسه تحقیقاتی به عنوان شعبات سیبریه‌ای آکادمی علوم روسیه (Russian Academy of Sciences) نیز در این شهر واقع شده‌اند.

بایکال-انرژیا

ورزش

این شهر امکانات ورزشی متنوعی دارد. در ایرکوتسک ورزش‌هاکی روی یخ روسی(Bandy) از اهمیت بسیاری برخوردار است. چندین باشگاه وجود دارند که بهترین آن بایکال-انرژیا(Baykal-Energiya) می‌باشد که در صدر رده بندی لیگ‌هاکی روی یخ روسیه قرار دارد و می‌تواند ۳۰,۰۰۰ نفر تماشاچی را به خود جذب کند. این شهر با داشتن باشگاه رکورد(Rekord)، مرکزهاکی روی یخ بانوان در روسیه نیز محسوب می‌شود.

اقتصاد

ایستگاه مولد برق شهر ایرکوتسک(Irkutsk Hydropower Station) نخستین ایستگاه برق آبی در ایرکوتسک محسوب می‌شود. احداث سد برروی رود آنگار در سال ۱۹۵۰ آغاز و در سال ۱۹۵۸ به پایان رسید. نیروگاه سد از هشت توربین ۸۲/۸ مگاواتی تشکیل شده‌است. صنایع تولیدی منطقه شامل ساخت هواپیما، موتور، منسوجات، مصالح ساختمانی، تجهیزات معدن و اجناس چرمی می‌باشد. تاسیسات هیدروالکتریک نیز در این شهر وجود دارد. معروف‌ترین صنعت وسیع در این شهر، مربوط به شرکت ایرکات(Irkut) است. این شرکت منسوب به اتحادیه صنعتی هوانوردی ایرکوتسک(Aviation Industrial Association) که در سال ۱۹۳۲ در منطقه ترنس بایکال(Transbaykal) در دوره شوروی سابق تاسیس شد. این کارخانه به خاطر ساخت هواپیمای سو-سی Su-۳۰، از خانواده هواپیماهای رهگیر، به شهرت رسیده است. دولت روسیه قصد دارد با ادغام این شرکت با شرکت‌های ایلیوشین(Ilyushin)، میکویان(Mikoyan)، سوخو(Sukhoi)، توپولوف(Tupolev) و یاکولوف(Yakovlev)، شرکتی جدید به نام شرکت سهامی متحد ساخت هواپیما(United Aircraft Building Corporation) را به وجود آورد. یک کارخانه ذوب آلومینیوم وابسته به شرکت روسال(Rusal) نیز در این شهر فعالیت دارد.

حمل و نقل

جاده‌ها و خطوط آهن مهمی همچون بزرگراه و راه آهن ترنس-سیبریه (-Trans Siberian Highway) ،شهر ایرکوتسک را به سایر مناطق روسیه، چین و مغولستان متصل می کنند. این شهر همچنین دارای فرودگاه بین المللی ایرکوتسک(Irkutsk International Airport) و فرودگاه کوچکتری به نام فرودگاه شمال غربی ایرکوتسک(Irkutsk Northwest Airport) می‌باشد. ازفرودگاه بین المللی ایرکوتسک در سال ۲۰۰۷، در حدود ۱,۰۲۰,۰۰۰ مسافر به مقاصد داخلی و بسیاری از شهرهای جهان تردد کرده‌اند . جاده‌ها و راه آهن فدرال به مقصد مسکو

فرودگاه بین المللی ایرکوتسک

و ولادی وستوک از آنطرف رودخانه آنگارا و از مرکز شهر ایرکوتسک می گذرند.

مراکز خرید

ایرکوتسک شهر بزرگ و مهمی است، بنابراین انواع مایحتاج ضروری و بسیاری لوازم مفید دیگر در بازارهای آن یافت می‌شود.

خیابان کارل مارکس (Karl Marks Street)

خیابان اصلی در شهر ایرکوتسک می‌باشد. این خیابان از میان تمام مناطق اصلی شهر می گذرد و شهر را به دو قسمت تقسیم می کند. در این خیابان انواع مغازه های موردنیاز قرار داراند.

بازار مرکزی(Central Market)

بازار بزرگی ست که در انتهای خیابان چخوا(Chekhova) مجاور فروشگاه مرکزی قرار دارد. می توانید انواع میوه‌های تازه، سبزیجات، تمشک وحشی خوشمزه را از این بازار تهیه نمایید.

فروشگاه مرکزی ایرکوتسک

(Central Irkutsk Department Store.) (Tsum)

در کنار بازار مرکزی قرار گرفته و انواع لوازم از جمله پوشاک غربی در آنجا یافت می‌شود.

فروشگاه اسباب سفرهای تفریحی(Fun Sport Travel Gear Shop)

عرضه کننده انواع اسباب سفر، از لباس گرفته تا تجهیزات ، چادر، و کیسه خواب.

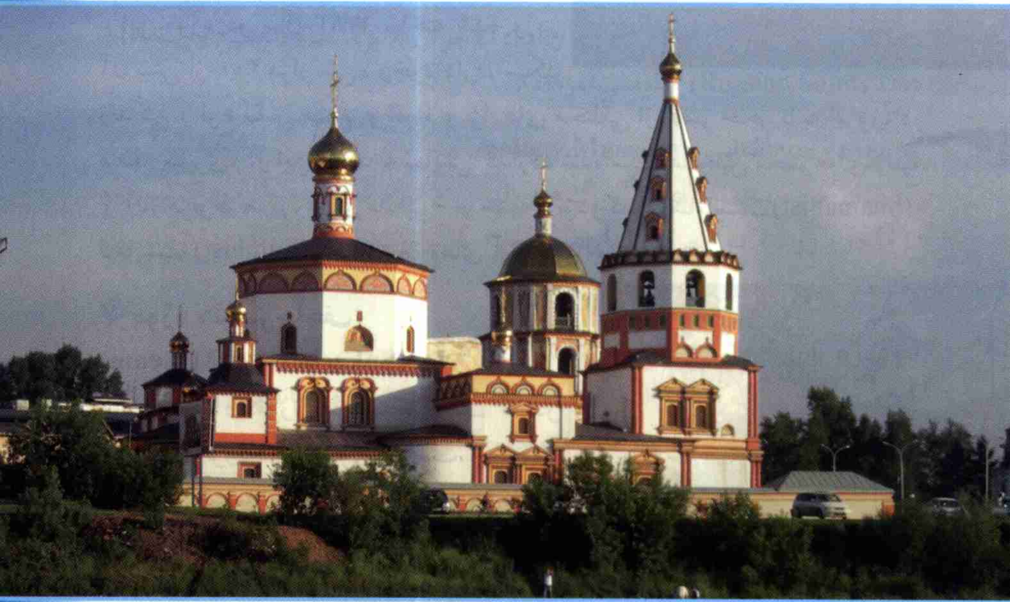
دیدنی ها

اماکن مذهبی

کلیسای ناجی(Saviour's Church)

یکی از کلیساهای بسیار زیبا است که در بخش تاریخی شهر قرار دارد. این کلیسا، اولین ساختمان شهر است که از سنگ ساخته شده‌است. ساخت آن از سال

۱۷۰۶ شروع شد. محراب بالای آن در سال ۱۷۱۰ و برج آن در سال ۱۷۱۶ ساخته شدند. زمین این کلیسا به شکل مربع و ارتفاع آن ۴۲ متر است. این کلیسا ترکیبی از رنگ‌های سفید، سبز و طلایی است.

کلیسای جامع بویوگاولنسکی (به معنای ظهور و تجلی عیسی)
(Bogoyavlensky (Epiphany) Cathedral)

مقبره‌های خارج از کلیسا، برج‌های طلایی و هارمونی رنگ‌ها، این مکان را تبدیل به پرجاذبه‌ترین مکان‌های گردشگری در مرکز شهر ایرکوتسک کرده است.

کلیسای کاتولیک رومی (Roman Catholic Church)

بین سال‌های ۱۸۸۱ تا ۱۸۸۵ به سبک نئوگوتیک، در مکان قبلی کلیسایی ساخته شد که در آتش از بین رفته بود. در مرکز کلیسا، یک گنبد مخروطی شکل وجود دارد.

موزه‌ها

موزه منطقه‌ای ایرکوتسک
(Irkutsk Regional Museum)

این موزه در سال ۱۷۸۲ ساخته شده و در آن بیش از ۳۰۰ هزار شیء وجود دارد. سبک زندگی و نوع لباس مردم و اقوام و نژادهای مختلفی از عصر حجر تا به امروز، در منطقه سیبری، در این موزه، به نمایش گذارده شده‌است. همچنین مجموعه‌ای وسیع از آثار مربوط به گروه‌های مذهبی - از جمله ارتودوکسی، شامانیست(Shamanist)- لامایست (Lamaist) وانواع سلاح‌های آنان نیز وجود دارد.

موزه هنر سوخاچف
(Sukachev Art Museum)

نام دیگر آن، موزه هنر منطقه‌ای ست که در اواخر قرن نوزدهم تأسیس شده‌است. این موزه در خیابان شماره ۵ لنین قرار دارد و احتمالاً دارای بهترین مجموعه از هنرهای معاصر، هنر سکولارِ قرون ۱۸، ۱۹، ۲۰، بخشی از هنر چینی و مغولی و حتی اروپایی است. در این موزه بیش از ۱۶ هزار نقاشی، طرح گرافیکی، مجسمه و نمونه‌هایی از دکوراسیون وجود دارد. بهترین مجموعه قابل توجه در موزه، مجموعه‌ای مربوط به هنرمندان روسیِ قرون ۱۸ تا ۲۰ است.

موزه تالتسی (Taltsy Museum)

در سال ۱۹۶۶ تأسیس شده و به موزه معماری و قوم شناسی معروف است. این موزه در منطقه آنگارا(Angara)، در ۴۷ کیلومتری از جنوب ایرکوتسک واقع شده‌است. موزه تالستی به سبک معماری سنتی سیبریه‌ای و در فضای باز ساخته شده‌است. وسعت کل موزه در حدود ۶۷ هکتار است. در این موزه مجموعه‌ای از ساختمان‌های قدیمی سیبری مربوط به قرون ۱۵ تا ۱۷، نیز وجود دارد. در سال ۱۹۹۵، رئیس جمهور فدراسیون

روسـیه، حکمی صادر کرد تا این موزه به عنـوان میراث فرهنگی و تاریخی ملی در آید. ۱۳ مجموعه معماری با ۳۶ ساختمان چوبی در کل موزه وجود دارد. در محوطه این موزه فسـتیوال‌ها و جشـن‌های زیادی به همراه گروه‌های موسیقی و نمایشی برپا می‌شـود. به عنوان مثال: فسـتیوال پنکیک فوریه(بهمن) تا مارس(اسفند)، جشن عید پاک(Easter) جون(خرداد)، تثلیث(Trinity) جولای(تیر)، تمام قدیسین روسیه(All Russian Saints Day) آگوست(مرداد).

موزه زمین شناسی(Geology Museum)

در این موزه مجموعه‌ای از سنگ‌های قیمتی و مواد معدنی موجود در سیبری و شرق دور روسیه در معرض نمایش گذاشته شده‌است. این موزه در دانشگاه پلی تکنیک شهر قرار دارد.

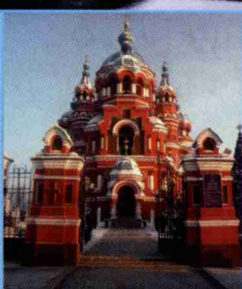
موزه تاریخ شهر(City History Museum)

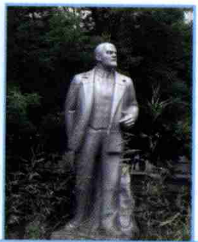
در مورد تاریخچه شهر از ابتدا تا به امروز است و مجاور رودخانه قرار دارد. در این موزه، فروشگاه مخصوص سوغاتی با مجموعه‌ای از سنگ‌های طبیعی و جواهرات وجود دارد.

سدهای برادتسک

ساختمان ها

سـاختمان‌های چوبـی قدیمـی متعـددی که در دهکده‌های دره آنگارا در معرض سـیل قرار گرفته و تخریـب شـده بودند؛ پـس از احداث سـدهای برادتسـک(Bratsk) و اوست-ایلمسـک(Ust-Ilimsk) به موزه منتقل شـده و بازسـازی شـدند. یکی از شاهکارهای این مجموعـه، احیـای نیمه تمـام دژ ایلیمسـک(Ilimsk) مربـوط به قـرن ۱۷ می‌باشـد کـه دربرگیرنـده اصل برج اسپاسکایا(Spasskaya) و کلیسای بانوی ما (Our Lady of Kazan) از شـهر کازان می‌باشد که در اواسط سال ۱۹۷۰ از خرابه‌های سـیل به جای مانده و به موزه منتقل شـده‌اند. در اوایل سـال ۲۰۰۰ نیز، نمونه‌ای دقیقا شبیه به برج دژ و دیوار جنوبی قلعه ساخته شد و به آن اضافه شد.

کلیسای بانوی ما

مجسمه لنین در ایرکوتسک(Lenin Statue in Irkutsk)

در انتهای خیابان کارل مارکس، یکی از مجسمه‌های لنین به چشم می‌خورد. این مجسمه در پارک کوچکی واقع است.

خانه‌های چوبی(Wooden Houses)

خانه‌هـــای چوبـــی از ویژگی‌های اختصاصی این شـــهر می‌باشند. این خانه‌ها دارای معماری منحصر به فرد، نمای رنگی و حیاط‌های زیبا می‌باشند.

مشعل دائمی (Eternal Flam)

یکی از مشعل‌های متعددی که در روسیه وجود دارند، در این شهر واقع شده‌است. این یادواره که در کنار مسیح ناجی قرار دارد، تقدیم به خاطره جنگ و سربازان ناشناس می‌باشد. درست در مقابل آن، دیواری قرار دارد که اسامی کسانی که در جنگ جان خود را از دست داده‌اند بر آن حک شده‌است.

ایستگاه راه آهن ایرکوتسک

(Irkutsk Train Station)

یکـــی از ارزشـــمندترین و جالب‌تریـــن ایســـتگاه‌های راه آهن در روســـیه می‌باشد. این ایستگاه بســـیار بزرگ است و نقاشی‌هایی برروی آن به چشم می‌خورند.

میدان کروا (Kirova)

این میدان در مرکز شهر واقع شده‌است. اطراف این میدان را هتل آنگارا(Hotel Angara)، ساختمان اداری، و کلیساهای معروف احاطه کرده‌اند.

لیستوجانکا(Listvjanka)

یک میدان عمومی در مرکز شهر می‌باشد.

پارک‌ها

پارک دریاچه بایکال(Lake Baikal)

دریاچه بایکال با ۳۱,۷۲۲ کیلومتر مربع مساحت قدیمی‌ترین (۲۵ میلیون سال) و عمیق‌ترین (۱,۷۰۰ متر) دریاچه در دنیا می‌باشد. همچنین دارای تنوع گیاهی و حیوانی خاص و منحصر به فردی است. این دریاچه ۲۰ درصد از منابع آب شیرین یخ نزده در سراسر دنیا را در بر می گیرد که از ارزشی استثنایی در علوم تکاملی برخوردار است. بایکال به حدی بزرگ است که گاهی آن را دریا نیز می‌نامند. این دریاچه در سال ۱۹۹۶ به میراث جهانی افزوده شده‌است. در سال ۲۰۰۷، دولت روسیه این منطقه را منطقه اقتصادی نامید.

جشنواره ها

جشنواره جاز بچه‌ها(Children's jazz festival)

این فستیوال در ماه نوامبر(آبان) در شهر برپا می‌شود.

چلیابینسک(Chelyabinsk)

جغرافیای طبیعی

چلیابینسک، شهری در جنوب غربی روسیه که درست در شرق کوهستان اورال در کنار رودخانه میاس(Miass) قرار گرفته است. این شهر مرکز اجرایی استان چلیابینسک و در شمال غربی این استان، و حدود۲۰۰ کیلومتری جنوب شهر یکاترینبورگ و۱۵۰۰ کیلومتری شرق مسکو واقع شده‌است. مساحت آن ۴۸۶ کیلومتر مربع می‌باشد.

آب و هوا

آب و هوای این شهر قاره‌ای با تابستان‌های گرم و کوتاه، زمستان‌های سرد و طولانی است. چون چلیابینسک در سه منطقه محیط زیستی استپی و جنگلی-کوهستانی واقع شده، هر ناحیه ویژگی‌های آب و هوایی خاص خود را دارد.

جدول آب و هوای چلیا بینسک — **دمای روزانه** (سانتی گراد) **بارش**(میلی‌متر)

ماه		ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال
میانگین دمای روزانه	بیشترین	-۱۰	-۸	۰	۱۰	۱۸	۲۳	۲۴	۲۱	۱۵	۷	-۳	-۸	۷
	کمترین	-۱۶	-۱۵	-۹	۰	۷	۱۲	۱۴	۱۲	۷	۱	-۹	-۱۴	-۱
میانگین کل بارش		۱۸	۱۰	۸	۱۵	۳۲	۳۶	۵۱	۴۳	۲۷	۲۴	۱۸	۱۸	۳۰۰

جغرافیای انسانی

طبق سرشماری سال ۲۰۱۰، جمعیت این شهر ۱,۱۳۰,۳۰۰ می‌باشد.

تاریخچه

قلعه چلیابا(Chelyaba)، در سال ۱۷۳۶ ساخته شد، و شهر چلیابینسک که نام خود را از همان قلعه گرفته در سال ۱۷۸۱ به ثبت رسید. تقریبا سال ۱۹۰۰، از این شهر به عنوان مرکزی برای احداث راه آهن ترنس-سیبریه استفاده شد. و جمعیت آن در سال‌های قبل از جنگ جهانی اول و انقلاب کمونیستی به حدود پنجاه هزار نفر رسید. پس از جنگ داخلی فنلاند(Finnish Civil War) در سال ۱۹۱۸ و سال‌های پس از آن، تعداد ۱۵۰۰۰ کمونیست فنلاندی به روسیه پناهنده شدند و اغلب آنها با قطار به این شهر منتقل و در آنجا ساکن شدند. طی دوران صنعتی سازی شوروی در سال ۱۹۳۰، شهر چلیابینسک رشدی سریع را تجربه نمود. تاسیسات صنعتی فراوانی، از جمله کارخانجات تراکتورسازی و ذوب فلزات در همان زمان احداث شدند. در طول جنگ جهانی دوم، ژوزف استالین تصمیم گرفت که بخش عظیمی از محصولات کارخانه‌های شوروی را به مکانی دور از مسیر پیشروی ارتش آلمان در اواخر سال ۱۹۴۱ منتقل کند. این امر موجب شد تا صنایع جدید و هزاران کارگر وارد چلیابینسک شوند. تجهیزات و امکانات متعـددی برای ساخت تانک‌های تی-۳۴ (T-34) و پرتاب کننده موشک‌های کاتیوشا(Katyusha) در شهر چلیابینسک وجود داشتند، که باعث شد شهر به نام تانکوگراد(Tankograd) (شهر تانک) معروف شود. چلیابینســک در اصل در این دوران بازســازی شد. کارخـانه اس.ام. کــروف (S.M. Kirov Factory) از لنینگراد به این شهر منتقل شد تا تانک‌های سنگین تولید کند که البته کارخانه حدود سال ۱۹۶۲ به شهر آمسک انتقال یافت. در سال ۱۹۵۷ حادثه‌ای اتمی در کارخانه فرآوری سوخت هسته‌ای مایاک(Mayak)، در ۱۵۰ کیلومتری از شمال غربی شهر اتفاق افتاد و خسارات جانی و مالی فراوانی را در منطقه، البته نه در شهر به بار آورد. به دلایل امنیتی در دوران جنگ سرد و پس از فروپاشی شوروی تا سال ۱۹۹۲ گردشگران خارجی مجاز به ورود به این استان نبودند.

تحصیلات

چندین مرکز تحقیقاتی و بیش از دوازده دانشگاه در این شهر وجود دارند. مهم‌ترین آنها عبارتند از:

- **دانشگاه دولتی اورال جنوبی (South Ural State University)**،

- **دانشگاه دولتی چلیابینسک (Chelyabinsk State University)**،

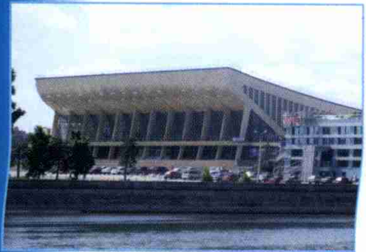

- **دانشکده پزشکی چلیابینسک (Chelyabinsk Medical Academy)**.

قدیمی‌ترین آنها دانشگاه دولتی علم و فن چلیابینسک (Chelyabinsk State Pedagogical University) است، که در سال ۱۹۳۴ تاسیس شده. این دانشگاه دارای ۱۳ دانشکده شامل زبان‌های خارجه، ریاضیات، فیزیک و غیره می‌باشد.

دانشگاه دولتی علم و فن چلیابینسک

ورزش

این شهر امکانات ورزشی متنوعی دارد و در آن باشگاه‌ها و تیم‌های ورزشی معروفی وجود دارد از جمله:

کاخ ورزش یونوست(Yunost Sport Palace)، یک مکان سرپوشیده ورزشی است که ظرفیت تماشاچیان در آن ۳۵۰۰نفر می‌باشد. این مکان پیش از احداث کاخ ورزشی تراکتور(Traktor Sport Palace) در سال ۲۰۰۸، جایگاه تیم‌هاکی روی یخ تراکتور(Traktor Chelyabinsk ice hockey) بود.

کاخ ورزشـی تراکتور(Traktor Sport Palace)، میزبان رویدادهای داخلی بسـیاری بـوده اسـت، و نیـز جایـگاه لیگ قـاره‌ای هاکـی روی یخ تراکتور می‌باشـد. ظرفیت تماشاچیان این سالن ۷۵۰۰ نفر است.

باشگاه فوتبال چلیابینسک (FC Chelyabinsk)، در سال ۱۹۷۷ تاسیس شد. این باشگاه از سال ۲۰۰۹، در مسابقات دسته دو روسیه بازی می کند.

باشگاه‌هاکی روی یخ اچ.سی. میشل(HC Mechel)، در شهر چلیابینسک مستقر است. آنها به تازگی در لیگ اصلی مسابقات روسیه بازی کرده‌اند. این تیم در سال ۱۹۴۸ تاسیس شده.

اقتصاد

چلیابینسـک بـا توجه به این که در مسـیر راه آهن ترنس–سـیبریه قـرار گرفته و دارای معدن زغال‌سـنگ غنی است، یکی از مراکز صنعتی عمده در روسیه به شمار مـی‌رود. صنایع تولیدی شـامل آهن، فولاد، تراکتور و ماشـین آلات کشـاورزی، هواپیما و مواد شـیمیایی می‌باشد. صنایع سنگین منطقه برجسته تر و غالبتر می‌باشند، مخصوصا استخراج و ذوب فلزات و ماشین آلات نظامی، که مهمترین آن عبارتند از کارخانه فلزات ترکیبی(CMK, ChMK)، کارخانه تراکتور سازی(CTZ, ChTZ)، کارخانـه الکترود(CHEZ)، کارخانـه نوردکاری لولـه(ChTPZ) و کارخانه پرس و آهنگـری (ChKPZ). چلیابینسـک همچنیـن دارای چندین کارخانه

لــوازم الکترونیکی می‌باشــد، از جمله متــران(Metran)، پولــت(Polet) و زاووت الکترو‌ماشــینا(Zavod Electromashina) که لوازم نظامی و غیرنظامی را باهم تولید می‌کنند.

فرودگاه بین‌المللی چلیابینسک

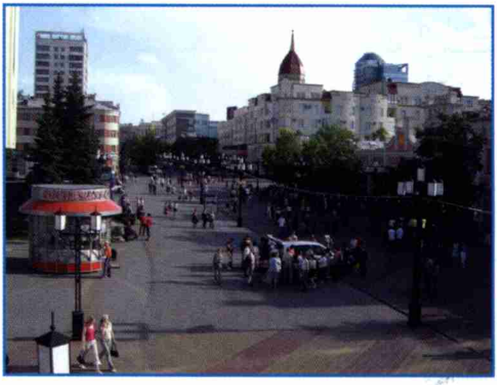
حمل و نقل

احــداث یــک شــبکه زیرزمینی ســه خطی متــرو(Chelyabinsk Metro) در ســال ۱۹۹۳ در این شــهر آغاز شد. روند ساخت آن با استفاده از روش جدید تونل ســازی اتریشــی کمی کند پیش می‌رود. افتتاح اولین بخش این مترو برای ســال ۲۰۱۴ برنامه ریزی شــده. چلیابینسک از سال ۱۹۳۲ دارای تراموا و از ســال ۱۹۴۲ صاحب شبکه اتوبوس برقی شده‌است. فرودگاه بین‌المللی چلیابینســک(Chelyabinsk Airport) در ۱۸ کیلومتری شــمال شهر قرار دارد و پروازهایی به شهرهای روسیه و سایر کشورهای جهان دارد.

مراکز خرید

در این شهر مراکز خرید و بازارهای سنتی متعددی یافت می‌شوند که خرید را هیجان انگیز و دلپذیر می‌سازند. بازدیدکننده‌ها می‌توانند مرغوبترین لباس‌های روسی را در کنار برندهای بین المللی بیابند. اشیاء عتیقه و صنایع دستی نیز در این بازارها به چشم می‌خورند که در میان گردشگران از محبوبیت خاصی برخوردارند.

فروشگاه‌های لباس، کتابفروشی‌ها، یک گالری عکس و جواهر فروشی‌های بسیاری در خیابان اربت(Arbat) قرار دارند.

بازار کروفکا(Kirovka)

بازاری مخصوص پیاده‌هاســت که از مرکز شــهر گذشــته و به میدان انقلاب (Revolution) منتهــی می‌شــود. ایــن خیابان دارای یک ردیف از مجسمه‌های عجیب و غریب می‌باشد که برای عکس گرفتن مناسبند. تعداد زیادی

مغازه، کافه و رستوران از همه نوع در امتداد این خیابان قرار گرفته‌اند. نیمکت‌های بسیاری در حاشیه خیابان قرار دارند. ویژگی این بازار این است که در وسط زمستان نیز می‌توان به سرعت و به راحتی در آن راه رفت. هنگامی که هوا گرمتر است، مکانی عالی برای گذراندن یک بعدازظهر می‌باشد.

دیدنی ها

اماکن مذهبی

چندین مسجد در این شهر وجود دارد.

مسجد ایزماگیل (Mosque Ismagil)

در سال ۱۸۹۹ ساخته شده است.

کلیسای الکساندر نوسکی(Alexander Nevsky Church)

این کلیسا در سال ۱۹۰۷ بجای کلیسای قدیمی ساخته شده. در طول دوران حکومت کمونیستی، به ساختمانی برای امور اداری درآمد. در سال ۱۹۸۷، نمای اصلی ساختمان ترمیم شد و اکنون بعنوان کلیسا از آن استفاده می‌شود.

موزه ها و اماکن فرهنگی

در این شهر موزه‌های متعددی وجود دارد که مهم‌ترین آنها عبارتند از:

موزه هنر و صنایع دستی اورال(Urals Arts and Crafts Museum)

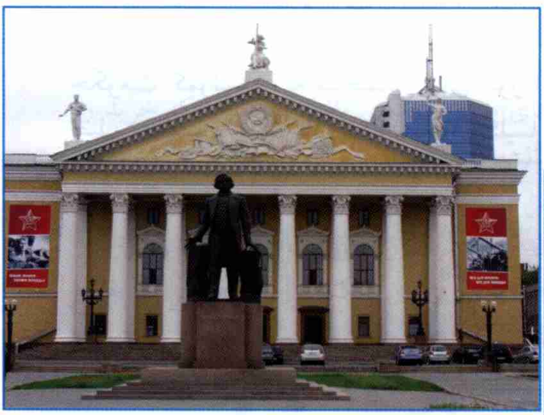
موزه زمین شناسی و کانی شناسی چلیابینسک
(Geological and Mineralogy Museum)

موزه فرهنگ محلی چلیابینسک(Chelyabinsk Local Lore Museum)

گالری نقاشی(Chelyabinsk Picture Gallery)

موزه زمین شناسی و کانی شناسی
(Geological and Mineralogy Museum)

این موزه در سال ۱۹۸۶ تأسیس شده‌است. وسعت آن هشتصد متر مربع و دارای بیش از سه هزار نمونه مواد معدنی، سنگ، حیوانات و گیاهان معدنی است.

خانه اُپرا(Opera House)

ساخت این مکان به سال ۱۹۵۶ بر می گردد.

تندیس ارلیونوک(Orlyonok)

این تندیس به یادبود پسر جوانی به همین نام است که طی جنگ‌های داخلی سال ۱۹۲۰، در ارتش سرخ مثل یک قهرمان جنگید و جان خود را از دست داد.

پارک‌ها

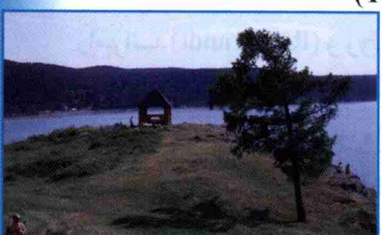
پارک ملی زیوراتکول

(Zyuratkul National Park)

این پارک در سال ۱۹۹۳ درحدود ۲۰۰ کیلومتری غرب شهر به عنوان پارک ملی تأسیس شد. این پارک در زمینی به مساحت حدود ۸۷هزار هکتار در منطقه‌ای به همین نام قرار دارد. مهم‌ترین مورد جالب توجه در این پارک، دریاچه کوه زیوراتکول است. آب این دریاچه از طریق نهرها و بیست رودخانه تأمین می‌شود. این منطقه حیوانات مختلف و حدود ۶۰۰ نوع گیاه دارد و پناهگاهی برای بیش از ۴۴ پستاندار، ۱۵۰ گونه پرنده است. گفته می‌شود که این پارک دارای بقایایی مربوط به دوران عصر حجر است.

پارک ملی تاگانای(Taganay National Park)

یکی از جالب‌ترین مکان‌های منطقه است که هر ساله تعداد زیادی از آن دیدن می کنند. مهم‌ترین بخش این پارک، دریاچه‌ای به همین نام است. این پارک نیز دارای حیوانات و گیاهان خاص خود است. این پارک و دریاچه در شرق کوه‌های اورال قرار دارند. به خاطر زیبایی که این پارک دارد، به آن مروارید آبی(Blue Pearl) یا برادر جوانتر دریاچه بایکل(Younger brother of Lake Baikal)گفته می‌شود. ردیف‌هایی از حیوانات و گیاهان موجود در پارک، از دیدنی‌های اصلی این پارک می‌باشد. وسعت این پارک در حدود ۵۶۸ کیلومتر مربع است. همچنین ۱۰ بنای یادبود، حدود نهصد گونه گیاه، ۱۹۰ گونه پرنده و ۴۰ نوع پستاندار در پارک وجود دارد.

جشنواره ها

جشنواره تئاتر کامِراتا(Kamerata chamber theater festival) و جشنواره ارگان‌های موسیقی بین المللی (International organ music festival) هر ساله در این شهر بر گزار می‌شوند.

موزه‌های روسیه

حدود هزاروپانصد موزه در زمینه‌های مختلف علمی تاریخی، هنری در روسیه به صورت فعال وجود دارد. بیشترین و مهمترین موزه‌ها در مسکو و سن پترزبورگ واقع‌اند. برخی از موزه‌های مهم روسیه به شرح زیر می‌باشد:

موزه هرمیتاژ(Hermitage Museum)

در شـهر سن پترزبورگ، بزرگ‌ترین موزه روسـیه و از مهم‌ترین موزه‌های جهان اسـت که در سـال ۱۷۶۴ و در زمان کاترین کبیر، تأسیس شد. کاترین با خرید ۲۵۵ تابلو ارزشـمند نقاشـی از شـهر برلین آلمان، بنیان این موزه را پایه‌گذاری نمود. در حال حاضر هرمیتاژ بیش ازدومیلیون و نیم اثر هنری ارزشـمند را از فرهنگ و تمدن بشـری در خود جای داده است. این آثار از تمدن مصر باستان تا اواخر قرن ۲۰ را در بر می‌گیرد. از جمله آثار هنری موجود در موزه هرمیتاژ کلکسیونی از آثار هنرمندان بزرگی نظیر لئوناردوداوینچی(Leonardo da Vinci)، میکل آنژ(Michelangelo)، رافائـل(Raphael) و تیتیـان (Titian) و همچنین یک کلکسـیون منحصر به فرد از رامبرانـد(Rembrandt) و روبن(Rubens) را می توان نام برد. مهم‌ترین سـاختمان موزه هرمیتاژ، کاخ زمستانی است که یکی از اقامتگاه‌های تزارهای روسیه به حساب می‌آمد و در سـاحل رود نوا واقع اسـت. این کاخ بسـیار زیبا و بی نظیر ۱۷۸۶ درب و ۱۹۴۵ پنجره و ۱۰۵۷ سـالن و اتاق تزئین شـده دارد. بیشتر این اتاق‌ها و سالن‌ها به روی بازدیدکنندگان باز اسـت و علاوه بر آثـار دیدنی که در خود جای داده، نقش و نگارهای حک شـده بر روی سقف و دیوار این اتاق‌ها، چشم هر بیننده‌ای را خیره می‌کند. سـاختمان کاخ در سال‌های بین ۱۷۵۴ تا ۱۷۶۲ ساخته شد. این کاخ یک بار در سال ۱۸۳۷ آتش گرفت و مقداری از آثار هنری موجود در آن از بین رفت.

نگارخانه ترتیاکوف(Tretyakov Gallery)

یکـی از بزرگ‌ترین موزه‌های هنری جهان اسـت که مخزنی از تابلوهای نقاشـی با ارزش در آن نگهداری می‌شـود. طی قریب به صدو پنجاه سـالی که از تأسـیس این موزه در مسـکو می گذرد، بیش از چهل هزار تابلوی نقاشی، پیکر و شمایل کار نقاشـان نامی و هنرمند روس و جهان در آن گرد آمده است. پاول ترتیاکوف(Pavel Tretyakov) از سـال ۱۸۵۶ اقدام به جمع آوری تابلوهای نقاشـی روسـیه نمود و تا آخر عمرش (۱۸۹۸) برای برپا شـدن این موزه زحمت کشـید. شـمایل‌های مذهبی این موزه به لحاظ رنگ‌های درخشـان و اندازه‌های دقیق، ترکیبی بسیار

جالب توجه دارد. آثار باراویکوفسکی نقاش بزرگ آخر سده هیجدهم، دیمیتری لئویستکی(Dmitry Levitsky)، واسیلی تراپینین(Vasily Tropinin) و پیکره‌های ساخته دست شوبین، از جمله آثار معروف این موزه است. یکی از ارزشمندترین و گرانبهاترین تابلوها که برای خلق آن سال‌ها وقت صرف شده، تابلوی معروف «ظهور مسیح بر مردم» است که توسط ایوانوف(Ivanov) کشیده شده و در سال ۱۸۳۲ به این گنجینه هنری اضافه شد.

از دیگر موزه‌های مهم روسیه که شهرت بین المللی دارند، می‌توان موزه‌های زیر را نام برد:

۱-موزه دولتی تاریخ روسیه(State Historical Museum of Russia)

یک موزه از تاریخ روسیه که در شهر مسکو بین میدان سرخ(Red Square) و میدان اسب سواری(Manege Square) واقع شده و در سال ۱۸۷۲ میلادی به منظور گردآوری و نگهداری اسناد و مدارک تاریخی تأسیس شد. در حال حاضر حدود پنج میلیون فقره از آثار و اشیاء گرانبها در موزه تاریخ نگهداری می‌شود و حدود پنجاه هزار پرونده آرشیو شده در این محل وجود دارد.

۲-موزه پلی تکنیک(Polytechnical Museum)

که از معروف‌ترین موزه‌های مسکو است و قدمت آن به سال ۱۸۷۲ می‌رسد وبخش‌های مختلفی طی سالها به آن افزوده شدند. و شامل بخش‌های از قبیل ماشین سازی، فیزیک، الکترونیک، معدن، شیمی، کامپیوتر و هوا- فضا است و بیش از ۱۶۰ هزار نمونه از صنایع مختلف در ۶۵ سالن دارد.

کتابخانه‌های روسیه

با آن که مردم روسیه به دلیل شرایط بعد از فروپاشی و دوران در حال گذر از نظام کمونیستی به سرمایه داری، با مشکلات عدیده ای در سال‌های اخیر مواجه بوده‌اند، اما فرهنگ کتاب خوانی خود را از دست نداده‌اند. میزان مطالعه در روسیه بیش از هر کشور دیگر در جهان است. مردم حتی در فرصت‌های اندکی که در مسیر اداره به منزل، در ترن‌های مترو و یا اتوبوس پیدا می کنند، بلافاصله به خواندن و مطالعه روی می‌آورند. در روسیه بیش از پنجاه هزار کتاب خانه وجود دارد که مجموعاً دارای بیش از یک میلیارد جلد کتاب می‌باشند. همه مدارس عمومی، اکثر ادارات و کارخانه‌های بزرگ، کتابخانه‌های اختصاصی خود را دارند. در شهر

مسکو بیش از ۴۲۰ کتابخانه عمومی و نزدیک به چهار هزار کتابخانه تخصصی وجود دارد. کمتر نقطه‌ای در شهر مسکو وجود دارد که دارای کتاب فروشی یا کتابخانه نباشد.

بزرگ‌ترین کتابخانه روسیه، کتابخانه دولتی مسکو است که در سال ۱۸۶۲ تأسیس شد. در این کتابخانه در حال حاضر بیش از ۴۵میلیون نسخه کتاب، ۱۳میلیون نسخه مجله، ۶۱۱ هزار مجموعه سالانه روزنامه، ۳۴۹هزار نسخه نت موسیقی، ۱۴۸هزار نقشه جغرافیایی به علاوه مجموعه‌ای از باارزش‌ترین کتاب‌های خطی قدیمی به زبان‌های چینی، ترکی، عربی و فارسی موجود است.

آثار ثبت شده در فهرست میراث جهانی

کشور پهناور و ثروتمند روسیه، تاریخی کهن و دیدنی‌های متنوع فراوانی دارد و تعداد ۲۴ آن در فهرست میراث جهانی یونسکو ثبت شده‌اند و تعدادی دیگر نیز در حال بررسی می‌باشند.

ساختمان‌ها

مرکز تاریخی سن پترزبورگ و آثار باستانی مربوط به آن(۱۹۹۰)

(Historic Centre of Saint Petersburg and Related Groups of Monuments)

شهر سن پترزبورگ با آبراه‌های متعدد و بیش از ۴۰۰ پل که حاصل طرح‌های وسیع شهرسازی است، معروف به ونیز شمال که در سال ۱۷۰۳ تحت فرمان پطر کبیر ساخت آن شروع شد. بعدها لینگراد نامیده شد (در زمان شوروی سابق)، شهری که رابطه نزدیکی با انقلاب اکتبر(مهر) داشت.در آثار معماری این شهر، سبک‌های بسیار متفاوت باروک و اصل نئوکلاسیک با یکدیگر تطبیق داده شده‌اند، همانگونه که در اداره نیرو دریایی، قصر زمستانی، کاخ ماربل و موزه هرمیتاژ مشاهده می‌شود که در توضیحات این شهر به آنها پرداختیم.

کیژی پوگوست (Kizhi Pogost) (۱۹۹۰)

بنای تاریخی پوگوست کیژی (به معنای حصار کیژی) واقع در یکی از جزایر متعدد در دریاچه اونگا(Onega)، در منطقه کارلیا(Karelia) در شمال شرقی سن پترزبورگ است. دو کلیسای چوبی قرن ۱۸، و برج ساعت هشت ضلعی چوبی که در سال ۱۸۶۲ ساخته شده‌است، در آنجا به چشم می‌خورند. این عمارت‌های غیر معمول، یک معماری رویایی و جسورانه را در آن خلق نموده‌اند، و طرحی باستانی از فضای روستایی را تجسم بخشیده‌اند که با مناظر اطراف هماهنگ است.

کاخ کرملین و میدان سرخ در مسکو (۱۹۹۰)

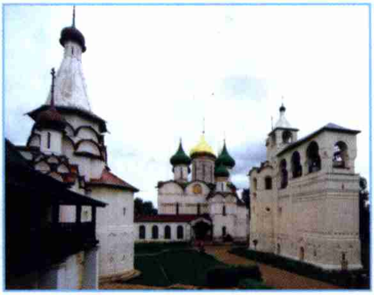
(Kremlin and Red Square, Moscow)

این کاخ اقامتگاه شاهزادگان روس و نیز مرکز مذهبی بوده و در بازه زمانی قرون ۱۴ و ۱۷ ساخته شده‌است. این کاخ با تمام مراسم و رویدادهای سیاسی و تاریخی مهم در روسیه مرتبط است ونماد حکومت امپراتوری شوروی سابق و روسیه فعلی است. در کنار استحکامات آن، میدان سرخ(Red Square) واقع شده که زیباترین تندیس ارتودوکسی روسی از سن باسیل باسیلیکا(St Basil's Basilica) بر روی آن قرار گرفته است.

بناهای یادبود سفید از ولادمیر و سوزدال (۱۹۹۲)

(White Monuments of Vladimir and Suzdal)

این دو مرکز هنری واقع در شـهر ولادیمیر در شرق مسکو، از اهمیت بسزایی در تاریخ معماری این کشور برخوردارنـد. سـاختمان‌های مهم مذهبـی و عمومی متعددی از قرون ۱۲ و ۱۳ وجود دارند که در رأس آنها دانشـکده کلیسای سـنت دمتریوس(St Demetrios) وکلیسای جامع صعود مریم مقدس است.

آثار تاریخی شهر نووگراد و اطراف آن (۱۹۹۲)

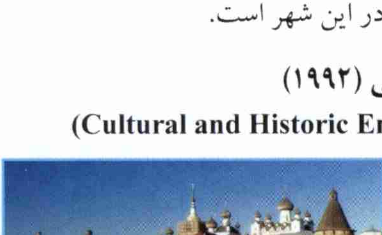
(Historic Monuments of Novgorod and Surroundings)

نووگراد نخسـتین پایتخت روسیه در قرن نهم بوده است که در جاده قدیم بازرگانی، میان آسیای مرکزی و اروپای شمالی در جنوب شهر سن پترزبورگ واقع شده‌اسـت. کلیسـاها و صومعه‌های متعددی شهر را احاطـه نموده‌انـد، چنان که این شـهر مرکز معنوی ارتودوکسی و نیز معماری روسیه محسوب می‌شود. وجود آثار قرون وسـطایی و نقاشی‌های آبرنگ قرن چهاردهـم از نقاش یونانی به نـام تئوفانز(Theophanes) (اسـتاد آندره روبلوف)، نشانگر رشد قابل توجه معماری و خلاقیت فرهنگی در این شهر است.

مجموعه فرهنگی-تاریخی جزایر سولوفتسکی (۱۹۹۲)

(Cultural and Historic Ensemble of the Solovetsky Islands)

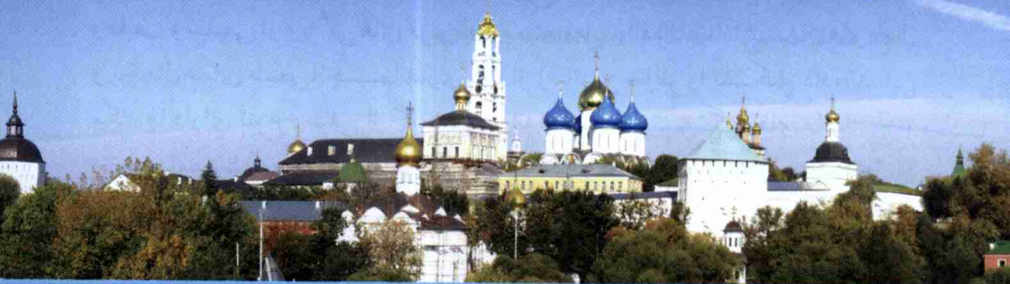

مجمع الجزایر سولوفتسـکی، درشـمال شـرقی سـن پترززبورگ، دربرگیرنـده شـش جزیـره در قسمت غربی دریای سفید به مساحت ۳۰۰ کیلومتر مربع اسـت. ایـن جزایر از قرن پنجـم قبل از میلاد مسـکونی بوده‌اند و نشانه‌هایی از حضور انسان‌های هـزاره پنجم قبل از میلاد را می‌توان در آنجا یافت. ایـن مجمع الجزایر مکانی برای فعالیت‌های پرشور مذهبی از قرن پانزدهم بوده است و چندین کلیسا مربوط به قرون ۱۶ الی ۱۹ در آنجا وجود دارند.

مجموعه عمارت‌های سه گانه سرجین لاورا واقع در شهرستان سرجیو پوساد (۱۹۹۳)

(Architectural Ensemble of theTrinity Sergius Lavra in Sergiev Posad)

این مجموعه، نمونه‌ای از صومعه ارتودکسی قرون ۱۵ و ۱۸ با ویژگی‌های نظامی است که در ۷۰ کیلومتری شمال شرق مسکو قرار دارد. کلیسای اصلی لاورا، یعنی کلیسای جامع صعود مریم مقدس (Assumption) - که بازتابی از کلیسای جامع به همان نام است-شامل مقبره بوریس گادونف(Boris Godunov) نایب السلطنه روسیه است. در میان گنجینه‌های موجود در لاورا، شمایل تثلیث(The Trinity)، کاری از آندره روبلف(Andrei Rublev) به چشم می خورد.

کلیسای معراج مسیح در کولومنسکوی(۱۹۹۴)

(Church of the Ascension, Kolomenskoye)

این کلیسا در سال ۱۵۳۲ در املاک سلطنتی کولومنسکوی، در نزدیکی مسکو به مناسبت جشن تولد شاهزاده- که بعدها تزار ایوان پنجم (ایوان مخوف) (Tsar Ivan IV) شد- ساخته شد. کلیسای معراج مسیحی یکی از نخستین نمونه‌های یک کلیسای سنتی چوبی با سقف خیمه مانند و زیربنایی از سنگ و آجر که تأثیر بسزایی در توسعه معماری روحانی روسی داشته است.

جنگل‌های ویرجین کومی (۱۹۹۵)

(Virgin Komi Forests)

این جنگل‌ها، منطقه‌ای به مساحت ۳۲۸ میلیون هکتار، پوشیده از کوه‌ها و دشت‌های توندرا (دشت‌های بی- درخت پوشیده از گلسنگ نواحی قطبی) در کوهستان اورال و نیز یکی از وسیع‌ترین بقایای جنگل‌های بکر سوزنی برگ اروپا را در بر می گیرد. بیش از ۵۰ سال است که

دانشمندان مشغول تحقیق و مطالعه بر روی درختان کاج، صنوبر، غان، کودهای باتلاقی، رودخانه‌ها و دریاچه‌های طبیعی این ناحیه وسیع اند. این مطالعات، شواهدی ارزشمند از فرایندهای طبیعی مؤثر برتنوع زیستی در منطقه تایگا را در بر دارند.

آتشفشان‌های کامچاتکا (۱۹۹۶)
(Volcanoes of Kamchatka)

در شـرقی ترین مناطق روسـیه و روبروی آلاسـکا و کانادا یکی از چشـمگیرترین مناطق آتشفشانی در دنیا، بـا تراکم بالای آتشفشـان‌های فعال در انـواع مختلف و طیف وسـیعی از ویژگی‌های مربوطه اسـت. فعل و انفعالات آتشفشـان‌های فعال و یخچال‌هـای طبیعی، چشـم‌اندازی پویا از زیباترین مناظر را تشـکیل داده‌اند. این مکان‌ها دارای تنوع وسیعی از گونه‌های جانداران، کامل‌ترین گونه‌های ماهیان آزاد و تجمع اسـتثنایی سـمور دریایی، خرس قهوه‌ای و عقاب‌های استلار(Stellar’s sea eagle) است.

دریاچه بایکال(Lake Baikal) (۱۹۹۶)

دریاچه بایکال در جنوب شهر ایرکوتسک با مساحت ۳۱,۷۷۲ کیلومتر مربع واقع در جنوب شـرقی سـیبریه، قدیمی‌تریـن (۲۵ میلیـون سـال قدمـت) و عمیق‌ترین دریاچـه(۱/۷۰۰ متر عمـق) در دنیا اسـت. این دریاچه ۲۰ درصـد از کل منابـع آب شـیرین غیـر منجمد در دنیـا را در خود جای داده اسـت. قدمت و بکربودن ایـن دریاچه که به گالاپاگوس روسـیه(Galapagos of Russia) معـروف اسـت، باعـث شـده تا بیشـترین و غیر عادی‌ترین جانداران آب شیرین دنیا را-که از ارزشی استثنایی در زمینه علوم تکاملی برخوردارند- در خود بپرورانند.

کوهستان طلایی آلتای (Golden Mountains of Altai) (۱۹۹۸)

این کوهستان در سرزمین‌های سیبری جنوبی واقع شده که رشته کوه‌های اصلی مناطق زیست محیطی سیبریه غربی را تشکیل می‌دهند و سرچشمه بزرگ‌ترین رودخانه‌های آن نواحی، یعنی اوب و ایرتیش است. در ۴۵۰ کیلومتری از شهر نووسیبریسک قرار دارد. سه ناحیه مجزا در این کوهستان وجود دارد که

به ثبت رسیده‌اند: آلتایسکی زاپودنیک(Altaisky Zapovednik) و مناطق حفاظت شده اطراف دریاچه تلسکوی(Teletskoye)، کاتونسکی زاپودنیک(Katunsky Zapovednik) و مناطق حفاظت شده دراطراف مونت بلوخا(Mount Belukha)، و ناحیه اکوک کوایت(Ukok Quiet) بر روی فلات اکوک. مساحت کل منطقه ۱۶,۱۱۴ کیلومتر مربع است. این ناحیه، نمایانگر کامل‌ترین توالی ارتفاع پوشش گیاهی در سیبری مرکزی است یعنی به ترتیب: از استپ، جنگل جلگه ای، جنگل مخلوط، گیاهان دامنه کوه تا گیاهان دامنه‌های مرتفع. همچنین مکان طبیعی و ارزشمندی برای گونه‌های در معرض انقراض همچون یوزپلنگ است.

کوه قفقاز غربی (Western Caucasus) (1999)

این کوه در امتداد بیش از ۲۷۵۰ کیلومتر مربع از منتهی الیه کوهستان قفقاز وسعت یافته و در پنجاه کیلومتری از شمال شرق دریای سیاه واقع شده‌است و یکی از معدود مناطق کوهستانی وسیع در اروپا است که تاکنون صدمه قابل ملاحظه‌ای را از جانب انسان‌ها تجربه ننموده، است. تنها حیوانات وحشی می توانند در مراتع دامنه‌ها و کوهپایه‌های مرتفع آن چرا و تغذیه کنند و جنگل‌های کوهستانی بکر و وسیع آن، که از زمین‌های پست تا دامنه‌های این کوه وسعت یافته‌اند؛ در اروپا بی نظیر هستند. این مکان دارای تنوع وسیع اکوسیستم و نیز خاستگاه زیرگونه‌های کوهی گاومیش‌های اروپایی است.

مجتمع تاریخی-معماری کاخ کرملین کازان (۲۰۰۰)
(Historic and Architectural Complex of the Kazan Kremlin)

این مکان باستانی مربوط به دوران لشگرکشی مغول و خان‌های کازان در عصر نفوذ اسلام است. در سال ۱۵۵۲ توسط ایوان مخوف(Ivan the Terrible) تصرف شد و به

حوزه اسقف‌های مسیحی در سرزمین‌های رود ولگا تبدیل شد. کاخ کرملین کازان که متشکل از تعدادی ساختمان‌های برجسته از قرون ۱۶ تا ۱۹و بقایای یکپارچه از ساختارهای اولیه قرون ۱۶ الی ۱۹ است، تنها قلعه باقیمانده تاتاری و زیارتگاه پراهمیت در روسیه است.

دماغه کورونیان (Curonian Spit)(۲۰۰۰)

این دماغه به طول ۹۸ کیلومتر و عرض بین ۴۰۰ متر تا ۴ کیلومتر، سکونتگاه انسان‌ها در دوران ماقبل تاریخ است. این مکان درسراسر این دوران، توسط نیروهای طبیعت همچون باد و امواج دریا مورد خطر قرار گرفته است. این دماغه، بقای خود را مدیون تلاش دائمی انسان‌ها در نبرد با فرسایش آن بوده است، تلاشی که به طرز شگفت انگیزی توسط پروژه‌های تثبیت و احیای جنگل‌ها به تصویر کشیده شده‌است. این دماغه میان روسیه(کالینگراد) و لیتوانی قرار دارد.

مجموعه صومعه فراپونتوف(۲۰۰۰)

(Ensemble of the Ferrapontov Monastery)

این صومه، واقع در منطقه ولودگا(Vologda) در شمال روسیه و شرق سن پترزبورگ، نمونه‌ای کامل از یک صومعه ارتودوکس روسی از قرون ۱۵ الی ۱۷ یعنی دوران توسعه و شکوفایی روسیه و رشد فرهنگی آن است که به طرز استثنایی سالم مانده است. معماری این بنا بسیار مبتکرانه و ناب است. نمای داخلی آن با نقاشی‌های هنرمند بزرگ روسی، دیونیسی(Dionisy) بر روی دیوارها، در اواخر قرن ۱۵ زینت داده شده‌است.

سلسله جبال مرکزی سیخوته-آلین(۲۰۰۱)
(Central Sikhote-Alin)

این رشته کوه‌ها در ۹۰۰ کیلومتری شمال شرقی بندر ولادی‌وستوک قرار دارد و یکی از غنی‌ترین و عجیب‌ترین جنگل‌های معتدل در دنیا را در بر گرفته‌اند. در این منطقه میانی، جنگل‌های تایگا(taiga) و نواحی استوایی، گونه‌های جنوبی حیوانات نواحی سرد، همچون ببر و خرس هیمالیایی با گونه‌های شمالی همچون، خرس قهوه‌ای و سیاهگوش با هم زندگی می‌کنند. این مکان از قله‌های سیخوته آلین تا دریای ژاپن امتداد دارد و از اهمیت ویژه‌ای جهت حفاظت از گونه‌هایی که در معرض خطرند، مثل ببر آمور (Amur)، برخوردار است.

دژ نظامی، شهر قدیمی و قلعه دربنت(۲۰۰۳)
(Citadel, Ancient City and Fortress Buildings of Derbent)

شهر دربنت جنوبی‌ترین شهر فدراسیون روسیه است. این بناها، بخشی از مرزهای شمالی امپراطوری ایرانی ساسانیان‌اند که در شرق و غرب دریای خزر امتداد یافته است. این قلعه از سنگ ساخته شده و متشکل از دو دیوار موازی که مانعی میان ساحل دریا و کوه به وجود آورده‌اند. شهر دربنت میان این دیوارها ساخته شده بود که ساختار قرون وسطایی خود را هنوز از دست نداده است. این مکان تا قرن نوزدهم، از موقعیت استراتژیک ویژه‌ای برخوردار بود.

سیستم طبیعی منطقه جزیره ورانگل (۲۰۰۴)
(Natural System of Wrangel Island Reserve)

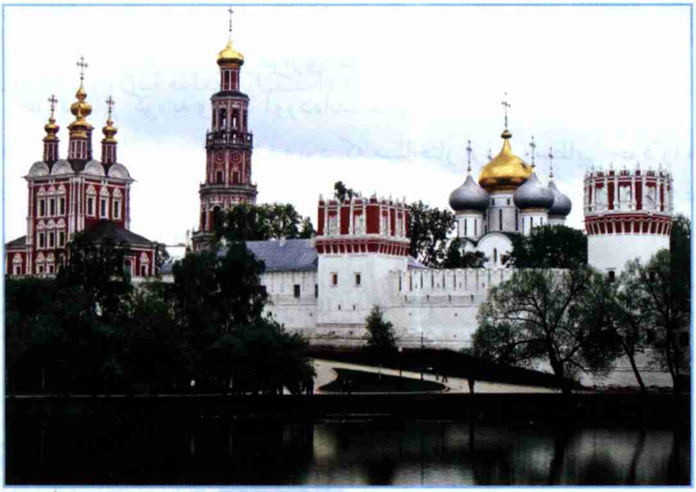
این منطقه درست در بالای مدار قطبی بین روسیه و آلاسکا واقع شده‌است و شامل جزیره کوهستانی ورانگل(به مساحت ۷,۶۰۸ کیلومتر مربع)، جزیره هرالد (Herald) (به مساحت ۱۱ کیلومتر مربع) و آب‌های اطراف آن است. این منطقه در دوران چهارگانه عصر یخبندان پوشیده از یخ نبوده و این امر بالا رفتن استثنایی سطح تنوع زیست محیطی در آن شده‌است. این جزیره مفتخر به داشتن بیشترین تعداد شیرماهی‌های اقیانوس آرام و تراکم بالای غارهای اولیه خرس‌های قطبی

است. همچنین منبع غذایی عمده‌ای برای وال‌های خاکستری مهاجر که از سمت مکزیک می‌آیند و شمالی‌ترین زمین‌های مناسب برای آشیانه صدها گونه پرنده مهاجر-که بسیاری از آنها در خطر انقراض‌اند-است. در حال حاضر ۴۱۷ گونه و زیرگونه از گیاهان آونددار در این جزیره شناسایی شده‌اند که دو برابر دشت‌های نواحی قطب شمال ولی با همان وسعت و بیش از هر جزیره شمالی دیگر است. برخی از این گونه‌ها مشتقی از تیره‌های قاره‌ای رایج و برخی دیگرنتیجه تلاقی گونه‌های بومی است.

مجموعه صومعه نوودویچی(۲۰۰۴)

(Ensemble of the Novodevichy Convent)

این صومعه در قسمت جنوب غربی مسکو قرار گرفته و در قرون ۱۶ و ۱۷ به سبک باروک(Baroque) ساخته شده‌است. این مجموعه رابطه مستقیمی با تاریخ سیاسی، فرهنگی و مذهبی روسیه و پیوند نزدیکی با کاخ کرملین مسکو دارد. بسیاری ازاعضای خانواده تزارها و اطرافیانشان در آرامگاه این صومعه دفن شده‌اند. این صومعه با نمای داخلی غنی و مجموعه‌ای از نقاشی‌ها و آثار گرانبها و ارزشمند، نمونه‌ای بارز از هنر والای معماری روسی است.

قوس ژئودزیک (زمین سنجی) استروو (۲۰۰۵)

(Struve Geodetic Arc)

قوس استروو، زنجیره‌ای از مثلث بندی‌های نقشه کشی که از شهرهامرفست(Hammerfest) در نروژ تا دریای سیاه، از میان ۱۰ کشور امتداد یافته است و ۲٫۸۲۰ کیلومتر مسافت دارد. اینها نقاطی از نقشه کشی هستند که ستاره شناسی به نام فردریک جورج ویلهلم استروو(Friedrich Georg Wilhelm Struve) در سال‌های ۱۸۱۶ الی ۱۸۵۵ تعیین کرد، که نخستین اندازه گیری دقیق از بخشی طویل از یک نصف النهار را ارائه می‌نمود. این امر سبب شد تا اندازه و شکل دقیق سیاره زمین تعیین شود و این گامی بلند در روند پیشرفت علوم زمین شناسی و نقشه کشی توپوگرافی بود. این جریان، نمونه‌ای فوق العاده از همکاری علمی میان دانشمندان از کشورهای مختلف و تشریک مساعی مسئولین ممالک گوناگون بر سر یک موضوع علمی است. قوس اصلی متشکل از ۲۵۸ مثلث اصلی با ۲۶۵ ایستگاه اصلی است. این زنجیره، از ۳۴ ایستگاه از میان ۲۶۵ ایستگاه اصلی ساخته شده‌است که توسط ایجاد حفره در صخره‌ها، صلیب‌های آهنی، پلاک‌های یادبود یا ستون‌های هرمی شکل سنگی، علامت گذاری شده‌است.

مراکز تاریخی شهر یاروسلاول (۲۰۰۵)

(Historical Centre of the City of Yaroslavl)

این شهر تاریخی در محل تلاقی دو رودخانه ولگا و کوتوروسل(Kotorosl) در ۲۵۰ کیلومتری از شمال شرق مسکو واقع شده که از قرن یازدهم تبدیل به یک مرکز تجاری عمده شده‌است. این شهر به داشتن کلیساهای متعدد قرن ۱۷ معروف و نمونه برجسته‌ای از برنامه اصلاح طرح ریزی شهری که به فرمان کاترین کبیر در سال ۱۷۶۳ در سراسر روسیه اعمال شد. یاروسلاول با حفظ بناهای مهم باستانی، به سبک نئوکلاسیک و طبق یک طرح جامع شهرسازی توسعه و بازسازی شد. عناصری از قرن ۱۶ هنوز در صومعه اسپاسکی به چشم می‌خورد. این صومعه از قدیمی‌ترین‌ها در منطقه ولگای بالا که در محل یک بتخانه مربوط به قرن ۱۲ _که چندین دفعه بازسازی شده _ واقع شده‌است

فلات پوتورانا(Putorana Plateau)(۲۰۱۰)

این منطقه با وسعت ۱۸,۸۷۲ کیلومتر مربع، در بخش میانی فلات پوتورانا در شمال سیبری مرکزی و در ۱۰۰ کیلومتری شمال دایره قطبی قرار دارد. در این منطقه، مجموعه‌ای از یک تایگای بکر و دست نخورده، توندرا، سیستم‌های بیابانی قطب شمال، سیستم‌های رودخانه‌ای و آب‌های سرد وجود دارد. همچنین برخی از بزرگ‌ترین ذخایر نیکل جهان در این منطقه است.

برندگان جایزه نوبل

ردیف	نام و نام خانوادگی	رشته	سال
۱	آندره کنستانتینوویچ گایم (Andre Konstantinovich Geim)	فیزیک	۲۰۱۰
۲	کنستانتین سرگویچ نووسلف (Konstantin Sergeevich Novoselov)	فیزیک	۲۰۱۰
۳	لئوندهارویچ (Leonid Hurwicz)	اقتصاد	۲۰۰۷
۴	الکس ای. آبریکوسوف (Alexei A. Abrikosov)	فیزیک	۲۰۰۳
۵	وایتالی گینزبرگ (Vitaly Ginzburg)	فیزیک	۲۰۰۳
۶	زوریس ایوانوویچ آلفرو (Zhores Ivanovich Alferov)	فیزیک	۲۰۰۰
۷	میخائیل سرگیویچ گورباچف (Mikhail Sergeyevich Gorbachev)	صلح	۱۹۹۰
۸	ایوسیف آلکساندروویچ برودسکی (Iosif Aleksandrovich Brodsky)	ادبیات	۱۹۸۷
۹	پیوتر لئونیدوویچ کاپیتسا (Pyotr Leonidovich Kapitsa)	فیزیک	۱۹۷۸
۱۰	ایلیا پریگوجین (Ilya Prigogine)	شیمی	۱۹۷۷
۱۱	آندره دیمیترویچ ساخاروف (Andrei Dmitrievich Sakharov)	صلح	۱۹۷۵
۱۲	لئوناد ویتالیویچ کانتوروویچ (Leonid Vitalyevich Kantorovich)	اقتصاد	۱۹۷۵
۱۳	الکساندر سولژنیتسین (Aleksandr Solzhenitsyn)	ادبیات	۱۹۷۰

ردیف	نام و نام خانوادگی	رشته	سال
۱۴	میخائیل شولوخوف (Michail Sholokhov)	ادبیات	۱۹۶۵
۱۵	نیکولای گی باسوف (Nicolay G. Basov)	فیزیک	۱۹۶۴
۱۶	آلکساندر ام.پروخوروف (Aleksandr M. Prokhorov)	فیزیک	۱۹۶۴
۱۷	لوف دیویدوویچ لاندو (Lev Davidovich Landau)	فیزیک	۱۹۶۲
۱۸	بوریس پاسترناک (Boris Pasternak)	ادبیات	۱۹۵۸
۱۹	پاول الکسیویچ چرنخوف (Pavel Alekseyevich Cherenkov)	فیزیک	۱۹۵۸
۲۰	ایگور ایوگنویچ تام (Igor Yevgenyevich Tamm)	فیزیک	۱۹۵۸
۲۱	ایلیا میخائیلوویچ فرانک (Ilya Mikhailovich Frank)	فیزیک	۱۹۵۸
۲۲	نیکولای نیکولایویچ سمونوف (Nikolay Nikolayevich Semyonov)	شیمی	۱۹۵۶
۲۳	ایوان بونین (Ivan Bunin)	ادبیات	۱۹۳۳
۲۴	ایلیا ایلیاچ مچنیکوف (Ilya Ilyich Mechnikov)	فیزیولوژی و پزشکی	۱۹۰۸
۲۵	ایوان پتروویچ پاو لوف (Ivan Petrovich Pavlov)	فیزیولوژی و پزشکی	۱۹۰۴

مشاهیر

۱- پطر کبیر (Peter I the Great) (۱۷۲۵-۱۶۷۲)

متولد ۹ جون در مسکو و یکی از بزرگترین امپراتورهای روسیه است. که از ۷ می ۱۶۸۲ تا سال ۱۶۹۶، همراه با برادر مریض و ناتوانش ایوان پنجم حکومت می کرد. او مشهورترین تزار روسیه می‌باشد و توانست روسیه را به یک قدرت اروپایی تبدیل کند. پتر اصلاحات زیادی در فرهنگ روسیه انجام داد. او بسیار غربگرا بود و سعی کرد با اصلاحاتش فرهنگ روسیه را با فرهنگ مدرن مشابه کند. پتر در کشورگشایی نیز بسیار موفق بود. او نیروی دریایی روسیه را برای مقابله با سوئدی‌ها در جنگ بزرگ شمالی تأسیس کرد و در ۸ جون ۱۷۰۹ سوئدی‌ها را در نبرد پولتاوا به‌سختی شکست داد. از کارهای مهم دیگر او در این جنگ‌ها، تأسیس سن پترزبورگ بود. در ۸ فوریه در سنت پترزبورگ درگذشت و در کلیسای جامع پیتر و پل دفن شد.

۲- کاترین کبیر (Catherine the Great) (۱۷۹۶-۱۷۲۹)

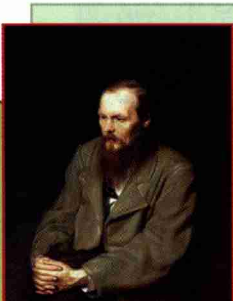
شاهزاده آلمانی الاصل متولد ۲ می در شهر استتین (Stettin) که با زیرکی تمام توانست با استفاده از مریض احوالی شوهرش پطر سوم تزار روسیه، به تدریج قدرت را در دستان خود قبضه نماید و در ۲۸ جون ۱۷۶۲ به عنوان تزاریس روسیه تاجگذاری و تا سال ۱۷۹۶ به مدت ۳۴ سال بر امپراطوری روسیه حکمرانی نماید. قضاوت تاریخ روسیه نسبت به کاترین کبیر، تلفیقی از انتقاد نسبت به زندگی لاابالی شخصی وی و تمجید ناشی از گسترش دامنه امپراطوری روسیه در دوران زمامداری وی می‌باشد. وی در ۱۷ نوامبر در سن ۶۷ سالگی در سن پترزبورگ درگذشت.

۳- الکساندر سرگیویچ پوشکین

(Alexander Sergeyevich Pushkin) (۱۷۹۹-۱۸۳۷)

وی به عنوان بزرگ‌ترین شاعر روسیه و بنیانگذار ادبیات مدرن روسی شناخته می‌شود که در ۶ جون در مسکو متولد شد. پدر وی از خانواده‌های اصیل روسیه بود و مادرش از اشراف آلمان و اسکاندیناوی تبار بود. پوشکین در بیست و یک سالگی منظومه حماسی روسلان و لیودمیلا (Ruslan and Lyudmila) را منتشر نمود که اثری درخشان با ساختار کامل شعری که از تفوق او در شعر و ادب خبر می‌داد. در ۱۸۲۹ در مدتی کمتر از بیست روز منظومه پولتاوا(Poltava) را نوشت که داستان حوادث زمان سلطنت پطر کبیر و جنگ او با شارل دوازدهم پادشاه سوئد می‌باشد و با ستایش از دستاوردهای افتخارآمیز پطر کبیر پایان می‌یابد. قدرت وصف و خوش آهنگی اشعار، این منظومه را در میان اشعار رومانتیک روسیه برگزیده ساخته است. او بنیانگذار ادبیات روسی مدرن به حساب می‌آید و برخی او را بزرگ‌ترین شاعر زبان روسی می‌دانند. پوشکین اولین اشعار خود را در پانزده‌سالگی منتشر کرد. بعد از اتمام مدرسه، وی به خاطر سخنرانی‌های انتقادی‌اش در حمایت از اصلاحات اجتماعی مجبور به ترک پایتخت به سمت مولداوی شد. از این گذشته او تحت تأثیر انقلاب یونان قرار گرفت. سال ۱۸۲۳ پوشکین به اودسا(Odessa) رفت و باز آنجا با حکومت درگیر و مجبور به تبعید شد. در ۱۸۳۱پوشکین با نیکولای گوگول(Nikolai Gogol) ملاقات کرد و تحت تأثیر داستان‌های کمدی‌اش قرار گرفت. وی در دهم فوریه در سن ۳۸ سالگی در سن پترزبورگ درگذشت.

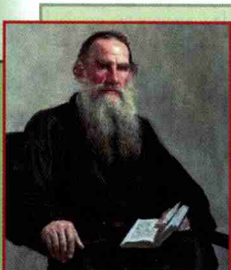

۴- فئودورمیخائیلوویچ داستایوفسکی

(Fyodor Mikhaylovich Dostoyevsky) (۱۸۲۱-۱۸۸۱)

نویسنده و مقاله نویس متولد(۱۱ نوامبر) مسکو است. در حالی که کمتر از بیست سال سن داشت، پدر و مادرش را از دست داد. وی ابتدا در دانشکده نظامی تحصیل کرد و سپس در اداره مهندسی ارتش با درجه افسری مشغول به کار شد. علاقه شدید وی به ادبیات باعث شد تا در سال ۱۸۴۴ از شغل نظامی استعفا دهد و با ترجمه یکی از داستان‌های بالزاک(Balzac)، به دنیای ادبیات وارد شود. در زمستان

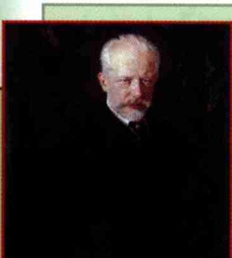
۱۸۴۶ با نوشـــتن رمان کوتاه مردم فقیر(Poor Folk)، شـــهرتی را در بین اُدبای روسیه کســـب نمود. دوسال بعد داستان‌های همزاد، آقای پروخارچین(Mr. Prokharchin) و خانم صاحبخانه(The Landlady) را نوشت. از آثار برجسته وی می توان این موارد را نام برد: جنایت و مکافات(Crime and Punishment)، ابله(The Idiot)، برادران کارامـــازوف(The Brothers Karamazov) و تسخیرشـــدگان(The Possessed). ویژگـــی منحصر به فرد آثار وی روانکاوی و بررســـی زوایای روانی شـــخصیت‌های داستان اســـت. اکثر داستان‌های وی همچون شـــخصیت خودش، سرگذشت مردمی اســـت عصیان زده، بیمـــار و روان پریش. او در تاریخ نهم فوریه در ســـن پترزبورگ درگذشت.

۵- لئو نیکلایویچ تولستوی

(Lev Nikolayevich Tolstoy) (۱۸۲۸-۱۹۱۰)

از مشـــهورترین نویســـندگان و بزرگ‌ترین شـــخصیت‌های تاریخ روســـیه اســـت. تولســـتوی متولد نهم ســـپتامبر در یاسنایا پولیانـــا(Yasnaya Polyana) بود. او در ســـال۱۸۴۴ در رشـــته حقوق و زبان‌های شـــرقی در دانشـــگاه کازان ثبـــت نام کرد و پس از ســـه ســـال، در تاریخ)۱۸۴۶ میلادی(تغییر رشـــته داده و خود را به دانشکده حقـــوق منتقل نمود. رمان‌های جنگ و صلح (War and Peace) و آنا کارنینا(Anna Karenina) جایگاه او را در بالاترین رده ادبیات داســـتانی جهان تثبیت کرده‌اند. لئو نیکلایوویچ تولســـتوی به‌حدی در کشورش مشـــهور و محبوب است که اخیراً سکه طلای یادبودی به احترام وی ضرب شده‌است. وی در بیستم نوامبر در سن ۸۲ سالگی در استاپوفو(Astapovo) درگذشت.

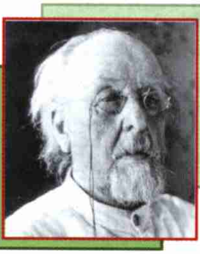

۶- پیوتر ایلیچ چایکوفسکی

(Pyotr Ilyich Tchaikovsky) (۱۸۴۰-۱۸۹۳)

موسیقیدان و آهنگساز بزرگ روسیه و جهان، در در ۷ می در وتکینســـک(Votkinsk) به دنیا آمده است. پدر چایکوفسکی بـــازرس معـــادن دولتی بود و مـــادرش خانـــه دار و هیچ کدام شناختی از موسیقی نداشتند. لذا از استعداد و ذوق فرزندشان بی اطلاع بودند. چایکوفسکی در دوران تحصیل، نواختن پیانو را آموخت و

علی‌رغم عشقی که به موسیقی داشت، بنا به توصیه والدین وارد کار قضاوت گردید و از سال ۱۸۵۹ تا ۱۸۶۳ در وزارت دادگستری مشغول به کار بود. عشق و علاقه زیاد به موسیقی باعث گردید تا در سال ۱۸۶۳ کار دولتی را رها نموده و با جدیت به تحصیل در زمینه آهنگسازی مشغول شود. او در کنسرواتوار سن پترزبورگ به تحصیل پرداخت. چایکوفسکی اصول و قواعد موسیقی کلاسیک غربی و جریان موسیقی توصیفی را در روسیه ادامه داد. او اگر چه قواعد سنتی موسیقی اروپا را اساس کارهای خود قرار داد ولی به موسیقی محلی و افسانه‌های روسی بی‌توجه نبود. از آثار مهم وی می‌توان این موارد را نام برد: باله دریاچه قو(Swan Lake)، باله زیبای خفته(The Sleeping Beauty) ، باله فندق شکن(The Nutcracker) و سمفونی پاتتیک (Pathetique)(به معنای حزن‌آور و سوزناک) که شهرت فراوانی دارد. چایکوفسکی در ۶ نوامبر در سن پترزبورگ درگذشت.

۷- کنستانتین تسیولکوفسکی

(Konstantin Eduardovich Tsiolkovsky) (۱۸۵۷-۱۹۳۵)

دانشمند و نویسنده متولد ایژفسکویه(Izhevskoye) در ۱۷ سپتامبر در زمینه موشک بود. وی پیشگام نظریه پروازهای فضایی و نخستین شخصی بود که استفاده از سوخت مایع را برای موشک‌ها پیشنهاد نمود. پیشنهاد او در سال ۱۹۲۶ توسط رابرت گدارد(۱۹۴۵ ـ ۱۸۸۲) (Robert God-dard) که نخستین موشک با سوخت مایع را راهی فضا کرد، عملی شد. نقش دیگر تسیولکوفسکی در فضانوردی ارائه راه‌های محاسبه سرعت و سوخت لازم یک فضاپیما برای رد شدن از نیروی گرانش زمین بود. او همچنین مسئله موشک‌های چند مرحله‌ای را مطرح نمود. او انسانی مردم‌گریز بود و رفتارش برای هم‌محلی‌ها عجیب می‌نمود. کنستانتین تسیولکوفسکی در سال ۱۹۰۳ برای نخستین بار مقاله علمی استفاده از راکت‌ها برای سفرهای فضایی را کامل نمود. وی مطالعات جدیدی را در سال ۱۹۲۰ درباره موشک‌های چند مرحله‌ای انجام داد. تسیولکوفسکی همچنین محرک‌های مایع را به جای محرک‌های سفت و جامد پیشنهاد کرد. وی همچنین در رساله خود به نام اکتشاف فضای کیهانی با ابزار واکنش، در میان انبوهی از اندیشه‌های نو در مورد فضانوردی، از ماهواره نیز نام می‌برد که این از نخستین مواردی بود که مفهوم ماهواره ذکر شده‌است. وی در ۱۹ سپتامبر در کالوگا(Kaluga) در سن ۷۸ سالگی درگذشت.

۸- آنتون پاولوویچ چخوف

(Anton Pavlovich Chekhov) (۱۸۶۰–۱۹۰۴)

داستان نویس و نمایشنامه نویس برجسته اهل تاگانروگ (-Tagan rog) در جنوب روسیه بود که در ۲۹ زانویه متولد شد. وی ابتدا به تحصیل پزشکی پرداخت اما علاقه به ادبیات باعث شد تا حرفه پزشکی را به تدریج کنار بگذارد. هرچند زندگی کوتاهی داشت و همین زندگی کوتاه همراه با بیماری بود، اما بیش از ۷۰۰ اثر ادبی آفرید. وی را یکی از مهم ترین نویسندگان داستان‌های کوتاه در دنیا بر می شمارند و در زمینه نمایشنامه نویسی، نیز آثار برجسته ای از خود به جا گذاشته است. از نمایشنامه‌های مهم وی می توان به ایوانوف(Ivanov)، سه خواهر(Three Sisters)، مرغ دریایی(Seagull)، دایی وانیا(Uncle Vanya) و باغ آلبالو(The Cherry Orchard) اشاره نمود. وی در ۱۵ جولای در سن ۴۴ سالگی در بادن وایلر(Badenweiler) درگذشت.

۹- الکسی ماکسیموویچ پشکوف یا ماکسیم گورکی

(Aleksey Maksimovich Peshkov or Maxim Gorky) (۱۸۶۸–۱۹۳۶)

متولد ۲۸ مارس در نیزنی نووگراد بود. داستان‌نویس، نمایشنامه‌نویس و مقاله‌نویس انقلابی و از بنیانگذاران سبک رئالیسم سوسیالیستی بود. گرچه او را بیشتر به عنوان یک نویسنده در سطح جهانی می‌شناسند، ولی از رهبران سرشناس جنبش انقلابی روسیه نیز به شمار می‌آید. نیژنی نووگرود، روستای محل تولدش، از ۱۹۳۲ تا ۱۹۹۱، به افتخار او «گورکی» نامیده می‌شد. وی در ۱۸ جون در گورکی لنینسکی(Gorki Leninskiye) سن ۶۸ سالگی به وسیله زهر توسط یک گروه ضد شوروی کشته شد.

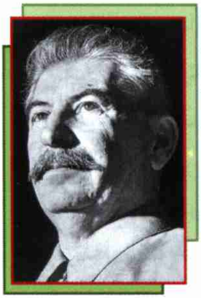

۱۰- ولادیمیر ایلیچ لنین

(Vladimir Ilyich Lenin)(۱۸۷۰–۱۹۲۴)

متولد ۲۲ آوریل در شهر سیمبرسک(Simbirsk) تئوریسین و انقلابی کمونیست روسی، رهبر انقلاب ۱۹۱۷ روسیه و بنیانگذار اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی و از برجسته‌ترین چهره‌های سیاسی قرن بیستم به حساب می‌رود. وی در شهر کوچک سیمبرسک(Simbirsk)

در خانواده‌ای با رفاه و تحصیلات نسبتاً بالا چشم به جهان گشود. ولادیمیر لنین برای شروع تحصیلات حقوق به شهر کازان رفت. در دانشگاه با دانشجویان مخالف حکومت آشنا شد و به مبارزه سیاسی روی آورد. به خاطر فعالیت سیاسی غیرقانونی و همکاری با دانشجویان چپ گرا، چند بار دستگیر و سرانجام از دانشگاه اخراج شد. برادر بزرگ‌تر وی در سال ۱۸۸۷ به جرم شرکت در توطئه‌ای برای ترور تزار الکساندر سوم دستگیر و اعدام شد که این واقعه بر بینش سیاسی لنین جوان تأثیر عمیقی باقی گذاشت و او را به سوی افکار قهرآمیز و انقلابی سوق داد. وی در به سال ۱۸۹۳ به شهر سن پترزبورگ نقل مکان کرد که در آن زمان مرکز افکار چپ و جنبش انقلابی بود. او در این شهر، خود را وقف مبارزه کرد، با متفکران و فعالان تحول‌خواه روسیه مانند گئورگی پلخانف(Georgy Plekhanov) آشنا شد و در مطبوعات چپ به تبلیغ ضرورت انقلاب کارگری در روسیه پرداخت. لنین در آخر سال ۱۸۹۵ بار دیگر دستگیر شد. نخست سالی را در زندان گذراند و سپس در دادگاه به سه سال تبعید در سیبری محکوم شد. در تبعیدگاه نخستین آثار نظری مستقل خود را نوشت که او را در میان هواداران جنبش کمونیستی به شهرت رساند. او اندیشه کارل مارکس(Karl Marx) را بهترین راهنمای عمل برای جنبش کارگری خواند و تبلیغ عقاید او را وظیفه تمام انقلابیون دانست. در ۲۱ ژانویه در سن ۵۳ سالگی در شهر استروک(stroke) درگذشت.

۱۱- ژوزف استالین

(Joseph Vissarionovich Stalin) (۱۸۷۸-۱۹۵۳)

در هجدهم دسامبر در شهر گوری(Gori) متولد شد. رهبر و سیاستمدار کمونیست شوروی بود که از اواسط دهه ۲۰ تا زمان مرگش، رهبر عملی حزب کمونیست اتحاد شوروی بود. بسیاری او را مسئول مرگ انسان‌های بسیاری می‌دانند و تعداد قربانیان او را از ۴ تا ۲۰ میلیون نفر برآورد می‌کنند. در دهه ۱۹۳۰، استالین تصفیه بزرگ را آغاز کرد که به سرکوب سیاسی، دستگیری و قتل مخالفان منجر شد و در ۱۹۳۷ به اوج رسید. حکومت استالین آثار ماندگار بسیاری داشت که تا پایان دولت شوروی در آن باقی ماندند. استالین رهبر اتحاد شوروی در زمان جنگ جهانی دوم بود و تحت رهبری او این کشور نقشی حیاتی در شکست آلمان نازی در آن جنگ داشت. پس از جنگ، استالین اتحاد شوروی را به عنوان یکی از دو ابر قدرت جهانی

مطرح کرد و تقریباً چهار دهه پس از مرگ او در ۱۹۵۳ ، این موقعیت همچنان برجا بود. سرانجام در پنجم مارس در شهر کنتسفو داچا(Kuntsevo Dacha) در نزدیکی مسکو درگذشت.

۱۲- ایگور فئودوروویچ استراوینسکی

(Igor Fyodorovich Stravinsky) (۱۸۸۲-۱۹۷۱)

آهنگساز اهل اورانینبوم(Oranienbaum) و متولد ۱۷ جون است که به عقیده بسیاری یکی از تاثیرگذارترین و مهم‌ترین آهنگسازان قرن بیستم محسوب می‌شود. آشنایی او با نیکولای ریمسکی کورساکف(Nikolai Andreyevich Rimsky-Korsakov) موجب شد تا به دنیای موسیقی روی آورد و خود را وقف آهنگسازی کند. پرنده آتش(The Fire-bird)، استراوینسکی را به عنوان آهنگسازی جدید و متبحر به همه شناساند و پتروشکا(Petrushka)، تحسین بیشتری برای او به‌همراه آورد. اما اجرای اثر منحصر به‌فرد دیگرش، پرستش بهار(The Rite of Spring) بود که جنجال بزرگی در دنیای موسیقی به‌راه انداخت و بحث‌های داغی را در همه‌جا برانگیخت. و سرانجام در ششم آوریل در نیویورک درگذشت.

۱۳- آندری نیکلاویچ توپولوف

(Andrei Nikolayevich Tupolev) (۱۸۸۸-۱۹۷۲)

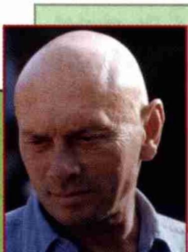
متولد دهم نوامبر در شهر کیمری(Kimry) بوده. پیشگام در طراحی هواپیماهای شوروی بود و در طول زندگی حرفه‌ای خود طراحی و نظارت بر ساخت بیش از ۱۰۰ نوع هواپیما را انجام داد، که برخی از آنها ۷۸ رکورد جهانی را ثبت کرده‌اند. او عضو افتخاری انجمن سلطنتی هوانوردی بریتانیا(Britain's Royal Aeronautical Society) و موسسه هوانوردی و فضانوردی آمریکا(American Institute of Aeronautics and Astronautics) بود. او در کشور خود به عضویت در فرهنگستان علوم روسیه (۱۹۵۳)، کسب عنوان سرهنگ ارتشبد (۱۹۶۸)، و سه بار قهرمان کار سوسیالیستی (۱۹۴۵، ۱۹۵۷، ۱۹۷۲) مفتخر شده بود. در ۲۳ دسامبر در شهر مسکو در سن ۸۴ سالگی درگذشت.

۱۴– ولادیمیر مایاکوفسکی

(Vladimir Vladimirovich Mayakovsky) (۱۸۹۳–۱۹۳۰)

شاعر، درام‌نویس فوتوریست(آینده‌گرای) و اِنقلابی اهل بغداتی(Baghdati) در نوزدهم جولای است. وی در دوران خلاقیت و فعالیت‌های هنری، یکی از استادان سبک فوتوریسم بود و همگام با خیزش‌های انقلابی در روسیه، رشد یافت و پس از انقلاب بلشویکی روسیه و در دوران حکومت شوروی، یکی از نام‌آورترین شاعران عصر خود بود. مایاکوفکسی از اتخاذ هیچ وسیله‌ای برای انتشار افکار و آثار خود باک نداشت و حتی در کوچه‌ها قدم می‌زد و برای مردم شعر می‌خواند. از سیزده جلد میراث ادبی مایاکوفکسی، دوازده جلد آن بعد از انقلاب به وجود آمده‌است. او ادبیات منظوم و شعر را با واقعیت نزدیک کرده وآن را در خدمت نیازمندی‌های معاصر گذاشت و تبدیل به سلاحی برای مبارزه در راستای اهداف خود نمود. او می گفت: هنر باید با زندگی درآمیخته شود، یا باید در هم آمیخته شود یا باید نابود شود و در ۱۴ آوریل در سن ۳۶ سالگی در مسکو درگذشت.

۱۵– یول براینر (Yul Brynner)(۱۹۸۵–۱۹۲۰)

متولد ۱۱ جولای در ولادی وستوک و بازیگر تئاتر و سینما بود. او برای بازی‌هایش در موزیکال سلطان و من(The King and I)، رامسس دوم (Ramesses II)در فیلم ده فرمان(-The Ten Com mandments) و نقش اصلی فیلم هفت دلاور(The Magnificent Seven) مشهور است. برینر برای صدای گرم و پخته‌اش مورد توجه قرار داشت و سر تراشیده‌ای که با آن نقش سلطان را در فیلم سلطان و من بازی کرد به عنوان یک ویژگی و گزینش شخصی تا آخر عمر با او باقی ماند. او برای بازی در فیلم سلطان و من جایزه اسکار بهترین بازیگر نقش اول مرد را در سال۱۹۵۶ و جایزه تونی(Tony Award) را در سال ۱۹۵۲ به دست آورد. در سال ۱۹۸۵ برای تقدیر از ۴,۵۲۵ بار ایفای نقش در نمایش سلطان و من جایزه ویژه تونی به او اهدا شد. براینر همچنین عکاس و نویسنده دو کتاب بود. وی بر اثر سرطان ریه، در ۱۰ اکتبر(مهر) در نیویورک درگذشت.

۱۶- لِو ایوانوویچ یاشین

(Lev Ivanovich Yashin) (۱۹۲۹-۱۹۹۰)

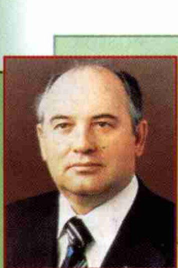
در ۲۲ اکتبر در مسکو متولد شد و دروازه‌بان نامدار تیم ملی فوتبال شوروی بود که در ایران با نام لئو یاشین شناخته می‌شود. اغلب او را بهترین دروازه‌بان تاریخ فوتبال می‌دانند. یاشین بارها (و از جمله در جام جهانی) برای تیم ملی شوروی به میدان رفت. او به دفع ضربات پنالتی معروف بود و در ضمن اولین دروازه بانی بود که عنوان فوتبالیست سال اروپا را کسب کرد.

۱۷- بوریس نیکولایویچ یلتسین

(Boris Nikolayevich Yeltsin) (۱۹۳۱-۲۰۰۷)

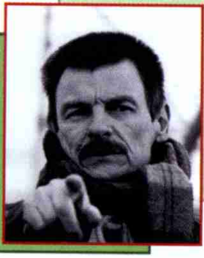
متولد ۱ فوریه در بو کتا (Bukta) نخستین رئیس جمهور منتخب روسیه به شیوه دموکراتیک بود. او در سال ۱۹۹۱، اندکی پیش از فروپاشی اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی، به ریاست جمهوری روسیه انتخاب شد. یلتسین در فروپاشی شوروی نقش موثری داشت. او در سال ۱۹۹۳ به تانک‌های ارتشی دستور داد تا پارلمان کشور را که در کنترل کمونیست‌های تندرو بود، مورد حمله قرار دهند. جانبداری بوریس یلتسین از برقراری دموکراسی در روسیه و کمک وی به این روند، از او در میان کشورهای غربی که خواهان فروپاشی شوروی بودند، یک چهره دموکرات ساخت. یلتسین در سال ۱۹۹۶ برای دومین بار به ریاست جمهوری جمهوری فدراتیو روسیه انتخاب شد و تا سال ۱۹۹۹ در این مقام باقی ماند. او در تاریخ ۳۱ دسامبر (۱۰ دی) سال ۱۹۹۹ میلادی از قدرت کناره گیری کرد و اداره امور کشور را به ولادیمیر پوتین سپرد. پوتین در آن زمان رئیس اداره اطلاعات و امنیت روسیه (KGB) بود. وی در ۲۳ آوریل در مسکو در گذشت.

۱۸- میخائیل سرگئه‌ویچ گورباچُف

(Mikhail Sergeyevich Gorbachev) (۱۹۳۱)

متولد ۲ مارس (اسفند) در پریولنوی (Privolnoye) از ۱۹۸۵ تا ۱۹۹۱ آخرین رهبر اتحاد شوروی بود. تلاش‌ها و اصلاحات او باعث پایان جنگ سرد شد اما هم‌زمان یگانگی سیاسی حزب کمونیست اتحاد شوروی را نیز پایان داد و نهایتا باعث فروپاشی شوروی شد. گورباچف در سال ۱۹۹۰ جایزه صلح نوبل را دریافت کرده است.

۱۹- آندری آرسن یویچ تارکوفسکی

(Andrei Arsenyevich Tarkovsky) (۱۹۳۲-۱۹۸۶)

در چهارم آوریل در زاورازیه(Zavrazhye) متولد شد. وی کارگردان و فیلمساز برجسته‌ای بود. پیش از نام نویسی در مدرسه فیلم، در دو رشته موسیقی و عربی تحصیل می کرد. در هنگام تحصیل دو فیلم کوتاه ساخت: ۱ - امروز مرخصی در کار نیست (۱۹۵۹)(There Will Be No Leave To-day) و ۲ - غلتک و ویولن (۱۹۶۰) (The Steamroller and the Violin)که فیلم پایان نامه‌اش بود و در جشنواره نیویورک برنده جایزه شد. تارکوفسکی با ساخت اولین فیلم بلند خود با عنوان کودکی ایوان(Ivan`s Childhood) در سال ۱۹۶۲ موفق به دریافت پانزده جایزه بین المللی از جمله شیر طلایی جشنواره بین المللی فیلم ونیز و جایزه بزرگ جشنواره سان فرانسیسکو شد. دید تلخ شاعرانه و ذهنیت بی نظیر او در نخستین فیلم بلندش متجلی است. بسیاری از منتقدان تارکوفسکی را پس از سرگئی آیزنشتاین(Sergei Eisenstein) ، مطرح ترین سینماگر سینمای شوروی می‌شمرند و او را فیلمسازی نخبه گرا می‌دانند. تارکوفسکی در طول سال‌های کارگردانی خود ۱۲ فیلم کوتاه و بلند ساخت. او ۲۹ دسامبر درگذشت و در پاریس به خاک سپرده شد.

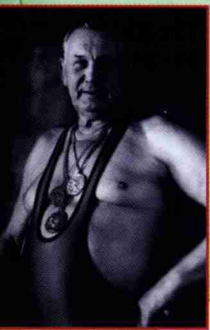

۲۰- یوری الکسی‌یویچ گاگارین

(Yuri Alekseyevich Gagarin) (۱۹۳۴-۱۹۶۸)

کیهان‌نورد و متولد ۹ مارس(اسفند) در کلوشینو(Klushino) نخستین فضانورد جهان است. یوری گاگارین در روز ۱۲ آوریل ۱۹۶۱ مطابق با ۲۳ فروردین ۱۳۴۰، توسط فضاپیمای وُستوک-۱ (Vostok 1) به فضا رفت و به مدت ۱۰۸ دقیقه مدار زمین را یک دور به‌طور کامل پیمود. عصر سفرهای فضایی انسان با این پرواز آغاز شد. یوری گاگارین پس از پرواز تاریخی خود به سمت ریاست مرکز آموزش فضانوردان در شهرک ستاره‌ها(Star city) انتخاب شد. در همین حال و در کنار شغل حرفه‌ای خود، با بازدید و سخنرانی در شهرها و کشورهای گوناگون، نقش عمده‌ای در افزایش آگاهی عمومی در مورد سفرهای فضایی ایفا نمود. هشت سال پس از سفر فضایی‌اش، یوری گاگارین در یک سانحه هوایی کشته شد.

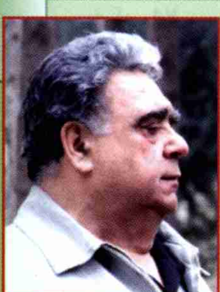
گاگارین به خاطر سفر فضایی تاریخی خود تبدیل به ستاره‌ای جهانی شد و نشان‌ها و عنوان‌های افتخار بی‌شماری از سراسر جهان دریافت کرد. در ۲۷ مارس در نووسیولوف درگذشت. شب ۱۲ آوریل هر سال به عنوان «شب یوری» گرامی داشته می‌شود و جشن‌ها و گردهمایی‌هایی در سراسر جهان به یاد نخستین فضانورد جهان برپا می‌گردد.

۲۱- الکساندر مدوید

(Alexander Vasiliyevich Medved) (۱۹۳۷)

اسطوره تاریخ کشتی آزاد جهان در شانزدهم سپتامبر(شهریور) در بلایاسرکف نزدیک کی یف به دنیا آمد. مدوید به سه مدال طلای المپیک و هفت طلای جهانی دست یافت و از این حیث پرافتخارترین آزادکار تاریخ کشتی است. مدوید از سال ۱۹۶۱ به تیم ملی کشورش پیوست و تا سال ۱۹۷۲ بی وقفه در میدان‌های جهانی و المپیک حضور داشت. در طول دوران قهرمانی‌اش تنها دو بار شکست خورد: «در جهانی ۶۱ یوکوهاما به ویلفرد دیتریش و در جهانی ۶۵ منچستر به احمد آئیک». مدوید با مرحوم تختی سه بار مبارزه کرد که اولین بار آن در اسفندماه ۱۳۴۰ بود که تیم کشتی آزاد شوروی برای انجام چند مسابقه دوستانه به تهران آمده بود و مدوید جوان با یک خاک بر قهرمان جهان پیروز شد. دومین بار در ۱۹۶۲ تولیدو بود که به تساوی رسیدند ولی به علت سبک تر بودن مدوید، وی برنده شناخته شد. آخرین بار هم رقابت‌های جهانی ۱۹۶۶ تولیدو بود که تختی در آخرین میدان جهانی اش یک بر صفر مغلوب قهرمان روس شد.

۲۲- واسیلی ایوانویچ الکسیوف

(Vasiliy Ivanovich Alekseyev) (۱۹۴۲-۲۰۱۱)

متولد ۷ ژانویه(دی) روستای پکروف شیشکینو(Pokrovo-Shishkino) در است. قهرمان سابق از شوروی در رشته وزنه برداری ست. او تاکنون ۸۰ رکورد جهانی و ۸۱ رکورد ملی را به ثبت رسانده است. وی در ۲۵ نوامبر(۴ آذر) در شهر مونیخ از کشور آلمان بر اثر عارضه قلبی درگذشت.

۲۳- ولادیمیر ولادیمیرویچ پوتین

(Vladimir Vladimirovich Putin) (۱۹۵۲)

او متولد ۷ اکتبر(مهر) در شهر سن پترزبورگ و دومین رئیس جمهور کشور روسیه بعد از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، نخست وزیر فعلی و رئیس حزب روسیه واحد(از ۱۵ آوریل(۲۶فروردین) ۲۰۰۸) است. ولادیمیر پوتین به عنوان رئیس جمهوری پُرکار شناخته می‌شود که اقتصاد روسیه را از بحران شدید دهه ۱۹۹۰ به ثبات و رشد قابل توجه در قرن بیست و یکم هدایت کرده‌است. وی از سال ۱۹۹۹ تا کنون فردی قدرتمند و تاثیر گزاردر اداره کشور روسیه بوده است. همچنین عده‌ای او را به عنوان ورزشکارترین رئیس جمهور دنیا می‌شناسند.

۲۴- ولادیمیر والری ویچ سالنیکوف

(Vladimir Valeryevich Salnikov) (۱۹۶۰)

متولد ۲۱ می در شهر لنینگراد است. شناگر سابق که ۱۲ رکورد جهانی را در ۴۰۰ متر، ۸۰۰ متر و ۱۵۰۰ متر، ثبت کرده است. لقب وی « هیولا در امواج » است و اولین کسی بود که زیر پانزده دقیقه، شنای آزاد ۱۵۰۰ متر را انجام داد. در سال ۱۹۸۲ توسط مجله جهانی شنا، شناگر جهانی مرد، نام گرفت.

۲۵- آندری آرشاوین

(Andrei Sergeevich Arshavin) (۱۹۸۱)

متولد ۲۹ می در شهر سن پترزبورگ است. بازیکن تیم فوتبال آرسنال و تیم ملی فوتبال روسیه است. او توانایی بازی در دو پُست مهاجم دوم و نیزهافبک هجومی را دارد. آرشاوین به خاطر کنترل توپ، دید خوب، توانایی بازی‌سازی و سرعت زیادش معروف است. او از سال ۱۹۹۹ تا اوایل ۲۰۰۰ برای تیم دوم باشگاه زنیت بازی کرد. سپس در سال ۲۰۰۰ به تیم اصلی باشگاه منتقل شد. آرشاوین در فوریه(بهمن) ۲۰۰۹ به باشگاه آرسنال انگلستان پیوست. او اولین بازی ملی خودش را برای تیم ملی روسیه در تاریخ ۱۷ می(۲۷اردیبهشت) ۲۰۰۲ در مقابل تیم ملی بلاروس انجام داد. آرشاوین

در مسابقات نهایی یورو ۲۰۰۸ در تیم ملی فوتبال کشورش درخشش قابل ملاحظه‌ای داشت.

۲۶- ماریا شاراپووا

(Maria Yuryevna Sharapova) (۱۹۸۷)

تنیس‌باز مشهور متولد ۱۹ آوریل در شهر نیاگن(Nyagan) که پدر و مادر وی اهل بلاروس هستند، در سال ۲۰۰۵ رتبه اول بین تنیس‌بازان زن دنیا را کسب کرد. پدر ماریا او را در سن ۷ سالگی به آمریکا برد، اما مادرش به خاطر مشکل گرفتن روادید نتوانست آنها را همراهی کند. ماریا از آن زمان در آمریکا زندگی می‌کند اما ملیت روسی خود را حفظ کرده‌است. او همچنین در سال ۲۰۰۸ با کنار زدن رقبایی مثل ژوستین انه(Justine Henin) و آنا ایوانوویچ(Ana Ivanović) قهرمان اولین گراند اسلم سال، یعنی مسابقات آزاد استرالیا شد. او همچنین در سال ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲ به ترتیب نایب قهرمان مسابقات ویمبلدون و ملبورن شده است.

کلمات متداول و جملات کاربردی

ردیف	فارسی	نحوه تلفظ	روسی	انگلیسی
۱	صبح به خیر / شب به خیر	دُبرایِ.اوترا/ سپاکُینایِ.نِچی	доброе утро / спокойной ночи	Goodmorning / goodnight
۲	سلام / خداحافظ	پریوت/ داسویدانیا	Привет / до свидания	Hello / goodbye
۳	ملیت	ناتسیانالناست	национальность	Nationality
۴	شغل		работа	Job
۵	گذرنامه	پاسپارت	паспорт	Passport
۶	کارت شناسایی		удостовение личности	Identification cart
۷	ویزا		виза	Visa
۸	دعوتنامه		приглашение	Invitation
۹	کشور / شهر	/ گُرات	страна / город	Country / City
۱۰	مبدا مقصد		происхождение назначение	Era Destination
۱۱	لغو / تایید	/ پاتوردیت	подтвердить /	Cancel / confirm
۱۲	بلیط	بیلِت	билет	Ticket
۱۳	کارت پرواز		посадочный талон	Boarding card
۱۴	شماره پرواز		Номер рейса	Flight number
۱۵	چمدان		чемодан	Baggage
۱۶	بار(کرایه حمل)		багаж	Baggage
۱۷	گمرک		таможня	Custom
۱۸	اطلاعات	اینفارماتسیا	информация	Information
۱۹	ورودی/ خروجی	فخُت/ ویخات	вход / выход	Entrance / Exit
۲۰	نقشه شهر / راه‌ها	کارتو.گرادا/	карта	Map

ردیف	فارسی	نحوه تلفظ	روسی	انگلیسی
۲۱	بانک / صندوق	بانک/ کاسا	банк / касса	Bank / Cash
۲۲	پول / کارت اعتباری	/ کرِدیتنایا. کارتا	деньги / кредитная карта	Money / Credit Card
۲۳	عوارض / مالیات	/ نالُک	налог /	Toll / Tax
۲۴	سفارت / کنسولگری	پاسُلستوا/	посольство / консульство	Embassy / Consulate
۲۵	خیابان	اولیتسا	улица	Street
۲۶	فرودگاه	اَئراپُرتا	аэропорт	Airport
۲۷	ایستگاه قطار	ژیلِزنادارُژنی.واکزال	Железнодорожный вокзал	Train Station
۲۸	ایستگاه مترو		метро станция	Metro station
۲۹	ایستگاه تاکسی		такси стенд	Taxi stand
۳۰	ایستگاه اتوبوس	اَفتُبوسنایا.اَستانُفکا	автобусная остановка	Bus stop
۳۱	قایق / کشتی	لُتکا/	лодка / теплоход	Boat/ Ship
۳۲	کرایه		аренда	Fare
۳۳	خطر	اَپاسناست	опасность	Danger
۳۴	جاهای دیدنی تاریخی		Исторические достопримеча тельности	Historical sights
۳۵	آژانس مسافرتی	توریستیچِسکایُ. آگِنستوا	Путешествия агентства	Travel agency
۳۶	مسجد		Мечеть	Mosque
۳۷	هتل	گاستینیتسا	гостиница	hotel
۳۸	فرم ثبت نام		регистрационная карточка	Registration Form
۳۹	امضا	پُدپیس	подпись	signature

ردیف	فارسی	نحوه تلفظ	روسی	انگلیسی
۴۰	دست شویی	توالِت	Туалет (ванная комната)	Toilet (Bathroom)
۴۱	تلفن	تیلیفُن	телефон	Phone
۴۲	مرکز خرید	تارگُویی. تسِنتر	Торговый центр	Shoping center
۴۳	فروشگاه	ماگازین	магазин	Store
۴۴	حراج / تخفیف	/ سکید کا	распродажа / скидка	Sale/ Discount
۴۵	ارزان / گران	دیُشوا/ دُراگا	дешево / дорогой	Cheap/ Expensive
۴۶	هدیه	پاداراک	подарок	Gift
۴۷	رستوران	ریستاران	ресторан	Restaurant
۴۸	گرسنه/ تشنه	گالادنا/ خاچو. پیت	голодный / жаждущий	Hungry/Thirsty
۴۹	راهنما / مترجم	/ پیریوُدچیکام	Guide/ переводчик	Guide/ translator
۵۰	صبحانه		завтрак	Breakfast
۵۱	شام		ужин	Dinner
۵۲	لیست غذا	مِنو	меню	Menu
۵۳	نان	خلیبا	хлеб	Bread
۵۴	آب / نوشابه	وادو/ ناپیتاک	вода / напиток	Water/ beverage
۵۵	ساندویچ		бутерброд	sandwich
۵۶	ماهی	ریبا	рыба	Fish
۵۷	گوشت گاو	گاویادینو	говядина	Beef
۵۸	گوشت بره	بارانینو	барашек	Lamb
۵۹	نوشابه غیر الکی	بِزاَلکاگُلنی.ناپیتاک	Безалкогольные напитки	Non-alcoholic drink
۶۰	صورت حساب	شُت	счет	Bill
۶۱	انعام		чаевые	Tip

ردیف	فارسی	نحوه تلفظ	روسی	انگلیسی
۶۲	پلیس	میلیتسیا	полицейский	Cop
۶۳	کمک / شکایت	پُماش /	помощь / жалоба	Help /complaint
۶۴	مِشکل / اتفاق		/ проблема	Problem / Accident
۶۵	بیمارستان	بالنیستی	Больница	Hospital
۶۶	پزشک	وراچ	врач	Doctor
۶۷	داروخانه	اَپتیکا	аптека	Pharmacy
۶۸	دارو	لیکارستوا	лекарство	Medicine
۶۹	بیمار	پاتسینت	пациент	Patient
۷۰	تاریخ / ساعت		дата / время	Date/Time
۷۱	دیروز / امروز / فردا	فچِرا/ سی وُدنیا/ زافترا	вчера / сегодня / Завтра	Yesterday/Today/ Tomorrow
۷۲	یکشنبه	واسکریسِینِی	воскресенье	Sunday
۷۳	دوشنبه	پانیدیِلنیک	Понедельник	Monday
۷۴	سه شنبه	فتُرنیک	Вторник	Tuesday
۷۵	چهارشنبه	سیریدا	среда	Wednesday
۷۶	پنجشنبه	چیتویِرگ	четверг	Thursday
۷۷	جمعه	پیِتنیتسا	пятница	Friday
۷۸	شنبه	سوبُتا	суббота	Saturday
۷۹	بهار	ویسنا	Весна	Spring
۸۰	تابستان	لیِتا	лето	Summer
۸۱	پاییز	اُسین	Осень	Fall
۸۲	زمستان	زیما	Зима	Winter
۸۳	صفر	نُل	Ноль	Zero
۸۴	یک	آدین	Один	One

ردیف	فارسی	نحوه تلفظ	روسی	انگلیسی
۸۵	دو	دوا	Два	Two
۸۶	سه	تری	Три	Three
۸۷	چهار	چیتیرِ	Четыре	Four
۸۸	پنج	پیات	Пять	Five
۸۹	شش	شِست	шесть	Six
۹۰	هفت	سِم	семь	Seven
۹۱	هشت	وُسِم	Восемь	Eight
۹۲	نه	دِویت	Девять	Nine
۹۳	ده	دِسیت	Десять	Ten
۹۴	چپ / راست / مستقیم	ولِوا/ پراوای/ پریاما	Слева / право / прямо	Left/Right/Straight
۹۵	عقب / جلو	زادنی/ پِردنی	задний / передний	Back / Front
۹۶	نزدیک / دور	دالیکُ	Далеко/ близко	Near / far
۹۷	بزرگ / کوچک	بالشُی/ مالِنکی	большой / маленький	Big / Small
۹۸	زیاد/ کم	منُگا/ مالا	много / мало	Few/Many
۹۹	خوب / بد	خارَشُ/ پلُخا	хорошо / плохой	Good / Bad
۱۰۰	باز / بسته	اَتکریتا/ زاکریتا	Открыть / закрытый	Open / Close
۱۰۱	سرد/خیلی سرد / گرم/ داغ	خالُدنایا/ تِپلایا	Холодной /Cool / Теплый /Hot	Cold/Cool / Warm/Hot
۱۰۲	پر / خالی	پُلنی/ پوسُتی	полный / пустой	Full / Empty
۱۰۳	دیر / زود	پُزدنا/ رانا	поздно / рано	Late / early
۱۰۴	سبک / سنگین	لِیخکا/ تیژیلُ	легко / тяжело	Light / Heavy
۱۰۵	شمال / جنوب	زاپات/ واستُک	север / юг	North / South
۱۰۶	شرق / غرب	یوک/ سِور	восток / запад	East / West
۱۰۷	تند / کند	بیسترا/ مدلِنا	быстро / медленно	Quick / slow

انگلیسی	روسی	نحوه تلفظ	فارسی	ردیف
On / Off	выключено /		روشن / خاموش	۱۰۸
Up / Down	вверх / вниз	وَرخ/ ونیس	بالا / پایین	۱۰۹
Public / Private	общественность / частный	/ چاسنی	عمومی / خصوصی	۱۱۰
Madam / Mister	госпожа / господин	گاسپاژا/ گاسپادین	خانم / آقا	۱۱۱
Father / Mother	Отец / Матери	ساتسُم/ سماتیریو	پدر / مادر	۱۱۲
Sister / Brother	сестра / брат	سیسترُی/ براتام	خواهر / برادر	۱۱۳
Daughter / Son	дочь / сын	دُچریو/ سینام	دختر / پسر	۱۱۴
Husband / Wife	муж / жена	موژِم/	شوهر/ زن	۱۱۵
Spouse	супруг	سوپروگای	همسر	۱۱۶
Colleague	коллега		همکار	۱۱۷
Driving license	водительские права	وادیتلسکیِ . پراوا	گواهینامه رانندگی	۱۱۸
Airlane	самолет		هواپیما	۱۱۹
Shop	магазин		مغازه	۱۲۰
Post	Почта	پُچتا	پست	۱۲۱
?How are you	?Как поживаете	کاک. وی. پاژیوایت	حال شما چطور است؟	۱۲۲
Thank you	Спасибо	سپاسیبا	متشکرم	۱۲۳
please	Пожалуйста	پاژالستا	لطفا	۱۲۴
Sorry	/ Извините	ایزوینیت	متاسفم / ببخشید	۱۲۵

انگلیسی	روسی	نحوه تلفظ	فارسی	ردیف
What is your name?	Как тебя зовут?	کاک. واز. زاووت	اسم شما چیست؟	۱
My name Is ...	Меня зовут...	مینیا.زاووت	اسم من ... است	۲
Nice to meet you	Приятно познакомиться	رات. پازناکُمیتسا	از آشنایی با شما خوشوقتم	۳
Where are you from?	Откуда вы?	وی. اَتکودا	اهل کجا هستید؟	۴
I am from …	Я из ...	یا. ایز	من اهل ... هستم	۵
How old are you?	Сколько вам лет?	سکُلکَا.وام.لِیت	چند سال دارید؟	۶
I'm ... Years old.	Я ... Лет.	مِن....لِیت	من ... سال دارم	۷
I do not understand.	Я не понимаю.	یا. نی. پُنیل(پانیلا)	متوجه نمی شوم (من متوجه نشدم)	۸
I cannot understand russian.	Я не могу понять Россию		من روسی نمی فهمم	۹
How much does it cost?	Сколько это стоит?	سکُلکا.اتا. ستُ ئیت	قیمت آن چقدر است؟	۱۰
How much should I pay for ...?	Сколько я должен платить за ...?	سکُلکا. یا. دُلژِن. زاپلاتیت.	چقدر باید بابت ... بپردازم؟	۱۱
Go straight	Поезжайте прямо	پایژایِت. پریاما	مستقیم بروید	۱۲
I Lost ...	Я потерял....	یا. پاترِیال(پاتریالا)	من ... گم کرده ام.	۱۳
I'm lost.	заблудилась	زابلودیلاس	من گم شده ام.	۱۴
... Is broken	сломалась	سلامالاس	... خراب است	۱۵
How do you say it in russian?	Как вы говорите, по-русски?		به این در روسی چه می گویند؟	۱۶
Where ?	Где?	گدِی	کجاست؟	۱۷
When ?	Когда?	کاگدا	چه وقت؟	۱۸
Do you have any vacancies?	У вас есть свободиый номер?	او. واس. یِست. سوا بُدنی. نُمِر	آیا اتاق خالی دارید؟	۱۹

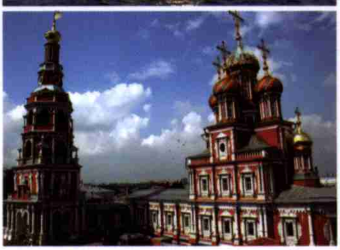
ردیف	فارسی	نحوه تلفظ	روسی	انگلیسی
۲۰	اجاره آن هر شب چقدر است؟	سکُلکا.اِتا.ستُ ئیت. فسوتکی	Сколько стоит аренда каждую ночь?	How much is the rent every night?
۲۱	آیا ممکن است این فرم را پر کنید	وی. مُرِث. زاپُلنیت. اِتو. کارتو	Вы заполните эту форму?	Would you fill out this form ?
۲۲	نرخ تبدیل چقدر است؟	کاکُی. کورس. اَبمِنا. والیوتی	Что такое курс валюты?	What is the Currency exchange rate?
۲۳	کجا می توانم ارزم را تبدیل کنم؟		Где я могу обменять деньги?	Where Can I exchange my money?
۲۴	من برای کار/ تجارت/ تحصیل/ تعلطیلات آمده ام		Я здесь для работы / бизнеса / учебы	I'm here for work / business / study
۲۵	جاهای دیدنی مهم کجا هستند؟	گدی.ناخُدیاتسا. داستاپریمیچاتِلناستی	Где важных достопримечательностей?	Where are the important sights?
۲۶	چطور می‌توانم به ... بروم؟	کاک. یا. ماگو.پرییخات	Как я могу пойти на ...?	How can I go to ...?
۲۷	ساعت چند است؟	سکُلکا. ورمِنی	Сколько сейчас времени?	What time is it?
۲۸	لطفا کمکم کنید!	وی. مُرِت. مِن.پامُچ	Пожалуйста, помогите мне	Please help me!
۲۹	این به چه معنی است؟	شتُ. اِتا. آبازناچایِت	Что это значит?	What does this mean?
۳۰	من قدری پول خرد می خواهم	رازمنیایت. مانِتامی	разменяйте монетами	I want some change
۳۱	لطفا یک تاکسی برایم بگیرید	ویزاویت. مِن. پاژالستا. تاکسی	Пожалуйста, поймите меня такси	Please get me a taxi
۳۲	لطفا همینجا نگهدارید	اَستاناویتِس. پاژالستا. زدِس	Пожалуйста, останавливаются прямо здесь	Please stop right here
۳۳	معذرت میخواهم	ایزوینیتِ	извиниться	I want to apologize

انگلستان
روسیه
استرالیا
مالزی
عربستان سعودی
کانادا
بلژیک
نروژ
ترکیه
فرانسه
ایتالیا
تایلند
هلند
سوئیس
ژاپن
آلمان
اسپانیا
سوریه
اتریش
هند

Introduction to World Countries

Russia

By: Mahmoud Reza Barazesh

آفتاب هشتم

ISBN 978-964-2839-51-3

9 789642 839513